

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

ΕΠΙΤΟΠΙΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1117/1996 ΚΕΝΤΡΑ
Σοφιάς 15Α - 105 57 Αθήνα, Τηλ. 210-32.21.316

Κωδικός 01-2753

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' | ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1161 | ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2012 | ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

81η Γενική Συνέλευση 22-24 Ιουνίου 2012

Η ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε. ΚΟΜΗΗΝΟΥ ΜΑΝΤΑ ΣΤΗΝ 81^η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

22 Ιουνίου 2012

«πού είναι η Δ.Ο.Ε.», λες και η Δ.Ο.Ε. είναι ο Μαντάς, είναι ο Κόκκινος, είναι ο Πετράκης. Αναρωτιούνται αν είναι και οι ίδιοι η Δ.Ο.Ε.; Αναρωτιέσαι, συνάδελφέ, μου αν είσαι κι εσύ η Δ.Ο.Ε. ή δε θέλεις να είσαι και προτιμάς κάτι δικό σου;

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, θα προσπαθήσω πριν αναφερθώ στο τι έκανε το Διοικητικό Συμβούλιο, γιατί αυτό έχει σημασία, να περιγράψω με λίγα λόγια τις συνθήκες μέσα στις οποίες έπρεπε αυτό να λειτουργήσει και να δράσει.

Θα προσπαθήσω να σας πω όλη την αλήθεια, κοιτάζοντάς σας στα μάτια, και ό,τι πω θα προσπαθήσω να το αποδείξω με ντοκουμέντα. **Γιατί μόνο αν κοιταχτούμε στα μάτια και πούμε αλήθειες και βγούμε από δω μέσα όλοι μαζί, θα έχει προκοπή αυτός ο τόπος κι αυτός ο κλάδος.**

Η οικονομική κρίση και το πολιτικό σκηνικό

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, την τελευταία τετραετία και με αποκορύφωμα τα δύο τελευταία χρόνια, **βιώνουμε τη μεγαλύτερη κρίση του καπιταλισμού, μετά το 1929**. Κάποιοι μάλιστα πιστεύουν ότι αυτή η κρίση είναι χειρότερη κι από εκείνη. Μια κρίση του παγκόσμιου οικονομικού συστήματος, μετά την ευδαιμονία που υπήρξε μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο σε όλους τους λαούς, κυρίως της Δυτικής Ευρώπης, όταν οι «Κεϋνσιανές» οικονομικές θεωρίες επικράτησαν στο Δυτικό κόσμο.

Αυτή η κρίση ουσιαστικά άρχισε, από τα μέσα της δεκαετίας του '70, όταν ξεκίνησε το χτύπημα των δικαιωμάτων των εργαζομένων με την εφαρμογή των νεοφιλελεύθερων πολιτικών στην Αγγλία και εξαπλώθηκε σε άλλες χώρες, όταν επικράτησαν οι σκληρές μονεταριστικές λογικές που πρώτοι κλήθηκαν να εφαρμόσουν η Μάργκαρετ Θάτσερ και ο Ρόλαντ Ρήγκαν, πολιτικές που μη βρίσκοντας από την άλλη πλευρά αντίπαλο δέος, αφού ο υπαρκτός σοσιαλισμός αδυνατούσε σε εκείνη την περίοδο να δώσει στους εργαζόμενους πιστευτή λύση, οδήγησε στις σημερινές συνθήκες, δηλαδή στην πλήρη ασυδοσία της αγοράς, στη ρεβάνς του συστήματος απέναντι στους εργαζόμενους, που εκτιμήθηκε ότι πολλά είχαν κατα-

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες αντιπρόσωποι,

Σας καλωσορίζω στην 81^η Γενική Συνέλευση του κλάδου, **στη Γενική Συνέλευση των 90 χρόνων** της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, της Ομοσπονδίας της **Ρόζας Ιμβριώτη** και του **Αλέξανδρου Δελμούζου**, της Ομοσπονδίας της **Έλλης Αλεξίου** και του **Νίκου Πλουμπίδη**, της Ομοσπονδίας των **ηρώων δασκάλων της Εθνικής Αντίστασης** κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής, της Ομοσπονδίας των δασκάλων **του αντιδικτατορικού αγώνα**, της Ομοσπονδίας των αγώνων της νεώτερης γενιάς και των μεγάλων κινητοποιήσεων **του 1980, του 1997 και του 2006**.

Αντιπρόσωποι της Γενικής Συνέλευσης, **της αρχαιότερης Ελληνικής Ομοσπονδίας** στο δημόσιο, που έρχεται από το 1922 και θα πάει πολύ μακριά, **της μεγαλύτερης και μαζικότερης Ομοσπονδίας** στο δημόσιο, που δε θα επιτρέψουμε σε κανέναν να την κάνει μικρή για να την ελέγχει, θα την κρατήσουμε μεγάλη γιατί έτσι την παραλάβαμε κι έτσι πρέπει να την παραδώσουμε στα παιδιά μας, με την ιστορία, τις παρακαταθήκες **του αγώνα της αξιοπρέπειας, για την εκπαίδευση και για τον Έλληνα εκπαιδευτικό**.

Αυτό είναι το σπίτι μας. Κάποιοι το πετροβολάνε και λένε

κτήςει όλα αυτά τα χρόνια και θα έπρεπε να αρχίσει να τους τα παίρνει κομμάτι-κομμάτι πίσω.

Έτσι φτάσαμε εδώ, σε μια κρίση που πολλοί θέλουν να λένε ότι φταίει μόνο η Ελλάδα, φταίει μόνο οι Έλληνες γιατί είναι όλο ποτό γλέντι και χαρά, γιατί δε δουλεύουν ή γιατί δεν τηρούν τους όρους που τους επιβάλλουν. Όμως, συνάδελφοί μου, και οι ενάρετοι Ιρλανδοί που υπακούουν σε όλα ή οι σοβαροί Πορτογάλοι είναι σε καλύτερη μοίρα; Οι Ισπανοί συνάδελφοί μας, τα αδέρφια μας στην Κύπρο, οι Ιταλοί αλλά και οι εργαζόμενοι έξω από την Ευρώπη τα ίδια δεν αντιμετωπίζουν; Ψάξτε να βρείτε την κρίση και έξω από την Ευρώπη και θα αναγνωρίσετε ότι βρισκόμαστε στο κέντρο ενός παγκόσμιου οικονομικού πολέμου.

Εμείς λοιπόν τι κάνουμε; Θα καθούμε στο μικρόκοσμό μας λέγοντας ότι εδώ είναι το κακό; Τσιμπώντας σε αυτά που λένε αυτοί που αποκηρύττουμε, δηλαδή η Άνγκελα Μέρκελ και οι σύμμαχοί της, ότι φταίει δήθεν οι Έλληνες; Άρα κι εμείς πρέπει να πούμε ότι φταίει μόνο οι κακές πολιτικές που ακολουθήθηκαν στον τόπο μας και όχι το παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα; Δεν είναι βέβαια, άμοιρες ευθυνών οι πολιτικές που ακολουθήθηκαν τα τελευταία 30 χρόνια στην πατρίδα μας, κυρίως βέβαια την τελευταία επταετία από το 2005 και έπειτα.

Συνάδελφοι, εδώ θέλω να πούμε αλήθειες και να συμφωνήσουμε. Αυτή λοιπόν η παγκόσμια λαίλαπα που έχει ενσκήψει κυρίως απέναντι στους εργαζόμενους και λεηλατεί τις ίδιες τις ζωές μας, δεν μπορεί να μας βρίσκει διαιρεμένους, κομματιασμένους και σκοτωμένους μεταξύ μας.

Μέσα σε αυτό το πολιτικό σκηνικό, τον Ιούνιο του 2011, εκλέχτηκε το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. και θα πείτε κανείς ότι σε αυτή την κατάσταση, σε αυτή την κρίση, σε αυτόν τον πόλεμο, δε θα έπρεπε να λείπει κανείς. Στην ιστορία του τόπου μας αυτούς που απουσίαζαν από τη μάχη ή που δίνανε τη μάχη για δικό τους λόγο και για δικό τους σκοπό, τους απομακρύνανε. **Σε αυτή τη μάχη έπρεπε να είναι όλες οι δυνάμεις του κλάδου, να μη λείπει ούτε ένας.**

Το Διεκδικητικό Πλαίσιο και η στάση των παρατάξεων

Κάποιοι όμως από την πρώτη στιγμή είχαν άλλες επιλογές και επειδή η Δημοκρατία είναι ότι πιο πολύτιμο μας έχει απομείνει, αυτή η συγκεκριμένη Δημοκρατία που έχουμε, τι θα έπρεπε άραγε να κάνουμε; Πέρυσι τέτοια μέρα, εδώ, αποφασίσαμε ένα διεκδικητικό πλαίσιο, για πρώτη φορά μετά από το 2006. Φύγαμε από δω με **πλαίσιο ψηφισμένο από το 70%** περίπου των αντιπροσώπων, νεοεκλεγμένων αντιπροσώπων, μετά από την πρόσφατη εκλογική ετυμηγορία του κλάδου όπου είχαμε πλήρη αντιστοίχιση βάσης και Συνέλευσης. Ψηφίστηκε ένα διεκδικητικό πλαίσιο που θα ήταν ο χάρτης για να προχωρήσουμε μπροστά και ξέρετε τι έγινε στην πρώτη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου;

Το πρώτο αίτημα που τέθηκε από κάποια μέλη, ήταν να

αλλάξει το διεκδικητικό πλαίσιο του κλάδου, από το Διοικητικό Συμβούλιο. Και είναι αυτό δημοκρατία και έπρεπε να το δεχτούμε και έπρεπε να βγω και να υποστηρίξω αυτό που λέγανε οι συνάδελφοι των Παρεμβάσεων ότι αν το διεκδικητικό πλαίσιο δεν αναφέρει ως αναγκαία προϋπόθεση την έξοδο από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρώ δεν μπορεί να συγκινήσει κανέναν και αυτό λέγεται από κάποιους δημοκρατία;

Αυτή είναι η λογική τους, συνάδελφοι και με ιδιαίτερο ενδιαφέρον άκουσα το συνάδελφο Νίκο Παπασπύρο να το παραδέχεται, λέγοντας ότι: *«εμείς αλλάζουμε κάθε χρόνο και αυτό «βοηθάει την παράταξή μας», «βοηθάει τον κλάδο, βοηθάει και την παράταξή μας».* Τον κατανοώ απολύτως στη λογική ότι βοηθάει το χώρο σας να ισορροπεί με τις διάφορες τάσεις στο εσωτερικό του, αυτό δεν αφορά όμως τον κλάδο.

Φανταστείτε, γιατί αυτό είναι τσάμπα μαγκιά, να αλλάζανε και τα II μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου κάθε χρόνο, να σπάμε πλάκα με τη Δ.Ο.Ε., δηλαδή να αλλάζουμε κάθε χρόνο και οι II και να λέμε ότι υπάρχει συνέχεια και υπάρχει αγώνας.

Συνάδελφοι, όποιος θέλει να σπάει πλάκα στην πιο κρίσιμη στιγμή του κινήματος, να βγει και να το δηλώσει και προς τα έξω και τα πλαίσιά του να μην τα φέρνει μόνο στη Δ.Ο.Ε. αλλά να τα βάζει και στις Γενικές Συνελεύσεις, εκεί που κατεβαίνει με 47 ονόματα στους 40 Συλλόγους και να υποστηρίζει και τα κείμενα που καταθέτει και στη Δ.Ο.Ε. Όχι σε κάθε Σύλλογο διαφορετική προσέγγιση στη λογική του κάθε χωριό και γυμναστήριο, και κάθε πόλη και στάδιο.

Οι δράσεις μας το καλοκαίρι του 2011

Κατηγορηθήκαμε ότι δεν κάναμε τίποτα τη φετινή χρονιά, αυτό ειπώθηκε. Έχω μαζί μου όμως τα δημοσιεύματα και τις ανακοινώσεις που βγάλαμε. Συνάδελφοι, το θέμα των βιβλίων ποιος το άνοιξε; Εσείς το πήρατε είδηση, το είχατε αντιληφθεί; **Όταν στις αρχές Ιουλίου, όχι μόνο με ανακοινώσεις μας, αλλά και με παρεμβάσεις στον Τύπο και τα Μ.Μ.Ε. δηλώναμε ότι δε θα υπάρχουν στα σχολεία βιβλία το Σεπτέμβρη. Εσείς πού ήσασταν; Στα μπάνια του λαού και καλά κάνετε. Και μας κατηγορείτε, ότι κάναμε πλάτες στη Διαμαντοπούλου; Χωρίς ντροπή το λέτε;** Όταν όλο το καλοκαίρι η Δ.Ο.Ε. και είμαι βέβαιος ότι το γνωρίζετε γι αυτό και δεν τολμήσατε να το αναφέρετε, ανέδειξε με όλους τους τρόπους που είχε, με όλες τις δυνατότητες που είχε, όλα τα προβλήματα που φάνηκαν εκείνη την περίοδο.

Το θέμα τις υποχρηματοδότησης των σχολικών επιτροπών, το είχαμε αναδείξει όχι τον Ιούλιο, αλλά από την περασμένη Άνοιξη. Διορισμοί, προβλήματα με τις μεταθέσεις και τις αποσπάσεις. Εμείς ήμασταν που μπήκαμε μπροστά για να πραγματοποιηθούν οι αποσπάσεις, παρά τα προβλήματα που υπήρχαν. Το είπε ο Θανάσης ο Γκούμας, **δε θέλουμε εύσημα ούτε βγάλαμε καμιά ανακοίνωση για το τι κάναμε.** Απλά είπε ο Θανάσης ότι εκείνη την ώρα όταν φτάσαμε στο Υπουργείο και δε μας αφήνανε τα ΜΑΤ να πούμε μέσα, κάποιοι βγάζανε φωτογραφίες τις οποίες δεν τις είδαμε πουθενά αναρτημένες γιατί δεν ήταν οι ίδιοι στο κάδρο.

Ο συνάδελφος ο Καλούσης, που φώναζε τώρα και τον ευχαριστώ γι αυτό, ήταν αυτή τη χρονιά ο προσωπικός μου οπερατέρ, με φωτογράφιζε και με βιντεοσκοπούσε όπου βρισκόμουν, όπου πήγαίνα με κάλυπτε φωτογραφικά, δεν έχω τέτοιο παράπονο. Το παράπονό μου είναι ότι δε μου έδωσε ούτε μία φωτογραφία. Να τις κρατάς και να τις βλέπεις. Ακρίτα και όταν θα βρισκόμαστε να τα λέμε. Γιατί όπου πηγαίναμε με τραβούσε και καμιά φωτογραφία, γιατί σου λέει δε θα το κάνει το λάθος, θα το κάνει. Πηγαίναμε στη Διαμαντοπούλου, έβαζε κρυφά το κινητό και βιντεοσκοπούσε, σου λέει θα την πει την πατάτα. Δεν του βγήκε πουθενά όμως, Ακρίτα ειλικρινά στενοχωριέμαι γι' αυτό.

Συνάδελφοι κι επειδή θέλω είπα να σας κοιτάω στα μάτια και να λέμε αλήθειες δηλώνω το εξής: το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. μπορεί κάποιοι να το θέλουν να είναι Δ.Ο.Ε. Λεκανοπεδίου ή Δ.Ο.Ε. Παρεμβάσεις ή Δ.Ο.Ε. δεν ξέρω εγώ τι, όμως το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. συνάδελφοι και συναδέλφισσες είναι υποχρεωμένο όταν σχεδιάζει, να προσπαθεί να αντιληφθεί τη βούληση της πλειοψηφίας του κλάδου.

Η πρώτη μάχη

Να είστε βέβαιοι ότι η πρόθεσή μας από τις 30 του περασμένου Ιούλη, όταν «κόπηκαν» τα 50€ από το κίνητρο απόδοσης, ήταν ότι το Σεπτέμβριο δεν ανοίγουν τα σχολεία. Ήμασταν εμείς που στείλαμε, ως πρώτη κίνηση του νέου Διοικητικού Συμβουλίου, ανοικτή επιστολή στον τότε Πρωθυπουργό θέτοντάς του κόκκινες γραμμές, λέγοντάς του ποιες είναι οι προθέσεις μας και να είστε βέβαιοι ότι η πρόθεσή μας, δείτε τα δημοσιεύματα όλου του καλοκαιριού, ήταν σε αυτή την κατεύθυνση.

Κι έχετε δίκιο, έχετε δίκιο ότι μπορούσαμε το καλοκαίρι και τον Αύγουστο να λεονταρίζουμε. Ναι, προσπαθήσαμε να πιέσουμε. Ξέρετε ποια ήταν τα μηνύματα με το ξεκίνημα της χρονιάς, μετά από αυτές τις ανακοινώσεις; Από όλους εσάς. «Πού θα πάτε μωρέ, πού θα πάμε»; Ξέρετε ποιες ήταν οι προτάσεις που κατατεθήκανε στο Διοικητικό Συμβούλιο από τους σούπερ αγωνιστές των Παρεμβάσεων; Μια κινητοποίηση τον Οκτώβρη, αυτή ήταν η πρότασή τους, μια κινητοποίηση τον Οκτώβρη. Βγαίναμε και προτείναμε να μην ανοίξουν τα σχολεία το Σεπτέμβριο και το μήνυμα που παίρναμε είναι να πάμε σε κινητοποίηση τον Οκτώβρη και είναι αλήθεια ότι δεν γινόταν να πας εκείνη την περίοδο να κλείσεις τα σχολεία μόνος σου. **Κι αποφασίσαμε να δώσουμε ένα μήνυμα, με το ξεκίνημα της χρονιάς, στις αρχές του Σεπτέμβρη να αποκαλύψουμε την ανικανότητα και τις προθέσεις του Υπουργείου Παιδείας, για τα βιβλία, για τα κενά, για την υποχρηματοδότηση.**

Συναντηθήκαμε με όλα τα πολιτικά κόμματα, εκτός από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που δε μας δέχθηκε. Με όλα τα υπόλοιπα κόμματα. Δεν έχω πρόβλημα, συνάδελφοι, να δηλώσω, ότι δε μας δέχθηκε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., τι να πω, ότι μας δέχθηκε; Δε με νοιάζει εμένα ποιο κόμμα είναι αυτό. **Πρώτα είμαι δάσκαλος και μετά ψηφίζω ή αποφασίζω για οτιδήποτε άλλο.**

Συνάδελφοι, αυτή η κινητοποίηση λοιδορήθηκε από τους

αγωνιστές, μάλλον από αυτούς που εμφανίζονται εδώ ως αγωνιστές. Μια κινητοποίηση που παρόλα τα προβλήματα της περιόδου, κατάφερε να συμπεριλάβει την Ο.Λ.Μ.Ε. με τον τρόπο που αυτή μπορούσε με μια τρίωρη στάση εργασίας, να συμπεριλάβει την Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α., την Π.Ο.Ε.ΔΗ.Ν., την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. η οποία για πρώτη φορά μετά το 2006 κήρυξε στάση εργασίας για την παιδεία, τη Γ.Σ.Ε.Ε. και τους φοιτητές και μια μέρα που ήταν κλειστό όλο το κέντρο της Αθήνας, γιατί δεν κινούνταν κανένα μεταφορικό μέσον έγινε ένα πάρα πολύ καλό συλλαλητήριο από όλους αυτούς τους φορείς.

Πώς αντιλαμβάνονται μερικοί την απεργία και πώς «βλέπουν» τους απεργοσπάστες

Εδώ αποκαλύφθηκαν οι σχεδιασμοί και οι πραγματικές προθέσεις για την απεργία κάποιων παρατάξεων που λέγανε δεν μπορεί να πάει η Δ.Ο.Ε. μόνη της. Φτάσανε στο σημείο, μέλη Διοικητικών Συμβουλίων Συλλόγων συγκεκριμένου χώρου να βγαίνουν με ανακοινώσεις και να λένε: «τι απεργία είναι αυτή και γιατί πρέπει να την κάνουμε αυτή την απεργία»; Λέγοντας επίσης, «για όλα τα παραπάνω και αφού κάναμε όσα απορρέουν από το ρόλο μας, ως μέλη του Δ.Σ., δηλώνουμε ότι δεν μπορούμε να απεργήσουμε» και αυτή είναι η Ανεξάρτητη Αριστερή Κίνηση στο Ρέθυμνο.

Αυτό δε θέλαμε εμείς να το θέσουμε ως θέμα, μπήκε όμως και από την πλευρά του ΠΑΜΕ, αλλά και από τον Πρόεδρο του Συλλόγου του Ρεθύμνου, με επιστολή του και είναι αποκαλυπτικοί οι διάλογοι που έγιναν στο Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε.

Έγινε λοιπόν συζήτηση στο Διοικητικό Συμβούλιο και διαβάζω. Ο συνάδελφος Νίκος Παπασπύρος: «Πρώτα απ όλα να πούμε ότι αυτή την ενέργεια του συγκεκριμένου σχήματος που υπάρχει εκεί, δεν την επικροτούμε». Ρωτάω εγώ: «Την καταδικάζετε»; «Δεν είπα αυτό, είπα δεν την επικροτούμε». Παρακάτω Νίκος Παπασπύρος: «Παρόλα αυτά καλώς ή κακώς υπάρχουν κάποιες πλειοψηφίες και μειοψηφίες και αυτές πρέπει να τις σεβαστούμε». Δηλαδή τους απεργοσπάστες, αυτούς που βγαίνουν παραμονή απεργίας και βγάζουν ανακοίνωση, πρέπει να τους σεβαστούμε Νίκο Παπασπύρου. «Τρίτον, το συγκεκριμένο σχήμα δεν είναι σχήμα που είναι των Παρεμβάσεων, που να ανήκει στις Παρεμβάσεις». Βέβαια ψάχνοντας, είδα ότι στο ψηφοδέλτιο που κατέβηκε λίγους μήνες πριν για το Κ.Υ.Σ.Π.Ε. οι συγκεκριμένοι συνάδελφοι ήταν συνυποψήφιοι του Νίκου Παπασπύρου, του Ακρίτα Καλούση και όλων των υπολοίπων. Δηλαδή τους αποποιείστε ενώ ήσασταν συνυποψήφιοι; Στο ίδιο ψηφοδέλτιο ήσασταν συνάδελφοι, «Παρεμβάσεις» έγραφε στον τίτλο του. Μπερδεύεστε με τα πολλά σας ονόματα προφανώς.

Αυτό είναι πραγματικά αποκαλυπτικό της διγλωσσίας και των δύο προσώπων που θέλουν να εμφανίζουν κάποιοι προς τα έξω και το λέω εδώ, εμείς δεν το δημοσιοποιήσαμε ποτέ και εδώ μέσα θέλω να μείνει, γιατί δεν πρέπει να βγαίνουν αυτά προς τα έξω, γιατί αυτό που είπα από την αρχή για την ενότητα το λέω και το πιστεύω και θα το πιστεύω μέχρι το τέλος.

Επιστολή προς τους γονείς

Συνάδελφοι, αποφασίσαμε να στείλουμε μια **επιστολή στους γονείς**. Μας είπατε κάποιιοι: «Δεν μπορούσατε να μας τη στείλετε»; Συνάδελφοι, μια τέτοια επιστολή θα έπρεπε να βγει σε ένα εκατομμύριο εκατό χιλιάδες αντίτυπα και να αποσταλεί σε 11.500 σχολεία σε όλη την Ελλάδα με κούριερ, όλο αυτό έχει ένα κόστος γύρω στις 70 με 80 χιλιάδες ευρώ. Δεν τα είχε η ΔΟΕ. Αυτές είναι οι συνέπειες οποιασδήποτε περικοπής αποφασίζουμε. **Στείλαμε λοιπόν αυτή την επιστολή με τον τρόπο που μπορούσαμε, σε όλα τα σχολεία, με email. Ελάχιστα ήταν τα σχολεία που την αναπαρήγαγαν, ενώ βρισκόμασταν μπροστά σε έναν αγώνα, όλοι προσπαθούσαν να βρουν δικαιολογίες.**

Κι όταν φτάσαμε συνάδελφοι, εσείς που μιλάτε για ενότητα και για αγώνες, στο συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης και στην έκθεση, πάλι δεν ήμασταν όλοι μαζί.

Αγώνας και αξιοπρέπεια

Εμείς ήμασταν εκεί που μας κάλεσαν οι Συνομοσπονδίες των εργαζομένων, η Γ.Σ.Ε.Ε. και η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και οι υπόλοιποι στα κόμματά τους, το ΠΑΜΕ ήταν στο δικό του χώρο, και μπορεί να διαφωνώ αλλά σέβομαι τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζει τις κινητοποιήσεις και κάποιοι άλλοι χώροι ήταν στην Καμάρα και αυτό το σέβομαι, περνώντας όμως η πορεία τους από το χώρο που μιλούσε ο συνάδελφος Πρόεδρος της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. Κώστας Τσιικρικάς, κραδαίνοντας τα ρόπαλά τους φώναζαν προς την πλευρά μας: «αλήτες, λέρες, εργατοπατέρες».

Και είναι εδώ μέσα, στην αίθουσα, αυτοί οι συνάδελφοι και ήταν οι ίδιοι που ήρθαν λίγες μέρες αργότερα και μετά από τις δράσεις που μόνοι τους αποφάσισαν και πραγματοποίησαν στις 28 του Οκτώβρη στη Θεσσαλονίκη, να ζητήσουν συμπαράσταση από τους «αλήτες τις λέρες και τους εργατοπατέρες». Αυτή είναι η δημοκρατία τους, μέχρι εκεί φτάνει η αξιοπρέπειά τους. Εγώ αν σε κάποιον έλεγα ότι είναι αλήτης και λέρα, δε θα πήγαινα μετά να του ζητήσω συμπαράσταση γιατί έτσι θα έχανα την αξιοπρέπεια μου. Έστω λίγη αξιοπρέπεια συνάδελφοι και με ψηλά το κεφάλι.

Η συνέχεια του αγώνα και η πρόταση του Δ.Σ.

Συνάδελφοι να έρθω λίγο παραπέρα, να πάω στον Οκτώβρη, γιατί έγινε μεγάλη κουβέντα και σήμερα εδώ και λίγους μήνες πριν στην Ολομέλεια των Προέδρων, για το τι έκανε η Δ.Ο.Ε. για το μισθολόγιο; Δημήτρη Μαριόλη, θέλω να σ' ευχαριστήσω πολύ για την πίστη σου τη βαθιά και κατανοώ ότι το πιστεύεις, ότι μπορούσε η Δ.Ο.Ε. με τις δυνάμεις τις δικές της ν' αποτρέψει αυτό που αποφασιζόταν στο Βερολίνο και στις Βρυξέλλες. Σ' ευχαριστώ πολύ που πιστεύεις ότι μπορούσαμε να το κάνουμε. Όμως Δημήτρη Μαριόλη, όταν η Δ.Ο.Ε., με την επιστολή της στον τότε Πρωθυπουργό, έβαλε κόκκινες γραμμές, κάποιοι καγχάσατε για τις δυνατότητες της

Ομοσπονδίας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. μετά την απεργία στις 22 του Σεπτεμβρίου, σας έστειλε πρόταση. Τίτλος: «Η Παιδεία υπό διωγμόν». Και πρότεινε: εβδομάδα κινητοποιήσεων με 48ωρη απεργία για Τετάρτη 19 και Πέμπτη 20 του Οκτώβρη, πραγματοποίηση κατόπιν Γενικών Συνελεύσεων σε όλους τους Συλλόγους για τη χάραξη της παραπέρα αγωνιστικής πορείας του κλάδου με συγκεκριμένη πρόταση.

«Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ εισηγείται στις Γενικές Συνελεύσεις τη συνέχιση του αγώνα με κινητοποιήσεις διαρκείας, με τη μορφή των πενθήμερων επαναλαμβανόμενων απεργιακών κινητοποιήσεων όπως το 2006, αμέσως μετά τη 48ωρη απεργία της 19^{ης} και της 20^{ης} Οκτωβρίου». Εδώ έχω τα κείμενα με τα οποία απάντησαν οι Σύλλογοι, οι δικοί σας οι Σύλλογοι. Η αποδελτίωση είναι από τη Γραμματεία της Δ.Ο.Ε.. Κανείς Σύλλογος δεν απαντάει στην πρόταση. Οι απαντήσεις κυμαίνονται από το «δεν μπορούμε να κάνουμε απεργία, να κάνουμε άλλες μορφές κινητοποιήσεων», και σ αυτό που καταλήγει το μεγαλύτερο κομμάτι των αποφάσεων είναι ότι «δεν μπορούμε να κάνουμε κινητοποίηση μόνοι μας, να πάμε με όλους τους υπόλοιπους φορείς». Αυτή ήταν η πρόταση, για πενθήμερη, δική μας, απεργία για το μισθολόγιο και αυτές οι απαντήσεις των Συλλόγων στην πρόταση της Δ.Ο.Ε.

Τι έπρεπε να κάνουμε συνάδελφοι; Πραγματικά το πιστεύετε σοβαρά ότι ως κίνηση τακτικής η Δ.Ο.Ε. έπρεπε να μην το εκτιμήσει αυτό; Και ενώ εισηγείται πενθήμερη κινητοποίηση και παίζει αυτό σε όλα τα Μ.Μ.Ε. και ασκεί πίεση προς την κυβέρνηση, όση μπορεί να είναι, θα πρέπει να έρθει και να κόψει τα πόδια της, καλώντας τους Προέδρους για να μεταφέρουν τις αποφάσεις των συνελεύσεων «δεν μπορούμε, να πάμε με άλλους αγώνες»; Αυτό έπρεπε να κάνουμε; Γι' αυτό μας λοιδορείτε; **Μας λοιδορείτε γιατί δεν κάναμε τις πενθήμερες που εμείς προτεínαμε αλλά εσείς τις απορρίψατε ή γιατί δεν κάναμε κάτι άλλο που ποτέ δεν το προτείνατε και ποτέ δεν το φανταστήκατε; Γιατί μας κατηγορείτε; Για ποιο λόγο κάναμε πίσω στον αγώνα; Σε ποιον αγώνα κάναμε πίσω συνάδελφοι;**

Νέο μισθολόγιο

Συνάδελφοι θέλω να δηλώσω ότι εγώ είμαι περήφανος για τις υπηρεσίες της Δ.Ο.Ε. και για τους συνεργάτες της. Η Δ.Ο.Ε. ήταν η πρώτη και η μοναδική Ομοσπονδία που αποκάλυψε το παιχνίδι της κυβέρνησης με το μισθολόγιο. Η Δ.Ο.Ε. ήταν αυτή που προκάλεσε το πρωτοσέλιδο δημοσίευμα στο «Έθνος» την εποχή που μιλούσαν όλοι για 1.200 ευρώ στο νεοδιόριστο, η Δ.Ο.Ε. βγήκε και αποκάλυψε ότι μόνο 630 ευρώ θα είναι οι αποδοχές στο νεοδιόριστο.

Ποιος το αποκάλυψε συνάδελφοι; Εσείς ή αυτό το Συνδικάτο που από το πρωί μέχρι το βράδυ με τους συνεργάτες του προσπαθεί ν' αποκαλύψει την αλήθεια; κάναμε πλάτες, αλήθεια; **Και το λέτε σοβαρά ότι κάναμε σε κάποιον πλάτες με αυτή μας την κίνηση αποκαλύπτοντας πραγματικά την πιο άδικη επίθεση που έχουν δεχθεί οι νέοι συνάδελφοί μας;**

Κάποιοι μας κατηγορήσαν ακόμα και γιατί συναντηθήκαμε με τη Διαμαντοπούλου τις παραμονές των Χριστουγέννων. Μπορεί να τους χαλάσαμε το ρεβεγιόν, εμείς όμως δεν κάναμε ρεβεγιόν γιατί ήμασταν στο δρόμο και γιατί έπρεπε να κάνουμε τη συνάντηση. Κι όπως δηλώσαμε, και το Πάσχα συναντηθήκαμε με τον Μπαμπινιώτη. Ούτε το Πάσχα μας πείραξε. Δε μας πείραξε αν χάσαμε το αρνί ή τη γαλοπούλα. Προσπαθούσαμε έστω ένα βήμα να κάνουμε παραπάνω για τους νέους συναδέλφους.

Και ναι τίποτε μεγάλο δεν πήραμε, διαγράψτε το αν το επιθυμείτε, αλλά η κατάργηση της τριετούς παραμονής για κάποιους ανθρώπους, ή έστω το δικαίωμα που έχουν να ελπίζουν ότι μπορεί να μην ισχύσει η τριετία, αυτή η βάρβαρη επιλογή της Διαμαντοπούλου και του επιτελείου της, είναι μια νίκη και έφυγε η διάταξη συνάδελφοι και μπορεί να μην αφορά εσάς, μπορεί να μην αφορά εμένα, **αλλά μπορώ να κλείσω τα μάτια και τα αυτιά στους νέους συναδέλφους που έρχονται από το πρωί μέχρι το βράδυ και ζητάνε να βρουν λύση; Και η διετία είναι απαράδεκτη και πιάσαμε να ακυρωθεί. Αλλά τι έπρεπε να πούμε; Δεν την παίρνουμε την κατάργηση της τριετίας επειδή αφορά λίγους εκπαιδευτικούς; Αυτό ισχυριζόμαστε ότι έπρεπε να κάνουμε;**

«Η επένδυση στη γνώση – απάντηση στην κρίση»

Επώθηκε συνάδελφοι ότι η ΔΟΕ το επόμενο διάστημα δεν έκανε τίποτα, και για τις αποκεντρωμένες δράσεις που πραγματοποιήσε με τίτλο: «**Η επένδυση στη γνώση – απάντηση στην κρίση**» αναφέρθηκαν ως «κάτι εκδηλώσεις στην Περιφέρεια». Νομίζω ότι όλοι ακούσατε τους Προέδρους από τις περιοχές όπου έγιναν οι εκδηλώσεις και σας έδωσαν απάντηση. Αυτές οι εκδηλώσεις όπου πραγματοποιήθηκαν και μαζικότητα είχαν και ζητήματα άνοιξαν και έναν κόσμο σε ετοιμότητα έθεσαν. Βέβαια, εδώ με λύπη μου θα αναφερθώ σε ένα γεγονός, που αναδεικνύει τη λογική ότι πολλές φορές είναι πολύ ποιο εύκολο και βολικό να λιοιδορούμε τις δράσεις της Δ.Ο.Ε. από το να τις στηρίζουμε. Είναι χαρακτηριστικό και το

κρατάω από εκείνη την περίοδο, δεν ξέρω αν είναι εδώ μέσα ο Πρόεδρος, αναφέρομαι στην πρώτη εκδήλωση που κάναμε στις 18 του Γενάρη στα Γιάννενα. Ήταν παρόντες όλοι οι Σύλλογοι της Ηπείρου, με τα πανό τους, σε μια μέρα που είχε θερμοκρασία κάτω από το -5. Ο Σύλλογος Δασκάλων της Άρτας, για να δείτε τι πρέπει να ξεπεράσουμε, δεν έχω τίποτα με τους συναδέλφους της Άρτας, δεν το λέω με κακία, αλλά λέω ποια σύνδρομο θα πρέπει να ξεπεράσουμε για να βγούμε από δω μέσα. Λέει λοιπόν στο κάλεσμα προς τους συναδέλφους: «**Καλεί τα μέλη του Συλλόγου της Άρτας να γυρίσουν την πλάτη σε αυτή την εκδήλωση που κάνει η ΔΟΕ, σ' αυτή την εκδήλωση με τίτλο: «Η επένδυση στη γνώση, απάντηση στην κρίση».** Να της γυρίσει την πλάτη. Και λέει στην επόμενη παράγραφο, γιατί προφανώς δεν είναι το θέμα σημαντικό όταν το κάνουν όλοι μαζί, το κάνει η ΔΟΕ με τους φορείς, με το Πανεπιστήμιο, με την Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν είναι καλό, αλλά όταν το κάνει μόνος ο Σύλλογος Άρτας, είναι καλύτερα, γιατί λέει παρακάτω: «**Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Άρτας καλεί τους συναδέλφους να πάρουν μαζικά μέρος στην ανοικτή συζήτηση που διοργανώνει στις 10 του Φλεβάρη με θέμα «Η υποβάθμιση του σχολείου, η χαλαρή σχέση με τη γνώση και την ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης».**»

Αυτή είναι η κακοδαιμονία μας, είναι κακό ότι κάνει η Δ.Ο.Ε.; Είναι. Αυτό είναι μια ευκολία για όλους σας. Σας κατανοώ απολύτως, ότι πηγαίνετε στα σχολεία και λένε «μα τι κάνει η Δ.Ο.Ε.»; Είναι αυτό που είπε ο Δημήτρης Μαριόλης. Σταματήσατε το μισθολόγιο; Δώσατε αυξήσεις; Η Δ.Ο.Ε. μπορούσε να το κάνει. Έκανε και το μισθολόγιο. **Λες και η Δ.Ο.Ε. νομοθετεί ή εσείς με τη μεγάλη σας συμμετοχή στις δράσεις της τις δώσατε τη δύναμη να πιέζει στη λήψη των αποφάσεων.**

Αυτό θέλω να το συνδέσω και με κάτι άλλο: το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. σας έστειλε μια πρόταση για την αξιολόγηση. Αυτή η πρόταση γνωρίζω ότι τουλάχιστον σε δυο περιπτώσεις αναγνώστηκε ως πρόταση σε συνελεύσεις τακτικές, χωρίς ν' αναφέρεται η πατρότητά της, δεν είπαν ότι είναι από τη ΔΟΕ. Ειπώθηκε: «**να σας διαβάσω μια πρόταση για την αξιολόγηση**». Διαβάστηκε όλη και ομόφωνα πέρασε. Αν έλεγαν ότι είναι από τη

Δ.Ο.Ε. δε θα περνούσε.

Συνάδελφοι, η δημοκρατία είναι δύσκολο πολίτευμα. Δεν υπάρχει δημοκρατία της ντουντούκας ούτε των blogs. Υπάρχει η δημοκρατία της αίθουσας και των ανθρώπων που μπορούν ν' ακούν, να συνδιαλέγονται και να συναποφασίζουν. Έχετε αναρτήσει ένα πανό εκεί, που λέει ότι αγωνιζόσαστε για όλους, ακόμη και για τη διαφορετική προφανώς άποψη. Δεν επιτρέπετε όμως ν' ακουστεί μια διαφορετική άποψη. Σ' αυτό που γράφετε στο πανό σας, λέτε ψέματα για άλλη μια φορά, για το ότι ακούτε το διαφορετικό. Δεν μπορείτε να το κάνετε, δεν έχετε την ψυχή, δεν έχετε την κουλτούρα να το κάνετε. **Δεν έχετε την κουλτούρα να ακούσετε τη διαφορετική φωνή.**

Αξιολόγηση

Τι λέει λοιπόν η Δ.Ο.Ε.; Θα αναφερθώ σε δύο εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν για το θέμα της αξιολόγησης. Μία ήταν στο Σύλλογο της Πρέβεζας και μία στο Σύλλογο της Έδεσσας. Έγιναν πολύ σοβαρές συζητήσεις. Απόγευμα, γεμάτες και οι δύο οι αίθουσες και στις δύο συναντήσεις. Και σας πληροφορώ ότι στο τέλος, να μην πω ομόφωνα, δεν ήταν άλλωστε θέμα ψηφοφορίας, αλλά όλοι με την ίδια εντύπωση φύγαμε: Ότι η απόφαση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. μας καλύπτει.

Γιατί συνάδελφοι, τούτος εδώ ο κλάδος στην πορεία του, την 90χρονη, έδωσε μάχες. Και μετά τη μεταπολίτευση **τις μάχες αυτές τις έδωσε με κορμό τη Δημοκρατική Παράταξη.** Το λέω για όλους τους υπόλοιπους. Και **το '80 κατάργησε τους Επιθεωρητές με κορμό τη Δημοκρατική Παράταξη,** όχι εσάς. Και **το '97 ακύρωσε τις επιλογές του Αρσένη** με κορμό αυτόν. Για να μην υπάρχει παρεξήγηση, πρόσεξα πολύ καλά τι είπα. Είπα, με κορμό αυτό το χώρο, γιατί είναι σαφές ότι αφού είναι ο μεγαλύτερος χώρος, αφού είχε αυτοδυναμία εκείνη την περίοδο, φανταζόσαστε ότι μπορούσε να γίνει κάτι αν δεν το ήθελε, εάν δεν το πάλευε, εάν δεν το στήριζε; Τι φαντάζεστε; **Όλοι μαζί πήγαμε, αλλά ο κορμός ήταν η Δημοκρατική Παράταξη** είπα, ήταν η μεγάλη δύναμη. Κι επειδή ρωτάτε ποιοι εκείνη την περίοδο κρατήθηκαν από την αστυνομία, σας λέω ότι ο Σταύρος Πετράκης ήταν μέσα, ο Δημήτρης Αναγνωστάκης και όλο το Προεδρείο του Συλλόγου Χαλκίδας ήταν στο κρατητήριο.

Για να γυρίσω στην αξιολόγηση και να κλείσω, νομίζω ότι μπορούμε να συμφωνήσουμε όλοι εδώ, με την εξής δήλωση, μ' αυτό που καταλήγουμε στην απόφαση του Δ.Σ.: **«δηλώνουμε κατηγορηματικά ότι όπως και στο παρελθόν πράξαμε, θα ακυρώσουμε δυναμικά στην πράξη οποιαδήποτε προσπάθεια για αξιολόγηση, κατηγοριοποίηση, για τιμωρία των εκπαιδευτικών και των σχολείων».** Ποιος διαφωνεί μ' αυτό;

Εσείς, οι «Παρεμβάσεις», το 2010, στην 79^η Γενική Συνέλευση του κλάδου και στην πρόταση που καταθέσατε για το διεκδικητικό πλαίσιο αναφέρατε: «όχι στην αξιολόγηση-κατηγοριοποίηση, όχι στην αξιολόγηση-τιμωρία». Τίποτε άλλο δε λέγατε, πουθενά δε θέτατε το τωρινό σας σύνθημα «καμιά α-

ξιολόγηση», συνάδελφοι των Παρεμβάσεων. Έχω μαζί μου την πρόταση που καταθέσατε το 2010 στην 79^η Γενική Συνέλευση.

Λέμε, λοιπόν, ότι όποιος τολμήσει να συνδέσει τις αποδοχές των εκπαιδευτικών με την αξιολόγηση, δε θα του περάσει, ούτε πάνω από το κορμί μας δεν πρόκειται με τίποτε να περάσει. Και σ' αυτό είμαι βέβαιος ότι όλη η αίθουσα και όλοι οι συνάδελφοι είναι μαζί μας.

Δεοντολογία

Επειδή πριν από λίγο αναφέρθηκα στη δημοκρατία των blogs, έχω εδώ μαζί μου, μια ανακοίνωση, ένα κοινό ψήφισμα-καταγγελία 10 Συλλόγων Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης μια Κυριακή πρωί, λίγο μετά τη Θεία Λειτουργία. Είναι ένα κείμενο συνάδελφοι που κατά σύμπτωση, την ίδια ημέρα, εκείνη την Κυριακή το πρωί, η Αμαλιάδα, η Σαλαμίνα, η Αργυρούπολη, όλοι μαζί ανταμώσανε κι έβγαλαν μια καταγγελία, όπου καταγγέλλουν τη ΔΟΕ ότι βάζει πλάτη, ότι έχει λερωμένη τη φωλιά της και διάφορα άλλα τέτοια. Καλά έκαναν και την έβγαλαν. Επιφοίτηση είναι αυτή, όπου θέλει πάει, εγώ θα κάνω κουμάντο πού θα πάει η επιφοίτηση; Όμως συνάδελφοι, εγώ ξέρω ότι ακόμη και αυτόν που καταδικάζεις, τον εγκληματία πριν τον καταδικάσεις, τον ενημερώνεις γι αυτό που τον κατηγορείς. Ποτέ δεν έστειλαν την καταγγελία αυτή, οι Σύλλογοι στη Δ.Ο.Ε. Το λέω συνάδελφοι, αντιπρόσωποι των Συλλόγων αυτών με παράπονο. Δε σας κατηγορώ, εσείς μας καταγγίλατε.

Εγώ δε σας καταγγέλλω αλλά δεν είναι στοιχειώδης δημοκρατία, σεβασμός των συναδέλφων σου αυτών που τους έχεις εκεί, στο Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. και τους πετροβολάς. Όταν τους πετροβολάς και τους αφήνεις κρεμασμένους στο διαδίκτυο χωρίς να ξέρουν οι ίδιοι για τι τους καταγγέλλεις. Τόσο κακό ήταν να στείλετε την ανακοίνωσή σας και στη Δ.Ο.Ε.; Αγαπητή μου Νινέτα, τόσο δύσκολο ήταν; Τόσα μας στέλνεις. Αφού δηλώνεις τώρα, ότι το ξέχασες το δέχομαι, να'σαι καλά και σ' ευχαριστώ πολύ. Αν μου το έλεγες νωρίτερα δε θα το ανέφερα καθόλου.

Τα οικονομικά της Δ.Ο.Ε. και η επίθεση στα συνδικάτα

Εδώ λοιπόν συνάδελφοι, θέλω να αναφερθώ σε ένα ζήτημα που ταλανίζει εδώ και δυο χρόνια τον κλάδο, που δεν είναι μια απλή λαϊκίστικη συζήτηση, μπορεί να είναι φθηνή, αλλά δεν είναι μόνο τέτοια. Έχει συγκεκριμένη στοχοθεσία και συγκεκριμένο σκοπό. Αναφέρομαι στο θέμα της συνδρομής. Έχουν συγκεκριμένο στόχο όσοι το ανοίγουν για άλλη μια φορά. Θέλουν αφού δε μπορούν να ελέγξουν τη Δ.Ο.Ε. με άλλο τρόπο, να την κάνουν μικρή. Γιατί να έχει 70.000 μέλη; ας έχει 30.000. Τόσα εγγεγραμμένα μέλη έχει και η Ο.Λ.Μ.Ε., 35.000 μέλη έχει η Ο.Λ.Μ.Ε.

Κοιτάξτε συνάδελφοι τώρα, πώς όλο αυτό εντάσσεται σε μια συγκεκριμένη λογική, ποιοι το θέλουν και τι θέλουν. Θα είχα πολλά να διαβάσω αλλά περνάει ο χρόνος και θα διαβάσω μόνο αυτά: **«Και απορώ ειλικρινά με την κυβέρνηση και τις επιλογές της. Όλοι αυτοί οι τύποι, οι Φωτόπουλοι, Μπαλασάσπουλοι, Σταυρό-**

πουλοι κτλ., καλύπτονται από ένα νόμο περί συνδικαλισμού ο οποίος τους επιτρέπει να μην εργάζονται ποτέ, ν' απολαμβάνουν απίστευτα προνόμια και επιπλέον να μη δίνουν αναφορά και σε κανέναν. Γιατί δεν καταργούνται όλα αυτά; Γιατί ο άλλος ας πούμε να παίρνει επίδομα κίνησης, παράστασης κτλ. επειδή είναι Πρόεδρος στην Ομοσπονδία; Πού παρίσταται και γιατί;» Αυτό αν το βάλετε δίπλα στο μανιφέστο της Ντίνας Ρέππα δεν ταιριάζει ακριβώς; Δίπλα-δίπλα να τα βάλετε. Ξέρετε ποιος είναι ο συντάκτης του; Ο αξιότιμος κύριος Παπακρήστου, Γιώργος Παπακρήστου, δημοσιογράφος των ΝΕΩΝ γνωστός και μη εξαιρετέος. Και κάτι άλλο, με το οποίο θα χαρείτε περισσότερο: «Στο ελαττωματικό πολιτικό και οικονομικό σύστημα της χώρας, ο συνδικαλισμός ήταν ίσως η πιο σαθρή πλευρά του. Ευλόγως η όποια προσπάθεια αναδιάρθρωσης του συστήματος θα ερχόταν σε σύγκρουση με τους συνδικαλιστές που τον εκφράζουν». Κι αυτό κάτι μου θυμίζει. Γραμμένο τον περασμένο Οκτώβρη από τον αξιότιμο κ. Ιωάννη Πρετεντέρη. Σας το αφιερώνω συνάδελφοι των Παρεμβάσεων.

Η ενότητα του Κλάδου

Εάν ακόμα και τώρα δεν καταλάβατε, και απευθύνομαι σ' εσάς συνάδελφοι, είναι η συγκεκριμένη τακτική σας που προσπαθείτε να την εφαρμόσετε όπου μπορείτε και τη συναντάμε σε πολλές περιοχές της Ελλάδας. Δε μπορείτε να ελέγξετε τη Δ.Ο.Ε., άρα τι κάνετε; δημιουργείτε τοπικά «συντονιστικά συλλόγων» – ποιος τα εκλέγει και πώς παίρνουν αποφάσεις καμείς δε γνωρίζει.

Στη Θεσσαλονίκη, δε μπορείτε να ελέγξετε τα πρωτοβάθμια Σωματεία. Τι κάνετε; Ένα Συντονιστικό Πρωτοβαθμίων. Εδώ είστε συνάδελφοι αντιπρόσωποι από τη Θεσσαλονίκη, έχετε εκλέξει κανένα Συντονιστικό Πρωτοβαθμίων; Έχετε βάλει κάποιον ν' αποφασίζει αντί για εσάς; Έχετε κάνει κάτι τέτοιο;

Τιμητές της Δ.Ο.Ε. εμφανίζονται όλοι αυτοί που μιλάνε εξ ονόματός της, αλλά εάν μου δείξετε, έστω σε μια φωτογραφία, έναν από αυτούς τους αγωνιστές του κλάδου να κρατάει πανό της Δ.Ο.Ε., εγώ θα φύγω αυτή τη στιγμή από αυτό το βήμα. Ντρέπονται ακόμα και τις σημαίες και τα λάβαρα της Δ.Ο.Ε. να κρατήσουν, αλλά μιλάνε με θράσος για τη Δ.Ο.Ε., για την ενότητα και για τον αγώνα.

Ούτε το 2006 κράτησαν έστω μια φορά τα πανό της ΔΟΕ, τα πανό που κρατούσαμε μπροστά στον αγώνα, είναι όλες οι φωτογραφίες στη διάθεσή σας και θα δείτε ποιοι είναι. Είναι και η Π.Α.Σ.Κ., είναι και η Δ.Α.Κ.Ε., είναι και οι συνάδελφοι από την Αυτόνομη Παρέμβαση, μπροστά στο πανό και στα λάβαρα του Κλάδου. Όλοι οι υπόλοιποι είναι ή με τα παραταξιακά τους ή στην καλύτερη περίπτωση με τους Συλλόγους τους, κάνοντάς τους μάλιστα ξεχωριστά μπλοκ προκειμένου να είναι όσο πιο μακριά γίνεται από τη Δ.Ο.Ε. Σε αυτή την κατάσταση οδηγούμαστε συνάδελφοι, αλλά μιλάμε κατά τα λοιπά, για την ενότητα του Κλάδου και για την ανάγκη του αγώνα.

Θέλω να φτάσω προς το τέλος και θέλω να πω το εξής: **Συνάδελφοι είπα από την αρχή ότι όλα αυτά δεν τα έθεσα για να διαιρέσω, προσπαθώ να συνθέσω. Δεν το θέλετε, το ξέρω**

ότι δεν το θέλετε. Είναι δύσκολο ν' αναλαμβάνεις ευθύνες. Όμως συνάδελφοι, εγώ θέλω να κλείσω με το εξής...

Ανεξάρτητοι συνδικαλιστές ή υποψήφιοι Βουλευτές;

Τι θέλεις συνάδελφε Θανάση; Εσύ και υποψήφιος Βουλευτής ήσουν και λίγες ψήφους πήρες, τι πρέπει να κάνω εγώ γι αυτό; Εγώ δεν ήμουν υποψήφιος με κανένα κόμμα, εγώ δεν πήγα πουθενά. Δεν ξέρω τι μου δείχνεις, εγώ θα σου δείξω αυτό το χαρτί που έχει τη δική μου την υπογραφή αλλά και των άλλων 4 συντρόφων μου που το βγάλαμε δημόσια γιατί ποτέ δεν κρυφτήκαμε. Είμαστε οι μόνοι που τολμήσαμε ν' αντισταθούμε και να πούμε όχι, ακόμα και σ' αυτό το κόμμα που πιστεύαμε, ακόμα και σ' αυτό για το οποίο αγωνιστήκαμε.

Δεν ήμασταν υποψήφιοι Βουλευτές και ταυτόχρονα Πρόεδροι των Συλλόγων μας. Δε φύγαμε ποτέ, ούτε για μια στιγμή δε χρησιμοποιήσαμε το Συνδικάτο για να πάμε τους συναδέλφους μας στα κόμματα. Δεν πήραμε το Συνδικάτο για να το πάμε χέρι-χέρι σε κόμματα και σε υποψήφιους. **Γιατί συνάδελφοι, το ήθος και η αξιοπρέπεια της παράταξης που υπηρετώ εδώ και 30 χρόνια επιβάλει αυτό που έκανε το 2000 η Βαγγελιώ η Σχοιναράκη όταν κατέβηκε υποψήφια Βουλευτής, παραιτήθηκε την ίδια στιγμή από το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε.**

Αυτό είναι το ήθος και η αξιοπρέπεια του χώρου μου. Δε λौδορώ κανέναν από σας, καλά κάνατε και ήσασταν υποψήφιοι, δικαίωμά σας και δε θέσαμε κανένα θέμα, αλλά εμείς την αξιοπρέπεια την κρατάμε μέσα μας και δε βάζουμε ζητήματα στους υπόλοιπους. Γιατί είμαι βέβαιος ότι αν ο Μαντάς ή ο Μπράτης ήταν υποψήφιοι σ' αυτές τις εκλογές, θα το είχατε κάνει κόλαση.

Συνάδελφε Θανάση, επειδή εξακολουθείς να μου κουνάς ένα χαρτί, θέλω να σου πω το εξής: **Δικαίωμά σου είναι να είσαι υποψήφιος Βουλευτής και το σέβομαι, όμως δε μπορώ να κατηγορούμαι ότι είμαι κομματικός εγώ, που διαχωρίζω δημόσια τη θέση μου, ενώ δεν είναι κομματικός ο υποψήφιος Βουλευτής κόμματος, αυτό δεν κατανοώ.**

Είναι το γνωστό, ότι όταν κάποιος δεν έχει επιχειρήματα, επιλέγει χτυπήματα κάτω από τη μέση. Δε φοβάμαι, το ξέρουν οι σύντροφοί μου αυτοί που με εκλέγουν και αυτοί που με στηρίζουν και το πόσα χρόνια είμαι εδώ και αν είμαι στον αγώνα όλες τις μέρες της εβδομάδας και όλες τις νύχτες. Και ξέρει πολύ καλά ο Κλάδος εάν εσείς, όλα αυτά τα χρόνια που είστε στη Δ.Ο.Ε., έχετε γράψει έστω και μια γραμμή σε ένα κείμενό της, αν έχετε συμβάλλει έστω και μια στιγμή στο έργο του Διοικητικού Συμβουλίου ή αρκείστε μόνο στην παραταξιακή σας δουλειά.

Τα «προνόμια» των συνδικαλιστών

Λέω λοιπόν συνάδελφοι, ότι η στρατηγική που επιλέξατε είναι ιδιαίτερα επικίνδυνη, όταν από τον περασμένο χειμώνα σας λέγαμε προσέξτε γιατί αυτή η τακτική εγκυμονεί σοβα-

ρούς κινδύνους, επιμένετε όμως να καταγγέλλετε ότι: «ο Μπράτης, ο Παληγιάννης και η Αδαμίδου πήραν το Α' βαθμό, πώς τόλμησαν;». Και λέγαμε τότε ότι δε γίνεται να μην έχουν το Α' βαθμό, γιατί πρέπει να είναι ισόβαθμοι με τα υπόλοιπα μέλη του Κ.Υ.Σ.Π.Ε. Οι συνάδελφοι όμως λοιδορήθηκαν, από τα μέλη σας, σε όλη την Ελλάδα. Λοιδορήθηκε και η σχετική απόφαση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., που έλεγε ότι αν εάν δεν απονέμεται ο βαθμός δε θα μπορούν να είναι υποψήφιοι όλοι οι συνάδελφοι, εάν δεν κατέχουν το βαθμό για τη διάρκεια της θητείας τους. Και ήρθε η απόφαση του Υπουργείου, για την οποία τώρα αλαφιασμένοι λένε κάποιοι: «Μα δε θα μπορούν να είναι όλοι υποψήφιοι για αιρετοί»; Όχι συνάδελφοι, αν δεν τους απονέμεται ο βαθμός κατά τη διάρκεια της θητείας τους στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο, είναι βέβαιο ότι δε θα μπορούν να συμμετέχουν και θα είναι υποψήφιοι μόνο όσοι είναι στο συγκεκριμένο βαθμό. **Αυτά τα προνόμια πολεμήσατε, αυτά τα προνόμια χτυπήσατε.** Νομίζατε ότι οι συνάδελφοι Μπράτης, Παληγιάννης και Αδαμίδου θα είχαν το βαθμό μέχρι να βγουν στη σύνταξη. Όσο θα υπηρετούσαν τους εκπαιδευτικούς από τη συγκεκριμένη θέση θα τον είχαν, για να είναι ομοιόβαθμοι με τα διορισμένα μέλη. Το καταφέρατε να το ακυρώσετε. Σας ακούσανε. Ακούγεστε μακριά.

Η Δημοκρατία

Θέλω λοιπόν συνάδελφοι να τελειώσω με το εξής: **Αυτό που ζούμε σήμερα, ξεκίνησε ως μια κρίση χρέους, εξελίχθηκε ως κρίση δανεισμού για να καταλήξει πολιτική κρίση και φοβάμαι ότι θα καταλήξει σε κρίση της δημοκρατίας.**

Άκουσα και ακούω όλο το τελευταίο διάστημα, από τις 6 του Μάη και μετά, διθυράμβους για την άνοδο της Αριστεράς, ότι κέρδισε, ότι ανέβηκε. Ότι κέρδισε ο Α ή ο Β. **Δυστυχώς όμως ελάχιστοι ασχολούνται με αυτό το πολιτικό μόρφωμα, με το φασισμό που μπήκε στο ελληνικό Κοινοβούλιο.** Το είχα αναφέρει στην περυσινή Γενική Συνέλευση και μου είπαν κάποιοι ότι κινδυνολογώ. Όταν έλεγα ότι και στην κρίση του '29 στη Γερμανία, όταν κατέρρεε η δημοκρατία της Βαϊμάρης, αυτός που βγήκε κερδισμένος ήταν ο Χίτλερ και οι φασίστες και ας πήραν μόνο 4% όταν πρωτοεμφανίστηκαν και κάντε τους δικούς σας λογικούς συνειρμούς για τη σημερινή κατάσταση στην πατρίδα μας.

Συνάδελφοι, το είπε και η Θεοδώρα προηγουμένως, όταν κάποιοι λέτε για το κίνημα στις πλατείες και λέτε ότι οι πλατείες έριξαν δυο κυβερνήσεις, μη ξεχνάτε ότι οι πλατείες έφεραν και τη Χρυσή Αυγή. Ήμουν εκεί κάθε μέρα και ξέρετε πολύ καλά ποιοι ήταν στο πάνω μέρος της πλατείας Συντάγματος, μπροστά στον Άγνωστο Στρατιώτη. Κάθε μέρα ήμασταν εκεί και το λέγαμε από τότε συνάδελφοι, ότι το αυγό του φιδιού είναι έτοιμοι να σκάσει. Προσπαθώ λοιπόν να εξηγήσω ότι **μιλάμε για τη χειρότερη μορφή φασισμού, που μάλιστα πέρασε την πόρτα του ελληνικού Κοινοβουλίου,** που δεν είναι ευκαιρική η εμφάνισή της, που πήρε 7% την πρώτη φορά και το επανέλαβε και στις δεύτερες εκλογές. Υποστήριζαν αφελώς κάποιοι,

οι, ότι πήρε αυτό το ποσοστό γιατί δεν τους ήξεραν και όμως όταν δημοσιώς έδειραν, πήραν ακόμη μεγαλύτερα ποσοστά!

Αλλά συνάδελφοί μου, για πείτε μου **όταν δέρνεται στην πλατεία Συντάγματος ο Πρόεδρος της Γ.Σ.Ε.Ε., κατά τη διάρκεια απεργιακού συλλαλητηρίου, όταν δέρνονται και χτυπιούνται άνθρωποι που έχουν διαφορετική άποψη, ποια η διαφορά απ' αυτό που έκανε ο Κασσιδιάρης και ο κάθε φασίστας;.. Ποιος νομιμοποιεί τη βία; Η βία δεν έχει χρώμα, και θα πρέπει να την αποκηρύξουμε όλοι ομόφωνα εδώ σήμερα.** Είναι άραγε άλλο χρώμα το γισούρτι όταν κατευθύνεται προς τον Πρόεδρο της Γ.Σ.Ε.Ε. και άλλο όταν κατευθύνεται σε άλλα στελέχη; Έχουν σχέση οι επιθέσεις σε πολιτικούς, όλων των παρατάξεων, με το σύνθημα: «να καεί, να καεί το μπ...λο η Βουλή»; Είναι τόσο απλό το παιχνίδι με τις λέξεις και τους απαραίτητους συνειρμούς όταν, χωρίς περισκεψη, κάποιοι μιλούν για κυβέρνηση δοσίλογων; Και βέβαια όταν λες ότι έχεις κυβέρνηση δοσίλογων, και το φασίστα νομιμοποιείς και επιτρέπεις ν' ανθίσουν τέτοια λουλούδια.

Ανάγκη για συμπόρευση

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, είναι βαθιά μου πεποίθηση ότι, εδώ μέσα, ένα δρόμο μόνο μπορούμε να ακολουθήσουμε και πρέπει να τον πορευθούμε όλοι μαζί. Να βγούμε όλοι μαζί ενωμένοι από τούτη εδώ την αίθουσα. Άσχετα αν κάποιοι επιλέγουν να βγαίνουν μόνοι τους, αυτούς θα τους καταγράψει η ιστορία. Θα καταγραφούν στην ιστορία του Κλάδου και του κινήματος όπως αυτοί επιλέξουν να καταγραφούν.

Αλλά σ' αυτό το χώρο μπορεί και να τσακωθούμε και να «σκοτωθούμε», και να έχουμε το κουράγιο, τη δύναμη και την αντοχή ν' ανταλλάξουμε τα επιχειρήματά μας. Όχι φθηνά επιχειρήματα του τύπου: «από πότε έχεις να πας σχολείο» ή «τι άλλο κάνεις». Ν' ανταλλάξουμε πολιτικά επιχειρήματα και ν' αντέξουμε να τ' ακούσουμε. **Και αφού τελειώσουμε και μαζέψουμε τις διαφορές μας, να βγούμε από δω μέσα μ' ένα χέρι και μια γροθιά, να πάμε όλοι μαζί σε μια πλατεία, σύντροφοι εκείνης της πλευράς και σύντροφοι από την άλλη, να πάμε σ' έναν κοινό αγώνα, από ένα κοινό μετερίζι.**

Είμαστε όλοι μας εργαζόμενοι, έχουμε στην ψυχή μας τις αξίες και τις αρχές των 90 χρόνων της Δ.Ο.Ε. Αυτή είναι η ψυχή μας, αυτή είναι η παρακαταθήκη μας, αυτό αφήνουμε στον Κλάδο και στην επόμενη γενιά, τον αγώνα, και την υπόσχεση ότι θα μας βρει απέναντί του όποιος τολμήσει να ακολουθήσει αυτές τις πολιτικές, θα υπερασπιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις τις αξίες μας, τις αρχές μας και την αξιοπρέπειά μας.

Σας ευχαριστώ, να είστε καλά και να προχωρήσουμε όλοι μαζί αυτό το δρόμο. **Είναι δύσκολος δρόμος αλλά θα τον περπατήσουμε μαζί, και να είστε βέβαιοι ότι «θα μας αντέξει το σχοινί».** Πιστέψτε το. Καλό αγώνα.

N. ΑΜΑΝΑΚΗΣ**ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ**

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι θεωρώ, όπως πιστεύω και όλοι σας, ότι μια από τις κορυφαίες στιγμές της Γενικής Συνέλευσης είναι να αναζητήσουμε και να αποφασίσουμε σαν κλάδος για το επόμενο χρονικό διάστημα τι θα διεκδικήσουμε.

Και αυτό αγαπητοί συνάδελφοι δεν είναι τίποτα άλλο από το διεκδικητικό πλαίσιο. Θα ήθελα πέρα από τις τοποθετήσεις επί επιμέρους θεμάτων του πλαισίου, να άκουγα πράγματι ένα ενιαίο διεκδικητικό πλαίσιο εκπροσώπων, να δούμε τι μπορούμε πράγματι να συνθέσουμε, ώστε ως κλάδος να δώσουμε συγκεκριμένη απόφαση.

Η περσινή Γενική Συνέλευση, εκείνο το οποίο έδωσε και κρίνεται στα θετικά της, είναι το διεκδικητικό πλαίσιο και αυτό μετά από χρόνια.

Ποιο δηλαδή; Ότι πέρσι το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας πήρε μία απόφαση, ένα διεκδικητικό πλαίσιο από εδώ, απ' αυτή τη Συνέλευση. Τι έγινε αυτό το πλαίσιο; Ποιες δυνάμεις το σεβάστηκαν και ποιες το торπίλισαν; Γιατί να αναζητούμε το Μάρτη και τον Απρίλη ένα πλαίσιο για να προβάλλουμε τα αιτήματά μας;

Για να μην φτάσουμε, λοιπόν, σ' αυτή την κατάσταση, σήμερα πρέπει η Συνέλευση να δώσει διεκδικητικό πλαίσιο που θα δεσμεύει τον καθένα και πολύ περισσότερο το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας για την επόμενη χρονιά.

Πιο συγκεκριμένα. Κάθε διεκδικητικό πλαίσιο πρέπει να έχει ορισμένους άξονες, μέσα στους οποίους ο κάθε συνάδελφος ανεξαρτήτως χρόνων υπηρεσίας ή θέσης ή οργανικότητας υπηρεσίας να βλέπει μέσα τον εαυτό του και κάτω απ' αυτό το πλαίσιο να συσπειρωθεί για να αγωνιστεί και να διεκδικήσει.

Πρώτος άξονας είναι ο οικονομικός. Στον οικονομικό άξονα δεν μπορεί κανείς να μην αναφέρει, ότι αν θέλουμε να μιλήσουμε για πραγματική αναβάθμιση ή αν θέλουμε καλύτερα τον όρο, διαφύλαξης της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης δεν μπορείς να μην προτάξεις το 5% του ΑΕΠ. Στο οικονομικό δεν μπορεί να μην προτάξεις την κατάργηση του ν.4024, να μην προτάξεις όλα τα αρνητικά του μνημονίου τα οποία ήρθαν στη μισθοδοσία και στις αποδοχές μας, να μην προτάξεις την οικονομική αναβάθμιση για ασφαλή διαβίωση. Είναι τα αιτήματα τα οποία θα πρέπει να υπάρχουν μέσα στο διεκδικητικό πλαίσιο.

Ο δεύτερος άξονας αναφέρεται στην κατάσταση της προσχολικής αγωγής σήμερα. Τη συνεχιζόμενη υποβάθμισή της και το πόσο απέχει από το όραμα, το οποίο και σαν κλάδος έχουμε καταγράψει πολλές φορές, δηλαδή τον ενιαίο της συντονισμό, ως ένα ενιαίο κομμάτι του κορμού της

12χρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Αναφέρομαι στα επιμέρους θέματά της, όπως την κτιριακή υποδομή, την υλικοτεχνική υποδομή, το ωράριο, τον αριθμό νηπίων—εκπαιδευτικού, την ανυπαρξία προγραμμάτων και μια σειρά άλλα, τα οποία συγκροτούν το πλαίσιο της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής εκπαίδευσης.

Ο τρίτος άξονας είναι αυτό που βιώνουμε σήμερα όλοι και κρύβεται πίσω από τη φράση «αλίμονο αν κάνεις το λάθος να αρρωστήσεις» και δεν είναι άλλο από την υγειονομική μας περίθαλψη. Ποια υγειονομική και ποια περίθαλψη; Το μεγάλο ερώτημα. Εκεί δεν μπορεί να υπάρξει άλλη πρόταση από την πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη όλων των εργαζομένων και βέβαια δεν μπορεί να μην υπάρχει και να μην προταθεί η πρόταση η οποία αναφέρεται στην κατάργηση της οικονομικής συμμετοχής των εργαζομένων.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ένας τέταρτος άξονας - και δεν πάνε οι άξονες κατά ιεραρχία- δεν μπορεί να είναι άλλος από την αξιολόγηση. Από το ν.4024/11, αλλά από τον ν.3848/10 έχει φανεί καθαρά για πού τραβάει η ρότα, έχει φανεί καθαρά ότι και ο εκπαιδευτικός, όπως και όλος ο δημόσιος τομέας, χωρίς να αναγνωριστούν οι ιδιαιτερότητες του συγκεκριμένου έργου και λειτουργήματος, μπαίνει μέσα στις συμπληγάδες της συμπίεσης για την ποσόστωση.

Εκείνο το οποίο θα πρέπει συνάδελφοι να ξεκαθαρίσουμε είναι ένα πράγμα, ότι ο κλάδος πρέπει να δώσει μία δυναμική απάντηση και αυτή πρέπει να βγει από τη σημερινή Γενική Συνέλευση, όπως έχει κάμει και στο παρελθόν, ότι σε καμία περίπτωση η αξιολόγηση δεν μπορεί να έχει τον χαρακτήρα της χειραγώγησης, της τιμωρίας, της σύμπτυξης και της απόλυσης και μια σειρά άλλα τα οποία μπορεί να επισυνάψει κανείς μετά τη λέξη αξιολόγηση.

Και έρχομαι στον 5ο άξονα, τον τελευταίο άξονα χωρίς αυτό να σημαίνει ότι απεμπολείς οτιδήποτε άλλο σαν κλάδος έχεις ή οτιδήποτε άλλο σου παρουσιαστεί στο αύριο, την μετεκπαίδευση. Ενώ είναι αποδεκτό ότι ολοένα και περισσότερο αυξάνει η απαίτηση σήμερα για μετεκπαίδευση τόσο σε γνωστικό, όσο σε διδακτικό επίπεδο, όλο και περισσότερο υποβαθμίζεται η μετεκπαίδευση του εκπαιδευτικού. Συνεχώς συρρικνώνεται μέχρι ανυπαρξία που έχουμε σήμερα.

Και ερχόμαστε στην μετεκπαίδευση σε επίπεδο πανεπιστημίων την διετή. Θα πρέπει πράγματι η πολιτεία να αναθεωρήσει άμεσα, να εφοδιάσει έτσι όπως αναφέρεται και από την εισήγηση της Ομοσπονδίας στο συγκεκριμένο θέμα, τα παιδαγωγικά πανεπιστημιακά τμήματα, ώστε να μπορέσουν πράγματι να ανταποκριθούν σ' αυτό τον τομέα. Επιδβάλλεται όσο ποτέ άλλοτε στη σύγχρονη εποχή μας η λειτουργία της μετεκπαίδευσης.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι όταν έχεις να παρουσιάσεις, εκπροσωπώντας ένα χώρο, ένα πλαίσιο και τους άξο-

νες τους, είσαι υποχρεωμένος επιγραμματικά τουλάχιστον να αναφερθείς σ' αυτά. Προσπάθησα να δώσω μία εικόνα ενός παισίου που σαν στόχο θα έχει τη συσπείρωση των συναδέλφων πέρα και πάνω από κάθε διαχωριστική γραμμή η οποία τίθεται έντεχνα ανάμεσά μας.

Ποιον από εμάς δεν ενώνει το οικονομικό; Ποιον αφήνει αδιάφορο η κατάσταση στην προσχολική αγωγή; Ποιον από εμάς δεν αγγίζει το τεράστιο πρόβλημα της ιατροφαρμακευτικής, ποιος δεν τρομάζει μπροστά σ' αυτό το οποίο έρχεται και έτσι όπως έρχεται μέσα από τον ν.4025 για την αξιολόγηση; Και ποιος αδιαφορεί για την μετεκπαίδευσή μας, ώστε να πει εγώ πίσω απ' αυτό το λάβαρο ή απ' αυτή την πρόταση έχω άλλη λύση;

Να, λοιπόν, ένας τομέας, ένας χώρος που μπορούμε επιτέλους να βρεθούμε όλοι μαζί, πέρα από τις ιδιαιτερότητες που καλά κάνουμε και έχουμε, να βρεθούμε εκεί και μέσα από το αγωνιστικό πλαίσιο που ακολουθεί να δώσουμε τη λύση ή να δώσουμε το μεγάλο αγώνα για τη λύση.

Ευχαριστώ.

Α. ΑΜΠΕΛΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ & ΝΟΤΙΑΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, προέρχομαι από έναν Σύλλογο ο οποίος ποτέ δεν είχε ποσοστά απεργίας κάτω του 40% και είναι ένας Σύλλογος που τα μέλη του καταβάλλουν ή μάλλον κατέβαλαν μέχρι πέρσι 70 ευρώ συνδρομή στο Σύλλογο και πλέον φέτος, μετά την περσινή μείωση, 60 ευρώ.

Γιατί τα λέω όλα αυτά; Γιατί το πρωί άκουσα κάποιες φωνές οι οποίες ουσιαστικά κατηγοριοποιούσαν Συλλόγους για την αγωνιστικότητά τους. Είναι τραγικό να κάνουμε κάτι τέτοιο. Υπάρχουν παντού Σύλλογοι αγωνιστικοί που το δείχνουν στην πράξη και δεν εξαντλούνται σε συζητήσεις για τη συνδρομή όταν όλα γύρω μας καταρρέουν.

Σε ότι αφορά τα πεπραγμένα, θα μπορούσα να πω πάρα πολλά. Να αναφερθώ στον τρόπο συγκρότησης του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., θα μπορούσα να πω πάρα πολλά για το τι έγινε ή τι δεν έγινε σε μια χρονιά που επικράτησε μια προκρούστεια λογική, αλλά αναρωτιέμαι τι νόημα έχουν όλα αυτά όταν σε κάθε περίπτωση το ισοζύγιο είναι αρνητικό.

Κι αν το ισοζύγιο είναι αρνητικό, τότε σημαίνει ότι θα πρέπει να ψάξουμε να βρούμε τις αιτίες που το οδήγησαν εκεί. Οι αιτίες αυτές κατ' εμέ δεν είναι σημερινές, είναι διαχρονικές, είναι αιτίες οι οποίες έχουν αναφορά σε όλους μας. Σε μια εποχή που το πολιτικό σύστημα καταρρέει, κι εμείς ως Συνδικάτο είμαστε κομμάτι του πολιτικού συστήματος, θα πρέπει να ψάξουμε να βρούμε ποιες είναι οι αιτίες αυτής της

κατάστασης.

Αντί άλλων θα θυμίσω δύο ημερομηνίες: 19/10/2011 πραγματοποίηση απεργίας με τα υψηλότερα πανελλαδικά ποσοστά της μεταπολίτευσης ή από τα υψηλότερα. 1/12/2011 επίσης ημέρα απεργίας, αλλά με τα χαμηλότερα ποσοστά, σε πολλές περιοχές μονοψήφια. Τι έγινε, μέσα σε δυο μήνες είχαμε μια μετάλλαξη; Μάλλον όχι, άρα κάτι άλλο συμβαίνει. Επικράτησε η ηττοπάθεια; Ενδεχομένως. Υπήρξε καχυποψία; Ναι σίγουρα και κάποιοι την καλλιεργούν και την καλλιεργούν συνειδητά στο χώρο μας.

Υπήρξε έλλειψη οράματος; Ναι, αλλά αυτό το χρεωνόμαστε όλοι. Υπήρξε καθαρή ιδεολογική ταυτότητα του Συνδικάτου; Όχι και αυτό το χρεωνόμαστε όλοι.

Μιας και ανέφερα την έννοια της ταυτότητας θα ήθελα να ξεκινήσουμε μια συζήτηση προκειμένου να αντιληφθούμε ποια είναι η θέση μας; Γιατί διαπιστώνω ότι ψάχνουμε ταξικούς εχθρούς εδώ μέσα.

Ειλικρινά, δεν μπορώ να καταλάβω γιατί εγώ είμαι «προσκυνημένος» συνδικαλιστής και κάποιος άλλος είναι αντισυστημικός, αλλά και γιατί χρειάζονται τέτοιοι χαρακτηρισμοί. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί εγώ «είμαι προσκυνημένος συνδικαλιστής που υπηρετώ ένα κρατικό κυβερνητικό συνδικαλισμό», όταν τόσο εγώ όσο και κανένα μέλος της παράταξής μου δεν έχει υποστεί διπλή διακοπή μισθοδοσίας επειδή ήταν υποψήφιος βουλευτής. Αντίθετα, εμείς, «οι εξαρτημένοι συνδικαλιστές», είμαστε αυτοί που νωρίς διαχωρίσαμε τη θέση μας από τον φορέα που λέγεται ΠΑΣΟΚ και καταγγείλαμε την ασκούμενη πολιτική του. Τελικά, ποιος είναι ο εξαρτημένος και ποιος ο αντισυστημικός;

Ξαναγυρνάω στην έννοια της ταυτότητας. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η ταυτότητα και η σφυρηλάτησή της δημιουργείται μέσα από την αντίληψη της διαφοράς μας και τη συνειδητοποίηση αυτής της διαφοράς σε σχέση με τις άλλες ομάδες. Έχουμε διαφορές μεταξύ μας, δουλεύουμε σε άλλους χώρους, καταγόμαστε από κάποια άλλα τζάκια; Δε το φαντάζομαι.

Αντί λοιπόν να ψάχνουμε ταξικούς εχθρούς μέσα στους κόλπους μας, ας αντιληφθούμε ποια είναι η ταυτότητά μας και ως χώρος ας υιοθετήσουμε το εμείς. Σε αυτή τη λογική θα καλούσα να αποφύγουμε το συνδικαλιστικό αυτισμό που μας χαρακτηρίζει, τους στείρους δογματισμούς, τους συνδικαλιστικούς μικροηγεμονισμούς και να οδηγηθούμε σε μια συνδικαλιστική ωρίμανση.

Θα πρέπει, επιτρέψτε με να χρησιμοποιήσω έναν ίσως αδόκιμο όρο, να υιοθετήσουμε έναν συνδικαλιστικό εθνικισμό και να ξαναθυμηθούμε την ιδρυτική πράξη της Ομοσπονδίας μας του 1922, τον εθνικισμό όμως αυτόν που ήταν απόρροια του ρομαντισμού και όχι αυτόν που επικαλείται, στρεβλά, η Χρυσή Αυγή. Αυτός, ο συνδικαλιστικός εθνικισμός, μπορεί

να αποτελέσει το εφόδιο που θα μας οδηγήσει στο μέλλον.

Έτσι αντί να έχουμε έναν μονότονο καταγγελτικό λόγο, μια πανσπερμία που μόνο συγχυτική πανσπερμία είναι που τη χαρακτηρίζει μια χαμαιλέοντεια προσαρμοστικότητα, να οικοδομήσουμε έναν καθαρό λόγο για να κερδίσουμε τους συναδέλφους. Οικοδόμηση νέας συλλογικότητας απαιτείται, προκειμένου να επικοινωνήσουμε τις θέσεις μας στους συναδέλφους για να τους φέρουμε πάλι κοντά μας.

Κλείνοντας, μην αναζητούμε εχθρούς ανάμεσά μας, τους εχθρούς μάλλον τους δημιουργούμε. Θα θυμίσω κάτι. Όταν ο βυζαντινός στρατός ήταν στην εποχή της παρακμής και το στράτευμα οπισθοχωρούσε, επικαλούνταν ασθένειες των αυτοκρατόρων προκειμένου να σωθεί το γόητρό του. Ο Άγιος Ιωάννης Εφέσιος τις ονόμασε «φήμες γοήτρου».

Αντί να ψάχνουμε κι εμείς «φήμες γοήτρου», ας κοιτάξουμε λίγο στο εσωτερικό μας. Μην ψάχνουμε δικαιολογίες για τις ήττες μας. Οι ήττες μας οφείλονται στη δική μας στάση. Να είστε καλά.

Α. ΑΥΞΩΝΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ

Εκλεγμένος με την ΠΑΣΚ από το Σύλλογο Δασκάλων και Νηπιαγωγών Χαλκίδας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, **90 χρόνια ΔΟΕ** και θα πρέπει να είμαστε υπερήφανοι όλοι για τα **90 χρόνια της ΔΟΕ**. Μια και μιλάμε όλη αυτή την ώρα για ιστορικότητα, αγωνιστικότητα και μαχητικότητα των Συλλόγων να πω κι εγώ για τον ιστορικό Σύλλογο της Χαλκίδας ότι και αυτός ο Σύλλογος πριν από πάρα πολλά χρόνια το 1940 τόλμησε τέτοιον καιρό να βγάλει ανακοίνωση εναντίον του Γερμανικού φασισμού ο οποίος είχε σκλαβώσει την Ελλάδα. Αλήθεια συνάδελφοι μήπως η ιστορία επαναλαμβάνεται και σήμερα με την τρόικα και την επιβολή του μνημονίου!

Όμως συνάδελφοι σήμερα είδαμε ότι ούτε αυτό σεβαστήκαμε. Μάλλον σεβαστήκαμε την ιστορικότητα κάποιων Συλλόγων, δεν σεβαστήκαμε την ιστορικότητα της **ΔΟΕ**. Παρακολούθησαμε λοιπόν σήμερα για μια ακόμη φορά τη συνέχιση μίας, επιτρέψτε μου φάρσας, που ξεκίνησε στην 80^η Γενική Συνέλευση του κλάδου. Τώρα μάλιστα σε αυτό έχει προστεθεί και η αλαζονεία και η αυταρέσκεια και η σιγουριά του μεγάλου και δυνατού αριστεροανεξάρτητου συνδικαλιστικού κινήματος που έρχεται.

Αλήθεια συνάδελφοι, αυτό χρειάζεται το συνδικαλιστικό κίνημα; Αλήθεια συνάδελφοι, αυτό περιμένουν από μας οι συνάδελφοι της βάσης; Με αυτόν τον τρόπο θα ανατρέψουμε την

πολιτική της τρόικας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου;

Αλήθεια συνάδελφοι, πως θα αποκτήσει νέο βηματισμό το συνδικαλιστικό κίνημα, μετρώντας την αγωνιστικότητα και την ιστορικότητα των Συλλόγων που υψώνουν τάχα το ανάστημα στον τάχα επαγγελματικό συνδικαλισμό κάποιων άγνωστων τάχα, αρνούμενοι να πληρώσουν μόνο τη συνδρομή στη ΔΟΕ;

Αλήθεια συνάδελφοι, που υπάρχει αυτό το μηχανήμα που μετράει την αγωνιστικότητα, να το χρησιμοποιήσω κι εγώ για τον δικό μου Σύλλογο, όπως σας είπα πριν. Και όλα αυτά για μια ακόμη φορά από συγκεκριμένους γνωστούς **αριστεροανεξάρτητους συνδικαλιστές**, που τάχα δεν έχουν πολιτικό χρώμα, γιατί απλά συνάδελφοι **συνδικαλιστικά και πολιτικά είναι πολύχρωμοι!!!!**

Διαπιστώνεται ότι κάποιοι εδώ μέσα ένα και μόνο πράγμα θέλουν: Θέλουν τη διάλυση της **Διδασκαλικής Ομοσπονδίας της Ελλάδας** και γι' αυτό συνάδελφοι το μόνο που κάναμε σήμερα είναι να αφιερώσουμε μισή ημέρα για να εκλέξουμε Προεδρείο και μία ολόκληρη ώρα για να βγάλουμε ένα ψήφισμα. Για μια ακόμη φορά συνάδελφοι κάποιοι φέρνουν το θέμα της συνδρομής και το αναδεικνύουν ως μείζον θέμα, ένα γεγονός το οποίο απασχόλησε δύο μέρες την 80^η Γενική Συνέλευση του κλάδου.

Ξέρετε συνάδελφοι τι μου θυμίζει το θέμα της συνδρομής; Μου θυμίζει το παραμύθι της Κοκκίνοσκουφίτσας, ναι της Κοκκίνοσκουφίτσας, αυτού του αγνού όμορφου κοριτσιού, που φοράει κόκκινα και το έστειλε η μαμά του να κάνει ένα πάρα πολύ καλό έργο, να πάει φαγητό στη γιαγιάκα του.

Και ξαφνικά ο κακός ο λύκος μπήκε στο δάσος μέσα και έφαγε την **Κοκκίνοσκουφίτσα**. Μετά όμως ήρθε ο καλός ο κυνηγός σκότωσε τον κακό το λύκο και έσωσε την Κοκκίνοσκουφίτσα. Βάλτε συνάδελφοι σε κάποιους από τους ρό-

λους τους εαυτούς σας και θα καταλάβετε τι εννοώ.

Γίναμε συνάδελφοι μάρτυρες απερίγραπτων δηλώσεων. Μάλιστα ορισμένοι **υπεραγωνιστές** τύπου **Μπάτμαν** ή **Σπάιντερμαν** συνάδελφοι λένε ότι κάποιες παρατάξεις λέει αν γίνονταν εκλογές σήμερα, αριθμητικά θα βρίσκονταν από τη μέση της αίθουσας και μετά. Μη βιάζεστε συνάδελφοι, μη βιάζεστε, 2012 έχουμε, οι εκλογές για την ανάδειξη νέων αντιπροσώπων είναι το 2013. << **Αγάλια-αγάλια γίνεται η αγουρίδα μέλι**>> και << **Όσα δε φτάνει η αλεπού τα κάνει κρεμαστάρια**>>.

Βιαστήκατε συνάδελφοι να κλείσετε την πόρτα της **ΠΑΣΚ**, βιαστήκατε όμως, βιαστήκατε. Ξέρετε συνάδελφοι ότι στην αρχαιότητα όταν πέθαινε ο Φαραώ ή ο βασιλιάς θάβονταν ή καίγονταν στην πυρά όλα τα υπάρχοντά του, έμψυχα ή άψυχα. Πιστέψατε κι εσείς ότι μαζί με το θάνατο ή το ξεψύχισμα του ΠΑΣΟΚ θα θάβονταν ή θα καίγονταν στην πυρά και η ΠΑΣΚ.

Κάνετε λάθος συνάδελφοι, σας διαψεύσαμε συνάδελφοι και θα σας διαψεύσουμε πάλι και ξέρετε γιατί; Γιατί η **Πανελλήνια Ανεξάρτητη Αγωνιστική Συνδικαλιστική Κίνηση** δεν αποτέλεσε και δεν αποτελεί περιουσιακό στοιχείο κανενός βασιλιά ή Φαραώ. Ανήκει σε όλα τα στελέχη της και μέλη της που από το 1983 τον δασκαλάκο της ψωροκώσταινας τον έκαναν υπερήφανο επιστήμονα δάσκαλο. Γι' αυτόν λοιπόν τον δάσκαλο συνάδελφοι πρέπει να αγωνιστούμε, για να κερδίσουμε όσα χάσαμε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, με ενότητα και αγωνιστική διάθεση χωρίς καχυποψία και αποκλεισμούς μπορούμε και έχουμε μία μόνο υποχρέωση, έναν **νέο βηματισμό στο συνδικαλιστικό κίνημα**, μια καινούρια ρότα. Σας ευχαριστώ.

Χ. ΚΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΤ' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ – «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, συνηθίζουμε να ξεκινάμε την τοποθέτησή μας λέγοντας ότι ζούμε σε δύσκολες εποχές, ζούμε σε μια ατυχή συγκυρία, ζούμε σε ιδιαίτερες συνθήκες, ζούμε σε ιστορικές στιγμές.

Αν, λοιπόν, κάποιος αντιπρόσωπος διάβαζε παλιότερή του τοποθέτηση, θα γελούσε, πικρά βέβαια. Δεν θα φανταζόταν ούτε στον πιο τρομερό εφιάλτη του το τι θα επακολουθούσε ή τι μπορεί να συναντήσουμε επιπλέον μπροστά μας και πού θα καταλήξουμε.

Είναι δυστυχώς ζοφερή η πραγματικότητα την οποία δεν χρειάζεται να παρουσιάσω και να αναλύσω, αφού οι ίδιοι βιώνετε. Γνωρίζετε τι συμβαίνει στην κοινωνία και ειδικότερα στην εκπαίδευση. Μεγάλη ευθύνη έχει σαφώς το πολιτικό

σύστημα με τον τρόπο που λειτούργησε αυτά τα χρόνια. Βέβαια στις εκλογές της 6^{ης} Μαΐου άλλαξαν οι συσχετισμοί και δόθηκε η ευκαιρία σε κάποιους άλλους να γίνουν караβο-κύρηδες αυτού του караβιού που παραπαίει, που βουλιάζει.

Όμως αποδείχθηκε ότι δεν ήθελαν ή δεν μπορούσαν γιατί δεν γνώριζαν από τιμόνι για να οδηγήσουν τη χώρα σε ασφαλή νερά και γιατί ήταν αδύνατο να ικανοποιήσουν υποσχέσεις δικές τους, του τύπου "ακόμα και οι άνεργοι θα τρώνε με χρυσά κουτάλια". Και έτσι ανέλαβαν και πάλι οι γνωστοί τιμονιέρηδες, μας αρέσει δεν μας αρέσει. Αυτή είναι η δημοκρατία.

Σ' αυτό λοιπόν το ζοφερό περιβάλλον, το συνδικαλιστικό κίνημα που βάλλεται σκόπιμα από παντού προσπαθεί να ορθοποδήσει, να ανασυνταχθεί, να συσπειρωθεί και να διεκδικήσει. Ερχόμαστε σήμερα σ' αυτό το περιβάλλον να κάνουμε κριτική για τα πεπραγμένα της ΔΟΕ. Πολλούς βέβαια δεν τους ενδιαφέρει η δράση της ή η λειτουργία των ανακλαστικών της, αλλά κρίνουν μόνο από τα αποτελέσματα, αν υπάρχουν επιτυχή αποτελέσματα.

Δεν ξέρω αυτό κατά πόσο είναι ορθό. Πράγματι, ίσως να μην έφερε όλα τα επιθυμητά αποτελέσματα, δεν είναι όμως καθόλου δεδομένο και κυρίως σ' αυτή τη συγκυρία, ότι οι οποιεσδήποτε κινητοποιήσεις, απεργίες, καταγγελίες, διαμαρτυρίες θα έχουν άμεσο αποτέλεσμα, ότι θα φέρουν επικές νίκες σε έναν πόλεμο άγριο που εξελίσσεται.

Αν εμείς καταγγέλλουμε, πετροβολούμε τη ΔΟΕ, αν εμείς οι αντιπρόσωποι που την εκλέξαμε δεν τη στηρίζουμε, τότε τι κάνουμε; Και το δυσάρεστο είναι ότι δεν την πετροβολούμε μόνο εδώ μέσα, το δυσάρεστο είναι ότι τη σφυροκοπούμε, τη βομβαρδίζουμε και στα σχολεία, στους συναδέλφους.

Μετά διαμαρτυρόμαστε και λέμε, ότι οι συνάδελφοι δεν ακολουθούν, δεν συμμετέχουν πουθενά. Δεν είναι λογικό να αντιδρούν έτσι όταν εμείς οι ίδιοι απαξιώνουμε την Ομοσπονδία; Απαξιώνοντας την Ομοσπονδία δεν απαξιώνουμε το συνδικάτο κι εμάς τους ίδιους; Και μην νομίζετε ότι όλοι οι συνάδελφοι στα σχολεία ξέρουν και τους συσχετισμούς στη ΔΟΕ. Όχι, το ταυτίζουν: ΔΟΕ – Συνδικάτο – Συνδικαλιστές και μας απαξιώνουν.

Περνώντας από τα σχολεία του Συλλόγου κάποιοι συνάδελφοι εξέφρασαν αρχικά έντονα τη δυσαρέσκειά τους για τη ΔΟΕ, αυτή τη ΔΟΕ που κοιμάται, που δεν αντιδρά, που είναι πουλημένη, που δεν πετυχαίνει, που κάνει τουρισμό. Και στη συνέχεια φυσικά και το Συνδικάτο και τις παρατάξεις όλες, οι οποίες λέει δεν κάνουν τίποτε άλλο, αλλά απλά αντιπαράτιθενται μεταξύ τους. Μάλιστα μας αποκάλεσαν άσχετους, κοπρίτες, όπως μας έγραψαν και σε ψηφοδέλτια στις πρόσφατες εκλογές του Συλλόγου.

Και ότι οι ίδιοι δεν χρειάζεται –λέει– να είναι μέλη του

Συλλόγου και της ΔΟΕ και να δίνουν σαν κορόιδα τα 35,00 € αφού δεν έχει να τους προσφέρει τίποτα. Ξέρετε τι τους απάντησα; Δεν τους μίλησα ούτε για μένα, ούτε για την παρατάξή μου, ούτε για τις άλλες παρατάξεις, τους είπα το εξής: Αυτή η ΔΟΕ που καταγγέλλετε και λοιδορείτε και δεν θέλετε να δώσετε τη συνδρομή των 35,00 € μόνο φέτος σας επέστρεψε πολλαπλώς τη συνδρομή αυτή.

Με κοιτάζανε, πώς λέει; Λέω, θα σας πω πώς. Είμαστε αντίθετοι βέβαια στο βαθμολόγιο – μισθολόγιο στο Ν. 4024 και ζητάμε την κατάργησή του, όμως μέχρι να καταργηθεί δυστυχώς ισχύει. Τι πέτυχε το Συνδικάτο; Πέτυχε να ακυρώσει τις διατάξεις εκείνες που δεν προσμετρούσαν τον πλεονάζοντα χρόνο στο μισθολογικό κλιμάκιο.

Άρα, λέω, κάποιοι από εσάς, άμεσα, από το Νοέμβρη ήδη, έχετε αλλάξει μισθολογικό κλιμάκιο και δεν περιμένετε δύο ή τρία χρόνια για την αλλαγή Μ.Κ.. Με παρέμβαση, λέω, συνάδελφέ μου της ΔΟΕ, αυτή τη στιγμή είσαι στο σπίτι σου, είσαι στην οικογένειά σου με απόσπαση, επειδή ακριβώς κατάρφερε να καταργήσει τη θεσμοθέτηση στο πλαφόν των μορίων κατά την διαδικασία των αποσπάσεων τον περασμένο Σεπτέμβρη.

Και φυσικά πήρε η σύζυγός σου μετάθεση φέτος, ως νεοδιόριστη, μετά από δύο χρόνια παραμονής στην οργανική και όχι τρία, μετά από παρέμβαση πάλι αυτού του Συνδικάτου που εσύ λοιδορείς!

Γι' αυτά πρέπει να μιλάμε και να ενθαρρύνουμε τους συναδέλφους μας, γι' αυτές έστω τις μικρές νίκες.

Είναι και είμαστε όλοι απογοητευμένοι από το βαθμολόγιο – μισθολόγιο, είναι ντροπή, το επαναλαμβάνω είναι ντροπή για την πολιτεία, για την κοινωνία να αμείβεται ο εκπαιδευτικός με 670,00 €! Είναι ντροπή! Είναι αθλιότητα οι αποδοχές – κυρίως- στους τρεις χαμηλότερους βαθμούς.

Πρέπει, λοιπόν, να είναι άμεση η προτεραιότητα στις διεκδικήσεις μας η αποκατάσταση των αποδοχών και κυρίως στους τρεις αυτούς χαμηλούς βαθμούς. Μια αθλιότητα επίσης έχει καταντήσει η ιατροφαρμακευτική μας περίθαλψη. Ευχόμαστε να αρρωστήσουμε την 1^η του μήνα για να προλάβουμε να κλείσουμε ραντεβού στο συμβεβλημένο γιατρό του ΕΟΠΥΥ. Άμεση προτεραιότητα και εδώ η κατάργηση του πλαφόν των 200 επισκέψεων ανά γιατρό.

Και φυσικά το τρίτο σοβαρό θέμα, που όλοι συμφωνούμε, δεν νομίζω ότι υπάρχει κάποιος σ' αυτή την αίθουσα που διαφωνεί, είναι όπως προβλέπεται στον 4024 αυτή η αξιολόγηση – χειραγώγηση. Είμαστε όλοι αντίθετοι και ζητάμε την κατάργησή της.

Να τελειώσω λέγοντας, ότι η βάση, οι συνάδελφοι όπως εκφράστηκαν και στην πρόσφατη συνέλευσή μας και οφείλω να το μεταφέρω εδώ, θέλουν ένα συνδικάτο ενωμένο, σοβαρό, υπεύθυνο και αξιόπιστο. Δεν μπορεί το συνδικάτο, δεν

μπορεί οι παρατάξεις να μηδενίζουν τα πάντα και να λένε ότι σε όλα, όχι στο νέο σχολείο, όχι στο ολοήμερο σχολείο, όχι στις ΖΕΠ, όχι στις καινοτόμες δράσεις, όχι στην ευέλικτη ζώνη, όχι στο ένα, όχι στο άλλο...

Ένα σοβαρό συνδικάτο οφείλει να υπερασπίζεται τους συναδέλφους, αλλά οφείλει να υπερασπίζεται και τους μαθητές και να ενδιαφέρεται για τη σωστή λειτουργία του σχολείου. Σας ευχαριστώ.

Γ. ΚΑΡΡΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Α. ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»

Άκουσα μέχρι τώρα συνάδελφοι τις τοποθετήσεις των λιγοστών πράγματι αντιπροσώπων μέχρι ν' ανέβω στο βήμα.

Απ' ό,τι καταλαβαίνω και η φετινή Γενική Συνέλευση θα πάει μία από τα ίδια, συνδρομή, συνδρομή, συνδρομή... Τα οικονομικά της Ομοσπονδίας λοιπόν θα είναι αυτά που θα καθορίσουν την πορεία του κλάδου από δω και πέρα και εκεί θα εξαντλήσουμε όλοι την κριτική μας. Λες και δεν υπάρχουν προβλήματα στον κλάδο, δεν απασχολούν τους εκπαιδευτικούς της βάσης τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε σήμερα και μας έχουν φέρει στην εξαθλίωση.

Γίνεται κριτική και μιλούμε για ένα πρόσωπο Προεδρείο, για 11 μέλη που βρίσκονται απομονωμένα τα οποία, άκουσα το συνάδελφο Τεκίδη που είπε «δεν εμπιστεύονται οι συνάδελφοι τη ΔΟΕ». Συνάδελφε Τεκίδη, εμπιστεύονται μήπως τους Συλλόγους μας; Έχουμε κάνει την αυτοκριτική μας να δούμε πώς είναι δυνατό να εμπιστευθούν το δευτεροβάθμιο όργανο όταν στους Συλλόγους μας παρατηρείται το φαινόμενο να κάνουμε Γ.Σ. με τη συμμετοχή 100- 200 συναδέλφων, που όλοι τα γνωρίζουμε γιατί όλοι είμαστε συνδικαλιστικά στελέχη με εμπειρία αλλά μας αρέσει να μετακυλύουμε τις ευθύνες στους άλλους;

Λέει ο συνάδελφος Τεκίδης: Κανένας αγώνας δεν έγινε από τη ΔΟΕ, δεν προκήρυξε κανέναν αγώνα. Προφανώς ο συνάδελφος Τεκίδης βρισκόταν κάπου αλλού.. Γιατί από το Σεπτέμβρη συνάδελφε Τεκίδη μέχρι και το Φεβρουάριο στην Αθήνα, έγινε ένας πόλεμος. Καθημερινά υπήρχαν συγκεντρώσεις, στάσεις εργασίας, απεργίες. Ίσως να μην τις κατάρταβε μια μερίδα των εκπαιδευτικών, αυτό είναι ένα άλλο ζήτημα.

Αλλά είναι και φθηνή δικαιολογία να πούμε ότι δεν έγινε κανένας αγώνας γιατί τον ανέκοψαν τα 11 μέλη της ΔΟΕ. Θέλετε να μιλήσουμε για πραγματικά δεδομένα; Θέλετε να μιλήσουμε για τα ποσοστά της απεργίας σε ορισμένες βέβαια από αυτές και ποια ήταν για να δούμε τελικά πού βρίσκεται το πρόβλημα;

Ακούσαμε βέβαια από τον τελευταίο ομιλούντα, να κλείσουμε λέει τα σχολεία, να κάνουμε καταλήψεις και να μην έ-

χουμε κόστος από την απεργία. Συνάδελφοι, την εύκολη λύση θέλουμε πάλι, να μπορούμε μπροστά χωρίς κόστος και νομίζουμε ότι έτσι θα λύσουμε το πρόβλημα. Οι αγώνες έχουν και κόστος, διαφορετικά δε γίνεται.

Ακούσαμε για τη συνδρομή και για τα προνόμια της ΔΟΕ που ζουν πλουσιοπάροχα από τις απολαβές τους και δε σκεφτόμαστε και δε συζητούμε και δεν κάνουμε και την αυτοκριτική τη δική μας, γιατί πρώτα θα ξεκινήσουμε από μας για να πάμε στους άλλους.

Δε μου λέτε, οι αντιπρόσωποι εδώ που έρχονται στα συνέδρια, καταθέτουν μήπως αεροπορικά εισιτήρια, χρήματα για τη διαμονή και διατροφή τους για να πάρουν τα έξοδα μετακίνησης, διατροφής και διαμονής; Κανείς δεν καταθέτει τίποτα, το είπε και το μέλος και ταμίας της ΔΟΕ Οικονόμου, ότι γίνεται κατ' αποκοπή, 300 ευρώ για τους αντιπροσώπους από την επαρχία και 180 ευρώ για του Λεκανοπεδίου. Και το υπολόγισε κιόλας, 60 ευρώ για το ξενοδοχείο την ημέρα, τόσα για το φαγητό, τόσα για μετακινήσεις σύνολο 300 για τις τρεις μέρες.

Συνάδελφοι, είναι άλλο πράγμα να μιλούμε για την αποτελεσματικότητα του Συνδικάτου, είναι άλλο πράγμα να μιλούμε για τη χρησιμότητα ή το πόσο ορισμένα από τα όργανα του Συνδικάτου στέκονται στο ύψος των περιστάσεων.

Και θα είμαι συγκεκριμένος. Είναι διαφορετικά να μιλάμε αν το ΙΠΕΜ ΔΟΕ με τα 108.000 ευρώ που ήταν ο προϋπολογισμός του την περσινή χρονιά επιτέλεσε το έργο που έπρεπε να επιτελέσει, είναι άλλο να μιλάμε για το αν το ΙΠΕΜ ΔΟΕ σε μια εποχή που τα νέα αναλυτικά προγράμματα ήταν το κύριο ζήτημα του υπουργείου, δηλαδή η αλλαγή των αναλυτικών προγραμμάτων ήταν το κύριο πρόσταγμα, εάν το ΙΠΕΜ ΔΟΕ πήρε έστω και μια θέση, εάν καθοδήγησε τον κλάδο για το εάν και πού χρειάζονται να γίνουν οι αλλαγές.

Για να είμαστε ουσιαστικοί συνάδελφοι. Δεν είμαστε ουσιαστικοί όταν λέμε ότι το Συνδικάτο θα σωθεί εάν δώσουμε 20 ευρώ. Ωραία, εγώ πλειοδοτώ και λέω 10 και σωθήκαμε με τα 10 ευρώ. Θα λυθούν τα πρόβλημά μας; Άκουσα επίσης το συνάδελφο Γαλάνη ο οποίος ανέβηκε πρώτος σ' αυτό το βήμα, για τα διαδικαστικά. Δεν ξέρω αν βρίσκεται εδώ αυτή τη στιγμή, είπε «δεν περισσεύει κανένας», η πρώτη κουβέντα που είπε.

Όπως επίσης άκουσα και τον Τεκίδη, «όλοι μαζί». Και το έδειξε στο πανό που υπάρχει αναρτημένο σε αυτή την αίθουσα. Πώς συνάδελφοι θα πάμε όλοι μαζί; Πώς θα πάμε όλοι μαζί όταν σε ημέρα απεργίας, Φιλελλήνων και Μητροπόλεως γωνία, είμαι κάτω από το πανό της ΔΟΕ με το Σύλλογό μου, υπάρχει το πανό της Χαλκίδας με συναδέλφους, περνάει άλλος Σύλλογος της Αττικής και με ντουντούκα, μέλος των Παρεμβάσεων, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, μας φώναζε «πουλημένους».

Γιατί βρισκόμαστε στην απεργία; Γιατί βρισκόμαστε κάτω από το πανό; Δεν καταλαβαίνω λοιπόν πώς θα πάμε όλοι μαζί.. Θα πω και όνομα, δεν έχω πρόβλημα.. Και από ποιο Σύλλογο και ποιος ήταν. Αν το αρνηθεί, ας το αρνηθεί. Και επειδή με προκαλείτε να σας πω ότι ήταν από το Σύλλογο «Ο Αριστοτέλης». Μας συγχωρείτε που δεν κάναμε παρέλαση από τα Προπύλαια έως το Σύνταγμα, μιας και εκεί έδωσε ραντεβού η συγκεκριμένη συνδικαλιστική παράταξη. Δε φορέσαμε τη στολή να κάνουμε παρέλαση, αλλά είναι άλλο να μας αποκαλούν «πουλημένους».

Συναδέλφισσα μπορεί να σε πειράζει, μπορεί να μη σου αρέσουν αυτά που λέω.. Να τα αντικρούσουν αυτοί που τα είπαν. Δεν ήσουν εκεί, εγώ ήμουν όμως.

Και ακούστε συνάδελφοι, γιατί βέβαια πολύς λόγος γίνεται για το τι είπε η ΠΑΣΚ ως παράταξη για το ΠΑΣΟΚ και τα μέτρα που πήρε ενάντια όλου του ελληνικού λαού, αν το αποκηρύξαμε και τα αναδείξαμε όλα αυτά, εάν τα στρογγυλέψαμε και τότε έγινε αυτό, αν τα είπαμε πέρυσι ή φέτος.. Όχι μόνο είπαμε ότι το ΠΑΣΟΚ πήρε αυτά τα απεχθή μέτρα, αλλά έγκαιρα προειδοποιήσαμε και είχαμε το θάρρος να το δημοσιοποιήσουμε και να σηκωθούμε να φύγουμε, από οποιαδήποτε διαδικασία και να ηγηθούμε όλων των κινητοποιήσεων...

Μπορεί συνάδελφοι να μείναμε ορφανοί από πολιτικό φορέα, αλλά μείναμε με τη δική μας θέληση και χωρίς να κάνουμε εκπτώσεις στις συνδικαλιστικές μας θέσεις. Άλλοι μας κατηγορούν για κομματικό συνδικαλισμό και οι ίδιοι κατεβαίνουν υποψήφιοι σε κομματικά ψηφοδέλτια στις βουλευτικές εκλογές ενώ είναι συνδικαλιστές.

Και δε λέω ότι δεν πρέπει να κατεβαίνουμε γιατί είμαστε συνδικαλιστές στις εκλογές. Βεβαίως. Αλλά δεν είναι πρόπον να μας κατηγορούν οι ίδιοι αυτοί που κατεβαίνουν κάτω από τις κομματικές σημαίες, ότι είμαστε κομματικά φερέφωνα οποιουδήποτε κομματικού φορέα. Ευχαριστώ.

Β. ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι πραγματικά μία από τις πιο σημαντικές Γενικές Συνελεύσεις αυτή που παρακολουθούμε αυτές τις μέρες. Η 81^η Γενική Συνέλευση καλείται να χαράξει μια νέα πορεία αγωνιστική, να δώσει ένα νέο στίγμα προκειμένου να δοθεί νέα πνοή στο συνδικάτο.

Δυστυχώς όμως, αυτό που χαρακτηρίζει όλους μας αυτές τις μέρες είναι ένας τεράστιος θυμός. Θυμός γι' αυτή την κατάντια, γι' αυτούς τους τραμπουκισμούς..

Είναι μια μεταφορά του κλίματος των Γενικών Συνελεύσεων που σκόπιμα έχει καλλιεργηθεί όλη αυτή τη χρονιά, στους Συλλόγους μας!

Είναι τυχαίο άραγε ότι δεν αφήσατε, να μιλήσει από το πρώι, κανένας αντιπρόσωπος της ΠΑΣΚ... Αυτό είναι για εσάς Δημοκρατία, σεβασμός στον συνάδελφο και στις αγωνίες που καταθέτει;

Είμαι γραμματέας της ΠΑΣΚ Χαλκίδας και πραγματικά είμαι υπερήφανη γι' αυτό.!

Η πορεία της παράταξης έχει δείξει μέχρι τώρα ότι ξέρουμε να αγωνιζόμαστε, να βγαίνουμε μπροστά. Δεν ταυτιζόμαστε και δεν συμπορευόμαστε με καμία άλλη παράταξη.

Είμαστε ανεξάρτητοι ουσιαστικά και πάνω σε αυτή την ανεξαρτησία βασίζονται οι αρχές μας, πάνω σε αυτή την ανεξαρτησία χτίζεται το μέλλον και το όραμα για τις διεκδικήσεις του κλάδου.

Η καθημερινή μας παρουσία στις επάλξεις, για θέματα μικρά, καθημερινά, ως και για σημαντικά και μεγάλα του συλλογικού ενδιαφέροντος, αποτελεί εγγύηση για την αυθεντικότητα των αγώνων μας.

Σ' αυτή τη νέα εποχή, αυτήν την κρίσιμη περίοδο, περισσότερο από ποτέ οι επιλογές μας καθορίζουν το μέλλον, γι' αυτό δεν θα πρέπει να καθοριστούν από το παρελθόν.

Έχουμε αφήσει στην άκρη, οποιονδήποτε διαχωρισμό του παρελθόντος, καταργήσαμε τις κομματικές περιχαράκωσεις.

Επιδιώκουμε απαρέγκλιτα κι αδιαπραγμάτευτα το συμφέρον του κλάδου!

Σήμερα είναι αναγκαία η σύμπνοια κι η ενότητα των εκπαιδευτικών για τη διεκδίκηση και τη διασφάλιση του μέλλοντος. Σε αυτήν την προσπάθεια πρωταρχικό ρόλο παίζουν τα πρόσωπα ως φορείς των ιδεών. Είναι άδικο για τον Συνδικάτο και τον κλάδο μας να δεσμεύουν τη φυγή προς το μέλλον πρόσωπα που πεισματικά προσπαθούν να μείνουν γαντζωμένα στη νοοτροπία και την συνδικαλιστική αντίληψη του παρελθόντος, θέτοντας ως υπέρτερο το ιδιοτελές συμφέρον και την προσωπική φιλοδοξία.

Στην εποχή της μεγάλης κρίσης, που ζούμε όλοι μας, ο συνδικαλισμός καλείται να ανακαλύψει καινούριους δρόμους, ενδεχομένως και να τους ανοίξει εκεί που δεν υπάρχουν, προκειμένου να διαδραματίσει ρόλο στα τεκταινόμενα. **Να συμπεριλαμβάνεται σε «αυτούς που θα αποφασίσουν για εμάς».**

Καταδικάζουμε αυτούς, που προσπαθούν να διαλύσουν το συνδικάτο και συμμαχούμε με όλους αυτούς που πιστεύουν, ότι ισχυρό συνδικάτο σημαίνει απάντηση στην παρακμή και την υποβάθμιση της εκπαίδευσης και της ζωής μας.

Θα είμαστε αρωγοί και υποστηρικτές στην προσπάθεια δημιουργίας ενός σύγχρονου, δημοκρατικού, ανθρώπινου και δημιουργικού σχολείου, μπροστά στους αγώνες, με όραμα και αποφασιστικότητα!!!

Σας ευχαριστώ...

Β. ΜΑΛΕΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Εκλεγμένη αντιπρόσωπος από το σύλλογο Καστοριάς, με το ψηφοδέλτιο της ΠΑΣΚ.

Εγώ δεν έχω μάθει αυτό το συνδικαλιστικό σόου που παίζετε κάποιοι εδώ μέσα. Είμαι από μακριά. Θα με συγχωρέσετε λοιπόν, θα μιλήσω λίγο διαφορετικά.

Θα ξεκινήσω με τα συναισθήματα που μου προκαλεί η παρακολούθηση της ως τώρα διαδικασίας. Αισθάνομαι λύπη, απογοήτευση, θυμό και μεγάλο προβληματισμό για όλα όσα βλέπω και ακούω. Έχετε συνηθίσει κάποιοι προφανώς σ' αυτή τη λογική, εγώ, όμως δεν μπορώ και δε θέλω να τη δεχτώ.

Το ίδιο συμβαίνει και στις συνελεύσεις των συλλόγων. Οι συνάδερφοι μας λένε ότι βαρεθήκανε τις ίδιες αντιπαράθεσεις, βαρεθήκανε να λέμε τα ίδια, τις ίδιες πολιτικές αναλύσεις και ότι από εμάς περιμένουν προτάσεις. Εγώ αυτά ακούω και δεν το ακούω μόνο από συναδέλφους που στηρίζουν τη δική μας παράταξη, το ακούω απ' όλους.

Έχω έξι χρόνια που έρχομαι στις συνελεύσεις αυτές και έχω μάθει πάρα πολύ καλά τις αριστερές, μαρξιστικές αναλύσεις για την κοινωνία. Δεν σας λέω ότι τις απορρίπτω, είναι, όμως, ένα κομμάτι της πραγματικότητας. Υπάρχουν, επίσης, και άλλα κομμάτια στο παζλ της πραγματικότητας. Το ζητούμενο είναι να τα συνθέσουμε και να δούμε λίγο διαφορετικά τα όσα συμβαίνουν γύρω μας.

Είναι ώρα να ξεπεράσουμε την εγωκεντρική μας σκέψη, την αποσπασματική αντίληψη της πραγματικότητας και να πάμε σε μία σύνθεση. Να περάσουμε από την παιδική και εφηβική ηλικία στην ωριμότητα, στην σύνθεση και όλοι μαζί να μπορέσουμε να δημιουργήσουμε μια πρόταση χωρίς πλειοδοσίες ηρωισμών και αγωνιστικότητας.

Δημιουργήσαμε την ομάδα Νηπιαγωγών στην ΠΑΣΚ. Τη δημιουργήσαμε για να μοιραστούμε σκέψεις, προβληματισμούς, όνειρα και οράματα για την προσχολική αγωγή. Να δουλέψουμε όλοι μαζί για ένα νηπιαγωγείο με χρώματα και αρώματα, όπως είπε κάποια συνάδελφος πριν.

Γιατί το νηπιαγωγείο είναι το καλύτερο σχολείο, όσο και αν κάποιοι το υποτιμούν. Γιατί φυσικά εμείς δεν οραματιζόμαστε ένα σχολειοποιημένο νηπιαγωγείο.

Ένα νηπιαγωγείο που θα δέχεται όλα τα νήπια και τα προνήπια. Θα έχει τις κατάλληλες υποδομές και ένα ωράριο που θα βασίζεται και θα είναι σύμφωνο με τις ανάγκες του παιδιού και όχι τις ανάγκες της οικογένειας και της αγοράς. Δεν οραματιζόμαστε ιδρυματικούς μαθητές και αυριανούς υποταγμένους πολίτες.

Ένα νηπιαγωγείο χώρο έκφρασης, συνεργασίας, δημιουργίας και μάθησης.

Ένα τέτοιο σχολείο όμως δεν μπορεί κατά τη γνώμη μου

να αρνηθεί την αξιολόγηση. Μια αξιολόγηση όμως που θα θέσουμε τις βάσεις και τις αρχές εμείς.

Γιατί έχω καταλάβει πως τα ΟΧΙ που έχουμε πει μέχρι τώρα, μας οδηγήσανε σε άνευ όρων αποδοχή των όσων οι κυβερνήτες ήθελαν να περάσουν.

Η αξιολόγηση, το καταλαβαίνω και είναι σεβαστό, είναι μία έννοια και πρακτική που μας φοβίζει όλους. Κουβαλάμε μνήμες του παρελθόντος, που δικαιολογούν το φόβο και την ανασφάλεια που νιώθουμε. Ως παιδί εκπαιδευτικών θυμάμαι τους επιθεωρητές που φιλοξενούσαμε στο σπίτι και το άγχος των γονιών μου και των δασκάλων μας, όταν επρόκειτο να μας επισκεφθούν. Όμως, δεν πρέπει να ξεχνάμε πως είμαστε και εμείς οι ίδιοι αξιολογητές και αξιολογούμε και βαθμολογούμε τους μαθητές μας.

Αξιολόγηση όμως για ποιο λόγο; Αξιολόγηση για να βελτιώσουμε την εκπαιδευτική διαδικασία αλλά και τη δική μας θέση. Αξιολόγηση που θα έχει ως προϋπόθεση την παιδαγωγική ελευθερία, μα όχι την ασυδοσία, γιατί ταυτόχρονα είμαστε και γονείς και από την εμπειρία μας καταλαβαίνουμε τι σημαίνει αυτό.

Καμία σύνδεση με μισθολόγιο και βαθμολόγιο. Στόχος θα είναι η επανατροφοδότηση, προϋπόθεση η ύπαρξη υποστηρικτικών δομών για την επιμόρφωση και την ποιοτική βελτίωση του έργου μας.

Για να γίνει αυτό θεωρώ πολύ σημαντικό εμείς εδώ στη ΔΟΕ πρέπει να έχουμε πολύ συγκεκριμένες θέσεις και προτάσεις με κριτήρια αυτοαξιολόγησης και προγράμματα επιμόρφωσης.

Το ΙΠΕΜ- ΔΟΕ θα πρέπει να αναλάβει ενεργά το ρόλο της επιστημονικής τεκμηρίωσης των προτάσεών μας φυσικά όχι μόνο για την αξιολόγηση, αλλά για όλα τα επιστημονικά και παιδαγωγικά θέματα που μας απασχολούν.

Να βγούμε στην κοινωνία, να ενημερώσουμε, να ευαισθητοποιήσουμε, να γνωστοποιήσουμε τις θέσεις μας. Πρέπει να πάψουμε να είμαστε ουραγοί των εξελίξεων. Πρέπει εμείς να δημιουργήσουμε οράματα, ελπίδες και να χαράξουμε πολιτικές.

Στη δύσκολη αυτή συγκυρία που ζούμε νιώθω πολύ τυχερή και ευτυχής που είμαι εκπαιδευτικός και κυρίως νηπιαγωγός, γιατί αντλώ χαρά και ελπίδα μέσα από το νηπιαγωγείο, μέσα από τα παιδιά μου. Είναι η όαση μας μέσα στην καταιχνία που ζούμε. Ας την κρατήσουμε έτσι, ας την φυλάξουμε και ας προσπαθήσουμε το καλύτερο γι' αυτήν. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Ε. ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Κ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θεωρώντας ότι η κριτική

πεπραγμένων είναι μια διαδικασία ζωντανή όπου ο καθένας δεν κάνει μια τοποθέτηση που έχει προκατασκευάσει, αλλά γίνεται μια αντιπαράθεση απόψεων και μία παρουσίαση, αν θέλετε δεδομένων, έχω να σχολιάσω τα εξής:

Άκουσα με έκπληξη ότι από το ΤΕΑΔΥ απουσίαζε ο εκπρόσωπος ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ. Ερώτηση: Αν ήταν παρών θα περνούσε το κούρεμα ή όχι; Θα περνούσε, είναι ο Πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ και θα στο πει. Δεύτερον, στις τηλεοράσεις τον Πρόεδρο της ΑΔΕΔΥ και τους άλλους της ΠΑΣΚ είδαμε απέξω όχι εσάς. Η αγωνιστικότητα και οι αγώνες δεν είναι προνόμιο ολίγων.

Ακούω δηλώσεις ανεξαρτησίας, μόνο μία παράταξη λέει είναι ανεξάρτητη. Λοιπόν, η ανεξαρτησία συνάδελφοι δεν είναι δήλωση, η ανεξαρτησία είναι πράξη και φαίνεται αυτό και από τις σχέσεις με τους πολιτικούς φορείς και με το ποιοι είναι υποψήφιοι και πότε και σε ποια χρονική συγκυρία. Εγώ είμαι υπερήφανος, γιατί η παράταξή μου η ΠΑΣΚ από την πρώτη στιγμή διαφοροποιήθηκε με το μνημόνιο, με το Ν. 3848 και δεν πήγε ποτέ ενάντια στα συμφέροντα του κλάδου. Και πολύ καλά γνωρίζετε οι παλαιότεροι, γιατί κάποιοι νεότεροι τα θεωρούν δεδομένα, ότι σε όλες τις κατακτήσεις του κλάδου που θεωρούνται σήμερα κεκτημένο, η ΠΑΣΚ ήταν μπροστά.

Ακούω επίσης συνάδελφοι, να ρωτούν τάχα κάποιοι που ήταν ΔΟΕ όταν δεν είχαμε βιβλία. Σωστό. Έχουμε να πούμε για τη ΔΟΕ πολλά και θα πω κι εγώ μετά, αλλά δεν μπορούμε να μην πούμε ότι ο Πρόεδρος από τον Ιούλιο αμέσως μετά τη Γενική Συνέλευση με συνέντευξη Τύπου δεν βγήκε και ανέδειξε πρώτος το θέμα, πρώτη η ΔΟΕ και πρώτη η ΠΑΣΚ δια της ΔΟΕ, κανείς άλλος για τα βιβλία.

Ο πόλεμος συνάδελφοι μου δεν γίνεται μόνο με στρατηγούς, γιατί όπως είπε κάποιος έχουμε πόλεμο. Ο πόλεμος γίνεται με στρατιώτες που έχουν πίσω στρατηγούς. Και δυστυχώς στρατιώτες δεν υπάρχουν. Και αυτοί οι λίγοι που υπάρχουν δεν ομονοούν.

Ξεκινώντας τώρα αυτό που είχα προβλέψει, θα σας πω, συνάδελφοι, το εξής: Η Γενική Συνέλευση γίνεται σε μία χρονική συγκυρία δεδομένη με συγκεκριμένες πολιτικές εξελίξεις. Έχω τη γνώμη, Πρόεδρε και αγαπητά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, ότι θα έπρεπε να είχαμε μια μεγαλύτερη ευελιξία, θεωρώ δηλαδή ότι θα έπρεπε να μπορούσε η συνέλευση αυτή, θα ήταν ίσως πιο εύστοχο να γίνει τέλος Αυγούστου, έτσι ώστε να έχει να τοποθετηθεί πάνω σε συγκεκριμένες πολιτικές, τόσα λεφτά, τόσα έξοδα γιατί, για να ομφαλοσκοπούμε, για να μιλάμε για το μικρόκοσμό μας; Θα ήθελα αυτό να το αξιολογήσετε.

Δυστυχώς επίσης συνάδελφοι η σημερινή διαδικασία είναι μία διαδικασία η οποία απέχει πολύ από το αίσθημα των συναδέλφων και αυτό δεν είναι μια εκτίμηση υποκειμενική.

Αυτό προκύπτει αντικειμενικά από τη συμμετοχή των συναδέλφων στις Γενικές Συνελεύσεις η οποία είναι μηδενική, προκύπτει αντικειμενικά από τη στάση των συναδέλφων όταν τους απευθυνόμαστε εμείς οι συνδικαλιστές όλων των παρατάξεων, γιατί οι συνάδελφοι περιμένουν αλληλεγγύη, περιμένουν σοβαρό λόγο απέναντι στα συνδικαλιστικά, στα εργασιακά, στα επιστημονικά ζητήματα.

Αναπληρωτές συνάδελφοι στην Ανατολική Αττική που υπηρετώ εγώ ήρθαν από τη Μακεδονία, ήρθαν από τη Θράκη με πρόβλεψη 1.100,00 € και βρέθηκαν να παίρνουν 500,00 € το μήνα, ποιος μπορεί να τους πει τι; Τι κάναμε εμείς;

Είπε πολύ σωστά ο Τεκίδης χθες, συνυπογράφω όλα αυτά που λέει σε σχέση με το τι κάνουμε σαν συνδικάτο, όχι σαν Δ.Σ., σαν συνδικάτο που περιλαμβάνει όλους μας, ότι δυστυχώς δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Και το ερώτημα είναι γιατί; Φταίνει τα μέλη; Έχει κανείς την εντύπωση ότι αν είχαμε άλλα μέλη ή από άλλες παρατάξεις θα λυνόντουσαν τα ζητήματα;

Φταίνει οι πρακτικές; Έχει κανείς την εντύπωση ότι αν ακολουθούσαμε αυτά που λένε το ΠΑΜΕ, θα γινόντουσαν; Και γιατί δεν γίνονται τέλος πάντων εκεί που έχουν την πλειοψηφία; Γιατί δεν καταφέρνουν στους συλλόγους τους να πείσουν τους Συναδέλφους να ενεργοποιηθούν;

Μήπως όμως και στα άλλα συνδικάτα δεν παρουσιάζεται η ίδια κατάσταση; Κατά τη γνώμη μου, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες φταίει ο καπιταλισμός και ο καταναλωτισμός που έχει φέρει τον εργαζόμενο σε μία κατάσταση που δεν μπορεί να σηκώσει κεφάλι.

Επίσης πέρα από την αλλοτρίωση που μας έχει οδηγήσει ο καπιταλισμός υπάρχει ένα έλλειμμα επιπέδου στο συνδικαλισμό, το έχω πει και άλλη φορά. Θυμηθείτε οι πιο παλιοί, θυμηθείτε τον Τουλούπη, θυμηθείτε τον Βαγενά, θυμηθείτε το Γούση, θυμηθείτε πως τοποθετούνταν σ' αυτή την αίθουσα και πώς αντιδρούσε η αίθουσα από κάτω και ελάτε τώρα

και κρίνετε όλους μας, τον εαυτό του ο καθένας πρώτα και μετά τους άλλους.

Έχουμε, λοιπόν, έλλειμμα επιπέδου, υπάρχει έλλειμμα ενότητας, το συνδικάτο πρέπει να γίνει δυνατό δίνοντας βάση στην επιστήμη, να συμβάλει στον επιστημονικό διάλογο, να συμβάλει στην επιστημονική κατάρτιση με ημερίδες, με ανταλλαγή απόψεων, να γίνει διεκδικητικό, να γίνει συνδικάτο της αλληλεγγύης.

Συνάδελφοι γίνανε συνελεύσεις σε όλη την Ελλάδα, δεν άκουσα πουθενά, μακάρι να έγινε σε κάποιους συλλόγους, πεινάει η κοινωνία, υποφέρει, άνεργοι, επιτρέπετε να μην κρατάει κάθε εκπαιδευτικός μία σακούλα με τρόφιμα στις συνελεύσεις; Ποιος ασχολείται με τα κοινωνικά ζητήματα; Ποιος ασχολείται με την ανεργία, νομίζουμε ότι δεν μας αγγίζει ή εμείς θα παίρνουμε εσασί ένα μισθουλάκο;

Άρα, λοιπόν, χρειαζόμαστε ένα συνδικάτο δυνατό, ισχυρό και αυτό σημαίνει ότι θα έχουμε συνδικαλιστές με αξιοπρέπεια. Συνδικαλιστής με αξιοπρέπεια δεν είναι ο συνδικαλιστής Ζήτουλας που δεν θα έχει τα χρήματα για τη βενζίνη του να επισκεφτεί το σχολείο ή την άλλη περιφέρεια. Συνδικαλιστής με αξιοπρέπεια σημαίνει ότι θα πηγαίνουν στις θέσεις οι ικανοί.

Και οι ικανοί δεν έχουν προέλευση μπορεί να είναι και από τη Θεσσαλονίκη, μπορεί να είναι και από την Κρήτη, μπορεί να είναι και από τον Έβρο, δεν μπορεί να είναι μόνο των Αθηνών, επειδή κάποιοι βάζουν μέσα οικονομίστικες λογικές μόνο και μόνο γιατί έχουν άλλες σκοπιμότητες, διάλυσης του συνδικάτου που ο καθένας μπορεί να καταλάβει.

Επίσης συνάδελφοι θέλω να αναφερθώ στην κατάσταση που παρουσιάζει το συνδικαλιστικό κίνημα όχι μόνο εδώ, γιατί εδώ είναι η κορυφή του, αλλά στις Γενικές Συνελεύσεις και στα Διοικητικά Συμβούλια των Συλλόγων. Διάλυση και αυθαιρεσία, συνελεύσεις χωρίς απαρτία, συνελεύσεις που παίρνουν αποφάσεις κατά παράβαση και κάθε νομιμότητας. Διοικητικά Συμβούλια που αυθαιρετούν,

που δεν υφίστανται ούτε καταστατικά, ούτε νομικά, ούτε ηθικά, ούτε με καμία λογική.

Αυτή η κατάσταση συνάδελφοι δεν οδηγεί πουθενά. Νομίζουν κάποιοι ότι μπορούν με τη διάλυση να πάρουν τις ταμπέλες και τις σφραγίδες. Τους λέω το εξής: Πρώτα απ' όλα δεν πρόκειται να τις πάρουν, αλλά και να τις πάρουν τις ταμπέλες και τις σφραγίδες δεν θα έχουν τι να τις κάνουν, γιατί το συνδικαλιστικό κίνημα, το μαζικό κίνημα όποτε πέτυχε κάτι το πέτυχε με την ενότητα.

Και παραφράζοντας το λόγο του Μα-

κρυγιάννη θα σας πω, ότι τούτο τον κλάδο τον έχουμε όλοι μαζί και ο καθένας πρέπει να συνειδητοποιήσει την μικρότητά του και να πάμε σε σύνθεση. Λένε μερικοί, ωραία σύνθεση τι σημαίνει, έκπτωση; Όχι δεν σημαίνει έκπτωση. Σύνθεση σημαίνει συνάδελφοι ενότητα, σημαίνει ότι το συνδικάτο μ' αυτό τον τρόπο θα γίνει αξιόπιστο απέναντι σε όλους τους συναδέλφους για να ακολουθήσουν οι συνάδελφοι, σημαίνει ότι το συνδικάτο θα γίνει υπερήφανο, θα γίνει υπεύθυνο, θα γίνει διεκδικητικό, θα γίνει αντάξιο του κύρους και της αξιοπρέπειας του εκπαιδευτικού και με την ενότητα θα γίνει ικανό να αντιμετωπίσει τις σημερινές προκλήσεις βλέποντας κατάματα τα θέματα και ουσιαστικά. Σας ευχαριστώ πολύ.

Γ. ΜΑΡΓΩΝΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καλησπέρα σας. Πέρσι δεν πρόλαβα να μιλήσω, μια και ο χρόνος πίεζε. Φέτος στάθηκα πιο τυχερός, παρόλο που και πάλι παίρνω το λόγο στο τέλος των εργασιών της Γενικής Συνέλευσης. Θα μιλήσω για το θέμα της αξιολόγησης.

Ένας από τους τέσσερις ρόλους του εκπαιδευτικού, είναι και ο ρόλος του αξιολογητή. Οι άλλοι τρεις γνωστοί είναι του παιδαγωγού, του δασκάλου και ο κουστωδιακός ρόλος, αυτός της φύλαξης, που κάνουμε στο σχολείο.

Εμείς αξιολογούμε τους μαθητές μας καθημερινά και αποτυπώνουμε με τους ελέγχους κάθε τρίμηνο και στο τέλος της σχολικής χρονιάς την επίδοσή τους. Αυτός βέβαια ο τρόπος αξιολόγησης, ο αριθμητικός, είναι ένα ζήτημα που μπορεί να μας απασχολήσει μια άλλη φορά, αν δηλαδή αυτού του τύπου η αξιολόγηση των μαθητών μας είναι η σωστή και η παιδαγωγικά ενδεδειγμένη.

Εγώ προσωπικά είμαι υπέρ της περιγραφικής αξιολόγησης και αυτή εφαρμόζω πριν δώσω τον έλεγχο στους γονείς των μαθητών μου, τους εξηγώ δηλαδή την αντιστοιχία του βαθμού που παίρνουν με αυτό που κάνουν μέσα στην τάξη, τόσο ως προς την κατάκτηση των γνωστικών αντικειμένων όσο και ως προς τη γενική εικόνα τους.

Από την άλλη δεν μπορώ σε καμιά περίπτωση να φανταστώ ότι εγώ μπορώ μεν να είμαι αξιολογητής, αλλά όχι και αξιολογούμενος, ρόλο τον οποίο από την πρώτη μέρα που διορίστηκα τον κουβαλάω επάνω μου. Πιστεύω ότι σε ό,τι αφορά την αξιολόγηση, θα πρέπει να ισχύσουν αυτά που λέει η Ομοσπονδία, εφ' όσον τους όρους σ' αυτό το παιχνίδι τους βάζουμε εμείς.

Παραδείγματα: όταν η πρώτη δήλωση την οποία έκανε η προηγούμενη υπουργός παιδείας ήταν ότι ο κύριος υπεύθυνος για τα δεινά της εκπαίδευσης ήμαστε εμείς και μας έδειξε

με το δάχτυλο απέναντί της αν δεν κάνω λάθος η ΠΑΣΚ την οποία εκπροσωπώ πρώτη την «κατάγγειλε» και είπε να έχουμε το νου μας μ' αυτή, γιατί δε θα ξεμπερδέψουμε καλά.

Το περασμένο καλοκαίρι ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Παιδείας, ο Κουλαϊδής, περιδιάβαινε από κανάλι σε κανάλι και έλεγε τα βιβλία θα είναι στα σχολεία το Σεπτέμβριο και μην ανησυχείτε, πρώτη η ΠΑΣΚ τον κάλεσε να παραιτηθεί γιατί ήταν ανακόλουθος. Άλλωστε τα βιβλία όχι μόνο δεν έφτασαν στην ώρα τους, αλλά για πολλούς μήνες με τρόπο αξιοθρήνητο, μας περιέπαιζαν με φωτοτυπίες αντί βιβλίων. Δυστυχώς επαληθευτήκαμε.

Άρα, λοιπόν, εμείς οι ίδιοι αξιολογούμε και αξιολογούμεστε καθημερινά. Είναι μια αμφίδρομη διαδικασία που αφορά έτσι κι αλλιώς όλη τη ζωή μας. Τώρα στο πλαίσιο αυτό τους κανόνες θα τους βάλουμε εμείς, γιατί εμείς θα αξιολογηθούμε. Φυσικά και δε θα αξιολογηθούμε από ένα σάπιο σύστημα το οποίο τι κάνει τα τελευταία χρόνια; Αδυνατώντας να δώσει λύση στα χρονίζοντα προβλήματα της παιδείας, τα μεταθέτει όλα σ' εμάς. Αρνείται τη διαχρονική του ευθύνη και χωρίς αυτό το ίδιο σύστημα να αξιολογηθεί, εν τούτοις αξιολογεί εμάς και μας κρίνει ως κύριους υπεύθυνους όλων των δεινών. Όχι δε θα το επιτρέψουμε. Με τους όρους που θα θέσουμε εμείς θα αξιολογηθούμε και να μη μας τρομάζει αυτό, συνάδελφοι.

Και θέλω να γίνω και ενωτικός όχι μόνο επειδή είμαι από τους τελευταίους ομιλητές αλλά και γιατί είμαστε όλοι εδώ για να βρούμε αυτά που μας ενώνουν και όχι αυτά που μας χωρίζουν. Αν αξιολογηθούμε εμείς αυτό το triήμερο, γιατί θα επιστρέψουμε στους συλλόγους μας να μεταφέρουμε τα πορίσματα και τις προτάσεις της Γενικής Συνέλευσης, πώς θα αξιολογήσουμε εμείς συνάδελφοι αυτό που είδαμε εδώ σήμερα και χτες και προχθές, όταν κάποιοι συνάδελφοι με το πρόσχημα της διαδικασίας ανέβαιναν στο βήμα και μιλούσαν ακατάπαυστα, παραβιάζοντας τη διαδικασία που επικαλούνταν; Αν ήταν έτσι να το ξέραμε και εμείς που περιμέναμε καρτερικά να πάρουμε το λόγο και το καταφέραμε μόλις το τελευταίο λεπτό της τελευταίας μέρας. Πώς θα αξιολογηθούν συνάδελφοι που όταν μέλη του Δ.Σ. έπαιρναν το λόγο και κάθε δέκα δευτερόλεπτα τους διέκοπταν;

Συγκεκριμένα χτες στην ομιλία του Φασφαλή μέτρησα 19 διακοπές στο λόγο. Εσείς συνάδελφοι των παρεμβάσεων από εκεί μας φωτογραφίζετε, εγώ τι έκανα; Διακοπές μετρούσα, δεν έκανα κάτι άλλο, εσείς κρατάτε και χρονοδιάγραμμα πότε βγαίνουμε να πάμε τουαλέτα και πότε για τσιγάρο, γιατί διαμαρτύρεστε;

Θα πω τώρα και για τον κ. Πρόεδρο επειδή τον Πρόεδρο τον εγκατέσate γιατί δεν κάνει μάθημα. Φτάσαμε σ' αυτό το σημείο να σχολιάσω κι αυτό, να το αξιολογήσω μάλλον, δεν κάνει μάθημα ο Πρόεδρος της Δ.Ο.Ε. Εγώ θα προ-

τείνω στον Πρόεδρο να πηγαίνει 07:15 με 08:15 την πρωινή ζώνη δηλαδή σε ένα ολοήμερο σχολείο εδώ κοντά και μετά να πηγαίνει στα γραφεία της ΔΟΕ. Και θα του προτείνω να κάνει και ένα δώρο στην ευέλικτη ζώνη κάθε εβδομάδα το μάθημα της πολιτικής αγωγής και κυρίως να διδάσκει πολιτικό συνδικαλισμό, κάτι που απουσίαζε εντελώς το τριήμερο αυτό.

Εν πάσει περιπτώσει εμείς συνάδελφοι έχουμε αναρωτηθεί τι είμαστε, δεν είμαστε ΔΟΕ εμείς; Ο καθένας, δηλαδή, όταν εκπροσωπεί το σύλλογό του στη Γενική Συνέλευση, δεν εκλέχτηκε από τη βάση; Εμείς είμαστε συνάδελφοι η Ομοσπονδία, η οποία Ομοσπονδία έχει συγκεκριμένη θέση για την αξιολόγηση, που κι εμένα αν θέλετε δε με βρίσκει σε όλα σύμφωνο, αλλά λέω ότι σ' αυτό που διαφωνούμε μπορούμε να το προτάξουμε, να το παλέψουμε και να το διαφοροποιήσουμε.

Ένα όμως δεν πρέπει να ξεχνάμε, αξιολόγηση: ανατροφοδότηση. Ό,τι κάνουμε παντού σε κάθε έκφραση της κοινωνικής μας ζωής, θα κάνουμε και στο σχολείο. Τι δηλαδή; Ό,τι είναι καλό, θα το επαναλάβουμε, ό,τι δεν είναι θα το απορρίψουμε. Τα εργαλεία που χρησιμοποιήσαμε, αν μας βοήθησαν κάποια στιγμή θα τα ξαναχρησιμοποιήσουμε. Τη μέθοδο που χρησιμοποιήσαμε αν είχε επιθυμητό αποτέλεσμα θα την ξαναχρησιμοποιήσουμε. Αν όχι, να τα αλλάξουμε. Και ξέρετε και κάτι άλλο; Δεν μπορούμε να πείσουμε τους μαθητές μας, τους γονείς τους, την κοινωνία ολόκληρη ότι το 2012 εμείς πηγαίνουμε σ' ένα νέο σχολείο και δε δίνουμε λογαριασμό σε κανέναν και για τίποτα.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είπα πρωτίτερα με τους όρους που θα βάλουμε εμείς. Είναι δύσκολη πραγματικά η δουλειά που κάνουμε και ο μισθός που παίρναμε εδώ και δύο χρόνια πριν ακόμη γίνουν οι περικοπές εμένα πραγματικά δεν μου έφτανε, όπως και σ' εσάς άλλωστε. Πόσο μάλλον τώρα, μ' αυτή τη ληστρική επιδρομή που συνεχίζεται εναντίον μας. Η δουλειά που κάνουμε και μέσα στο σχολείο και το απόγευμα στο σπίτι με την προετοιμασία είναι ιδιαίτερα κοπιαστική και δεν μας αφήνει, εκτός των άλλων χρόνων να σκεφτούμε για μας, να σκεφτούμε για τις ζωές μας. Συνέχεια η σκέψη μας όπου και να πηγαίναμε, ό,τι κι αν κάνουμε για το σχολείο μιλούσαμε και για το σχολείο μιλάμε.

Αν, λοιπόν, τώρα, εμείς εδώ μέσα εκπροσωπώντας τους συλλόγους μας ζητούμε να μην εφαρμοστεί καμία αξιολόγηση, πιστεύω ότι θα είμαστε έκθετοι στα μάτια των γονέων και των μαθητών μας.

Ξέρω και ξέρουμε όλοι ότι η όλη διαδικασία της καταμέτρησης ψήφων του ναι και του όχι άλλες φορές κυλά ομαλά και άλλοτε όπως δυστυχώς σήμερα γίνεται μια ψυχοφθόρα, χρονοβόρα και εντελώς αποπροσανατολιστική διαδικασία από τα φλέγοντα ζητήματα. Γι αυτό κλείνοντας, μιμούμενος

αρκετούς προηγούμενους ομιλητές σας αφιερώνω ένα στίχο από κάποιο τραγούδι του γνωστού τραγουδοποιού Λουδοβίκου των Ανωγείων, εκείνο που λέει: «Το όχι αποκοιμήθηκε στην αγκαλιά του ναι».

Σας ευχαριστώ

N. MENTZINHΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Γεια σας συνάδελφοι, οι δυο μέρες της Γενικής Συνέλευσης μου θύμισαν την ταινία του Αγγελόπουλου βέβαια, θα τη θυμάστε κάποιοι, μια μεγάλη αίθουσα που έβγαινε κάποιος άνοιγε την πόρτα έλεγε αυτά που ήθελε να πει, έκλεινε την πόρτα. Διάλογος κωφών δυστυχώς, διάλογος κωφών.

Απολογισμός της δράσης του Δ.Σ. της ΔΟΕ, μόνο; Ή απολογισμός της δράσης όλων μας στελεχών και βάσης; Δυο ολόκληρες μέρες δεν άκουσα μία κουβέντα, μία λέξη αυτοκριτικής, όλα σωστά καμωμένα, όλα τέλεια.

Οι δικές μας πράξεις φυσικά είναι τέλειες, εμείς αγωνιστές, δηλαδή εσείς, εμείς επαναστάτες δηλαδή εσείς είστε επαναστάτες. Εμείς πρωτεργάτες, δηλαδή εσείς πρωτεργάτες. Οι άλλοι σκυμμένοι, δηλαδή εμείς είμαστε οι σκυμμένοι. Οι άλλοι πουλημένοι, όλοι εμείς είμαστε οι πουλημένοι. Οι άλλοι είναι νενέκοι.

Σε μια εποχή κρίσης, σε μια εποχή που κατεδαφίζεται πραγματικά το σύνολο των κατακτήσεων του κλάδου μας, εμείς ομφαλοσκοπούμε, σηκώνουμε τις σημαίες της αγωνιστικότητας και της απόλυτης αλήθειας. Μόνο η δικιά μας αλήθεια είναι η σωστή, κανενός άλλου, όποιος δε συμφωνεί εχθρός, στα τάρταρα.

Στον απολογισμό τώρα. Είμαστε ικανοποιημένοι με τη δράση του Δ.Σ. της ΔΟΕ; Νομίζω όχι, κανείς μας δεν πρέπει να είναι ικανοποιημένος. Τούτο το Δ.Σ. βίωσε πραγματικά τη μοναδική την πρωτόγνωρη επίθεση ενάντια στο σύμπαν των κατακτήσεών μας. Σίγουρα το θέλαμε ενεργητικότερο, αγωνιστικότερο, μαζικότερο, να το στηρίξουμε.

Σίγουρα το θέλαμε πρωτοπόρο, που να παράγει θέσεις, όχι αντίδραση στις θέσεις των άλλων, αλλά να παράγει θέσεις που να εμπνέουν τους συναδέλφους της βάσης. Δεν τις ακούσαμε κι εδώ αν θέλετε είναι μεγάλη η ευθύνη του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Προσοχή, του Δ.Σ. της ΔΟΕ, του συνόλου των δυνάμεων του κλάδου μας.

Ήθελα να ρωτήσω, έχει παρθεί μια απόφαση ομόφωνα; Μία απόφαση. Έστω ένα ψήφισμα για καμιά κηδεία, βγάλατε κανένα ψήφισμα για κηδεία ομόφωνα; Εγώ είμαι βέβαιος ακόμα και στις κηδείες θα έχετε υποσημειώσεις από κάτω, είμαι απόλυτα βέβαιος. Δεν υπάρχει ένα μίνιμουμ συμφωνίας σε τίποτα; Σε τίποτα;

Αντί να διαβουλευτούμε για τα μεγάλα ζητήματα, δηλαδή

ποιο σχολείο θέλουμε, τι λέμε για την αυτονομία του εκπαιδευτικού και του σχολείου, τη σύνδεσή του με την κοινωνία, την αξιολόγηση, τη χρηματοδότηση αυτού του σχολείου, εμείς παλεύουμε σκιές, ξανανακαλύπτουμε για δεύτερη χρονιά τη συνδρομή, ξανανακαλύψαμε το 1,2 ευρώ που είναι επαναστατική πράξη.

Βέβαια πολλοί συνάδελφοί μας από τούτη την πτέρυγα το ομολόγησαν χθες, είπαν ότι η συνδρομή είναι πολιτικό θέμα, δεν μας ενδιαφέρει λέει το ευρώ, αν η ΔΟΕ ήταν επαναστατική πρωτοπόρα εμείς θα δίναμε και 70 ευρώ.

Συμφωνούμε, απολύτως συμφωνούμε κι εγώ πιστεύω ότι το 1,2 ευρώ δεν απασχολεί τον συνάδελφο, του λείπουν πολλά δε θα χαθεί με το 1,2 ευρώ. Θέλει μια ΔΟΕ κοντά του, αυτή τη ΔΟΕ όμως δεν βλέπω πως θα τη φτιάξουμε, όταν ο καθένας σηκώνει τη σημαία και την ασπίδα της μοναδικότητάς του.

Η συνδρομή για μας πρέπει να έχει τρία-τέσσερα χαρακτηριστικά: Νοικοκύρεμα, σαφώς χρειάζεται ένα νοικοκύρεμα. Ανταποδοτικότητα, γιατί άραγε οι συνάδελφοι να απευθύνονται στο ΑΒ ή σε άλλες ιστοσελίδες και να μην υπάρχει μία αντίστοιχη ιστοσελίδα της ΔΟΕ με αμφίδρομη πληροφόρηση, έγκαιρη πληροφόρηση, σωστή πληροφόρηση, τόσο δύσκολο είναι πια; Γιατί δε χρησιμοποιούμε τις νέες τεχνολογίες γι' αυτό;

Όντως χρειάζονται περικοπές δαπανών, όντως χρειάζονται, πάντα μπορούμε να τις κάνουμε, πάντα μπορούμε να είμαστε πιο φειδωλοί σε κάποια πράγματα.

Όμως συναδέλφισσές μου και συνάδελφοι, σε μια εποχή που το Συνδικάτο βάλλεται από παντού και δεν είναι τυχαίο, σε μια εποχή που το Συνδικάτο είναι στα γόνατα, θα πρέπει να είμαστε εκεί για να το σηκώσουμε, θα πρέπει να είμαστε δίπλα να το πιάσουμε από το χέρι που είναι γονατισμένο και να το σηκώσουμε κι όχι να λέμε να σταματήσει η συνδρομή και να το στείλουμε στα τάρταρα.

Δυο μέρες θεωρώ ότι έχουμε καταναλώσει υπέρμετρο χρόνο σε μικρά ζητήματα. Πιστεύω ότι από δω και μπρος μπορούμε να βρούμε ένα κοινό τόπο. Και στο διεκδικητικό, επιτέλους πρέπει να φύγουμε από δω μέσα με μια απόφαση που να εμπνέει τους συναδέλφους.

Από κει και πέρα σαφώς και υπάρχουν ιδεολογικές συνδικαλιστικές πολιτικές διαφορές, κατανοητές, θεμιτές, όμως μπορούμε να βρούμε τον κώδικά μας, μπορούμε να βρούμε το μίνιμουμ συμφωνίας και όλοι μαζί όπως λέει και το σύνθημα να αντιπαλέψουμε.

Να μην ξεχνάμε κάτι, γιατί έχουμε κατηγορηθεί για μνημονιακή πολιτική και λοιπά, ποιοι ήταν οι πρωτεργάτες σε αυτούς τους αγώνες; Στους αγώνες τους λειψούς τους μικρούς φέτος, ποιοι ήταν στην επαρχία στην Αθήνα; Εμείς ήμασταν συναδέλφισσες και συνάδελφοι, εμείς ήμασταν προ-

στά και κρατήσαμε ψηλά τη σημαία του αγώνα. Δεν τη χαρίζουμε αυτή τη σημαία σε κανέναν. Ευχαριστώ.

Δ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΕΒΕΖΑΣ

Συναδέλφισσες – συνάδελφοι.

Το θέμα της αξιολόγησης είναι διαχρονικά ένα από τα σημαντικότερα ζητήματα που απασχολούν ή που θα έπρεπε να απασχολούν τον κλάδο.

Η εκπαιδευτική διαδικασία είναι συνδεδεμένη με την έννοια της αξιολόγησης, με ποια έννοια όμως, με την έννοια της δομημένης διαδικασίας στην οποία θέτω στόχους, ορίζω τα μέσα και τα υλικά που θα χρησιμοποιήσω και τη διαδικασία που θα ακολουθήσω. Στη συνέχεια ανά τακτά χρονικά διαστήματα ελέγχω την πορεία της υλοποίησης, διορθώνω τα λάθη μου και στο τέλος κάνω συνολική αποτίμηση όλων των παραπάνω για να δω πως μπορώ να πετυχαίνω καλύτερα τους στόχους μου.

Παρ' ότι όμως αυτή η σύνδεση της εκπαιδευτικής διαδικασίας και της αξιολόγησης υπάρχει και παρ' όλο που η Ομοσπονδία έχει ψηφισμένες θέσεις για την αξιολόγηση με απόφαση Γενικής Συνέλευσης, δεν κάναμε τίποτα ουσιαστικό τα προηγούμενα χρόνια σαν εκπαιδευτικοί και σαν κλάδος, ώστε να υπάρχει ένα θεσμοθετημένο και κοινά αποδεκτό πλαίσιο αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου με μοναδικό στόχο την βελτίωσή του μέσω της ανατροφοδότησης.

Συναδέλφισσες – συνάδελφοι

Η 8^η Γενική Συνέλευση πρέπει να συζητήσει διεξοδικά το θέμα της αξιολόγησης, να επικαιροποιήσει τις θέσεις της Ομοσπονδίας και να πάρει αποφάσεις. Πόσος χρόνος έμεινε τώρα γι' αυτό το διεξοδικά μετά τους τακτικισμούς όλη την ημέρα το κρίνετε εσείς -.

Δεν μπορούμε να φύγουμε από εδώ χωρίς ξεκάθαρες και τεκμηριωμένες θέσεις.

Πρώτα απ' όλα πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι, ότι δεν δεχόμαστε την αξιολόγηση του Ν. 4024/2011.

Πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι ότι η μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη πρέπει να είναι ακώλυτη.

Πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι ότι δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση η αξιολόγηση να χρησιμοποιείται ως μέσο χειραγώγησης των εκπαιδευτικών.

Πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι, ότι δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση η αξιολόγηση να οδηγήσει σε κατηγοριοποίηση των σχολείων.

Πρέπει όμως να έχουμε και αντιπρόταση.

Δεν μπορούμε να στεκόμαστε απέναντι στην κοινωνία με δαιμονοποιήσεις λέξεων και με αφορισμούς.

Και εδώ θα σας πω μία προσωπική εμπειρία που είχα σε

ένα σεμινάριο που συμμετείχαν συνδικαλιστές από διάφορες ομοσπονδίες. Εκεί τέθηκε θέμα το πώς βλέπουν οι υπόλοιπες ομοσπονδίες και οι υπόλοιπη κοινωνία τα αιτήματα που έχουμε εμείς.

Είπαμε να πάρουμε ένα θέμα που μας απασχολεί, για να δούμε πώς το βλέπουν οι άλλες ομοσπονδίες εκεί μέσα ..

Ήμασταν κάποιοι από το Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας και θέσαμε το θέμα της αξιολόγησης, πώς βλέπουν το θέμα της αξιολόγησης οι υπόλοιπες κοινωνικές ομάδες;

Σας πληροφορώ ότι απ' όλες τις υπόλοιπες κοινωνικές ομάδες, οι συνδικαλιστές, απ' ό,τι θυμάμαι είπαν ότι πρέπει υπάρχει αξιολόγηση. Ακούστηκαν και προτάσεις του τύπου γιατί να μην είναι ένας αξιολογητής στο πίσω κάθισμα μέσα σε μια τάξη και να παρακολουθεί τι κάνει ο εκπαιδευτικός και στο τέλος να του βάζει βαθμό και ανάλογα αν είναι καλός ή κακός, να τον κρατάμε ή να τον απολύουμε.

Η κοινωνία δεν δέχεται να μην υπάρχει καμιάς μορφής αξιολόγηση μέσα στην τάξη και καμιάς μορφής αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου.

Λέμε να στην αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου, γιατί σε επίπεδο τάξης, αλλά και σε επίπεδο σχολείου παράγεται εκπαιδευτικό έργο το οποίο είναι πολύ σημαντικό και ενδιαφέρει ολόκληρη την κοινωνία.

Το έργο φυσικά δεν είναι αποτέλεσμα μόνο το τι κάνει ο δάσκαλος, ο εκπαιδευτικός εκείνη τη στιγμή μέσα στην τάξη.

Είναι αποτέλεσμα των αναλυτικών προγραμμάτων, είναι αποτέλεσμα της εκπαιδευτικής πολιτικής που ακολουθείται, είναι αποτέλεσμα των μέσων που διαθέτει ο δάσκαλος, είναι αποτέλεσμα της σύνθεσης του μαθητικού δυναμικού, είναι αποτέλεσμα όλων αυτών των παραγόντων.

Και αν θέλουμε να κάνουμε αξιολόγηση και να λέμε για αξιολόγηση εκπαιδευτικού έργου θα πρέπει να αξιολογήσουμε όλο αυτό το σύνολο που εμπλέκεται και να μην ρί-

χνουμε τα βάρη μόνο στο δάσκαλο.

Θα πείτε πολύ σωστά κάποιοι ότι αυτά τα ξανά ακούσαμε γιατί είναι η πρόταση που έχει η Ομοσπονδία από το 1991.

Ναι, έχουν ξαναειπωθεί, όμως δεν είναι θεσμοθετημένα και δεν ισχύουν με συγκεκριμένο θεσμικό πλαίσιο.

Θα πείτε ότι ο δάσκαλος -και το ακούω συνέχεια- αξιολογείται καθημερινά. Ναι συμφωνώ, αξιολογείται καθημερινά από γονείς, γείτονες, δημάρχους, δημοσιογράφους και πολλούς άλλους. Αξιολογείται όμως υποκειμενικά και αυθαίρετα, χωρίς συγκεκριμένα κριτήρια, χωρίς συγκεκριμένες διαδικασίες και πολλές φορές όχι καλοπροαίρετα, αλλά υστερόβουλα.

Είμαστε υποχρεωμένοι να ορίσουμε εμείς το θεσμικό πλαίσιο που θα εξασφαλίζει την αντικειμενικότητα και θα προστατεύει τον εκπαιδευτικό από την αυθαιρεσία.

Επίσης άκουσα και σ' αυτήν εδώ την αίθουσα ότι δεν υπάρχει καλή και κακή αξιολόγηση.

Συμφωνώ και εγώ μαζί τους, δεν υπάρχει καλή και κακή αξιολόγηση. Τα εργαλεία δεν διαχωρίζονται σε καλά ή κακά. Εκείνο που τα διαφοροποιεί είναι η χρήση τους. Μπορείς να χρησιμοποιήσεις ένα μαχαίρι για να κόψεις ψωμί να δώσεις σε κάποιον που πεινάει. Το ίδιο μαχαίρι μπορείς να το χρησιμοποιήσεις και για να τον σκοτώσεις.

Την αξιολόγηση ως εργαλείο χειραγώγησης του εκπαιδευτικού και ως εργαλείο επιλεκτικής διαδικασίας για μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη την απορρίπτουμε.

Την αξιολόγηση όμως ως εργαλείο προαγωγής του εκπαιδευτικού έργου μέσω της ανατροφοδότησης όχι μόνο δεν την απορρίπτουμε, αλλά την χρειαζόμαστε.

Η αξιολόγηση πρέπει να γίνεται από συλλογικά όργανα και με συγκεκριμένες διαδικασίες, που πρέπει να εξειδικεύσει η ομοσπονδία ώστε να διασφαλίζεται η αντικειμενικότητα και να προστατεύονται οι συνάδελφοι από αυθαιρεσίες.

Λέμε να στην αξιολόγηση όσων επιθυμούν να καταλάβουν θέσεις στελεχών στην εκπαίδευση και να ασκήσουν δι-

οίκηση.

Και γιατί λέμε ναι; Γιατί το να ασκώ διοίκηση συνάδελφοι σημαίνει πρώτα απ' όλα για όσους γνωρίζουν παίρνω αποφάσεις, παίρνω αποφάσεις τις οποίες καλούνται να τις υλοποιήσουν άλλοι και αποφάσεις οι οποίες θα ρυθμίσουν την καθημερινότητα και τη ζωή πολλών περισσότερων.

Άρα δεν μπορεί να δίνουμε σε κανέναν τέτοια δικαιώματα χωρίς να έχουμε αξιολογήσει εκ των προτέρων αν είναι ικανός ή όχι να τα αναλάβει.

Συναδέλφισσες – συνάδελφοι

Σήμερα έχουμε τεράστιες ευθύνες αν φύγουμε από εδώ χωρίς να έχουμε συγκεκριμένη, τεκμηριωμένη πρόταση για την αξιολόγηση.

Πρόταση που να μπορεί να σταθεί στην κοινωνία και όχι μόνο σε κλειστές αίθουσες με πολύ συγκεκριμένα ακροατήρια.

Πρόταση που θα προάγει το δημόσιο σχολείο και θα προστατεύει τον εκπαιδευτικό.

Ευχαριστώ πολύ.

Κ. ΠΑΡΑΔΕΙΣΑΝΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Συνάδελφοι αντιπρόσωποι της 81ης Γ.Σ. καλώς εσμίξαμε, όπως λέμε εμείς στην Κρήτη.

Σε ένα κόσμο που βράζει και φλέγεται όχι άδικα, σε ένα τοπίο που η πολιτική ηγεσία του τόπου, μετά από δυο εκλογικές αναμετρήσεις -Μαΐου και Ιουνίου- αδυνατεί να βρει τρόπο συνεννόησης, έχουμε ελάχιστο χρέος εμείς εδώ να βρούμε τους κοινούς συνδικαλιστικούς κώδικες επικοινωνίας.

Έχουμε συναισθανθεί, ότι 70.000 εκπαιδευτικοί που μας έστειλαν εδώ, περιμένουν να βρούμε κοινούς δρόμους να βαδίσουμε και ίδιους τρόπους να αντιμετωπίσουμε την κυβερνητική λαίλαπα που μας περιμένει το φθινόπωρο;

Η περσινή 80η Γ.Σ. μετά από χρόνια ανέδειξε διεκδικητικό πλαίσιο και πιστώνεται στα θετικά της, συνάδελφοι. Κάποιοι τρόμαξαν όμως με αυτή τη δέσμευση και γι αυτό υπήρξαν δυνάμεις, τολμώ να πω γνωστές δυνάμεις, που το τορπίλισαν. Θα πρέπει λοιπόν τώρα και να βγει διεκδικητικό πλαίσιο από αυτή τη συνέλευση και να δεσμευτεί καθένας μας, πολύ περισσότερο όμως το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας, για την εφαρμογή του τη νέα σχολική χρονιά.

Συνάδελφοι μου, τα μεγάλα θέματα του κλάδου, με ευθύνη της πολιτείας, παραμένουν ανοικτά στη χειρότερη μορφή τους θα έλεγα. Το Δημόσιο Δωρεάν Σχολείο αργοπεθαίνει, το ολόημερο σχολείο αιμορραγεί, η δωρεάν περίθαλψη είναι στην εντατική, η οικονομική εξαθλίωση των εκπαιδευτικών συνεχίζεται, η προσχολική αγωγή δοκιμάζεται και τέλος η αξιολόγηση που έρχεται, θα αποτελέσει "το χρονικό

ενός προαναγγελθέντος θανάτου" για τον εκπαιδευτικό. Είναι συγκεκριμένος ο κυβερνητικός στόχος της αξιολόγησης. Να μην έχουμε αυταπάτες, συνάδελφοι. Θα συνδεθεί με την απόλυση 150.000 δημοσίων υπαλλήλων, με το κλείσιμο κατά 30% των οργανικών μονάδων του δημοσίου, με την απώλεια των αντίστοιχων οργανικών θέσεων και γενικότερα με το "γη και ύδωρ" που ζητάει η Τρόικα. Με το νόμο 4024/II και 3848/10 συνδέεται η αξιολόγηση με τη μισθολογική μας ...καθήλωση, αφού το "κόσκινο" επιτρέπει συγκεκριμένο "κοσκίνισμα". Να θυμάστε συνάδελφοι, ότι με το ξεκίνημα της σχολικής χρονιάς η αξιολόγηση που "προ των πυλών" είναι τώρα, "εντός των τειχών" θα βρεθεί αν το επιτρέψουμε. Να δεσμευτούμε εδώ, ότι δεν θα δεχθούμε καμία αξιολόγηση που συνδέεται με μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη καθώς και στοχοποίηση εκπαιδευτικού. Η αξιολόγηση είναι, ότι χειρότερο στην εκπαίδευση μετά την κατάργηση του επιθεωρητή.

Κι αν στην παραζάλη των καιρών χάσαμε το δρόμο μας, ας συμβουλευτούμε το πρώτο διδασκαλικό βήμα, το 1924, με ξεκάθαρο τότε το αίτημα του κλάδου μας: Να γίνουμε ικανοί να διακρίνουμε τα ιδανικά και τους μεγάλους πόθους του κλάδου και εκεί να κατευθύνουμε τη δράση μας.

Συνάδελφοι, δεν με τρομάζει το γεγονός ότι θα αντιπαρατεθούμε με σκληρά επιχειρήματα και θα "φωνάξουμε δυνατά" εδώ. Θλίβομαι στη σκέψη ότι θα αποχωρήσουμε στη μοναξιά του καθένος και τότε δίκαια θα κατηγορηθούμε, ότι δεν μπορούσαμε να συνεννοηθούμε, αλλά ότι δεν θελήσαμε. Τα βέλη στη φαρέτρα μας ας είναι έτοιμα όχι για φίλους στόχους, αλλά για τον εχθρό που караδοκεί απέναντι.

Συνάδελφοί μου, η Πανελλήνια Ανεξάρτητη Συνδικαλιστική Παράταξή μας, αγωνίστηκε ενάντια σε κυβέρνηση Πα.Σο.Κ., σε μνημόνια, σε Συγκυβέρνηση και σε όποια πολιτική αντιστρατεύτηκε τη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση και τους εκπαιδευτικούς. Το δηλώσαμε και ενυπόγραφα και το ξέρετε παρότι σκόπιμα από κάποιους αποσιωπήθηκε. Για μια ακόμα φορά δηλώνουμε άρνηση, ανυπακοή και αντίσταση στην επιχειρούμενη ισοπέδωση της αξιοπρέπειας του εκπαιδευτικού. Θα συνεχίσουμε να υποστηρίζουμε το δίκιο κι όχι τη δύναμη, το διάλογο και όχι το μονόλογο, το λόγο και όχι τα ένστικτα.

Θα κλείσω με μια σύντομη ιστορία.

Ο Γιάννης πήγαινε πάντα στην κυριακάτικη λειτουργία της ενορίας του. Άρχισε όμως να πιστεύει ότι ο ιερέας έλεγε συνέχεια τα ίδια πράγματα και σταμάτησε να πηγαίνει στην εκκλησία. Δυο μήνες μετά, μια κρύα νύχτα του χειμώνα, ο ιερέας πήγε να τον επισκεφτεί. "Μάλλον ήρθε να με πείσει να γυρίσω" είπε με τον νου του ο Γιάννης. Σκέφτηκε ότι δεν μπορούσε να πει την πραγματική αιτία της απουσίας του, τα επαναλαμβανόμενα κηρύγματα. Έπρεπε να βρει μια δικαιολο-

γία και, ενώ σκαφτόταν, έβαλε δυο καρέκλες μπροστά στο τζάκι και άρχισε να μιλάει για τον καιρό. Ο ιερέας δεν είπε τίποτα. Ο Γιάννης μετά από μερικές μάταιες προσπάθειες να ανοίξει συζήτηση, σώπασε κι εκείνος. Έμειναν και οι δυο τους σιωπηλοί να κοιτούν τη φωτιά για σχεδόν μισή ώρα. Τότε ο ιερέας σηκώθηκε και με τη βοήθεια ενός κλαδιού που δεν είχε καεί ακόμα, ξεχώρισε ένα κούτσουρο από τη φωτιά και το απομάκρυνε. Το κούτσουρο, καθώς δεν είχε αρκετή φλόγα για να συνεχίσει να καίγεται, άρχισε να σβήνει. Ο Γιάννης όρμησε και το έριξε ξανά μέσα στη φωτιά. Καληνύχτα είπε ο ιερέας και σηκώθηκε να φύγει. Καληνύχτα και ευχαριστώ πολύ, απάντησε ο Γιάννης. Το κούτσουρο, όσο και να καίει, μακριά από τη φωτιά θα σβήσει γρήγορα. Ο άνθρωπος όσο έξυπνος και αν είναι, μακριά από τους συνανθρώπους του δεν μπορεί να διατηρήσει τη θερμή και τη φλόγα του. Θα έρθω πάλι στην εκκλησία αυτή την Κυριακή.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όλοι μαζί μπορούμε. Και μπορούμε καλύτερα. Σ' αυτό σας καλώ!

Το οφείλουμε στους χιλιάδες συναδέλφους μας και στα εκατοντάδες χιλιάδες ζευγάρια παιδικά μάτια που μας κοιτάζουν εύγλωττα!

Α. ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΡΑΜΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να σας χαιρετίσω κι εγώ με τη σειρά μου στη Γενική Συνέλευση του κλάδου και να σας ευχηθώ καλό καλοκαίρι. Να ευχηθώ επίσης καλή επιτυχία στις εργασίες του, στο Προεδρείο.

Η φετινή χρονιά, την οποία περάσαμε, πραγματικά ήταν μια από τις χειρότερες χρονιές της τελευταίας περιόδου. Κάνοντας κάποιος την ανασκόπηση της σχολικής χρονιάς που πέρασε, παρατηρεί και διακρίνει την προχειρότητα και την ανευθυνότητα που διέκρινε την τότε ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Ενώ η ίδια καλούσε στις 6 Ιουνίου του 2011 μέσα από τις Διευθύνσεις τους εκπαιδευτικούς των σχολείων να προγραμματίσουν το έργο τους, η ίδια προγραμμάτιζε την αποσύνθεση της εκπαίδευσης και την εξαθλίωση του εκπαιδευτικού.

Στις 31 Αυγούστου έγινε η πρώτη φάση των αποσπάσεων, ενώ την επόμενη ημέρα έπρεπε να ανοίξουν τα σχολεία, γεγονός απαράδεκτα αποδεκτό, κρατώντας σε ομηρία χιλιάδες εκπαιδευτικούς για μεγάλο χρονικό διάστημα, ταλαιπωρώντας τους ίδιους και τις οικογένειές τους.

Ο εκπαιδευτικός προγραμματισμός, που ευαγγελιζόταν το Υπουργείο Παιδείας, ακυρώθηκε από το ίδιο, ενώ ο τρόπος με τον οποίο έδρασε στην πρώτη φάση των αποσπάσεων, όξυνε τα προβλήματα, καθώς ικανοποιήθηκαν πάρα

πολύ λίγες, ενώ η δεύτερη φάση των αποσπάσεων μετά από έντονη αντίδραση των αιρετών, πραγματοποιήθηκε στις 20 Σεπτεμβρίου και ευτυχώς υπήρξαν περισσότερες αιτήσεις που ικανοποιήθηκαν.

Συνεπώς, διαπιστώνουμε μια μεγάλη προχειρότητα στον εκπαιδευτικό σχεδιασμό του Υπουργείου Παιδείας, προκειμένου τα σχολεία στις αρχές του Σεπτεμβρίου να μπορούν να ξεκινήσουν τη σχολική τους χρονιά. Τα σχολεία άνοιξαν χωρίς βιβλία, οι Σχολικές Επιτροπές δεν είχαν χρήματα για να καλύψουν τα λειτουργικά έξοδα των σχολείων, ενώ από την άλλη πλευρά ο ίδιος ο εκπαιδευτικός στοχοποιούνταν.

Η εγκατάλειψη των σχολείων και η άρνηση κάλυψης των στοιχειωδών αναγκών μαθητών και εκπαιδευτικών αποστομώνει εμφατικά και τον τελευταίο δύσπιστο. Αρκεί να αναλογιστούμε την ελλιπέστατη, υλικοτεχνική υποδομή των σχολείων, την υποχρηματοδότηση της εκπαίδευσης, τους κακοπληρωμένους εκπαιδευτικούς, τις συνεχείς περικοπές στους πενιχρούς μισθούς τους, την έλλειψη σε προσωπικό, τη στελέχωση με εκπαιδευτικούς εργασιακού καθεστώτος γαλέρας, τις συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολείων, τα πάμπολλα κτιριακά προβλήματα, τις παγωμένες σχολικές αίθουσες... Το «νέο σχολείο» είναι αυτό που κατορθώνει να υλοποιεί τους θεσπισμένους σε εθνικό επίπεδο στόχους και χρηματοδοτείται ανάλογα με το βαθμό υλοποίησής τους.

Η επιβίωση μιας σχολικής μονάδας θα εξαρτάται από τη σχετική θέση της στην εκπαιδευτική αγορά, από την ικανότητα προσέλκυσης χορηγών, από τον αριθμό αλλοδαπών μαθητών που φοιτούν σε αυτή κ.τ.λ..

Στο «νέο σχολείο», η εκπαιδευτική διαδικασία θεωρείται πλέον μια επιχειρηματική δραστηριότητα της οποίας το αποτέλεσμα πρέπει να ελεγχθεί, να τυποποιηθεί και να καταναλωθεί... Γνώσεις και δεξιότητες «ευέλικτες» και φθηνές, που γρήγορα αποκτιούνται και γρήγορα χάνονται, θα αποτελέσουν τα εφόδια για τη «νέα εποχή» της βαρβαρότητας! Επιβάλλουν τις απόψεις περί αποτελεσματικότητας, όπου η λειτουργία του σχολείου περιγράφεται με όρους παραγωγικής διαδικασίας! Το σχολείο-στρατώνας, φθηνή λύση για το κεφάλαιο, όπου θα παρκάρονται τα παιδιά των ανέργων και των απασχολησιμων, θα αποτελέσει μια από τις προϋποθέσεις για την αναδιάρθρωση του συστήματος!

Σε όλα αυτά βέβαια, έχουμε απόλυτη ευθύνη όλοι εμείς, φωνάζουμε, κάνουμε κριτική στους άλλους, αλλά εμάς δε μας αγγίζει τίποτα. Τα τελευταία χρόνια, που έρχομαι ως αντιπρόσωπος στη ΔΟΕ, βλέπω προπηλακισμούς, ξεφτιλισμούς, προσωπικές βολές εναντίον συναδέλφων. Αυτό είναι ντροπή. Αυτή είναι η δημοκρατία μας; Αυτό τον συνδικαλισμό ευαγγελιζόμαστε; Είναι ντροπή αυτό, το λέω σε όλους.

Ο καθένας κρίνεται για τη στάση του και τη συμπεριφορά του.

Θα ήθελα να πω συνάδελφοι, πως η σχολική χρονιά που πέρασε, ήταν πραγματικά από τις πιο δύσκολες σχολικές χρονιές. Δεν υπήρχαν βιβλία, δεν υπήρχαν εκπαιδευτικοί στα σχολεία, δεν υπήρχαν χρήματα για να καλύψουν οι Σχολικές Επιτροπές τα λειτουργικά έξοδα των σχολείων.

Από την άλλη υπήρχαν εκπαιδευτικοί με τεράστια προβλήματα που κλήθηκαν να διαχειριστούν αυτή την κρίση. Με το φιλότιμό τους για ακόμη μια φορά, με τις αξίες τις οποίες τους διακατέχουν και με το σεβασμό που έχουν απέναντι στην εκπαίδευση και στα παιδιά, τα οποία διαπαιδαγγούν, προσπάθησαν να λύσουν αυτό το πρόβλημα.

Η επιβράβευση για όλη αυτή τη διαδικασία, για όλη αυτή την επιτυχή διαχείρισή τους, ήταν το ενιαίο μισθολόγιο, η ανασφάλεια, ο φόβος, η τρομοκρατία που προσπαθούσε να περάσει το Υπουργείο Παιδείας μέσα από τις πληροφορίες των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης για απολύσεις εκπαιδευτικών, για αξιολόγηση και άλλα. Οι ασφαλιστικές, εργασιακές, συνταξιοδοτικές και οι μισθολογικές τους σχέσεις βρέθηκαν ξανά να διακυβεύονται από την αρχή, να μηδενίζονται.

Πώς αντέδρασε τώρα λοιπόν το Συνδικάτο; Μέσα από τις κινητοποιήσεις, οι οποίες το ίδιο έκρινε, ότι ήταν σκόπιμο να πραγματοποιηθούν, άλλοτε μόνο του, άλλοτε σε συνεργασία με την Ομοσπονδία Εκπαιδευτικών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και άλλοτε από το τριτοβάθμιο συνδικαλιστικό όργανο της ΑΔΕΔΥ.

Προσπάθησε λοιπόν ν' αντιμετωπίσει αυτές τις λεηλατημένες πολιτικές που υπήρχαν. Πέτυχε πολλά, θα μπορούσε ίσως να πετύχει περισσότερα. Λάθη γίνονται απ' όλους μας. Εκείνο όμως που θα πρέπει να κάνουμε, πριν τους κρίνουμε εμείς, είναι ν' αναλογιστούμε και τις δικές μας ευθύνες. Άραγε ευθύνονται μόνο οι ίδιοι για την κακή τους οργάνωση στο ότι δεν υπήρχε συμμετοχή στις απεργίες;

Όχι, συνάδελφοι. Εκείνο που φταίει, είναι συνήθως το πιστεύω μας, ότι δηλαδή, δε θα είναι και αποτελεσματικός ο αγώνας, πως στο τέλος δε θα γίνει τίποτα. Υπάρχει πραγματικά κρίση και στο συνδικαλιστικό κίνημα, υπάρχει όμως κρίση και σ' εμάς τους ίδιους.

Εγώ κλείνοντας, θα παρακαλούσα τις ηγεσίες όλων των συνδικαλιστικών κινημάτων, να καθίσουν κάτω και να κάνουν μια πλεύση να βρουν σε ποια κοινά στοιχεία μπορούν να συνηγορηθούν και να βάλουν κοινούς στόχους. Αυτό που κάνουμε εμείς μεταξύ μας είναι ανεπίτρεπτο. Προσπαθώ να μιλήσω φωνάζοντας. Τόσον καιρό εδώ πέρα μόνο φωνές ακούμε, τίποτε άλλο.

Δεν πάμε σε μια σύνθεση απόψεων, να βάλουμε στόχους, να έχουμε οράματα. Ασφαλώς και θέλω ένα Συνδικάτο στο οποίο να υπάρχει προγραμματισμός και να υπάρχει διαφάνεια στα έσοδά του. Δε θέλω όμως λαϊκίστικους όρους, ότι τα χρήματα είναι πολλά. Το είπε ένας συνάδελφος από κά-

τω, ότι είναι θέμα πολιτικής.

Θα πρέπει λοιπόν η αποζημίωση, η προσφορά που δίνουμε στο Συνδικάτο να είναι ανταποδοτική. Θα ήθελα να υπάρχει το συνέδριο ΔΟΕ – ΠΟΕΔ, θα ήθελα να υπάρχουν τα πορίσματα των ερευνών, θα ήθελα να μη μετατραπεί το Συνδικάτο σε Συνδικάτο λεκανοπεδίου και να μπορούν να έρχονται οι συνάδελφοι. Θα ήθελα να υπάρχουν Ολομέλειες, θα ήθελα πολύ πιο κοντά να υπάρχουν συνάδελφοι της ΔΟΕ στους Συλλόγους μας.

Ας πάψουμε λοιπόν να κρυβόμαστε, ας κάνουμε την αυτοκριτική μας. Ας δούμε τι θέλουμε και ας καθίσουμε κάτω όλοι μας μακριά από παρατάξεις, από περικαρακώματα και από οτιδήποτε άλλο. Ο εχθρός δε βρίσκεται εδώ μέσα. Βρίσκεται έξω από μας. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΣΤ. ΣΙΝΤΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Συναδέλφισσες – συνάδελφοι, αντιπρόσωποι της 81^{ης} Γενικής Συνέλευσης του κλάδου. Το είπαν και οι προηγούμενοι, αλλά θα το επαναλάβω κι εγώ. Ως χώρα διανύουμε τη δυσκολότερη περίοδο από την μεταπολίτευση μέχρι σήμερα. Αντιμετωπίζουμε μια μεγάλη οικονομική κρίση, αλλά και μια κρίση θεσμών και αξιών.

Το πολιτικό σύστημα έχει μεγάλη ευθύνη που όλα αυτά τα χρόνια εξέθρεψε τη διαφθορά και μετέτρεψε την πολιτική σε λέσχη οικονομικών συμφερόντων, ενώ ταυτόχρονα καλλιέργησε μια πελατειακή αντίληψη στη σχέση του με τον πολίτη.

Ευθύνη, όμως, έχει και το συνδικαλιστικό κίνημα. Αλλά ποιο συνδικαλιστικό κίνημα; Όλοι εμείς εδώ μέσα, αλλά και κάποιοι άλλοι που δε βρίσκονται σ' αυτή την αίθουσα και είναι μέλη Διοικητικών Συμβουλίων Συλλόγων, αιρετοί, οργανωμένα μέλη των παρατάξεών μας.

Ευθύνη δεν έχει μόνο ο απλός συνάδελφος που μοχθεί καθημερινά στο σχολείο αντιμετωπίζοντας μόνος, μα εντελώς μόνος, τόσα και τόσα προβλήματα.

Τα τελευταία χρόνια δεχτήκαμε την πιο βάρβαρη επίθεση στα δικαιώματά μας, αλλά και στην ίδια την προσωπική μας ζωή. Καθημερινά τα blogs και τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων θύμιζαν πολεμικές ανταποκρίσεις και τρομοκρατούσαν το λαό. Οι άνθρωποι προβληματισμένοι, σκεπτικοί, μονάχοι, ο καθένας κλεισμένος στον εαυτό του έτοιμος να εκραγεί, αλλά δεν το κάνει, το κρατούσε και το κρατάει ακόμα μέσα του, ακόμα και σήμερα και αυτό είναι που τον σκοτώνει.

Δε νομίζω να λέω κάτι εξωπραγματικό. Άλλωστε το βιώνετε, το βιώνουμε όλοι μας. Κάνετε τη φορολογική σας δή-

λωση; Κάποιοι ίσως πιθανώς την κάνετε. Εγώ πάντως φοβάμαι και ξέρετε γιατί ερωτώ; Γιατί το μάρμαρο θα το πληρώσουμε πάλι εμείς. Οι ξύπνιοι βγάλανε τα λεφτά τους έξω, στο εξωτερικό.

Και πώς θα τα πληρώσει ο λαός, με τι; Και όμως η Τρόικα, εσωτερική και εξωτερική, εξακολουθεί να τρομοκρατεί ακόμη και σήμερα το λαό με το πρόσχημα να μη χρεοκοπήσουμε και δεν πληρωθούμε. Και κατ' αυτούς η κρίση θα ξεπεραστεί σύντομα, μόνο αν παρθούν κάποια μέτρα. Είναι, όμως, βέβαιο ότι στη συνέχεια θα ζητήσει και άλλα και άλλα έως την πλήρη εξαθλίωση.

Απ' αυτήν εδώ τη Συνέλευση ας αφήσουμε τις κομματικές φαρέτρες και όλοι μαζί να προχωρήσουμε σε κοινή δράση απέναντι σε όλους αυτούς που μας οδήγησαν στη φτώχεια και την ανασφάλεια, που διέλυσαν τη δημόσια εκπαίδευση, το δημόσιο σχολείο, το ασφαλιστικό σύστημα και την ιατροφαρμακευτική μας περίθαλψη.

Όλοι μαζί ενωμένοι -το εννοώ αυτό- χωρίς διαχωριστικές γραμμές, γιατί είναι αλήθεια ότι έχουμε διαφορετικές προσεγγίσεις σε κάποια θέματα, αλλά είναι βέβαιο και διαπιστωμένο, ότι είναι πολύ περισσότερα αυτά που μας ενώνουν και μας ενώνει κυρίως η αγωνία μας για το μέλλον της Εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών.

Τον κλάδο συνάδελφοι τον απασχολούν σοβαρά θέματα. Και βέβαια είμαι από εκείνους που θεωρώ ότι οι Γενικές Συνελεύσεις είναι και πρέπει να είναι πεδίο πολιτικών και ιδεολογικών συγκρούσεων, όταν φυσικά θα φτάνουν στη σύνθεση, όταν θα καταλήγουν σε διεκδικητικό πλαίσιο και ενιαίο πρόγραμμα δράσης.

Ναι συνάδελφοί μου δεν πρέπει να λησμονούμε ότι η κοινωνία μας θεωρεί κομμάτι του πολιτικού συστήματος. Δίκαια ή άδικο δεν είναι του παρόντος. Για να τους πείσουμε ότι δεν είμαστε θα πρέπει να δώσουμε πειστικά δείγματα γραφής, αλλιώς η κοινωνία θα μας θεωρεί συνυπεύθυνους και μέρος της διαπλοκής.

Ας κοιταχτούμε στα μάτια και ας βγούμε επιτέλους από εδώ μέσα ενωμένοι, γιατί αν συνεχίσουμε έτσι όπως στο παρελθόν όχι μόνο δε θα κοιταζόμαστε μεταξύ μας, αλλά θα ντρεπόμαστε να κοιτάζουμε τους συναδέλφους και τα παιδιά μας. Σας ευχαριστώ πολύ.

Η. ΣΚΕΠΕΤΑΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

Συνάδελφοι, Καλημέρα!

Ο μεγάλος, μαρξιστής, ιστορικός Έρικ Χορτσμπάουμ μιλώντας για την οικονομική κρίση του 1929, που έφτασε στην Ελλάδα καθυστερημένα, έλεγε ότι η κρίση βρήκε τα συνδι-

κάτα διαλυμένα και τον κόσμο απομακρυσμένο απ' αυτά.

Αν υιοθετήσουμε αυτό το σχήμα σκέψης, τότε και η οικονομική κρίση του 2008 που ξεκίνησε από την Αμερική, προφανώς, πρέπει να άφησε το ίδιο αποτύπωμα, πολύ περισσότερο σε μια Ελλάδα που τα σημάδια της κρίσης δεν επισημάνθηκαν ποτέ έγκαιρα! Εμπορικό έλλειμμα, δημόσιο και ιδιωτικό χρέος, μη δυνατότητα άσκησης αυτόνομης, νομισματικής πολιτικής, φοροδιαφυγή, μειωμένες δαπάνες για την εκπαίδευση και την έρευνα, χρηματιστηριακές φούσκες και φούσκες ακινήτων, τεράστια συμμετοχή του τομέα των υπηρεσιών στο ΑΕΠ, μεταναστευτικές ροές, και επιπλέον, η ανεξέλεγκτη και χωρίς όρια συγκέντρωση πληθυσμού στην Αττική, ήταν απαγορευμένοι όροι μιας απαγορευμένης συζήτησης.

Συν ότι η χώρα μας ανήκει σε μια ιδιαίτερα, ευαίσθητη, γεωπολιτικά περιοχή, όπως είναι αυτή της Μεσογείου, όπου σχεδόν, όλες οι χώρες που βρίσκονται στην Ευρωπαϊκή ζώνη έχουν μπει κάτω από τον έλεγχο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και του Μηχανισμού Στήριξης, οι δε άλλες χώρες της Βόρειας Αφρικής ταλανίζονται από εξεγέρσεις και συγκρούσεις.

Μια εισαγόμενη εξέγερση στη Συρία και ένας επικείμενος πόλεμος μεταξύ Συρίας και Τουρκίας...

Και μέσα σε όλο αυτό το σκηνικό και κάποιες κυβερνητικές φούσκες. Μία Κυβέρνηση Νεοφιλελεύθερη, η οποία βαυκαλιζόταν ότι είχε θωρακίσει τη χώρα απέναντι στην οικονομική κρίση του 2008, τη στιγμή που όλα τα στοιχεία έδειχναν κατάρρευση και μια Σοσιαλιστική Κυβέρνηση που είδε την επίλυση των προβλημάτων με την καταφυγή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και με την επιστροφή στον εργασιακό Μεσαίωνα του 19ου αιώνα.

Και βέβαια μέσα από την κρίση αναδείχθηκαν και άλλες πτυχές. Είδαμε ότι τα δημόσια έσοδα δεν τα λυμαίνονταν μόνον οι κομματικοί στρατοί που με υπερβολική ευκολία μεταπηδούσαν από τον έναν πολιτικό χώρο στον άλλο, αλλά και ένα πλήθος από επαγγελματικές ομάδες που δεν είχαν ποτέ την ευθυξία να ζητήσουν έστω και μία συγγνώμη από τον ελληνικό λαό. Η δε αστική τάξη της χώρας μας μεταπρατική και ενδοτική. Στη συνέχεια, στα πλαίσια ενός επικοινωνιακού πολέμου από την πλευρά της Κυβέρνησης, άρχισαν να σκάνε σιγά – σιγά σαν βόμβες στον αέρα και οι τεράστιες μισθολογικές διαφοροποιήσεις και ανισότητες μέσα στο χώρο το δημοσιοϋπαλληλικό, οι οποίες κατακερμάτισαν ακόμα περισσότερο την ήδη ανύπαρκτη εργατική αλληλεγγύη.

Και ύστερα, ήρθαν οι αλλεπάλληλες εκλογικές αναμετρήσεις για να φανεί η συντηρητικοποίηση του κόσμου και η μετάλλαξη κάποιων πολιτικών χώρων στην προσπάθειά τους να προωθηθούν στην εξουσία.

Αν εμείς αγνοήσουμε όλο αυτό το πολύπλοκο σκηνικό,

τότε η προσπάθειά μας να κάνουμε μια κριτική στα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας, είναι μια πολύ εύκολη υπόθεση, ιδίως, αν κινηθούμε στη λογική κατασκευής ενός εσωτερικού εχθρού ο οποίος πρώτα έχει δαιμονοποιηθεί για την ανεπάρκεια του και την ανικανότητά του.

Είναι γεγονός ότι η ΔΟΕ μπορεί να μην έδειξε τα καλύτερα αντανακλαστικά, αλλά αυτό αφορά το σύνολο των συνδικάτων μπροστά στην πρωτόγνωρη επίθεση την οποία δεχτήκαμε. Απλώς να υπενθυμίσω ότι η 'ενδοτική' ΔΟΕ ήταν η πρώτη που στις 22 Σεπτεμβρίου ξεκίνησε τον αγώνα διαβλέποντας ότι το Ενιαίο Μισθολόγιο, όχι μόνο δεν θα πρόσφερε παροχές, αλλά, αντίθετα, θα πυροδοτούσε μια σειρά εκρηκτικών φαινομένων. Και ως επιβεβαίωση των παραπάνω,, προέκυψε και ένα μισθολόγιο, το οποίο μας γύρισε πίσω πολλές δεκαετίες.

Παραμένει, βέβαια, επίκαιρο και βασανιστικό το ερώτημα, 'ΤΙ ΚΑΝΕΙ Η ΔΟΕ', κλασικό ερώτημα που απευθύνεται σε μικροεπίπεδο σε όλους εμάς που είμαστε μέλη Διοικητικών Συμβουλίων και προσπαθούμε να δώσουμε απαντήσεις σε όλα αυτά τα ερωτήματα που προβληματίζουν και βομβαρδίζουν τον κόσμο. Με ποιον τρόπο μπορούν να απαντηθούν αυτές οι επιθέσεις;

Θα αναφέρω χαρακτηριστικά παραδείγματα ,για να δείξω την πολυπλοκότητα της παρούσης κατάστασης και ότι η εικόνα της ύπαρξης ενός καζανιού που βράζει και μιας ΔΟΕ γραφειοκρατικής που φρόντιζε να κρατάει σφιχτά το καπάκι για να μην εκραγεί το εργατικό κίνημα, δεν αποτυπώνει πιστά την πραγματικότητα.

Δεν θα μιλήσω για τον πανικό που προκαλούσε στα μέλη μας το γεγονός, ότι έρχονταν μηνύματα για πενήνήμερες επαναλαμβανόμενες απεργιακές κινητοποιήσεις. Και επειδή κάποιοι από εμάς, ευφυνώς κινούμενοι και στα πλαίσια ίσως μιας λατρείας εξωθεσμικών μορφών δράσης κινηθήκαμε στη λογική του συντονισμού Πρωτοβάθμιων Σωματείων... Και εκεί, κάποιες ακτιβιστικές ενέργειες και ανακοινώσεις επί ανακοινώσεων στις οποίες τις περισσότερες φορές οι υπογραφές από τα συμμετέχοντα σωματεία ήταν περισσότερες από τον κόσμο που συμμετείχε στους δρόμους....

Έτσι, σε συγκέντρωση Πρωτοβάθμιων Σωματείων που έγινε για τον ΕΟΠΥΥ στην 6η Υγειονομική Περιφέρεια, ήμασταν 15 άτομα, παρόλο που συνδυάζονταν η κινητοποίηση με απεργιακή κινητοποίηση των ΟΤΑ, με απεργιακή κινητοποίηση των υγειονομικών και με την εβδομάδα δράσης της ΟΛΜΕ, γιατί και η ΟΛΜΕ είχε μέρες δράσης και απ' ότι φαίνεται μάλλον δεν κατακρήμνισε με τις ενέργειές της το σύστημα.

Όσον αφορά μια δράση της Ομοσπονδίας μας η οποία δέχτηκε και μια φοβερή επίθεση και μιλάμε για το «Επένδυση στη γνώση απάντηση στην κρίση», όσο και αν κανείς έ-

χει ενστάσεις για τα αίτια της κρίσης, που για μένα σε ένα μεγάλο βαθμό είναι συστημικά- το παγκόσμιο σύστημα αναδιατάσσεται-εν τούτοις ήταν μια ευκαιρία να έρθουμε σε επαφή με τον κόσμο, και μιλάμε για μια μέρα με πολύ άσχημες καιρικές συνθήκες, στη δε ομιλία, δόθηκε η δυνατότητα και στα μέλη των παρατάξεων να τοποθετηθούν σε ένα ακροατήριο τελείως διαφοροποιημένο και πολυπληθέστερο απ' αυτό το οποίο συναντούσαμε στις Γενικές Συνελεύσεις του Συλλόγου μας των 40 και 50 ατόμων.

Διανύουμε, δυστυχώς, μια περίοδο πάρα πολύ κρίσιμη. Το συνδικαλιστικό κίνημα βρίσκεται σε ένα σταυροδρόμι. Το κυρίαρχο πολιτικό σύστημα έχει δείξει τα δόντια του τόσο με τα μέτρα του, όσο και με την προσπάθειά του να εμποδίσει κάθε προσπάθεια να καταγάγουμε έστω και μικρές ασημαντες νίκες τις οποίες τις έχουμε ανάγκη. Και ο κίνδυνος ορατός να οδηγηθούμε σε φυγόκεντρες καταστάσεις που θα δικαιώσουν τον Χορμσμπάουμ.

Είδαμε με τι υπερβολική δυσκολία καταφέραμε να μειωθεί η τριετή παραμονή στις οργανικές θέσεις σε δύο χρόνια, αλλά είναι και παρήγορο που κάτω από τα αλλεπάλληλα χτυπήματα που προκάλεσαν οι εκλογικές αναμετρήσεις, ότι κάποια κόμματα άρχισαν να διαφοροποιούνται και να μιλάνε για μη απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων.

Επειδή πρέπει να τελειώνω και επειδή κατά κόρον ακούστηκαν, εδώ, απ' αυτό το βήμα λέξεις, όπως "ελπίδα" και "φόβος" και επειδή, πιστεύω ότι πραγματικά τα συναισθήματα ως εννοιολογικά εργαλεία κατανόησης της πραγματικότητας θα πρέπει να τα επανεισαγάγουμε πάλι στην προσπάθεια κατανόησης του κόσμου ,θα αναφέρω δυο αφορισμούς του Παναγιώτη του Κονδύλη, ενός ανθρώπου που από το 1990 διείδε την κρίση.

"Ελπίδα και φόβος παρεμποδίζουν την κατανόηση των ανθρώπινων πραγμάτων· η ελπίδα όμως ξεπερνιέται πολύ δυσκολότερα από το φόβο."

Και ένα άλλο, ικανό να περιγράψει την μελλοντική εξέλιξη των πραγμάτων. «Ο τωρινός κυρίαρχος επικαλείται τη λογική, ο μελλοντικός υμνεί την ελευθερία».

Γ. ΨΑΡΙΩΤΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

Αντιπρόεδρος του Συλλόγου Γλυφάδας και αντιπρόσωπος της ΠΑΣΚ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σύνεδροι και αντιπρόσωποι της 81ης Γενικής Συνέλευσης.

Την τελευταία διετία βιώνουμε όλοι μας μια πρωτόγνωρη βάρβαρη και σκληρή πολιτική και κοινωνική κατάσταση.

Αυτό οφείλεται κατά τον **πρώτο λόγο** σε μια διεθνή συ-

ντηρητική άσκηση εξουσίας, που δεν προβλέπει καθόλου και παραβλέπει τον παράγοντα «**ΑΝΘΡΩΠΟ**» και κατά **δεύτερο λόγο** την επιλογή της Κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ να σπρώξει χωρίς καμιά πολιτική και κοινωνική διαβούλευση τη χώρα μας στο ΔΝΤ, ακολουθώντας τη διεθνή επιλογή της Φιλελευθεροποίησης - Θατσεροποίησης που έχει διαρρήξει ανεπανόρθωτα τη σχέση Εργασίας - Κεφαλαίου.

Η διαχείριση της κρίσης, που πρωτίστως είναι ηθική και δευτερευόντως οικονομική - πολιτική από το **ΠΑΣΟΚ**, που συμπορεύομαι τόσα χρόνια, δεν ήταν μόνο κοινωνικά άδικη, αλλά και απαράδεκτη στο ήθος και στο ύφος της εξουσίας που άσκησε.

Μπροστά λοιπόν σε αυτή την κυβερνητική βαρβαρότητα η συνδικαλιστική μας παράταξη, η **ΠΑΣΚ**, έγκαιρα είχε επισημάνει τα αδιέξοδα αυτής της πολιτικής τόσο στις συναντήσεις με τους αρμόδιους Υπουργούς, όσο και με τις ανακοινώσεις της που εξέδωσε σε όλη τη διάρκεια των τελευταίων χρόνων με αποκορύφωμα τον πλήρη διαχωρισμό της από τον πολιτικό φορέα στις 3/9/2011.

Οι κυβερνητικές αυτές ανάληπτες πολιτικές οδήγησαν τον πολιτικό μας φορέα σε μεγάλες περιπέτειες με μεγάλο κίνδυνο του πλήρους αφανισμού του. Θεωρούμε ότι ο δρόμος της αναγέννησης και της ανασύνταξής του είναι μακρύς, ανηφορικός και τρομερά επώδυνος!

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Σ' όλο αυτό το μαύρο και θολό περιβάλλον τα μέλη της **ΠΑΣΚ** άρθρωσαν λόγο, συμπαρατάχθηκαν κινηματικά με τα πλατεϊά κοινωνικά στρώματα της πατρίδας μας, έχοντας ψηλά το κεφάλι, χωρίς να εγκαταλείψουμε τους συναδέλφους μας που μας εμπιστεύονταν τόσα χρόνια, ακολουθώντας το ένστικτό μας, τη φωνή της συνειδήσής σας και τη λαϊκή βούληση. Γιατί πιστεύουμε ακράδαντα ότι μόνο μέσα από ένα κίνημα αλληλεγγύης και κινηματικών πρωτοβουλιών μπορούμε να αποκτήσουμε ένα κοινωνικό βηματισμό με πλατεϊά και ευρεία αποδοχή.

Συνάδελφοι,

Για μας δεν είναι **ντροπή** και δεν αποτελεί **φόβο πολιτικού στιγματισμού**, ότι ανήκαμε σε ένα κοινωνικό και πατριωτικό κίνημα που λεγόταν **ΠΑΣΟΚ**. Συνάδελφοι, ντροπή και ένοχη ηθική είναι γι' αυτούς που εκμεταλλεύτηκαν το κίνημα, τις ιδέες του, την ιστορία του, τους συντρόφους τους, προς ίδιον όφελος.

Ντροπή είναι να έχεις απώλεια συλλογικής μνήμης και ιστορικής αναφοράς, (3^η Σεπτέμβρη).

Ντροπή συνάδελφοι είναι στα δύσκολα να την κάνεις, να δηλώνεις αριστερός, να καταφεύγεις σαν λαγός σε άλλα κόμματα καταγγέλλοντας τον ίδιο σου τον εαυτό για τα ατοπήματα που έπραξες.

Συνάδελφοι,

Εμείς λοιπόν έχοντας ζυμωθεί με ιδέες και αξίες μέσα στην παράταξή μας, την **ΠΑΣΚ**, μείναμε όρθιοι, με περηφάνια, ορθώνοντας το ανάστημά μας τολμήσαμε και κατεβήκαμε σε κατά τόπους εκλογές για Δ.Σ.

Η επιλογή αυτή που επιλέχθηκε στέφθηκε με επιτυχία, όχι σε επίπεδο κουκιών και ψήφων, αλλά σε αναγνώριση των προσώπων και στελεχών μας. Αυτό για μας ήταν μια ηθική ικανοποίηση, έναντι της απαξίωσης των πολιτικών στελεχών του πολιτικού μας φορέα που δεν τολμούσαν να βγουν ούτε στο περίπτερο της γειτονιάς τους!

Αγαπητοί σύνεδροι,

Εμείς λοιπόν στη Γλυφάδα στις εκλογές του τοπικού Συλλόγου στις 23/11/2011 κατεβήκαμε με ανεξάρτητο λόγο με τη σημαία της **ΠΑΣΚ**, γιατί κρίναμε ότι οι αποφάσεις και επιλογές της Κυβέρνησης **ΠΑΣΟΚ** ήταν ενάντια στον κόσμο της εργασίας και των ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων.

Συνεργαστήκαμε και συμβάλλαμε ουσιαστικά στη συγκρότηση του νέου Δ.Σ. τόσο με τη **Συνεργασία** όσο και με την **ΕΣΑΚ**, με δεδομένο ότι η σημερινή εποχή απαιτεί συστράτευση, συνεργασία, συνέργεια του συνδικαλιστικού κινήματος, απέναντι σε κάθε αντεργατικό μέτρο και πολιτική που οδηγεί στο νόμο της αγοράς χωρίς την παρέμβαση του κράτους, προς όφελος και μόνον του κεφαλαίου.

Με βάση τις παραπάνω αναφορές η τοπική **ΠΑΣΚ Π.Ε.** με αυτενέργεια και δικιά της πρωτοβουλία χωρίς να δέχεται μπροσούρες από τα κεντρικά και χωρίς να αλλάζει λογότυπους, κατέβηκε και τοποθετήθηκε στις συνεργασίες για την εκλογή του νέου Δ.Σ., **δε διεκδίκησε καμία θέση και δήλωσε** ότι:

Θα συνεργαστεί με τις συνδικαλιστικές παρατάξεις χωρίς να εκχωρήσει την ιδεολογική της αυτοτέλεια.

Θα αγωνιστεί με όλες τις δυνάμεις της για να διεκδικήσει κάθε εργασιακό δικαίωμα.

Θα είναι απέναντι σε κάθε κυβερνητική αυθαιρεσία.

Αγαπητοί Σύνεδροι,

Κλείνοντας, κάνοντας ένα απολογισμό σχεδόν έτους, μπορώ να διαβεβαιώσω ότι αυτό το εγχείρημα πέτυχε προς όφελος μόνο του τοπικού εκπαιδευτικού κινήματος. Γνωρίζω ότι είναι μακρύς και δύσκολος ο δρόμος της συνδικαλιστικής συμπόρευσης, δεν είναι όμως ανέφικτος, αρκεί να υπάρχει η θέληση, η ειλικρίνεια των προθέσεων, η αποφασιστικότητα των τοπικών συνδικαλιστικών στελεχών.

Ευχαριστώ.

Α. ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Ε'

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η θητεία της κας Διαμαντοπούλου στο Υπουργείο Παιδείας ήταν μακράν χειρότερη και νομίζω δεν επιδέχεται αμφισβήτησης, είναι αποδεκτό απ' όλους τους του χώρους, απ' όλες τις παρατάξεις.

Δεν κατάφερε να κάνει τ' αυτονόητα. Αν πέρυσι μας έλεγαν ότι αυτή την περίοδο δε θα έχουμε βιβλία το Σεπτέμβριο, ότι οι αποσπάσεις θα γίνουν 30 Σεπτεμβρίου δε θα μπορούσε να το πιστέψει κανείς. Παρ' όλα αυτά, αυτό το οποίο δεν το περίμενε κανείς, να κάνει μια απλή διαχείριση, δεν κατάφερε να κάνει αυτό, το αυτονόητο που γινόταν επί χρόνια, δεν κατάφερε να είναι τα βιβλία την 1^η Σεπτεμβρίου στα σχολεία.

Οι αποσπάσεις έγιναν 30 Αυγούστου, μία ημέρα πριν ανοίξουν τα σχολεία, κρατώντας σε ομηρία χιλιάδες συναδέλφους μας οι οποίοι δε μπορούσαν να προγραμματίσουν και ήταν σε πραγματική ομηρία όλο αυτό το χρονικό διάστημα χωρίς να μπορούν να προγραμματίσουν τη ζωή τους, να τακτοποιήσουν τις οικογένειές τους.

Σε όλα αυτά, δυστυχώς δεν υπήρξε ουσιαστική αντίδραση. Το ότι λειτούργησαν χάρις στο φιλότιμο των εκπαιδευτικών. Οι εκπαιδευτικοί ήταν αυτοί οι οποίοι με φωτοτυπίες κάλυψαν την ανεπάρκεια του Υπουργείου Παιδείας. Γιατί υπάρχει φιλότιμο και μάλιστα αυτό ήταν το κυρίαρχο στοιχείο το οποίο είχαν οι εκπαιδευτικοί αυτή τη χρονιά. Χωρίς βιβλία κατάφεραν ν' ανταποκριθούν, χωρίς να καταλάβουν οι γονείς όλη αυτή την προσπάθεια η οποία έγινε από τους εκπαιδευτικούς.

Καθόμαστε αυτή τη στιγμή και μιλάμε για τη συνδρομή, αν θα είναι 10 ευρώ, αν θα είναι 20 ευρώ, αν θα είναι 35 ευρώ κτλ. Συνάδελφοι, η υποκρισία έχει περισσέψει. Όταν έχουμε υποστεί τόσες μειώσεις, όταν αυτή τη στιγμή, σήμερα απαιτούν Διευθυντές Εκπαίδευσης τους αποσπασμένους συναδέλφους να πάνε στις οργανικές τους να κάνουν ανάληψη υπηρεσίας και ξέρετε πολύ καλά ότι για να μετακινηθεί ένας από τον Έβρο, από τη Θεσσαλονίκη και να κατεβεί στην Αθήνα ή να πάει στην Αρκαδία ή στην Κρήτη πόσα χρήματα χρειάζεται.

Αυτό δεν αγγίζει κανέναν. Αλλά οι Αριστερές παρατάξεις έβαλαν αυτή την ατζέντα και έθεσαν ως θέμα μέσα στις Γενικές Συνελεύσεις, αναλώθηκαν οι Γενικές Συνελεύσεις μ' αυτό το ζήτημα και αφήσαμε όλα τα ζητήματα στην άκρη. Είναι μια πολιτική αυτή, ν' αποπροσανατολίσουμε τον κόσμο, να δούμε αυτό το οποίο πιάνει και ν' αφήσουμε όλα τα ζητήματα. Δε μιλήσαμε για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη η οποία ουσιαστικά δεν υπάρχει.

Πόσοι από μας γνωρίζουμε ότι με την αλλαγή της ημερομηνίας συνταξιοδότησης θίγονται χιλιάδες συνάδελφοί μας; Θα σας αναφέρω ότι μέχρι πέρυσι υπήρχε δικαίωμα μέχρι 10 Αυγούστου οι συνάδελφοι να κάνουν αίτηση για συνταξιοδότηση. Αυτός ο ήδη περιορισμένος χρόνος από 21 Ιουνίου μέχρι 10 Αυγούστου, περιορίστηκε ακόμα περισσότερο.

Και ποιος είναι ο κίνδυνος; Ο κίνδυνος είναι ότι πολλοί συνάδελφοι διορίζονταν και διορίζονται αρχές Σεπτέμβρη, τέλος Αυγούστου με αποτέλεσμα να αλλάζουν μισθολογικά κλιμάκια τέλος Αυγούστου και να μην έχουν το δικαίωμα, να χάνουν δηλαδή ουσιαστικά για 20 μέρες έναν ολόκληρο χρόνο.

Αυτό θα πρέπει να το δει άμεσα η Ομοσπονδία, θα πρέπει ν' απαιτήσουμε το αυτονόητο δικαίωμα των συναδέλφων να φεύγουν όποτε θέλουν και όχι να υπάρχει αυτός ο περιορισμένος χρόνος πλέον των 20 ημερών. Ένα άλλο ζήτημα είναι τα οικονομικά των σχολείων. Όλοι έχετε βιώσει αυτό το οποίο συνέβη το χειμώνα που πέρασε.

Αυτή τη στιγμή μέσα στο 2012 έχει έρθει μόνο μία δόση χρηματοδότησης για τα σχολεία, βρίσκονται σε απόγνωση οι Διευθυντές των σχολείων, δεν ξέρουν πώς ν' ανταπεξέλθουν στα τρέχοντα έξοδα, πολλοί από αυτούς μίλησαν προηγουμένως για φιλότιμο, έχουν βάλει το χέρι στην τσέπη για να μπορέσουν να λειτουργήσουν τα σχολεία.

Θα πρέπει να δοθεί άμεση χρηματοδότηση γιατί τα σχολεία δε μπορούν ν' ανοίξουν το Σεπτέμβριο. Είναι πάρα πολύ σημαντικό το ζήτημα, άμεση χρηματοδότηση στα σχολεία. Και κάτι άλλο το οποίο το ανέφερα και το πρωί: Θα πρέπει αυτή η ομηρία η οποία υπήρξε πέρυσι και δεν υπήρχε κάποιος λόγος, φέτος αν και διαφωνούμε με το 10 Ιουλίου, στις 10 Ιουλίου οι Διευθύνσεις Εκπαίδευσης θα έχουν όλα τα λειτουργικά κενά.

Άρα το πολύ μέχρι τέλος Ιουλίου θα πρέπει να γίνουν οι αποσπάσεις. Θα έχουν στα χέρια τους οι Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας τα λειτουργικά και θα πρέπει να προχωρήσουν άμεσα στις αποσπάσεις για να τελειώσει πλέον αυτή η ομηρία των συναδέλφων μας και από δω και πέρα θα πρέπει να μπει ένα χρονικό περιθώριο με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, που θα λέει ότι μέχρι τέλος Ιουνίου θα πρέπει να γίνονται οι αποσπάσεις και να σταματήσει πλέον η ομηρία χιλιάδων συναδέλφων. Ευχαριστώ πολύ.

Δ. ΔΡΑΓΑΝΙΔΑΚΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ – «Κ. ΚΟΥΜΑΣ»

Καλημέρα συνάδελφοι, πέρασε η ώρα βέβαια. Συναδέλ-

φίσσεσ και συνάδελφοι, χαιρετίζω τις εργασίες της 81^{ης} Γενικής Συνέλευσης και εύχομαι να ολοκληρωθούν με επιτυχία τόσο σε διεκδικητικό, όσο και σε αγωνιστικό πλαίσιο.

Αναμφίβολα βρισκόμαστε μπροστά σε μια κρίσιμη καμπή καθώς η οικονομική και η κοινωνική κατάσταση της πατρίδας μας κάθε άλλο παρά ευνοϊκή είναι για τους εργαζόμενους. Είμαι Αιρετός στο Νομό Λάρισας και θα προσπαθήσω σύντομα να κάνω την ακτινογραφία της σχολικής χρονιάς που πέρασε γιατί πιστεύω ότι είναι και η εικόνα όλη της Ελλάδος και η οποία σχολική χρονιά μπορεί να χαρακτηριστεί ως η χειρότερη των τελευταίων δεκαετιών.

Από πού να αρχίσει και πού να τελειώσει κανείς. Από τις επιλογές στελεχών; Το Υπουργείο Παιδείας αιφνιδιαζοντας για μια ακόμη φορά καταστρατήγησε το νόμο αλλάζοντας τη σειρά στη διαδικασία επιλογής στελεχών εκπαίδευσης, Διευθυντών και Σχολικών Συμβούλων, αναγκάζοντας σε παραίτηση δεκάδες αξιόλογους συναδέλφους με ουσιαστικά και τυπικά προσόντα από τους πίνακες των σχολικών Συμβούλων.

Μέσα σε ένα κλίμα παλινωδιών και αυθαιρεσίας αρχικά με βάση το ν. 3839/10 και αργότερα με τον ν. 3848/10 προχώρησαν οι περιφερειακοί διευθυντές σε ρυθμίσεις ελέγχου σύνθεσης των υπηρεσιακών συμβουλίων χωρίς αντικειμενικά κριτήρια με απώτερο σκοπό τον απόλυτο έλεγχο της επιλογής των στελεχών της εκπαίδευσης.

Έγιναν συγχωνεύσεις, υποβιβασμοί και καταργήσεις σχολικών μονάδων χωρίς να γίνει ο ανάλογος σχεδιασμός με μόνο γνώμονα την εξοικονόμηση πόρων. Δημιουργήθηκαν σχολεία που λειτούργησαν με παραρτήματα 10 χιλιομέτρων το ένα από το άλλο με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την παρεχόμενη εκπαίδευση, για τους εκπαιδευτικούς, για τους Διευθυντές και για τους μαθητές.

Αγαπητοί συνάδελφοι εδώ που ήρθα δεν ήρθα για μένα, οφείλεται να σεβαστείτε τους ψηφοφόρους της Λάρισας που έστειλαν εδώ πέρα έναν αντιπρόσωπο. Εγώ άκουσα με προσοχή όλους εσάς. Δεν προγραμματίστηκε σοβαρά το κομμάτι της μεταφορά των μαθητών με αποτέλεσμα σε αρκετά σχολεία του νομού μας να δημιουργηθεί το φαινόμενο της υποχρεωτικής παραμονής μαθητών και ενώ οι μαθητές τελειώνουν 12:00 η ώρα να κάθονται μέχρι τις 2:00 με ό,τι αυτό συνεπάγεται σε όλους τους εμπλεκόμενους.

Ο πρώτος κύκλος των αποσπάσεων έγινε με πρωτοφανή καθυστέρηση σχεδόν στην έναρξη της σχολικής χρονιάς με αποκλειστική ευθύνη του Υπουργείου παιδείας που λειτούργησε χωρίς κανέναν σχεδιασμό, έγκαιρο προγραμματισμό με αποτέλεσμα μεγάλος αριθμός αιτήσεων παρά την ύπαρξη κενών θέσεων να μην ικανοποιηθεί και εκπαιδευτικοί ακόμα και με δυο παιδιά με αρκετά χρόνια υπηρεσίας να βρεθούν μακριά από τις οικογένειές τους με τις

όποιες επιπτώσεις στον οικογενειακό προγραμματισμό σε μια ομολογουμένως δύσκολη οικονομική κατάσταση για όλους μας.

Και ενώ τονίσαμε προς όλες τις κατευθύνσεις, ΔΟΕ, αιρετούς του ΚΥΣΠΕ, Περιφέρεια να πιάσουν το Υπουργείο ώστε να μην προσληφθούν αναπληρωτές πριν γίνει ο δεύτερος κύκλος των αποσπάσεων, λόγω της ιδιαιτερότητας που παρουσιάζει ο νομός μας δεν εισακουστήκαμε και γίναμε μάρτυρες της κοινωνικής αναληψίας του Υπουργείου Παιδείας αφού προσέλαβε και τοποθέτησε αναπληρωτές σε θέσεις τις οποίες διεκδικούσαν στο Νομό μας δεκάδες εκπαιδευτικοί Λαρισαίοι από άλλα ΠΥΣΠΕ και είχαν σύμφωνα με τα μόρια που συνέταξε το ίδιο το Υπουργείο κοινωνικά κριτήρια που συνομολογούσαν την απόσπασή τους.

Η στάση μας φυσικά αυτή δεν στρεφόταν εναντίον των συναδέλφων μας αναπληρωτών, λέγαμε όμως το αυτονόητο, να τοποθετήσεις αυτές τις θέσεις που έστειλε αναπληρωτές τους εκπαιδευτικούς που περίμεναν να αποσπαστούν και στις κενές τους θέσεις να έστελνε τους αναπληρωτές.

Εδώ στο σημείο αυτό αγαπητοί συνάδελφοι θα ήθελα και αγαπητοί συνάδελφοι του Δ.Σ. της ΔΟΕ, όπως επίσης και στους αιρετούς του ΚΥΣΠΕ να λάβουν σοβαρά υπόψη για την επόμενη χρονιά, ώστε οι αποσπάσεις των ειδικοτήτων που ανήκουν στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση να προηγούνται απ' αυτές των συναδέλφων της δευτεροβάθμιας που ενδιαφέρονται για την πρωτοβάθμια φυσικά.

Ο δεύτερος κύκλος των αποσπάσεων έγινε και αυτός πάρα πολύ καθυστερημένος και σχεδόν στα τέλη του Σεπτεμβρίου δημιουργώντας τεράστια προβλήματα σε οικογένειες που βρίσκονταν στα πρόθυρα της νευρικής κρίσης και χιλιάδες εκπαιδευτικούς να αγνοούν το που θα υπηρετήσουν.

Με την έναρξη της σχολικής χρονιά τα σχολεία είχαν πάρα πολλά λειτουργικά κενά σε προσωπικό και πολλές ελλείψεις βιβλίων. Λίγες μέρες αργότερα η κα Διαμαντοπούλου ομολογούσε την αδυναμία της αποστολής των βιβλίων. Η παράδοση από τα μέσα Οκτωβρίου έφτασε στα Χριστούγεννα, ξεπέρασε το Πάσχα και τελικά δεν ολοκληρώθηκε ποτέ.

Φτάσαμε στο Νοέμβριο στο Νομό μας και πολλά σχολεία υπολειπορούσαν. Δεκάδες χαμένες διδακτικές ώρες από έλλειψη σε εκπαιδευτικό προσωπικό, σε σημείο που σχολεία αναμορφωμένου προγράμματος, τα λεγόμενα πιλοτικά στα οποία υποτίθεται θα δίνονταν μια προτεραιότητα σε ειδικότητες καλλιτεχνικών, πληροφορικής, θεατρικής αγωγής αδυνατούσαν να αναπτύξουν όλο το πρόγραμμά τους με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την εύρυθμη λειτουργία του.

Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, σαν κερασάκι στην τούρτα ήρθε και το περιβόητο ενιαίο μισθολόγιο που στηρίχθηκε σε μια κατάταξη κλέβοντας την προϋπηρεσία από πολλούς συναδέλφους που όχι μόνο δεν μας εξίσωσε όπως ευαγγελίζονταν ορισμένοι, αλλά μείωσε σε τέτοιο βαθμό τους μισθούς μας που πολλοί νόμιζαν ότι προσφέρουν εθελοντική εργασία.

Και δυστυχώς εκτός από την ονομαστική μείωση μπηκάμε και σε μια νέα οικονομική αιμορραγία αυτή της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης που ουσιαστικά με τον ΕΟΠΥΥ καταργήθηκε.

Κρατήσεις για γιατρούς έχουμε κάθε μήνα και μάλιστα πάρα πολύ υψηλές, αλλά γιατρούς όταν χρειαζούμαστε δεν έχουμε καθόλου. Μέσα στο κλίμα αυτό της ανασφάλειας πολλοί συνάδελφοί μας αναγκάστηκαν να παραιτηθούν από την υπηρεσία φοβούμενοι ακόμα χειρότερα μέτρα και είναι υποχρεωμένοι να περιμένουν τη σύνταξη για περισσότερο από ένα χρόνο και καμιά μέριμνα γι' αυτούς από κανέναν, καμιά προσπάθεια να πάρει έστω και ένα μικρό μέρος από την κουτσουρεμένη σύνταξη για να μπορέσει να καλύψει τις βιοτικές του ανάγκες.

Μπορείτε να φανταστείτε την ψυχολογική κατάσταση εκείνου του συναδέλφου που είναι μονόμισθος έχοντας υπόψη του όλη αυτή την πραγματικότητα; Και σαν να μην έφτανε όλο αυτό, ήρθε στο τραπέζι και η αξιολόγηση με το προσωπείο της τιμωρίας, της μισθολογικής καθήλωσης και της απόλυσης.

Δικαιολογημένα, λοιπόν, οι συνάδελφοί μας διακατέχονται από έναν μεγάλο θυμό για τα τεκταινόμενα που τις περισσότερες φορές εκτός από τους πολιτικούς συμπαρασύρει και όσους ασχολήθηκαν ή ασχολούνται με τον συνδικαλισμό.

Οι ανησυχίες είναι πολλές, το ουσιώδες όμως είναι τι πρέπει και τι μπορούμε να κάνουμε από εδώ και πέρα. Έχουμε τεράστια ευθύνη και αν δεν αντισταθούμε, αν δεν αναλάβουμε πρωτοβουλίες τώρα, αύριο θα είναι αργά. Ευχαριστώ.

Χ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Δ. ΓΛΗΝΟΣ»

Συνάδελφοι είμαι από το Δημήτρη Γληνό, εκλεγμένος με την παράταξη της ΔΑΚΕ.

Ανήκω σε μία μεγάλη οργανωμένη παράταξη, που έχει ενιαία έκφραση αρχών και θέσεων, που προκύπτουν από συλλογικές διαδικασίες είτε συνεδριακών συνδιασκέψεων, είτε τοπικών πρωτοβουλιών και με αυτή την έννοια μετά από τις ολοκληρωμένες και εμπεριστατωμένες τοποθετήσεις των εκπροσωπήσεων της παράταξής μας στο Διοικη-

τικό Συμβούλιο της ΔΟΕ η συνεισφορά μου στον γενόμενο διάλογο στα πλαίσια της Γενικής μου Συνέλευσης να φαντάζει πλεονασματική και να μπορούσε να χαρακτηριστεί εκ των προτέρων περιττή.

Με ερέθισε όμως η ανθρωποφαγικής διάστασης τοποθέτηση εκπροσώπου των Παρεμβάσεων που προσπάθησε να δικαιολογήσει γκεμπελικές πρακτικές και μεθοδεύσεις της παράταξής του σε τοπικό επίπεδο στη Γ' Αθήνας να παρέμβω προς αποκατάσταση μιας αλήθειας που έχει σε τέτοιο βαθμό διαστρεβλωθεί ώστε να δίνεται το δικαίωμα σε κουκουλοφόρους και σε δήμιους να αυτοαναγορεύονται σε τιμητές της δικαιοσύνης και της αξιοκρατίας.

Ξεκινώ κατ' αρχήν από τη διαπίστωση ότι κανείς από μας εδώ δε δικαιούται να διώχνει την ευθύνη για τον ξεπεσμό του συνδικαλιστικού κινήματος από τις πλάτες του και να τη φορτώνει στις πλάτες άλλων, ειδικά όταν οι πράξεις και οι ενέργειές του τον εκθέτουν ανεπανόρθωτα. Πως μπορούν μεγαλόστομα κάποιοι να αναφωνούν διθυράμβους περί ενότητας στον κλάδο, όταν λειτουργούν με τη λογική της ημετεροκρατίας και των παραταξιακών σκοπιμοτήτων;

Τρανταχτό παράδειγμα: Σε συνεδρίαση Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μου, όπου έθετα το θέμα μιας κατάπτυστης ελεεινής ανώνυμης καταγγελίας όχι μόνο σε βάρος μου ως Διευθυντή σχολείου αλλά και εις βάρος πολλών συναδέλφων του σχολείου μου, ξαφνικά εμφανίζονται δεν ξέρω κι εγώ από πού αιφνιδιαστικά και από ποιον προσκεκλημένοι, γονείς συλλόγου γονέων.

Και ξεστομίζει γονέας την προσβλητικότητα έκφραση όχι τόσο για μένα όσο για τον αείμνηστο αδικοχαμένο πρόωρα συνάδελφό μας που πριν από δύο χρόνια ήταν σε αυτή τη θέση το Βασίλη Σμπόνια την έκφραση ότι ο Κυριάκος και ο Σμπόνιας κάνουν αλλαξοκοιές, ακριβώς αυτό ακούστηκε, ζήτησα αποκατάσταση μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μου και δεν υπήρξε καμιά απάντηση. Αυτό είναι καταγεγραμμένο και στα πρακτικά. Γελάτε.

Το ζήτησα επιτακτικά, ζήτησα να αποκατασταθεί η τιμή μας και αντί γι' αυτό χλευαστήκαμε και γίναμε αντικείμενα ειρωνείας. Αναδεικνύεται πάντα και παντού κατά τον ίδιο τρόπο βέβαια ο πολιτικός πολιτισμός και η αίσθηση δεοντολογίας, όπως την έχουν προσδιορίσει οι αρχιτέκτονες των τραμπουκισμών και οι εραστές του κιτρινισμού, που έχουν καταδικάσει τον κλάδο στην ανυποληψία και στην απομόνωση.

Καθώς ενδιαφέρονται να προβάλλουν στα μέσα μαζικής ενημέρωσης μόνο εικόνες διαδηλωτών με μαντήλια να κραδαίνουν δοκάρια και όχι συνδικαλιστών που μέσα σε Γενικές Συνελεύσεις με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης απέναντί τους θα εκτοξεύουν δημόσια επιχειρήματα στους προσκε-

κλημένους των πανηγυρικών μας συνεδριάσεων.

Ερεθίστηκα διπλά όμως, γιατί εγώ που είμαι ένας απ' αυτούς που βαθμολογήθηκαν με 3 στις συνεντεύξεις Διευθυντών από τους συναδέλφους Βαϊνά και Χρόνη στη Γ' Αθήνας κάτοχος μεταπτυχιακού μετεκπαίδευσης Β' επιπέδου, lower, συνδικαλιστής από το 1992 σταθερά σε Διοικητικά Συμβούλια χωρίς να έχω χάσει ούτε μία μέρα απεργίας και εγώ και η γυναίκα μου και χωρίς να έχω προστρέξει ποτέ όπως έκαναν κάποιοι από την από κει πτέρυγα στο απεργιακό ταμείο του Συλλόγου μου, ενώ είχα 4 ΕΔΕ σε μία χρονιά εναντίον μου διωκόμενος σε 4 ΕΔΕ δεν είχα την παραμικρή υποστήριξη από το Σύλλογό μου.

Γιατί, γιατί πήρα το 3άρι; Γιατί ως Διευθυντής με ένα μεταπτυχιακό πρόσφατα στη Διοίκηση, με ένα ολόημερο σχολείο που τη χρονιά που το παραλάμβανα βάραγε διάλυση με τους μαθητές να φεύγουν ο ένας πίσω από τον άλλο και ένα-δύο χρόνια πριν η ίδια Διδακταλική Ομοσπονδία μέσω του ΥΠΕΜ κάνει μια αντίστοιχη έρευνα με αντίστοιχο ερωτηματολόγιο ζήτησα από τον υπεύθυνο ολόημερου του σχολείου μου να μου εκθέσει τα προβλήματα λειτουργίας του ολόημερου σχολείου. Γι' αυτό κατηγορήθηκα και γι' αυτό καταγγέλληκα εν πρώτοις.

Βέβαια αντιλαμβάνεστε, βλέποντας και τις αντιδράσεις εδώ, ότι οι τοπικοί συσχετισμοί σε αντίθεση με τους συσχετισμούς στον κλάδο που έχουν καθιερώσει την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου ως θέση του κλάδου, οδήγησαν στη συγκεκριμένη τοπική απόφαση για να πληγεί ο υποφαινόμενος και φυσικά και η ΔΑΚΕ πίσω απ' αυτόν.

Και γιατί διώχτηκα πριν τρία χρόνια με 3,5 ΕΔΕ; Σε μία ήμουν ταυτόχρονα διωκόμενος και με κάποια άλλη συνάδελφο. Γιατί όπως πολλοί άλλοι Διευθυντές στην περιφέρειά μου και πανελλαδικά έβαλα σε μια αίθουσα χωρίσματα από γυψοσανίδες όχι για να φτιάξω ένα διαμέρισμα για να προικίσω την κόρη μου αλλά για να στεγάσω εκεί μέσα μαθητές του σχολείου μου που θα έμεναν εκτός σχολείου ή θα οδηγούσαν τη λειτουργία του σχολείου με διπλοβάρδια που φαντάζεστε όλοι τι θα είχαν υποστεί αν υφίσταντο την επαχθή αυτή βάσανο της διπλοβάρδιας.

Ένα παράδοξο σε σχέση με αυτές τις ΕΔΕ. Μία από αυτές τις ΕΔΕ παραπέμφθηκε στο ΑΠΥΣΠΕ και ο εκεί εκπρόσωπος των Παρεμβάσεων συμφώνησε στην αθώωσή μου. Σχιζοειδής λογική συνάδελφοι. Εκπρόσωπος των Παρεμβάσεων εδώ, εκλεγμένος με αριστερό σχήμα, υποστηριζόμενος σε τοπικό επίπεδο από ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΜΛ-ΚΚΕ και

άλλα και άλλα, είχε θεαθεί πολλές φορές μπροστά στα μάτια μου στο γραφείο της Προϊσταμένης του γραφείου μου με αραδιασμένα δικόγραφα ένορκων διοικητικών εξετάσεων, για ποιο σκοπό όμως συνεργαζόμενος μαζί της και με ποια ιδιότητα;

Μήπως για να ανταποκριθεί στις ανάγκες που έθετε η συγγενική του σχέση με Δικηγόρο, δραστηριοποιούμενος στην περιοχή; Μήπως ανάλογη ήταν η ανάγκη του άλλου τοπικού πρωτοπαλίκαρου να εξυπηρετήσει τον κουμπάρο του που ήταν μηνυτής μου στο Ελεγκτικό Συνέδριο το οποίο μου καταλόγισε προσωπικά ένα εξοντωτικό πρόστιμο μετά την αναφορά του κουμπάρου του;

Και τελικά αυτοί οι τιμητές των πάντων που είχαν πρόσβαση σε όλα τα δικόγραφα, έβαλαν σε μένα 3 και σε κάποιους άλλους συναδέλφους που ανήκαν σε κάποιες κοντινές ιδεολογικά συνιστώσες και που τα ονόματά τους περιφέρονταν και στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου και σε έγγραφα καταγγελιών στην περιφέρειά μας, πέρασαν στο απυρόβλητο, γιατί ανήκαν στις συνιστώσες.

Κλείνω συνάδελφοι με το εξής: Πάντων μέτρων άνθρωπος και αν οι ιδεολογίες και οι θέσεις έχουν τη βαρύτητά τους, άλλο τόσο σημασία έχει ποιοι και με ποιον τρόπο τις εκφράζουν. Ας μην το ξεχνάμε ποτέ αυτό.

Κ. ΛΩΛΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

Αγαπητοί συνάδελφοι σας χαιρετώ και ταυτόχρονα σας συχαίρω για την υπομονή σας να αντέχετε ως το απόγευμα της τελευταίας ημέρας και να παρακολουθείτε τις τοποθετήσεις των συνέδρων.

Υπηρετώ ένα Σύλλογο, το «Θουκυδίδη» όπου εκπροσωπούνται τέσσερις παρατάξεις (ΕΣΑΚ – ΠΑΜΕ, Ενωτική

Αγωνιστική Συνεργασία, ΔΑΚΕ και ΠΑΣΚ) και η πολυφωνία είναι αυτή που προσδίδει αντικειμενικότητα και σωστή κρίση και θεώρηση των προβλημάτων προς όφελος των συναδέλφων. Ακόμη είμαι μέλος μιας Παράταξης (ΔΑΚΕ) που και Δημοκρατική είναι και Ανεξάρτητη από την πρώτη στιγμή της ίδρυσής της, όχι επειδή το γράφει στον τίτλο της αλλά επειδή το κάνει πράξη κάθε στιγμή, σε κάθε ευκαιρία.

Θα μιλήσω μόνο για την Αξιολόγηση και θα προσπαθήσω να είμαι σύντομος στην τοποθέτησή μου ώστε να μη σας κουράσω, κατανοώντας την ήδη επιβαρυνόμενη κατάσταση όλων μας από τις προηγούμενες ημέρες.

Η Αξιολόγηση είναι μια καθαρά επιστημονική διαδικασία κι έτσι πρέπει ν' αντιμετωπίζεται απ' όλους μας. Ως εκπαιδευτικοί είμαστε επιστήμονες και μάλιστα με πολλά προσόντα (δεύτερο πτυχίο, μετεκπαίδευση, μεταπτυχιακούς και διδακτορικούς τίτλους κ.λ.π.) σε σύγκριση με τους υπαλλήλους του ευρύτερου δημόσιου τομέα και μπορούμε να πάρουμε την υπόθεση της Αξιολόγησης επάνω μας. Για το πώς, θα αναφέρω παρακάτω.

Αγαπητοί συνάδελφοι η Αξιολόγηση είναι εδώ και καιρό μέσα στο σχολείο, αποτελεί πράξη της καθημερινότητάς μας και δεν καταλαβαίνω το λόγο που θα πρέπει να μας δαιμονίζει το άκουσμα της λέξης αυτής και γίνομαι πιο συγκεκριμένος αναφέροντας μερικά παραδείγματα: Όταν ενημερώνουμε τους γονείς για την πρόοδο των παιδιών τους, αυτό είναι Αξιολόγηση. Όταν δίνουμε αριθμητική βαθμολογία στους μαθητές μας κάθε τρίμηνο, αυτό είναι Αξιολόγηση. Όταν στις παιδαγωγικές συναντήσεις του Συλλόγου Διδασκόντων, στο τέλος κάθε τριμήνου, κουβεντιάσουμε τι κάναμε ή τι δεν κάναμε σε σχέση με το Αναλυτικό Πρόγραμμα, τις εκπαιδευτικές επισκέψεις κ.λ.π., τι πρέπει ν' αλλάξουμε ή να κρατήσουμε, αυτό είναι Αξιολόγηση. Όταν τονίζουμε με έμφαση ότι δεν έχουμε βιβλία, εκπαιδευτικούς, αίθουσες, υλικοτεχνική υποδομή κ.λ.π., αυτό είναι Αξιολόγηση. Η έκθεση του εκπαιδευτικού της παράλληλης στήριξης ως προαπαιτούμενο δικαιολογητικό ώστε να έχει και την επόμενη χρονιά ο μαθητής παράλληλη στήριξη, αυτό είναι Αξιολόγηση. Η σκληρή πολλές φορές κριτική των γονέων προς τους εκπαιδευτικούς των παιδιών τους, που κάποιες παίρνουν και το δρόμο προς τις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης ή και το ΥΠΔΒΜΘ ως αναφορές, αυτό είναι Αξιολόγηση. Άρα λοιπόν σε ποια Αξιολόγηση αντιστεκόμαστε; Αντιστεκόμαστε σε μια τιμωρητική μορφή Αξιολόγησης που στόχο έχει να χειραγωγήσει το δάσκαλο (σύνδεση Αξιολόγησης με βαθμολόγιο – μισθολόγιο) και να κατηγοριοποιήσει τα σχολεία.

Συνοπτικά σας αναφέρω τους νόμους σχετικά με την Αξιολόγηση, από το 1982, όπου καταργήθηκε (καλώς κατά την άποψή μου) ο θεσμός του Επιθεωρητή, μέχρι σήμερα:

ν.1304/82, ν.1566/85, ν.2043/92, ν.2525/97 (με τα περίφημα ΣΜΑ), ν.2986/02, ν.3848/10 και πολλά Προεδρικά Διατάγματα. Τέλος ο ν.4024/11 όπου συνδέει την Αξιολόγηση με βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη. Αν παρατηρήσουμε όλους αυτούς τους νόμους, με το πέρασμα των χρόνων γίνονταν όλο και πιο σκληροί και αυταρχικοί!! Παρόλα αυτά κανείς νόμος δεν εφαρμόστηκε και τούτο γιατί κανείς από αυτούς τους νόμους δεν έγινε με τη συναίνεση των άμεσα ενδιαφερομένων που είναι οι εκπαιδευτικοί. Τελευταίο παράδειγμα η επιχειρούμενη Αξιολόγηση πρόπερσι (2010) όπου απορρίφθηκε σχεδόν από όλους τους Συλλόγους Διδασκόντων των σχολείων της χώρας.

Όμως εδώ νομίζω πως είναι και η ευθύνη μας και εξηγώ το «πώς» που ανάφερα παραπάνω. Τη σχετική «ελευθερία» όλων αυτών των χρόνων θα έπρεπε να την αξιοποιήσουμε ώστε η αυταρχική από πάνω και έξω Αξιολόγηση που προσπαθεί να επιβάλλει η εκάστοτε Πολιτική ηγεσία, να μετατραπεί σε μια από κάτω και από μέσα μορφή Αξιολόγησης, απόλυτα διαχειρίσιμη από το Σύλλογο Διδασκόντων κάθε σχολείου (ενίσχυση του ρόλου του Συλλόγου Διδασκόντων, που στο Νέο Σχολείο είναι αποδυναμωμένος), με τη συμβουλευτική συνδρομή του Σχολικού Συμβούλου, όπου θα καθορίζεται ο τρόπος λειτουργίας του σχολείου, η στοχοθεσία κ.λ.π., στο πλαίσιο μιας διαμορφούμενης εσωτερικής εκπαιδευτικής πολιτικής, χωρίς να ξεφεύγουμε από τις αρχές της Δημόσιας Εκπαίδευσης για την οποία έχουμε κάνει τόσους αγώνες. Με τον τρόπο αυτό θα «κόβαμε την όρεξη» κάθε επίδοξου νομοθέτη που με αυταρχικό και τιμωρητικό τρόπο θα προσπαθούσε να επιβάλλει μια άλλη Αξιολόγηση.

Τις προηγούμενες ημέρες έγινε επίθεση στα μέλη της ΔΟΕ που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του Υπουργού Παιδείας κ. Μπαμπινιώτη για να συζητήσουν το θέμα της Αξιολόγησης. Πιστεύω πως η κίνηση αυτή (από τα μέλη της ΔΑΚΕ και της ΠΑΣΚ) καλώς έγινε, αφού είναι υποχρέωση του συνδικάτου να συζητά και να λύνει τα προβλήματα του κλάδου με την Πολιτική ηγεσία. Το αντίθετο, η ακινησία και η μη έκφραση του αντίλογου είναι προβληματική και μπορεί να θεωρηθεί και ως αδυναμία. Και αυτό γιατί πιστεύω πως όπως ο λόγος έτσι και ο αντίλογος έχουν την ίδια αξία και συμβάλλουν το ίδιο στη λύση του προβλήματος.

Αγαπητοί συνάδελφοι διορίστηκα το 84 όταν είχε ξεκινήσει να συζητείται το θέμα της Αξιολόγησης και σχεδόν τριάντα χρόνια μετά, ήρθε ο καιρός να φύγει η σειρά μου με σύνταξη και ακόμη το πρόβλημα της Αξιολόγησης δεν έχει λυθεί. Πολύ φοβάμαι ότι θα το αφήσουμε ως παρακαταθήκη σε συναδέλφους που δεν έχουν ακόμη διοριστεί. Αν θα έπρεπε λοιπόν να καταγγείλουμε για κάτι τη ΔΟΕ αυτό είναι ότι δε φρόντισε τόσα χρόνια να λύσει οριστικά

το θέμα της Αξιολόγησης, ώστε να μην αιωρείται ως «δαμόκλειος σπάθη» πάνω από τα κεφάλια των συναδέλφων λειτουργώντας φοβικά κάθε φορά που κάνουμε αγώνες να κερδίσουμε κάτι. Τελευταία η Αξιολόγηση χρησιμοποιείται και από συνδικαλιστικές παρατάξεις με τον ίδιο φοβικό τρόπο προς τους συναδέλφους εκπαιδευτικούς για άλλο φυσικά λόγο. Το αποτέλεσμα όμως είναι οδυνηρό. Έχουν βάλει στη μέση τους εκπαιδευτικούς, από τη μία η εκάστοτε Πολιτική ηγεσία και από την άλλη το συνδικάτο συνθλίβοντάς τους ψυχολογικά, στερώντας τους τη χαρά της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Τελειώνοντας θα ήθελα να αναφερθώ και στην κοινωνική διάσταση του θέματος. Ότι αποφασίσουμε θα πρέπει να το περάσουμε και στην κοινωνία, στους γονείς των μαθητών μας, με τέτοιο τρόπο που να γίνει κατανοητό ότι αυτό που κάνουμε είναι για το καλό της Δημόσιας Εκπαίδευσης, άρα και των παιδιών τους και η όποια άρνησή μας δεν οφείλεται σε εγωισμό και υπεροψία απέναντι στους άλλους εργαζόμενους, που άλλωστε τους θέλουμε μαζί μας σε κοινούς αγώνες.

Η ΔΟΕ έχει θέσεις που έχουν ψηφιστεί σε Γενικές Συνελεύσεις (Αξιολόγηση με τα χαρακτηριστικά της ανατροφοδότησης και βελτίωσης του εκπαιδευτικού έργου). Έχουμε εξαιρεθεί (απόλυτα δίκαια κατά την άποψή μου) από τους άλλους δημόσιους υπαλλήλους λόγω της ιδιαιτερότητας της εργασίας μας (η εκπαίδευση περιλαμβάνει περισσότερα ποιοτικά στοιχεία παρά ποσοτικά). Μπορεί να γίνει συζήτηση από μηδενική βάση και δε βλέπω το λόγο που να μη μπορεί να λυθεί θετικά το πρόβλημα της Αξιολόγησης.

Σε κάθε άλλη περίπτωση οι αγώνες πρέπει να θεωρούνται δεδομένοι και θα μας βρουν απέναντί τους, όπως έχει γίνει και στο παρελθόν, σε κάθε επιχειρούμενη τιμωρητική, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, μορφή Αξιολόγησης.

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

Β. ΑΔΑΜΙΔΟΥ **ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ε' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

Συνάδελφοι καλημέρα. Κριτική πεπραγμένων. Αφού χάσαμε μια διετία, ήρθαμε σήμερα να κάνουμε την κριτική των πεπραγμένων. Συνάδελφοι τα δύο τελευταία χρόνια ο κλάδος μας και όχι μόνο ο δικός μας κλάδος, αλλά όλοι οι εργαζόμενοι έχουμε υποστεί αυτό που κανένas από εμάς εδώ μέσα δεν θα μπορούσε να φανταστεί ότι θα συνέβαινε κάποια στιγμή.

Άκουσα κάτι για αντανakλαστικά. Εάν δεν είχαμε τα αντανakλαστικά συνάδελφοι τον Οκτώβριο του '09, το Νοέμβριο του '09, το Γενάρη του '10, Φεβρουάριο και Μάρτιο του '10, όπου διαφαινόταν το τι μας περιμένει, τότε θα πω

το αυτονόητο, αυτοί που δεν είχαν τα αντανakλαστικά όφειλαν να παραιτηθούν και να αλλάξει η κατάσταση.

Δεν μπορώ να διανοηθώ δηλαδή ότι η ΔΟΕ και το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ δεν μπόρεσε να αντιληφθεί τι ακριβώς θα συνέβαινε. Το ξέρανε, ξέρανε και δυστυχώς το συγκαλύψανε. Γιατί έχουμε δει και μια ΔΟΕ που είχε πολύ έντονα αντανakλαστικά και τα άκουσα πολλές φορές και στις ολομέλειες των Προέδρων και σήμερα και χθες από πολλούς εδώ μέσα από τις δεξιά μου παρατάξεις που αναφέρθηκαν στο 2006 τότε που τα αντανakλαστικά κάποιων ήταν πάρα πολύ έντονα και γρήγορα και το παρουσίαζαν ως το ηρωικό '06.

Κάποιοι οι οποίοι χθες βγήκαν και με πολύ μεγάλη ευκολία διαχώρισαν τη θέση τους. Αυτοί που αγκαλιαστήκανε το 2006 καταπατώντας καταστατικές αρχές και κατηγορώντας, θεωρώντας ότι είναι και οι μόνοι αγωνιστές.

Και θα σας θυμίσω για να ξέρετε τα ποσοστά των 85% της απεργίας του 2006 δεν ήταν των παρατάξεων που από εδώ και πέρα, ήταν γιατί την απεργία του 2006 την αγκάλιασε όλος ο κλάδος και αν την απεργία του 2006 την κάναμε για να δούμε τον τρόπο με τον οποίον θα πάρουμε τα 105,00 €, τότε συνάδελφοι τι έπρεπε να κάνουμε το Νοέμβριο του 2009 όταν η απαράδεκτη Διαμαντοπούλου έβγαινε και κατηγορούσε τον κλάδο των δασκάλων ως τεμπέληδες, τότε τι έπρεπε να κάνουμε;

Μιλήσαμε χθες για αξιοπρέπεια όλων των εργαζομένων και των Ελλήνων. Εμείς διασύραμε τους Έλληνες, εμείς διασύραμε τον κλάδο; Τι κάναμε τότε, που ήταν τα αντανakλαστικά μας; Δεν οφείλατε τότε να παραιτηθείτε, όταν πηγαίνατε σε κοινές συνεδριάσεις κάποιοι από εδώ μέσα με την Διαμαντοπούλου;

Γιατί δεν τα λέμε αυτά συνάδελφοι; Γιατί δεν τα λέμε; Όταν το Μάρτιο διαφαινόταν ότι έρχεται ο Νομισματικό Ταμείο, γιατί μας βάλανε και ήταν μεθοδευμένο, γιατί δεν μπορούμε να κρυβόμαστε εδώ μέσα, τότε γιατί δεν ξεσηκώθηκε ο κλάδος, που ήσασταν κάποιοι αγωνιστές που διεκδικείτε τα πρωτεία; Που ήσασταν τότε; Εσείς δεν ήσασταν που αρνηθήκατε ο κλάδος να πάει σε αγώνες το Μάρτιο του 2010 και αναφέρομαι σε όλες τις «προοδευτικές δυνάμεις», γιατί έχουμε μπερδέψει τι σημαίνει προοδευτικός και πολύ περισσότερο τι σημαίνει δημοκρατία.

Η δημοκρατία συνάδελφοι δεν είναι ένα λαστιχάκι που το πάμε όπως θέλουμε και όπου θέλουμε, για να ξέρουμε τι λέμε εδώ μέσα, γιατί γνωρίζομαστε κι όλοι μεταξύ μας.

Όταν, λοιπόν το Μάρτιος την ολομέλεια των Προέδρων κατέβηκε η πρόταση για απεργία, όχι απλά για απεργία, αλλά για να οργανώσουμε το κίνημα τότε τις δράσεις και τις κινητοποιήσεις, κάνατε πίσω όλοι και αυτό είναι καταγεγραμμένο ότι κάνατε πίσω όλοι. Όπως κάνατε πίσω και ό-

λη την προηγούμενη χρονιά και δεν καταλαβαίνω γιατί κάποιοι κατηγορούν και θα έρθω και στην άλλη πλευρά τώρα, κατηγορούμε λέει τη ΔΟΕ, μα η ΔΟΕ είμαστε όλοι εμείς εδώ μέσα. Κάποιοι όμως λένε, εμείς δεν θέλουμε να συμμετέχουμε στα της ΔΟΕ.

Λοιπόν ή είμαστε στη ΔΟΕ ή δεν είμαστε. Και όταν υπάρχουν προβλήματα καθόμαστε κάτω και τα λύνουμε από όποια παράταξη και αν είμαστε. Εγώ αυτό ξέρω και έτσι λειτουργούμε και στη βάση που είμαστε στα τοπικά Διοικητικά Συμβούλια.

Άρα, λοιπόν, κανένας δεν είναι άμοιρος ευθυνών εδώ μέσα είτε είναι προσοδευτικός, είτε όπως κατηγορείτε τη ΔΑΚΕ ότι είναι η παλαιολιθική συντηρητική παράταξη, η οποία έχει δείξει αν μη τι άλλο, ότι είναι η μόνη προσοδευτική δύναμη και η μόνη ανεξάρτητη πολιτική παράταξη. Σας αρέσει, δεν σας αρέσει.

Και φάνηκε αυτό και χθες που για να βγάλετε ένα ψηφίσμα αγαπητοί συνάδελφοι προσοδευτικοί δεν έκανε ένας μία αλλαγή στο κόμμα του, ένα κόμμα ή μια τελεία για σας είναι πολύ σημαντική, γιατί πρέπει να δώσετε αναφορά κι αυτό πρέπει να το πείτε, έτσι βγαίνουν και τα ψηφίσματα στους τοπικούς Συλλόγους.

Έτσι, λοιπόν, δεν πάμε συνάδελφοι στο όλοι μαζί. Δεν πάμε, γιατί όλοι μαζί είναι κάτι που το λέμε εμείς, εσείς λέτε πάτε εσείς και εμείς θα πάμε από εδώ, γιατί το κάνετε πάντοτε και παντού, γιατί δεν σας ενδιαφέρει το οργανωμένο συνδικάτο. Γι' αυτό αυτή η ΔΟΕ θα συνεχίσει να λειτουργεί έτσι, γιατί κατά βάθος στο μυαλό σας κάποιοι αυτό που θέλετε είναι η διάλυση της ΔΟΕ και ενός δικού σας σωματίου όπως εσείς το φαντάζεστε και το θέλετε. Και αν νομίζετε ότι εργαζόμενοι είστε μόνο εσείς, κάνετε τραγικό λάθος.

Έχουμε κοινά προβλήματα, τα ίδια προβλήματα και θα έρθουν χειρότερα προβλήματα, γιατί αυτό το κράτος έχει διαλυθεί και δυστυχώς το ΠΑΣΟΚ το ξεπούλησε αυτό το κράτος, μας αρέσει, δεν μας αρέσει αυτή είναι η αλήθεια.

Και εδώ να αναλάβουν οι παρατάξεις οι οποίες έρχονται από εκεί και να αναλάβουν και το κόστος της ευθύνης τους γιατί συμπορεύτηκαν τα δύο πρώτα χρόνια μ' αυτό που λέγεται ΠΑΣΟΚ και δυστυχώς μας οδήγησε σε ένα μεγάλο σοκ μας αρέσει, δεν μας αρέσει.

Ήρθε πέρσι εδώ μέσα και μιλούσαμε πέρσι τέτοιο καιρό όταν τα βιβλία δεν θα ερχόντουσαν στα σχολεία, όταν ήδη μας είχαν κόψει το 30%, όταν είχαμε μπροστά μας την αξιολόγηση, είχαμε μπροστά μας το μισθολόγιο, κάποιοι γελούσαν, κάποιοι λέγανε οι δάσκαλοι θα πάρουν λεφτά, τους ευχαριστούμε πολύ.

Λοιπόν, και ήρθε ο ωραίος Νοέμβριος και πληρωθήκαμε όλοι και μπήκαμε στο νέο μισθολόγιο και οι αδικίες που

έχουν γίνει είναι πολλές, έχουμε συναδέλφους στα σχολεία, δουλεύουμε 30 άτομα σε σχολεία και ο καθένας έχει διαφορετικό μισθό. Αυτό είναι το νέο μισθολόγιο, αυτό είναι το κοινό μισθολόγιο όλων των υπαλλήλων; Να το χαίρονται συνάδελφοι και δεν κάναμε τίποτα γι' αυτό, απολύτως τίποτα.

Κάναμε μία διαμαρτυρία, κάποιος χθες είπε και θα αναφερθώ όμως, θα μου το επιτρέψεις συνάδελφε, νομίζω ήταν ο κ. Καρράς, και αναφέρθηκε προσωπικά όταν έκανε μια τοποθέτηση ένας άλλος συνάδελφος, εμείς λέει εδώ στην Αθήνα αγωνιστήκαμε.

Λοιπόν, στη Θεσσαλονίκη εμείς αγωνιζόμασταν κάθε μέρα, είχαμε οργανώσει συλλαλητήρια μία φορά την εβδομάδα, κάναμε καταλήψεις παντού. Δεν γίνονται όμως έτσι οι αγώνες μεμονωμένα σε κάθε μία πόλη, έτσι δεν οργανώνεται, έτσι δεν γίνεται τίποτα και το ξέρετε εσείς πολύ καλά αυτό. Ναι συνάδελφε το ξέρεις, γέλα. Χαίρομαι που σε κάνω ευτυχισμένο, το γέλιο χαρίζει ζωή και εσείς πήγατε να μας το πάρετε. Δεν θα σας το δώσουμε.

Αυτή τη στιγμή συνάδελφοι, υπάρχουν συνάδελφοι και απευθύνομαι στη ΔΟΕ, που μ' αυτό το φτωχολόγιο – βαθμολόγιο, γιατί για μένα δεν είναι μισθολόγιο, έχουν εκτεθεί, είναι αδικημένοι κατάφορα και δεν φταίνε αυτοί, έχουν συμπληρώσει το χρόνο για τη μετάβαση τους από το ένα βαθμολόγιο στο άλλο και δεν γίνεται καμία μεταβολή, γιατί λέει δεν υπάρχει ο τρόπος με τον οποίο θα αξιολογηθούμε για να πάμε.

Η θέση της ΔΑΚΕ για την αξιολόγηση, γιατί κάποιοι είπαν, ότι θέλουμε την αξιολόγηση εδώ μέσα. Λοιπόν, είμαστε ξεκάθαροι εδώ και χρόνια, καμία αξιολόγηση δεν θέλουμε και καμία αξιολόγηση η οποία ειδικά έτσι όπως την βάζουν με τη σύνδεση μισθού, είμαστε ξεκάθαροι σ' αυτό, καμία.

Εμείς αυτό που είπαμε όχι τώρα, χρόνια και το λέμε για τα στελέχη εκπαίδευσης, όσοι θέλουν να γίνουν Σύμβουλοι, Διευθυντές, Προϊστάμενοι και ό,τι άλλο τους αρέσει, μπορούν να γίνουν, αλλά να περάσουν πραγματικά αυτοί και μόνο από την αξιολόγηση.

Εμείς και σαν βάση αγωνιστήκαμε για να μην γίνει αυτή η αξιολόγηση και θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε. Συνάδελφοι, επειδή ο Σεπτέμβριος είναι κοντά και επειδή γίνονται πολλά θα πρέπει να βρούμε κοινές τομές, δεν μπορούμε πλέον ο ένας να τραβάει από εδώ και ο άλλος να τραβάει από εκεί, αποφασίστε εάν θέλετε όλοι και αν θέλουμε όλοι να ενώσουμε τη βάση.

Η βάση γιατί κάποιοι εδώ μέσα είπαν, ότι έχει απαξιωθεί το συνδικαλισμό. Εσείς και κάποιοι από εδώ μέσα τους οδηγήσατε να απαξιώσουν τον συνδικαλισμό. Γι' αυτό θα πρέπει να αλλάξουμε ρότα και να σταθούμε δίπλα στον κό-

σμο, στα προβλήματά του, γιατί αυτά τα προβλήματα είναι και δικά μας προβλήματα. Δεν είμαστε άλλοι εμείς και άλλοι αυτοί.

Συνάδελφοι, εγώ εύχομαι αύριο που θα τελειώσουν οι εργασίες να μην φύγουμε όπως φύγαμε πέρσι, γιατί κάποιος θα πρέπει να λογοδοτήσει πλέον αυτοί στους Συλλόγους που θα πάμε πίσω. Τα ψέματα τελειώσανε πια. Ευχαριστώ πολύ.

Δ. ΤΣΕΝΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πριν δυόμισι χρόνια η Υπουργός της φωτοτυπίας και της αλαζονείας είχε δηλώσει ότι «είναι ντροπή σε μία χώρα με τέτοιο πολιτισμό οι εκπαιδευτικοί να έχουν μικρότερες απολαβές ακόμη κι από τους βοηθητικούς υπαλλήλους διαφόρων Υπουργείων», βλέπε Οικονομικό και όχι μόνον.

Και δημιούργησε προσδοκίες, ότι εμείς θα αξιωθούμε επιτέλους να αναβαθμιστούμε οικονομικά και να προσεγγίσουμε τουλάχιστον τις απολαβές των κλητήρων των Υπουργείων. Ελπίσαμε ότι θα ξεφύγουμε από τον πάτο, ειδικά εδώ οι συνάδελφοι της ΠΑΣΚ το καταχειροκρότησαν αφενός και το διατυμπάνιζαν σε όλους τους συναδέλφους μέχρι και τον περασμένο Μάιο, παρόλο που όλοι βλέπαμε το βαθύ σκοτάδι που απλωνόταν μπροστά μας, ενώ ο πράσινος ήλιος έλαμπε -οξύμωρο το σχήμα.

Δυόμισι χρόνια μετά όχι μόνο δεν αξιωθήκαμε να αποκτήσουμε μισθούς βοηθητικών υπαλλήλων, αλλά το 2012 βρισκόμαστε στη χειρότερη οικονομική εξαθλίωση που έχει ζήσει ποτέ ο κλάδος μας. Στην προηγούμενη χρονιά όλοι εμείς απωλέσαμε κατά μέσο όρο γύρω στα 300 με 400 ευρώ μηνιαίως, τέσσερις μισθούς περίπου το χρόνο. Αν το δούμε συνολικά, το κράτος εξοικονόμησε από τη μείωση του ήδη πενιχρού μισθού μας 1 δις ευρώ, 700 εκατομμύρια ευρώ το μήνα.

Αυτοί λοιπόν που οδήγησαν τη χώρα στη χρεοκοπία, δηλαδή τα πάσης φύσεως λογής και κομματικής αποχρώσεως οικονομικά κοράκια της τελευταίας 30ετίας, έκριναν ότι τα 1.300 με 1.400 που έπαιρνε ένας οικογενειάρχης εκπαιδευτικός έπρεπε να μειωθούν για να σώσουν τη χώρα από τη χρεοκοπία. Εξάλλου όλοι μαζί δεν τα φάγαμε; Τώρα από πού κι ως που εμείς μετείχαμε στα πάρτι κατασπατάλησης του δημοσίου χρήματος, μόνο ο Πάγκαλος και οι χειροκροτητές του το γνώριζαν.

Εδώ και πολλά χρόνια εμείς είμαστε τα μόνιμα υποζύγια του κρατικού προϋπολογισμού, φορτωνόμαστε δυσανάλογα σε σχέση με άλλους κλάδους βάρη, καθώς ήμασταν

και παραμένουμε οι πλέον ταπεινωμένοι και καταφρονεμένοι σαν κλάδος εργαζομένων στο δημόσιο τομέα. Πιθανόν επειδή είμαστε τεμπέληδες, όπως μας αποκάλεσε και η πρώτη Υπουργός μας.

Ιστορικά αν το δούμε ποτέ δε διεκδικήσαμε παχυλούς μισθούς ή προνόμια. Βέβαια για τα ρετιρέ πάντα υπήρχε χρήμα, για μας στέρευε ο κρατικός κορβανάς. Έτσι σήμερα ο εισαγωγικός μισθός που παρέμεινε επί χρόνια στα 1.000 ευρώ κατακύλησε στα 650. Χρόνια τώρα αυτό που διεκδικούμε είναι η απόδοση της ελάχιστης τιμής στο λειτούργημα που ασκούμε και ο έμπρακτος σεβασμός της αξιοπρέπειάς μας. Ήδη έχουμε φθάσει κάτω από τα όριά μας και αυτό που μαθαίνουμε στους μαθητές μας είναι ότι η αξιοπρέπειά μας δεν παζαρεύεται.

Συνάδελφοι στη ΔΟΕ το οικονομικό είναι ένα από τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε, υπάρχουν πολλά και καίνε, όπως η αξιολόγηση, το βαθμολόγιο, οι επικείμενες απολύσεις. Εσείς πρέπει πρώτα από όλους να αναλάβετε πρωτοβουλία, έχετε πολύ μεγάλη ευθύνη σε αυτό, για να διεκδικήσουμε δυναμικά το δικαίωμα να ζήσουμε αξιοπρεπώς και να έχουμε δικαίωμα στο όραμα για ένα καλύτερο αύριο.

Ανήκω στην παράταξη της ΔΑΚΕ, που έμπρακτα έχει αποδείξει ότι μπορεί και ξέρει να αγωνίζεται και να είναι πιστή στις αρχές και στις θέσεις της, ασχέτως με το ποιος κυβερνά, κάτι που το ξέχασαν κάποιοι συνάδελφοι όταν ο πολιτικός τους φορέας έγινε Κυβέρνηση και σιώπησαν στην καταστροφή που μας έσπειραν οι κυβερνώντες.

Τελικά είχα πολύ δίκιο, όταν από αυτό το βήμα πριν δύο χρόνια είχα πει ότι οι Κυβερνήσεις φεύγουν, όμως τα δύσκολα μέτρα που παίρνονται εις βάρος μας μένουν κι εμείς τα υπομένουμε. Να λοιπόν που η οδυνηρή πραγματικότητα με επιβεβαίωσε. Τώρα αγαπητοί συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, εκτός από τη χαμένη σας ταυτότητα, ψάξτε να βρείτε και τη Διαμαντοπούλου και να της ζητήσετε τα ρέστα για να τα δώσετε στους συναδέλφους μας που τα τάζατε. Ας μην ξεχνάμε Μπράτη, δεν πειράζει, να μην έχεις κοντή μνήμη.

Τελειώνοντας θα ήθελα να πω ότι τώρα είναι η ώρα να δούμε όλοι πολύ σοβαρά τα προβλήματα του κλάδου και να ψάξουμε να βρούμε τρόπους για να διεκδικήσουμε τα χαμένα μας δικαιώματα, για να μπορούμε να κοιτάμε τους συναδέλφους μας στα μάτια.

Ας ρίξουμε συνάδελφοι λίγο νερό στο κρασί μας, ας μην πρεσβεύουμε ότι μόνο εμείς έχουμε το αλάθητο του Πάπα στις απόψεις μας, ας κάνουμε σύνθεση απόψεων. Εμείς εδώ στη ΔΑΚΕ το έχουμε κάνει πράξη, καιρός είναι να μας μιμηθείτε και οι υπόλοιπες παρατάξεις. Μόνο έτσι θα κερδίσει ο κλάδος και εμείς που τον εκπροσωπούμε. Σας ευχαριστώ πολύ.

Γ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ

Λοιπόν, συνάδελφοι καλησπέρα. Εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ. Θα μου επιτρέψετε το θέμα που θέλω να αναφερθώ είναι το θέμα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που δυστυχώς δεν το ακουμπάμε και έχει πολλές παραμέτρους και στην προσχολική αγωγή και στα οικονομικά και σε άλλα θέματα που θα τα βρούμε μπροστά μας, αλλά θα μιλήσω λίγο αργότερα γι' αυτό.

Είμαι ένας σύνεδρος που είμαι όλες τις ώρες και όλες τις μέρες εδώ και θα μου επιτρέψετε να κάνω κάποιες επισημάνσεις που έχουν και κάποια προσωπικό χροιά ίσως, γιατί παρ' ότι ήμουνα γραμμένος να μιλήσω δυστυχώς δεν μπόρεσα, έμεινα στην ουρά, γιατί συμφωνώ και με τον συνάδελφο του ΠΑΜΕ στην αναφορά που έκανε και στο λογοπαίγνιο, αυτή δεν είναι Γενική Συνέλευση της ουσίας, αλλά της διαδικασίας.

Επιτρέψτε μου, λοιπόν, κάποιες επισημάνσεις. Ένα από τα θέματα που ανέδειξε αυτή η 81^η Γενική Συνέλευση είναι συνάδελφοι η απάντηση στο ερώτημα τι είναι δημοκρατία; Αν και η δημοκρατία γεννήθηκε ως λέξη και ως έννοια σ' αυτή τη χώρα πριν από 2.500 χρόνια φαίνεται ακόμα ότι εμείς οι δάσκαλοι δεν έχουμε ξεκαθαρίσει το τι είναι δημοκρατία και απορώ πώς θα το διδάσκουμε και στα παιδιά μας.

Για τον εαυτό μου συναδέλφισσα. Προς τους συναδέλφους των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ που τους αρέσουν οι ιστορίες θα πω μια ιστορία, γιατί η φρασεολογία σας, η ρητορική σας και οι πρακτικές σας με φέρανε πίσω στα φοιτητικά μου χρόνια και στους συναδέλφους τότε συμφοιτητές μου της Εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς.

Θα σας πω, λοιπόν, μια ιστορία. Όταν τελειώσαμε τη σχολή, εγώ έψαχνα για δουλειά όπως κι αυτοί. Τότε που τελειώσαμε την Ακαδημία εγώ προσκυνημένος, ο συμβιβασμένος, εγώ του φοράω και κουκούλα σύμφωνα με τον κ. Βαϊνά, βρέθηκα να δουλέψω σε ένα μονοθέσιο της Ευρυτανίας, όπου έμενα σε τέσσερις τοίχους κολλημένους στο σχολείο χωρίς ηλεκτρικό, χωρίς νερό τρεχούμενο, ακούστε συνάδελφοι, χαλαρώστε – χαλαρώστε, χωρίς τουαλέτα.

Κάποιοι συμφοιτητές μου απ' αυτούς που ανέφερα πριν, υποστηρικτές των λαϊκών συμφερόντων και επαναστάτες δουλεύανε εκείνο το διάστημα σε ιδιωτικά σχολεία της Αθήνας με τις γνωριμίες τους, για να ξεκαθαρίζουμε κάποια πράγματα εδώ.

Σχετικά με το σχόλιο που έκανε ο συνάδελφος ο Βαϊνός για τις κουκούλες. Αγαπητέ συνάδελφε Βαϊνά η δημοκρατικότητα, ο σεβασμός στον άνθρωπο, ο σεβασμός στην ιδιαιτερότητα και στις απόψεις φαίνεται από τα έργα μας

και τα λόγια μας και όχι από την ταμπέλα που βάζουμε οι ίδιοι στον εαυτό μας.

Κάτι άλλο συνάδελφε Μαντά, Πρόεδρε λίγο με χάλασε εκείνο το είμαστε υπερήφανοι για τα όσα πετύχαμε στην απεργία το '97, εκείνη την ξεπουλημένη απεργία, να μην τα λέμε αυτά, τουλάχιστον να παραδεχόμαστε συνάδελφοι τα λάθη μας για να μην τα ξανακάνουμε. Το Βεντήρη – Βεντήρη κάνε χαρακίρι το ζήσαμε. Άφραγκος είχα μείνει πρωτοδόριστος και εγώ και η γυναίκα μου. Δεν πειράζει να παραδεχόμαστε και τα ξεπουλήματα καμιά φορά.

Τώρα θέλω λίγο να αναφερθώ στο θέμα αυτό με τους Δήμους. Είναι ένα θέμα συνάδελφοι σοβαρό που έχει διάφορες διαστάσεις και τώρα με τον «Καλλικράτη» πρέπει λίγο να το κοιτάξουμε. Οι Δήμοι αναπτύσσουν κάποιες συμπεριφορές, αλλά φάνηκε και εδώ από κάποια πράγματα που έθεσαν οι συνάδελφοι και σας το λέω σαν δημοτικός σύμβουλος πέντε χρόνια.

Αναπτύσσουν λοιπόν Δήμαρχοι και Αντιδήμαρχοι κάποιες συμπεριφορές εκμεταλλευόμενοι και την οικονομική κρίση. Συμπεριφορές όπως στερούν κάποιους πόρους, η υποχρηματοδότηση είναι δεδομένη και αυτοί προχωρώντας στερούν κάποιους πόρους, πληρώνονται οι σχολικές επιτροπές οι πρόεδροι από τα λεφτά των σχολικών επιτροπών, με αποτέλεσμα αυτά τα λεφτά να στερούνται από τα σχολεία.

Δεν αποδίδουν χρήματα σχολικών κληρών στα σχολεία. Και προχωράνε και σε κάτι άλλο πιο επικίνδυνο που το έζησα και στο Δήμο μου. Μπαίνουν και στα θέματα συγχωνεύσεων με το σκεπτικό, ότι να γλιτώσουμε χρήματα.

Υπάρχουν κάποιες διαδικασίες που προσπαθούν να γράψουν παιδιά σε παιδικούς σταθμούς και όχι στα προνήπια για να στηρίξουν κάποιους παιδικούς, γιατί τα πράγματα λίγο στην περιφέρεια είναι διαφορετικά απ' ό,τι εδώ στην Αθήνα. Και επίσης σε ερώτημά μου στο Δήμαρχο μου κάποια στιγμή ξέρετε τι απάντησε; Συγχωνεύσεις θα γίνουν εκεί που πρέπει να γίνουν.

Μια πρόταση, λοιπόν, για την ΔΟΕ, για το Συμβούλιο θα πρέπει να το δει, θα πρέπει να συναντηθούμε οπωσδήποτε με το Προεδρείο της ΚΕΔΕ, να συνεργαστούμε με τους Συλλόγους και όπου υπάρχουν καταγγελίες να βγαίνουν και επώνυμες καταγγελίες από την ίδια την Ομοσπονδία σε Δημάρχους που έχουν τέτοιες συμπεριφορές.

Σας επαναλαμβάνω, να συναντηθούμε με το Προεδρείο της ΚΕΔΕ. Δεν μπορεί οι Δήμαρχοι και Αντιδήμαρχοι που πολλές φορές δεν έχουν καμία σχέση με την παιδεία να παίρνουν αποφάσεις για την παιδεία. Είναι επικίνδυνο και πρέπει να το δούμε.

Συνάδελφοι μιλούσαμε για τις συνδρομές, αν οι συνάδελφοι μας είχαν ένα βίντεο και παρακολουθούσαν αυτό

που έγινε, όχι 20,00 € ούτε μηδέν ευρώ θα θέλανε να χαλαρίσουν γι' αυτή την εικόνα που παρουσιάσαμε εδώ. Και ντροπή σε όλους μας. Ευχαριστώ.

ΑΙΚ. ΑΣΠΡΑΓΚΑΘΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΟΡΔΑΙΑΣ

Εγώ είμαι Νηπιαγωγός, θα αναφερθώ στα θέματα της προσχολικής αγωγής. Οι Νηπιαγωγοί θεωρούμε μεγάλη συνδικαλιστική επιτυχία την καθιέρωση της υποχρεωτικότητας του ενός έτους και θα θεωρήσουμε ακόμα μεγαλύτερη επιτυχία αν προχωρήσουμε στη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή.

Τώρα ξεκίνησα, περίμενε να ακούσεις πρώτα και μετά. Πρώτα θα ακούσεις και μετά, αυτό εξ άλλου είναι ιδιαίτερο γνώρισμα των νηπιαγωγών, πρώτα να ακούν και μετά να ενεργούν.

Η Ελλάδα είναι από τις λίγες χώρες στην Ευρώπη που έχει υποχρεωτικότητα στην προσχολική αγωγή. Τα ζητήματα όμως που μας απασχολούν θα σας τα θέσω κατά σειρά προτεραιότητας.

Το πρώτο πρόβλημα που έχουμε είναι η κατοχύρωση του διδακτικού ωραρίου. Και όταν μιλάμε για κατοχύρωση διδακτικού ωραρίου, δεν θέλουμε να πούμε, ότι θέλουμε τη μείωσή του, γιατί πολλές φορές ακούγονται από άλλες βαθμίδες εκπαίδευσης ακόμα και από γονείς ότι ζητάμε τη μείωσή του.

Ζητάμε την κατοχύρωση του ήδη υπάρχοντος διδακτικού ωραρίου, γιατί υπάρχει κίνδυνος συνάδελφοι να αυξηθεί περισσότερο το διδακτικό μας ωράριο λόγω της έλλειψης διορισμών, δηλαδή στο ολοήμερο να προχωρήσουμε μέχρι και τις 2:00 η ώρα το απόγευμα.

Η προτεραιότητά μας, λοιπόν, είναι πρώτα η κατοχύρωση του διδακτικού ωραρίου και αργότερα η κατοχύρωση ενός ενιαίου εκπαιδευτικού ωραρίου όπως είναι και οι δάσκαλοι.

Το δεύτερο πρόβλημά μας είναι ότι από τη στιγμή που είμαστε προσχολική αγωγή, θέλουμε να έχουμε και μια καλύτερη διοικητική οργάνωση σε θέματα διοικητικά του νηπιαγωγείου. Τα περισσότερα νηπιαγωγεία είναι ανεξάρτητες οικονομικές επιτροπές και αρκετές συναδέλφισσες έχουν πρόβλημα στη διοικητική ρύθμιση του νηπιαγωγείου. Άρα χρειάζεται να έχουμε μία διοικητική επιμόρφωση όχι τόσο παιδαγωγική, γιατί οι νηπιαγωγοί σε θέματα παιδαγωγικά είναι αρκετά επαρκείς, χρειαζόμαστε μια διοικητική επιμόρφωση σε θέματα διοίκησης νηπιαγωγείου.

Το τρίτο και κύριο πιο σημαντικό είναι η κτιριακή υποδομή. Οι εποχές γνωρίζουμε ότι δεν ευνοούν τη δημιουργία καινούργιων νηπιαγωγείων, μπορούν όμως από εδώ και πέ-

ρα να δημιουργηθούν νηπιαγωγεία που είναι πολυθέσια, ώστε να υπάρχει και η σύσταση του θεσμού της Διευθύντριας.

Και το τέταρτο και το πιο σημαντικό το οποίο το αντιμετωπίζουμε εμείς από την επαρχία είναι ότι μέσα από τα προγράμματα ΕΣΠΑ αρκετοί παιδικοί ιδιωτικοί χρηματοδοτούνται με αποτέλεσμα πολλές συναδέλφισσες να έχουν πρόβλημα στις εγγραφές. Αρκετές με πληροφόρησαν και μου είπαν, ότι ήδη πολλά τμήματα νηπιαγωγείου, εδώ στα αστικά κέντρα μπορεί να μην έχετε ιδιαίτερο πρόβλημα, εμείς όμως το αντιμετωπίζουμε, δεν έχουν συγκροτήσει ακόμα τα τμήματά τους για το Σεπτέμβριο.

Και από τη στιγμή που η χρηματοδότηση είναι ελλιπής, μπορούμε να δώσουμε και την δυνατότητα αργότερα στο Δήμο λόγω «Καλλικράτη» να προχωρήσουμε σε συγχώνευση νηπιαγωγείων.

Και ένα τελευταίο αίτημά μας είναι η καθιέρωση ενός ενιαίου εκπαιδευτικού σχεδιασμού όσον αφορά το πρόγραμμα, τα εκπαιδευτικά προγράμματα, γιατί το νηπιαγωγείο είναι η μόνη βαθμίδα στην οποία ξεκινούν πιλοτικά όλα τα προγράμματα είτε είναι ολοήμερο νηπιαγωγείο, είτε είναι μείζον πρόγραμμα επιμόρφωσης, είτε είναι μέθοδος project, είτε είναι ομάδα συνεργατική, ξεκινάει πρώτα από το νηπιαγωγείο και προχωράει μετά στις υπόλοιπες βαθμίδες εκπαίδευσης.

Γι' αυτό και διεκδικούμε τα αιτήματα που σας ανέφερα προηγουμένως για να μην σας κουράζω. Ευχαριστώ πολύ.

Γ. ΝΑΣΤΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ «ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΜΑΣ»

Η 81^η Γενική Συνέλευση του κλάδου γίνεται κάτω από τις πιο δύσκολες θα έλεγε κανείς συγκυρίες για τους εκπαιδευτικούς και τον εκπαιδευτικό. Δεν μπαίνω στον πειρασμό να αναφερθώ στη γενικότερη πολιτικοσυνδικαλιστική ακόμα και οικονομική κατάσταση, αντίθετα θα περάσω κατευθείαν στην κριτική των πεπραγμένων της Ομοσπονδίας.

Διαβάζοντας την έκθεση των πεπραγμένων της συνδικαλιστικής χρονιάς 2011-2012 θα δει κανείς μια πλούσια σε δράση συνδικαλιστική χρονιά. Κάτω από φυσιολογικές συνθήκες θα έπρεπε να είμαστε ικανοποιημένοι, δεν πρέπει να είμαστε συνάδελφοι μηδενιστές ότι δεν έγινε τίποτα, διότι αυτό διαχέεται προς τα κάτω και είναι αρνητικοί και οι συνάδελφοί μας με αυτό.

Δυστυχώς όμως η δράση αυτή δεν έχει αποτελέσματα, όλα γίνονται για τους εκπαιδευτικούς, χωρίς όμως την παρουσία τους και τη συμμετοχή τους. Στη Θεσσαλία αυτό είναι κανόνας, η συντριπτική πλειοψηφία των εκπαιδευτικών αγνοεί και αρνείται να συμμετέχει σε οτιδήποτε έχει να κά-

νει με δράσεις της ΔΟΕ δυστυχώς. Δεν υπάρχει καμία μαζικότητα και όλη η έκθεση πεπραγμένων αφορά έναν συνδικαλιστικό μικρόκοσμο.

Οι συνδικαλιστές θα έλεγε κανείς είναι αποκομμένοι από τους μαχόμενους εκπαιδευτικούς της τάξης έτσι ώστε να μην υπάρχει καμία περίπτωση πρακτικής αλλά και ηθικής δικαίωσης των αιτημάτων. Η μισθολογική διαφορά των αμοιβών των εκπαιδευτικών αποτέλεσμα του ενιαίου μισθολογίου, είναι η αρχή του τέλους της σχέσης μεταξύ των εκπαιδευτικών.

Οι αμοιβές αυτές είναι πολλών ταχυτήτων και δεν μπορεί κανείς να μην αναφερθεί στους εκπαιδευτικούς δύο τμημάτων της ίδιας τάξης που για την ίδια δουλειά ο ένας αμείβεται με 600 ευρώ ενώ ο άλλος με 1.600. Τα συναισθήματα του εκπαιδευτικού των 600 ευρώ για τον συνάδελφο των 1.600 πιστεύω ότι τα φαντάζεστε, δε χρειάζεται να τα αναφέρω.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε πολλά περισσότερα, όμως θα αναφερθώ επιγραμματικά σε πολύ βασικούς άξονες και θέματα. Επιτακτική ανάγκη αποτελεί η αναμοριοδότηση των σχολικών μονάδων. Πρέπει επίσης να υπάρξει κλείσιμο της ψαλίδας των αποδοχών μεταξύ των εκπαιδευτικών. Θέματα που αφορούν το έντυπο υλικό, βιβλία δηλαδή κι όχι μόνο, τη γραφική ύλη, αλλά και βεβαίως τη χρηματοδότηση για τις λειτουργικές δαπάνες των σχολικών μονάδων, πρέπει όλα αυτά να γίνονται στην ώρα τους.

Επίσης, πρέπει να πω ότι η στείρα άρνηση της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου δεν πρέπει λοιπόν να υπάρχει στείρα άρνηση, αντίθετα πρέπει να αναδεικνύονται τα σημεία εκείνα που δικαιώνουν σε όλα τα επίπεδα τον εκπαιδευτικό και το έργο του, στα μάτια βεβαίως πάντοτε της κοινωνίας.

Θέλω να αναφερθώ και στο θέμα της παρακράτησης της συνδρομής, ένα πολύ σοβαρό θέμα που ταλανίζει το Σύλλογο της Λάρισας, διπλής συνδρομής από Συλλόγους οι οποίοι ενώ οι εκπαιδευτικοί δεν είναι πλέον στο Σύλλογό τους εκείνοι οι Σύλλογοι συνεχίζουν να παρακρατούν τη συνδρομή τους, με αποτέλεσμα κάποιοι συνάδελφοί μας να δίνουν διπλές συνδρομές. Σε τέτοιους δύσκολους καιρούς αυτό είναι απαράδεκτο.

Συνάδελφοι, σεβόμενος το χρόνο σας ολοκληρώνω την ομιλία μου και τοποθέτησή μου τονίζοντας ότι σε αυτή τη συγκυρία που βιώνουμε θα υπάρξουν τεράστιες ανατροπές που ελπίζω και εύχομαι να μην είναι σε λάθος κατεύθυνση. Βέβαια προσωπικά δεν είμαι καθόλου αισιόδοξος, είμαι απαισιόδοξος, η ευθύνη βαρραίνει όλους μας εδώ μέσα, διότι οι συνάδελφοί μας στείλανε εδώ πέρα μέσα να αλλάξουμε την κατάσταση προς το θετικότερο, προς το καλύτερο. Ευχαριστώ πολύ.

Σ. ΑΔΑΜΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΓΡΙΝΙΟΥ - ΘΕΡΜΟΥ

Συνάδελφοι θα παρακαλούσα από εδώ απ' αυτό το βήμα να έχουμε λίγο ησυχία, γιατί απ' ότι φαίνεται το μόνο που κάνουμε να ακούμε ο καθένας τη φωνή του. Μιλάτε μεταξύ σας, το Προεδρείο προσπαθεί να συνεννοηθεί με το σώμα και δίνουμε την εντύπωση ότι ήρθαμε εδώ για ιαματικό τουρισμό.

Εφ' όσον συνεχιστεί αυτή η διαδικασία το να συζητάτε μεταξύ σας προσωπικά πολύ αμφιβάλω αν σας απασχολούν τα προβλήματα του κλάδου ή το μόνο που σας απασχολεί είναι να συνεχιστεί ο μονόλογος μεταξύ σας.

Προσπαθώντας την πρώτη ημέρα να καταλάβω και να καταλάβουμε το τι γίνεται εδώ μέσα, το μόνο που κατάλαβα είναι ότι η συνεννόηση σαν συστατικό της δημοκρατίας αποτελεί μία παρωχημένη αντίληψη.

Δεν μπορώ να καταλάβω πώς εννοούμε τη δημοκρατική συνεννόηση όταν αγαπητοί συνάδελφοι επί τρεις ώρες προσπαθούσαμε να επιβάλουμε μία μειοψηφική άποψη που έχει σχέση με το πώς μπορεί να λειτουργήσει το καταστατικό.

Και μπαίνει ένα θέμα, υπάρχει νομιμότητα ή νομιμότητα είναι αυτό που λέμε δίκαιο είναι το δίκαιο του εργάτη; Μέσα απ' αυτή την νοοτροπία το μόνο που κάνουμε είναι ότι κατακρεουργούμε την ίδια την δημοκρατία και δημοκρατία δεν είναι να επιβάλουμε την άποψη στα μέτρα τα προσωπικά, τα παραταξιακά τα δικά μας.

Εάν συνάδελφοι εδώ μέσα βρισκόντουσαν συνάδελφοι αναπληρωτές και βλέπανε το κλίμα το οποίο καλλιεργείται μόνιμα από συγκεκριμένες παρατάξεις θα φεύγανε και ούτε θα τους ξανά βλέπατε ποτέ. Πολλοί από εσάς προσπαθούν να παρουσιάζονται, αγαπητοί συνάδελφοι ...

Συνάδελφοι τα προβλήματα δεν έχουν κανένα χρώμα, τα προβλήματα είναι κοινά. Όσοι αποφασίζετε να χρωματίσετε τα προβλήματα μέσα από ιδεολογικά τερατουργήματα και να προσπαθείτε μετά από σχεδόν έναν αιώνα ζωής της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας το μόνο που καταφέρατε είναι να συντηρείτε μία μouxλιασμένη άποψη.

Άκουγα συναδέλφους πριν ο οποίος προσπαθούσε επί ένα τέταρτο να μας πει για ποιο λόγο στα δημοσιεύματα του «ΕΘΝΟΥΣ» και των άλλων εφημερίδων δεν γίνεται καμία αναφορά στο θέμα της δημόσιας και δωρεάν παιδείας.

Αγαπητέ συνάδελφε το να παίρνουμε το «ΒΗΜΑ» και να προσπαθούμε να εξαντληθούμε σε αναλύσεις το πώς φτάσαμε στην κρίση και γιατί η σύγκλιση, η οποία αποτελεί μία δημιουργική και δημοκρατική πρωτοβουλία, όπως ο ίδιος ο λαός εκφράστηκε και θέλησε, φυσικά θα καθίστε,

να περιμένετε και θα δείτε την πορεία αυτής της Κυβέρνησης.

Εμείς σαν ΔΑΚΕ δεν υπήρξαμε ούτε μπροστά, ούτε από πίσω από κυβερνητικές επιλογές. Σταθήκαμε πάντοτε κριτικά, στηρίξαμε, διαφωνήσαμε, το συνάδελφο και τα προβλήματά του. Εμείς δεν υπήρξαμε δεκανίκια, ο καθένας δεν μπορεί να διεκδικεί μονομερώς τα εύσημα της αγωνιστικότητας, της δημοκρατίας και των αγώνων. Σε όλους τους αγώνες οι συνάδελφοι μπαίνουν και έπρεπε να μπαίνουν κάτω από μία σημαία. Η σημαία αυτή είναι τα προβλήματα του κλάδου αγαπητοί συνάδελφοι.

Τώρα πάνω στην κριτική των πεπραγμένων της Ομοσπονδίας. Αγαπητοί συνάδελφοι από την Ομοσπονδία υπάρχει μία καταπληκτική εμπειρία για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η μαζικότητα του συνδικαλιστικού κινήματος.

Περιγράφηκε με αδρές γραμμές από αρκετούς συναδέλφους το πώς λειτουργούν οι Γενικές Συνελεύσεις, το πώς έχουν αποδυναμωθεί. Θα πρέπει όμως όλοι να αναλογιστούμε την προσωπική και την ατομική ευθύνη μήπως οι ίδιοι έχουμε συμβάλει σ' αυτό το κατάντημα και των συνελεύσεων, αλλά και του συνδικαλιστικού κινήματος.

Χρεώνουμε αρκετά στην Ομοσπονδία για ολιγωρίες, για επαναστατική γυμναστική, για μία συνδικαλιστική τακτική, η οποία οδήγησε πολλούς συναδέλφους στο περιθώριο. Εμείς ζητάμε συνάδελφο να πυκνώσουν οι τάσεις, να γεμίσουν οι Γενικές Συνελεύσεις, όχι όμως να προσπαθούμε κάθε φορά να ευνουχίσουμε τους συναδέλφους και να οδηγούμε τους νέους συναδέλφους να κάθονται στο περιθώριο.

Κοιταχτείτε μεταξύ σας να δείτε υπάρχουν αναπληρωτές, υπάρχουν καινούργιοι συνάδελφοι; Όχι. Και ο λόγος; Ο ξηρός μονόλογος ο οποίος πλέον δεν έχει καλά αυτιά, δεν ακούνε οι συνάδελφοι, δεν τους πείθουμε.

Συνάδελφοι πάνω στο θέμα που αφορά τον τρόπο με τον οποίον λειτούργησε η πολιτική της απερχόμενης πλέον και πρώην Υπουργού της κας Διαμαντοπούλου. Βιώσαμε όλοι την προχειρότητα με την οποία η πολιτική του Υπουργείου Παιδείας κατά καιρούς αντιλαμβάνονται το θέμα της παιδείας.

Δυστυχώς επί χρόνια κάποιοι προσπαθούν να πειραματιστούν πάνω στα θέματα παιδείας, είτε τα αγνοούν, είτε οι κακοί επιστημονικοί τους σύμβουλοι προσπαθούν να δώσουν κάποιες διαστάσεις οι οποίες τελικά αποτελούν μία πολιτική ουτοπία.

Το πείραμα με τα βιβλία, με τους διαδραστικούς πίνακες και με όλα τα συναφή που προσπάθησε η κα Διαμαντοπούλου να επιβάλει ας πούμε καλή τη θελήσει, αποδείχτηκαν ότι ήταν μία προσπάθεια η οποία στράφηκε εναντίον του κλάδου.

Αγαπητοί συνάδελφοι, επειδή πάρα πολλοί βιάζονται να

προδικάσουν πλέον με κακεντρέχεια την πορεία της νέας κυβέρνησης στην οποία συμμετέχουν τρεις παρατάξεις, οι οποίες καλύπτουν ένα ευρύ πολιτικό φάσμα, εμείς σαν ΔΑΚΕ έχουμε να τους πούμε, περιμένετε συνάδελφοι να δείτε, να κρίνετε, μην βιάζεστε γιατί θα βγάλετε στραβά κουτάβια.

Εμείς περιμένουμε αγαπητέ συνάδελφε που μονίμως διαμαρτύρεσαι να δούμε και τα πειράματα τα δικά σας και την ατομία που δείξατε να μην συμμετέχετε στην Κυβέρνηση, γιατί η εύκολη –αγαπητέ συνάδελφε– κριτική είναι σαν να λες καταργώ και να απομακρύνεσαι από την πρόταση.

Η εύκολη και μονοδιάστατη αντίληψη δεν έδωσε ποτέ προτάσεις και λύσεις. Εμείς σαν ΔΑΚΕ θα σταθούμε υπεύθυνα, κριτικά όπως κάναμε πάντοτε.

A. ΤΕΚΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Γ' «Ο ΠΛΑΤΩΝ»

Είχα αποφασίσει να ξεκινήσω διαφορετικά. Θα ξεκινήσω όμως κι εγώ από τα οικονομικά, κάνοντας το ίδιο λάθος που κάνουμε όλοι μας σε αυτή τη Γενική Συνέλευση, κυρίως γι' αυτά που άκουσα από τη συναδέλφισσα της ΕΣΑΚ.

Πραγματικά σέβομαι συνάδελφοι και θέλω να το ακούσετε προσεκτικά αυτό για να καταλάβουμε επιτέλους τι συμβαίνει με τη συνδρομή, σέβομαι όχι μόνο τις απόψεις που ακούστηκαν εδώ μέσα, όχι μόνο τις απόψεις που ακούγονται από κάποια συνδικαλιστικά στελέχη αλλά σέβομαι περισσότερο τις απόψεις που έχω ακούσει από τους συναδέλφους μου στα σχολεία.

Έγινε ζήτημα η συνδρομή, ίσως πολλές φορές διογκώθηκε αυτό το ζήτημα. όμως η πραγματικότητα είναι η άλλη. Οι συνάδελφοι δεν έχουν πρόβλημα να πληρώσουν 20, 40, 60 ή 100 ευρώ όταν τους έχουν πάρει περισσότερα από 4.500 ευρώ το χρόνο. Όμως έχουν πρόβλημα γιατί δεν εμπιστεύονται.. Εκεί έπρεπε να γίνει όλη η συζήτηση και η προσπάθεια, όχι για τα 20 ευρώ και αν θα είναι 10 ή θα είναι 30 ή 40.

Η προσπάθεια και η συζήτηση έπρεπε να γίνεται, η συνδρομή να είναι αυτή που αξίζει σε αυτό το όργανο... Μέχρι σήμερα δεν είδαμε μια πραγματική, δυναμική κινητοποίηση που να προήλθε από αυτό το όργανο. Και επειδή θέλω πραγματικά, μ' αρέσει να μη χαϊδεύω αυτιά, έχω στο κινητό μου αυτή τη στιγμή δυο φωτογραφίες, μία φωτογραφία του 2006 και μία φωτογραφία του 2012.

Μία φωτογραφία του 2006 όπου δυο παρατάξεις εναγκαλιζόνταν ανατρέποντας το καταστατικό, παίρνοντας α-

ποφάσεις χωρίς να λογαριάζουν κανέναν, οδηγώντας τον κλάδο σε μια απεργία που όσο κι αν προσπαθούν να μας πείσουν ότι είχε επιτυχία, δεν είχε κερδίσει τίποτα. Μια φωτογραφία και παρατάξεις για τον ίδιο λόγο σε διαφορετική κατάσταση, να μαλώνουν για την παραβίαση του καταστατικού.

Εκεί έχουμε καταλήξει συνάδελφοι, να μαλώνουμε μεταξύ μας ξεχνώντας την πραγματικότητα. Ζούμε σε μια άλλη πραγματικότητα. Η πραγματικότητα, πράγματι είναι εκείνο το σύνθημα, «όλοι μαζί». Όχι το υπόλοιπο. Δεν πιστεύω να ξεγελιέται κανένας εδώ μέσα ότι θα συνεχίσουμε. Θα αρχίσουμε. Αν πρόκειται ν' αρχίσουμε.

Και για ν' αρχίσουμε συνάδελφοι, πρέπει κάποια στιγμή αυτό το όργανο που λέγεται Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας αλλά και εμείς οι ίδιοι στους τοπικούς Συλλόγους μας, ν' αφυπνιστούμε. Πέρυσι, αν θυμάστε απ' αυτό το βήμα είχα πει να μη φύγουμε από τη Γενική Συνέλευση αν δεν πάρουμε απόφαση για το τι θα κάνουμε το Σεπτέμβριο.

Δεν την πήραμε την απόφαση. δε μπορέσαμε να συνεννοηθούμε. Η ίδια η Υπουργός μας τα έκλεισε τα σχολεία αν θυμάστε, ούτε βιβλία μας έστειλε και τα σχολεία δεν ήταν ανοιχτά. Εμείς δεν τολμήσαμε να το κάνουμε, μας το έκανε η ίδια η Υπουργός. Μην κάνουμε λοιπόν το ίδιο λάθος. Δε θέλω ν' ασκήσω καμία κριτική για το ανύπαρκτο πραγματικό έργο σε αγωνιστικό επίπεδο αυτής της Ομοσπονδίας τη χρονιά που πέρασε. Δε θέλω να ασκήσω, γιατί δεν υπάρχει.

Αλλά θέλω να πω για μια ακόμη φορά και καλώ όλες τις πλευρές αυτής της συνέλευσης, μη φύγουμε και στις 24 συνάδελφοι χωρίς μια απόφαση, χωρίς έναν αγώνα, χωρίς να μπορέσουμε να πείσουμε αυτούς τους συναδέλφους μας στα σχολεία να μας ακολουθήσουν επιτέλους. Να πάρουν καινούργια πνοή, καινούργια δύναμη.

Γιατί όσο τρωγόμαστε εδώ μεταξύ μας, τόσο ο αγώνας δεν πρόκειται ποτέ να έχει επιτυχία. Σας ευχαριστώ πολύ.

Χ. ΜΠΛΕΤΣΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, έχω την τιμή να εκπροσωπώ το Σύλλογο Δασκάλων και Νηπιαγωγών Χαλκίδας.

Άκουσα με προσοχή τους προηγούμενους ομιλητές και οφείλω να ομολογήσω ότι τις κρίσιμες αυτές στιγμές που περνάει και η κοινωνία μας και η πατρίδα μας και ο κλάδος μας περίμενα περισσότερες ψυχραιμες φωνές και πιο ρεαλιστικές προτάσεις.

Δυστυχώς η κρίση δεν είναι οικονομική μονάχα, είναι

βαθιά δομική και κοινωνική. Στις δύσκολες μέρες που όλοι περνάμε έχουμε ανάγκη από ένα Συνδικάτο ισχυρό και ικανό, οδηγό και συμπαραστάτη, όχι επικοινωνιακό διαχειριστή μιας φαιδρής πραγματικότητας.

Πιστεύω λοιπόν ότι όλοι πρέπει να κάνουμε την αυτοκριτική μας και να πράξουμε τα δέοντα, έτσι ώστε να ανατρέψουμε την αρνητική εικόνα που έχει καλώς ή κακώς δίκαια ή άδικα ο μέσος συνάδελφος για εμάς τους συνδικαλιστές.

Πρέπει μόνοι μας να θέσουμε τους θεσμικούς αυτούς περιορισμούς, έτσι ώστε να γίνουμε και πάλι δημιουργικοί και αποτελεσματικοί για εμάς και την ελληνική κοινωνία. Πρέπει να απαλλάξουμε τους συναδέλφους μας από τους όποιους μηχανισμούς ποδηγέτησης της πολιτικής εξουσίας, όσοι ακόμα υπάρχουν και στέκουν όρθιοι.

Είναι θετικά τα βήματα προς την κατεύθυνση της απαλλαγής των συναδέλφων μας από αυτούς τους μηχανισμούς. Λόγου χάρη η απαλλαγή μας από αναξιοκρατικές και ύποπτες επιτρίψτε μου με φόβους και διαδικασίες αποσπάσεων και μεταθέσεων, είναι ένα πολύ σημαντικό βήμα έστω και αν γίνεται με πολύ αργό ρυθμό.

Επειδή όμως δυστυχώς ή ευτυχώς οι δυνάμεις αυτές που επιβουλεύονται την ελεύθερη βούληση των συναδέλφων μας δεν έχουν νικηθεί, οφείλω να επισημάνω μερικά πράγματα. Πριν από λίγες ώρες οι Αιρετοί μας στο ΚΥΣΠΕ επεσήμαναν το νέο Διάταγμα που ήρθε στα γραφεία μας, στα γραφεία της πρωτοβάθμιας και λένε ότι «για να είμαστε υποψήφιοι Αιρετοί στο ΠΥΣΠΕ ή στο ΑΠΥΣΠΕ ή στο ΚΥΣΠΕ, πρέπει να έχουμε τουλάχιστον ένα βαθμό Γ'.

Συνάδελφοι εκλεγμένοι Αιρετοί σας συχαίρω γιατί είστε εσείς που για να γίνετε Αιρετοί πρέπει να έχετε 15 χρόνια υπηρεσίας να κριθείτε από τους συναδέλφους σας και μπράβο σας. Αντίθετα, για να γίνει κάποιος Βουλευτής του Ελληνικού Κοινοβουλίου, το μόνο που χρειάζεται είναι να έχει συμπληρώσει το 25° έτος της ηλικίας του και να είναι γόνος οικογένειας πολιτικής. Σας συχαίρω γιατί έχετε πολύ περισσότερα προσόντα από το να είστε απλά Βουλευτές.

Δεύτερον, επειδή κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου διαπίστωσα ότι οι μηχανισμοί κάποιων πολιτευτικών γραφείων πραγματικά προσπάθησαν να ποδηγήσουν την ψήφο των νεώτερων συναδέλφων, τάζοντάς τους αποσπάσεις σε βουλευτικά γραφεία σε περιοχές στις οποίες τα παιδιά δεν μπορούν να αποσπαστούν γιατί απλά δεν υπάρχουν θέσεις εργασίας γι' αυτούς, προτείνω να υιοθετήσουμε την εξής πρόταση.

Στα βουλευτικά γραφεία ασφαλώς και να αποσπώνται συνάδελφοι εκπαιδευτικοί, αρκεί αυτοί ή η ο σύζυγός τους να έχουν οργανική θέση στον συγκεκριμένο νομό. Δεν επιτρέπεται να αφήνουμε τους πολιτευτές να εκμεταλλεύο-

νται την ανθρώπινη ανάγκη, το θεμιτό, τη θεμιτή επιθυμία των νεώτερων συναδέλφων να αποσπαστούν στον τόπο συμφέροντός τους μία ώρα πιο γρήγορα.

Τρίτον, όσον αφορά την αποζημίωση στις διαδικασίες της 81^{ης} Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ, οφείλω να ομολογήσω ότι ο τρόπος με τον οποίον πραγματοποιείται με βρίσκει αρνητικό, δε συμφωνώ. Προσωπικά εγώ δε δέχτηκα να πάρω την αποζημίωση που δινόταν στους αντιπροσώπους μας στη ΔΟΕ και επέστρεψα ακέραιο το ποσό στο Σύλλογο Δασκάλων και Νηπιαγωγών Χαλκίδας, για να το αξιοποιήσει όπως αυτός θα κρίνει.

Θεωρώ ότι η ορθότερη λύση είναι να ορίσουμε ένα ανώτατο πλαφόν εξόδων για κάθε Σύλλογο και ανάλογα με τα παραστατικά που θα προσκομίσουν ότι αντιπρόσωποί μας αυτά τα χρήματα να παίρνουν ως αποζημίωση.

Τέταρτον, αν δεν κάνω λάθος και αν δεν είναι τυπογραφικό λάθος της σχετικής ανακοίνωσης της επίσημης ανακοίνωσης της χθεσινής όπου ανακοινώθηκε το νέο κυβερνητικό σχήμα, στο Υπουργείο Παιδείας λείπουν δύο σπουδαίες λέξεις: Η λέξη Εθνική και η λέξη Θρησκευμάτων. Καμία επιλογή δεν έχει γίνει τυχαία.

Καλώ λοιπόν τη ΔΟΕ, το Προεδρείο της ΔΟΕ αλλά και όλους εμάς, να πάρουμε θέση απέναντι σε αυτό το ζήτημα και να διαμαρτυρηθούμε έντονα γιατί αυτές οι δύο λέξεις έχουν πολύ σπουδαία σημασία. Η απουσία τους σηματοδοτεί πολύ σημαντικά πράγματα, πρέπει να προλάβουμε τις εξελίξεις πριν είναι πολύ αργά.

Όσον αφορά την αξιολόγηση, που μπορεί ως θέμα να έχει ατονήσει αλλά πάντα θα παραμένει επίκαιρο και θα ξαναέρθει σε μεγαλύτερο βαθμό αμέσως μετά μόλις έρθει ο Σεπτέμβρης, καλώ όλους εμάς να πάρουμε αποφάσεις και να επικαιροποιήσουμε τις θέσεις της ΔΟΕ ως προς την αξιολόγηση.

Τέλος, μιλώντας τώρα όχι ως εκπρόσωπος της ΔΑΚΕ αλλά ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Δασκάλων και Νηπιαγωγών Χαλκίδας, θέλω να σας ενημερώσω ότι την επόμενη εβδομάδα έχουμε την τιμή να διοργανώνουμε τα Ακριτίδια Ι5 στην πόλη μας.

Είναι το Πανελλήνιο Τουρνουά Ποδοσφαίρου, μάλιστα φέτος θα έχουμε και τη διεθνή συμμετοχή της Μάλτας και της Κύπρου, αν και για μένα η Κύπρος δε θεωρείται διεθνής συμμετοχή, διότι αδέρφια είμαστε, μία χώρα, ένας λαός και σας καλούμε 26 με 29 Ιουνίου να επισκεφθείτε την πόλη μας και να καμαρώσουμε όλοι μαζί τους συναδέλφους που θα εκπροσωπήσουν τους νομούς τους στους αγώνες ποδοσφαίρου.

Σας ευχαριστώ πολύ που με ακούσατε και σας εύχομαι καλή δύναμη.

Δ. ΧΑΣΙΩΤΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ «ΚΩΝ. ΚΟΥΜΑΣ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πολλά και μεγάλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί, αλλά και όλοι οι εργαζόμενοι της χώρας, όπως προαναφέρθηκαν από τους προλαλήσαντες συναδέλφους: Οικονομικό, ασφαλιστικό, συνταξιοδοτικό, μείωση εφ' άπαξ, μείωση κοινωνικής πρόνοιας, ενιαίο φτωχολόγιο – μισθολόγιο, ΕΟΠΥΥ, φάρμακα και άλλα.

Πολλές όμως οι ευθύνες όσων μας κυβέρνησαν από την μεταπολίτευση μέχρι σήμερα αναλογικά πάντα. Ευθύνες έχουν και τα συνδικάτα και οι συντεχνίες, αλλά όχι όμως να μας θεωρούν υπεύθυνους εμάς αποκλειστικά για όλα τα δεινά της κοινωνίας.

Η Διδασκαλική Ομοσπονδία το χρόνο που μας πέρασε καταπιάστηκε με πολλά απ' αυτά τα μεγάλα προβλήματα, αλλά ήταν τόσο μεγάλη η ροή των γεγονότων και των δυσμενών αποφάσεων της Κυβέρνησης σε βάρος μας που δεν μπορούσε ούτε η ίδια να τα παρακολουθήσει.

Σήμερα όμως έχουμε αυτή την Κυβέρνηση και η ΔΟΕ οφείλει να συναντηθεί το ταχύτερο δυνατόν με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, να θέσει τα προβλήματα του κλάδου, να καταθέσει τις προτάσεις – θέσεις μας, να παρακολουθεί από κοντά τις όποιες εξελίξεις, να είναι παρούσα και όχι απύσχα από οποιοδήποτε διάλογο και να διαπιστώσει ότι έχουμε δυσμενείς εξελίξεις σε βάρος μας να είναι έτοιμη να αντιδράσει δημιουργώντας από τώρα κοινό μέτωπο με την ΟΛΜΕ και την απαραίτητη στήριξη της ΑΔΕΔΥ.

Πέρα όμως από τα γενικότερα προβλήματα που μας απασχολούν ο συνάδελφος στο σχολείο θέλει να λυθούν ορισμένα προβλήματα που κάνουν τη ζωή του δύσκολη στην οικογένεια και στο σχολείο και δεν έχουν απαραίτητα οικονομικό κόστος για την Κυβέρνηση αρχίζοντας από σήμερα.

Όπως ολοκλήρωση όλων των όποιων υπηρεσιακών μεταβολών είναι σε εκκρεμότητα στο ΚΥΣΠΕ και στα ΠΥΣΠΕ. Αποσπάσεις στους φορείς και από ΠΥΣΠΕ σε ΠΥΣΠΕ το γρηγορότερο δυνατό σε μια μόνο φάση αξιοκρατικά σεβόμενοι τον αιτιολογημένο αριθμό των λειτουργικών κενών που δίνει ο Διευθυντής Εκπαίδευσης με τα κατά τόπους ΠΥΣΠΕ και όχι για να γίνονται οι αποσπάσεις από τις υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας. Προς Θεού όχι αναπλήρωση σε νομούς που εκκρεμεί έστω και μια αίτηση από απόσπασης μόνιμου εκπαιδευτικού.

Με τον ίδιο τρόπο να γίνουν και οι αποσπάσεις των ειδικοτήτων. Και εδώ έχουμε ένα πρόβλημα, δεν αποσπώνται Γυμναστές στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, αλλά απο-

σπώνται στην Δευτεροβάθμια, εκεί περισσεύουν και μετά διατίθενται στην Πρωτοβάθμια διεκδικώντας μάλιστα καλύτερο ωράριο και να επιλέγουν σχολεία.

Εμείς στη Λάρισα με τις τόσες κατ' εξαίρεση αποσπάσεις τώρα και των υπαλλήλων της Δημοτικής Αστυνομίας δεν περισσεύουν θέσεις για κανονικές αποσπάσεις. Να τεθεί επιτέλους και το θέμα κατ' εξαίρεση αποσπάσεις στους συζύγους των εκπαιδευτικών.

Προβλήματα υπάρχουν με την περικοπή οδοιπορικών στους συναδέλφους των ειδικοτήτων που κάθε μέρα πάνε και σε διαφορετικό σχολείο. Στις αποσπάσεις η αντίδραση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας και των αιρετών μας στο ΚΥΣΠΕ να είναι πιο δυναμική και καταγγελτική. Να μην ανοίξουν τα σχολεία εάν δεν υπάρχουν εκπαιδευτικοί και Διευθυντές στα σχολεία.

Φέτος μεγάλη πίεση δέχτηκαν οι Διευθυντές των σχολείων λόγω της περικοπής των επιχορηγήσεων που παίρνουν για τα λειτουργικά έξοδα και αυτή την πίεση την μετέφεραν στους συναδέλφους, στους δασκάλους. Μην βγάζετε φωτοτυπίες, κλειδάριθμο και περιορισμένο αριθμό στο φωτοτυπικό, μην ξοδεύετε μελανάκια, σβήσε το καλοριφέρ γιατί δεν υπάρχει πετρέλαιο.

Η οικονομική κατάσταση φέτος, από το Σεπτέμβριο θα χειροτερέψει με 1.400,00 € τον τόνο το πετρέλαιο και αύξηση του φυσικού αερίου. Με το δήμο να αναλαμβάνουν πλέον τις μεταφορές των μαθητών. Ειδικά για τις μεταφορές προκύπτει και ένα πρόβλημα ειδικά στην επαρχία.

Στα εξαθέσια σχολεία οι μαθητές της πρώτης και της δευτέρας τάξης που σχολάνε 12:15 περιμένουν μέχρι τις 13:15 – 13:30 και παραμένουν στο σχολείο που είναι παράνομο. Όπως παράνομο είναι να φύγει κάποιος γρηγορότερα από το τέλος του ωρολογίου προγράμματος, παράνομο είναι να παραμένει και μετά το πέρας αυτουνού. Και δημιουργούν πρόβλημα στον Διευθυντή, στους εφημερεύοντες και στους άλλους συναδέλφους. Να ληφθεί μέριμνα μέσω των Δήμων ώστε η αποχώρηση στο σχολείο να γίνει με το τέλος των μαθημάτων.

Ποιος έξυπνος στο Υπουργείο Παιδείας σοφίστηκε την εξαίρεση των αιρετών μας από τα Πειθαρχικά Συμβούλια ποινικοποιώντας κάθε πειθαρχικό αδίκημα. Γιατί δεν γίνεται αυτό με τα τόσα ατοπήματα και τα σκάνδαλα και να παραπέμπονται στη δικαιοσύνη και οι βουλευτές; Οι βουλευτές όμως για τους εαυτούς τους έχουν τις εξεταστικές επιτροπές της Βουλής και όλοι ξέρουμε τι γίνεται σ' αυτές.

Για ποιο λόγο δίνεται η δυνατότητα φέτος στους μαθητές της ΣΤ' τάξης να αλλάξουν δεύτερη ξένη γλώσσα, ενώ στην Ε' έκαναν γαλλικά ή γερμανικά, στην ΣΤ' να αλλάξουν και στο Γυμνάσιο να πάρουν άλλη γλώσσα; Δεν το γνωρίζει κανένας.

Αλλαγή των νόμων των μεταθέσεων, αναμοριοδότηση σχολικών μονάδων, δίκαια αξιοκρατικά και ο κάθε Νομός να πάρει αυτό που δικαιούται και όχι πιέσεις. Προστασία του ολοήμερου που έδωσε τόσες νέες θέσεις εργασίας, το οποίο συνεχώς φθίνει με αποκλειστική ευθύνη του Υπουργείου Παιδείας, με την μη έγκαιρη ή καθόλου στελέχη του με ειδικότητες, με διαφορετική ώρα αποχώρησης, έχει καταντήσει παιδοφυλακτήριο, αλλά και με δική μας ευθύνη που πολλοί βλέπουμε το ολοήμερο σαν αγρανάπαυση.

Αξιολόγηση, πάγωσε μέχρι το Σεπτέμβριο, πρέπει όμως να πούμε ξεκάθαρα τις θέσεις μας. Ναι στην αξιολόγηση, δεν μπορούμε να πάμε κόντρα στην κοινωνία, αλλά σύμφωνα με τις θέσεις του κλάδου, χωρίς σύνδεση με το οικονομικό και τη βαθμολογική μας εξέλιξη.

Οι συνάδελφοι όμως θέλουν να δουν από την ΔΟΕ στην πράξη να καταργείται αυτή η μορφή αξιολόγησης που προτείνει αυτή τη στιγμή το Υπουργείο Παιδείας. Η ΔΟΕ να δώσει τις κεντρικές οδηγίες και να υλοποιηθούν από τους τοπικούς συλλόγους.

Μακριά από οποιαδήποτε σκέψη από τα στελέχη εκπαίδευσης που ίσως περιμένουν την αξιολόγηση για να αποκτήσουν οντότητα και εξουσία είτε λέγονται Σύμβουλοι, είτε λέγονται Διευθυντές Σχολείων. Ερωτήματα γεννώνται εμάς στην επαρχία, γιατί έγινε αυτό το συντονιστικό όργανο των Διευθυντών Σχολικών Μονάδων εδώ στην Αθήνα, ποιος είναι ο ρόλος του Συντονιστικού των Νηπιαγωγών και ο ρόλος της Ομοσπονδίας των Ειδικοτήτων;

Όλοι μαζί και όχι χωριστά κάτω από τη ΔΟΕ να διεκδικήσουμε ό,τι καλύτερο για όλους μας. Να διευθετηθεί το θέμα με τον πλεονάζοντα χρόνο του κάθε εκπαιδευτικού που τοποθετήθηκε στο βαθμό και στο ΜΚ μέσα σ' αυτόν. Γνωρίζει να μας πει υπεύθυνα κάποιος ποια θα είναι η τύχη των σχολικών μονάδων του ΕΣΠΑ μετά το τέλος της χρηματοδότησης; Γνωρίζει να μας πει ποια είναι η πορεία της εφαρμογής στα πιλοτικά σχολεία με το ενιαίο αναμορφωμένο πρόγραμμα;

Και τέλος για την μείωση της συνδρομής που εδώ δεν είναι σήμερα θέμα της ημερήσιας διάταξης, η όποια γενναία μείωση να γίνει από μια καταστατική συνέλευση όπου θα συζητηθούν και άλλα θέματα. Η συνδρομή πέρσι μειώθηκε από 45,00 € σε 38,00 € και το να γίνει σήμερα μία μείωση 4,00 € με 5,00 € δεν σώζεται η κατάσταση.

Αν πρόκειται να μειωθεί σε 20,00 €, 10,00 € για τη ΔΟΕ και 10,00 € για το Σύλλογο, όπως στους καθηγητές πρέπει να πούμε ξεκάθαρα ότι πέρα από τις όποιες περιστολές δαπανών που πρέπει να γίνουν απ' αυτή τη στιγμή που μιλάμε στη Διδασκαλική Ομοσπονδία, πρέπει να καταργηθεί η ενδιάμεση συνέλευση όπως γίνεται με τους καθηγητές, χωρίς φυσικά να ανασταλούν οι δράσεις των μελών της

ΔΟΕ και αναστολή των αγώνων.

Δεν γίνεται συνάδελφοι και ο σκύλος χορτάτος και η πίτα αφάγωγη. Και να μην κατηγορούμε και συκοφαντούμε τα μέλη της ΔΟΕ ότι είναι πουλημένοι επαγγελματίες, ότι βγάζουν 1 - 1,5 - 2 μισθούς, ενώ πολλά μέλη από τη ΔΟΕ καρπούνται όλα αυτά τα προνόμια.

Μέχρι να γίνει, λοιπόν, η μείωση της συνδρομής οι συνάδελφοι να πληρώνουν στους συλλόγους που υπηρετούν και μόνο μια φορά, εκεί όπου είναι είτε με οργανική θέση, είτε αποσπασμένοι και να μην πληρώνουν δύο φορές για να έχουν το δικαίωμα να ψηφίσουν.

Και δεν είναι τόσο κακό να παρακρατείται η συνδρομή από την Ενιαία Αρχή, δήθεν από τον εργοδότη μας, άλλα είναι τα κακά και τα καυτά προβλήματα που μας απασχολούν. Σας ευχαριστώ.

A. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΛΩΡΙΝΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θα ήθελα εκ των προτέρων να ευχαριστήσω τους συναδέλφους της αριστερής πτέρυγας για το επαγγελματικό ταξίδι που μου προσέφεραν αυτές τις ημέρες. Με κάνανε λιμενεργάτη, με κάνανε εργάτη, με κάνανε αγρότη, αλλά το μόνο που δεν με κάνανε ήταν να είμαι δάσκαλος, γιατί ξεκάσαμε ...

ΜΕΛΟΣ: Ντροπή είναι αυτό;

A. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ (ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΛΩΡΙΝΑΣ): Δεν είπα ότι είναι ντροπή, είπα τι με κάνανε. Και εγώ ήμουν δέκα χρόνια εργάτης κυρία μου, δέκα χρόνια. Εγώ ήρθα εδώ πέρα με την πεποίθηση και με την εντολή των συναδέλφων να λύσω τα προβλήματα του διδασκαλικού κλάδου. Ακόμα και τα παιδιά πίσω που κάνουν την ηχοληψία πιστεύουν ότι είμαστε στη Βουλή και δεν είμαστε σε συνδικαλιστικό κλάδο εδώ πέρα για τα προβλήματα των δασκάλων, εκτός άμα εσείς θεωρείτε αυτό που έλεγε η παλιά η παιδαγωγική, που λέει, η επανάληψη μήτηρ πάσης μαθήσεως και μείνατε σ' αυτά που λέγανε επί 2,5 μήνες οι υποψήφιοι σας στα κανάλια.

Εδώ άκουσα από τους περισσότερους από εσάς για συνοδοιπόρους, δυστυχώς θα σας θυμίσω ότι οι μόνοι συνοδοιπόροι στην συνδικαλιστικό κλάδο ήσασταν εσείς με την ΠΑΣΚ, ήσασταν εσείς που αγκαλιαστήκατε σφιχτά το 2006 και χορέψατε καλά και ανεβάσατε την τηλεθέαση στα κανάλια.

Δυστυχώς όμως για σας μόλις δεν σας χρειαζόντουσαν, γιατί αυτό κάνουν κάθε φορά, σας παρατήσανε και εσείς χάσατε το βηματισμό σας. Το πιο άσχημο συνάδελφοι, είναι μήπως

ξανά χρειαστούν παρτενέρ στο χορό. Τώρα δεν ξέρω ποιος θα είναι ο πρώτος χορευτής και ποιος θα είναι ο δεύτερος. Εσείς να προσέξετε μόνο. Και να σας πω όπως ξέρετε από τη φυσική, τα ετερόνυμα έλκονται, τα ομώνυμα απωθούνται.

Και έρχομαι τώρα στην ΠΑΣΚ. Συνάδελφε, αδελφια όπως θέλετε, όλοι αδελφια είμαστε, δεν έχω πρόβλημα και μαζί σου αδελφός είμαι. Συνάδελφοι της ΠΑΣΚ λίγο αργά σκεφτήκατε αυτό το «Α» να το κάνετε Ανεξάρτητοι. Περισσότερο θα ταίριαζε, να σας πω για σας, να το κάνετε άμοιροι, γιατί θα ταίριαζε περισσότερο γιατί λέτε, ότι εμείς δεν φταίμε για τίποτα, φταίει το ΠΑΣΟΚ. Και δυστυχώς για το πολιτικό σας φορέα δεν ήσασταν άμοιροι, ήσασταν αόρατοι.

Εδώ θα αναφερθώ στον μόνο άνθρωπο μέσα στην Ελλάδα που ήθελε να κλείσουν τα σχολεία. Θα αναφερθώ στο μόνο πρόσωπο που ήθελε αυτά τα δύο χρόνια να κλείσουν τα σχολεία και αυτή είναι η Άννα η Διαμαντοπούλου, η οποία τι έλεγε; Λέει ας κάνουμε τις αποσπάσεις 31 Αυγούστου, μήπως δεν πάνε οι δάσκαλοι στα σχολεία τους, δεν προλάβουν. Αλλά εμείς όχι εκεί σε πείσμα, πήγαμε στα σχολεία.

Σου λέει τι θα σκεφτώ άλλο, ποιο είναι το κύριο υλικό που προσφέρουν οι δάσκαλοι; Είναι τα βιβλία. Ε, δεν θα τους τα στείλω – λέει- μήπως ξυπνήσουν και τα κλείσουν. Ε, και εμείς εκεί σε πείσμα των καιρών δεν τα κλείσαμε, συνεχίσαμε να πηγαίνουμε. Και κάναμε και πράξη αυτό που έλεγε, ανοίξτε τα σχολεία στην κοινωνία, γιατί βάλαμε τους δημάρχους να μας βγάλουν φωτοτυπίες, βάζαμε τους γονείς να μας πληρώνουν τις φωτοτυπίες. Και πάλι δεν τα κλείσαμε.

Σου λέει τι άλλο να κάνω; Λέει, ας τους κόψω το μισθό, ας τουςβάλω 670,00 € μήπως δεν μπορούν να πάνε στα σχολεία τους πάλι. Τον κάνανε το μισθό μας ένα επίδομα έγκαιρης προσέλευσης ή μεταφοράς φακέλων. Αλλά και ε-

μείς πάλι όχι, είπαμε, όχι δεν θα τα κλείσουμε, ξαναπήγαμε.

Και περίμενα από τη ΔΟΕ στο τέλος της σχολικής χρονιάς να βγάλει ένα μεγάλο ευχαριστήριο σε όλους τους δασκάλους, σε όλους τους νηπιαγωγούς, σε όλους όσους μετέχουν στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, γιατί προσφέρανε αυτό το έργο με τόσες αντίξοες συνθήκες. Για φανταστείτε συνάδελφοι έναν κλάδο που θα είχε τέτοια προβλήματα και θα δούλευε. Ήμασταν ο μόνος κλάδος που με τόσα προβλήματα δούλεψε.

Και θα κλείσω λέγοντας και κάτι ακόμα. Έρχομαι από την Φλώρινα, είχαμε έναν βαρύ χειμώνα συνάδελφοι όντως, ελπίζουμε να μην έχουμε ακόμα ένα τέτοιο βαρύ χειμώνα. Επιθυμούμε την ανακατανομή των κονδυλίων, δεν είναι δυνατόν ένα σχολείο στη Φλώρινα να παίρνει τα ίδια λεφτά με ένα σχολείο στην Καλαμάτα, γιατί όταν το σχολείο στην Καλαμάτα σκέφτεται για το τι θα πάρει για τα χαρτόνια και τη γραφική ύλη των παιδιών και των δασκάλων, εμείς σκεφτόμαστε αν την επόμενη μέρα δεν έχουμε πετρέλαιο για να ζεστάνουμε τα παιδιά, όχι εμάς. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Καλό καλοκαίρι.

ΑΠ. ΚΡΑΣΣΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΝΟΤΙΑΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Αγαπητοί συνάδελφοι χαίρομαι που είμαι τελευταίος και κλείνουμε εδώ προς το παρόν. Θα αναφερθώ σε ένα θέμα που αφορά την αποκατάσταση μιας αδικίας και δεν είναι άλλο από το νέο βαθμολόγιο και την μισθολογική μας εξέλιξη.

Οι νέοι εκπαιδευτικοί, όσοι δηλαδή βρίσκονται αυτή τη στιγμή στον Ε' και Δ' βαθμολογικό κλιμάκιο στην υπάρχουσα κατάσταση βρίσκονται αντιμέτωποι με μία αδικία και σε βαθμολογικό κα μισθολογικό επίπεδο.

Συγκεκριμένα οι νεοδιόριστοι εκπαιδευτικοί μετά την Ι/ΙΙ/2011 θα παραμείνουν για δύο χρόνια στο ΣΤ' βαθμό σύμφωνα με την εφαρμοστική εγκύκλιο του 4024 του Υπουργείου Παιδείας στο βαθμό αυτό και στη συνέχεια θα περάσουν στον επόμενο στο βαθμό Ε'.

Εμείς ως εκπαιδευτικοί που έχουμε κάποια χρόνια προϋπηρεσίας παραμείναμε στο ΣΤ' βαθμό τρία χρόνια. Στη συνέχεια ένας νεοδιόριστος όταν θα περάσει στον Ε' βαθμό θα παραμείνει μέχρι να αξιολογηθεί και δεν γνωρίζουμε με ποιο τρόπο, τέσσερα χρόνια. Εμείς υποχρεώμαστε να παραμείνουμε έξι χρόνια κλπ. Αποτέλεσμα όσοι συνάδελφοι έχουν από μηδέν έως δεκαπέντε περίπου χρόνια να έχουν αδικηθεί στα μισθολογικά τους κλιμάκια και σε λίγα χρόνια ο νεοδιόριστος να βρίσκεται μισθολογικά πιο μπροστά από εμάς που θα έχουμε μεγαλύτερη προϋπηρεσία.

Η δεύτερη συνέπεια είναι ότι εμείς οι νέοι εκπαιδευτικοί δεν θα φτάσουμε ποτέ στον Α' ή Β' βαθμό, αλλά μέχρι το Γ' και να απειλούμαστε με απόλυση αν δεν αξιολογηθούμε θετικά δύο φορές. Πρέπει η ηγεσία του Υπουργείου να αλλάξει και να αποκαταστήσει αυτή τη βαθμολογική αδικία σε βάρος των νέων συναδέλφων αν θέλει να δει έναν δάσκαλο ως δημόσιο λειτουργό.

Με αυτό τον τρόπο ο νέος εκπαιδευτικός θα κερδίσει από 120,00 € έως 150,00 € μηνιαίως, ποσό διόλου ευκαταφρόνητο στις μέρες μας. Είναι ένα πολύ σοβαρό θέμα για αποκατάσταση της κοινωνικής αδικίας που συντελείται σε βάρος των νέων εκπαιδευτικών. Πρέπει να μειωθεί η ψαλίδα και το χάσμα μεταξύ παλαιών και νέων εκπαιδευτικών που πάει να δημιουργηθεί με το νέο μισθολόγιο και βαθμολόγιο.

Επομένως η πρότασή μας είναι, όσοι εκπαιδευτικοί έχουν συμπληρώσει τα χρόνια που απαιτούνται να περάσουν άμεσα στον επόμενο βαθμό με αναδρομική ισχύ της οικονομικής διαφοράς και να αρθεί το πλαφόν της ποσόστωσης προαγωγής από βαθμό σε βαθμό. Η πρόταση αυτή που καταθέτω συνδιαμορφώθηκε και από μένα σαν αντιπρόσωπο της Κεντρικής και Νότιας Χαλκιδικής, αλλά και από το Σύλλογο «ΝΙΚΟ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ» του Ηρακλείου από τον Μανώλη τον Κοκοβάκη που είναι και αιρετός του ΠΥΣΠΕ του Ηρακλείου, γι' αυτό και την καταθέτουμε να την λάβουν υπόψη τα μέλη της ΔΟΕ και στις διαπραγματεύσεις τους με το Υπουργείο Παιδείας. Ευχαριστώ πολύ.

Χ. ΤΡΑΝΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Α' ΑΘΗΝΑΣ

Υπόσχομαι ότι θα είμαι πολύ σύντομος, θα μιλήσω ίσως και λιγότερο από τρία λεπτά. Αυτές τις τρεις μέρες ακούστηκαν από όλες τις πτέρυγες πολλά ενδιαφέροντα, αξιολογα, δυνατά και ενδιαφέροντα επιχειρήματα. Εγώ αυτό που θέλω να πω είναι τρία πραγματάκια που δεν άκουσα από κανέναν και πιστεύω τώρα που θα τα ακούσετε με προσοχή όλοι δεν θα υπάρχει ένας που θα διαφωνήσει.

Κατ' αρχήν όπως γνωρίζουμε, γιατί πολλοί από εσάς είστε γονείς, τα παιδιά μας στο Δημοτικό, στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο κάνουν τέσσερα χρόνια στο δημοτικό και άλλα έξι στο Γυμνάσιο – Λύκειο, δέκα χρόνια αγγλικά.

Νομίζουμε, λοιπόν, ότι έφτασε η ώρα αποφοιτώντας ένα παιδί από την 3^η Λυκείου και έχοντας προβιβάσιμο βαθμό όλα τα χρόνια στην ξένη γλώσσα των αγγλικών να παίρνει απευθείας άνευ εξετάσεων το κρατικό πιστοποιητικό γλωσσομάθειας, έτσι ώστε να απαλλαγεί η ελληνική οικογένεια από ένα δυσβάστακτο βάρος που τις ημέρες που ζούμε γίνεται ακόμη βαρύτερο, όχι μόνο με τα αγγλικά, αυ-

τό μπορεί να γίνει με τα γαλλικά και με τα γερμανικά, όπως γνωρίζετε, τα παιδιά μας κάνουν δύο χρόνια στο Δημοτικό, άλλα τρία στο Γυμνάσιο και άλλα τρία με επιλογή στο Λύκειο.

Οκτώ χρόνια, λοιπόν, γαλλικά, γερμανικά, άρα μπορεί το ελληνικό κράτος με την αποφοίτηση από την 3^η Λυκείου να δίνει σε κάθε μαθητή που μετέχει της ελληνικής παιδείας είτε είναι Ελληνόπουλο, είτε είναι από κάποιο άλλο κράτος να του εξασφαλίζει δύο πιστοποιητικά μίνιμουμ γλωσσομάθειας επιπέδου –ας πούμε- LOWER.

Τώρα αν κάποιος άλλος θέλει να δώσει χρήματα να πάρει κάτι παραπάνω, αυτό είναι δικό του θέμα. Το ελληνικό κράτος μπορεί να τα εξασφαλίσει αυτά, δεν κοστίζει, είναι εύκολο, ωφελεί.

Δεύτερον, πάρα πολλοί συνάδελφοι μας πλησιάζουν στην ώρα της αφ' υπηρετήσης, την ώρα που θα βγουν στην σύνταξη. Φτάνει, λοιπόν, αυτή η στιγμή και να πούμε και ένα μεγάλο ευχαριστώ εδώ πέρα, ο κ. Μπαλάγκας ενημερώνει πάντα και μας έχει ενημερώσει τι; Ότι στις μέρες που ζούμε συμφέρει αν κάποιος ετοιμάζεται για τη σύνταξη να κάνει δύο πράγματα: πρώτον να μπει σε τρίμηνες αποδοχές. Και δεύτερον, να έχει κάνει έναν προϋπολογισμό, γιατί στην καλύτερα των περιπτώσεων θα κάνει 8 με 9 μήνες να του βγει η κύρια σύνταξη και περίπου δύο χρόνια τα υπόλοιπα ταμεία.

Άρα, λοιπόν, τι λέμε εμείς. Οι τρίμηνες αποδοχές που μπορεί να δώσει η υπηρεσία να γίνουν τουλάχιστον εξάμηνες. Και αυτό δεν κοστίζει γιατί είναι χρήματα του εργαζομένου, του τα οφείλουμε και δεν πρέπει να τον καθυστερούμε έτσι ώστε να μπορεί να αντέξει, ώπου να του βγει η κανονική σύνταξη.

Και ένα τελευταίο και τελειώνω. Ο σημερινός Πρωθυπουργός, όπως γνωρίζετε στην προεκλογική περίοδο είχε πει, ότι θα αποκαταστήσει τους χαμηλοσυνταξιούχους και τους πολύτεκνους. Επειδή εδώ ανάμεσά μας υπάρχουν άνθρωποι που έχουν χαμηλοσυνταξιούχους και άνθρωποι που έχουν πολύτεκνους. Θέλω να το συνδέσω ως εξής. Θα θυμάστε ότι πριν μερικά χρόνια υπήρχε ο διορισμός άνευ εξετάσεων των πολύτεκνων εκπαιδευτικών και των τρίτεκνων μετά από μια τριετή παρουσία ως αναπληρωτή.

Καλούμε, λοιπόν, το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ στη συνάντηση που θα έχει κι αυτό το θέμα να το θέσει, γιατί; Φτάσαμε στο σημείο πέρσι να έχουμε μόνο 130 διορισμούς στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Εκτός του ότι θα απαιτήσουμε να αυξηθούν οι διορισμοί, αν βάλουμε κι αυτό το σκεπτικό, το οποίο το έχει ήδη υποσχεθεί ο Πρωθυπουργός, είναι μια ευκαιρία να αυξήσουμε έμμεσα τους διορισμούς. Ευχαριστώ πολύ. Καλό καλοκαίρι σε όλους.

Δ. ΣΑΒΙΔΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ζ' ΘΕΣ/ΚΗΣ «Ο ΦΙΛΙΠΠΟΣ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Η 81^η Γ.Σ. του Κλάδου που πραγματοποιείται αυτή τη στιγμή, βρίσκεται σίγουρα στη σκιά των πολιτικών εξελίξεων. Μέσα σ' ένα ρευστό πολιτικό κλίμα και με **μοναδική βεβαιότητα τη βάρβαρη οικονομική πολιτική λιτότητας** που μας έχουν επιβάλλει τα μνημόνια τα τελευταία δύο χρόνια, δύσκολα καταφέρνει να γίνει γεγονός συνδικαλιστικό και πολιτικό.

Ήδη το διεκδικητικό και αγωνιστικό πλαίσιο της 80^{ης} Γ.Σ. ήταν αναμενόμενο ότι θα προσαρμοζόταν στις ραγδαίες πολιτικές εξελίξεις. Μοιραία, τα θέματα που ταλανίζουν την ελληνική εκπαίδευση και τον Έλληνα εκπαιδευτικό εντάχθηκαν στα πλαίσια της υποβάθμισης του επιπέδου ζωής της ελληνικής κοινωνίας και της απίστευτης επίθεσης που δέχθηκαν οι εργαζόμενοι οι οποίοι κλήθηκαν να «πληρώσουν το λογαριασμό» των ολέθριων πολιτικών που εφάρμοσαν οι κυβερνήσεις από το 1981 μέχρι σήμερα.

Καταστάσεις οικονομικής εξαθλίωσης για εργαζόμενους και συνταξιούχους. Φόροι πέρα από κάθε λογική και χαράτσια που οδήγησαν σ' ένα πρωτοφανέρωτο για την πατρίδα μας κύμα αυτοκτονιών.

Οι διεκδικήσεις των προηγούμενων χρόνων για 1400 ευρώ στο νεοδιοριστο φαντάζουν ονειρικές όταν ο νέος εκπαιδευτικός καλείται να επιβιώσει με 630 ευρώ.

Τα αυτονόητα άλλων ετών είναι πλέον ζητούμενα. Τα βιβλία απουσίαζαν μέχρι και το Φλεβάρη. Ο χειμώνας για πολλά σχολεία έγινε εφιάλτης δίχως θέρμανση. Οι λειτουργικές ανάγκες των σχολείων απλά δεν καλύπτονται αφού η εκπαίδευση δεν ήταν ανάμεσα στις προτεραιότητες των μνημονιακών πολιτικών. Η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη ακούγεται σαν ανέκδοτο και η βεβαιότητα της σύνταξης έχει μετατραπεί σε αγωνία.

Και φυσικά μια σειρά μέτρων και εξαγγελιών έφεραν τον εκπαιδευτικό στη χειρότερη θέση που θα μπορούσε να έρθει. (Ζετής υποχρεωτική παραμονή στην οργανική θέση, κατάργηση της μετεκπαίδευσης, ανύπαρκτες μεταθέσεις και αποσπάσεις με το σταγονόμετρο και σαν αποκορύφωμα ένα απαράδεκτο μισθολόγιο – βαθμολόγιο με καθιέρωση της φτώχειας και συνδεδεμένο με μια αξιολόγηση καθαρά τιμωρητική, μια αξιολόγηση χειραγώγησης).

Μέσα σ' ένα τόσο ασφυκτικό κλίμα οι κλαδικές μας διεκδικήσεις βρέθηκαν σε δεύτερη μοίρα. Οι αγώνες όλης της χρονιάς που πέρασε ήταν αγώνες για την επιβίωση και την αξιοπρέπεια των εργαζομένων ενταγμένοι ως επί το πλείστον στο αγωνιστικό πλαίσιο της ΑΔΕΔΥ ώστε να υπάρχει δυνατότητα μεγαλύτερου όγκου και παλμού συμμετοχής.

Σίγουρα δεν μπορεί κανείς να είναι ευχαριστημένος από τα αποτελέσματα. Κι εδώ ο καθένας μας μπορεί να διατυπώσει πολλές επιφυλάξεις για τη στρατηγική που ακολούθησε η ΔΟΕ στο δικό της αγωνιστικό πλαίσιο. Οι διεκδικήσεις πολλές και με διαρκή «εμπλουτισμό» από τα νέα, ευφάνταστα μέτρα των κυβερνήσεων Παπανδρέου και Παπαδήμου. Το πότε και το πώς των αγώνων αποτέλεσαν σημείο τριβής και έντονων διαφωνιών. Ως παράταξη είχαμε τονίσει στην 80^η Γ.Σ. την ανάγκη ενός δυναμικού αγώνα από την έναρξη της σχολικής χρονιάς. Είχαμε μπροστά μας ανοικτά πάρα πολλά ζητήματα που έκαιγαν.

Το «νέο σχολείο» μνημείο προχειρότητας και διαλυτικού παράγοντα για την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης, τα βιβλία που βλέπαμε ότι δε θα φτάσουν στα σχολεία, την υποχρηματοδότηση της εκπαίδευσης, τους σχεδιασμούς για το μισθολόγιο – βαθμολόγιο – αξιολόγηση. Όλα αυτά και πάρα πολλά ακόμη απαιτούσαν την εξ αρχής δυναμική μας αντίδραση. Δυστυχώς για κάποιους η στήριξη της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ που κατέρρεε ήταν ύψιστη προτεραιότητα. Άλλοι επέλεξαν τη διαφοροποίηση για να προτάξουν το δικό τους πλαίσιο και σχέδιο. Αποδείχτηκε πόσο δίκιο είχαμε όταν λέγαμε ότι τα σχολεία δεν έπρεπε ν' ανοίξουν.

Αυτά για την ιστορία. Οι καιροί δε μας παρέχουν την πολυτέλεια των ανούσιων αντιπαράθεσεων. Αυτό λοιπόν που διαπιστώνω είναι ότι καμιά παράταξη πλέον δεν έχει σήμερα την άνεση της επίδειξης αγωνιστικότητας εντός αιθούσης. Δεν έχουμε την άνεση του να μετρήσουμε δυνάμεις παραταξιακές. Οφείλουμε όμως στον κλάδο και τα παιδιά μας να διαμορφώσουμε αγωνιστικό και διεκδικητικό πλαίσιο που θα απαντά στις αλληπάλληλες επιθέσεις που έχουμε δεχτεί και πρόκειται να δεχτούμε.

Οφείλουμε να αφήσουμε πίσω την αδιέξοδη τακτική που εφαρμόζουν τα πολιτικά κόμματα και να αναδείξουμε ένα νέο συνδικαλισμό, ώριμο και αδέσμευτο. Αδέσμευτο κυρίως από τις παθογένειες που έχει γεννήσει ο στενός κομματικός εναγκαλισμός. Οι ιδεολογίες μας πρέπει να γίνουν μοχλός ζυμώσεων για έναν πιο δυνατό κλάδο κι όχι πέτρινα τείχη ανάμεσα σε εργαζόμενους που κυριολεκτικά λεηλατούνται από τις μνημονιακές κυβερνήσεις. Καταθέτουμε την πρόταση μας για να συνθέσουμε και να μπορέσουμε όλοι μαζί ν' αγωνιστούμε μέχρι την τελική νίκη για τον κλάδο, τους εργαζόμενους, την κοινωνία.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι.

Το μεγάλο στοίχημα για μας ήταν και είναι να δείξουμε πάνω από όλα στον εκπαιδευτικό, ο οποίος μοιάζει απογοητευμένος και αποστασιοποιημένος ότι επίκεντρο του συνδικαλιστικού κινήματος δεν είναι η παραταξιακή μας επικράτηση αλλά ο κλάδος και η δικαίωσή του.

Γι αυτό επιβάλλεται να χαμηλώσουμε το μεγαλόφωνο

λυρισμό των παρατάξεων που όσο φουντώνει τόσο εκτρέφει την εύλογη δυσπιστία του κόσμου.

Πέρα όμως από την κριτική σε πρώτο επίπεδο, που άλλωστε εξαντλείται γρήγορα και δεν οδηγεί σε ριζικές αλλαγές, υπάρχει ο προβληματισμός για το που θα οδηγηθεί ένα συνδικαλιστικό κίνημα απαξιωμένο από τη βάση της εκπαίδευσης.

Η κουβέντα αυτή απαιτεί ειλικρίνεια και διάθεση για ρήξεις με τις λανθασμένες τακτικές μας και πρακτικές μας. Κι έχει νόημα αν όντως θέλουμε την εξυγίανση κι όχι τη διάλυση του σ.κ.

Έτσι «ξεφυτρώνουν» τα κάθε είδους «συντονιστικά» (νηπιαγωγών, ωρομισθίων...) που οδηγούν στον ελεγχόμενο κατακερματισμό το Κλάδο σε ομάδες συμφερόντων προς όφελος της εξάρτησης από αυτά τα σχήματα. Υπαγωγή με άλλα λόγια, της μεγάλης μάζας στη μειοψηφία.

Μόνοι και ξεκομμένοι από τη μεγάλη μάζα των αποστασιοποιημένων συναδέλφων. Στρατηγοί χωρίς στρατό.

Για κάποιους ίσως αυτό να μην είναι πρόβλημα. Γι' αυτούς που συνδικαλισμός σημαίνει ευκαιρία καριέρας ή χρέος κομματικό.

Άποψή μου, είναι ξεκάθαρα πως η λύση των προβλημάτων του συνδικαλισμού δεν βρίσκεται στη διάλυση των συνδικάτων αλλά στην εξυγίανσή τους. Κι εδώ είναι το μεγάλο στοίχημα. Το στοίχημα της ανάκτησης της χαμένης αξιοπιστίας του σ.κ.

Κύριος σκοπός βέβαια της λειτουργίας ενός συνδικαλιστή οφείλει να είναι:

Η ανάδειξη των προβλημάτων, η κατάθεση προτάσεων και ο αγώνας για την επίλυσή τους.

Η ιδεολογική μας πολιτική αφετηρία μπορεί καμιά φορά να διαφοροποιεί τον τρόπο προσέγγισης ή δράσης του καθενός μας, δε μεταβάλλει όμως τον κοινό στόχο που μας ενώνει.

Επιβάλλεται να εξαλείψουμε τη γλώσσα του απόλυτου και να ξαναβρούμε την αξία του διαλόγου και της συναινετικής και συνθετικής και συλλογικής διαδικασίας. Επιβάλλεται η δημιουργία προοπτικής που θα οδηγήσει σε ουσιαστικότερη και μαζικότερη συμμετοχή συναδέλφων σε όλο και πιο αποτελεσματικές συλλογικές διαδικασίες.

Τα οξυμένα προβλήματα στο χώρο της εκπαίδευσης αλλά και της χώρας μας γενικότερα απαιτούν από όλους στάση με αίσθημα ευθύνης, ειλικρινή και συστηματικό διάλογο, συνεχή και συνεπή αγώνα.

Σ' αυτόν τον αγώνα δεν περισσεύει κανείς. Αυτό που μπορούμε να πετύχουμε όλοι μαζί είναι σαφώς μεγαλύτερο από αυτό που μπορεί να πετύχει ο καθένας ακολουθώντας μοναχικούς δρόμους και πρόσκαιρες διεξόδους.

Σας ευχαριστώ!!!!

Γ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

Συνάδελφοι, εγώ ανήκω - όσα χρόνια βρίσκομαι στην εκπαίδευση - σ' αυτούς που ευλαβικά υπηρετούν την συλλογικότητα που λέγεται Διδασκαλική Ομοσπονδία. Είμαι αναγκασμένος να υπηρετήσω ευλαβικά και σήμερα τη λογική των διαιρέσεων που έβαλε το ίδιο το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας.

Ακούστηκε νωρίτερα ότι ο τόπος και ο λαός μας διάλεξε σταθερά την παραμονή στο ευρώ και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Έχω σ' αυτό να σημειώσω ότι δύο χρόνια ο λαός μας στους δρόμους στις πλατείες, με μαχητικές διαδηλώσεις κατάφερε να ρίξει δύο κυβερνήσεις. Θα ρίξει και την 3η.

Συνάδελφοί μου συνεχίζω, λοιπόν, μιλώντας αν θέλαμε να δούμε τις διαιρέσεις η κυρίαρχη σκέψη και τάξη τι επικαλείται σήμερα; Ότι οι διαιρέσεις στην κοινωνία είναι κακό πράγμα. Υπάρχουν και ιστορικές παρενθέσεις που είναι καλές.

Αυτή η διαίρεση η οποία προέκυψε την τελευταία διετία και έδειξε μια έκφραση της λαϊκής τάσης προς τα Αριστερά, είναι μια ταξική διαίρεση που λέει: φτωχοί – πλούσιοι και με ποιο μέρος διαλέγει ο καθένας να πάει.

Το ερώτημα το μεγάλο στο επόμενο διάστημα θα είναι, αν η οργή του λαού και η ψήφος αποκτήσει ριζοσπαστικά χαρακτηριστικά στο δρόμο ρήξης και ανατροπής των αντεργατικών πολιτικών, των δεσμεύσεων στο άρμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της κερδοφορίας του πλούτου.

Είναι Συνέδριο, νομίζω συνάδελφοί μου, πολιτικού αναστοχασμού σήμερα. Γιατί αν δούμε με τίτλους λόγω πίεσης του χρόνου από τη δεκαετία του '90 - τι κατάφερε ο κλάδος με τις συγκεκριμένες πλειοψηφίες;

Σ' αυτές τις μεγάλες χρυσές εποχές υπήρχε, δεν διάλεξε η Ομοσπονδία μας ένα ορθάνοικτο ταξικό συμβιβασμό; Βάλτε συνάδελφοι τα μεγάλα ζητήματα: '97 κινητοποιήσεις, '98 κινήματα αδιορίστων, άνοιξαν τότε οι δρόμοι και ανοίξαμε την πόρτα σ' αυτό που λέγεται αποδόμηση της εργασίας και των εργασιακών σχέσεων ναι ή όχι;

Γιατί συνάδελφοι μου, ακούστηκε από την πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ ότι όλο αυτό υπάρχει σε μια παγκόσμια κλίμακα. Άρα εμείς εσωσυστημικά θα πρέπει να το αποδεχτούμε.

Λέω, λοιπόν, προσπαθώντας να συμπυκνώσω, δεν μεμφομαστε την πλειοψηφία της ΔΟΕ, γιατί συνεισέφερε αρνητικά στον κλάδο μας, επειδή θέλησε να μας πείσει ότι ο καπιταλισμός ασκείται με συμπόνια και ανθρωπιά, **αλλά γιατί δεν είχε πολιτική στόχευση.**

Σε ποια θέματα; Λέμε νέο σχολείο. Το νέο σχολείο όλες οι πτέρυγες εδώ μέσα πιστεύουν ότι έχει μια συνθετι-

κή εικόνα της γνώσης; Όχι, το δέχονται όλες οι πτέρυγες. Και φτάνουμε το 2012 να γίνονται βαθιά επίκαιρες οι ρύσεις του «Κ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ» που το 1946 έλεγε στην κριτική του για τα νέα βιβλία, ότι τα παιδιά –αυτό συναρτάται με την παραμονή στο σχολείο- δεν μπορούν να μένουν 38 ώρες.

Συνάδελφοί μου κυλήσανε τόσα χρόνια για να μιλάμε εμείς για 35ωρο σήμερα 6χρονων μαθητών σε ένα σχολείο που αποδομεί εργασιακές σχέσεις;

Λέμε όσον αφορά τον απολογισμό της Ομοσπονδίας, είπε ο συνάδελφος Γραμματέας χθες, οι επιχειρήσεις οι θεματικές το χειμώνα ανά την Ελλάδα και συνεδρίες ήταν επί λέξει πολύ επιτυχημένες, αλλά χωρίς ανθρώπους. **Πώς γίνεται ο συνδικαλισμός να γίνεται χωρίς ανθρώπους;**

Δεύτερον, οικονομικά. Όλοι γνωρίζουμε, όλες οι πτέρυγες ότι ένα συνδικάτο για να έχει αυτοτέλεια, πολιτική αυτονομία και δυνατότητα δράσης θέλει συνδρομή. Δεν θα συνηγορήσω στην άποψη συναδέλφων αντιπροσώπων ή φωνών του κλάδου που λένε, όσο προς τα κάτω, τόσο το καλύτερο. Θα πρέπει να γίνει με σύνεση.

Πρέπει να πούμε μια κουβέντα όμως συνάδελφοι επειδή γνωρίζομαστε. Όσοι είναι στους τοπικούς συλλόγους και στις Ομοσπονδίες πρέπει να έχουν στο κεφάλι μία φράση. **Η ΔΟΕ από το 1922 δεν είναι ένα φαρδύ ζεστό καρβέλι που ο καθένας κόβει όποια φέτα θέλει. Και συνηνοούμαστε. Ούτε λέει All inclusive.**

Τι κάνουμε παραπέρα; Το 1912 ο Κάφκα έγραψε «Την Μεταμόρφωση», αυτή νομίζω πρέπει να αναζητήσουμε τώρα για την Ομοσπονδία και να πάμε από τον αναστοχασμό στην ανασύνταξη. Έχουμε ένα δρόμο να πάμε με το τρίπτυχο που έχουμε μάθει λίγο – πολύ όλοι που λέει, απόφαση Διοικητικού Συμβουλίου, ανακοίνωση ΔΟΕ, προκήρυξη απεργίας.

Έξω γίνεται άλλη κινηματική διαδικασία. **Ο κόσμος στη διετία εκείνο που έκανε ήταν εξέγερση. Λέμε ναι στην εξέγερση χωρίς συνέχεια; Το θέμα είναι να πούμε, να δέσουμε με πολιτική στόχευση και πολιτικά αιτήματα ο κλάδος αυτές τις κινηματικές διαδικασίες εξέγερσης που υπάρχουν.**

Με ποιους; Με την Αριστερά λέω εγώ. Υπάρχουν δύο όχθες, οι όχθες αυτές δεν αναιρούνται από τον ιστορικό χρόνο. Η μία όχθη αφήνει δαχτυλιές αίματος πάνω στην ελληνική κοινωνία και στον κλάδο, στον Κουμή, στην Κανελλοπούλου, στον Τεμπονέρα, στο Γρηγόρη Λαμπράκη.

Η ίδια όχθη συνάδελφοί μου έχει αγώνες μέσα από τα διδάγματα μεγάλων παιδαγωγών, μέσα από τα διδάγματα του Γληνού, του Κ. Σωτηρίου, της Ρόζας Ιμβριώτη, τι έχουμε να αντιμετωπίσουμε; Υπάρχει, έλεγε, ο Αλέξανδρος Δελμούζος, μια κατώτερης ποιότητας αστική τάξη. Αυτή την

κολοπετσωμένη αστική τάξη που σε αρωγή με τα ΜΜΕ και τις ειδήσεις των 8:00 θέλουν να μας πείσουν ότι το μέλλον του λαού μας είναι η αστυνομική ευταξία και η καταστολή.

Δεν θα περάσει.

Είναι ανάγκη τώρα η Ομοσπονδία και το Συνέδριο με πολιτική απόφαση να υλοποιήσει την απόφαση – ανακοίνωση της 16/3 που λέει, ότι **ο κλάδος είναι ενάντια στο Ναζισμό, ότι δεν νομιμοποιεί τα κόμματα στη Βουλή που στηρίζονται στο χρώμα δέρματος και θεωρούν τους ανθρώπους λαθραία τσιγάρα.**

Κλείνω, ένα παλλαϊκό μέτωπο αντίστασης, όχι με την Αριστερά στο ρόλο να μοιράζει αδιάβροχα για επερχόμενες θύελλες, ούτε φυσικά εδώ μέσα μπορούμε να χωριστούμε σε δύο μπλοκ, ποιοι είναι μνημονιακοί, ποιοι θέλουν τον μετασχηματισμό της κοινωνίας, γιατί η επανάσταση και οι διεργασίες θα γίνονται έξω από την αίθουσα.

Άρα δύο σειρές πραγματικά. Εμείς λέμε ότι χρειάζεται: Διαγραφή του χρέους, αποδέσμευση από τους μηχανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του κεφαλαίου των δυνάμεων του πλούτου, εργατικό έλεγχο παντού.

Οι τράπεζες στο λαό, αναδιανομή του πλούτου.

Εμείς, το ρεύμα του ανεξάρτητου αντικαπιταλιστικού ταξικού συνδικαλισμού δεν αποκαθηλώσαμε ποτέ τις εικόνες των προγόνων του κλάδου. Στον ίδιο δρόμο της ρήξης, της ανατροπής, της ανυπακοής θα βρεθούμε και το επόμενο διάστημα. Να είστε καλά.

Π. ΒΑΪΝΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩ

Το πανό πίσω γράφει, για την ίδρυση της ΔΟΕ τον Ιούνιο του 1922, λίγους μήνες μετά ακολούθησε η Μικρασιατική Καταστροφή.

Σήμερα, λοιπόν, Ιούνιο του 2012, απ' ό,τι φαίνεται ετοιμάζεται μια ολοκληρωτική καταστροφή μισθών, δικαιωμάτων, καταστροφή ολόκληρης της εργαζόμενης κοινωνίας. Τότε οι υπαίτιοι οδηγήθηκαν στο Γουδί. Πού θα οδηγηθούν τώρα ο Σαμαράς, Βενιζέλος, Κουβέλης κλπ;

Και συνάδελφοί μου, αν το συνδικάτο αυτό ήταν ταξικό θα έπρεπε σήμερα να μιλάμε για ένα πράγμα. Να συζητάμε εδώ όχι -αν θέλετε- για διεκδικητικό πλαίσιο, αλλά για μία διεκδίκηση, μία διεκδίκηση που θα στρέφεται ενάντια στα μνημόνια, την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρώ, γιατί από εκεί πηγάζουν όλα.

Κοιτάξτε συνάδελφοί μου η κρίση είναι βαθιά, είναι καπιταλιστική και δεν υπάρχει περίπτωση να πετύχουμε τίποτα αν δεν θέσουμε ένα ζήτημα που έπρεπε να είναι εδώ στο πανό, **τη στάση πληρωμής του χρέους**, γιατί δεν

χρωστάμε τίποτα στους τοκογλύφους και στους δανειστές, **την έξοδο από το ευρώ** γιατί δεν μπορεί καμιά πολιτική αντιμνημονιακή να υλοποιηθεί με έλεγχο του νομίσματος και **την εθνικοποίηση των τραπεζών**, γιατί οι τράπεζες έτσι κι αλλιώς μ' αυτά που τους έχουμε δώσει ανήκουν στον ελληνικό λαό.

Και πραγματικά συνάδελφοι της ΔΑΚΕ ο πολιτικός σας φορέας έβγαλε μια άθλια διαφήμιση με τα παιδάκια που ρωτάνε το δάσκαλο πού είναι και πού θα είναι η Ελλάδα. Τα παιδάκια στην τάξη μου φέτος ρωτούσαν γιατί ο μπαμπάς είναι άνεργος.

Η μόνη λύση λοιπόν συνάδελφοι είναι εξέγερση, η απεργία η διάρκεια, οι καταλήψεις διαρκείας, αλλά αυτά δεν μπορούν να σχεδιαστούν και να αποφασιστούν από μια πλειοψηφία ΠΑΣΚ – ΔΑΚΕ στη ΔΟΕ που είναι συγκυβέρνηση και θα είναι συγκυβέρνηση της συγκυβέρνησης.

Έτσι κι αλλιώς δηλαδή αυτά θα οργανωθούν από τα κάτω, από την επόμενη μέρα, από το Σεπτέμβριο. Και κοιτάξτε συνάδελφοί μου ένα από τα μαύρα ζητήματα της περιόδου είναι ο φασισμός. Ο φασισμός που βγήκε από το αυγό, που αν θέλετε χτυπάει την πόρτα και της Εκπαίδευσης πια. Πριν μια εβδομάδα σε σχολείο στο Αιγάλεω συναδέλφισσα ανέβασε την Οδύσσεια, και μια μάνα με φασιστικές αντιλήψεις έκανε ολόκληρο ζήτημα γιατί σύμφωνα μ' αυτούς ο Κύκλωπας δεν έχει ένα μάτι, αλλά δύο.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν 10 μέλη φασιστικής οργάνωσης με διακριτικά, απέναντι ακριβώς από την εξέδρα όπου τα παιδιά παίζανε θέατρο. Θα χτυπήσουν και την πόρτα της εκπαίδευσης και ο κλάδος πρέπει να είναι έτοιμος.

Επειδή ακριβώς και εγώ και ο συνάδελφός μου ο Γιώργος ο Χρόνης βρισκόμαστε εδώ και καιρό μηνυόμενοι γιατί πράξαμε το αυτονόητο, γιατί ως αιρετοί του κλάδου στη Γ' Αθήνας πράξαμε το αυτονόητο, δηλαδή πήραμε υπόψη τις καταγγελίες από συλλόγους διδασκόντων και Δ.Σ. συλλόγων και ΕΛΜΕ για αυταρχισμό και αντισυναδελφική συμπεριφορά υποψηφίων διευθυντών.

Στελέχη εκπαίδευσης που από καιρό έχουν αποφασίσει με ποιον είναι, που την μία είναι διευθυντές εκπαίδευσης, την άλλη αιρετοί, την άλλη συνδικαλιστές. Διευθυντές εκπαίδευσης που έχουν στη διάρκεια της θητείας τους εκπονήσει δεκάδες ΕΔΕ και Πειθαρχικά.

Αυτοί, λοιπόν, δεν θα μείνουν στο απυρόβλητο από τον κλάδο και ας στήσετε και στρατοδικεία, όχι μόνο μηνύσεις. Ας απαντήσει ο ίδιος λοιπόν στο Σύλλογο του το «ΓΛΗΝΟ» που τον κατήγγειλε. Και επειδή πολύς λόγος γίνεται συνάδελφοί μου για ανεξαρτησία από την παράταξη της ΔΑΚΕ έχω εδώ ένα δελτίο τύπου του συνάδελφου του Κόκκινου του Μπάμπη που δημοσιεύτηκε χθες σε site της Ρόδου.

Δελτίο τύπου, λοιπόν, του Κόκκινου που λέει, ότι η Κυβέρνηση με Πρωθυπουργό τον Αντώνη Σαμαρά αποτελεί την αφετηρία για εθνική αναγέννηση. Η μόνη ανεξαρτησία που έχει η ΔΑΚΕ και ιδιαίτερα ο συνάδελφος ο Κόκκινος από τη Νέα Δημοκρατία είναι το όνομά του, επειδή λέγεται Κόκκινος.

Και τελειώνω με ένα παραμύθι μια και χθες στους συνάδελφους εδώ της ΠΑΣΚ ήταν πολύ προσφιλής μέθοδος τα παραμύθια. Υπάρχει ένα αντιπαραμύθι ο καλός ο λύκος και τα τρία κακά γουρουνάκια. Στην περίοδο που ζούμε συνάδελφοι ο λύκος είναι ο λαός για τα τρία κακά γουρουνάκια υπάρχουν δυο εκδοχές: (Ευρωπαϊκή Ένωση – Διεθνές Νομισματικό Ταμείο – Κυβέρνηση) ή (συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ – Νέα Δημοκρατία – ΔΗΜΑΡ).

Κοιτάξτε συνάδελφοί μου το ζήτημα το μεγάλο είναι αν ο λύκος, που είναι ο λαός, καταλάβει ότι έχει δόντια, τότε τα γουρουνάκια και τα γουρουνάκια τους στο συνδικαλιστικό κομμάτι δεν θα έχουν κανένα μέλλον. Ευχαριστώ.

Γ. ΓΑΛΑΝΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»

Ο συνάδελφος Παπασπύρος Νίκος εδικαιούτο 1.728 € και επέστρεψε 908 € στο Ταμείο του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ.

Συνάδελφοι, υπάρχουν δύο τρόποι να συζητήσουμε για τη συνδρομή. Συνάδελφε Μπράτη, υπάρχουν δυο τρόποι. Ο ένας είναι να χουλιγκανίσουμε και ο άλλος να συζητήσουμε. Προτείνω το δεύτερο. Πριν μιλήσω για τη συνδρομή, το ζήτημα της συνδρομής και σε σχέση με αυτό, νομίζω ότι το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ τη χρονιά που πέρασε, εκτός των άλλων έκανε ένα σοβαρό λάθος. Το διόρθωσε εν μέρει.

Αναφέρομαι στο ζήτημα της παρακράτησης συνδρομής από την Ενιαία Αρχή Πληρωμών απευθείας για το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ. Το διόρθωσε εν μέρει. Σήμερα νομίζω ότι η 81η Γενική Συνέλευση του κλάδου πρέπει οριστικά να τελειώσει αυτό το ζήτημα: η ΔΟΕ έχει μέλη τους Συλλόγους και όχι τον καθέναν χωριστά. Νομίζω ότι είναι κοινός τόπος για όλους τους εργαζομένους που ενδιαφέρονται για τα Σωματεία ότι σήμερα, περισσότερο από ποτέ χρειαζόμαστε τα Σωματεία.

Πρέπει να συμφωνήσουμε σε αυτό και να συζητήσουμε, να μαλώσουμε, να διαφωνήσουμε για τον προσανατολισμό των Σωματείων. Εκεί πρέπει να τεθεί η διαχωριστική γραμμή και όχι αν χρειαζόμαστε Σωματεία. Υπάρχουν τακτικές που οδηγούν στη διάλυση των Σωματείων, υπάρχουν πολιτικές που οδηγούν στην υπεράσπιση των Σωματείων.

Από αυτό τον καημό ερχόμαστε εδώ και φέρνουμε το ζήτημα της συνδρομής και όχι όπως θέλουν μερικοί να μας πουν ότι είμαστε φραγκοφωνιάδες, ερχόμαστε για ν' αλιεύσουμε ψήφους και ερχόμαστε για να πούμε ότι αυτό που μας ενδιαφέρει είναι το μισό ευρώ που θα μειωθεί η συνδρομή το μήνα.

Κι έρχομαι στο δια ταύτα: Συνάδελφοι, ο μισθός του Αναπληρωτή μειωμένου ωραίου, δεν ξεπερνάει τα 400 ευρώ το μήνα. Το επιμίσθιο του μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ και των αιρετών του ΚΥΣΠΕ είναι 400 € το μήνα. Το επιμίσθιο του μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ και των αιρετών του ΚΥΣΠΕ είναι 400 ευρώ το μήνα. Το οποίο μέλος και αιρετός, έχουν ατέλεια στα τηλέφωνα τους, έχουν γραφεία και έχουν τα χρήματα για τις περιοδείες.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, **το ζήτημα που από την πλευρά των Παρεμβάσεων – Κινήσεων - Συσπειρώσεων θέτουμε, είναι το ζήτημα της υπεράσπισης της ύπαρξης του Συνδικάτου και της αλλαγής του προσανατολισμού.** Δεν υπάρχει συνάδελφοι Σύλλογος που να μη διαπίστωσε φέτος προβλήματα με το να πάρει τη συνδρομή των συναδέλφων. Στο Ταμείο της ΔΟΕ, δεκάδες Σύλλογοι χρειάστηκε να πάρουν φέτος δάνειο για να μπορέσουν να τακτοποιήσουν τις υποχρεώσεις τους. 55.000 μέλη είπε ο Ταμίας της ΔΟΕ είναι φέτος, περιμένουμε από 55.000 μέλη να πάρουμε τη συνδρομή. Δε μας είπε πόσα ήταν πέρυσι.

Το Συνδικάτο πρέπει να παραμείνει μεγάλο, μαζικό, ενωτικό. Φυσικά και χρειάζεται συνδρομή αγαπητοί συνάδελφοι. Θα είχε κανείς αντίρρηση και από τους συναδέλφους που το θέτουν το ζήτημα της συνδρομής, αν η συνδρομή ήταν κυρίως για την αγωνιστική δράση του Συνδικάτου και του κλάδου; Προφανώς και δε θα είχε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, **από την πλευρά των Παρεμβάσεων – Κινήσεων – Συσπειρώσεων, υιοθετούμε την πρόταση δεκάδων Συλλόγων για το ζήτημα της συνδρομής.** Τη διαβάζω πολύ γρήγορα για να μην υπάρχουν παρερμηνείες: «**Καλούμε την 81η Γενική Συνέλευση να συζητήσει το ζήτημα της μείωσης της συνδρομής κατ' ανώτατο όριο 20 ευρώ προς την Ομοσπονδία και τις υπερχείμενες.**» (εννοείται όλα τα υπόλοιπα).

Δεύτερον: **Κατάργηση των προνομίων των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ και των αιρετών.** Πολύ γρήγορα να τ' αναφέρω, τηλεγραφικά: Επιμίσθιο, περιοδείες, αποδείξεις. Κανείς δεν ισχυρίζεται ότι θα πρέπει το μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ να περιοδεύει την Ελλάδα με δικά του έξοδα. Φαντάζομαι κανείς λογικός άνθρωπος δεν ισχυρίζεται όμως ότι θα πρέπει να περιοδεύει την Ελλάδα με όσα χρήματα υπάρχουν χωρίς να

δίνει λογαριασμό σε κανέναν.

Αυτά τα χρήματα είναι των συναδέλφων και δεν ανήκουν σε κανέναν. Φαντάζομαι αγαπητοί συνάδελφοι, χθες άκουσα εδώ τοποθετήσεις δεκάδων συναδέλφων, κυριολεκτικά δεκάδων, όπου περίπου το πρόβλημα του κλάδου είναι η ύπαρξη των Παρεμβάσεων. Και άκουσα και το πρωτάκουστο, ότι πρόβλημα είναι και ότι αλλάζουν οι Παρεμβάσεις κάθε χρόνο θητεία. Αυτό είναι το πρόβλημα του κλάδου που ο κλάδος έχει προβλήματα.

Συνάδελφοι, το μοντέλο του επαγγελματία συνδικαλιστή γραφειοκράτη, αργά ή γρήγορα οδεύει προς αυτό που έλεγε ο ιστορικός ηγέτης σας, «στο χρονοντούλαπο της ιστορίας». Είτε το θέλουμε είτε όχι, ο εκπρόσωπος του συναδέλφου του εργαζόμενου πρέπει να ν' αντιστοιχεί στις ανάγκες του. Δε μπορεί να είναι 15-20 χρόνια έξω από την τάξη του και να μας εκπροσωπεί συνάδελφοι. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου των Παρεμβάσεων από το 1999, είτε σήμερα βρίσκονται στις Παρεμβάσεις είτε όχι, όταν έφυγαν από το Διοικητικό Συμβούλιο ξαναγύρισαν στην τάξη τους.

Δεν υπάρχει ούτε ένας που να στελέχωσε κομματικά, πολιτικά γραφεία, ούτε ένας που να συνταξιοδοτήθηκε μέσω της ΑΔΕΔΥ, ούτε ένας που να μην αναπνέει κιμωλία μαζί με τους συναδέλφους που εκπροσωπούσε εκεί πάνω που ήταν. Αυτή είναι η περηφάνια μας, αυτό θα συνεχίσουμε να το κάνουμε, είναι 1 συν 2, διαχωριστική γραμμή. Αυτή είναι η κόκκινη γραμμή μας απ' όλο το υπόλοιπο κομμάτι.

Για να είμαι δε δίκαιος, θα πρέπει να πούμε ότι στο ζήτημα της επιστροφής των χρημάτων, και το ΠΑΜΕ από την εποχή του Θανάση Γκεσούλη επιστρέφει χρήματα μαζί με τις αποδείξεις.

Τελευταίο συνάδελφοι: **Το Συνδικάτο πρέπει να έχει οικονομική αυτοτέλεια. Αλίμονο στα Συνδικάτα που αναζητούν πόρους, είτε από το κράτος είτε από τα ΕΣΠΑ.** Νομίζω σήμερα το συνέδριο, η 81η Γενική Συνέλευση πρέπει να πάρει απόφαση να σταματήσει κάθε διαδικασία χρηματοδότησης του προγράμματος στο ΙΠΕΜ από το ΕΣΠΑ, το οποίο γίνεται όχι για το πώς θα νικήσουμε το φασισμό για παράδειγμα, όχι πώς θ' αντιπαρεθεθούμε με τα μεγάλα προβλήματα της περιόδου, αλλά το πώς θα ξεχωρίσουμε τους συναδέλφους μέσω επιμορφωτικών σεμιναρίων και προγραμμάτων για να είναι τ' αυριανά στελέχη που θα μας αξιολογήσουν.

Καλούμε αγαπητοί συνάδελφοι να μπει σε ψηφοφορία το ζήτημα της μείωσης της συνδρομής και ξεκαθαρίζω και τελειώνω μ' αυτό, ότι για μας δεν έχει νόημα καμία συζήτηση αν αυτή δεν περιλαμβάνει την κατάργηση των προνομίων του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ.

B. ΖΑΡΚΙΝΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ

Από τους Εκπαιδευτικούς Δράσης, συμμετέχω και στο Συντονιστικό των Νηπιαγωγών. Σήμερα θέλω να καταθέσω εδώ για την προσχολική αγωγή ένα πλαίσιο το οποίο, διεδικητικό πλαίσιο μπήκε στο Σύλλογό μας με αφορμή ότι τέθηκε θέμα ημερήσιας διάταξης για τα νηπιαγωγεία και όπου όλοι οι νηπιαγωγοί μαζευτήκαμε μετά από τρεις συναντήσεις που κάναμε απογευματινές και προσπαθήσαμε να βγάλουμε κάποια πράγματα. Και ζητάμε εδώ από τη ΔΟΕ δεν ξέρω ποιος είναι ο εισηγητής να ενσωματώσει αυτές τις προτάσεις και να μπουνε σε ψηφοφορία, γιατί πιστεύω ότι μπορεί να βγει σήμερα ένα κοινό πλαίσιο.

Οι Νηπιαγωγοί ζητάμε: δίχρονη υποχρεωτική δημόσια και δωρεάν προσχολική αγωγή και εκπαίδευση με υποχρέωση του κράτους για πρώτη παρέμβαση, δωρεάν και δημόσια από εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό, λογοθεραπευτές – ψυχολόγους, τμήματα υποδοχής για αλλόγλωσσα παιδιά, στελεχωμένα τμήματα ένταξης, ενιαίο 14χρονο εκπαιδευτικό σχεδιασμό και πραγματικά δωρεάν εκπαιδευτικό παιδαγωγικό υλικό πάγιο και αναλώσιμο, αλλά με την προϋπόθεση για την αναλογία 1:15 νήπια ανά τμήμα.

Αυτό το συζητήσαμε ιδιαίτερα στο Σύλλογο, γιατί θεωρούμε, ότι όλο αυτό που γίνεται με τα 25 παιδιά μέσα στην τάξη και με μία υποχρεωτικότητα που δεν διασφαλίζει τον αριθμό των παιδιών είναι μπουμέρανκ προς τους νηπιαγωγούς.

Ωράριο, δεν θέλουμε σαφή προσδιορισμό του αιτήματος, αλλά θέλουμε να νομοθετηθεί ωράριο νηπιαγωγών το οποίο να είναι σύμφωνο με το ισχύον στην υπόλοιπη πρωτοβάθμια εκπαίδευση με στόχο την εξίσωσή του με την δευτεροβάθμια.

Μέχρι να κατοχυρωθεί νομοθετικά το ωράριο των νηπιαγωγών να υπάρχει συνδικαλιστική επικάλυψη όσων δεν εφαρμόζουν το νέο ωράριο του νηπιαγωγείου και να καλύπτονται από το Ταμείο της ΔΟΕ σε περίπτωση στάσης εργασίας.

Όχι στην πρωινή ζώνη, όχι στα νέα ενιαία αναμορφωμένα νηπιαγωγεία που προβλέπεται ότι θα γίνουν και θα ισχύουν μέχρι τις 12:00. Αρνούμαστε την μετατροπή του νηπιαγωγείου σε χώρο φύλαξης με την υποβάθμιση του ρόλου του ή σε προθάλαμο της Α' Δημοτικού. Άμεση εφαρμογή του Ν. 3518 για την υποχρεωτικότητα.

Για το κτιριακό. Εξασφάλιση κατάλληλων κτιριακών υποδομών για όλα τα παιδιά 4 έως 6 που να ανταποκρίνεται στις βιολογικές και εκπαιδευτικές ανάγκες αυτής της ηλικίας. Αυστηρή τήρηση των προδιαγραφών για τα νηπιαγωγεία, αλλά και των κριτηρίων ασφαλείας που θέτει ο ΟΣΚ,

τρία τετραγωνικά μέτρα ανά μαθητή. Χώροι υγιεινής, πρόσβαση σε άτομα με αναπηρία, αύλειος χώρος, πυρασφάλεια κλπ.

Να μπει σε πρώτη προτεραιότητα πρόγραμμα απαλλοτριώσεων οικοπέδων και κατασκευής σύγχρονων ασφαλών νηπιαγωγείων που θα καλύψουν άμεσες ανάγκες για φοίτηση όλων των παιδιών που αιτούνται άμεση ίδρυση νηπιαγωγείων, έτσι ώστε να μην μένει έξω από το δημόσιο νηπιαγωγείο κανένα παιδί που αιτείται φοίτησης.

Φέτος θα έχουμε ένα ιδιαίτερα μεγάλο πρόβλημα γιατί ήδη πάρα πολλά παιδιά που έχουν έρθει από ιδιωτικούς παιδικούς σταθμούς και ιδιωτικά νηπιαγωγεία ζητάνε φοίτηση στο νηπιαγωγείο και θα μπορούμε σε πολύ μεγάλες κληρώσεις. Δηλαδή το Σεπτέμβριο θα δείτε ίσως πάρα πολύ άσχημα φαινόμενα σ' αυτό.

Άλλα ζητήματα. Μια νηπιαγωγός επιπλέον ανά νηπιαγωγείο, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η καλή λειτουργία της μονάδας. Μόνιμο βοηθητικό προσωπικό, καθαρίστριες – τραπεζοκόμοι. Επαναλειτουργία των διδασκαλείων, διαρκής επιμόρφωση των νηπιαγωγών με βάση τις ανάγκες τους.

Δεν θέλουμε όπως λέει το διεκδικητικό πλαίσιο μέριμνα για τα ειδικά παιδιά, αλλά θέλουμε ίδρυση τμημάτων ένταξης νηπιαγωγείων ανά συγκρότημα και όσων ειδικών νηπιαγωγείων χρειάζονται για να απορροφηθούν όλα τα νήπια – προνήπια με αναπηρία.

Πλήρη μόνιμη και σταθερή δουλειά όλους. Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων νηπιαγωγών αναπληρωτών δηλαδή χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Και ένα αίτημα που μάθαμε αργότερα και που συμβαίνει, είναι το επίδομα θέσης που αυτή τη στιγμή δεν δίνεται στις αναπληρώτριες νηπιαγωγούς που εκτελούν χρέη Προϊσταμένης και που όπως καταλαβαίνετε είναι και επίδομα ευθύνης.

Αυτή τη στιγμή λοιπόν οι αναπληρώτριες νηπιαγωγοί που αμείβονται μ' αυτό το χαμηλό μισθό, δεν παίρνουν καν και το επίδομα ευθύνης που θα έπρεπε να το παίρνουν.

Θ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ Π.Ε. «Η ΑΘΗΝΑ»

Ή ΤΩΡΑ Ή ΠΟΤΕ !

Εντείνουμε την αντιπαράθεση με το καθεστώς της κοινωνικής λεηλασίας και βαρβαρότητας, για την ανατροπή των ΜΝΗΜΟΝΙΩΝ, της ΔΑΝΕΙΑΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ, του ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΟΥ, που εντείνουν τη φτώχεια, την ανεργία, την εξαθλίωση. Κόντρα στην τρομοκρατία που εξαπολύουν κυβέρνηση, Τρόικα, ΜΜΕ και διαπλεκόμενοι κρατικοί μηχανισμοί.

Ι. Η 81^η Γ.Σ της ΔΟΕ σήμερα, στην εποχή της έντασης της κρίσης και της κοινωνικής βαρβαρότητας που ζούμε, με

τον πόλεμο που έχουν εξαπολύσει όλες οι καθεστωτικές δυνάμεις, οι κρατικές και παρακρατικές εφεδρείες του συστήματος και οι αργυρώνητοι μεγαλοδημοσιογράφοι, απέναντι στον κόσμο της εργασίας και στην κοινωνία, αποκτά ιδιαίτερη σημασία, γιατί δημιουργούνται παράλληλα πολλαπλές δυνατότητες από την πλευρά του κόσμου της εργασίας να επαναφέρει στο προσκήνιο τα προτάγματα της ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ για την κοινωνική απελευθέρωση και χειραφέτηση από τα μνημόνια, τη δανειακή σύμβαση, το μεσοπρόθεσμο, τους τοκογλύφους του ΔΝΤ, της Ε.Ε. και όλα τα καθεστωτικά επιτελεία τους. Η κατάρρευση και το τέλος του μεταπολιτευτικού καθεστώτος- ενός καθεστώτος εκθρικού προς την κοινωνία και εκδικητικού προς κάθε απελευθερωτικό, ανατρεπτικό κοινωνικό αγώνα- όπως κυρίως εκδηλώθηκε και αποτυπώθηκε στις κοινωνικές διαμαρτυρίες, αλλά και στις βουλευτικές εκλογές με τη βαριά ήττα ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΛΑΟΣ και της πολιτικής των μνημονίων και της απεχθούς δανειακής σύμβασης, μαζί με την εντεινόμενη κοινωνική οργή και αγανάκτηση από τα μέτρα που συνεχίζονται, δημιουργούν νέα δεδομένα για τον κόσμο της εργασίας και συνεχίζουν να προκαλούν ρωγμές και τριγμούς στα θεμέλια του πολιτικού συστήματος.

Η συνεχιζόμενη «κατάσταση εκτάκτου ανάγκης» που επικαλούνται οι ίδιοι συγκυβερνώντες ΠΑΣΟΚ-ΝΔ, αυτή τη φορά με αριστερό δεκανίκι τη ΔΗΜΑΡ, δεν είναι τίποτα άλλο παρά η απόσπαση νέας συναίνεσης από την κοινωνία, ώστε να συνεχίσουν τη διαιώνιση του συστήματος της κοινωνικής λεηλασίας και βαρβαρότητας, των μνημονίων και των αντεργατικών πολιτικών. Μια καταστροφική επέλαση ελληνικού κράτους –κεφαλαίου-ΔΝΤ-τρόικα-ΕΕ. η οποία θα ανακοπεί μόνο από την διαρκή όξυνση της σύγκρουσης ανάμεσα σε κυρίαρχους και κυριαρχούμενους, σε εξουσιαστές και εξουσιαζόμενους. Γιατί η αναπαραγωγή και κοινωνικοποίηση της εξαθλίωσης στον καταστροφικό άξονα της συστημικής κρίσης ή της ανάσχεσής της και της καπιταλιστικής ανάπτυξης, με κεύνσιανικού τύπου αιτήματα και στρατηγικές, ακόμα και η επιστροφή στην προηγούμενη καπιταλιστική κατάσταση, αργά ή γρήγορα θα σταθεί εκθρικά σε κάθε απελευθερωτική απόπειρα για την επιθετική διεκδίκηση της επανάκτησης του κοινωνικού πλούτου από κράτος και κεφάλαιο και της καταστροφής των εμπορευματικών και των εξουσιαστικών σχέσεων.

Σ' αυτό το τοπίο και με την κοινωνικοπολιτική ρευστότητα να κυριαρχεί, η πολιτική των μνημονίων και οι «υποχρεώσεις»-τα μέτρα από την δανειακή σύμβαση, προχωρούν και η φτώχεια, η ανεργία και η εξαθλίωση συνεχίζονται. **Παράλληλα, οι αντικοινωνικές πολιτικές των μνημονιακών (συγ)κυβερνώντων ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΔΗΜΑΡ**

καταστρατηγούν βασικά δικαιώματα σε Παιδεία, Υγεία, Εργασία με τη βάρβαρη εισαγωγή της αγοράς, την επιχειρηματικότητα, την κατηγοριοποίηση, την χωρίς προηγούμενο υποχρηματοδότηση, το χτύπημα του δημόσιου σχολείου και την ιδιωτικοποίηση των λειτουργιών του, την αξιολόγηση-απολύσεις, τη μείωση μισθών-συντάξεων και του ΕΦΑΠΑΞ, τη μείωση των κοινωνικών δαπανών. Αποδεικνύεται καθημερινά ότι τα βάρβαρα μέτρα τους ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΤΕΛΟΣ, θέτοντας καθημερινά στους εργαζόμενους ένα και μοναδικό δίλημμα: Εν λευκώ υποταγή στις επιλογές τους ή θα μας καταστρέψουν! Όμως, υποταγή σε αυτούς που μας καταστρέφουν καθημερινά και μας τρομοκρατούν σημαίνει ακόμα μεγαλύτερη καταστροφή. Οι πολιτικές Δ.Ν.Τ., κυβερνήσεων και κρατών της Ε.Ε., τα δυο τελευταία χρόνια, ένα και μοναδικό στόχο έχουν. Να εισάγουν μέσω της Ελλάδας στην Ευρώπη, το μοντέλο κινεζοποίησης των εργαζόμενων, την πλήρη κοινωνική εξαθλίωση και υποτίμηση του κόσμου της εργασίας και τον πολιτικό και κοινωνικό του αφοπλισμό. Με απλά λόγια: φτώχεια, μισθοί πείνας, απολύσεις, αποδόμηση δημόσιας παιδείας και υγείας. Και ακόμα, κρατική καταστολή και αστυνομοκρατία, έλεγχος ή διάλυση των συνδικάτων, εκφασισμός και άνοδος του νεοναζισμού ως φόβητρο αλλά και ως εναλλακτική συστημική λύση... Ο καπιταλισμός μας χρησιμοποιεί ως καύσιμη ύλη για να ξεπεράσει την κρίση του.

Στον πόλεμο των (συγ)κυβερνώντων ο λαός απαντά με πόλεμο στους δρόμους και στις πλατείες, με Λαϊκές Συνελεύσεις, με ενότητα, αλληλεγγύη, εξέγερση και αγώνα

Είναι αλήθεια ότι τα τελευταία δύο χρόνια δόθηκαν δυναμικοί κοινωνικοί και εργατικοί αγώνες, που κατάφεραν σε πρωτόλειο επίπεδο να αποτελέσουν το αντίπαλο δέος απέναντι στην κρατική εξουσία και να απειλούν με μαζικούς όρους το καθεστώς της πολιτικής και οικονομικής χούντας, με διαδικασίες άμεσης δημοκρατίας, συλλογικής δράσης και κοινωνικής αυτοοργάνωσης. Από την 5^η Μάη του 2010 έως τις Λαϊκές Συνελεύσεις του 2011 και την 12^η Φλεβάρη του 2012, η αγωνία του καθεστώτος για την εξέλιξη της κοινωνικής οργής ήταν και εξακολουθεί να είναι εμφανής. Ο πανικός και ο φόβος των κρατούντων αποτυπώθηκε στην ευαισθησία τους για τα ζηλωμένα πεζοδρόμια, ενώ την ίδια στιγμή οι ίδιοι καταστρέφουν χιλιάδες ανθρώπινες ζωές με την κρίση και την ανάπτυξή τους. Τις ογκώδεις διαδηλώσεις τις έθαψαν και αποσιώπησαν τα ορμητικά ποτάμια διαδηλωτών που επιδοκίμαζαν και συμμετείχαν σε ενέργειες μαζικής λαϊκής αντίβιας, που συντονίζονταν στους δρόμους της άμεσης δράσης και ακύρωναν στην πράξη και ξεπερνούσαν τα στημέ-

να ραντεβού του κρατικού κομματικού συνδικαλισμού της ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. Το ίδιο ακριβώς σκηνικό συνεχίζεται στην Ευρώπη, αλλά και στην Αμερική, με την αύρα ελευθερίας στα κινήματα που ορθώνουν ανάστημα και συγκρούονται με τις αντικοινωνικές πολιτικές των κρατούντων της Ε.Ε., του ΔΝΤ, των τραπεζιτών, των ολιγαρχών.

Δύο χρόνια μνημόνιο, δύο χρόνια αγώνες και μια σκληρή κοινωνική πραγματικότητα που βασίζεται στη βίαιη αλλαγή των κοινωνικών και εργασιακών σχέσεων, στην περιθωριοποίηση μεγάλων κοινωνικών στρωμάτων και την εξώθηση των πιο κοινωνικά αδύναμων-ανθρώπων ζώων στην εξαθλίωση, στη φτώχεια, στην δια βίου ανεργία, στον αργό θάνατο και στις αυτοκτονίες-καθεστωτικές δολοφονίες στην ουσία. Ο αγριανθρωπισμός του συστήματος και των κρατούντων με αφορμή την εξελισσόμενη κρίση δεν είναι παρά η καταστροφή της κοινωνικής ζωής: Για να διασωθούν υπαρπάζουν τον παραγόμενο πλούτο, τον αναδιανέμουν στις τσέπες τους και τις τράπεζές τους και υψώνουν τα σύγχρονα πολεμικά φρούριά τους που δεν είναι άλλα από τις πολυτελείς βίλες και επαύλεις τους, τις κόκκινες ζώνες απαγόρευσης και καταστολής στη δημόσια σφαίρα και στις τοπικές κοινωνίες (Κερατέα, Χαλκιδική, κλπ), τους οπλισμένους σαν αστακούς προστάτες της τάξης τους και της ασφάλειάς τους. Για να νομιμοποιήσουν τη δράση τους επιστρατεύουν σε διατεταγμένη υπηρεσία όλες τις εφεδρείες τους: τα αργυρώνητα ΜΜΕ, τους δικαστές, τους ειδικούς αναλυτές της χειραγώγησης, επιστημονολόγους, εργατολόγους, στατιστικολόγους, τους ειδικούς κυβερνητικούς-κοινοβουλευτικούς αγορητές, κρατικοσυνδικαλιστές και κάθε λογής απατεώνες, συνένοχους και συνυπεύθυνους για τη διατήρηση του καθεστώτος της κοινωνικής λεηλασίας και βαρβαρότητας. Βλέπουν την διογκούμενη κοινωνική οργή και παίρνουν τα δικά τους μέτρα προστασίας για να περάσουν τη βάρβαρη πολιτική τους. **Εξοπλίζουν τους μπάτσους με υπερσύγχρονα όπλα και τους εκπαιδεύουν για καταστάσεις γενικευμένων εξεγέρσεων, πριμοδοτούν τους δικαστές με νέες υπερεξουσίες και νομικό οπλοστάσιο, καλύπτουν τα σκάνδαλα κλοπής του κοινωνικού πλούτου- η ζήμενος, το βατοπαίδι τι έγιναν αλήθεια;- , νομιμοποιούν τη δράση φασιστών ενάντια σε μετανάστες, ορθώνουν φράχτες στον Έβρο και σύγχρονα Νταχάου-«κέντρα φιλοξενίας» των μεταναστών, μπουκάρουν όποτε θέλουν σε κοινωνικά στέκια, κέντρα και καταλήψεις, καταστέλλουν όποια κοινωνική και εργατική διαμαρτυρία είναι επικίνδυνη για το καθεστώς με ΜΑΤ, ομάδες ΔΙΑΣ, ΔΕΛΤΑ και πολλών ασφαλιτών. Πραγματική αστυνομική δημοκρατία! Η δημοκρατία τους! Η δημοκρατία των ολιγαρχών μανδρινών της**

εξουσίας, που σε κάθε ευκαιρία επικαλούνται και νέες θυσίες, υποταγή και συναίνεση, ώστε ο κόσμος της εργασίας να γίνει ο χρήσιμος υπήκοος για τη σωτηρία της εξουσίας τους.

3. Στους δρόμους της κοινωνικής και εργατικής δράσης αλλάζουμε τη ζωή μας

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, στην εποχή της κρίσης και της μετεκλογικής περιόδου όπου οι νέοι συγκυβερνώντες καταστρέφουν κάθε δίκτυ κοινωνικής προστασίας και κοινωνικής δικαιοσύνης και η κοινωνία τρομοκρατείται και χρησιμοποιείται ως πειραματόζωο από την τρόικα και τα καθεστωτικά ΜΜΕ για τη συναίνεση και την αποδοχή των νέων μέτρων, χρειάζεται η πιο δυνατή εργατική ενότητα. Ενότητα στην πράξη, με συνδικάτα στα χέρια των εργαζομένων, δυνατά, ανατρεπτικά, μαχητικά. Με μια ΔΟΕ στα χέρια των εκπαιδευτικών και όχι στα χέρια του κομματικού, (συγ)κυβερνητικού συνδικαλισμού, που θα απαιτεί, χωρίς μισόλογα, την ανατροπή των Μνημονίων, της δανειακής σύμβασης και του μεσοπρόθεσμου, θα υπερασπίζεται μαχητικά τα δικαιώματα της εκπαιδευτικής κοινότητας. Μια ΔΟΕ αγωνιστικής συσπείρωσης, κύτταρο κοινωνικής πολιτικής δράσης, δημιουργό θεσμών κοινωνικού μετασχηματισμού και κοινωνικής αλληλεγγύης. Δεν θέλουμε ένα συνδικάτο που στρώνει τα χαλιά για να παρελάσουν οι αξιολογητές, το συνδικάτο που εισπράττει 2 εκατομμύρια ευρώ από το ΕΣΠΑ για να επιμορφώσει τους αυριανούς αξιολογητές μας, το συνδικάτο που δεν μειώνει δραστικά τη συνδρομή και τα συνδικαλιστικά προνόμια και δεν αναπροσανατολίζει τα οικονομικά του για τις ανάγκες των αγώνων και των εκπαιδευτικών.

Σήμερα η απάντηση του κόσμου της εργασίας και των συνδικάτων απέναντι στον κόσμο της εξουσίας και κυριαρχίας και στους σύγχρονους πολιτικούς και οικονομικούς μαυραγορίτες του συστήματος, πρέπει να συμβάλλει στην αναζήτηση και νέων μαχητικών απελευθερωτικών αγώνων και δράσεων, για την υπεράσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων μας και του δημόσιου σχολείου, την αγωνιστική διεκδίκηση της επανάκτησης όσων μας έκλειψαν και συνολικά του κοινωνικού πλούτου και τη δημιουργία αμεσοδημοκρατικών-αντιεξουσιαστικών κυτταρικών δομών κοινωνικού και εργατικού αγώνα και δράσης. Για μια ζωή που να την ορίζει ο κόσμος της εργασίας και η κοινωνία και όχι το κράτος, η αγορά και η εξουσία. Μ' αυτή την έννοια εκείνο που εφεξής έχει βαθύτερη κοινωνική αξία και πολιτική σημασία είναι η ανάπτυξη και το στερέωμα αμεσοδημοκρατικών-αντιεξουσιαστικών κοινωνικών θεσμών, συμμετοχής, συναπόφασης, αυτοδιαχείρισης, αντίστασης και δράσης, που θα αποτελούν το πραγματικό αντίπαλο δέος απέναντι

στους υπάρχοντες και συνάμα τη δυνατότητα των εργαζομένων να αλλάξουν οι ίδιοι τη ζωή τους. Με τρόπους και μέσα μιας κοινωνικής πολιτικής των όλων και των ίσων, που αποκτούν φωνή με τα δικά τους ανεξάρτητα και αυτόνομα μέσα κοινωνικού μετασχηματισμού και δοκιμάζουν στην πράξη το χτίσιμο του αντίπαλου δέους των από κάτω, απέναντι στον ολοκληρωτισμό της κρατούσας κατάστασης, πιστεύοντας ακράδαντα στη δυνατότητα της αντίστασης και ότι τα πράγματα μπορεί κι αλλάζουν από σήμερα και όχι σε ένα μακρινό αβέβαιο μέλλον.

Μοναδική ελπίδα για όλους μας είναι η συνέχιση και ενδυνάμωση της συλλογικής δράσης και των κοινωνικών αντιστάσεων, με κοινωνικοπολιτικούς και εργατικούς αγώνες, πολύμορφους, διευρυμένους και πολυεπίπεδους, στο πλαίσιο ενός πανκοινωνικού-πανεργατικού ξεσηκωμού, εξέγερσης, ενότητας, αλληλεγγύης, ώστε να ηττηθεί οριστικά και αμετάκλητα η πολιτική των μνημονίων, της απεχθούς δανειακής σύμβασης και της κοινωνικής εξαθλίωσης που επιφέρουν τα βάρβαρα αντικοινωνικά μέτρα. Για να ανατραπεί το καθεστώς της κοινωνικής λεηλασίας και βαρβαρότητας και να πάρουμε πίσω όσα μας έκλειψαν στο όνομα της κρίσης: Μισθούς, συντάξεις, περίθαλψη, δημόσια υγεία, δικαιώματα. Για να μπει φραγμός στον οικονομικό μας αφανισμό, στην κοινωνική καταστροφή, την υποδούλωση των εργαζομένων. Για να καταργηθούν όλα τα φορομπηχτικά μέτρα, τα χαράτσια, οι κεφαλικοί φόροι. Για να ανατραπεί η δανειακή σύμβαση, το μεσοπρόθεσμο, τα μνημόνια, το ευρωσύμφωνο λιτότητας. Για να αναχαιτιστεί η επέλαση των αξιολογητών στην εκπαίδευση. Για να χρηματοδοτηθούν άμεσα τα σχολεία. Για να αντισταθούμε απέναντι στην άνοδο του νεοναζισμού...**Για να μη ζήσουμε σκλάβοι της Τρόικα, του ΔΝΤ, της Ε.Ε, των τραπεζιτών και των μανδρινών της εξουσίας.**

**ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ
ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ.
ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΟΛΛΟΙ,
ΕΙΝΑΙ ΛΙΓΟΙ ΚΑΙ ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΟΙ.**

Ο αγώνας συνεχίζεται μέχρι την τελική νίκη...!!!

Γ. ΚΑΛΗΜΕΡΙΔΗΣ

**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΡΟΥ - ΤΗΝΟΥ -
ΜΥΚΟΝΟΥ**

Συνάδελφοι θα ξεκινήσω, διαβάζοντας δύο αποσπάσματα πολύ σύντομα με αντικείμενο την αξιολόγηση. Το πρώτο απόσπασμα λοιπόν λέει: «Ο στόχος της αξιολόγησης

του εκπαιδευτικού έργου είναι η ποιοτική αναβάθμιση όλων των παραγόντων της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Με την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου επιδιώκεται η ενίσχυση της αυτογνωσίας και επαγγελματικής ανάπτυξης των εκπαιδευτικών με στόχο τη βελτίωση της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου στο χώρο του σχολείου».

Δεύτερο απόσπασμα: «Η αξιολόγηση πρέπει να λειτουργεί ως ανατροφοδοτικός μηχανισμός της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Από το προϊόν της αξιολογικής διαδικασίας πρέπει να προκύπτει όφελος, ποιότητα και αναβάθμιση της ίδιας της εκπαίδευσης».

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τα δύο αποσπάσματα που μόλις διάβασα θα μπορούσαν να έχουν τον ίδιο συντάκτη, καθώς είναι φανερό ότι είμαστε στο ίδιο πολιτικό περιβάλλον, στο ίδιο ιδεολογικό κλίμα, κυριαρχούν οι ίδιες έννοιες και τα ίδια ερμηνευτικά εργαλεία: ανατροφοδότηση, επαγγελματική ανάπτυξη του εκπαιδευτικού, αξιολόγηση η οποία βοηθάει στην εκτίμηση του εκπαιδευτικού έργου.

Υπάρχει όμως ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, που θα έπρεπε να μας απασχολήσει, ο συντάκτης του πρώτου αποσπάσματος είναι το Υπουργείο Παιδείας στο πρόσφατο σχέδιο του για την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας, ενώ ο συντάκτης του δεύτερου αποσπάσματος είναι η Διδασκαλική Ομοσπονδία της Ελλάδος και προέρχεται από την εισήγησή της για το πρόγραμμα δράσης του κλάδου.

Τίθεται επομένως ένα σημαντικό ερώτημα, είναι δυνατόν, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, μία Ομοσπονδία η οποία έχει την ίδια πολιτική λογική για την αξιολόγηση να μπορέσει να υπερασπιστεί τα ταξικά συμφέροντα των μελών της και να εξυπηρετήσει τις μορφωτικές ανάγκες των παιδιών της εργαζόμενης πλειοψηφίας;

Για να είμαστε πιο συγκεκριμένοι, είναι καλές οι ιστορίες περί καλής αξιολόγησης και ότι πρέπει ο κλάδος να έχει μία άποψη με την αξιολόγηση για να μπορέσει να επικοινωνήσει υποτίθεται με την κοινωνία, αλλά η αξιολόγηση, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τίθεται πάντοτε μέσα σε ένα συγκεκριμένο πολιτικό και ιστορικό πλαίσιο και σχετίζεται με την προσπάθεια ακριβώς του κράτους να ελέγξει το αποτέλεσμα της εκπαίδευσης, προσανατολίζοντάς το στην αγορά, να υποτάξει τον εκπαιδευτικό στους στόχους του σχολείου της αγοράς και ταυτόχρονα να αναδιαρθρώσει τις εργασιακές σχέσεις στην εκπαίδευση, οδηγώντας στην απόλυση χιλιάδες εκατοντάδες εκπαιδευτικούς.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Ακόμη και αν δεχτούμε το επιχείρημα περί καλής αξιολόγησης η οποία θα λειτουργούσε ανατροφοδοτικά για το εκπαιδευτικό έργο, το απλό ερώτημα που άμεσα μπαίνει είναι σε ποιο περιεχόμενο και με ποιους στόχους για την εκπαίδευση; Όποιος αποδέχε-

ται την αξιολόγηση ως έννοια και πρακτική θεωρεί δεδομένο και ταξικά ουδέτερο το περιεχόμενο της εκπαίδευσης. Υιοθετεί μια θέση που και αντιεπιστημονική είναι και υποτάσσει τον κόσμο της εκπαίδευσης στους κυβερνητικούς σχεδιασμούς του νέου σχολείου.

Στην πραγματικότητα ένα περιεχόμενο γνωρίζουμε, ένα αναλυτικό πρόγραμμα, το οποίο είναι αυτό του σχολείου της αγοράς, του σχολείου των δεξιοτήτων. Εδώ πέρα πρέπει να δώσουμε μία απάντηση τελικά ως Ομοσπονδία με ποιο σχολείο θέλουμε να είμαστε. Θέλουμε να είμαστε με το σχολείο της λειτουργικής ημιμάθειας; Θέλουμε να είμαστε με το σχολείο των δεξιοτήτων ή θέλουμε να είμαστε με το σχολείο της κριτικής συνειδητοποίησης και της μορφωτικής χειραφέτησης του κόσμου της εργασίας;

Ποιο είναι όμως το ευρύτερο πλαίσιο μέσα στο οποίο ανοίγει σήμερα η συζήτηση περί αξιολόγησης; Δεν συζητάμε ασφαλώς σε ένα πολιτικό και ιστορικό κενό. Τα πράγματα είναι πολύ συγκεκριμένα, βαθμολόγιο - μισθολόγιο, διαδικασία η οποία θα οδηγήσει στη μισθολογική καθήλωση χιλιάδες εκπαιδευτικούς και ενδεχομένως θα τους οδηγήσει στην απόλυση.

Δύο, λευκή βίβλος του Ρέππα για το δημόσιο τομέα, συνολική αναδιάρθρωση του δημόσιου τομέα ο οποίος θα πρέπει να λειτουργεί με κριτήρια της αγοράς, συγχώνευση χιλιάδων δημόσιων οργανισμών, κλείσιμο δημόσιων επιχειρήσεων, 150.000 απολύσεις. Ποιος είναι ο συνεκτικός κρίκος που διαπερνά τη λευκή βίβλο του Ρέππα και ευρύτερα τις προσπάθειες αντιδραστικής ανασυγκρότησης του δημόσιου τομέα; Η έννοια της αξιολόγησης.

Τρία, η έκθεση ΟΟΣΑ για την ελληνική εκπαίδευση. Εκεί προσδιορίζεται με σαφήνεια ένα αξιολογικό πλαίσιο, όπου η αξιολόγηση των μαθητών θα αποτελεί κριτήριο για την αξιολόγηση των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών. Διαδοχικές αρνητικές αξιολογήσεις ενός εκπαιδευτικού θα οδηγούν στην απόλυση.

Μπορούμε να μιλάμε σήμερα για κάποια άλλη αξιολόγηση πέρα απ' αυτήν; Ο αντίπαλος συναδέλφισσες και συνάδελφοι έχει συγκεκριμένη στρατηγική την οποία την καταθέτει. Μπορεί κάποιος σήμερα να πάει και να συζητήσει πάνω σ' αυτό το πλαίσιο; Τι άλλο θα μπορούσε να είναι αυτό, παρά μία παράδοση και ένας σφαγιασμός τόσο των μορφωτικών δικαιωμάτων της νέας γενιάς, όσο και των συμφερόντων του ίδιου του κλάδου.

Δύο ζητημάκια ακόμα σύντομα και τελειώνω. Είπε ο Μαντάς, ο Πρόεδρος, στην τοποθέτησή του ότι εμείς, κοιτάξτε να δείτε, είμαστε εναντίον της αξιολόγησης η οποία διαφοροποιεί και κατηγοριοποιεί σχολικές μονάδες και η οποία καθοδηγεί και ποδηγετεί τον εκπαιδευτικό.

Ξέχασε όμως σκόπιμα να μας πει, ένα, ότι η αξιολόγηση

είναι ήδη πραγματικότητα, την εφαρμόζει η Interwave στους εκπαιδευτικούς οι οποίοι δουλεύουν με ΕΣΠΑ. Δεύτερον, ότι η Ομοσπονδία δεν παίρνει θέση στη σχολική διαφοροποίηση που ήδη υπάρχει στην ελληνική εκπαίδευση, σχολεία τα οποία είναι αναμορφωμένου προγράμματος και πιλοτικά - πειραματικά σχολεία για τα οποία δεν έχει πάρει θέση η ΔΟΕ και είναι τα σχολεία τα οποία τα προορίζει το κράτος για την οικονομική ελίτ.

Επίσης δεν πήρε ξεκάθαρη θέση μολοντί είναι εναντίον της καθοδήγησης του εκπαιδευτικού δεν είπε τίποτα απολύτως για τους νέους συναδέλφους. Είναι εναντίον της μονιμοποίησης με αξιολόγηση των νέων συναδέλφων; Αλλιώς πώς τους υπερασπίζεται; Ξεκάθαρα πράγματα, να πάρει και στα δύο θέση συγκεκριμένη. Δηλαδή να τοποθετηθεί απέναντι στο νέο σχολείο που κατηγοριοποιεί τις σχολικές μονάδες και διαφοροποιεί το σχολικό σύστημα και απέναντι στην προοπτική της αξιολόγησης των νέων εκπαιδευτικών και των προγραμμάτων ΕΣΠΑ που διαχέουν μια πολύ συγκεκριμένη αξιολογική λογική.

Τρίτο και τελευταίο και έχω τελειώσει. Είμαστε εναντίον του θεσμικού πλαισίου που υπάρχει αυτή τη στιγμή στην αξιολόγηση ψηφισμένο; Λέει η πλειοψηφία των ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ όχι στον 2689/2002 το καθηκοντολόγιο και όλο το θεσμικό πλαίσιο που έχουν ψηφίσει οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ; Να το πάρει τώρα απόφαση το συνέδριο, διαφορετικά μας κοροϊδεύουν. Πάνω σε αυτό το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο θα νομοθετήσουν σε μια πρώτη φάση τουλάχιστον.

Και τελευταίο, θα είναι εναντίον της αξιολόγησης, αλλά με τους αξιολογητές τι θα γίνει; Θα τους διαγράψουμε τους Επιθεωρητές από τα Σωματεία μας, θα πάρει ξεκάθαρη θέση η Ομοσπονδία και θα δεσμευτούν οι παρατάξεις, ούτε ένα μέλος τους δεν θα έχει ρόλο Επιθεωρητή; Δεν μπορείς να είσαι εναντίον της αξιολόγησης, αλλά να μην παίρνεις θέση σε σχέση με τους αξιολογητές.

Θα κριθούμε όλοι, Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, σ' αυτό το πεδίο. Καταθέτω συγκεκριμένη πρόταση η οποία είναι αποτέλεσμα των Γενικών Συνελεύσεων ενός μεγάλου αριθμού πρωτοβάθμιων σωματείων και του δικού μου συλλόγου, αυτή η πρόταση νομίζω ότι μπορεί να αποτελέσει μία ασπίδα των συμφερόντων των εκπαιδευτικών, μία ασπίδα των μορφωτικών συμφερόντων της νέας γενιάς.

ΣΤ. ΚΑΛΛΩΝΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ - ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ «Ν. ΠΛΟΥΜΠΙΔΗΣ»

Συνάδελφοι σ' αυτά τα πεπραγμένα για να μπορέσεις να κάνεις μία στοιχειώδη κριτική δεν αρκεί να γράψεις σε

τέσσερις κόλλες χαρτί μία αριθμητική παρουσίαση πράξεων και δράσεων ή υποθέσεων που θα μπορούσαν να γίνουν.

Γιατί το λέω αυτό; Γιατί μία βασική συνθήκη και μία προϋπόθεση για ένα συνδικαλιστικό κίνημα για το οποίο κανείς δεν μίλησε εδώ πέρα είναι τι κοινωνία θέλουμε. Για να μπορέσεις να ορίσεις μια τέτοια συνθήκη και να πεις τι κοινωνία θέλεις, θα πρέπει να έρθεις οπωσδήποτε σε μία ρήξη και να προσπαθήσεις να ανατρέψεις όχι μόνο μία συγκεκριμένη πολιτική συνθήκη και οικονομική, αλλά ένα ολόκληρο σύστημα που έχει ονοματεπώνυμο και δεν είναι τίποτε άλλο από το σάπιο καπιταλιστικό σύστημα. Είναι αυτό που έχει κατακρεουργήσει τις ζωές μας, είναι αυτό που διέλυσε την κοινωνία, είναι αυτό που κατέστρεψε όλα τα κοινωνικά δικαιώματα.

Προσέξτε ρε συνάδελφοι και απευθύνομαι σε σένα συνάδελφε Πετράκη, γιατί οι γέρικες κουφάλες είναι αυτές που ιδεολογικά και πολιτικά από την εποχή του Πλουμπίδη που ήταν Κομμουνιστής συνάδελφε Μπράτη και ξέχασες να το πεις χθες, οραματίζονταν και πάλευαν για όλα αυτά τα δικαιώματα που σήμερα η κυβέρνηση, η Τρόικα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο έχουν έρθει και έχουν γκρεμίσει.

Πάμε τώρα σε ένα ειδικό ζήτημα. Στο τετρασέλιδο που έχετε δώσει συνάδελφοι της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ για πρώτη φορά έχετε εξαφανίσει τα ασφαλιστικά και τα συνταξιοδοτικά, τα έχετε εξαφανίσει παντελώς. Και θα σας πω συνάδελφοι γιατί τα έχετε εξαφανίσει. Είχα την τύχη εδώ και 1,5 χρόνο στα πλαίσια της εναλλαγής που έχουμε ως Παρεμβάσεις να τους εκπροσωπήσω στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ.

Ακούστε λοιπόν τι γίνεται εδώ πέρα. Στο προηγούμενο Γενικό Συμβούλιο ούτε λίγο, ούτε πολύ αποφάσισαν να καθιερώσουν μόνιμη συνδρομή αυτό που καταγγέλλαμε ως χαράτσι, την έκτακτη δηλαδή εισφορά. Γιατί όπως συνάδελφοι, ξέρετε γιατί; Για να στηρίξουν το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων, το ΤΕΑΔΥ και το είπε και η συναδέλφισσα από το ΠΑΜΕ και δεν άκουσα κανέναν τους να απαντήσει, ούτε τον Πρόεδρο τον Τσικρικά που ήταν εδώ πέρα, ότι είναι συντεχνιακό και ότι αφορά πολύ λίγους συναδέλφους και πιο συγκεκριμένα όσους έχουν 27 χρόνια υπηρεσίας και πάνω.

Προτείνανε συνάδελφοι μία τυχοδιωκτική οικονομική αναλογιστική μελέτη για να πάρουν 1 δις 200 εκατομμύρια που επιτρέπει η Τρόικα μόνο με την προϋπόθεση ότι το Ταμείο Πρόνοιας, το εφ' άπαξ θα είναι βιώσιμο. Μετά όλα τελείωσαν.

Και έρχεστε τώρα συνάδελφοι της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ να μας πείτε να πάμε κάτω στη βάση και να πούμε στον συ-

νάδελφο ότι πρέπει να πληρώνει εισφορές, ότι αυτός ο συνάδελφος θα έχει μέλλον στην συνταξιοδοτική του ασφάλιση.

Το μόνο που κάνετε είναι αυτό που κάνανε οι δικοί σας συνδικαλιστές της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ στον ΟΤΕ που στείλανε στον καιάδα τους νέους εργαζόμενους, που σπάσανε τις εργασιακές σχέσεις και κανείς δεν εμπιστεύεται σήμερα το συνδικαλιστικό κίνημα εκεί πέρα.

Ερχόμαστε τώρα σε κάτι πιο συγκεκριμένο το οποίο κι αυτό το εξαφανίσате και είναι προβληματική η συνθήκη αυτή των πεπραγμένων της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Μιλάτε για την αξιολόγηση και είσατε έτοιμοι να δώσετε ως πρόβata επί σφαγής τους πρωτοδιόριστους συναδέλφους λέγοντας ότι θα αξιολογούνται. Είναι μεγάλη σας ντροπή.

Σας θυμίζω, λοιπόν, ότι ο Γεώργιος Παπανδρέου και απευθύνομαι και σε σένα πάλι Μπράτη, αλλά και σε σένα Πρόεδρε ήταν αυτός που τότε με το περίφημο ιδιώνυμο του Βενιζέλου είπε με πολύ ξεκάθαρο τρόπο, ότι οι εκπαιδευτικοί μπορούν να κρατάνε τις ιδέες τους, δεν μπορούν όμως να κρατάνε τις θέσεις τους στο δημόσιο. Ήταν αυτοί που απέλυσαν τον Πλουμπίδη, ήταν αυτοί που πραγματικά καταρράκωσαν το συνδικαλιστικό κίνημα, είσατε συνεχιστές μιας τέτοιας λογικής συνδικαλιστικής μέσα στο κίνημα.

Πολύς λόγος γίνεται τον τελευταίο καιρό και για τον ΕΟΠΥΥ. Πάλι στις διοικήσεις δεν μπόρεσαν να υπερασπιστούν μία απλή διαδικασία του ΟΠΑΔ που έλεγε κάτι πολύ συγκεκριμένο, ότι πρώτη δαπάνη που πρέπει να πληρωθεί δεν πρέπει να είναι τα κέντρα που κάνουν τις εξετάσεις, αλλά οι ασφαλισμένοι. Με αποτέλεσμα πολλοί από εμάς συνάδελφοι με χρόνιες παθήσεις κλπ. κλπ. να μην μπορούν να μπαίνουν στη λίστα να πληρωθούν, να μην μπορούν να τους αποδίδονται τα χρήματα και όλοι αυτοί να παίρνουν τα χρήματα του ΟΠΑΔ χωρίς καμία νομιμοποίηση, να είναι τα μεγάλα κέντρα που λυμαίνονται το χώρο της υγείας.

Κλείνοντας λέω το εξής. Άκου Μάνο, η ιστορία περί ενότητας πρέπει να έχει ένα σαφή χαρακτηρισμό, ο δρόμος της ενότητας δεν είναι ένας δρόμος με ευχολόγιο. Η ενότητα έχει ταξικό προσανατολισμό, έχει ταξική κατεύθυνση, έχει στόχο και έχει όραμα.

Αυτό σας λείπει εσάς Μάνο, είσατε έτοιμοι να συγκρουστείτε με το κεφάλαιο, είσατε έτοιμοι να συγκρουστείτε με τα συμφέροντα, είσατε έτοιμοι να δείτε ποιος είναι ο κύριος υπαίτιος όλης αυτής της πολιτικής κατάστασης; Τότε και μόνο τότε θα μπορέσουμε να μιλήσουμε για μία πραγματική ενότητα στη βάση του κλάδου που θα ανατρέψει όλες αυτές τις πολιτικές. Ευχαριστώ.

Α. ΚΑΠΑΚΤΣΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ «ΥΠΑΙΘΡΟΥ»

Θα συμφωνήσω με το βασικό εισηγητή της πλειοψηφίας του Διοικητικού Συμβουλίου, με το πρώτο βασικό συμπέρασμα που έβγαλε, ότι δηλαδή έχουμε τελείως διαφορετική προσέγγιση επί της ουσίας.

Τι θέλω να πω: Χαρακτηριστικά παραδείγματα από την εισήγηση: Μας παρέθεσε μια πλειάδα ασύνδετων αγωνιστικών προτάσεων και επειδή καμία από αυτές τις προτάσεις δε συγκέντρωνε την απαραίτητη πλειοψηφία, γι' αυτό και το Διοικητικό Συμβούλιο δεν προχώρησε κανέναν μεγάλο αγώνα. Αλλά και στη βάση του κλάδου, κοινή συνισταμένη, κραυγή αγωνίας των συναδέλφων είναι ότι δε μπορούμε να κάνουμε κανέναν αγώνα γιατί δε μπορούμε να σηκώσουμε το κόστος. Κάντε οτιδήποτε άλλο, βρείτε οτιδήποτε άλλο εκτός από μια απεργία ή έναν αγώνα που θα έχει οικονομικό κόστος. Και όλα αυτά ας τα συνδέσουμε και με ορισμένα άλλα που ακούστηκαν σκόρπια εδώ. Δηλαδή, ότι μετά από ένα χρόνο, αναγκάστηκε ο εκπρόσωπος της ΠΑΣΚ να δηλώσει ότι το ΠΑΣΟΚ ήταν αυτό που με τη συγκεκριμένη κυβερνητική πολιτική έφτασε ο κλάδος και όλοι οι εργαζόμενοι αυτής της χώρας εδώ.

Πέρυσι όμως τέτοιοι καιρό, ο εισηγητής τους αρνήθηκε έστω και μια φορά ν' αναφέρει τον αίτιο αυτής της κατάστασης. Έστω και μια φορά δεν τον ανέφερε. Και μάλιστα τη στιγμή που την παραμονή, το προηγούμενο βράδυ, είχαν συνάντηση με την Υπουργό και την Υφυπουργό, αυτήν που ευθύνεται για όλα αυτά τα αίσχη και τους έκανε «μασάζ» για να κρατήσουν συγκεκριμένη στάση.

Και όχι μόνο αυτό, η λογική του Διοικητικού Συμβουλίου διέπεται από τις εκτιμήσεις της άλλης πλευράς. Ποια ήταν η εκτίμηση του συναδέλφου Παληγιάννη; Ότι οδηγηθήκαμε εδώ που οδηγηθήκαμε από την κυβέρνηση Παπανδρέου γιατί λέει έκανε εξοικονόμηση πόρων. Επί λέξει. Δηλαδή η κυβέρνηση Παπανδρέου έβλεπε ότι έχουμε χάλι και έπρεπε να «μαζέψουμε» τα οικονομικά για να μπορέσουμε να τα βγάλουμε πέρα.

Δηλαδή η κυβέρνηση Παπανδρέου δεν ήταν ο μεσάζων, δεν ήταν κυρία δύναμη, δεν ήταν αυτός που αποφάσιζε ότι το χρέος των 367 δισεκατομμυρίων θα το πληρώσουν οι φτωχοί, το χρέος που έγινε: χρυσοπληρωμένοι δρόμοι, χρυσοπληρωμένα φάρμακα, χρυσοπληρωμένες Ολυμπιάδες, χρυσοπληρωμένα υποβρύχια, χρυσοπληρωμένα αεροπλάνα, χρυσοπληρωμένες μίζες και αρπαχτές, θα το πληρώσουμε εμείς όλοι, όλοι οι υπόλοιποι εργαζόμενοι που δε βρίσκονται εδώ πέρα με όλα τα φτωχά λαϊκά στρώματα.

Αυτό ήταν εξοικονόμηση πόρων!!! Με αυτή τη λογική δε μπορούμε να συγκροτήσουμε κίνημα. Και για να γίνω πιο συγκεκριμένος: αν δεν κάνεις ανάλυση της συγκεκριμένης κατάστασης, ποιο είναι το επίδικό της κάθε φορά περιόδου, είναι αδύνατο να προτείνεις οτιδήποτε. Και η συγκεκριμένη περίοδος λέει το εξής: Ξεκινώντας από το δημόσιο χρέος, γίνεται μια γενικευμένη αντιλαϊκή αντεργατική επίθεση ενάντια στο σύνολο των συμφερόντων των εργαζομένων και του λαού.

Αν σε αυτή την επίθεση δεν έχεις το δικό σου πρόγραμμα αντιπαράθεσης, δεν πρόκειται να κάνεις τίποτα. Και γι' αυτό η Ομοσπονδία δεν έκανε τίποτα! Γιατί δεν έχει καμία τέτοια εκτίμηση. Δηλαδή αν δεν πεις ότι το δημόσιο χρέος είναι δικό τους. Άρα αυτοί να το πληρώσουν, δεν το αναγνωρίζουμε, δεν τους δίνουμε ούτε μία δραχμή.

Και επειδή πλέον το δημόσιο χρέος το έχουν κάνει κρατικό χρέος, τότε σημαίνει ότι πρέπει ν' αντιπαρατεθώ και με τους πολιτικούς πάτρωνες των πιστωτών που είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση. Που χρησιμοποιεί με μέθοδο όλη τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να επιβάλλει τη συγκεκριμένη πολιτική, η οποία οδηγεί σε οικονομική απαξίωση αυτής της χώρας, σε εγκατάλειψη ή καταστροφή του παραγωγικού δυναμικού, σε καταστροφή των εργασιακών σχέσεων. Αν δε βάλω αυτά τα ζητήματα δεν πρόκειται να κάνω κίνημα.

Άρα πρέπει να έχω συγκεκριμένο Πρόγραμμα Δράσης το οποίο να περιλαμβάνει πολλά πράγματα. Κι εδώ πρέπει να ξεπεράσουμε αυταπάτες. Τι εννοώ να ξεπεράσουμε αυταπάτες; Φανταστείτε το ιδιωτικό χρέος που έγινε κρατικό τώρα, το τελευταίο χρονικό διάστημα, οι φραγκοδολοφόνοι που το χειρίζονται να λένε: «άντε ρε παιδιά, επειδή είστε επί ξύλου κρεμάμενοι και πάμε για παγκόσμια οικονομική κρίση και για διάλυση της Ευρωζώνης, θα σας κάνουμε ένα σκόντο. Όχι ότι δε θα πληρώσετε, θα πληρώσετε αλλά θα σας το κάνουμε για 100 χρόνια».

Εκατό χρόνια, 280 με το κούρεμα, πηγαίνει 2,8 δις (με 1%, όσο δανείζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα το χρόνο) συν 2,5 δισεκατομμύρια ο ελλειμματικός αντιλαϊκός προϋπολογισμός που υπάρχει, είναι 5.300.000. Τότε η κυβέρνηση θα έρθει και θα πει κάτω από τους πιο ευνοϊκούς όρους: «5.300.000 θα μου πληρώσετε όλοι εσείς». 5.300.000 στο κεφάλι πέφτει.

Τι θα κάνουμε; Πρέπει να έχουμε θέση, όχι μόνο σα Συνδικάτο, σαν εργατικό κίνημα, και να πούμε ότι: «δε σας πληρώνουμε ούτε μια δραχμή, θέλουμε πίσω όλα αυτά που μας έχετε πάρει». Θα το κάνουμε; μόνο έτσι μπο-

ρούμε ν' αντιπαρατεθούμε.

Δεύτερο ζήτημα, για τις Τράπεζες: 155 δισεκατομμύρια εγγυήσεις και άλλα 30 δισεκατομμύρια να τους δώσουμε τώρα. Γιατί; Για να δανειζομαι «εγώ» με την πιστωτική κάρτα, ν' αγοράζω φασόλια και κρέας από το σούπερ μάρκετ με 18,5% και το αφεντικό της γυναίκας μου με 3%. Ποιες; Τις Τράπεζες τις δικές μας! Που μας ανήκουν!

Πάμε παρακάτω: Θα έχεις παραγωγική ανασυγκρότηση όταν έχεις τον τομέα της ενέργειας να τον λυμαίνονται όλα αυτά τα τσακάλια και να σου επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση τα δίκτυα όλα να είναι στη διαχείριση όλων αυτών; Πρέπει να έχεις άποψη σαν εργατικό κίνημα, σαν Ομοσπονδία. Και αν έχεις άποψη, αυτή δε συγκρούεται με όλο το πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που σου λέει, ιδιωτικός τομέας, ΣΔΙΤ και όλα τα υπόλοιπα;

Μπορείς να κάνεις εξαγωγές με το ευρώ την ώρα που δε μπορείς να χρησιμοποιήσεις δική σου νομισματική πολιτική; Και αν όλα αυτά εδώ πέρα δε διαμορφώνουν ένα τελειώς διαφορετικό πρόγραμμα στον αντίποδα αυτού που επιβάλλεται σήμερα, τότε ποιο είναι αυτό που διαμορφώνεται;

Αυτά είναι ζητήματα όλου του εργατικού κινήματος. Και είναι αλήθεια, δε λύνονται με κλαδικούς αγώνες. Πρέπει να τα βάλουμε σημαίες στις προμετωπίδες μας και ταυτόχρονα να κάνουμε αγώνες να ενωθούμε με όλους τους εργαζομένους. Αλλά από κάπου πρέπει να ξεκινήσουμε. Η Ομοσπονδία πρέπει να ξεκινήσει. Και εδώ απαντάμε στο δεύτερο ζήτημα: Υπάρχουν τρόποι με τους οποίους πρέπει ν' αντιπαρατεθούμε; Υπάρχουν. Ψάξαμε να τους βρούμε; Όχι. Γιατί; Γιατί δεν ακούμε τη φωνή του κλάδου.

Τι λένε για παράδειγμα οι συνάδελφοι; Καταλήψεις των σχολείων την ημέρα της απεργίας. Κανένας δε δηλώνει απεργός. Προστατεύουμε το μεροκάματο του συναδέλφου, δε μπαίνει κανένας μέσα να δει ποιος είναι απεργός και

ποιος όχι. Γλιτώνουμε το μεροκάματο. Καλούμε τους συναδέλφους να υπερασπιστούν τις καταλήψεις των σχολείων και να λύσουν το πρόβλημα του κόστους του απεργιακού αγώνα μ' αυτό τον τρόπο.

Έγιναν αυτές οι προτάσεις; Ακούγονται από κανέναν ή δεν ακούγονται; Θα τιςβάλουμε μπροστά; θα τις παλέψουμε; Είναι μια διέξοδος στο πραγματικό κόστος και στο πραγματικό ζόρι που έχουν οι συνάδελφοι; Είναι. Και για να το τελειώνω, θα σας πω το εξής: Έχουμε την ευτυχία εδώ μέσα να καταγράφονται τα λόγια όλων. Και σε εποχή που γράφεται η ιστορία ή, για να το πω αλλιώς, η ιστορία περνάει μπροστά απ' τα μάτια μας, καλά είναι και με τα λόγια, αλλά πολύ περισσότερο με τις πράξεις, να τροποποιήσουμε αυτή την ιστορία.

Και ιστορία γράφουν και οι γονατιστοί και οι προσκυνημένοι. Συγκεκριμένη ιστορία!

Και ιστορία γράφουν και αυτοί που είναι όρθιοι και παλεύουν. Εμείς θέλουμε το Συνδικάτο μας να είναι μ' αυτούς, τους δεύτερους.

B. ΜΑΚΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ -ΜΟΣΧΑΤΟΥ

Στις 21 Απριλίου του 1941 όταν οι Γερμανοί ήταν στη Λάρισα ο Πλαστήρας έγραφε σε ένα γράμμα του, ότι θα ήταν φρόνιμο να υπάρξει μία φιλογερμανική κυβέρνηση για να κάνουμε ηπιότερα παρά οδυνηρή την ήττα.

Αλήθεια την ώρα που οι Γερμανοί ήταν προ των πυλών, σήμερα που η αξιολόγηση είναι όχι προ των πυλών, μέσα στις πύλες, που οι απολύσεις είναι μέσα στις πύλες, που τα εργασιακά δικαιώματα καταστρατηγούνται, είναι ή δεν είναι ίδια λογική με του Πλαστήρα και την ηπιότερη και φρονιμότερη λύση για μια φιλογερμανική κυβέρνηση όλοι όσοι λένε, ότι μπορεί να υπάρξει καλή αξιολόγηση, ότι μπορεί να υπάρξει ένας καλός Ολάντ που θα μας σώσει, ότι πρέπει να δούμε τα καλά του ευρώ και ότι πρέπει να δούμε τα καλά της δανειακής σύμβασης. Αυτά δηλαδή που έφεραν την κοινωνία μας και τον λαό μας μέχρι εδώ.

Τρεις μέρες τώρα μας μιλάτε για την ανάγκη να υπάρχουν εφικτές προτάσεις σε αυτό το δυσμενές περιβάλλον και για τη μεγάλη παράταξη που σκόρπισε τον επιθεωρητισμό. Αλήθεια τι έμεινε συνάδελφοί μου απ' αυτή τη μεγάλη παράταξη που σκόρπισε τον επιθεωρητισμό πέρα από τα άδεια έδρανα και τις καρέκλες, τι έμεινε;

Να μιλάμε και να λέτε τους λαϊκούς αγώνες, να τους ονομάζετε βία; Την αντίσταση στη βία των ΜΑΤ και των χημικών, να την ονομάζετε βία; Την αντίσταση του λαού στις πλατείες, στις απεργίες, τα 3 εκατομμύρια διαδηλωτές, τους 1,5 εκατομμύριο απεργούς, να τους ονομάζετε βία; Αυτό έ-

χει μένει;

Τι έμεινε απ' αυτή τη μεγάλη παράταξη, ο εναγκαλισμός με την Ντόρα Μπακογιάννη και τα κουπόνια στα σχολεία, ο εναγκαλισμός με τις απόψεις του Μπαμπινιώτη για περιφερειακές εξετάσεις στους μαθητές και αποσύνδεση της εγγραφής στο σχολείο από τη διαμονή του μαθητή; Τι έμεινε η αριστεία της Διαμαντοπούλου και οι εναγκαλισμοί με την Μέρκελ, τον Ολάντ και με όλους αυτούς που φέρανε την κοινωνία μας μέχρι εδώ;

Ξανά σκεφτείτε συνάδελφοι. Για να βοηθήσω η ιστορία και η πορεία ενός κλάδου δεν γράφεται ούτε από τα χειροκροτήματα, ούτε από τις κρυμμένες προθέσεις και τα χαμόγελα κάποιων υγιών συναδέλφων, ούτε από τα επαναστατιλίκια στα Videowall. Η ιστορία καταγράφεται από αποφάσεις που θα πάρουμε.

Οι αποφάσεις ποιον θα ικανοποιήσουν συνάδελφοι σ' αυτό το Συνέδριο, σε ποιους έχουμε στρέψει τη ματιά μας, ποιοι θα χαιρετίσουν τις αποφάσεις μας, οι Παπαδήμοι, οι τραπεζίτες, η Μέρκελ, ο Σόιμπλε, οι επιχειρηματίες του εκπαιδευτικού προϊόντος και οι manager ή οι συνάδελφοί μας που χθες απολύθηκαν και δεν ξέρουν αν αύριο θα έχουν δουλειά ή οι συνάδελφοί μας των 700,00 € που προσπαθούν να δώσουν τη μάχη μέσα και έξω από το σχολείο ή οι συνάδελφοί μας που δουλεύουν 25-30 χρόνια μέσα στα σχολεία καταθέτοντας την ψυχή τους στο δημόσιο αγαθό της γνώσης χωρίς να ξέρουν αν αύριο θα πάρουν σύνταξη ή εφ' άπαξ;

Κοιτάξτε, συνάδελφοι, πίσω από τα ικανοποιημένα χαμόγελα των δημοσιογράφων, των τραπεζιτών, των πολιτικών προσώπων ήδη φαίνονται τα ματωμένα χέρια τους και οι ματωμένες προθέσεις τους, όσο νωπή είναι η εντολή τους, τόσο νωπός είναι και ο δικός μας πόνος, η δικιά μας αγωνία για μια άλλη πορεία αυτού του τόπου και κανένας δεν πρέπει να κλείσει αυτό το δρόμο σε μια διαφορετική απόφαση στο Συνέδριο.

Και ολοκληρώνω. Μέρες αλυχτούσαν σαν το σκυλόλοϊ σε όποιον τολμούσε να αμφισβητήσει τις επιλογές τους, ποιοι; Αυτοί που καταλήστεψαν την κοινωνία μας, αυτοί που μας φλόμωσαν με ψέματα και μας λέγανε ψεύτες όταν μιλάγαμε για έναν άλλο δρόμο, αυτοί οι παρέδωσαν την κοινωνία αλυσοδεμένη στο Διεθνές αρπαχτικό κεφάλαιο.

Και μας μιλάνε τώρα για το Έθνος, ποιοι; Αυτοί που το δικό τους Έθνος δεν θα έχει ούτε λιμάνια, ούτε αεροδρόμια, ούτε ΔΕΗ, ούτε ΟΤΕ, θα έχει όμως πολλά διόδια, θα έχει φτώχεια, αλλά θα την μετράει σε ευρώ, δεν θα έχει ελπίδα, αλλά θα έχει φόβο, δεν θα έχει συλλογικότητες που θα αντιδρούν, αλλά οργανωμένες συμμορίες Πραιτοριανών που θα περιπολούν.

Ζήτω, λοιπόν, το Έθνος τους, μόνο που θα σκέφτεται

γερμανικά, θα εργάζεται κινέζικα, θα μιλάει αγγλικά και θα αγωνίζεται γαλλικά με γαλλικά φρου-φρου και αρώματα.

Εάν θέλουμε συνάδελφοι να πάρουμε μία απόφαση που να καθορίζει το πολιτικό πλαίσιο του συνδικάτου δεν μπορεί, παρά να βάλουμε μέσα στο πλαίσιό μας την ανατροπή του μνημονίου Κυβέρνησης, κεφαλαίου, Ευρωπαϊκής Ένωσης, ΔΝΤ, έξω από το μηχανισμό στήριξης, ανατροπή της συμφωνίας για το ευρώ, να μην περάσει το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα σταθερότητας, ανατροπή όλων των μνημονίων και της δανειακής σύμβασης.

Δεν θα πληρώσουμε την κρίση του κεφαλαίου, να πάρουν πίσω όλα τα αντεργατικά μέτρα. Παύση πληρωμών του χρέους, μη αναγνώριση του, άρνηση και διαγραφή του χρέους, διεθνιστικός αγώνας και έξοδος από το ευρώ, την ΟΝΕ και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κοινωνικοποίηση και εργατικός έλεγχος των τραπεζών και των παραγωγικών τομέων.

Και κλείνω συνάδελφοι. Σας λέω, λοιπόν, συνάδελφοι ό-τι αυτό το Έθνος των τραπεζιτών, των μονοπωλίων, των εκβιαστών, των πλουσίων με τα καλοπληρωμένα τσιράκια τους, των μπράβων και των φασιστικών συμμοριών δεν έχει πολύ μέλλον.

Γιατί; Όλα αυτά τα 2-3 χρόνια έχει ανατείλει ένας νέος κόσμος, ο κόσμος που ανδρώθηκε στις απεργίες, στις πλατείες, στις συγκρούσεις με τα ΜΑΤ, αυτός ο κόσμος που ποτέ δεν φίλησε κατουρημένες ποδιές, αλλά ζητάει μια νέα, άλλη οργάνωση της κοινωνίας, μια νέα άλλη οργάνωση και έναν άλλο δρόμο για τον τόπο και την κοινωνία.

Σ. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι καλησπέρα. Ζήσαμε μια ιστορική χρονιά τη χρονιά που πέρασε, μια χρονιά άγριας υλοποίησης του σχεδιασμού του κεφαλαίου για το ξεπέ- ρασμα της ίδιας του της καπιταλιστικής κρίσης.

Μια χρονιά βίαιης μεταφοράς του κοινωνικού πλούτου από τα χέρια των εργαζομένων στα θησαυροφυλάκια των απανταχού τραπεζιτών και εργοδοτών. Μια χρονιά προώ- θησης των σχεδιασμών του αγοραίου σχολείου, του σχολείου των υποταγμένων και φτωχών εκπαιδευτικών, των αναλώσιμων μαθητών των δεξιοτήτων που θα είναι βορά στα αρπακτικά της αγοράς εργασίας και της εκμετάλλευσης.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η επίθεση αυτή που δε μπαίνω στον κόπο να την περιγράψω αναλυτικά για να μην ξανακούσουμε και τα ίδια, δεν έρχεται με αλεξίπτωτο, δεν υλοποιείται από μόνη της. Έχει συγκεκριμένο πολιτικό προ- σωπικό που την υλοποιεί.

Έχει συγκεκριμένο προσωπικό των μηχανισμών του κε-

φαλαίου που την υλοποιεί. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ο ΟΟΣΑ, οι κάθε είδους εργοδοτικές Οργανώσεις, είναι αυτές που υλοποιούν αυτή την πολιτική. Είναι και οι κυβερνήσεις του μαύρου μετώπου της εξου- σίας. ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία και ΛΑΟΣ πριν.

Τώρα με την προσθήκη λίγου σάπιου ροζ χρώματος, κόκκινου μήλου της ΔΗΜΑΡ που επιβάλλουν τη φτώχεια και την εξαθλίωση, που σιγοντάρουν τον εκφασισμό της κοι- νωνίας, στρέφοντας τους δημοσίους υπαλλήλους ενάντια στους ιδιωτικούς και τούμπάλιν, τους ανέργους ενάντια στους μετανάστες, τους αγρότες ενάντια στους κατοίκους των πόλεων.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δυστυχώς η επίθεση αυτή έχει και συνδικαλιστικό προσωπικό που την υλοποι- εί. Είναι το προσωπικό των προνομίων, είναι το προσωπικό της υποταγής, είναι το προσωπικό της συνδιαλλαγής του γραφειοκρατικού συνδικαλισμού της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ. Είναι ένα συνδικαλιστικό προσωπικό που παίζει όχι μόνο ε- δώ αλλά και εδώ και το είδαμε το πρωί, και σε άλλους χώ- ρους εργασίας, το ρόλο αποκλεισμού Σωματείων.

Είναι το προσωπικό που όχι μόνο αποδέχεται τη σφα- γή των μισθών μας, αλλά τη συνυπογράφει, όπως έγινε στη ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ. Είναι το προσωπικό που χωρίς καμία απολύ- τως ντροπή, ακόμα και την έσχατη στιγμή που το νέο μι- σθολόγιο έφτανε στη Βουλή, έταζε στα σχολεία, έταζε στα σχολεία αυξήσεις στους εκπαιδευτικούς μ' έναν απίστευτο συντεχνιακό τρόπο λέγοντας ότι «εμείς κάπως θα τη γλι- τώσουμε από την καταιγίδα που έρχεται».

Είναι το πολιτικό προσωπικό της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ που χαριεντίζεται με τους Υπουργούς, που ακόμα και λίγο πριν φύγουν από τα Υπουργεία τους, υπέγραφαν Υπουργι- κές Αποφάσεις απόλυσης συναδέλφων από τα ισότιμα των δημόσιων σχολείων και με καίει πάρα πολύ αυτό γιατί σ' αυ- τές τις κατηγορίες σχολείων είναι και τα μειονοτικά σχολεία στα οποία υπηρετώ.

Είναι το προσωπικό που από πέρυσι και όλη τη χρονιά αναπαρήγαγε τα ίδια τρομοκρατικά διλήμματα με αυτά που έβαζε το Μαύρο Μέτωπο. Με μισθούς που δεν έχουν τά- χα να πληρωθούν, με όλο αυτό τον κυκεώνα τρομοκρατίας των εργαζομένων.

Είναι το ίδιο συνδικαλιστικό προσωπικό που αρνιόταν κάθε κίνηση ανυπακοής, αυτοοργάνωσης και αλληλεγγύης των εργαζομένων όπως για παράδειγμα στη μη πληρωμή των φόρων και των χαρατσιών, υπερασπιζόμενο μια νομι- μότητα. Ποια νομιμότητα συνάδελφοι; Τη νομιμότητα των μνημονίων, τη νομιμότητα της κερδοφορίας του κεφαλαί- ου.

Ήταν το ίδιο προσωπικό που ενώ μια χαρά περνάμε τα προνόμιά του δέχεται την ίδια ώρα και τη χρηματοδότηση

του ΕΣΠΑ. Του ΕΣΠΑ που προωθεί την ελαστική εργασία και την πολυδιάσπαση των εκπαιδευτικών μέσα τα δημόσια σχολεία. Ένα προσωπικό που ξεμπερδεψε με τέσσερις εκδηλώσεις συνδικαλιστικού τουρισμού το αγωνιστικό πρόγραμμα της χρονιάς.

Παρευρέθηκα σε μία από τις εκδηλώσεις αυτές στην Αλεξανδρούπολη στις 18 Γενάρη. Σε αυτή την εκδήλωση στις 18 Γενάρη σε μια περιοχή που αφορούσε 1800 εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης παρόντες ήταν λιγότεροι από 50 και οι μισοί από αυτούς ήταν στελέχη εκπαίδευσης.

Αγαπητοί συνάδελφοι της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ, σας έχει γυρίσει ο κόσμος την πλάτη του και το βλέπετε, σας τη γύρισε στην Ολομέλεια Προέδρων όπου κανένας Σύλλογος δεν υπερψήφισε δε στηρίξε αυτό το κείμενο-σούπα που ήρθε από την πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Σας έχει γυρίσει την πλάτη του στις δεκάδες Γενικές Συνελεύσεις και τις αποφάσεις τους κόντρα στη δική σας νομιμότητα που διεκδικούν και απαιτούν και θα αγωνιστούν για να μην περάσουν η αξιολόγηση και οι απολύσεις στο σχολείο.

Συναδέλφισσες συνάδελφοι, **το ποτάμι δε γυρίζει πίσω, οι ελέφαντες του παζαρέματος και της συνδιαλλαγής έχουν πλέον ξεμπροστιαστεί, δε σας αναθέτουν οι συνάδελφοι τίποτα. Οι αγώνες, η οργάνωση και η ευθύνη των αγώνων αυτών, περνάνε στα χέρια μας, στα χέρια του κάθε εκπαιδευτικού της τάξης, στα χέρια του κάθε εργαζόμενου, του κάθε φτωχομεσαίου αγρότη, στα χέρια του κάθε κατοίκου των λαϊκών εργατικών συνοικιών, στα χέρια όλων εμάς που έχουμε αλλιώτικους νόμους, τους νόμους των εργατικών αναγκών και δικαιωμάτων.**

Δ. ΜΑΡΙΟΛΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Α΄ ΑΘΗΝΑΣ

Πέρυσι στη δευτερολογία του ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας εξέφρασε το παράπονο ότι το 80% των τοποθετήσεων δεν ασχολήθηκε με τα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας αλλά με άλλα πράγματα στα οποία θα αναφερθώ αργότερα. Εγώ λοιπόν φέτος θα μπω στον κόπο να μιλήσω για τα πεπραγμένα, με ένα και μοναδικό κριτήριο: Αν η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ πέτυχε τους στόχους που έθεσε. Κι επειδή θεωρώ ότι πέτυχε δύο κεντρικούς από αυτούς τους στόχους, θα πω ένα μεγάλο μπράβο στην πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ.

Μπράβο διότι επιτύχατε τον πρώτο πολύ σημαντικό στόχο, ποιος ήταν; Όπως το θέσατε εσείς: Ένα νέο, ενιαίο, δίκαιο μισθολόγιο. Ήσασταν ή δεν ήσασταν εσείς που λέ-

γατε ότι "θα τα πάρουν από τα ρετιρέ του δημοσίου αλλά όχι από μας"; Ήταν ή δεν ήταν όλη η ΠΑΣΚ, δηλαδή όλες οι σημερινές συνιστώσες της πάλαι πότε κραταιάς παράταξης, από το far east της Ανατολικής Αττικής, μέχρι τις φυγόκεντρες τάσεις του Πειραιά, που έλεγαν το εξής ένα πράγμα: "Σημερινή μας απαίτηση είναι μία νέα πολιτική, ένα νέο, ενιαίο, δίκαιο μισθολόγιο, χωρίς περικοπές, χωρίς διαιρέσεις, χωρίς μια νέα επιδοματική πολιτική, χωρίς αδικίες". (απόσπασμα από την περυσινή ομιλία στην 80^η Γ.Σ. της Ομοσπονδίας). Εφαρμόστηκε λοιπόν, όχι ακριβώς όπως το θέλατε – χωρίς περικοπές δε γίνεται - διότι πραγματικά το ΔΝΤ, η Ε.Ε., η τρόικα και η Κυβέρνηση έφεραν και νέο και ενιαίο και δίκαιο μισθολόγιο, που ισοπέδωσε δίκαια ολόκληρο το δημόσιο - πλην ένστολων - και μας έστειλε όλους στην κόλαση της φτώχειας. Μπράβο σας λοιπόν γιατί πετύχατε τον πρώτο στόχο.

Ο δεύτερος στόχος, προέκταση αυτής της αντίληψης της συνδικαλιστικής σοσιαλδημοκρατίας, το σύνθημα με το οποίο αλωνίσατε διάφορες επαρχιακές πόλεις - αλλά όχι την Αθήνα – συνοψίσθηκε στο σύνθημα που λανσάρατε: «επένδυση στη γνώση, απάντηση στην κρίση». Ο χρόνος δε μου επιτρέπει ούτε κριτική σε βάθος, ούτε αναφορά στις αμερικάνικες δεξαμενές νεοφιλελεύθερης σκέψης, από τις οποίες αντλείτε επιχειρήματα και κλέβετε συνθήματα. Επιφυλάσσομαι. Όπως και να έχει, συγχαρητήρια, πετύχατε και το δεύτερο στόχο. «Επένδυση στη γνώση λοιπόν», 2 εκατομμύρια ευρώ από ΕΣΠΑ και προϋπολογισμό στο ταμείο του ΙΠΕΜ-ΔΟΕ. «Απάντηση στην κρίση», όλο το σχετικό νταραβέρι που εξελίσσεται ήδη και στο οποίο ενέχονται φιλόδοξα στελέχη, πανεπιστημιακοί και ανερχόμενοι αξιολογητές σε διάφορες επαρχιακές πόλεις. Επένδυση στη γνώση, αλλά πείτε τους -για να μην είναι στερνή μου γνώση να σε είχα πρώτα- στους κυρίους 17 πανεπιστημιακούς αξιολογητές του προγράμματός σας, ότι καμιά φορά ο τροχός έχει γυρίσματα. Και εάν γυρίσει ο τροχός -δε θα πω το υπόλοιπο μισό- κι αν έρθουν τα πάνω-κάτω, εμείς δεσμευόμαστε από τώρα, ότι όλοι αυτοί οι κύριοι δε θα πάρουν ούτε δεκάρα τσακιστή από αυτά τα 2 εκατομμύρια ευρώ.

Έλεγε λοιπόν πέρυσι ο Πρόεδρος ότι ήταν το υπόλοιπο 80% αυτών των τοποθετήσεων αντιπροσώπων που δεν ασχολήθηκαν με τα πεπραγμένα, μιλήσανε λέει για πλατείες, μιλήσανε για ελικόπτερα και άλλα παρόμοια. Από τότε όμως μέχρι σήμερα, πέσανε δύο Πρωθυπουργοί και δύο Κυβερνήσεις και αυτούς τους Πρωθυπουργούς δεν τους έριξαν τα πεπραγμένα της ΔΟΕ, τους ρίξαν οι πλατείες, τους ρίξαν οι απεργίες, οι πορείες, οι καταλήψεις και οι λαϊκές παρελάσεις. Αυτά ήταν που γκρέμισαν τις προηγούμενες Κυβερνήσεις του ΔΝΤ και της ΕΕ και αυτά θα ρίξουν και τη σημερινή.

Σήμερα, άκουσα και έναν συνάδελφο από τη ΔΑΚΕ, να χαίρεται το πρωί εδώ διότι όπως μας είπε «ναι κύριοι ο λαός ψήφισε ευρώ». Ναι, το παραδέχομαι, βρισκόμαστε μπροστά εν τω μέσω μιας μεγάλης πολιτικής παλινόρθωσης, δύο εκλογές χρειάστηκαν για να περάσει αυτή η πολιτική παλινόρθωση και είδαμε και ακούσαμε πολλά. Ακούσαμε την κα Γιαννάκου να λέει πως αν φύγουμε από το ευρώ θα έχουμε δύο ώρες τη μέρα ρεύμα και θα στηνόμαστε στην ουρά για ένα κουνουπίδι και μετά από πέντε μέρες είδαμε 2,5 χιλιάδες άτομα στο Πεδίο του Άρεως να περιμένουν στην ουρά σαν ζητιάνοι για να πάρουν ένα πακέτο δωρεάν λαχανικά. Είδαμε τον Γιούνκερ, τον Σόιμπλε, τη Λαγκάρντ, τη Μέρκελ, τον Ομπάμα - θαυμαστής του οποίου δήλωνε και ο σημερινός πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ - τον Ολάντ, να πρωταγωνιστούν αυτοί στην προεκλογική εκστρατεία, γιατί πως να πρωταγωνιστήσει τώρα ο Βενιζέλος και ο Σαμαράς, γίνεται; Και ναι, τους ακούμε τώρα μετά τις εκλογές στις γερμανικές εφημερίδες να λένε τι; Ότι «οι Έλληνες αποσύρθηκαν για λίγο ως επαναστάτες, για να επιστρέψουν ως ζητιάνοι». Κούνια που τους κούναγε.

Ξέρετε, στα στρατόπεδα συγκέντρωσης οι ναζί οδηγούσαν τους μελλοθάνατους στα κρεματόρια υπό τους ήχους του Βάγκνερ, ήταν άνθρωποι της τέχνης και του πνεύματος. Στην Αθήνα της κατοχής κράτησαν ανοιχτή τη Λυρική Σκηνή αδιαλείπτως για να επιβάλλουν την αντίληψη ότι όλα είναι μια χαρά και η ζωή συνεχίζεται. Έτσι την ώρα που σπάγανε το χέρι του σαλταδόρου για μια φρατζόλα ψωμί, την ώρα που εκτελούσαν τους πατριώτες κομμουνιστές στο Χαϊδάρι και στην Καισαριανή, οι τενόροι στα ψιλά και οι βαρύτονοι στα μπάσα κάλυπταν τα ουρλιαχτά του πραγματικού κόσμου. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι λοιπόν, ο πραγματικός κόσμος της καπιταλιστικής κρίσης είναι εδώ και μας περιμένει. Μπορεί να μη χωράει στο συνέδριό μας αυτός ο κόσμος που βογκάει και υποφέρει, που αυτοκτονεί και εξεγείρεται, που θυμώνει και απελπίζεται, ιδιαίτερα όταν τον προκαλούν και απειλούν να του επιβάλλουν την ιδέα πως η ζωή συνεχίζεται σα να μη συμβαίνει τίποτα, σαν η Λυρική να συνεχίζει να παίζει δίπλα μας σε μια χώρα που λιμαίνει, με έναν λαό κατακρεουργημένο, με ένα δημόσιο σχολείο λεηλατημένο και την ελπίδα ενταφιασμένη.

Εμείς λοιπόν, απέναντι σε όλα αυτά, καλούμε όλες τις ζωντανές δυνάμεις του κινήματος σε ένα μεγάλο αγώνα και μια μεγάλη μάχη. Απέναντί μας έχουμε αυτούς που θέλησαν να λεηλατήσουν τον κόσμο της εργασίας στο όνομα της καπιταλιστικής κρίσης, ΔΝΤ ΕΕ και τρόικα και τους πολιτικούς τους υπηρέτες. Απέναντί μας έχουμε όλο το υπαλληλικό προσωπικό του Υπουργείου Παιδείας, το οποίο εργάζεται για ένα σχολείο της αγοράς, της αξιολόγησης και τις ιεραρχίες.

Εμείς κάνουμε πράξη το σχολείο της συναδέλφωσης, το σχολείο της κριτικής σκέψης, το σχολείο της αλληλεγγύης. Στα σχολεία μας λοιπόν και το λέω με μεγάλο καμάρι γιατί φάγαμε πολλή λάσπη γι' αυτό, στα σχολεία της Αθήνας με πρωτοβουλία των Συλλόγων της Αθήνας 260 παιδιά σιτίζονται καθημερινά από το Βρεφοκομείο Αθηνών με αγώνες που κάναμε εμείς και φάγαμε πολλή λάσπη από το Υπουργείο Παιδείας. Και θα περιμέναμε από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ όχι μια δήλωση στα μέσα ενημέρωσης, καμιά δήλωση, μια απόφαση επιτέλους που θα αναγνωρίζει το πρόβλημα της φτώχειας και του υποσιτισμού παιδιών και θα αγωνίζεται για λύσεις. Μια απόφαση και αυτή την απόφαση την περιμένουμε ακόμα.

Απευθυνόμαστε λοιπόν σε όλες τις ζωντανές δυνάμεις του κλάδου και λέμε: μαζί αλλάζουμε το Συνδικάτο, παίρνουμε το Συνδικάτο στα χέρια μας, διαμορφώνουμε με όρους βάσης και όρους άμεσης δημοκρατίας ένα κίνημα ανατροπής τέτοιο, ένα κίνημα που θα ανατρέψει την πολιτική παλινόρθωση και θα γκρεμίσει και τη νέα Κυβέρνηση των τριών εταιρών.

Και μπροστά μας συνάδελφοί μου της σχολικής αίθουσας και της κιμωλίας βρίσκεται το μεγάλο δίλημμα: Η σύνομα θα καταντήσουμε ένα ακόμα θλιβερό έπιπλο της ασφυκτικής σχολικής αίθουσας, μπορεί και ένα ακόμα αλλήθωρο στέλεχος της εκπαιδευτικής ερημίας και τότε δε θα μας αξίζει να μας λένε δασκάλους. Ή θα αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις, το νου, την πένα, τη διδασκαλία, την ψυχή μας, για την εργασιακή μας αξιοπρέπεια, το δικαίωμα των παιδιών στη ζωή και το όνειρο και θα γίνουμε έτσι μέλος μιας μεγάλης εκπαιδευτικής και κοινωνικής χειραφέτησης και αναγέννησης.

Ν. ΡΕΠΠΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» ΜΕΛΟΣ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Νομίζω συνάδελφοι ότι το οικονομικό ζήτημα, το είπα και πριν, ειδικά στη ΔΟΕ είναι μίνι πόλεμος, όλα μπορεί να τ' αντέξει αυτό το Συνδικάτο, εκτός από το ν' ακουμπήσει στα συνδικαλιστικά προνόμια. Το έζησα και προσωπικά και ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ και ως μέλος της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Δε χρειάζονται πολλά λόγια, νομίζω πως όλοι γνωρίζουμε τη συζήτηση που υπάρχει στη βάση των εκπαιδευτικών και των Γενικών Συνελεύσεων για το συνδικαλισμό και για το Συνδικάτο.

Πιστεύω πως το κράτος και ο κυβερνητικός συνδικαλισμός έκαναν ό,τι περνάει από το χέρι τους για να την τροφοδοτήσουν. Από τη μια με το σφικτό εναγκαλισμό και με

τη συναίνεση και από την άλλη με τα ποικίλα συνδικαλιστικά προνόμια, τις οικονομικές απολαβές – πρόκληση, τον παραγοντισμό, τις πελατειακές σχέσεις, τη μακροχρόνια παραμονή των ίδιων ανθρώπων στα ίδια όργανα, τη μετακίνησή τους από όργανο σε όργανο, την αποχή από τους εργασιακούς χώρους, την ανευθυγράστη αλλαγή ρόλων από Προϊστάμενο σε συνδικαλιστή και το ανάποδο. Όλα αυτά ενίσχυσαν αυτή την αντίληψη.

Η συζήτηση λοιπόν για μας συνάδελφοι για τα οικονομικά του Συνδικάτου, επειδή πολύ κυκλοφορεί τελευταία αυτή η άποψη, δεν είναι μια συζήτηση της μιζέριας και της μικρότητας. Υπάρχει μια λογική που λέει «έλα μωρέ τώρα, συζητάμε για το 1 και τα 2 ευρώ...». Βέβαια ούτε αυτό να το υποτιμήσουμε γιατί αν το πολλαπλασιάσεις επί 65.000 μέλη δεν είναι καθόλου 1 και 2 ευρώ.

Παρ' όλα αυτά δεν είναι αυτό το ζήτημα για μας. Το ζήτημα των οικονομικών είναι βαθιά πολιτικό, η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ κατά τη γνώμη μας φέρνει ακέραια την ευθύνη γιατί αφήνει έρμαιο το Συνδικάτο σε πάρα πολλά ζητήματα και επί της ουσίας η διαχείριση των οικονομικών, και αυτή βοηθάει στην απαξίωση ή στην καταξίωση του Συνδικάτου στα μάτια των συναδέλφων. Γίνομαι συγκεκριμένη με ορισμένες κρίσιμες παρατηρήσεις που αφορούν τα οικονομικά της ΔΟΕ.

Πρώτον: Κατά τη γνώμη μας υπάρχει χρήση των κωδικών της Ομοσπονδίας. Τα ποσά που μπαίνουν στους κωδικούς είναι πολιτική απόφαση της πλειοψηφίας κάθε φορά του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, ΠΑΣΚ, ΔΑΚΕ και όχι λογιστική παρουσίαση. Τα ποσά που μπαίνουν στους κωδικούς μπορούν να μεταπηδούν ως υπερηχητικό αεροπλάνο ανάλογα με το αν το Διοικητικό Συμβούλιο και η πλειοψηφία του θέλει να εμφανίσει π.χ. αύξηση ή μείωση σ' έναν κωδικό.

Γίνομαι εξαιρετικά συγκεκριμένη: Π.χ. στο φετινό Απολογισμό, τα τηλεγραφικά-τηλεφωνικά εμφανίζονται 49.000, στην πραγματικότητα είναι 70.000, ένα ποσό έφυγε και πήγε στα έξοδα κινητοποιήσεων και ο λόγος είναι απλός: Επειδή πέρυσι τα τηλεφωνικά ήταν 61.000, έπρεπε να εμφανιστεί μια μείωση του 20%, δε γινόταν να εμφανιστεί με άλλον τρόπο. Το ίδιο συμβαίνει επίσης και για πολλά άλλα ζητήματα, όπως π.χ. οι αποζημιώσεις των περιοδίων των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου που πηγαίνουν τα έξοδα κινητοποιήσεων και αυτές όχι όλες εκεί, ούτε πάντα εκεί.

Κατά τη γνώμη μας έτσι όπως είναι τα πράγματα, τα μόνα που είναι στον πραγματικό τους κωδικό πάντα είναι η μισθοδοσία, οι εργοδοτικές εισφορές και βεβαίως το άθροισμα των εσόδων και των εξόδων.

Δεύτερο ζήτημα: Δεν υπάρχουν εγγράφως οι κανόνες οικονομικής λειτουργίας και διαχείρισης, με αποτέλεσμα

πολλά ζητήματα να βασίζονται στον προφορικό λόγο και ν' αλλάζουν κατά το δοκούν. Γίνομαι πολύ συγκεκριμένη: Μέχρι πριν δυο χρόνια αναζητούσαμε την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου ότι θα μπορεί να δίνει τα ασφαλιστήρια των συναδέλφων του Διοικητικού Συμβουλίου, δε βρέθηκε ποτέ άλλαξε. Μέχρι πριν δυο χρόνια επίσης οι περιφερειακές συσκέψεις των αιρετών ήταν δύο με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου το χρόνο, φέτος έγιναν 7, αναζητούμε την απόφαση που τις έκανε 7.

Λέει είναι μια παλιά Γενική Συνέλευση αντιπροσώπων και αυτό αναζητείται. Οι μετακινήσεις των μελών που έχουν οργανική εκτός έδρας της Ομοσπονδίας ήταν δύο με επιστροφή, έγιναν τέσσερις με 900 ευρώ, τώρα έχουν γίνει 8 με την επιστροφή επί 12, δηλαδή σε όλη τη διάρκεια του έτους και πάει λέγοντας. Πολλά τέτοια ζητήματα κατά το δοκούν αλλάζουν. Πρώτα αλλάζει η πρακτική και μετά αλλάζει η απόφαση.

Τρίτο ζήτημα σε σχέση μ' αυτό: Δεν υπάρχει καμία απολύτως ετήσια ή στα πλαίσια της διετίας, και στα πλαίσια της διετίας λέμε εμείς, καταγραφή εξόδων που αφορούν τεχνολογικό εξοπλισμό κτλ. Καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό, κανείς δεν ελέγχει τι παίρνετε, πόσες φορές παίρνετε και ούτω καθ' εξής.

Τέταρτο και τελευταίο όσον αφορά τις γενικές παρατηρήσεις: Δεν υπάρχουν τις περισσότερες φορές έγγραφες συμφωνίες με τις εταιρείες μόνιμης συνεργασίας της Ομοσπονδίας, ούτε πρόχειροι μειοδοτικοί διαγωνισμοί σχετικά με το κόστος των εργασιών. Μ' αυτό τον τρόπο αφήνεται εκτεθειμένη η Ομοσπονδία απέναντι στις εταιρείες αυτές και στον τρόπο που αλλάζουν προφορικά όλα αυτά τα ζητήματα.

Γίνομαι συγκεκριμένη ειδικά για φέτος: Συνεχίζονται συνάδελφοι, τα απαράδεκτα προνόμια. Γίνομαι επίσης πολύ συγκεκριμένη σ' αυτό: Φέτος πραγματοποιήθηκαν, είπε ο συνάδελφος Ταμίας ότι μειώθηκαν οι συμμετοχές στις Γενικές Συνελεύσεις. Βεβαίως, αλλά αυξήθηκαν οι συμμετοχές στις εκδηλώσεις. Πραγματοποιήθηκαν λοιπόν 200 μέρες περιοδίων στο εσωτερικό και εκδηλώσεων σε Γενικές Συνελεύσεις και εκδηλώσεις και 50 στο εξωτερικό. Το ξεχωρίζω γιατί έχουν άλλη αποζημίωση, 100 και 135.

Σύνολο μαζί με τις μεταφορές άνω των 90.000 ευρώ. Ξέρετε ποιο είναι το πρόβλημα συνάδελφοι; Ότι το μεγαλύτερο ποσό, το κύριο ποσό αυτό είναι οι αποζημιώσεις των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου με 300 ευρώ και πάνω ανά παρουσία ανά Σύλλογο. Μάλιστα, αξίζει εδώ να σημειώσει κανείς ότι με βάση τα παραστατικά, στο 92% των περιπτώσεων, η επίσκεψη έχει γίνει για λίγες ώρες. Ούτε σε σχολεία δεν προλάβανε το μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου να πάει να επισκεφθεί, όταν πήγε στην περιοδεία του εκεί.

Νομίζω πως δε μπορεί κανείς να ισχυριστεί στα σοβαρά ότι ξόδεψε 300 ευρώ για λίγες ώρες. Ποιος μπορεί να ισχυριστεί επίσης ότι είναι θεμιτό να αμείβεται ή να ξοδεύει 300 ευρώ όταν το ποσό αυτό είναι μεγαλύτερο του 15νθημέρου από το Μάρτη μήνα για τους περισσότερους αδιόριστους συναδέλφους μας ή συναδέλφους που έχουν κάτω των 7 χρόνων;

Επίσης ότι δικαιούται να συμπεριφέρεται με την άνεση των προνομίων, πηγαίνοντας παντού, με όποιο μέσο θέλει, χρησιμοποιώντας το ταξί όπως θέλει, χρησιμοποιώντας τα μικροξόδα όπως θέλει και επίσης ότι μπορεί να απολαμβάνει ό,τι απολύτως θέλει με τεχνολογικό εξοπλισμό και πάει λέγοντας. Να μη συνεχίσω σ' αυτό.

Δεύτερο ζήτημα για φέτος: Συνεχίστηκαν όλες οι απολαβές χωρίς αποδείξεις. Το νοίκι, τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου που έχουν αλλού την οργανική τους και των αιρετών, παίρνουν ενοίκιο 500 ευρώ, δε νοικιάζουν σπίτι και αν δε νοικιάζουν οφείλουν να μην το παίρνουν συνάδελφοι. Και αν το νοικιάζουν οφείλουν να καταθέσουν το μισθωτήριο της Εφορίας. Είναι πάρα πολύ απλό, δεν καταλαβαίνω γιατί επιμένει το Διοικητικό Συμβούλιο να μην το αντιμετωπίζει.

Δεύτερο ζήτημα σ' αυτό: Το υπερβολικό ποσό των 900 ευρώ το μήνα. Με συγκωρείτε συνάδελφοι, υπάρχουν πάρα πολλοί νέοι συνάδελφοι που δουλεύουν μακριά από τον τόπο κατοικίας τους, παίρνοντας 600 ή 700 ή 750 ευρώ και δεν έχουν τη δυνατότητα να επισκεφθούν τον τόπο τους παίρνοντας αποζημίωση 900 ευρώ το μήνα για να πηγαίνουν 8 φορές.

Κι επειδή πολλή συζήτηση γίνεται στους διαδρόμους ότι οι Παρεμβάσεις μιλούν για τη ΔΟΕ του λεκανοπεδίου, θέλω να σας πω, κάποιοι άλλοι προσπαθούν τον εαυτό τους, απ' όπου και αν βρίσκονται, σε όποια θέση και αν βρίσκονται, είτε βρίσκονται στο λεκανοπέδιο είτε βρίσκονται στην επαρχία και πάντως όχι οι Παρεμβάσεις.

Το σύνολο αυτών λοιπόν των προνομίων συνάδελφοι έφτασε φέτος στο ποσό των 290.000 ευρώ και άνω. Να μην πω για το καθεστώς των αεροπορικών εισιτηρίων που γίνεται χωρίς να κατατίθενται τ' αεροπορικά εισιτήρια και χωρίς κάρτα επιβίβασης που συνεχίζεται από συγκεκριμένα τουριστικά γραφεία, να μην πω για το πρόγραμμα του ΕΣΠΑ, ή να πω μάλλον για την απόλυτη αδιαφάνεια, κανείς δεν ξέρει τι γίνεται μ' αυτό το ζήτημα. Έκλεισε η Ομοσπονδία, ένα θέμα που έχει να κάνει με διαχείριση 2 εκατομμυρίων ευρώ και το θέμα έχει φύγει από τα χέρια της και δεν ενημερώνει για τίποτα.

Απ' αυτή την άποψη καταψηφίσαμε με πολύ σαφή τρόπο την οικονομική διαχείριση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ και προτείνουμε: Να καταργηθούν οι παροχές και

τα προνόμια των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου διότι όλα αυτά στην πραγματικότητα πρέπει να γίνονται μόνο με αποδείξεις και μέχρι ένα ορισμένο πλαφόν. Δε μπορεί το συνδικαλιστικό στέλεχος να εκφράζεται ως εργατική αριστοκρατία στο Συνδικάτο.

Δεύτερον: Πρέπει να υπάρχει αναλυτική παρουσίαση και του Συνδικάτου και των μελών. Τρίτον: Δε μπορούμε να συνεχίσουμε να λειτουργούμε με τη λογική συνάδελφοι των επαγγελματιών συνδικαλιστών. Όλες οι περιπτώσεις των θέσεων που επιδέχονται απόσπαση συνδικαλιστικών στελεχών, πρέπει να έχουν συγκεκριμένο χρονικό όριο, εμείς προτείνουμε 4.

Πιστεύουμε ότι μπορεί να μειωθεί η συνδρομή προς τη ΔΟΕ στα 20 ευρώ τώρα. Πιστεύουμε ότι δεν πρέπει ν' ασχοληθεί το Συνδικάτο καθόλου με το ζήτημα του ΕΣΠΑ. Καμία σχέση με τις κρατικές χρηματοδοτήσεις γιατί το διασύρουν. Να πω ένα προσωπικό ζήτημα που οφείλω να το πω στο συνέδριο συνάδελφοι γιατί συζητήθηκε πολύ και δε μπορώ να το αφήσω αναπάντητο.

Λέγεται λοιπόν ότι το Μάη του 2010 πήγα με ταξί στην πρωινή τακτική Γενική Συνέλευση της Άρτας. Ναι συνάδελφοι, πήγα. Βεβαίως δε λέγεται ότι όλως αιφνιδίως και τυχαίως το Διοικητικό Συμβούλιο, το Προεδρείο κανόνισε την ώρα που ήταν να ταξιδεύω, το βράδυ δηλαδή, με το λεωφορείο, κανόνισε να κάνει συνάντηση με τον Υφυπουργό Κουτρουμάνη για να συζητήσει τα 30 χρόνια και δε μπορούσα να πάρω το λεωφορείο, δεν υπήρχε κανένα άλλο μέσο παρά αυτό.

Όμως δεν είναι αυτό το ζήτημα συνάδελφοι. το πιο βασικό ξέρετε ποιο είναι; Και θέλω δημόσια να τοποθετηθώ σ' αυτό: Ότι ο ταξιτζής πήρε λιγότερα συνάδελφοι απ' ό,τι θα έπαιρνα εγώ άμα πήγαινα με αυτοκίνητο. Αυτό είναι το πολιτικό και ηθικό θέμα στο Συνδικάτο. Ο επαγγελματίας πληρώθηκε λιγότερο απ' ό,τι θα πληρωνόμουν εγώ αν χρησιμοποιούσα το αυτοκίνητό μου.

Θέλουμε να είμαστε σαφείς. Δε θα επιτρέψουμε να κατασκευοφαντείται ο κλάδος, το Συνδικάτο και ο συνδικαλισμός, πολύ περισσότερο αυτή την εποχή που πρέπει με τον πιο συλλογικό τρόπο να εκφράσει τις ανάγκες και τα δικαιώματα των εργαζομένων από ένα κρατικό κυβερνητικό συνδικαλισμό με τέτοια οικονομική διαχείριση. Και αυτό είναι υπόσχεση. Και να είστε σίγουροι ότι θα την τηρήσουμε. Ευχαριστώ.

Γ. ΤΖΩΡΤΖΑΚΑΚΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΥ

Συνάδελφοι καλό μεσημέρι και από μένα. Είναι η πρώτη φορά που μιλάω στη Γενική Συνέλευση, δεύτερη φορά που

έρχομαι ως Αντιπρόσωπος. Θέλω να θίξω μερικά ζητήματα που δεν έχουν θιγεί από τους άλλους ομιλητές και το λέω με μεγάλη μου λύπη και αυτό απευθύνεται και προς τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ.

Το πρώτο βασικό ζήτημα είναι να συζητήσουμε επιτέλους πώς βελτιώνουμε το δημόσιο σχολείο. Έχουμε πάψει να συζητάμε για το πώς βελτιώνουμε το δημόσιο σχολείο και έχουμε επικεντρώσει όλη τη συζήτηση στην αξιολόγηση σαν ένα μέσο βελτίωσης του δημόσιου σχολείου. Θεωρώ ότι αυτό είναι σοβαρό λάθος και εξυπηρετεί τα συμφέροντα του Υπουργείου και μόνο.

Θα προσπαθήσω να αναφερθώ πολύ συνοπτικά γιατί ο χρόνος είναι περιορισμένος στο πια κατά τη γνώμη μου είναι βασικά ζητήματα στα οποία η Ομοσπονδία θα όφειλε να εστιάσει, προκειμένου να αρχίσουμε να συζητάμε για βελτίωση του δημόσιου σχολείου.

Το πρώτο ζήτημα είναι δραστική μείωση της ύλης. Λυπάμαι που δύο μέρες εδώ πέρα δεν άκουσα ούτε έναν αντιπρόσωπο να θέτει το ζήτημα της μείωσης της ύλης, μου φαίνεται απίστευτο, όταν μέσα στις τάξεις ξέρουμε πόσο σοβαρό πρόβλημα είναι αυτό. Συναφές με αυτό είναι να συζητήσουμε και να πούμε εμείς ποια θεωρούμε τα πιο σημαντικά που πρέπει να περιλαμβάνει η σχολική ύλη.

Διαπιστώνουμε δηλαδή ότι δεν μπορούμε να επηρεάσουμε ούτε στο ελάχιστο τους όρους δουλειάς μας, εντάξει, δεν μπορούμε να επηρεάσουμε το μισθολογικό, αλλά ούτε καν το εργασιακό στην καθημερινή εκπαιδευτική πρακτική, αυτό είναι σοβαρό μειονέκτημα της συνδικαλιστικής μας δράσης συνολικά.

Το δεύτερο ζήτημα είναι τα ίδια τα σχολικά εγχειρίδια. Όσοι έχουν διδάξει 5^η τάξη ξέρουν πόσο τραγικό είναι αυτό το βιβλίο των μαθηματικών, που φαίνεται αδιανόητο το συνδικάτο έξι χρόνια να μην απαιτεί ούτε μία φορά να αλλάξει αυτό το απαράδεκτο βιβλίο, το θεωρώ πραγματικά απίστευτο.

Άλλο ζήτημα σχετικό, είναι ποιος αποφάσισε, στα ίδια αυτά πλαίσια, ότι απαιτείται οι μαθητές να μαθαίνουν τόσα πολλά γεγονότα π.χ. στην ιστορία της 5^{ης} και της 6^{ης}; Αν ρωτήσω εδώ το σώμα ποιος θυμάται τα ονόματα των Μακεδόνων Αυτοκρατόρων, ή το νόμο του Αλληλέγγυου ή τα γεγονότα του 2^{ου} έτους της επανάστασης, πόσοι πραγματικά πιστεύετε ότι τα θυμάστε για να τα απαιτούμε από τους μαθητές μας;

Όλα αυτά και η απουσία του συνδικάτου δεν βοηθάνε σε τίποτα στην βελτίωση του δημόσιου σχολείου και το γεγονός ότι εμείς έχουμε πάψει να τα συζητάμε, δηλαδή απουσιάζει πλήρως στην ατζέντα της εδώ συζήτησης, δεν βοηθάει καθόλου στο να τα επηρεάσουμε.

Ένα άλλο ζήτημα που θέλω να συζητήσουμε είναι να συ-

ζητήσουμε πιο σοβαρά για το πώς μπορούμε να διαχειριστούμε το γεγονός ότι το μορφωτικό χάσμα των μαθητών μας διευρύνεται και ότι τα σχολικά βιβλία δεν βοηθάνε καθόλου σ' αυτό, δηλαδή όλο και περισσότερο τα σχολικά βιβλία φαίνονται να απευθύνονται σε μια μειοψηφία μαθητών.

Τέλος νομίζω ότι είναι κρίσιμο το συνδικάτο να ασχοληθεί με το ποιος μιλά για τη δουλειά μας. Μιλά το Υπουργείο, μιλάνε οι εκπρόσωποι του Υπουργείου που θέλουν να έχουν άποψη και εμείς είμαστε απόντες απ' αυτή τη συζήτηση με σοβαρούς όρους.

Στην εποχή του μνημονίου ή θα αυτοπεριοριστούμε σε βερμπαλισμούς για <<υπερήφανο κλάδο και για κόκκινες γραμμές >> και στην ουσία θα ασχολούμαστε μόνο με την διετία το ποσοστό και το χρόνο των αποσπάσεων η θα μιλήσουμε μαζί με τους γονείς για το πώς θέλουμε να λειτουργεί το δημόσιο σχολείο και το ρόλο των εκπαιδευτικών σε αυτό.

Προτείνω τη συνάντηση με τις ομοσπονδίες εκπαιδευτικών Αγγλίας και Αμερικής για την αξιολόγηση με βάση την εμπειρία τους και καταγραφή από τους κατά τόπους συλλόγους της κατάστασης της ειδικής αγωγής, τι απόμεινε από τις δράσεις απορρόφησης κονδυλίων της ΕΕ σε διάφορους τομείς.

Ευχαριστώ πολύ για την υπομονή σας.

Κ. ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Κ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ»

Συνάδελφοι είναι γεγονός ότι βρισκόμαστε αυτή την ώρα στην καρδιά της καπιταλιστικής κρίσης, ότι όλα είναι μπροστά και δεν υπάρχει καμία λογική και καμία αυταπάτη που να συνηγορεί στο ότι μπορεί να υπάρχουν κάποια περιθώρια ελάφρυνσης ή ανακοπής της επίθεσης όπως θέλουν να μας περάσουν.

Αυτό δεν είναι μόνο η Μέρκελ, ο Ολάντ και όλος ο συρφετός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου που μας το επιβεβαιώνει για την αυστηρή τήρηση του προγράμματος. Είναι η νέα κυβέρνηση, η εσωτερική Τρόικα, που δημιουργήθηκε, η οποία ξέχασε πολύ γρήγορα από την πρώτη στιγμή τα περί επαναδιαπραγμάτευσης. Ζητάει ένα χρόνο παράταση και ετοιμάζει το πρόγραμμα των 100 πρώτων ημερών μιας τεράστιας κοινωνικής επίθεσης, καταϊγίδας από αύριο κιόλας.

Είμαστε μπροστά, λοιπόν, στην εφαρμογή όλων των μέτρων που έχουν ψηφίσει. Είμαστε μπροστά στην εφαρμογή των καινούργιων μέτρων για τα νέα 15 δις που θέλουν να πάρουν, όπως επιτάσσουν οι συμφωνίες που έχουν κάνει. Είμαστε μπροστά στην νέα τεράστια κοινωνική λεηλασία η

οποία ετοιμάζεται, στη νέα τεράστια κοινωνική καταβύθιση, στην εξαθλίωση και την φτωχοποίηση, γιατί αυτή την ώρα αμφισβητείται το αν θα έχουν οι νέοι συνάδελφοι αύριο δουλειά στο σχολείο, αν όσοι είμαστε σήμερα στο σχολείο θα είμαστε και αύριο, εάν θα μπορούμε να ζήσουμε τα παιδιά μας την επαύριο.

Αμφισβητούνται τα ωράρια, ο αριθμός των μαθητών, ο αριθμός των τάξεων, των σχολείων, ο έλεγχος του περιεχομένου του σχολείου, αμφισβητούνται τα πάντα. Και το μεγάλο ερώτημα είναι: υπάρχει σ' αυτό το Συνέδριο απέναντι σ' αυτή την τεράστια επίθεση σε εξέλιξη έστω και ένα αγωνιστικό σχέδιο το οποίο να φροντίσετε να συζητήσουμε και να προχωρήσουμε με στόχο την ανάσχεση αυτής της επίθεσης και τη ανατροπή της τελικά μαζί με όσους την εφαρμόζουν;

Νομίζω, ότι δεν υπάρχει δεύτερη σκέψη, ότι καμία τέτοια προοπτική δεν υπάρχει. Και ξέρετε κάτι. Κυβερνητικός συνδικαλισμός είναι ακριβώς, είναι να στηρίζεις στην ουσία την πολιτική του αντίπαλου και να εφαρμόζεις αυτή την πολιτική ή να αποτρέπεις οποιαδήποτε διαδικασία συγκρότησης ενός κινήματος που είναι ικανό να την ανατρέψει, να το υπονομεύεις με κάθε τρόπο και δυστυχώς αυτό κάνετε συνάδελφοι της πλειοψηφίας εδώ μέσα, συνάδελφοι της συγκυβέρνησης, της ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ.

Θα σας δώσω, δεν θα πω όλα όσα είχα ετοιμάσει, αλλά δύο ερωτήματα. Πέστε μας τι απέμεινε από τη συμμετοχή στους διαλόγους για το μισθολόγιο που τάζατε ότι θα προκύψουν ακόμα και αυξήσεις για μας; Τι απέμεινε από τη συμμετοχή τους διαλόγους για τα ασφαλιστικά δικαιώματα που θα πετυχαίναμε την εξαίρεση; Τι απέμεινε από τους διαλόγους για τις εργασιακές σχέσεις και τη σωτηρία των συλλογικών συμβάσεων των ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ;

Δεν λειτούργησαν αυτά, δεν ήταν το καλύτερο στήριγμα για να επιβληθούν τελικά όλα αυτά τα μέτρα σε βάρος των εργαζομένων αποκοιμίζοντας το κίνημα και τους εργαζόμενους, αποτρέποντας τη δυνατότητα ανατροπής τους.

Αυτό το ίδιο ετοιμάζετε τώρα και με την αξιολόγηση. Το 2006 γιατί αρνηθήκαμε κάθε διαδικασία συζήτησης και είπαμε όχι, κατάργηση όλου του πλαισίου για την αξιολόγηση; Γιατί τώρα δίπλα στο υποτιθέμενο όχι, λέμε ναι σε μια άλλη αξιολόγηση για να ανοίξουμε τη συζήτηση και το διάλογο που το μόνο που θα κάνει είναι να σπείρει αυταπάτες για να έρθει έτοιμο το σχέδιο που επιβάλλει η Τρόικα και θέλει να επιβάλει και η νέα μνημονιακή κυβέρνηση.

Λέω, λοιπόν, ένα πράγμα θα σας πω μόνο, το έχω πραγματική απορία για τον καθένα ως το αποκορύφωμα του κυβερνητικού συνδικαλισμού γιατί αυτό είναι ένα καινούργιο ποιοτικό βήμα. Πιστεύει κανένας στα σοβαρά εδώ μέσα ό-

τι το Υπουργείο παιδείας και η Κυβέρνηση δίνει δύο εκατομμύρια ευρώ στο συνδικάτο μέσω των ΕΣΠΑ γιατί πιστεύει, ότι αυτό το συνδικάτο παλεύει για την ανατροπή της εκπαιδευτικής του πολιτικής ή γιατί ακριβώς θέλει να ενσωματώσει απολύτως αυτό το συνδικάτο;

Λέω, λοιπόν, συνάδελφοί μου επειδή όλοι καταλαβαίνουμε τι είναι αυτό που πραγματικά παίζεται εδώ μέσα. Σήμερα η διέξοδος βρίσκεται στην κατεύθυνση ενός άλλου αναγεννημένου εργατικού ταξικού κινήματος που θα θέσει τα ζητήματα επί τον τύπο των ήλων, θα σηκώσει το γάντι και θα απαντήσει στην καρδιά της επίθεσης.

Ξέρετε κάτι; Δεν μπορεί κανένα εργατικό κίνημα να λέει και να περιγράφει αιτήματα, αυξήσεις, καλύτερο επίπεδο διαβίωσης, δικαίωμα στην εκπαίδευση, στην υγεία και όλα τα άλλα εάν πρώτα δεν αμφισβητήσει το ότι το 50% - 60% και 70% του προϋπολογισμού του κόπου και του μόχθου που παράγει αυτός ο τόπος, οι εργαζόμενοι του πηγαίνει στην εξυπηρέτηση του χρέους, μόνο αν δεν βάλει την μονομερή διαγραφή του χρέους, την μη πληρωμή του έχει τη δυνατότητα να μιλήσει κανένας στα σοβαρά για την εξασφάλιση πλούτου, για τα εργατικά δικαιώματα και αξιοβίωτη ζωή.

Αυτό δεν μπορεί να γίνει σε καμία περίπτωση μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρώ. Δεν μπορεί με τους όρους της δημοσιονομικής συμφωνίας και εδώ είναι το δράμα, γιατί ακόμα και τα κομμάτια της κυρίαρχης Αριστεράς αντί να λένε, τώρα έξω αυτός είναι ο μόνος δρόμος σωτηρίας, να περιγράφουν ότι εμείς θα σώσουμε το ευρώ ή να λένε ότι έξω από το ευρώ στα πλαίσια του καπιταλισμού θα είναι καταστροφή, αντί να πούμε ότι έξω από το ευρώ τώρα, είναι ο μόνος δρόμος για να βγούμε στο ξέφωτο μιας άλλης ζωής και μιας άλλης κοινωνίας.

Τελειώνω με το εξής. Η πρόσκληση για όλους εδώ μέσα ακόμα και τώρα είναι να πάμε σε ένα πλατύ αγωνιστικό μέτωπο όλων των εργαζομένων και εδώ έχει ευθύνη όλη η Αριστερά να συμβάλει στην κοινή δράση για να δημιουργήσουμε τις χαλβουργίες της νέας εποχής, αλλά και της Κερατέας της νέας εποχής.

Για να μπορέσουμε και στους χώρους δουλειάς και στις γειτονιές και στις πόλεις να συνενώσουμε τη λαϊκή εξέγερση, το λαϊκό ξεσηκωμό, να συνενώσουμε κάθε ποτάμι αντίστασης, το οποίο θα μπορέσει αυτό να οικοδομηθεί στο συντονισμό των σωματείων απ' όλες τις δυνάμεις της Αριστεράς.

Και εδώ είναι η βάση να ξανά ενώσουμε τους εργαζόμενους στη βάση των συνδικάτων, να ενώσουμε στις λαϊκές συνελεύσεις, να μιλήσουμε για τη δυνατότητα αντίστασης στα σχολεία, για να ζητήσουμε καταλήψεις δημοσίων κτηρίων, καταλήψεις σχολείων, να γίνουν τα σχολεία κέντρα α-

γώνα μαζί με όλο τον κοινωνικό ιστό να ξανά θέσουμε το ζήτημα του συντονισμού στην κατεύθυνση της δημιουργίας πραγματικών απεργιακών αγώνων διαρκείας με στόχο το σύνθημα της γενικής πολιτικής απεργίας για την ανατροπή, για να ξαναβάλουμε το ζήτημα το ότι το εργατικό κίνημα και τα συνδικάτα θα πάρουν μπροστά την κοινωνική αλληλεγγύη και δεν θα επιτρέψουν άλλους να κάνουν παιχνίδι στην πλάτη τους.

Για ένα αντιφασιστικό κίνημα που θα το βάλουμε μέσα στις τάξεις με ένα παιδαγωγικό ρεύμα αμφισβήτησης του περιεχομένου στην πράξη και μια δυνατότητα περιγραφής μιας νέας απελευθερωτικής κοινωνίας και μιας νέας εξόρμησης στον ουρανό.

ΣΤ. ΤΡΑΓΑ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩ

Γεια σας, είμαι από το Σύλλογο του Αιγάλεω με τις Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις, συμμετέχω και στο Συντονιστικό Νηπιαγωγών.

Συνάδελφοι ενώ τίποτα άλλο στη ζωή μας δε θυμίζει τις μέρες του 2008 η κατάσταση στα νηπιαγωγεία είναι η ίδια. Μόνο που αυτή τη φορά ολόκληρη η εκπαίδευση και ολόκληρη η κοινωνία ακολουθούν το νηπιαγωγείο που καταρρέει.

Σαν μέλος του **Συντονιστικού Νηπιαγωγών** οφείλω να πω πως όλο αυτό το διάστημα επιλέξαμε με υπευθυνότητα και σεβασμό να μην κάνουμε ιδιαίτερες ανακοινώσεις για τα νηπιαγωγεία, τη στιγμή που ο εκπαιδευτικός κόσμος δίνει ένα συνολικό αγώνα για να σώσει την αξιοπρέπειά του.

Όμως η κατάσταση είναι οριακή, επικρατεί μεγάλο χάος με τον μεγάλο αριθμό των προνηπίων να βρίσκονται εντός δημόσιου νηπιαγωγείου και το ωράριο των νηπιαγωγών να μην έχει νομοθετηθεί. Υπάρχει οργανωμένη διαπλοκή συμφερόντων και εκπαιδευτικές πολιτικές που σχεδιάζονται για την εξυπηρέτηση ιδιωτικών συμφερόντων.

Η ειδική αγωγή στα νηπιαγωγεία είναι ή ανύπαρκτη ή ιδιωτική. Η διαπλοκή ανάμεσα στα ιδιωτικά κέντρα παροχής δομών ειδικής αγωγής στην προσχολική ηλικία και στις δημόσιες υπηρεσίες είναι τεράστια μεν, ανεξέλεγκτη δε.

Σαν κομμάτι της μαχόμενης εκπαίδευσης θα συνεχίσουμε να παλεύουμε για δημόσια και δωρεάν παιδεία, για ουσιαστικά δημόσια και δωρεάν πρώιμη παρέμβαση, για τη δημιουργία των δομών εκείνων που θα υποδεχτούν παιδιά με ιδιαίτερες εκπαιδευτικές ανάγκες, για πραγματικά δημόσιο και δωρεάν νηπιαγωγείο με νηπιαγωγούς που θα δημιουργούν μέσα σε κλίμα παιδαγωγικής ελευθερίας και όχι κάτω από το φόβο των διαρκών αξιολογήσεων.

Θα σταθούμε απέναντι στις εκπαιδευτικές πολιτικές τύ-

που ΝΕΑΠ, νέου σχολείου, όμορφου σχολείου, σχολείου με άρωμα και χρώμα, που δεν έχουν σκοπό την αναβάθμιση του νηπιαγωγείου αλλά να γεμίσουν με ζεστό χρήμα τις τσέπες λίγων και εκλεκτών.

Όμως συνάδελφοί μου τη δική μας συνέχεια στην ιστορία την έχουμε στα χέρια μας, στα χέρια μας είναι αν οι μη κυβερνητικές οργανώσεις με ζεστό κυβερνητικό χρήμα θα επινοικιάζουν εργαζόμενους, αν οι ιδιωτικές εταιρείες θα κάνουν αξιολόγηση, αν ο διπλανός μας βαριά άρρωστος θα πεθάνει γιατί δεν μπορεί να πάρει φάρμακα. Στα χέρια μας είναι αν θα υποταχτούμε σε αυτούς που μας κατέστρεψαν, Κυβερνήσεις των δύο και των σαρανταδύο τελευταίων ετών, Ευρωπαϊκή Ένωση, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Πολλοί από μας έχουμε χρήματα μόνο για την πρώτη και τρίτη εβδομάδα του μήνα, η χρεοκοπία είναι προδιαγεγραμμένη. Αυτό που έχουμε να επιλέξουμε ή μάλλον να επιβάλλουμε, είναι το είδος της χρεοκοπίας, αν θα είναι αυτή που εμείς θα επιβάλουμε στους δανειστές μας κηρύσσοντας στάση πληρωμών και δηλώνοντας ότι θα εξυπηρετηθούν οι κοινωνικές ανάγκες και όχι το χρέος ή αυτή που θα μας επιβάλλουν οι δανειστές ρουφώντας όλα τα έσοδα μαζί με την επόμενη δόση του δανείου.

Συνάδελφοι ή το χρέος θα εξυπηρετήσουμε ή τις κοινωνικές ανάγκες και τα δύο μαζί δε γίνονται. Ή θα έχουμε σχολεία, νοσοκομεία, φάρμακα, νερό, ενέργεια ή θα δώσουμε πίσω τα δανεικά. Μα θα μου πείτε τώρα, δεν τα πήραμε τα δανεικά; Πρέπει να τα επιστρέψουμε, αλλιώς είμαστε τα κακά παιδιά της Ε.Ε.

Όχι λοιπόν δεν τα πήραμε, δεν πρέπει να τα επιστρέψουμε. Τα δάνεια παίρνονται για να αποπληρώνουν ληστρικούς τόκους προηγούμενων δανείων και μέρος τους πηγαίνει σε μίζες και άχρηστα προϊόντα που θέλουν να ξεφορτωθούν οι δανειστές. Κανένα κέρδος δεν υπάρχει για το λαό παρά μόνο για τους δανειστές, τους πολιτικούς που εναλλάχθηκαν στην εξουσία και το περιβάλλον τους. Αυτό δε λύνεται ούτε με επαναδιαπραγμάτευση, ούτε με απαγκίστρωση, ούτε με φτιασιδώματα, ούτε με ξόρκια, ούτε με βουντού, λύνεται μόνο με ανατροπή και έξοδο από το ευρώ.

Τα αστικά κόμματα [ΠΑΣΟΚ-ΝΔ] οι εφεδρείες που έχει το σύστημα [Παπαδήμος-ΔΗΜΑΡ] και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, έχουν πέσει σαν κοράκια να κατασπαράξουν κάθε φωνή που λέει έξω από αυτή την Ευρώπη. Έχουν δαιμονοποιήσει την άποψη και παρουσιάζουν τον δαίμονα και όχι την άποψη.

Όμως συνάδελφοι, ο δύσκολος δρόμος για την αναδιάρθρωση της χώρας υπέρ των εργαζομένων περνάει μέσα από **εθνικό νόμισμα**, με δική μας επιλογή και περιλα-

βάνει **εθνικοποίηση των τραπεζών** που με ζεστό κρατικό δικό μας χρήμα έχουν επιδοτηθεί. Κανείς δεν μας χαρίζει τίποτα, είναι δικά μας.

Κοιτάξτε συνάδελφοι, εμείς από τη Γενική Συνέλευση του Αιγάλεω έχουμε έρθει με την υποχρέωση και το δικαίωμα να αλλάξουμε την ερμαφρόδιτη απόφαση του κλάδου, που λέει "όχι στην αξιολόγηση-χειραγώγηση" και να πούμε ένα ηχηρό "όχι στην αξιολόγηση".

Να υποχρεώσουμε τους γραφειοκράτες της ΔΟΕ που τρέχουν στα κελεύσματα του Μπαμπινιώτη διαδίδοντας ότι τάχα ο διάλογος θα είναι από μηδενική βάση, ενώ το νομοθετικό πλαίσιο είναι δεδομένο, δεδομένη επίσης είναι και η υποχρέωση την που προκύπτει από το μνημόνιο, για δραματική μείωση του δημοσίου τομέα.

Μιλάμε για 1500 απολύσεις, δε σας ενδιαφέρουν; Συνάδελφοι η αξιολόγηση αφορά συγκεκριμένο τόπο και χρόνο και θα είναι **τιμωρητική και θα μειώσει το μισθό και θα οδηγή στην απόλυση**. Οτιδήποτε άλλο είναι αυταπάτη και όποιος νομίζει ότι θα τη γλιτώσει κάνει λάθος. Η αξιολόγηση θα κατηγοριοποιήσει τα σχολεία, θα τα κλείσει και ο δάσκαλος που θα κλείνει το σχολείο του θα παίρνει τη βαλίτσα του και θα ψάχνει σχολείο να διδάξει.

Δε ζούμε σε κοινωνία αγγέλων, μας το είπε ο αντιπρόσωπος της ΔΑΚΕ σε μία πάρα πολύ καλή εκδήλωση για την αξιολόγηση που είχαμε στο Αιγάλεω. Δε ζούμε σε κοινωνία αγγέλων, οι δάσκαλοι δεν έχουν επιμόρφωση, κλείσανε και τη Μαρασλείο, δεν έχουν τα κοινωνικά προβλήματά τους λυμένα και οι ανισότητες στην κοινωνία εντείνονται, σωστά.

Λοιπόν για όλους αυτούς τους λόγους που η ΔΑΚΕ μας έλεγε ότι πρέπει να έχουμε αξιολόγηση, για όλους αυτούς τους λόγους δε θα πρέπει να έχουμε αξιολόγηση.

Α. ΤΣΙΤΣΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΕΡΑΠΕΤΡΑΣ

«Μ. ΛΙΟΥΔΑΚΗ».

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες,

Προκαταβολικά εύχομαι κι εγώ σε όλους και όλες να έχουμε καλό καλοκαίρι. Καλοκαίρι που πρέπει να αξιοποιηθεί γεμίζοντας μπαταρίες για να ανταποκριθούμε με δύναμη κι αγωνιστικότητα στις δυσκολίες επιβίωσης πλέον που απλόχερα μας προσφέρουν οι μέχρι τώρα κυβερνήσεις με διάφορους σχηματισμούς, είτε ΠΑΣΟΚ, είτε ΠΑΣΟΚ – ΝΔ – ΛΑΟΣ, είτε ΠΑΣΟΚ – ΝΔ, είτε ΠΑΣΟΚ – ΝΔ – ΔΗΜΑΡ και πάντα υπό την χειραγώγηση και την επικυριαρχία της ΕΕ, της ΕΚΤ και του ΔΝΤ.

Εύκολα συμπεραίνουμε, βλέποντας τους σχηματισμούς και τους μηχανισμούς που μας κυβερνούν, ότι δυστυχώς οι

αποφάσεις που λαμβάνονται από τη μεριά τους, ήταν είναι και θα είναι πάντα εναντίον της εργαζόμενης πλειοψηφίας. Της πλειοψηφίας που αυτή εργάζεται και παράγει τον πλούτο αυτής της χώρας. Για να μην μακρηγορώ αυτά τα παραπάνω οι πρώτοι που πρέπει να τα κατανοήσουν βρίσκονται εδώ. Κι εννοώ τους συνδικαλιστές των παρατάξεων που πρόσκεινται στα κυβερνητικά κόμματα. Συνδικαλιστές που μπορεί και να ξεχνούν το ρόλο τους και λειτουργούν παρελκυστικά είτε φρενάροντας είτε απογοητεύοντας τους συναδέλφους. Αν είναι δυνατόν να ακούγονται από μέλη ΔΣ προσκείμενων στην ΠΑΣΚ σε συνελεύσεις φράσεις όπως «εγώ δεν κάνω απεργία» ή με τη στάση τους όλη τη χρονιά ουσιαστικά να αντιπαλεύουν την αγωνιστική διάθεση των συναδέλφων. Και φυσικά θα μου πείτε ότι αυτούς τους συνδικαλιστές τους έχουν εκλέξει οι συνάδελφοι και μάλιστα η πλειοψηφία τους. Φυσικά και δε διαφωνώ. Γι αυτό όλοι και όλες πρέπει κάποια στιγμή επιτέλους να συνειδητοποιήσουμε ότι κι εμείς έχουμε ευθύνες από το σημείο του ποιους εκλέγουμε αλλά μέχρι και στο πόσο συμμετέχουμε για να διεκδικήσουμε όχι τίποτα ειδικά προνόμια αλλά τα αυτονόητα όπως η αξιοπρέπεια και το δικαίωμα της επιβίωσης με ανθρώπινους όρους για εμάς και τα παιδιά μας.

Όμως οι συνάδελφοι εκτός από το να ψηφίσουν και να εκλέξουν όποιους συνδικαλιστές ή κυβερνήσεις, έχουν ψηφίσει κι έχουν καταθέσει την άποψη τους και στις Γενικές Συνελεύσεις. Κι εκεί ελήφθησαν αποφάσεις που μιλούν: για κατάργηση του βαθμολόγιου – μισθολόγιου, εναντίον της αξιολόγησης – χειραγώγησης αλλά και σε οποιαδήποτε μορφή αξιολόγησης και αυτοαξιολόγησης, για μείωση της συνδρομής προς τη ΔΟΕ και κατάργηση προνομίων, για αύξηση των μισθών, για αύξηση των προσλήψεων, όπως και για άλλα σημαντικά και σοβαρά ζητήματα. Επιγραμματικά αναφέρω τα προβλήματα με το ωράριο των νηπιαγωγών, με τους συναδέλφους της ειδικής αγωγής, με τη μείωση της χρηματοδότησης των σχολικών επιτροπών και των σχολικών μονάδων και διάφορα που όλοι και όλες τα γνωρίζουμε. Εμείς σε αυτά πρέπει να εστιάσουμε και να συζητήσουμε με τους συναδέλφους προετοιμάζοντας και πραγματοποιώντας αγωνιστικές κινητοποιήσεις, μαζί με άλλες ομοσπονδίες, που να έχουν τη μορφή του 2006. Γιατί μόνο με παλλαϊκούς αγώνες που όλοι ενωμένοι κι αποφασισμένοι για σύγκρουση διάρκειας μπορούμε να νικήσουμε. Τι; Το λιγότερο να μπορούμε να κοιτάξουμε στα μάτια τα παιδιά μας και να έχουμε τη δυνατότητα να τους πούμε ότι την κρίσιμη ώρα δε λιποψυχήσαμε αλλά αγωνιστήκαμε γι αυτά! Αρκεί ξαναλέω να λειτουργούμε ως συνδικαλιστικοί και όχι ως «κυβερνητικοί» και «κομματικοί» εκπρόσωποι. Αυτό απαιτούν οι συνάδελφοι. Αυτό απαιτούν οι εποχές. ΙΔΟΥ Η ΡΟΔΟΣ ΙΔΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΠΗΔΗΜΑ!

Χ. ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΓΚΑΔΑ

Καλημέρα συνάδελφοι και εκλέγομαι με τις Παρεμβάσεις. Είναι η δεύτερη φορά που είμαι εδώ και ειλικρινά έχω την εντύπωση ότι βρίσκομαι σε μια εικονική πραγματικότητα. Δεν ξέρω πως το έχουμε καταφέρει, αλλά ακούγονται πράγματα τα οποία σε κάνουν να πιστεύεις πώς βρίσκεσαι σε άλλη χώρα.

Συμβαίνουν πράγματα που λες, συγγνώμη σ' αυτή τη χώρα είμαι, οι συνάδελφοι είναι στον ίδιο πλανήτη μ' εμάς, τι γίνεται; Δεν θέλω να περάσω σε αντιπαράθεσεις, απλά θέλω να πω, ότι θεωρώ -και μεταφέρω γνώμες συναδέλφων που τους ακούω γυρίζοντας στα σχολεία- ότι είναι ευθύνη της Διοίκησης αυτής της Ομοσπονδίας συνολικά, αλλά και ας δούμε ποιοι είναι η Διοίκηση, μην λέμε πράγματα, γι' αυτά που συνέβησαν τα τελευταία χρόνια και που στην ουσία σαν ΔΟΕ, η ΔΟΕ ήταν απύσχα.

Δηλαδή που ήταν το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ και τι έκανε για το γεγονός ότι αυτή τη στιγμή υπάρχουν συνάδελφοι που αμείβονται με 350,00 € και με 650,00 €; Πού ήταν το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ όταν με το καινούργιο μισθολόγιο φτάσαμε στο σημείο συνάδελφοι με δέκα χρόνια προϋπηρεσία να παίρνουν μισθό λιγότερο απ' αυτό που παίρνουν συνάδελφοι με 20 χρόνια προϋπηρεσία 15νθήμερο.

Πού είναι συνάδελφοι η ΔΟΕ όταν βλέπουμε από τη μια μεριά να μειώνονται συνέχεια οι παροχές; Πού ήταν το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ όταν ξέραμε από την αρχή της χρονιάς ότι θα πάμε σε μια χρονιά που θα μας έρθει το καινούργιο φτωχολόγιο – μισθολόγιο, θα πάμε σε μια χρονιά που τα σχολεία δεν θα έχουν βιβλία, τα σχολεία δεν θα έχουν θέρμανση.

Πέρσι στην αρχή της χρονιάς είχαμε μια τεράστια ευκαιρία να πάρουμε μαζί μας τους γονείς με πράγματα που πραγματικά τους ακουμπούσαν και δεν ήταν ο μισθός των δασκάλων το κύριο θέμα, ήταν τα σχολεία που κλείνανε, ήταν τα σχολεία που συγχωνεύτηκαν, ήταν τα παιδιά που στοιβάζονταν στις αίθουσες των 25 και 30 μαθητών, ήταν τα σχολεία που δεν είχαν βιβλία, ήταν το γεγονός ότι δεν είχαμε θέρμανση, δεν είχαμε όλα αυτά και αντί να φέρουμε μαζί μας τους γονείς τι έκανε το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ σύντροφοι; Έστειλε μια επιστολή σε όλα τα σχολεία, οφείλω να το παραδεχτώ αυτό, με την ευθύνη των σχολείων έπρεπε να τυπωθεί και να μοιραστεί στους γονείς.

Σε ποια σχολεία σύντροφοι και συνάδελφοι; Στα σχολεία που δεν είχαν καν χρήματα για toner και για χαρτί φωτοτυπίας; Έπρεπε να ζητήσουμε από τους γονείς δηλαδή να μας φέρουν toner και χαρτί για να τυπώσουμε το γράμ-

μα που στείλατε; Αυτή ήταν η αντίδρασή μας;

Σε ποιο σχολείο; Στο δημοτικό σχολείο Κρυονερίου, 4θέσιο δημοτικό σχολείο Κρυονερίου και δεν είναι μόνο το σχολείο του Κρυονερίου γιατί πόσοι από εδώ δεν είχατε. Ευχαριστούμε πολύ, το τακτοποιήσαμε το θέμα, εντάξει;

Λοιπόν, που ήταν η αντίδρασή μας οι 48ωρες και 24ωρες απεργίες εν είδη τουφεκιάς που κάνανε τους συναδέλφους να μην θέλουν καν να συμμετέχουν, αυτή ήταν η αντίδρασή μας σύντροφοι για όλα αυτά που πάθαμε πέρσι;

Πού ήταν η ΔΟΕ, η ίδια η Ομοσπονδία, παιδιά δεν μιλάω και όχι μόνο η ευθύνη του Δ.Σ. ολονών μας εδώ είναι μέσα έτσι, γιατί πέρσι όλοι ήμασταν σ' αυτή την αίθουσα, που ήταν η ευθύνη όταν αυτή τη στιγμή οι ειδικότητες και οι νηπιαγωγοί θεωρούν ότι αυτή η ομοσπονδία δεν τους καλύπτει. Πότε μιλήσαμε γι' αυτούς συνάδελφοι, πότε ασχοληθήκαμε γι' αυτούς, πότε ασχοληθήκαμε με τα προβλήματα των συναδέλφων για σκεφτείτε το λίγο.

Μαλώνουμε ο ένας με τον άλλο για το κόμμα όπως είπε η συναδέλφισσα, αλλά το κάνουμε όλοι συναδέλφισσα, μην κατηγορείτε μόνο την από εκεί πλευρά, δείτε και την από εδώ πλευρά, δείτε και το γεγονός ότι κατεβάζουμε συνέχεια προτάσεις που θέλουμε και ξέρουμε ότι δεν θα περάσουν, σκεφτείτε το λίγο.

Σκεφτείτε λίγο όλα αυτά τα περίφημα casus belli που ακούγαμε με τις ενημερώσεις που μας έστελνε το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, casus belli για το μισθολόγιο, casus belli για το ασφαλιστικό, casus belli, αλλά θα έπρεπε να είμαστε στα χαρακώματα και μπαρουτοκαπνισμένοι όλοι τόσα casus belli, εκτός αν έχει χάσει την έννοια της η λέξη.

Για μένα Πρόεδρε casus belli σημαίνει αιτία πολέμου. **Πού είναι ο πόλεμος που κάναμε όταν πέρασε το μισθολόγιο; Πού είναι ο πόλεμος που κάναμε όταν πέρασε η αξιολόγηση; Πού είναι όλα αυτά;** Γράφουμε μια λέξη και την αφήνουμε έτσι;

Υπάρχει μια ολόκληρη σειρά από δράσεις τις οποίες περιγράφει το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας τις οποίες πήρε αυτή τη χρονιά, έχετε όλοι μαζί σας είναι 2-3 σελίδες. Ουσιαστικά συνάδελφοι, είμαστε αντιπρόσωποι, αν μας ρωτήσουν οι συνάδελφοι που εκπροσωπούμε τι κάναμε, τι έχουμε να τους πούμε; Ότι στείλαμε διαμαρτυρίες, ότι συναντηθήκαμε με την Υπουργό και της εξηγήσαμε;

Λοιπόν, για να ολοκληρώσω για να μην καταχραστώ το χρόνο σας. Σκεφτείτε λίγο συνάδελφοι η χρονιά θα είναι ακόμα πιο δύσκολη, τα πράγματα θα χειροτερεύσουν, **σκεφτείτε είμαστε αντιπρόσωποι δασκάλων ή αντιπρόσωποι παρατάξεων;** Ας βάλουμε λίγο το μυαλό μας να δουλέψει. Ευχαριστώ.

Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΗ**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ**

Πρέπει να γυρίσουμε τον τροχό της κοινωνικής ανάπτυξης προς τα μπρος και θα τον γυρίσουμε!

Η 8η Γ.Σ. της ΔΟΕ πραγματοποιείται σε συνθήκες ταχύτατων πολιτικών και συνδικαλιστικών εξελίξεων. Παρακολουθήσαμε και παρακολουθούμε την προσπάθεια αναμόρφωσης του πολιτικού σκηνικού. **Γίναμε μάρτυρες της δημιουργίας του νέου διπόλου της κεντροδεξιάς με πυρήνα την ΝΔ και της κεντροαριστεράς με πυρήνα το ΣΥΡΙΖΑ, που ρίχτηκαν στη μάχη της χειραγώγησης, της τρομοκρατίας και της καλλιέργειας αυταπατών.** Σ' αυτήν τη λογική έθεσαν τα ψευδοδιλήμματα στο λαό, πάνω στη γραμμή μνημόνιο - αντιμνημόνιο «Ευρώ ή δραχμή» από τη μεριά της ΝΔ (με συμμάχους ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ) και "ή εμείς ή το μνημόνιο" από τη μεριά του ΣΥΡΙΖΑ, με έμμεσους ή άμεσους συμμάχους όλες τις δυνάμεις που ανेमίζουν την τρύπια σημαία της ενότητας της Αριστεράς. Και εννοούμε όλους αυτούς -μαζί και η ΓΣΕΕ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ- που έγιναν το κάδρο του Τσίπρα την επομένη της 6ης Μάη, κατά τη διάρκεια της κωμωδίας των διερευνητικών εντολών.

Το σύστημα κέρδισε χρόνο, ώστε να ανασυνταχθεί και να προχωρήσει πιο εύκολα στο τσάκισμα του λαού. Πέτυχε την αναμόρφωση του πολιτικού σκηνικού με την αλλαγή των συσχετισμών μέσα στο Κοινοβούλιο, άφησαν όμως στο απυρόβλητο τη βαθιά αντεργατική και αντιλαϊκή πολιτική, που είναι και η υπεύθυνη για το ξεθεμελίωμα των όποιων εργατικών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων είχαν απομείνει στην εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα αλλά και για την πλήρη εξαθλίωση στην οποία με μαθηματική ακρίβεια οδηγούν ήδη το 1,5 εκατομμύριο ανέργων, τους εργαζόμενους, τους αγρότες, του μικρομεσαίους αυτοαπασχολούμενους.

Από τις πρόσφατες εκλογές λοιπόν αυτό που προέκυψε, και το λέμε με απόλυτη σιγουριά, είναι ένα αρνητικό αποτέλεσμα για το λαό, ένα αρνητικό αποτέλεσμα για το εργατικό λαϊκό κίνημα. Και αυτό γιατί και οι δύο ΝΔ - ΣΥΡΙΖΑ καλλιέργησαν την αυταπάτη πως μέσα στην ΕΕ μπορεί να δοθεί λύση στα λαϊκά προβλήματα, απέκρυψαν συνειδητά τα αίτια και το χαρακτήρα της κρίσης ως γέννημα του καπιταλιστικού συστήματος και έχουν το θράσος ακόμα και σήμερα να μιλούν για κρίση χρέους. Ένα χρέος το οποίο είτε στο σύνολο του είτε μεγάλο μέρος του αποδέχονται πως πρέπει να πληρωθεί από το λαό.

Έχουν ευθύνη για το αρνητικό αποτέλεσμα κυρίως οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ που ανέδειξαν το δίλημμα

μνημόνιο - αντιμνημόνιο ως τη ρίζα του κακού. Φαίνεται ξέχασαν πως και αυτοί μαζί με ΠΑΣΟΚ-ΝΔ ψήφισαν τη μήτρα των μνημονίων, το Μάαστριχτ. Είναι αυτοί που ενισχύουν τη λογική της ανάθεσης του αγώνα, οδηγώντας τους εργαζόμενους έξω από τις συλλογικές διαδικασίες και μακριά από την πάλη για την ανατροπή της πολιτικής που γεννά τα προβλήματα της λαϊκής οικονομίας.

Η τρικομματική κυβέρνηση που σχηματίστηκε, ήδη με τη διακήρυξή της δίνει όρκους πίστης στις δεσμεύσεις της ΕΕ, μιλώντας για τήρηση των υπογραφών για άμεση προώθηση των προσυμφωνηθέντων αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων, ενώ για την περιβόητη επαναδιαπραγμάτευση, που αξιοποιήθηκε στο έπακρο για προεκλογική διαμαγωγία και αποπροσανατολισμό, περνά σε "δεύτερο πλάνο" και με το απαράβατο όρο, ότι δεν θα θέσει σε κίνδυνο την παραμονή της χώρας στο Ευρώ και ΕΕ.

Επομένως η νέα κυβέρνηση όχι απλά δεν πρόκειται να λύσει τα λαϊκά προβλήματα αλλά ούτε έστω ν' ανακουφίσει για τα μάτια του κόσμου το λαό μας σε ελάχιστα ζητήματα. Αυτά που υπόσχεται είναι ίσως κάποια ψίχουλα και συνέχιση της ανάπτυξης προς όφελος του κεφαλαίου. Και όταν μιλά για ανάπτυξη, εννοεί γη και ύδωρ στο μεγάλο κεφάλαιο, που απαιτεί την υπογραφή ημερήσιων ατομικών συμβάσεων εργασίας με ημερομίσθια πείνας, τη ρητή απαγόρευση δημιουργίας σωματίου και κανένα μέτρο υγιεινής και ασφάλειας, με αποτέλεσμα πλήθος εργατικών ατυχημάτων που σημαίνει οι πλουτοκράτες να βγάζουν βρόμικο κέρδος από τον ιδρώτα των εργατών. Τέτοια ανάπτυξη υπέρ των μονοπωλίων χάρισμά τους!

Από την άλλη καμιά αυταπάτη δεν έχουμε για τον άλλο πόλο της αριστεράς που το σύστημα είναι έτοιμο να χρησιμοποιήσει στην επόμενη δυσκολία ως εναλλαγή στη διαχείριση της καπιταλιστικής κρίσης προς όφελος της α.τ.

Άλλωστε ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αυτός που μιλάει για πάγωμα των μειώσεων των μισθών, για επαναφορά στα προηγούμενα του βασικού μισθού και του επιδόματος ανεργίας, για διάλογο με τους εφοπλιστάδες για το πόσο θέλουν να φορολογηθούν, για αντικατάσταση του μνημονίου με ένα σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης και δημοσιονομικής προσαρμογής (δλδ ένα άλλο μνημόνιο), μιλάει ακόμα για έναν υγιή καπιταλισμό μέσα στα πλαίσια της ΕΕ, όπου θα είναι εξίσου κερδισμένοι και τα μονοπώλια και οι εργάτες. Δηλαδή και την πίτα ολόκληρη και το σκύλο χορτάτο. Να τα 'χουν καλά και με το θύτη και με το θύμα. Μας προτείνουν ό,τι ακριβώς λένε και τα υπόλοιπα αστικά κόμματα αλλά και τα πραγματικά αφεντικά που καρπώνονται τον πλούτο που παράγεται στη χώρα, όπως είναι

οι εκπρόσωποι του ΣΕΒ.

Εξετάσεις όμως δεν έδωσαν μόνο προεκλογικά. Τα πρώτα τους βιολιά στο σ.κ. ήταν στην πρώτη γραμμή του τσακίσματος των εργασιακών δικαιωμάτων. Τι να πρωτοθυμηθούμε; Ομ. Ιδ. Υπαλλήλων (-12%), ΕΛ.ΠΕ. (-10% για τους νεοεισερχόμενους), τεχνικοί ΔΕΗ (-35% και άρση μονιμότητας). Και ο κατάλογος είναι ακόμα μακρύς.

Συνάδελφοι τη χρονιά που πέρασε:

- Τα παιδιά λιποθυμούσαν από ασιτία στα σχολεία.
- Προχώρησαν οι απολύσεις και στο δημόσιο μέσω της εργασιακής εφεδρείας.
- Τα χαράτσια ήρθαν και συνεχίζουν να έρχονται με μορφή χιονοστιβάδας.
- Προχώρησε η εφαρμογή του νέου σχολείου, που σημαίνει γρήγορη κατάρτιση των μαθητών με δεξιότητες και την προετοιμασία της αυριανής βάρδιας της ε.τ. για σκλάβους του 21ου αι., δηλ εργαζόμενοι χωρίς δικαιώματα και με σκυμμένο κεφάλι.
- Τα ασφαλιστικά ταμεία τινάχτηκαν στον αέρα κι έρχεται η απόλυτη διάλυσή τους με την κατάργηση των εργοδοτικών εισφορών.

Απέναντι σε όλα αυτά οι ηγεσίες ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ σε ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ-ΔΟΕ-ΟΛΜΕ έπαιξαν το γνωστό συμβιβασμένο και προδοτικό ρόλο τους.

Προετοίμασαν στα τραπέζια του κοινωνικού διαλόγου, από κοινού με τους βιομήχανους όλα τα μέτρα σφαγής των εργαζομένων, την κατάργηση των ίδιων των συλλογικών συμβάσεων. Συμφώνησαν με τη λήψη νέων μέτρων, αλλά ζητούσαν αυτά να είναι μικρότερης έντασης.

Στη ΔΟΕ έχουν συμφωνήσει με το νέο σχολείο της αγοράς και της επιχειρηματικότητας, με την προώθηση των ελαστικών μορφών εργασίας, με την επιλογή των νέων στελεχών εκπαίδευσης-manager. Όχι μόνο έχουν αποδεχτεί την αξιολόγηση, αλλά με απόφασή τους πρότειναν τρόπους στο Υπουργείο, ώστε να γίνει πιο εύκολα αποδεκτή από τους συναδέλφους.

Η ΠΑΣΚ είναι αυτή που έλεγε πως οι εκπ/κοί θα πάρουν αύξηση με το νέο μισθολόγιο.

Αυτές οι ηγεσίες συνάδελφοι, έπρεπε να είχαν ξεπεραστεί από ΧΘΕΣ.

Και στις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ όμως ούτε είχαμε ούτε θα αποκτήσουμε ποτέ εμπιστοσύνη! **Μας παραμυθιάζουν με την ενότητα της αριστεράς, για την οποία όμως βλέπουν ως προϋπόθεση την αποδοχή της στρατηγικής της ΕΕ.** Αντίστοιχα στο συνδικαλιστικό κίνημα μιλούν για κοινή δράση πάνω σε 5-10 σημεία, αφήνοντας στο απυρό-

βλητο τη μήτρα της αντιλαϊκής πολιτικής, την ΕΕ.

Τέλος, **οι συνάδελφοι των Παρεμβάσεων** θα έπρεπε να ξέρουν πως δεν κρινόμαστε από την επαναστατική μας φρασεολογία αλλά από τις ίδιες τις πράξεις μας. Όταν λοιπόν κατηγορείς ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ-ΣΥΡΙΖΑ για την ευρωλαγνεία τους και την ίδια στιγμή γίνεσαι συνοδοιπόρος τους στο κίνημα ή ακόμα χειρότερα κατεβαίνεις μαζί τους σε κοινά ψηφοδέλτια, σε αντι-ΠΑΜΕ κατεύθυνση, **ο πιο ευγενής χαρακτηρισμός είναι αφερέγγυοι και ουρά των συμβιβασμένων ηγεσιών.**

Αξίζει φυσικά να πούμε πως όλες αυτές οι δυνάμεις στο κίνημα τάχθηκαν κατά της κατάργησης του νομοσχεδίου που αποποινικοποιεί τα ναρκωτικά και θέλει τη νεολαία μας με θολή συνείδηση και σκυμμένο κεφάλι, ώστε να μην αντιδρά στην επίθεση που δέχεται από την εξουσία των μονοπωλίων και το πολιτικό της προσωπικό.

Συνάδελφοι, μπροστά μας και πολύ σύντομα είναι πραγματικά τα χειρότερα και όχι το αντίθετο όπως προκλητικά δήλωσε ο Σαμαράς στις 17 Ιούνη.

Η καπιταλιστική κρίση βαθιάειν και χτυπάει όλο και περισσότερες χώρες της Ευρωζώνης. Όσο παραμένουμε δέσμιοι στη στρατηγική της ΕΕ, τόσο πιο βέβαιος γίνεται ο δρόμος που οδηγεί στην άναρχη και ανεξέλεγκτη χρεωκοπία του λαού μας.

Μακριά από μας όμως η μοιρολατρεία, η ηττοπάθεια και ο συμβιβασμός!

Η ελπίδα που οδηγεί στην οριστική λύση των προβλημάτων της ε.τ. και των συμμάχων της, υπάρχει και βρίσκεται στα χέρια του λαού και στην ανασύνταξη του ταξικού εργατικού κινήματος.

Το κίνημα που μπροστά στις νέες συνθήκες έχει ανάγκη ο λαός, για να αντιμετωπίσει τη νέα θύελλα, είναι το κίνημα που επιδιώκει να γίνει όλη η Ελλάδα μια Χαλυβουργία. Είναι το κίνημα που ΤΩΡΑ, χωρίς στάση αναμονής θα οργανώσει την πάλη ενάντια στα νέα χαράτσια και τη φοροληλασία, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις Υγείας-Παιδείας, ενάντια στην κατάργηση της κοινωνικής ασφάλισης. Ενάντια δηλαδή σε όλα τα μέτωπα που ανοίγονται εναντίον των εργαζομένων.

Η ελπίδα βρίσκεται στο κίνημα που θα σηκώσει το μπόι του και θα πάρει πρωτοβουλίες και θα δείξει έμπρακτη αλληλεγγύη στους ταξικούς αγώνες που γιγαντώνονται σήμερα, όπως τον ηρωικό αγώνα των Χαλυβουργών αλλά και σ' αυτούς που πρέπει να αναπτυχθούν αύριο.

Στο κίνημα που βάζει στην πρωμετωπίδα του την πάλη για έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης, για την αποδέσμευση της χώρας από την ΕΕ, την ανατροπή του μνη-

μονίου και της δανειακής σύμβασης, την μονομερή διαγραφή του χρέους, το λαό στο τιμόνι της εξουσίας και της φιλολαϊκής διακυβέρνησης. Με την εργατική εξουσία που θα μετατρέψει σε λαϊκή περιουσία τα συγκεκριμένα μέσα παραγωγής και θα γίνει ο ίδιος ο λαός αφέντης του πλούτου του.

Και όλα αυτά η ανάγκη – οι νέες συνθήκες επιτάσσουν να γίνουν ΤΩΡΑ-ΣΗΜΕΡΑ!

Η χώρα μας διαθέτει όλο το εργατικό και επιστημονικό προσωπικό, που μέσω του πανεθνικού κεντρικού σχεδιασμού θα απογειώσει πραγματικά τις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας, με κύριο άξονα την κάλυψη των συνεχώς διευρυνόμενων αναγκών του λαού.

Αυτό το κίνημα υπηρετεί πιστά μέχρι σήμερα, με συνέπεια, αυταπάρνηση και ανιδιοτέλεια το ΠΑΜΕ, κόντρα στο ρεύμα της υποταγής και χωρίς να κρατάει στάση αναμονής στις νέες αυταπάτες.

Παλεύει για το κίνημα που θα συγκρούεται με κάθε πωγώρισμα των εργατικών κατακτήσεων όπως ο ηρωικός αγώνας των Χαλυβουργών, όπως οι εργαζόμενοι στα τρόφιμα-ποτά, όπως οι ναυτεργάτες που κάθε φορά που κατεβαίνουν σε απεργία βρίσκονται μπροστά στον κίνδυνο της πολιτικής επιστράτευσης.

Δεν κρύβουμε φυσικά ότι αυτό το κίνημα είναι που θα βάζει το ζήτημα της εξουσίας, γιατί η υπόθεση της εξουσίας ΠΡΕΠΕΙ να είναι υπόθεση του κινήματος.

Είναι μάχη δύσκολη, σκληρή, αλλά είμαστε πεισμένοι και αποφασισμένοι ότι αυτό που αντικειμενικά αξίζει είναι με τη στάση μας και την πάλη μας να γυρίσουμε μπροστά τον τροχό της κοινωνικής ανάπτυξης.....ΚΑΙ ΘΑ ΤΟΝ ΓΥΡΙΣΟΥΜΕ!

Γ. ΔΕΛΗΣ

Ε' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Από το ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών. Εκκρεμούν δύο σχόλια από χθες. Στην ηγεσία της ΠΑΣΚ στο Δ.Σ. της ΔΟΕ σχετικά με τις βουλευτικές μας υποψηφιότητες, κατανοούμε τα πικρόχολα σχόλια σας, τα κατανοούμε πραγματικά, γιατί δεν νιώσατε ποτέ την τιμή, δεν νιώσατε ποτέ την περηφάνια, δεν νιώσατε ποτέ την ευθύνη να υπηρετείται το λαό και την εργατική τάξη μέσα από τις γραμμές του ΚΚΕ.

Δεύτερο σχόλιο, αφορά τη δευτερολογία του Προέδρου, είναι μια τακτική που ξεκίνησε από τον προηγούμενο Πρόεδρο, αλλά ο τωρινός την απογείωσε μέσα από κοκορομαχίες

και προσωπικές αντιπαραθέσεις με το χώρο των Παρεμβάσεων μιλώντας για βίντεο και για το πόσο χρόνο είσαι στην τάξη ή όχι, **οδήγησαν τη δευτερολογία του Προέδρου και ένα μεγάλο κομμάτι της Συνέλευσης στον εκφυλισμό.**

Εκφυλισμός είναι συνάδελφοι, δεν υπάρχει ίχνος πολιτικής και ιδεολογικής αντιπαραθέσης. Και εμείς οι παλιότεροι που ζήσαμε συνελεύσεις και ακούγαμε δευτερολογίες Προέδρων, ναι θα το πω, σαν του Μενέλαου του Παπαχρήστου, ντρεπόμαστε πραγματικά.

Σχετικά τώρα με το πρόγραμμα δράσης. Τη δράση μας την ξέρετε, θα σας την πούμε. Για να δράσεις όμως θα πρέπει να έχεις άλλους συσχετισμούς, ήταν που ήταν στραβό το κλίμα το έφαγε και ο γαϊδαρος χθες και σήμερα.

Εμάς μας ενδιαφέρει η αλλαγή των συσχετισμών, αλλά αυτό δεν το εννοούμε μόνο αριθμητικά, είναι βεβαίως και αυτό, **είναι η δράση από τα κάτω με όρους ταξικής πάλης με τη συμμετοχή και την πρωτοβουλία της βάσης,** που παραμερίζει και υπερβαίνει την πλειοψηφία της ΔΟΕ με τις γνωστές αποφάσεις. Είναι δηλαδή **η δράση των σωματείων που συντάσσονται στην ταξική γραμμή του ΠΑΜΕ** και βγάζουν ανακοινώσεις για την αξιολόγηση και ο Πρόεδρος της ΔΟΕ λέει ότι δεν του στην στείλαμε.

Ο προσανατολισμός της Ομοσπονδίας, ο προσανατολισμός της δράσης της, την ακούσαμε και σήμερα εδώ, δεν είναι μονάχα η συναίνεση απλόχερη, δεν είναι μόνο ο ψοφοδεής συμβιβασμός δεν είναι μόνο η τυφλή υποταγή, μακάρι να ήταν μόνο αυτό, είναι κάτι πολύ χειρότερο. **Είναι η υπεράσπιση και η στήριξη αυτής της αντιλαϊκής πολιτικής** καμιά φορά και με αγωνιστικές μεθόδους.

Να, λοιπόν, ποια είναι η Λυδία Λίθος για το κίνημα, ο προσανατολισμός του και το περιεχόμενο του. Αλλά για να δούμε, για να έχεις σωστό προσανατολισμό και πε-

ριεχόμενο πρέπει να αναλύεις σωστά και την πραγματικότητα. **Όταν συσκοτίζεις την αιτία και το χαρακτήρα της κρίσης μιλώντας για τα Golden Boys, τον καζινοκαπιταλισμό, για την κρίση χρέους αθλώνεις ή δεν αθλώνεις τον καπιταλισμό που γεννάει τις κρίσεις, αθλώνεις ή δεν τον αθλώνεις, τον υπηρετείς ή δεν τον υπηρετείς συνειδητά;**

Όταν, όπως το ΠΑΜΕ, αποκαλύπτεις την πραγματική αιτία της κρίσης, τα υπέρογκα κέρδη δηλαδή που δυσκολεύονται να αναπαραχθούν ως κεφάλαιο τότε και μόνο τότε συσπειρώνεις στη μόνη σωτήρια γραμμή για το λαό, κάνεις πράξη και ζωντανό αίτημα το «**καμιά θυσία, την κρίση να πληρώσει η πλουτοκρατία**».

Όταν αναδεικνύεις το χρέος στη ΓΣΕΕ και στην ΑΔΕΔΥ ως αιτία της κρίσης, ενώ είναι το ακριβώς αντίθετο το αποτέλεσμα της και προτείνεις μάλιστα, **όπως κάνουν οι Παρεμβάσεις,** να γίνει μια Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου για να δούμε ποιο είναι το επαχθές και το νόμιμο και να το πληρώσεις, **τότε η αντικαπιταλιστική σου ρητορεία είναι κούφια, είναι ρηχή γι' αυτό και σε οδηγεί στην αγκαλιά της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ.**

Όταν ενοχοποιείς μόνο το μνημόνιο, όπως κάνουν εδώ οι δυνάμεις της κυβερνώσας Αριστεράς του ΣΥΡΙΖΑ, κάτι θέλεις να κρύψεις. **Τι είναι αυτό που θέλεις να κρύψεις; Είναι τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης που την υπηρέτησες, την ψήφισες με το Μάαστριχτ γι' αυτό και κρύβεις την αιτία της κρίσης.** Ψήφισες το Μάαστριχτ που είναι το μνημόνιο των μνημονίων.

Το μνημόνιο, ακούστε το καλά, υπηρετεί και μάλιστα σε περίοδο κρίσης το ελληνικό και ευρωενωσιακό κεφάλαιο, δεν είναι απλώς μια άδικη, δεν είναι μια αδιέξοδη πολιτική, **είναι η ταξική επιλογή του κεφαλαίου για να υπηρετηθεί η ανταγωνιστικότητά του,** που σημαίνει όλη η Ελλάδα να γίνει μία COSCO όπως λέει ο Σαμαράς.

Ε, όχι, όλη η Ελλάδα να γίνει μια Χαλυβουργία. Αυτός ο ηρωικός αγώνας των χαλυβουργών είναι η πιο πειστική, είναι η πιο ρεαλιστική απάντηση στα μνημόνια τους, στα μεσοπρόθεσμά τους, στο κεφάλαιο και τους πολιτικούς του υπηρέτες και έχει αυτά τα χαρακτηριστικά ο αγώνας των χαλυβουργών, έχει την αντοχή, τη διάρκεια, την ταξική αδιαλλαξία, γιατί ακολουθεί την ταξική γραμμή του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου.

Και αυτό τον αγώνα δεν τον υπηρετείς μόνο με τα ψηφίσματα και με λόγια συμπάθειας και συμπόνιας, τον υπηρετείς ακολουθώντας τη γραμμή του και στο χώρο σου, δεν τον υπηρετείς με μια δίωρη διευκολυντική απεργία, στάση εργασίας όπως η ΔΟΕ την ημέρα της Παναττικής απεργίας, δεν τον υπηρετείς όπως ο ΣΥΡΙΖΑ που

ο συνδικαλιστικός του εκπρόσωπος στο Βόλο καταψήφισε την απεργία των Χαλυβουργών και τώρα να φέρνουν ψηφίσματα για να υπερασπιστούν τον αγώνα τους.

Δεν τον υπηρετείς όταν την ημέρα της Παναττικής απεργίας οι συνάδελφοι των Παρεμβάσεων παίρνουν αποφάσεις για δίωρες στάσεις εργασίας και αντί να πάνε μαζί με τους Χαλυβουργούς στην Ομόνοια, πάνε στα Προπύλαια.

Όταν ως πλειοψηφία της ΔΟΕ στρώνεις το έδαφος για να περάσει το τρένο της αξιολόγησης, όταν αναλαμβάνεις ως υπερΔΟΕ το ρόλο του Επιμορφωτή για το σχολείο της αγοράς, διαχειριζόμενος τον πακτωλό του ΕΣΠΑ, έχεις ήδη διαλέξει όχθη, την όχθη της καπιταλιστικής βαρβαρότητας που έχει και το σχολείο που της αξίζει, το σχολείο της αγοράς, το σχολείο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Α, ρε συνάδελφοι, είπα αξιολόγηση και μου ήρθε στο μυαλό ο αξέχαστος Γιάννης Βαγενάς, που κοντά του κάποιιοι από εμάς οι παλιότεροι κάναμε τα πρώτα συνδικαλιστικά μας βήματα, τον Γιάννη Βαγενά και τους ηρωικούς του αγώνες ενάντια στον επιθεωρητισμό.

Πού να ήξερες, ρε Μπάρμπα Γιάννη, ότι τώρα ο Επιθεωρητής θα λέγεται αξιολογητής και θα περνοδιαβαίνει τα σχολεία παρέα με τον manager και τους χορηγούς, ήδη το κάνει στο σχολείο στη Θεσσαλονίκη η Coca Cola.

Σ' αυτό, λοιπόν, το σχολείο της αγοράς, στο σχολείο της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπάρχουν και κάποιοι, όπως εδώ οι συνάδελφοι της Αριστεράς του ΣΥΡΙΖΑ και των Παρεμβάσεων, που ζητούν λένε παιδαγωγική ελευθερία, ζητούν δηλαδή από το καπιταλιστικό κράτος να αρνηθεί τον εαυτό του, να απεμπολήσει ένα από τα πιο ισχυρά ιδεολογικά του όπλα, το σχολείο.

Είπαμε, ρε συνάδελφοι, Οπορτουνισμός, αλλά αυτό καταντάει πια επικίνδυνη αφέλεια. Ακούστε το καλά, **την μόνη ελευθερία που σας παραχωρεί ο καπιταλισμός τώρα που έχει σαπίσει είναι μία, είναι η ελευθερία να προπαγανδίζετε τις σάπιες αξίες του,** την επιχειρηματικότητα, την ανταγωνιστικότητα μέσα από τα νερόβραστα ευρωπαϊκά προγράμματα για τα οποία δεν λέτε κουβέντα.

Σε ότι μας αφορά και καταθέτουμε την δράση μας και αυτή θα ακολουθήσουμε, **κάνουμε πράξη την υποχρέωση μας απέναντι στα παιδιά του ελληνικού λαού, ενάντια στην αντιεπιστημονικότητα, στο σκοταδισμό, τη μονομέρεια, τον αντικομουνισμό, γιατί ο αντικομουνισμός παράγεται μέσα από τα σχολικά βιβλία, αποτελεί επίσημη πολιτική και ιδεολογία της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσα από την ανιστόρητη και αντιδραστική ταύτιση του φασισμού με τον κομμουνισμό.**

Και μετά αναρωτιόμαστε υποκριτικά για το φαινόμενο της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ, φταίει λέει, άκουσα χθες τον εκπρόσωπο των Παρεμβάσεων το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία και ο Καρατζαφέρης. Δεν φταίει η Ευρωπαϊκή Ένωση που ξαναγράφει την ιστορία την αιματοβαμμένη με τα εκατομμύρια νεκρών κομμουνιστών; Δεν φταίει το ίδιο το κεφάλαιο που την υπηρετεί, που την χρηματοδοτεί για να έχει τους μπράβους της έξω από τα εργοστάσια.

Μιλάτε για αναδιανομή του πλούτου, ένα σας λέμε, όλοι μιλάνε για αναδιανομή του πλούτου, εμείς δεν ζητάμε αναδιανομή του πλούτου, εμείς θέλουμε ο λαός να γίνει ο ιδιοκτήτης του πλούτου που παράγει, τότε μόνο θα είναι κυρίαρχος. Και σ' αυτή τη νέα πολιτική πραγματικότητα, με μια κυβέρνηση που έχει και το αριστερό της άλλοθι και με μια αξιωματική αντιπολίτευση που εξελίσσεται ταχύτατα στον φορέα της Σοσιαλδημοκρατίας και έχει τεράστιες ευθύνες για την αναδίπλωση, την ανάσχεση της ριζοσπαστικοποίησης και το μάντρωμα του λαού μας στη στρούγκα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ναι, γι' αυτή την κυβερνώσα Αριστερά μιλώ, που ένα τμήμα της ήδη κυβερνά, ένα άλλο έσπευσε από την πρώτη μέρα δια του Τσίπρα να δηλώσει ότι δεν πρόκειται να κατεβάσει το λαό στους δρόμους, αυτό είπε την Δευτέρα μετά τις εκλογές και το άλλο βρίσκεται στο σταυροδρόμι για να δει με ποιους θα πάει και ποιους θα αφήσει.

Αυτή, λοιπόν, η πολιτική πραγματικότητα με μια κυβέρνηση που θα επαναδιαπραγματευτεί το μνημόνιο δεν έχει τίποτα να μας δώσει. Τον λογαριασμό θα τον στείλουν πάλι σ' εμάς, σε όλους μας, το λέμε καθαρά, δεν πρόκειται να υπάρξει φιλολαϊκή λύση μέσα στο στόμα του λύκου, μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε στη Δευτέρα Παρουσία.

Γι' αυτό τώρα πρέπει να ενισχυθεί το ΠΑΜΕ, γι' αυτό πρέπει ο λαός να γίνει πρωταγωνιστής των εξελίξεων.

Για να δούμε το κίνημα που χρειαζόμαστε, ποιο είναι αλήθεια αυτό το κίνημα που τους εμποδίζει, ποιο είναι αυτό το κίνημα που μπορεί να τους σταματήσει, να αποτελέσει το αντίπαλο δέος στην καπιταλιστική βαρβαρότητα, να αλλάξει τα πράγματα;

Είναι αυτό το κίνημα της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ; Είναι μήπως τα ταξικά νερόβραστα κινήματα των πλατειών; Είναι μήπως τα κινήματα εκείνα που δεν βάζουν στόχο την αλλαγή τάξης στην εξουσία, παρά μιλάνε για αναδιανομή;

Είναι το κίνημα εκείνο που θα οργανώσει την λαϊκή αντεπίθεση, θα πάει κόντρα στο ευρωμονόδρομο, θα παλέψει για έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης για να αποδεσμευτεί η Ελλάδα από την Ευρωπαϊκή Ένωση με τα-

ξική ενότητα, κοινωνικές συμμαχίες, μετωπική σύγκρουση, πολιτικοποίηση της πάλης με όλη τη στρατηγική της εργατικής τάξης ενάντια στην στρατηγική της αστικής τάξης.

Μαζική συσπείρωση, λοιπόν, στα συνδικάτα και στο ΠΑΜΕ. Σε κάθε περίπτωση τη δράση μας την ξέρετε, είναι η γνωστή δράση μας έξω από τα γκέτο με τις απεργιακές φρουρές, έξω στο λιμάνι στους καταπέλτες των πλοίων, εκεί θα συνεχίσουμε τη δράση μας και μέσα στα σχολεία μέχρι να γίνει ο λαός αφέντης στον πλούτο που παράγει.

Δ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΑΣ

Αξιολόγηση:

Τέρμα τα μισόλογα, την ακυρώνουμε στην πράξη!

Συνάδελφοι,

Οι διαδικασίες για την επιβολή της αξιολόγησης έχουν ήδη ξεκινήσει με τη σχετική επιμόρφωση των συμβούλων και των διευθυντών. Μετά από ένα διάλειμμα λόγω των εκλογικών αναμετρήσεων αναμένεται να εκδοθεί μέσα στο καλοκαίρι η υπουργική απόφαση που θα καθορίζει τα κριτήρια της αξιολόγησης και τις λεπτομέρειες της εφαρμογής της (βλ. τροπολογία Μπαμπινιώτη).

Φυσικά δεν περιμένουμε την υπουργική απόφαση για να μάθουμε περί τίνος πρόκειται. Ο στόχος της αξιολόγησης είναι σαφώς διακηρυγμένος: Συνδέεται άμεσα με τις 150.000 απολύσεις υπαλλήλων και το κλείσιμο του 30% των "οργανικών μονάδων" του Δημοσίου. Συνδέεται επίσης με τη βαθμολογική και μισθολογική μας καθήλωση, όπως προβλέπεται στο Ν.4024/II.

Όλα αυτά είναι γνωστά εδώ και πολύ καιρό, όπως είναι γνωστό ότι από του χρόνου μπαίνει πλέον ανοιχτά σε αμφισβήτηση το ίδιο το εργασιακό μας μέλλον.

Τα κόμματα του μαύρου μετώπου έχουν μιλήσει ξεκάθαρα και πριν και μετά τις εκλογές για ένα "μικρό" όπως το λένε και "φτηνό" κράτος, με "ανταποδοτικές" υπηρεσίες. Κι έχουμε βέβαια και τα νέα φρούτα, όπως το κόμμα του Καμμένου, που προτείνει ευθέως την άρση της μονιμότητας στο Δημόσιο.

Το "μικρό και φτηνό" κράτος βρίσκεται στον πυρήνα των λεγόμενων "διαρθρωτικών αλλαγών", για τις οποίες έχουν δεσμευτεί τα κόμματα του ευρωμονόδρομου. Είναι άλλωστε και η μόνιμη αναφορά του διευθυντή της τρόικας όλο αυτό το διάστημα που κρεμόμαστε, υποτίθεται, απ' τα ...χείλη τους για το αν θα μας αφή-

σουν εντός της ευρωζώνης(!). Με απλά λόγια μας λένε να κόψουμε κοινωνικούς πόρους για να ενισχύσουμε το μεγάλο κεφάλαιο, μήπως μπορέσει το καπιταλιστικό σύστημα να βγει από την κρίση.

Μ' αυτά τα δεδομένα, συνάδελφοι, **το λιγότερο που θα περίμενε κανείς απ' την Ομοσπονδία μας θα ήταν να σηκώσει τον κόσμο για το θέμα της αξιολόγησης.** Θα περίμενε, αντί να διοργανώνει τις άθλιες ημερίδες της με το γνωστό τρισάθλιο σύνθημα του ΟΟΣΑ, να βρίσκεται στην πρώτη γραμμή του αγώνα για την ακύρωσή της στην πράξη!

Όμως, **όχι μόνο αυτό δεν έκανε, αλλά μας πλασάρει συστηματικά το γνωστό ιδεολόγημα περί "καλής" και "κακής" αξιολόγησης.** Πρόκειται για ένα ιδεολόγημα που διαμορφώθηκε και με τη βοήθεια δυνάμεων της λεγόμενης "αριστεράς", αν θυμηθούμε την πρόταση του Τμήματος Παιδείας του ΣΥΝ, το 2008, που μιλούσε για "συλλογικές διαδικασίες αυτοαξιολόγησης".

Η ηγεσία λοιπόν της Ομοσπονδίας, οχυρωμένη πίσω από μια παλιότερη απόφαση της ΔΟΕ για την αξιολόγηση, την "πάγια" όπως τη λένε θέση της, απ' τον καιρό που έπαιρνε τα συγκαρητήρια της Διαμαντοπούλου, προσπαθεί να μας πείσει να δεχτούμε μια αξιολόγηση που δε θα σχετίζεται με απολύσεις ή με μισθολογικές καθηλώσεις: Απ' ό,τι φαίνεται, πιστεύουν ότι απευθύνονται σε ηλιθίους!

Η αξιολόγηση συνάδελφοι, γενική κι αφηρημένη, δε μπορεί να είναι ούτε καλή ούτε κακή, γιατί απλά τέτοια αξιολόγηση δεν υπάρχει! **Η αξιολόγηση δεν είναι παρά ένα εργαλείο υλοποίησης στόχων.** Η ξεκάθαρη απόρριψή της από εμάς δεν έχει να κάνει με το εργαλείο, αλλά με τους στόχους που υπηρετεί.

Η συζήτηση λοιπόν για το αν η αξιολόγηση θα είναι εσωτερική ή εξωτερική, αν θα είναι αυτοαξιολόγηση, αν θα είναι αξιολόγηση εκπαιδευτικού έργου ή αξιολόγηση του ίδιου του δασκάλου και της σχολικής μονάδας, είναι μια συζήτηση κενή περιεχομένου, που μόνο στόχο έχει τη νομιμοποίηση της αξιολόγησης στη συνείδηση των συναδέλφων, ώστε να γίνει πιο εύκολα αποδεκτή.

Κι εδώ οι ευθύνες της "συγκυβέρνησης" στην ηγεσία της ΔΟΕ είναι βαριές. Με το επιχείρημα "καλύτερα να καθορίσουμε εμείς το είδος της αξιολόγησης, παρά να μας τη φορέσει το Υπουργείο", ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ μπαίνουν στη λογική των "δημιουργικών" προτάσεων και μας καλούν ουσιαστικά να υπονομεύσουμε μόνοι μας το μέλλον το δικό μας και του δημόσιου σχολείου.

Το Σεπτέμβριο, κύριοι της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ, όταν οι σχολικοί σύμβουλοι θα μας καλέσουν να καθορίσουμε τους

"μετρήσιμους" εκπαιδευτικούς στόχους για την επόμενη χρονιά, ούτε για απολύσεις θα μας μιλήσουν ούτε για σύνδεση μισθού - παραγωγικότητας. Απλά, ακολουθώντας τις "οδηγίες" των Περιφερειακών Διευθύνσεων, θα μας κάνουν το ίδιο ψηστήρι που άρχισαν στα σχολεία εδώ και μήνες, κάτω από την ανοχή σας.

Αλλά ας υποθέσουμε ότι δεν υπάρχει ούτε θέμα απολύσεων ούτε θέμα μισθολογίου. **Με τα κριτήρια της αξιολόγησης που περιλαμβάνονται στο 14σέλιδο του Υπουργείου (2010) και που εφαρμόζονται πιλοτικά, συμφωνεί η ΠΑΣΚ και η ΔΑΚΕ;**

- Σύμφωνα μ' αυτά δεν επιβραβεύονται τα σχολεία που αναζητούν εναλλακτικούς τρόπους χρηματοδότησης, που ζητούν χρήματα τόσο από χορηγούς όσο και από γονείς;

- Δεν αξιολογούνται θετικά τα "καινοτόμα" προγράμματα του διαθεματικού σκουπιδιarioύ και των δεξιότητων;

- Δεν αξιολογείται θετικά το μοντέλο του δασκάλου ως απλού συντονιστή, ως "τροχονόμου" σκόρπιων πληροφοριών από το διαδίκτυο;

- Δεν αξιολογούνται θετικά τα διαφοροποιημένα προγράμματα, που οδηγούν στην κατηγοριοποίηση των μαθητών και των σχολικών μονάδων;

- Δεν αξιολογείται θετικά η σχολική μονάδα που λειτουργεί ως μαγαζάκι υποδοχής προγραμμάτων ΕΣΠΑ;

Πόσα χρόνια λοιπόν χρειάζεται η ηγεσία της ΔΟΕ να καταλάβει ότι η αξιολόγηση είναι ο δούρειος ίππος για την επιβολή του "νέου σχολείου" της αγοράς;

Ρητορικό ήταν το ερώτημα, συνάδελφοι! Το ξέρει καλά, γι' αυτό και τη σιγοντάρει τόσο καιρό τώρα. **Αυτή η ηγεσία έχει αναλάβει "εργολαβία" την προώθηση των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων στο χώρο της εκπαίδευσης. Αυτή η ηγεσία είναι μέρος του προβλήματος!**

Ας αφήσουν λοιπόν τους "πανηγυρικούς" για τα 90χρονα της ΔΟΕ, γιατί είναι υπόλογοι. **Με τη στάση τους οδηγούν τον κλάδο στη μεγαλύτερη ίσως ήττα του.**

Το ΠΑΜΕ και τα ταξικά συνδικάτα, όσο το επιτρέπουν οι δυνάμεις μας, δεν πρόκειται ν' αφήσουμε να συμβεί αυτό. Θα δώσουμε τη μάχη σε κάθε Σύλλογο, σε κάθε Γενική Συνέλευση για ν' ακυρώσουμε την αξιολόγηση στην πράξη! Αφού το σύστημα και τα δεκανίκια του επέλεξαν να μεταφέρουν τη σύγκρουση μέσα στη σχολική μονάδα χρησιμοποιώντας ως ιμάντα τα στελέχη της εκπαίδευσης, θα έχουν την απάντησή μας: **Το κάθε σχολείο θα γίνει "Κούγκι"!**

αγωνιστικό κάλεσμα

- **Καμιά αξιολόγηση! Καμιά κατηγοριοποίηση σχολείων και εκπαιδευτικών! Καμιά απόλυση!**

- Καμιά οργανική θέση χαμένη, όλοι οι εκπαιδευτικοί με οργανική θέση!
- Όχι στο "νέο σχολείο" της αγοράς! Ενιαία, αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν παιδεία για όλους!
- Ακυρώνουμε στην πράξη τα σφαγεία των "επιμορφώσεων" σχολικών συμβούλων και διευθυντών. Κανένας εκπαιδευτικός στις επιμορφώσεις της σφαγής!
- Καλούμε τη Γ.Σ. να δεσμεύσει με απόφασή της το Δ.Σ. της ΔΟΕ να προχωρήσει σε αγωνιστική κινητοποίηση, ώστε να στηρίξει και να καλύψει συνδικαλιστικά τους τοπικούς Συλλόγους στον αγώνα τους για την ακύρωση της αξιολόγησης στην πράξη.
- Δεν έχουν θέση στα σωματεία και στον κλάδο όσοι διευθυντές πρωτοστατήσουν ή συνεργήσουν στη διαδικασία της αξιολόγησης - εκπαιδευτικών και σχολικής μονάδας - και των απολύσεων!

Π. ΚΟΥΤΣΑΒΛΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΑΣ

Οι εξελίξεις στην Προσχολική Αγωγή (Π.Α.) και η δική μας αντιπρόταση

Οι αλλαγές στην Π.Α. συνδέονται με τις γενικότερες αναδιαρθρώσεις που προωθούνται στην εκπαίδευση. Με την εφαρμογή του σχολείου της αγοράς, άρα και του νέου νηπιαγωγείου των χορηγών, της υποχρηματοδότησης, της κατηγοριοποίησης και της διάσπασης του ενιαίου της εκπαίδευσης μέσω της σχολειοποίησης. Η παρέμβαση της αστικής τάξης και των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων στην εκπαίδευση λογικό είναι να ξεκινά από τα πρώτα στάδια ανάπτυξης του παιδιού στην πιο τρυφερή και εύπλαστη ηλικία, για να διαμορφώνει τον αυριανό ευέλικτο προσαρμοσμένο και πειθαρχημένο στις ανάγκες της εργαζόμενο.

Η επιστήμη και η παιδαγωγική έχουν καθορίσει τα πλαίσια για αυτές τις ηλικίες. Κι εμείς από την εμπειρία μας ως νηπιαγωγοί βλέπουμε καθαρά τις συνέπειες που ήδη έχουν οι προωθούμενες αντιδραστικές αλλαγές στην ψυχοσωματική και νοητική ανάπτυξη, στη συγκρότηση της προσωπικότητας και κοινωνικοποίησης των νηπίων. Οι φόβοι μας επιβεβαιώνονται ακόμα περισσότερο από τα αρνητικά αποτελέσματα της εφαρμογής αυτών των μέτρων σε άλλες καπιταλιστικές χώρες. Στην Αμερική βαθμολογούν τα νήπια, χρησιμοποιούν βιβλία, με το portfolio τα κατηγοριοποιούν κι αυτός ο φάκελος είναι η προίκα που ακολουθεί το παιδί και στις άλλες βαθμίδες εκπαίδευσης.

Στα πλαίσια αυτά καταψηφίζουμε το σκεπτικό και

τις προτάσεις της πλειοψηφίας του Δ.Σ. της ΔΟΕ γιατί απλά παραμένει στις διαπιστώσεις, αποδέχεται τη σχολειοποίηση-εντατικοποίηση της Π.Α. μέσα από το νέο αναμορφωμένο πρόγραμμα για το νέο νηπιαγωγείο.

Αντιπροτείνουμε ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο πάλης. Αγωνιζόμαστε και διεκδικούμε:

Όχι στη σχολειοποίηση-εντατικοποίηση της Π.Α. Θέλουμε Π.Α. που να απαντά ολοκληρωμένα στην ψυχοσωματική και νοητική ανάπτυξη των παιδιών αυτής της ηλικίας καθώς και στην κοινωνικοποίησή τους. Καθιέρωση ενιαίας αποκλειστικά δημόσιας και δωρεάν Δίχρονης Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής για όλα τα παιδιά, στα Δημόσια Νηπιαγωγεία, με την αποκλειστική εποπτεία του Υπουργείου Παιδείας. Όχι στην αποκέντρωση Παιδείας, Υγείας, Πρόνοιας – κατάργηση των νόμων 2218 και 2240 και του Καλλικράτη. Απαγόρευση κάθε επιχειρηματικής δράσης στον ευαίσθητο χώρο της Π.Α. και σε όλη την εκπαίδευση. **Ενιαίο 12χρονο βασικό υποχρεωτικό σχολείο για όλα τα παιδιά. Δημόσιες επαγγελματικές σχολές μετά το 12χρονο. Ενιαία ανώτατη εκπαίδευση.**

Άμεση εξασφάλιση της αναγκαίας κατάλληλης υποδομής για την Π.Α. σε κτηριακό, παιδαγωγικό, εποπτικό και υλικοτεχνικό επίπεδο. **Ούτε ένα ευρώ από την τσέπη των γονιών και των νηπιαγωγών** για τη λειτουργία του δημόσιου Νηπιαγωγείου.

Νομοθετική κατοχύρωση του ωραρίου της/του Νηπιαγωγού με βάση το αίτημα: Εξίσωση του ωραρίου όλων των εκπαιδευτικών Π.Ε. με το ωράριο των εκπαιδευτικών της Δ.Ε. Άρα καμία επέκταση του ωραρίου λειτουργίας των Νηπιαγωγείων, πέραν του 8:15 π.μ. – 12:15 μ.μ. για τα κλασικά και 8:00 – 15:45 για τα ολοήμερα. Να μην εφαρμοστεί η πρωινή ζώνη 7 π.μ. – 8 π.μ. **Να μην εφαρμοστεί το Ενιαίο Αναμορφωμένο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα στην Π.Α.**

15 παιδιά ανά τμήμα. Ίδρυση τάξεων ένταξης νηπίων ανά συγκρότημα και όσων ειδικών Νηπιαγωγείων χρειάζονται, για να απορροφηθούν όλα τα νήπια – προνήπια με ειδικές ανάγκες.

Πλήρη μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους. Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων νηπιαγωγών (αναπληρωτών) χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Μαζικοί διορισμοί Νηπιαγωγών για την κάλυψη όλων των πραγματικών κενών με μοναδικό κριτήριο το πτυχίο. Κατάργηση του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ. Κατάργηση του θεσμού του αναπληρωτή νηπιαγωγού και κάθε μορφής ελαστικής εργασίας. Διορισμός μόνιμου βοηθητικού προσωπικού (τραπεζοκόμων, καθαριστριών).

Όχι στο νέο σχολείο της αγοράς και της ημιμάθειας. Καμία αξιολόγηση-κατηγοριοποίηση σχολείων, εκπαιδευτικών και μαθητών.

Κατάργηση του νόμου 4024/2011 για το νέο μισθολόγιο-βαθμολόγιο. 2000 € μεικτά για τη/το νεοδιόριστο εκπαιδευτικό άρα και Νηπιαγωγό. Πλήρη σύνταξη στα 30 χρόνια δουλειάς ή στα 55 για τη γυναίκα και στα 60 για τον άντρα. Το επίδομα θέσης των Προϊσταμένων των Νηπιαγωγείων να είναι στο ύψος του επιδόματος που παίρνει ο/η υποδιευθυντής/ια Δημοτικού.

Οι προτάσεις μας βρίσκονται σε άλλη κατεύθυνση. Είναι ξεκάθαρο ότι η Π.Α. των πραγματικών αναγκών του λαού μας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί στα πλαίσια του αστικού σχολείου. Στα πλαίσια μιας κοινωνίας-οικονομίας που βασικό της στοιχείο της ανάπτυξης της είναι το κέρδος και η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Η πρόταση του ΠΑΜΕ βάζει στόχο πάλης το νηπιαγωγείο που θα ανταποκρίνεται στις σύγχρονες μορφωτικές ανάγκες των παιδιών της εργατικής τάξης. Ένα σχολείο σε μια κοινωνία που το παιδί, ο άνθρωπος δε θα εκπαιδεύεται για να αποτελεί γρανάζι στη μηχανή της κερδοφορίας του κεφαλαίου, αλλά θα διαμορφώνει μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα, θα γνωρίζει και θα κατανοεί τους νόμους κίνησης της φύσης και της κοινωνίας και θα μπορεί απρόσκοπτα να απολαμβάνει το φυσικό και παραγόμενο πλούτο.

Το ερώτημα λοιπόν που πρέπει να απαντήσουμε ό,τι τι τύπο ανθρώπου θέλουμε να διαμορφώνει το σχολείο και σ' αυτό μέσος δρόμος δεν υπάρχει. Οι δάσκαλοι πρέπει να τολμήσουμε να διδάξουμε την αλήθεια, τον αγώνα και τελικά την αξιοπρεπή και τίμια στάση ζωής στους μαθητές μας κι όχι να μετράμε το μπόι μας με βάση τα κριτήρια των επιχειρήσεων.

Γι' αυτό μακριά από μας η μοιρολατρία, η ηττοπάθεια και το λιγότερο κακό. Η ελπίδα που οδηγεί σε ένα τέτοιο σχολείο των σύγχρονων λαϊκών αναγκών βρίσκεται στα χέρια του λαού και στην ανασύνταξη του εργατικού λαϊκού κινήματος με ενίσχυση του ταξικού του πόλου. Η ελπίδα βρίσκεται στο κίνημα που βάζει στην προμετωπίδα του πάλη για έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης, για την αποδέσμευση από την Ε.Ε., την ανατροπή των μνημονίων και των δανειακών συμβάσεων, στη διαγραφή του χρέους και το λαό στο τιμόνι της εξουσίας. Μία εξουσία που θα κάνει λαϊκή περιουσία τον πλούτο που παράγεται, που η εκπαίδευση, η υγεία, η πρόνοια και η ασφάλιση θα είναι απακλειστικά δωρεάν και για όλους, κάθε άνθρωπος θα έχει το δικαίωμα στη σταθερή μόνιμη δουλειά, δικαίωμα στον ελεύθερο χρόνο, στην ψυχαγωγία, στην ξεκούραση, στον πολιτισμό και στη μόρφωση.

Χ. ΛΑΜΠΟΥΔΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ

Μεταφέρουμε στη συνέλευση αγωνιστικούς χαιρετισμούς από τη Χαλυβουργία, από τους ηρωικούς εργάτες που πάνω από 8 μήνες συνεχίζουν τον αγώνα τους. Σήμερα το πρωί, κλιμάκιο Εκπαιδευτικών του ΠΑΜΕ βρεθήκαμε για άλλη μια φορά κοντά τους και τους παραδώσαμε τα χρήματα που μαζέψαμε από τη συμβολή όλων σας. Το μήνυμα που μεταφέρουμε απ' αυτούς είναι ότι οι Χαλυβουργοί κρατάνε, κρατάνε και συνεχίζουν τον αγώνα τους παρ' όλα τα χτυπήματα του Μάνεση, των απεργοσπαστών, παρ' όλο το δηλητήριο που χύνει ο «ΣΚΑΪ» καθημερινά.

Μονόδρομος συνάδελφοι είναι να γίνει όλη η Ελλάδα μια Χαλυβουργία, το κίνημα να πάρει την ταξική κατεύθυνση, να μην καλλιεργεί αυταπάτες και να καλύπτεται πίσω από αντιμνημονιακά μέτωπα. Να απαλλαγούμε από τους συμβιβασμένους συνδικαλιστές και τον κυβερνητικό συνδικαλισμό. Να αγωνιστούμε για τα δίκια της τάξης μας, της εκπαίδευσης για τα παιδιά του λαού για τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών.

Ως εκπρόσωπος στο ΤΕΑΔΥ, θα αναφερθώ στα ασφαλιστικά. Το ασφαλιστικό μας καίει όλους. Αυτή τη στιγμή πάνω από 55.000 δικαιούχοι, περιμένουν το εφ' άπαξ. Τα χρήματα που δεσμεύτηκε να δώσει με το δεύτερο μνημόνιο η Κυβέρνηση στο ταμείο Πρόνοιας δεν φτάνουν ούτε για τα 30.000 εφ' άπαξ και φυσικά διαφωνούμε με τις αποφάσεις που πάρθηκαν στην τελευταία συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ.

Όμως θα ξεκινήσω από ένα άρθρο εφημερίδας σχετικό με την κατάσταση στο ταμείο πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων,

“Την κατάσταση στο Τ Π Δ Υ το οποίο βρίσκεται σε δεινή οικονομική κατάσταση εξέτασε σήμερα η Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ, ενώ η Κυβέρνηση προωθεί νέες ασφαλιστικές αλλαγές σε βάρος της επικουρικής ασφάλισης των εργαζομένων στο δημόσιο.

Οι αλλαγές αυτές σύμφωνα με πληροφορίες περιέχονται σε νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών το οποίο βρίσκεται ήδη στο Ελεγκτικό Συνέδριο, μόλις 23 δις δραχμές, δραχμές -καλά ακούσατε - είναι αυτή τη στιγμή τα αποθεματικά του Ταμείου Πρόνοιας το οποίο χρωστάει ήδη τα 12 απ' αυτά, με τα υπόλοιπα 11 θα πρέπει να καλύψει την υποχρέωση καταβολής εφ' άπαξ για χιλιάδες δημοσίους υπαλλήλους κλπ. κλπ. θα προσπαθήσει να τα δώσει στην πορεία. ...”

Μετά αναφέρει για τα μέτρα που μειώθηκαν, η επικουρική σύνταξη κατά 16 μονάδες ή περίπου 50%, τα μέτρα που πάρθηκαν με το νόμο Ρέππα που μείωνε την καταβο-

λή του υπολογισμού του μισθού, της σύνταξης και του εφ' άπαξ και για να μην σας ταλαιπωρώ αυτό το δημοσίευμα δεν είναι σημερινό γι' αυτό έχει δραχμές είναι από το 2002.

Και γιατί το επικαλούμαι αυτή τη στιγμή συνάδελφοι; Γιατί όλα τα ανάγουμε σ' αυτό το ρημάδι το μνημόνιο. Δεν λέμε ότι δεν φταίει το μνημόνιο, δεν λέμε, ότι δεν έχουμε προβλήματα, έχουμε και πάρα πολλά, αλλά δεν είναι μόνο η Τρόικα, δεν είναι μόνο το μνημόνιο. Εδώ για το ασφαλιστικό και για τα άλλα ζητήματα έχουν δρομολογηθεί αυτές οι εξελίξεις από την εποχή του Μάαστριχτ που τι λέγανε; Ανταποδοτική ασφάλιση, η ασφάλιση σε ιδιωτικές εταιρείες. Να που φτάνουμε.

Και βεβαίως έχουμε τώρα τις εξελίξεις που πέφτουν βροχή. Η καπιταλιστική κρίση σαρώνει κάθε ασφαλιστικό δικαίωμα. Το Μάρτη που μας πέρασε, μας κάλεσε ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης ο Ε. Βενιζέλος για να συναινέσουν και οι συνδικαλιστές στο κούρεμα των ταμείων. Στο ΤΕΑΔΥ, καταφέραμε και δεν πέρασε το κούρεμα, όμως στο Ταμείο Πρόνοιας οι συνδικαλιστές που συμμετέχουν, ηθελημένα, και είναι από συγκεκριμένους χώρους αυτοί, ένας από τη ΠΑΣΚ και άλλος από τη ΔΑΚΕ εσκεμμένα απουσίασαν με αποτέλεσμα να περάσει το κούρεμα, παρ' όλα τα προβλήματα που έχει το ΤΠΔΥ δηλαδή το ταμείο που δίνει τα εφ' άπαξ.

Στην τελευταία συνεδρίαση της Ε.Ε. της ΑΔΕΔΥ συζητήθηκε και αυτό. Να τι προτείνει η πλειοψηφία σαν λύση. Το επίδομα αλληλεγγύης που είναι το 2% του μισθού μας και που επιβλήθηκε ως χαράτσι το 2011 να συνεχίσει να παρακρατείτε αλλά να ενισχύει το ταμείο Πρόνοιας, να πάρουμε, επίσης, δάνειο από τις τράπεζες υποθηκεύοντας τα υπόλοιπα αποθεματικά των ταμείων και να κάνουμε και αναλογιστικές μελέτες.

Γιατί να κάνουμε αναλογιστικές μελέτες; Για να δούμε αν τα ταμεία μας είναι εύρωστα ή όχι, αν είναι βιώσιμα ή όχι; Προσέξτε συνάδελφοι, αυτές οι λογικές ναι μεν είναι επαναστατικές στα λόγια, είναι όμως πάρα πολύ βολικές για την οποιαδήποτε Κυβέρνηση που θέλει να μας πάει παρακάτω. Έχουμε πείρα από ενοποιήσεις, Πριν λίγα χρόνια δέκα ταμεία ενώθηκαν στο ΤΕΑΔΥ και αποτέλεσαν ένα. Τώρα άλλα πέντε και μεταξύ αυτών και το ΤΕΑΔΥ, το μόνο εύρωστο, πάλι θα ξαναγίνουν ένα, στο τέλος είναι γνωστό ότι θα πάμε όλοι στο ΙΚΑ και φυσικά κάθε φορά που γίνονται ενοποιήσεις τα χρήματά μας εξανεμίζονται, οι επικουρικές μειώνονται με στόχο να καταργηθούν.

Τώρα μπαίνει το πλαστό δίλημμα, θα πάμε στην ενοποίηση των πέντε ταμείων, ΤΕΑΔΥ, Πρόνοιας κλπ. θα γίνουν ένα ή θα αρνηθούμε και θα δεχθούμε τη λύση που προτείνει ο Κουτρομάνης να μετατραπούμε σε επαγγελ-

ματικό ταμείο; Είτε την ενοποίηση δεχθούμε, είτε να γίνουμε Νομικό Πρόσωπο το ίδιο τραγικό αποτέλεσμα θα έχουμε. Στο ένα μειώνονται τα αποθεματικά άρα και οι συντάξεις, στο άλλη περίπτωση που η ασφάλιση θα είναι ανταποδοτική και πάλι θα μειώνονται τα αποθεματικά και οι συντάξεις. **Δε συμφωνούμε με τις προτάσεις αυτοκαταστροφής, διεκδικούμε πλήρη κάλυψη των αποθεματικών και κάλυψη των κοινωνικών αναγκών μας, δε μπαίνουμε στη λογική της κυβέρνησης και της ΤΡΟΙΚΑ, να σας κρεμάσω ή να σας σφάξω.**

Η πρόταση που λέει δεν είναι καλές αυτές οι αναλογιστικές μελέτες, να κάνουμε άλλες να δούμε τα πραγματικά στοιχεία. Οι αξιόπιστες μελέτες δε βλάπτουν όμως γνωρίζετε και γνωρίζουμε ότι τα αποθεματικά των ταμείων πέρα από το μεγάλο φαγοπότι που υφίστανται, πέρα από την κρατική υποχρηματοδότηση πλήττονται και από έναν άλλο παράγοντα, τις εισφορές των δικαιούχων. Χρόνια τώρα σταθερά μειώνεται ο αριθμός των μονίμων, άρα και οι εισφορές. Οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις στις οποίες δε γίνονται κρατήσεις επικουρικών, STAGE, μπλοκάκια, συμβάσεις έργου, ωρομίσθιοι κλπ πέρα από τις συνέπειες που έχουν στους εν ομηρία συναδέλφους είναι αρνητικές και για τα έσοδα στα ταμεία.

Άρα τα ταμεία κατακόρυφα θα πιάσουν πάτο και καμιά μελέτη δεν μπορεί να δείξει ότι είναι εύρωστα. Αυτό το ξέρουμε, δεν χρειαζόμαστε ειδικούς να μας το πούνε. **Αυτό που θέλουμε είναι ένα κίνημα, ένα κίνημα που θα παλέψει να καλύπτονται όλες μας οι ανάγκες, δεν μπορεί να δουλεύουμε μια ζωή και στο τέλος να μας πετάνε στα αζήτητα στα πεζοδρόμια σαν τις εικόνες της Αμερικής και σε άλλες χώρες αναπτυγμένες και μη αναπτυγμένες.**

Άρα, λοιπόν, εδώ μετράει το τι κίνημα θα έχουμε, το αν θα γίνει όλη η Ελλάδα μια Χαλυβουργία, αν θα παλέψουμε βρε συνάδελφοι και θα σταματήσουμε να λέμε τις κορώνες, αν θα ξεφύγουμε από τις λογικές αντιμνημονιακό μέτωπο και λύσαμε το πρόβλημά μας.

Η ασφάλιση κερδήθηκε με αίμα, μην το ξεχνάμε αυτό το σύνθημα, όλοι το έχουμε πει στις διαδηλώσεις τις μεγάλες που κάναμε. **Η προηγούμενη γενιά έδωσε το αίμα της για αυτή την κατάκτηση, ο Κομμουνιστής, Μήτσος Παπαρήγας δολοφονήθηκε μέσα στη φυλακή για τους αγώνες που έκανε για να κατακτηθεί το ασφαλιστικό σύστημα.**

Και εμείς έχουμε ιερή υποχρέωση να παλέψουμε να μην αφήσουμε να κουρέψουν και άλλο τα επικουρικά μας, τις συντάξεις μας. **Θέλουμε ασφάλιση που να καλύπτει τις ανάγκες μας, ας τα πάρουν απ' αυτούς που τα φάγανε,**

ας αναγκάσουν την Κυβέρνηση να δώσει αυτά που λείπουν.

Και δεν μπορεί κανείς άλλος να την αναγκάσει την Κυβέρνηση εκτός από εμάς, εκτός από το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα.

Π. ΛΙΑΚΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η κυβέρνηση που προέκυψε από τις εκλογές στις 17 Ιούνη, θα φροντίσει αν εμείς του επιτρέψουμε, να ισοπεδώσει τα πάντα στην υγεία, στην πρόνοια, στη δημόσια εκπαίδευση.

Αν ξεχάσουμε τις εγκληματικές ευθύνες της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και της ανερχόμενης σοσιαλδημοκρατικής Κεντροαριστεράς, που καλλιεργεί σύγχυση, θα μαςβάλουν ξανά στο τσεπάκι τους και θα συνεχίσουν να σώζουν τ' αφεντικά τους μέσα από τη δική μας ισοπέδωση. Θέλουν να λησμονήσουμε τις ευθύνες των συνδικαλιστικών ηγεσιών σε ΔΟΕ, σε ΟΛΕΜ, σε ΑΔΕΔΥ, στη ΓΣΕΕ, που έχουν τεράστιο μερίδιο ευθύνης στον αφοπλισμό και την απογοήτευση του κινήματος.

Θέλουν να ξεχάσουμε ότι τα 293 δις του χρέους του 2009 θα φτάσουν τα 400 το 2015 και ότι εμείς θα πληρώσουμε το λογαριασμό. **Το πολιτικό προσωπικό του κεφαλαίου και η Αριστερά «της ευθύνης», επιθυμούν να μη θυμόμαστε ότι η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη συνενοχή τους, κατέστρεψε την παραγωγική βάση της αγροτιάς, τους κτηνοτρόφους, τους μικροεπαγγελματίες και αυταπασχολούμενους.**

Βούλιαξε στα χρέη τα νοικοκυριά, τίναξε στον αέρα τ' Ασφαλιστικά Ταμεία, μετέτρεψε την υγεία και την πρόνοια σε εμπόρευμα, την παιδεία σε ψευτοκατάρτιση και το δημόσιο σχολείο σε χρεοκοπία. Δεν τρέφουμε αυταπάτες ότι η σημερινή κυβέρνηση σε συνέχεια των προηγούμενων μέσα από την ανασύνδεση του πολιτικού σκηνικού, αποτελεί επιλογή των Βρυξελλών και των βιομηχάνων και μέσα από τη σύγχυση που καλλιεργεί, θέλει να πιστέψουμε ότι η ίδια πολιτική, λίγο επαναδιαπραγματευμένη, σε αυστηρό ευρωπαϊκό πλαίσιο, θα ξαναγυρίσει τα χαμένα χρήματα στην τσέπη μας.

Ή μήπως δεν αντιλαμβανόμαστε την απάτη της εγγύησης των μισθών και των συντάξεων κάτω από τα ήδη αποφασισμένα 29 μέτρα των μνημονίων και των εφαρμοστικών νόμων τη στιγμή που δεν απορρίπτεται η στρατηγική της Ευρώπης του 2020.

Ή μήπως συνάδελφοι δε συνειδητοποιούμε τη βήμα-

βήμα ανατροπή του χαρακτήρα του δημόσιου σχολείου, την οικοδόμηση του νέου σχολείου της αμορφωσιάς, της ημιμάθειας, της αξιολόγησης που θέλει δάσκαλο πειθήνιο και σκυφτό, της ανελέητης επίθεσης στη ζωή μας, ως επιλογή της αστικής τάξης, ώστε να είμαστε πάντα από κάτω.

Η επίθεση αυτή αντιμετωπίζεται μόνο με ταξική αντεπίθεση, με τη συμμαχία της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων, σύγκρουσης τάξης με τάξη, όπως την ορίζει η εργατική πρωτοπορία. Σ' έναν τέτοιο αγώνα κανείς δεν πρέπει να μείνει απ' έξω, κάτω από το μανδύα του ανεξάρτητου και του ουδέτερου.

Και το λέω αυτό γιατί στις πρόσφατες εκλογές του Συλλόγου της Φθιώτιδας, γεννήθηκαν καινούργια σχήματα θολά, όπως στην αρχή ξεκίνησε με ενιαίο ψηφοδέλτιο όλοι μαζί να πάμε ν' αγωνιστούμε, μετά κατέληξε σε μια ανεξάρτητη κίνηση πάνω στη φάση που το κίνημα θα έκανε άλμα εμπρός.

Η λογική του ενιαίου και ακομμάτιστου, του ανεξάρτητου και του αδέσμευτου, μόνο σύγχυση, εκτόνωση και απογοήτευση προσφέρει και τελικά οδηγεί τον κλάδο στην παραίτηση. Είδαμε ακόμα φαινόμενα συστράτευσης παλιών στελεχών της ΔΑΚΕ και της ΠΑΣΚ, νυν Διευθυντών, αιρετών, για να δώσουν την τιμή της παράταξής τους και αφού το πέτυχαν παραιτήθηκαν από το Διοικητικό Συμβούλιο.

Είδα, όπως είπα και πριν, τα σχήματα τ' ανεξάρτητα, ακαθόριστα, χωρίς πολιτικό περιεχόμενο και ν' ακούγονται απόψεις όπως «έξω οι πολιτικοί και τα κόμματα από τα Συνδικάτα». Μα, συνάδελφοι, οι παρατάξεις και τα Συνδικάτο είναι κατάκτηση του εργατικού κινήματος. Και αυτό είναι ένα ιδεολόγημα που αποτελεί, αν δεν το ξέρετε, και τη θεωρία του Ρόζεμπεργκ, καθοδηγητή του ναζισμού στη χιτλερική Γερμανία.

Δυστυχώς σε όλη τη διαδρομή το συνδικαλιστικό κίνημα έχει ν' αντιμετωπίσει τις μεθόδους της εργοδοσίας και των πολιτικών εκφραστών της με τον αποπροσανατολισμό και την αποδυνάμωση της πάλης για να περνούν ανώδυνα τα μέτρα και το πετυχαίνουν με τον κατακερματισμό και την απαξίωση. Αρκεί να μην υπάρχει μαζικό, ταξικό κίνημα.

Η ζωή και οι εξελίξεις επιβάλλουν το καθήκον της οργάνωσης και της αντίστασης ενάντια σ' αυτή τη βαρβαρότητα μέσα από ένα κίνημα που θα δίνει μάχες καθημερινά. Στη γειτονιά, στα σχολεία, στους τόπους δουλειάς, θα οργανώνει την αντεπίθεση και θ' απορρίπτει τα αστικά ιδεολογήματα και τους εκβιασμούς. Και τέτοιο είναι το ΠΑΜΕ γιατί η λαίλαπα που ζούμε και που έρχεται, θέλει ψυχή και απαιτεί σκληρή και μακροχρόνια αναμέτρηση.

Γ. ΜΑΖΙΤΣΟΣ**ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Δ. ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ»
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ****Να μην περάσει η αξιολόγηση-σφαγείο**

Επικεντρώνομαι στο κομμάτι της αξιολόγησης της σχολικής μονάδας και την κατηγοριοποίηση της γιατί επιμελώς έχει υποκρυφθεί από την κριτική των άλλων παρατάξεων ή στην καλύτερη περίπτωση έχει επιλεκτικά και πολλές φορές επιδερμικά προβληθεί.

Η αξιολόγηση της σχολικής μονάδας συνδέεται πρώτα απ' όλα με τις οικονομικές αναδιαρθρώσεις και κατά συνέπεια με τη νέα διοικητική δομή και το "Νέο σχολείο" που διαμορφώνεται. Όποιος καταπιάνεται με την εκπαίδευση πρέπει να απαντήσει στην κυρίαρχη ερώτηση: **Τι άνθρωπο θέλει να διαμορφώσει και για ποιο οικονομικό σύστημα;**

Αυτή η ερώτηση διατυπώνεται και σήμερα όπου η καπιταλιστική κρίση, και όχι η κρίση χρέους που κάποιοι επιχειρούν να την παρουσιάζουν, δείχνει καθαρά πως καταστρέφει παραγωγικές δυνάμεις:

Αύξηση της ανεργίας

Χτύπημα των εργασιακών δικαιωμάτων

Δημιουργία πολέμων και ο κατάλογος συνεχίζεται...

Στο χώρο μας διαλύει το επιστημονικό περιεχόμενο της παιδείας και εντείνει τους ταξικούς φραγμούς.

Όλα αυτά τα κάνει για να προσπαθήσει να επιζήσει και να διατηρηθεί από τις αντιφάσεις που το ίδιο το εκμεταλλευτικό σύστημα γεννά. **Τώρα με μεγαλύτερη ένταση από τα προηγούμενα χρόνια το κεφάλαιο για να επιβιώσει, βάζει βαθιά το χέρι του και σε τομείς που δεν είχε πρόσβαση όπως στην παιδεία, στην υγεία και στην πρόνοια.** Καταφέρνοντας την άμεση κερδοφορία και ειδικά στην παιδεία επιφέρει και δεύτερο σοβαρότερο πλήγμα στη συνείδηση που διαμορφώνεται από την παιδική ηλικία.

Έτσι η απάντηση στο ερώτημα τί άνθρωπο θέλουν να διαμορφώσουν, το απαντούν οι ίδιοι με το χειρότερο τρόπο...

Θέλουν ένα αμόρφωτο φθηνό εργατικό δυναμικό και προπάντων πειθήνιο.

Θέλουν τους νέους σκλάβους του 21ου αιώνα!!!

Θέλουν το δάσκαλο και τους εκπαιδευτικούς κράχτη των επιχειρήσεων μέσα στο σχολείο και συνεργούς στο χτύπημα της συνείδησης και στο ξεθεμελίωμα της Δημόσιας Δωρεάν Παιδείας. Για να το πετύχουν αυτό,

κύριο εργαλείο είναι η αξιολόγηση της σχολικής μονάδας. Ο νόμος 3848/10 ορίζει την συγχρηματοδότηση Κράτους - Δήμου - Γονέων ανοίγοντας διάπλατα τις πόρτες των σχολείων στις ορέξεις της αγοράς μέσα από το διαφοροποιημένο αναλυτικό πρόγραμμα.

Δηλαδή, επιβάλλουν στην πράξη την ανταποδοτική λειτουργία του σχολείου φορτώνοντας το κόστος της μόρφωσης στις τσέπες των γονιών. Η αξιολόγηση έχει στόχο την πιο στενή προσαρμογή του σχολείου στις ανάγκες και στον ανταγωνισμό των επιχειρήσεων.

Το κάθε σχολείο θα έχει την ευθύνη (οικονομική και διοικητική αυτοτέλεια) για την λειτουργία, και εδώ συμφωνούν ΝΔ - ΠΑΣΟΚ και Σύριζα κατά ένα τρόπο. Αυτό το σχολείο θα ανταγωνίζεται το διπλανό του (βλέπε, απελευθέρωση εγγραφών στην Κεφαλονιά). Το πρόγραμμα σπουδών και ο έλεγχος των πόρων του θα αποτελεί αντικείμενο και των επιχειρήσεων (βλέπε 1^ο ΕΠΑΛ Μεταξουργείου).

Στην ουσία αποτελεί καθοριστικό βήμα για το σπάσιμο του ενιαίου της Εκπαίδευσης, με τον εκπαιδευτικό, άλλοτε με το καρότο κι άλλοτε με το μαστίγιο, να αναζητά χορηγίες και σπόνσορες χάνοντας τη παιδαγωγική του λειτουργία και ιδιότητα.

Αυτός θα είναι ο «ικανός» Δάσκαλος και Εκπαιδευτικός, αυτός που θα φέρνει λεφτά στο σχολείο του... Αυτός είναι ο ορισμός του «ικανού» επειδή και οι λέξεις έχουν χάσει το νόημα τους.

Εν ολίγοις οδηγούν στο έλεος τα σχολεία για να πιάσουν τον ευρωπαϊκό στόχο, που εφαρμόζει η Αγγλία με τρομερή επιτυχία, όπου κατάφεραν να κλείσουν τα σχολεία στις φτωχογειτονιές.

Αυτά θέλουν...

Και αν νομίζετε πως αυτά είναι μακριά, με την απελευθέρωση των εγγραφών και την αξιολόγηση εκεί οδηγούμαστε από τώρα... σε ανταγωνισμό των σχολείων και σε κατηγοριοποίηση τους.

Αυτό είναι το Νέο σχολείο που ονειρεύονται και υλοποιείται ήδη...

- Απενεχοποιούν ευρωπαϊκά προγράμματα δεξιοτήτων.
- Στους Μολάους εταιρεία σκυροδέματος πρότεινε να ασφαλίσει τους μαθητές.
- Στο 1^ο ΕΠΑΛ Μεταξουργείου οι ειδικότητες, το πρόγραμμα σπουδών και οι οικονομικοί πόροι καθορίζονται από τους κοινωνικούς εταίρους!

Και ποιοι είναι αυτοί; Διδακτικό προσωπικό, Μαθητές, Δήμος, Επιχειρήσεις της περιοχής.

Οι επιχειρήσεις παρεμβαίνουν στο πρόγραμμα σπουδών δημιουργώντας και καταργώντας ειδικότητες ανάλογα με τις ανάγκες τους, διαλύοντας κάθε ίχνος σταθε-

ρότητας στις εργασιακές σχέσεις, βάζοντας δυναμίτη στα θεμέλια της μονιμότητας!

Αυτά είναι που αποκρύβουν...

Έχουν το θράσος να λένε για ικανούς και ανίκανους εκπαιδευτικούς και πως με την αξιολόγηση θα γίνουμε καλύτεροι, τη στιγμή που η επιμόρφωση μας μέσω των ΕΣΠΑ γίνεται με ευθύνη των ιδιωτικών επιχειρήσεων και η δια βίου μάθηση έχει γίνει ο Δούρειος Ίππος για την εμπορευματοποίηση όλης της Εκπαίδευσης.

Αξιολογούν το Δάσκαλο χωρίς να παίρνουν υπόψη τους κοινωνικούς και εκπαιδευτικούς παράγοντες που επηρεάζουν και συνδιαμορφώνουν την εκπαιδευτική διαδικασία και το εκπαιδευτικό έργο:

- Αναλυτικά προγράμματα και στόχοι
- Περιεχόμενο σχολικών βιβλίων
- Κοινωνική προέλευση των μαθητών μας
- Οικογενειακή κατάσταση συνθήκες διαβίωσης και κατοικίας...

Αλήθεια πότε τους έπιασε ο πόνος για την εκπαίδευση, όταν ρημάζουν τις ζωές των μαθητών και των οικογενειών τους και τα παιδιά μας λιποθυμούν από αστία;

Οι συνδικαλιστικές πλειοψηφίες, ακόμα, σε όλους τους τόνους μας λένε να κερδίσουμε την κοινωνία με την αποδοχή της αξιολόγησης. Μας τα λένε αυτοί που έχουν δώσει εξετάσεις με την στάση τους στο κίνημα και με τις κυβερνήσεις τους...

Έχουν δώσει εξετάσεις στη λογική του «Διαίρει και βασίλευε» με όπλο τους τον κοινωνικό αυτοματισμό απέναντι σε όποιον αγώνα αναπτύσσονταν το προηγούμενο διάστημα.

Δεν χωρούν άλλες αυταπάτες πρέπει να προετοιμάσουμε τους συναδέλφους και να τους εξοπλίσουμε με πρακτικά μέτρα για τη μάχη που έρχεται. Να δηλώσουμε κατηγορηματικά πως δεν υπάρχει καλή και κακή αξιολόγηση εκπαιδευτικών και σχολικής μονάδας στο «Νέο σχολείο» της Αγοράς που οικοδομούν.

Το ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών καλεί:

Κάθε εκπαιδευτικό, κάθε Σύλλογο Διδασκόντων, να μετατρέψουν τα σχολεία σε κάστρα αγώνα.

- **Καμία «αξιολόγηση». Καμία κατηγοριοποίηση σχολείων και εκπαιδευτικών.**
- **Καμία απόλυση**
- **Καμία οργανική θέση χαμένη, όλοι οι εκπαιδευτικοί με οργανική θέση.**
- **Όχι στο «Νέο σχολείο» της αγοράς. Ενιαία αποκλειστικά Δημόσια και Δωρεάν παιδεία για όλους.**
- **Ακυρώνουμε στην πράξη τα σφαγεία των «επιμορ-**

φώσεων» σχολικών συμβούλων –διευθυντών.

- **Κανένας εκπαιδευτικός στις επιμορφώσεις της σφαγής.**
- **Καλούμε τη Γ.Σ. να αποφασίσει και να δεσμεύσει το Δ.Σ. της ΔΟΕ να προχωρήσει σε αγωνιστική κινητοποίηση ώστε να στηρίξει και να καλύψει συνδικαλιστικά τους τοπικούς Συλλόγους στον αγώνα τους για την ακύρωση της αξιολόγησης στην πράξη.**
- **Δεν έχουν θέση στα σωματεία και στον κλάδο όσοι διευθυντές πρωτοστατήσουν ή συνεργήσουν στη διαδικασία της αξιολόγησης (εκπαιδευτικών και σχολικής μονάδας) και των απολύσεων**

Σήμερα, αποτελεί επιτακτική ανάγκη να αλλάξουμε τους συσχετισμούς, να πάμε κόντρα στο ρεύμα της υποταγής! Να μη χαθεί χρόνος στις νέες αυταπάτες!

A. MENTΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Κ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ»

Η 81ή ΓΣ της ΔΟΕ γίνεται σε μία περίοδο που η καπιταλιστική κρίση βαθαίνει και αυτό το γνωρίζουμε καλά όλοι μας, δεν χρειάζεται να πω κάτι περισσότερο για την άσχημη κατάσταση που ο καθένας μας βιώνει.

Βεβαίως έχουμε διαφορετικές εκτιμήσεις και για τις αιτίες και για τη διέξοδο.

Μέσα σ' αυτή την κατάσταση η πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ (ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ) συνεχίζει ακάθεκτη τη στήριξη της κυβερνητικής πολιτικής και μέσα από τα θέματα της ημερήσιας διάταξης της Γενικής Συνέλευσης του Κλάδου στην οποία γίνεται επί της ουσίας αποδεκτή η φιλοσοφία του «νέου σχολείου» της αγοράς. Αποδέχονται, δε λένε κουβέντα για την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί στον **Κλάδο με 6 κατηγορίες εργαζομένων συναδέλφων (και έπεται συνέχεια)** καθώς και το ασφαλιστικό, **παρά το ότι αναμένεται νέα επέλαση.** Αλλά και όσα θέματα θέτει προς συζήτηση, το κάνει από τη σκοπιά της συναίνεσης π.χ. στα οικονομικά εκπαιδευτικών, παρά κάποιους φραστικούς λεονταρισμούς, στην ουσία προσπαθεί να αμβλύνει την επερχόμενη οικονομική αφαίμαξη με το νέο μισθολόγιο.

Επιπλέον ΣΕ ΠΟΛΛΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ εκμεταλλεύεται και ΤΙΣ ΤΑΛΑΝΤΕΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ όπως π.χ. των Παρεμβάσεων στο Δ.Σ. του ΙΠΕΜ/ΔΟΕ για διεξαγωγή της έρευνας για τα 800 σχολεία στην οποία ευελπιστεί να στηρίξει "επιστημονικά" την ήδη εκφρασμένη στην πράξη αλλά και στην εισήγησή της συμφωνία.

Όσο για τον απολογισμό της πλειοψηφίας του απερχόμενου ΔΣ, είναι, όπως συνήθως, ένα χρονολόγιο (το οποίο καταψηφίζουμε) με τις διάφορες δράσεις του ΔΣ της ΔΟΕ, στην πλειοψηφία τους δημόσιες σχέσεις (συνέδρια, συναντήσεις...και ατέλειωτες περιοδείες των μελών του ΔΣ) και φυσικά ούτε λόγος να γίνεται για πολιτική εκτίμηση της κατάστασης και τη στάση του σ.κ., αφού είναι αποφασισμένοι να κινηθούν στην ίδια ρότα.

Η πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ, όπως και η ΟΛΜΕ, τη διετία που πέρασε κινήθηκε στη γραμμή της συναίνεσης, της υποταγής, της διαβούλευσης.

Με την εκλογή ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΩΝ ΣΤΗ ΣΥΝΘΕΣΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ γιατί η πολιτική τους δεν αλλάζει οι παρατάξεις έχαναν προς στιγμή τον έλεγχο αδυνατώντας γρήγορα σε φραστικές εναλλαγές ρόλων, γιατί επί της ουσίας δεν άλλαζαν και πολλά

ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ **συνδιαχειρίστηκαν** στη ΔΟΕ την τακτική τους όλη τη διετία.

Είναι ζήτημα ικανοτήτων το γεγονός πως ενώ αυτές οι συνδικαλιστικές δυνάμεις μιλούν για πανεκπαιδευτικό μέτωπο δεν μπορούν να συντονιστούν μεταξύ τους ΠΑΡΑΤΑΞΕΙΣ ΔΑΣΚΑΛΩΝ με τις αντίστοιχες ΠΑΡΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ!!!; Ή Είναι πολιτική και συνδικαλιστική συνειδητή επιλογή!;

Οι δε καιροσκοπικές δυνάμεις στη ΔΟΕ, ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ και ΑΥΤ. ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ (ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ), καλούν τους εκπαιδευτικούς να κάνουν δικό τους το πρόβλημα του χρέους. Εδώ μέσα και στα συνθήματα και στις ομιλίες δεν ξέφυγαν απ τα στενά όρια της κριτικής στο μνημόνιο και στην αναφορά του χρέους μόνο ως δεινά που φόρεσαν στο λαό και όχι ως στρατηγικές επιλογές του κεφαλαίου για να εξέλθει απ την κρίση μετακυλώντας τη στην πλάτη του λαού Μιλούν για κρίση χρέους τη στιγμή που τα μέτρα που παίρνονται έχουν παρθεί και σε άλλα κράτη χωρίς χρέος και ελλείμματα.

Αποπροσανατολίζουν από το κύριο που είναι να μην αναγνωρίσει ο λαός το χρέος. Αλλού όμως, συμμετέχουν σε επιτροπές ελέγχου του χρέους και **ψάχνουν να βρουν ποιο κομμάτι του χρέους είναι «νόμιμο και ποιο παράνομο».** Οι εκπαιδευτικοί δεν πρέπει να εμπιστευθούν κι αυτές τις αφερέγγυες δυνάμεις, ακόμα και όταν υιοθετούν δήθεν φιλολαϊκές λύσεις γιατί **ακόμα και τότε** αυτές κρύβουν ότι για να υλοποιηθούν χρειάζεται σύγκρουση με την ΕΕ και τα μονοπώλια.

Ως ΠΑΜΕ εκπαιδευτικών, μαζί με όλο το ταξικό σ.κ., κινήθηκαν στη γραμμή πάλης για την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών, της ρήξης με την πολιτική που εξυπηρετεί τα μονοπώλια κι έχουμε ση-

μειώσει βήματα στο να περάσει στη συνείδηση πολλών συναδέλφων η αναγκαιότητα για κίνημα με ταξικό προσανατολισμό, που θα συσπειρώσει όλους τους εργαζόμενους, δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, με αιτήματα που απαντούν στις σύγχρονες ανάγκες τους, με αγώνες που ριζοσπαστικοποιούν τις συνειδήσεις των εργαζομένων και ανοίγουν το δρόμο για ριζικές αλλαγές στην οικονομία, την κοινωνία και την Παιδεία.

Εξάλλου μόνο όπου οι εργαζόμενοι δεν αποδέχτηκαν το ρεαλισμό της υποταγής δηλ. του κεφαλαίου απέσπασαν νίκες. Πρέπει κι εμείς οι δάσκαλοι, γενικότερα το εκ/κό κίνημα να λειτουργήσει επιτέλους ως μέρος της εργατικής τάξης ως μέρος του κινήματος. **Παράλληλα πρέπει να γνωρίζουμε πως ο μεγαλύτερος εχθρός μας είναι ο φόβος.**

Θα έρθει όμως η ώρα, και δε θα έρθει από μόνη της, γι' αυτό εργαζόμαστε καθημερινά, που θα σπάσουμε τις αλυσίδες, που θα επανακτήσουμε όχι μόνο όλα όσα μας αφαιρούν σήμερα, αλλά και θα γίνουμε αφέντες του πλούτου που παράγουμε.

Ξέρουμε πως αυτός ο δρόμος είναι δύσκολος, πως θα χρειαστούν σκληροί αγώνες και πολλές θυσίες. Αυτό, άλλωστε, διδάσκει η Ιστορία της τάξης μας, της εργατικής τάξης γιατί σ' αυτή την τάξη ανήκουμε πως ό,τι κερδήθηκε, κερδήθηκε με ιδρώτα, πόνο και αίμα.

ΜΑ ΠΡΙΝ ΑΠ ΟΛΑ πρέπει να γίνει κατανοητό ότι η Μήτρα της αντιλαϊκής πολιτικής είναι η καπιταλιστική ιδιοκτησία.

Ξέρουμε πως δεν αρκούν κάποιες "στρακαστρούκες" και σπασμωδικές ενέργειες. Ο αγώνας αυτός θα κριθεί από την υπεροχή του συσχετισμού των δυνάμεων που πρέπει να γείρει αποφασιστικά και μαχητικά υπέρ της λαϊκής συμμαχίας. Από τη δύναμη της οργάνωσης στους τόπους δουλειάς, αλλά και του σωστού προσανατολισμού. Από την ικανότητα του κινήματός μας στο σωστό χρόνο να κινητοποιεί χιλιάδες εργαζόμενους με σωστά αιτήματα και να επιλέγει και το χρόνο και τις μορφές πάλης που θα επιτίθεται.

Τελειώνοντας να πούμε και τούτο: Το κίνημά μας έρχεται από πολύ μακριά και τραβά για πολύ μακριά.

Δε θα σταματήσουμε μέχρι να ανατρέψουμε **όχι μόνο μνημόνια, αντιλαϊκούς νόμους και αντιλαϊκές κυβερνήσεις, αλλά την ίδια την μήτρα που τα γεννά - την καπιταλιστική ιδιοκτησία.**

Όσοι νομίζουν ότι μπορούμε να αντισταθούμε και να νικήσουμε τη "σιδερένια φτέρνα" των μονοπωλίων με σπασμωδικές, ασυντόνιστες και πρόχειρες ενέργειες ή δεν έχουν ιδέα από ταξική πάλη ή κοροϊδεύουν.

Αλήθεια, όσοι μας καλούν να περιορίσουμε τον αγώνα ως το να φύγει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, τι προτείνουν να μπει στη θέση της; Χαλίφης στη θέση του χαλίφη; Να φύγει ο Μουμπάρακ, όπως έγινε στην Αίγυπτο και να έρθει ένας άλλος Μουμπάρακ; Το πρόβλημα για το λαό δεν είναι να αλλάξει το πολιτικό προσωπικό της αστικής τάξης και να παραμείνουν στη θέση τους τα μονοπώλια, αλλά να αλλάξει χέρια η εξουσία.

Αγώνας για άλλη πολιτική, για εργατική λαϊκή εξουσία. Αν δεν υπάρχει τέτοιος προσανατολισμός, οι αγώνες θα οδηγούνται σε αδιέξοδο, θα ξεφουσκώνουν.

Κάτω απ αυτό το πρίσμα καλούμε όλους τους συναδέλφους αντιπροσώπους να υπερψηφίσουν τις προτάσεις του ΠΑΜΕ που εξασφαλίζουν αυτήν την προοπτική.

Ε. ΝΑΣΤΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Δ. ΓΛΗΝΟΣ»

Έξι χρόνια μετά την καθιέρωση της μονοετούς σχολικής αγωγής η κατάσταση έχει χειροτερέψει κατά πολύ λόγω της αντιλαϊκής, αντιεκπαιδευτικής πολιτικής, αλλά και της γενικότερης επίθεσης που δέχονται οι εργαζόμενοι.

Πάνω από 60.000 προνήπια και πολλά νήπια βρίσκονται έξω από τη δημόσια προσχολική αγωγή, παρά την οικονομική κρίση πολλοί γονείς νηπίων και προνηπίων είναι αναγκασμένοι να πηγαίνουν τα παιδιά τους στα ιδιωτικά για να μπορούν να δουλεύουν ή να βγουν προς αναζήτηση εργασίας.

Δεν γίνεται καμία προσπάθεια από τις κυβερνήσεις, το Υπουργείο και τους Δήμους για εξασφάλιση χώρων ή κτιρίων για στέγαση νηπιαγωγείων ή τμημάτων τους, ώστε να καλυτερέψει η κατάσταση. Σε όλα αυτά έρχεται να προστεθεί και το ενιαίο αναμορφωμένο εκπαιδευτικό πρόγραμμα και στο νηπιαγωγείο με ωράριο 8:00-2:00 για όλα τα νήπια αρχής γενομένης από τα κλασικά νηπιαγωγεία.

Κάτι τέτοιο εντατικοποιεί πλήρως το νηπιαγωγείο στα πλαίσια του νέου σχολείου και ταυτόχρονα εγκυμονεί περαιτέρω κινδύνους για το μη θεσμοθετημένο ωράριο των νηπιαγωγών. Αυξάνεται η πίεση για την εφαρμογή της πρωινής ζώνης 07:00-08:00. Η εντατικοποίηση και η σχολειοποίηση της προσχολικής αγωγής είναι αναμφισβήτητη στην οποία θα συμβάλει και το νέο αναλυτικό πρόγραμμα και προτάσεις ακόμα για εισαγωγή βιβλίων στο νηπιαγωγείο.

Σε συνδυασμό με την έλλειψη κατάλληλων κτιρίων, την έλλειψη εκπαιδευτικού υλικού, τη μεγάλη μείωση λειτουργικών δαπανών, την άμεση και έμμεση πίεση σχολικών συμ-

βούλων και διοικήσεων για εγγραφή και πέραν των 25 νηπίων, καθώς και την παρέμβαση πολλές φορές για απορρόφηση παιδιών διαφόρων ημετέρων κατά παράβαση κάθε αντικειμενικής σειράς η κατάσταση γίνεται πραγματικά τραγική για τη λαϊκή οικογένεια και τα παιδιά της.

Ο χαρακτήρας που παίρνει η προσχολική αγωγή δεν μπορεί να είναι ανεξάρτητος από το τι συμβαίνει γενικότερα στην εκπαίδευση και στην κοινωνία. Συνδέεται με τις γενικότερες αλλαγές, με την προώθηση του νέου σχολείου της αγοράς. των χορηγών, των επιχειρήσεων με το διαφοροποιημένο σχολείο.

Στόχος τους είναι να ετοιμάσουν τη νέα βάρδια της εργατικής τάξης από το νηπιαγωγείο ακόμα. Προωθούνται αλλαγές που κάνουν την δημόσια προσχολική αγωγή φτηνή για το κράτος, ακριβή για την λαϊκή οικογένεια, κερδοφόρα για τις επιχειρήσεις, αντικαθιστούν την μόρφωση με ληξιπρόθεσμες δεξιότητες, ώστε να γίνουν τα παιδιά φτηνό εργατικό δυναμικό χωρίς απαιτήσεις.

Αποκάλυπτα στο νέο αναμορφωμένο πρόγραμμα γίνεται λόγος για διαφοροποιημένη μάθηση. Δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στην αξιολόγηση που διαπερνά το σύνολο του προγράμματος. Το περιεχόμενο του είναι ιδιαίτερα επικίνδυνο από κάθε άποψη όταν για παράδειγμα γίνεται λόγος πως τα νήπια πρέπει να εξοικειωθούν με πλευρές των ηλεκτρονικών υπολογιστών, όπως το Face book, το Twitter, όταν αναφέρεται πως θα πρέπει να κατανοήσουν στον τομέα των μαθηματικών στοιχεία πιθανοτήτων, όταν εισάγεται τομέας μαθησιακός διαχείρισης απορριμμάτων και πράσινης ανάπτυξης όπου προτείνεται η συνεργασία με μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, όπως η Greenpeace.

Αυτό το νηπιαγωγείο είναι που θέλουν όλοι αυτοί που τσακίζουν τη ζωή μας. Ευρωπαϊκή Ένωση, Τρόικα και Κυβερνήσεις, όσοι σε πολιτικό και συνδικαλιστικό επίπεδο τους στηρίζουν ή τους ανέχονται για να εξασφαλίσουν την κερδοφορία και την ανταγωνιστικότητα του κεφαλαίου, θέλουν ένα νηπιαγωγείο ακόμα πιο ταξικό.

Δεν έχουμε αυταπάτες, το σχολείο και η προσχολική αγωγή όπως εμείς την θέλουμε, όπου ρόλο δεν έχει η εκπαίδευση και η εκγύμναση τις δεξιότητες της αγοράς, αλλά η ολόπλευρη ανάπτυξη νηπίου, όπου η μάθηση υποτάσσεται στην κυρίαρχη για κάθε στάδιο ψυχικής ανάπτυξης δραστηριότητα του παιδιού, μόνο σε μια άλλη κοινωνία μπορεί να υπάρξει, όπου θα εκλείπει η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, όπου η αγωγή είναι αγαθό και δικαίωμα και όχι εμπόρευμα και μια τέτοια κοινωνία είναι μόνο αυτή που οι εργαζόμενοι καρπώνονται τον πλούτο που παράγουν.

Σε αυτό το ταξικό σχολείο ένα μόνο κίνημα ταξικό μπορεί να βάλει φραγμούς, ένα κίνημα που ενώνει όλα τα λαϊκά στρώματα στον αγώνα για την ικανοποίηση των αναγκών τους, στη σύγκρουση είναι τα μονοπώλια και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ένα κίνημα που προσπερνά τις συμβιβασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ στο χώρο της εκπαίδευσης που έβαλαν πλάτη για να περάσουν όλες οι αντιδραστικές αναδιρθρώσεις, που κάθισαν στο τραπέζι των διαλόγων, που δέχτηκαν συγχαρητήρια για τις προτάσεις τους από την κα Διαμαντοπούλου.

Ένα κίνημα που παλεύει για μονομερή διαγραφή του χρέους, για αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και λαϊκή εξουσία. Ένα κίνημα στη λογική της ρήξης και ανατροπής και όχι της διαχείρισης του καπιταλισμού και της υπεράσπισης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των επιταγών της, όπως ο Αριστερός ΣΥΡΙΖΑ που δεν αμφισβητεί την ουσία του νέου σχολείου και το ρόλο του ως μηχανισμό αναπαραγωγής της αστικής ιδεολογίας, που αποδέχεται το ρόλο της επιχειρηματικής δραστηριότητας στο χώρο της εκπαίδευσης ή των Παρεμβάσεων που διαχρονικά στήριξαν πλευρές της αντεγκπαιδευτικής πολιτικής, όπως η διαθεματικότητα, τα ευρωπαϊκά προγράμματα, οι ΖΕΠ που λίγα χρόνια πριν είχαν κάνει παντιέρα τους την αποκέντρωση με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την προσχολική αγωγή και την εκπαίδευση γενικότερα, που παρά τις αγωνιστικές κορώνες αρνούνται την οργάνωση από τα κάτω περιμένοντας τη ΔΟΕ να κηρύξει απεργία.

Χαρακτηριστικό το παράδειγμα στο Σύλλογο μας «ΓΛΗΝΟ» που δεν αποδέχτηκαν το ψήφισμα για αξιολόγηση του ΠΑΜΕ, καθώς έβαζε απεργία, να παρθεί απεργία από τη Γενική Συνέλευση την ημέρα που θα απολυθεί ο πρώτος συνάδελφος από αξιολόγηση, που όλα αυτά τα χρόνια πρωτοστατώντας στη σύνθεση συντονιστικών, όπως το συντονιστικό των Νηπιαγωγών καλλιέργησαν τη λογική του συντεχνιασμού, ενώ μιλούν τα ενότια και σ' αυτή τη λογική χτυπούν το ΠΑΜΕ.

Είναι καιρός να ξεκαθαρίσουμε με ποιους θα πάμε και ποιους θα αφήσουμε. Και η θέση μας δεν είναι δίπλα σε όλους αυτούς, είναι δίπλα στην εργατική τάξη, στους απεργούς της Χαλυβουργίας, δίπλα στο ταξικό κίνημα που διακηρύσσει σε όλους τους εργαζόμενους: «χωρίς εσένα γρανάζι δεν γυρνά, εργάτη μπορείς χωρίς αφεντικά».

Τ. ΤΟΚΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΜΕ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΔΟΕ

Ο οικονομικός απολογισμός αποτελεί καθρέφτη της δράσης της ομοσπονδίας.

Εξετάζοντας τον οικονομικό απολογισμό με βάση τις ανάγκες για διαμόρφωση κινήματος που θα παρεμποδίσει, θα σταματήσει μέτρα αντιλαϊκά, θα αποτελέσει το αντίπαλο δέος στην καπιταλιστική βαρβαρότητα, θα αλλάξει τα πράγματα, βλέπουμε ότι συνολικά η δράση ήταν στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση. Αυτό συνοδεύτηκε και από την αντίθετη οικονομική διαχείριση. **Πρόκειται για μια διαχείριση που καθρεφτίζει Συνδικάτο που κινείται στην γραμμή της ταξικής συνεργασίας της συναίνεσης, της υποταγής και των δημοσίων σχέσεων.** Άλλωστε δεν είναι τυχαίο ότι οι δαπάνες που αναφέρονται σε διαδικαστικά-λειτουργικά ζητήματα καλύφθηκαν σε ποσοστό 85-100% του προϋπολογισμού (π.χ. συνδρομή σε ETUCE, αποζημίωση μελών ΔΣ κλπ).

Αντίστοιχα οι δαπάνες για κινητοποιήσεις, παρότι δεν ήταν στην κατεύθυνση που προαναφέραμε, καλύφθηκαν μόλις κατά 46% με συνυπολογισμό σε αυτές και των δαπανών για τις περιόδους των μελών του ΔΣ.

Την ίδια στιγμή η πλειοψηφία του ΔΣ της Δ.Ο.Ε. πήρε απόφαση για υποχρεωτική είσπραξη της συνδρομής μέσω της Ενιαίας Αρχής Πληρωμών (ΕΑΠ).

Έχοντας καταψηφίσει τα διοικητικά πεπραγμένα, καταψηφίζουμε και τον οικονομικό απολογισμό που υποστήριξε αυτά τα πεπραγμένα.

Και για τον προϋπολογισμό, είναι στην ίδια ρότα, σηματοδοτεί δράση στην ίδια λογική ενσωμάτωσης, κυβερνητικού συνδικαλισμού, γραφειοκρατικής λειτουργίας και όχι στη λογική της ανάγκης για κίνημα που θα είναι το αντίπαλο δέος στην πολιτική που υπηρετεί τόσο η νέα συγκυβέρνηση όσο και η αξιωματική αντιπολίτευση του ευρωμόδρου, πολιτική που υλοποιεί το σχολείο της αγοράς, τη διάλυση του ασφαλιστικού συστήματος, την παραπέρα συρρίκνωση του εισοδήματος των εκπαιδευτικών κλπ.

Και για τα επιμέρους:

- Επιμένει στο ύψος της συνδρομής.
- Προβλέπει συνδρομή στην ETUCE που είναι συνομιλητής και συνδημιουργός των πολιτικών της Ε.Ε. για την παιδεία.
- Προβλέπει δαπάνες για εκπαιδευτικά συνέδρια που υπηρετούν την κυρίαρχη πολιτική, δίνοντάς της επιστη-

μονικοφάνεια.

➤ Προβλέπει για το Διδασκαλικό Βήμα αυξημένες δαπάνες αν λάβουμε υπόψη ότι η έκδοση του είναι πλέον ηλεκτρονική.

➤ Διατηρεί το επιμίσθιο των μελών του ΔΣ.

Καταψηφίζουμε τον οικονομικό απολογισμό και προϋπολογισμό της πλειοψηφίας της Δ.Ο.Ε. και προτείνουμε:

Η συνδρομή πρέπει να μειωθεί στα 20 € συνολικά για τους μόνιμους και αναπληρωτές πλήρους ωραρίου, στα 10 € στους αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου, για δε τους ωρομίσθιους να είναι 5 €. Τα χρήματα αυτά πρέπει να τα μοιράζονται εξίσου ΔΟΕ και τοπικός Σύλλογος.

Επίσης, η απόδοση της συνδρομής δηλώνει την απόφαση του εργαζόμενου να είναι συνδικαλισμένος και να παλέψει συλλογικά για τα δικαιώματά του. Δεν μπορεί να γίνεται υποχρεωτικά και μάλιστα μέσω της ενιαίας αρχής πληρωμών (ΕΑΠ), δηλαδή μέσω του κράτους, που μας οδηγεί στην εξαθλίωση. Είναι συνεισφορά από το υστέρημα, για το συλλογικό αγώνα. Αποτελεί πολιτική πράξη.

Μέσω της συνδρομής δίνεται η δυνατότητα στο σωματείο να έρθει σε επαφή με ένα-ένα τα μέλη του, να συζητήσει μαζί τους, να σχεδιάσει συλλογικά τη δράση και τη συμμετοχή των μελών του σε αυτήν.

Για το λόγο αυτό, η συνδρομή πρέπει να είναι ενιαία και να εισπράττεται αποκλειστικά από τα πρωτοβάθμια σωματεία..

Το πώς θα κρατείται η συνδρομή αποτελεί υπόθεση που πρέπει να απασχολήσει το πρωτοβάθμιο σωματείο και μόνο, στο οποίο άλλωστε ο εκπαιδευτικός είναι μέλος.

Με βάση τα παραπάνω καταδικάζουμε την απόφαση της πλειοψηφίας της ΔΟΕ για παρακράτηση της συνδρομής μέσω της ΕΑΠ και δηλώνουμε ότι θα την αποτρέψουμε στην πράξη, όποτε και αν επιχειρηθεί η υλοποίησή της.

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ απαιτείται να περιορίσει τις δαπάνες του, παίρνοντας τα παρακάτω μέτρα:

➤ **Να καταργήσει τις μέχρι τώρα οικονομικές παροχές με χρήματα του κλάδου, προς τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ και τους αιρετούς του ΚΥΣΠΕ** (αντιμίσθιο, υπερβολικά μεγάλες αποζημιώσεις για την συμμετοχή σε περιοδείες και συνέδρια κ.α.), γιατί οι συνδικαλιστές είναι εθελοντές κι όχι επί μισθό. Τα καθημερινά πραγματικά τους έξοδα τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ να τα παίρνουν από το ταμείο της ΔΟΕ μόνο με υποβολή αποδείξεων. Ενοίκιο να δίνεται σε συναδέλφους απ' την επαρχία, που δε ζουν μόνιμα στην Αθήνα και με την προϋπόθεση να προσκομίζουν συμβόλαιο και αποδείξεις ενοικίου.

➤ **Να αποχωρήσει η ΔΟΕ από την εκπαιδευτική διεθνή και την ETUCE**, ευρωπαϊκή ένωση συνδικάτων εκπαιδευτικών στις οποίες δίνει κάθε χρόνο γύρω στα 30.000 €.

➤ **Να μειώσει το Δ.Σ. της ΔΟΕ τις δαπάνες συνεδρίων, περιοδειών κλπ**, με βάση τα παραπάνω, και γενικά να προσανατολίσει τη δράση του σε διεκδικητικούς αγώνες και όχι σε δημόσιες σχέσεις.

Δ. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Συνάδελφοι-ισσες,

Στη δίνη πλέον της καπιταλιστικής κρίσης βρισκόμαστε αντιμέτωποι με τη φτώχεια, την ανεργία, την εξαθλίωση. Ζούμε και βιώνουμε στο πετσί μας μια ταξική πολιτική που μας οδηγεί αιώνες πίσω. Εκπαιδευτικά και κοινωνικά δικαιώματα, αφού πέρασαν από την <<κλίνη του Προκρούστη>> τώρα κυριολεκτικά συνθλίβονται.

Το σχολείο τους είναι το σχολείο της αγοράς, της ταξικής κατηγοριοποίησης, το σχολείο με μαθητές, όσοι αντέξουν, πολλών ταχυτήτων και εκπαιδευτικούς πολλών κατηγοριών.

Οφείλουμε να μείνουμε όρθιοι, όχι μόνο ως υποχρέωση απέναντι στον εαυτό μας. Εμείς δε θα σταθούμε όρθιοι, επειδή θέλουμε να ξεχωρίσουμε βρισκόμενοι «απέναντι» από τον κόσμο.

Είμαστε και θα παραμείνουμε όρθιοι, δε θα συνθηκολογήσουμε - αυτός είναι ο πραγματικός μονόδρομος - γιατί πρέπει να σμίξουμε τον κόσμο, αφού μόνο έτσι ο λαός μας - και μείς μαζί - θα σηκωθεί στο μπόι των αναγκών και των δικαιωμάτων του.

Έστω και μόνοι, κόντρα στο ρεύμα της «νέας τάξης», θα μείνουμε όρθιοι, επειδή είμαστε «ένα» με τον κόσμο της δουλειάς. Και θα μείνουμε όρθιοι, γιατί αυτός είναι ο μόνος τρόπος να ενώσουμε τον κόσμο του μόχθου και της ανάγκης.

Θα μείνουμε όρθιοι και ανυποχώρητοι, γιατί μόνο έτσι - όρθιοι - δε θα αφήσουμε, δε θα επιτρέψουμε να υποταχθεί ο κόσμος σε εκείνους που θέλουν να τον μετατρέψουν σε σκλάβο.

Θα μείνουμε όρθιοι.

Γιατί αρνούμαστε - για εμάς, για τα παιδιά μας, για τους συντρόφους μας στο εργοστάσιο, στο γραφείο, στη γειτονιά, στο σχολείο - να γίνουμε σκλάβοι μέσα από το συμβιβασμό με την κτηνωδία.

Μ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ**

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι αντιπρόσωποι της Αυτόνομης Παρέμβασης - Εκπαιδευτικής Ριζοσπαστικής Συνεργασίας θεωρούν ότι η 81η Γενική Συνέλευση του κλάδου πρέπει να συνδέσει τα προβλήματα των εκπαιδευτικών και την απορρύθμιση του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος με τις έντονες πολιτικές διεργασίες που υπάρχουν σε όλη την κοινωνία. Για να γίνει πράξη το σύνθημα της ΔΟΕ: «Να μην περάσουν τα καταστροφικά Μνημόνια στην Ελλάδα», έχουμε χρέος απέναντι στον Ελληνικό Λαό να αγωνιστούμε ενωτικά, παλλαϊκά, πανδημοσιο-υπαλληλικά υπερασπίζοντας τη Δημοκρατία μας, την Ελευθερία, τη Δικαιοσύνη, τα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες στο «ΕΘΝΟΣ» και σήμερα στην «ΑΥΓΗ» σ' ένα δισέλιδο διαβάζουμε την προγραμματική συμφωνία των τριών κομμάτων: Νέας Δημοκρατίας, ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ, όπου γίνεται η περιγραφή των πέντε κατευθυντήριων στρατηγικών στόχων με τους οποίους συγκλίνουν και θεωρούν ότι θα «σώσουν» τη χώρα. Δυστυχώς όμως δεν γίνεται καμία αναφορά για τη δημόσια παιδεία, καμία λέξη για τα αδιέξοδα στα οποία βρίσκεται το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα από τις περικοπές που επιβλήθηκαν ήδη από το 1ο Μνημόνιο. Δείχνουν να μην κατανοούν την οικονομική κατάρρευση των δημόσιων σχολείων και σε ποιες άθλιες συνθήκες ζουν δεκάδες χιλιάδες μαθητές κι οι οικογένειές τους. Καμία αναφορά στους εκπαιδευτικούς, και κυρίως στους αδιόριστους ή τους νέους συναδέλφους μας που πληρώνονται με μισθούς Βουλγαρίας με μισθούς πείνας. Λέξη για τους κουρεμένους μισθούς όλων των εκπαιδευτικών που με τα Μνημόνια κατάργησαν τα δικαιώματά τους στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, στον αξιοπρεπή μισθό και στην ανθρώπινη σύνταξη. Τα παιδιά μας –οι μαθητές κι οι μαθήτριες μας- βιώνουν το σχολικό αποκλεισμό. Οι γονείς τους κι εμείς τον κοινωνικό αποκλεισμό. Οι άνεργοι κι οι μετανάστες το ρατσισμό και το φασισμό των μαυροφανελονεκροφορεμένων της ναζιστικής «Χρυσής Αυγής». Κάνουμε έκκληση προς τους αντιπροσώπους όλης της Γενικής Συνέλευσης και καλούμε τους συναδέλφους της ΔΑΚΕ, της ΠΑΣΚ και της Κεντροαριστεράς να κοιτάξουν καλά στα μάτια τις πολιτικές

τους ηγεσίες που συναλλάσσονται με τους κερδοσκόπους του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ευρώπης και της Αμερικής και να τις ρωτήσουν: **«Γιατί απουσιάζουν οι εκπαιδευτικές τους πολιτικές από το προγραμματικό κυβερνητικό σχέδιο της νέας Κυβέρνησης; Γιατί δεν έχουν πολιτικούς στόχους για το δημόσιο δωρεάν εκπαιδευτικό σύστημα;»**

Για να κρύψουν την μνημονιακή τους ένδεια επιτίθενται διαρκώς με συκοφαντίες κατά του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς – Ενιαίο Κοινωνικό Μέτωπο και ιδιαίτερα στον Πρόεδρο της μεγάλης δημοκρατικής προοδευτικής αριστερής παράταξης τον Αλέξη τον Τσίπρα ζητώντας επίμονα να δουν αριθμούς και ζεστό χρήμα, ενώ ταυτόχρονα «κατάπιναν την γλώσσα τους» και δεν άρθρωναν καμία λέξη για τα αιτήματα του κλάδου, τα ομόφωνα αιτήματα, για τον προϋπολογισμό και τις δαπάνες για τη δημόσια παιδεία. Κανένας αριθμός, κανένα ευρώ για τη δημόσια υγεία. Κανένα ευρώ για τους άνεργους, διακηρύξεις, διακηρύξεις, μέτρα, μέτρα... που κάθε τρεις και λίγο τα παίρνουν για τελευταία φορά...

Έλα όμως που ο Συνασπισμός της Ριζοσπαστικής Αριστεράς – Ενιαίο Κοινωνικό Μέτωπο με ξεκάθαρους πολιτικούς όρους επιμένει στην κατάργηση των Μνημονίων, στην κατάργηση των εφαρμοστικών νόμων και πρώτα απ' όλα του νόμου 4024/2011, με τον οποίο μπήκε η ταφόπλακα στο δήθεν ενιαίο μισθολόγιο που μας έταζαν τα Πασοκοδεξιοκεντροαριστερά Τροϊκανά φερέφωνα του κυβερνητικού συνδικαλισμού κι ότι δήθεν θα παίρναμε αυξήσεις από 150,00 € έως 300,00 €.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαβάστε τα πέντε κεφάλαια της προγραμματικής διακήρυξης της νέας Κυβέρνησης και θα δείτε ότι δεν υπάρχει καμία δέσμευση απέναντι στον Ελληνικό Λαό, αυτόν τον αγωνιστή Λαό που στις δύο εκλογικές αναμετρήσεις τσάκισε το δικομματισμό της οικονομικής και πολιτικής υποτέλειας και απάντησε ότι υπάρχει πολιτική και κυβερνητική λύση. Μια κυβέρνηση της Αριστεράς όπου όλες οι δημοκρατικές: αριστερές, προοδευτικές και ριζοσπαστικές δυνάμεις αυτής της χώρας είτε βρίσκονται στο χώρο της κεντροδεξιάς, είτε βρίσκονται στο χώρο της κεντροαριστεράς μπορεί να συναντηθούν με τις δυνάμεις της Ριζοσπαστικής Αριστεράς για να ανατραπούν αυτές οι γενικόλογες κατευθύνσεις.

Δεν έχει μέλλον αυτή η συγ-Κυβέρνηση συνάδελφοι, γιατί δεν έχει κυβερνητική πρόταση διεξόδου. Αυτό που παρουσίασαν στη Βουλή των Ελλήνων δεν είναι προγραμματισμός κυβερνητικός, είναι ένα κείμενο το οποίο υιοθετεί όλες τις ρήτρες της Τρόικας. Την Δευτέρα έρχεται η Τρόικα, αυτή στην ουσία είναι κυβέρνηση και με ένα συνονθύλευμα αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων θα επιχειρήσει να κατασπαράξει τον Ελληνικό Λαό. Στην Τροϊκανή Μνημονιακή συγ-Κυβέρνηση απαντάμε με ενωτικούς πολιτικούς και κοινωνικούς αγώνες. Η υπεράσπιση του Συντάγματος και του Δημοκρατικού μας Πολιτεύματος είναι πατριωτικό καθήκον. Ο αγώνας για τη Λαϊκή Κυριαρχία και την Εθνική Ανεξαρτησία είναι δημοκρατικό καθήκον όλων των Ελλήνων και των Ελληνίδων. Παλλαϊκός αγώνας για τα δημοκρατικά – κοινωνικά – πολιτικά – οικονομικά – εργασιακά – ασφαλιστικά δικαιώματα όλων των πολιτών.

Ζ. ΚΑΠΡΑΝΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

Καλησπέρα συνάδελφοι. Να ευχηθώ καλό καλοκαίρι, αλλά όχι καλό καλοκαίρι στις πλατείες των χωριών μας και στις παραλίες της χώρας μας. Καλό καλοκαίρι στους αγώνες, στις πλατείες και στους δρόμους για όλα αυτά που μας ετοιμάζει πάλι μια τριτοκομματική κυβέρνηση αλλά τώρα με αριστερό περιτύλιγμα ώστε να αποτρέψουμε την εφαρμογή των παλιών και των νέων επισχυντων μέτρων.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θα με συγχωρέσετε να κάνω μια αναδρομή εκατό χρόνια πίσω και θα την αφιερώσω στο συνάδελφο δάσκαλο, δάσκαλο αγωνιστή, στο σύντροφο που έφυγε πρόωρα από κοντά μας για το ταξίδι χωρίς επιστροφή, τον Νίκο τον Ιωαννίδη από το Σύλλογο «ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΕΦΕΡΗΣ».

Θα σας διαβάσω το συμφωνητικό πρόσληψης ενός συναδέλφου εκπαιδευτικού το 1901.

«*Εν Μπαλαμπανί σήμερα την 10η του μηνός Σεπτεμβρίου του χιλιοστού εννεακοστού πρώτου έτους (1901), ημέραν της εβδομάδος Κυριακήν και ώρα δεκάτην (10:00) προ μεσημβρίας οι υποφαινόμενοι κάτοικοι του ανωτέρω χωρίου, οι έχοντες ανάγκην γραμματοδιδασκάλου προς εκπαίδευση των παιδιών και προς βοηθόν για την Ιερουργία της Εκκλησίας όθεν συμφωνή-*

σαμε τον Χαράλαμπο Αποστολόπουλο, κάτοικον του χωρίου Μασλί του Δήμου Θαυμακού με τους όρους να διδάσκει τους μαθητάς μετά ζήλον έκαστον αναλόγως, υπόσχεται δε να μην αφήσει την Εκκλησίαν Κυριακάς ή εορτάς άνευ βοηθού, αλλά να μετέρχεται και καθ' εκάστην προς βοήθεια του Ιερέως και υποσχόμεθα εμείς οι κάτοικοι να πληρώσουμε ανά κεφαλήν αυτόν τεσσαράκοντα κιλιά σίτον καθαρόν χρονικώς εις τα ερχόμενα αλώνια 1902.

Όθεν εγγράφει το παρόν και υπογράφεται παρ' όλων των κατοίκων

Εν Μπαλαμπανί 10 Σεπτεμβρίου 1901»

Μέχρι τώρα λέγαμε ότι έρχονται εικόνες από το μέλλον αυτές που ζούμε σήμερα. Φοβάμαι ότι έχουμε εικόνες που έρχονται από το παρελθόν. Μας το ανέλυσαν όλοι οι συνάδελφοι από όλες τις πτέρυγες, ποιο είναι το διακύβευμα σήμερα για τον εργαζόμενο εκπαιδευτικό, πέραν της μισθολογικής καθήλωσης, περικοπής των μισθών και το κούρεμα των δικαιωμάτων μας. Ποιο είναι το διακύβευμα της 81ης Γενικής μας Συνέλευσης;

Ένα και μόνο. Αυτό που κατάφεραν όλοι αυτοί οι παλιοί μας συνάδελφοι, με δάκρυ και αίμα, εδώ και εκατό χρόνια να εξασφαλίσουμε μονιμότητα στην εργασία μας, να εξασφαλίσουμε δημόσια και δωρεάν παιδεία στα παιδιά του ελληνικού λαού. Μας ετοιμάζουν λίγο – λίγο να ξαναγίνει αυτό που έγινε στο χωριό Μπαλαμπανί.

Θα τους αφήσουμε να μας φτάσουν σ' εκείνη την εποχή, συνάδελφοι; Ποιος είναι ο Δούρειος Ίππος για να γυρίσουμε πίσω στην εποχή και στις εργασιακές συνθήκες του συναδέλφου Αποστολόπουλου; Σήμερα είναι η **αξιολόγηση**, όπως και να την πούμε. Παρακολούθησα με πολύ σεβασμό τους συναδέλφους που προσπάθησαν να μας αποδείξουν ότι υπάρχει και καλή αξιολόγηση και να την συζητήσουμε αλλά και να τη διαβουλευτούμε.

Δεν υπάρχει καμία καλή αξιολόγηση. Όλες αυτές που ψηφίστηκαν μέχρι τώρα είχαν σημείο αναφοράς να ξευτιλίσουν το δάσκαλο, να ξευτιλίσουν την εκπαίδευση, να την ποσοτικοποιήσουν, να την κάνουν αριθμούς, να μας διώξουν, να μας αμολήσουν, να γίνουμε Χουσμεκιάρηδες και Μπεκιάρηδες.

Όλα αυτά που κατάφεραν οι παλιοί μας συνάδελφοι θέλουν να μας τα πάρουν σε μια νύχτα. Ένα είναι συνάδελφοι, θα μπορέσουμε να αποφασίσουμε έστω και την τελευταία

στιγμή σήμερα, πως η εφαρμογή της αξιολόγησης - χειραγώγησης που θα είναι και πόρτα για απολύσεις εκπαιδευτικών πρέπει να βρει τα σχολεία κλειστά. Η απεργία διαρκείας να είναι η ελάχιστη απάντηση του κλάδου μπροστά στις απολύσεις και τις απειλές των απολύσεων.

Θα αποφασίσουμε τις παραπάνω αγωνιστικές κινητοποιήσεις για να μη βιώσουμε ότι βίωσε ο συνάδελφός μας Αποστολόπουλος στο Μπαλαμπανί Καρδίτσας, αλλά και ό-τι βίωσαν οι μαθητές του και οι γονείς τους;. Συνάδελφοι επειδή δεν είναι πολύ μακριά να μας ξαναγυρίσουν στο καθεστώς εργασίας «με ρόγα», δηλαδή αμοιβή σε είδος, μπορούμε τουλάχιστον να ομονοήσουμε σε αυτό και να το κάνουμε πράξη για να εξασφαλίσουμε σταθερό μισθό στον εκπαιδευτικό αλλά και δημόσια και δωρεάν παιδεία για όλα τα παιδιά του ελληνικού λαού;

Λ. ΝΙΚΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»

Συνάδελφοι βλέπω ότι είμαστε λίγοι στην αίθουσα και λίγοι από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, αλλά ο Πρόεδρος είναι εδώ.

Νομίζω ότι το πρόβλημα της Ομοσπονδίας συνάδελφοι δεν είναι τόσο πολύ στις διακηρύξεις και στα μεγάλα λόγια, όσο στις πράξεις. Το σύνθημα που βλέπω πίσω να γράφεται: «Όλοι μαζί συνεχίζουμε για την ανατροπή των μνημονιακών πολιτικών» νομίζω ότι απέχει πάρα πολύ από τα ίδια τα έργα της Ομοσπονδίας. Διότι φέτος είχαμε μια χρονιά η οποία σηματοδεύτηκε από την απουσία βιβλίων στα σχολεία και η Ομοσπονδία περιορίστηκε απλώς να βγάζει ανακοινώσεις.

Μια καθαρά και βαθιά ταξική επιλογή της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, να μην έχουν τα παιδιά βιβλία, τα παιδιά του εργαζόμενου, τα παιδιά του λαού, την ίδια στιγμή που άλλα παιδιά της αστικής τάξης στα ιδιωτικά σχολεία είχαν τα βιβλία και προχωρούσαν κανονικά στα μαθήματά τους και εκπαιδεύονταν, η ΔΟΕ περιορίστηκε στο να καταγγείλει μόνο φραστικά. Ενώ θα έπρεπε κατά την άποψη τη δική μας να έχει ανέβει στα κεραμίδια και να το έχει πρώτο θέμα ακόμα και με διαφημιστικά σποτ, θα έλεγα εγώ.

Είχαμε ένα νέο μισθολόγιο το οποίο καταρράκωσε τους

μισθούς και μας έφτασε σε μισθούς πείνας και ενώ η ίδια η Ομοσπονδία δια του εκπροσώπου της, δια του Προέδρου της πέρσι μας έλεγε ή άφηνε να εννοηθεί ότι το νέο ενιαίο μισθολόγιο θα έχει και αυξήσεις ακόμα, δεν άκουσα ένα χρόνο καμία αυτοκριτική γι' αυτό.

Είχαμε το κούρεμα των αποθεματικών των επικουρικών ταμείων, μία επίσης βαθιά ταξική επιλογή, την ώρα που δεν κουρεύονται τα δάνεια όλων ημών των χρεωμένων νοικοκυριών και των εργαζομένων στις αδηφάγες τράπεζες του κεφαλαίου, κι η Ομοσπονδία δεν «σήκωσε» ούτε αυτό το ζήτημα, ούτε του κουρέματος των αποθεματικών των ταμείων, ούτε του κουρέματος των δανείων εμάς των εργαζομένων.

Δεν έβγαλε ούτε καν μία ανακοίνωση για τα δίκτυα αλληλεγγύης που είναι επιτακτική ανάγκη να στηθούν σε κάθε σχολείο και να δώσει και η ίδια συμβολικά ένα ποσό στα δίκτυα αλληλεγγύης αυτά και να δώσει και την κατεύθυνση αν θέλετε και το συμβολισμό, ότι εδώ πρέπει να στηριχτούν οι μαθητές μας.

Δεν μπορούμε να βλέπουμε στις τάξεις μαθητές πεινασμένους, απογοητευμένους, πληγωμένους ψυχολογικά, καταρρακωμένους, επειδή ο γονιός τους είναι άνεργος, επειδή η μάνα τους ή ο πατέρας τους δεν έχει τη δυνατότητα ούτε ένα κουλούρι να τους δώσει για να φάνε στο σχολείο. Και σ' αυτό δεν κάνατε κυριολεκτικά τίποτα.

Όπως επίσης δεν κάνατε κυριολεκτικά τίποτα για την αφαίμαξη των λειτουργικών δαπανών για την τραγική μείωση και για το νέο καθεστώς των σχολικών επιτροπών, οι οποίες έχουν στερήσει από τα σχολεία τα χρήματα των λειτουργικών δαπανών, διότι κάποιοι δήμαρχοι, οι οποίοι θέλουν να «πάρουν» και τα σχολεία σε λίγο καιρό, δεν δίνουν τα χρήματα στις σχολικές επιτροπές και τα σχολεία υπολειτουργούν και δεν έχουν τα στοιχειώδη, ούτε καν για πετρέλαιο.

Δεν είδα να σηκωθείτε και να φωνάξετε με όλη σας τη δύναμη για τη διαρκή απαξίωση των δημοσίων υπαλλήλων και ειδικά των εκπαιδευτικών. Και δεν είδα ούτε την πλευρά της ΔΑΚΕ σε εκείνο το άθλιο σποτ το προεκλογικό όπου ο δάσκαλος δεν είχε τίποτα να απαντήσει στο μαθητή που του έλεγε: «γιατί, δάσκαλε, κατέβηκε η Ελληνική Σημαία;»

Αυτό το δάσκαλο θέλετε, να μην έχει τι να πει στο μαθητή του, να μην έχει το σθένος να πει, ότι η πατρίδα μας

δεν υποστέλλει ποτέ τη Σημαία και δεν υπάρχει κανείς που θα μπορέσει ή που θα του επιτρέψουμε να προδώσει αυτή την πατρίδα και να υποστεί τη Σημαία οπουδήποτε;

Δεν είδα την Ομοσπονδία και κλείνω, που επαίρεται ότι αγωνίστηκε, στις 29 του Ιούνη, πέρυσι, όταν «παίζονταν» η ψήφιση του μεσοπρόθεσμου και των υπολοίπων εφαρμοστικών νόμων στη Βουλή και όταν κατέρρεε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Δεν την είδα όταν βρεθήκαμε δεκάδες ή και εκατοντάδες συνάδελφοι εγκλωβισμένοι στα γραφεία της Ομοσπονδίας στην Ξενοφώντος εκεί γύρω στις 4:00-5:00 το απόγευμα να μας χτυπάνε τα ΜΑΤ αλύπητα, να μας πετάνε πέτρες και μάρμαρα, να χτυπάνε τον Βαϊνά Παντελή μέσα στο μανάβικο απέναντι από την Ομοσπονδία και να μην υπάρχει ένας από το Προεδρείο της Ομοσπονδίας, ούτε ένας από τις δύο μεγάλες παρατάξεις να υποστηρίξει ακόμα και το άσυλο της συνδικαλιστικής του οργάνωσης, στο οποίο δεν επιτρέπεται να επεμβαίνει καμία δύναμη καταστολής.

Δεν σας είδα πουθενά και πράγματι συνάδελφοι της ΔΑΚΕ που δεν είστε παρά ελάχιστοι εδώ, η μεγάλη σύγκρουση του προηγούμενου διαστήματος ήταν ανάμεσα στη δεξιά και στην αριστερά. Είναι δύο κόσμοι που δεν πρόκειται να συναντηθούν ποτέ. Και αν νομίζετε ότι αυτή η νίκη που πέτυχε η παράταξή σας στις πρόσφατες εκλογές είναι μία νίκη που θα φέρει τη χώρα σε άλλο δρόμο, είναι μια νίκη του λαού, είστε γελασμένοι.

«Άλλη μια τέτοια νίκη, συνάδελφοι, και καθήκαμε κυριολεκτικά».

Μ. ΣΙΟΛΙΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ

Λέγομαι Μαριλένα Σιόλια. Είμαι 27 χρονών και δουλεύω για 4 χρόνια αναπληρώτρια τα τρία στο ίδιο Ειδικό Σχολείο καλύπτοντας πάγιες ανάγκες. Αυτά δεν σας τα λέω ούτε για να δώσω ένα φιλικό στίγμα στην ομιλία μου αυτή, ούτε για να με προσέξετε.

Τα λέω για να καταλάβετε ότι δεν έχω ελπίδα. Διψάω για ελπίδα συνάδελφοι, και από ότι βλέπω εδώ εσείς και ο συνδικαλισμός αυτού του είδους αδυνατούν να μου την προσφέρουν. Φέτος έμαθα πολλά πράγματα με την κρίση. Και πρώτα απ' όλα ότι η κρίση είναι πρωτίστως στο μυαλό μας.

Στην ηθική μας, τον πολιτισμό μας και την παιδεία μας. Κάτι που δυστυχώς σε αυτό το συνέδριο φαίνεται τόσο καθαρά. Απογυμνωθήκαμε, συνάδελφοι. Απογυμνωθήκαμε κάθε μέρα τόσο στα μάτια των μαθητών μας, στην κοινωνία, στους φίλους, τους συγγενείς, τους άνεργους αυτού του τύπου που πλέον είναι ένας ή περισσότεροι σε κάθε οικογένεια.

Δεν θα διαλέξω σε αυτή την ομιλία μου αν και το θέλω πολύ να μιλήσω για την ειδική αγωγή που τόσο αγαπώ. Θα το έκανα και με το νόμο, αφού πέρσι η παρέμβαση των συναδέλφων των πανεπιστημίων Θεσσαλίας και Μακεδονίας εξαφανίστηκε ως δια μαγείας από τα πρακτικά. Άλλωστε, όπως φάνηκε και στην οριστική ημερήσια διάταξη της συνέλευσης αυτής δεν σας πολυενδιαφέρει το θέμα. Η Ομοσπονδία που υποτίθεται ότι μας αντιπροσωπεύει συνδικαλιστικά αγνοεί επιδεικτικά την ύπαρξη των αποφοίτων των τμημάτων ειδικής αγωγής του πανεπιστημίου Θεσσαλίας και του Πανεπιστημίου Μακεδονίας και τη συνεισφορά τους στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Θα αγνοήσω και εγώ λοιπόν το γεγονός ότι το 50% περίπου των εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, παραμένουν για δέκατη συνεχή χρονιά εγκλωβισμένοι σε καθεστώς αναπλήρωσης, καλύπτοντας μάλιστα στις περισσότερες περιπτώσεις πάγια, οργανικά κενά.

Δεν μπορώ όμως να αγνοήσω, το γεγονός ότι την εποχή αυτή οι γονείς και εμείς τρέμουμε για την ίδια την ζωή των παιδιών μας. Το γεγονός ότι οι μαθητές πέφτουν από την πείνα στα προαύλια ή παρακαλάνε για βερεσέ την κοπέλα του κιλικίου. Το γεγονός ότι πολλές φορές τα παιδιά δεν μπορούν να πάνε σχολείο γιατί δεν μπορούν να μεταφερθούν εκεί. Λεωφορεία τέρμα, ως γνωστόν. Μερικές φορές δεν μπορούν να πάνε καν πίσω στο σπίτι τους, ένα τετράγωνο πιο κάτω δηλαδή, από τον φόβο της απίστευτης εγκληματικότητας ακόμα και στις μικρές πόλεις.

Ίσως λοιπόν διαλέξω να σας μιλήσω για κάτι που τα σημεία των καιρών δείχνουν ότι δεν μπορεί να αγνοηθεί. Τα ΛΕΦΤΑ συνάδελφοι. Τα χρήματα κινούν τον κόσμο, όπως έλεγε και ένα παλιό τραγουδάκι. Το ίδιο κάνουν και στην συνομοσπονδία μας. Ομολογώ ότι γέλασα πολύ όταν έμαθα ότι για να έρθω εδώ θα πάρω 420 ευρώ. Γέλασε περισσότερο όταν έμαθα ότι τις προηγούμενες χρονιές οι συνάδελφοι έπαιρναν 700 ευρώ για να έρθουν να γραφτούν,

να κάνουν τις δημόσιες σχέσεις τους και να φύγουν. Ο μισθός μου για έναν μήνα δουλειάς στο ειδικό σχολείο ήταν 600 ευρώ περίπου λόγω των κρατήσεων για το ενιαίο μισθολόγιο, για να μην μιλήσω για την εφορία που πήρα, χωρίς να έχω τίποτα στο όνομά μου.

Δεν καταλαβαίνω γιατί πέρσι και φέτος μερικοί έπεσαν από τα σύννεφα όταν οι συνάδελφοι της Νίκαιας και του Πειραιά απλά τόλμησαν να αυτο-διαχειριστούν τον σύλλογό τους, κατεβάζοντας την συνδρομή. Μήπως το ΔΣ της ΔΟΕ θέλει και αυτό, μιμούμενο τις μνημονιακές κυβερνήσεις να επιβάλλει χαράτσια; Κάτι τέτοιο δεν δείχνει η απόπειρά του να εισπράξει τις συνδρομές των συναδέλφων μέσω της Ενιαίας Αρχής Πληρωμών; Μήπως όλο αυτό έχει ως στόχο να μας προκαταλάβει, μια και πολλοί Σύλλογοι ανά την Ελλάδα βάζουν ζητήματα μείωσης της συνδρομής και οι σύλλογοι δυσκολεύονται να συγκεντρώσουν τις συνδρομές που τους αναλογούν; Πέρσι ήταν ένας, φέτος ήταν 2 του χρόνου πόσοι θα είναι;

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, την ώρα που η φτώχεια χτυπάει τα σπίτια μας και τα σχολεία μας, μια τέτοια στάση της ΔΟΕ είναι προκλητική γιατί έρχεται σε αντίθεση με την οργισμένη απαίτηση της πλειοψηφίας των συναδέλφων για δραστική μείωση της συνδικαλιστικής συνδρομής, την άρση όλων των προκλητικών προνομίων και απολαβών των συνδικαλιστών και της αλόγιστης σπατάλης που συντελείται στην Ομοσπονδία με τα χρήματα των συναδέλφων.

Για να μην σας κουράζω άλλο, δεν θα ήμουν εδώ αν δεν πίστευα ότι αυτή την περίοδο οι σύλλογοι, τα σωματεία, τα συνδικάτα, κάθε μορφή συλλογικής ένωσης των εργαζομένων, είναι περισσότερο από ποτέ αναγκαία, για να οργανωθούμε και να ανατρέψουμε όσα μας πάνε πίσω σαν χώρα, σαν επαγγελματίες και σαν ανθρώπους. Δεν θα ήμουν εδώ αν δεν πίστευα ότι οι λειτουργίες τους μπορούν να συμβάλλουν ώστε να πάρουμε διαζύγιο από τους μεσσίες μας και να αποφασίζουμε ΕΜΕΙΣ, οι πραγματικοί πρωταγωνιστές των αγώνων, από τη βάση στην γενική συνέλευση του συλλόγου μας.

Και για να κλείσω με την ελπίδα, είμαι εντελώς σίγουρη ότι θα έρθουν οι έξω μέσα. Θα είναι μετρημένες οι μέρες που θα καθόμαστε μεταξύ μας να συζητάμε. Και όταν γίνει αυτό, αν οι συνάδελφοι με ρωτήσουν εμένα, μία νέα, γυναίκα, επισφαλώς εργαζόμενη «για τι πράγμα θα ήθελες να μι-

λήσεις στο συνέδριο Μαριλένα;» χωρίς αμφιβολία θα τους απαντήσω: «Για τα παιδιά μου συνάδελφοι. Που θα μου λείψουν, τώρα το καλοκαίρι.» Ευχαριστώ.

Η. ΤΡΑΜΠΑΚΟΥΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΗΒΑΣ

Οι εκλογές τελείωσαν. Το πάρτυ αρχίζει. Η μνημονιακή συγκυβέρνηση θα ξεκινήσει το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας και την κατάργηση κάθε εργασιακού δικαιώματος. Οι διορισμοί- όπως και πέρυσι- τείνουν στο μηδέν και στο βάθος του τούνελ- δυστυχώς, όχι πολύ βάθος- ακνοφάνεται η αξιολόγηση, η άρση της μονιμότητας και οι απολύσεις.

Σε αυτό το τοπίο, συνάδελφοι της ΔΟΕ, πρέπει, επιτέλους, να αποφασίσετε με ποιους θα πάτε και ποιους θα αφήσετε. Δε γίνεται να είστε και με την κυβέρνηση και με το συνδικάτο. Η καθημερινότητά μας είναι μέσα σε ένα σχολείο που ψυχορραγεί. Το λέτε, άλλωστε, και στην έκθεση πεπραγμένων. Στην πράξη, όμως, σιγοντάρете και στηρίζετε τα κόμματά σας. Ενώ διαρρηγνύετε τα ιμάτιά σας κατά των μνημονίων και των μέτρων στις κλειστές προεκλογικές συγκεντρώσεις, του Βενιζέλου για παράδειγμα, ανά την Ελλάδα έβλεπα συνδικαλιστές της ΠΑΣΚ να ζητωκραυγάζουν και να χειροκροτούν. Δε μπορείς να είσαι και με το κωροφύλαξ και με τον αστυφύλαξ.

Δε μπορεί η πλειοψηφία της ΔΟΕ(ΠΑΣΚ- ΔΑΚΕ) να αρνείται τη συνάντηση με τον πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ με το πρόσχημα ότι είναι εντολοδόχος πρωθυπουργός και «παίζει επικοινωνιακά παιχνίδια» και να σπεύδει- 3 μέρες πριν τις τελευταίες εκλογές- σε δημόσια συνάντηση με τον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ. Αυτό κι αν δεν εντάσσεται στις επικοινωνιακές εκλογικές ανάγκες του ΠΑΣΟΚ. Μήπως σας ενημέρωσε για τα μέτρα που ψήφισε ο ίδιος; Για τα μνημόνια, το νέο μισθολόγιο, τη δέσμευσή του για τις 150 χιλιάδες απολύσεις Δ.Υ., τη μείωση των συντάξεων, τη διάλυση της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, τους πεινασμένους μαθητές; ΟΧΙ. Για πλάνο και για γλάστρες των 3 δευτερολέπτων στις ειδήσεις των 8 σας ήθελε και, φυσικά, τρέξατε με μεγάλη σας χαρά.

Επίσης, θα ήθελα να ακούσω την άποψη του Δ.Σ. και, κυρίως, της ΔΑΚΕ για το αν τους εκφράζει η διαφήμιση της

ΝΔ που δείχνει ένα δάσκαλο άβουλ, να μη μπορεί να απαντήσει σε ερωτήσεις μαθητών του. Δε σας ενόχλησε συνάδελφοι; Δεν αισθανθήκατε την ανάγκη να το καταγγείλετε ή να βγάλετε μια ανακοίνωση; Έτσι θέλετε να μας καταστήσετε; Στρατιωτάκια αμίλητα, ακούνητα, αγέλαστα; Όσο κι αν προσπαθείτε δε θα το καταφέρετε...

Και συνεχίζουμε...

Ο κλάδος μας έχει να επιδείξει μορφές σαν το Δελμούζο, τη Ρόζα Ιμβριώτη, το Γληνό. Έχουμε τις κινητοποιήσεις του 1997 για το ΑΣΕΠ, τη μεγάλη απεργία του 2006. Έχουμε την ηθική υποχρέωση, ως συνδικαλιστικό κίνημα, να συγκρουστούμε αποφασιστικά με τις κυρίαρχες πολιτικές, να ενώσουμε και να εμπνεύσουμε τους εργαζόμενους, να ξεπεράσουμε τις κομματικές και μικροπαταξιακές περιχαρώσεις. Να ξεκόψουμε από τις πρακτικές του καριερικού συνδικαλισμού. Αντί αυτών, εσείς, και την χρονιά που πέρασε κινηθήκατε στην πεπατημένη. «Άντε ας ρίξουμε καμιά έξτρα ντουφεκιά για την τιμή των όπλων με τη μαμά ΑΔΕΔΥ και καθαρίσαμε». Αντί να οργανώσετε, ως οφείλατε, αγώνες για να μην περάσουν οι μεθοδεύσεις της κυβέρνησης και να αποτραπεί η ολομέτωπη επίθεση στα δικαιώματά μας οργανώσατε κάποιες κινητοποιήσεις- κατά τέτοιο τρόπο- ώστε να αποτύχουν. Καμιά οργάνωση, καμιά προετοιμασία, καμιά προοπτική. Όλα με ... διαφορά φάσεως. Οι αγώνες δε δικαιώνονται με γράμματα, ευχές κι αφιερώσεις. Θέλουν συγκρούσεις, πιέσεις, όραμα...

Αυτά έχουν περάσει και στη βάση. Σε όποιο σχολείο κι αν πηγαίναμε πάθαιναν αλλεργία ακούγοντας τη λέξη ΔΟΕ. Έχει προσλάβει, δυστυχώς αλλά όχι αδίκως, αρνητικό πρόσημο και μόνο το άκουσμα της λέξης ΔΟΕ από το σύνολο των συναδέλφων. Τυχαίο;

Θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα. Τα μέλη της ΔΟΕ όταν έρχονταν στην επαρχία για ενημέρωση μας έλεγαν για το νέο μισθολόγιο: «Οι εκπαιδευτικοί θα έχουμε αυξήσεις στους μισθούς μας με το νέο μισθολόγιο επειδή είμαστε χαμηλόμισθοι». Φυσικά, είχαμε μεγάλες μειώσεις και οι νέοι, κυρίως, συνάδελφοι βρίσκονται στα όρια της κατάθλιψης και ζουν με δανεικά. Ερχόσασταν, δηλαδή, να μας καθησυχάσετε, να εκτονώσετε την οργή μας και όχι να μας πείσετε για την αναγκαιότητα των αγώνων. Καταφέρατε, με τη στάση σας, να υποστείτε την όποια μαχητικότητα υπήρ-

χε στη βάση.

Τέλος, θέλω να αναφερθώ και στη στάση της ΔΟΕ για την αξιολόγηση. Προκαλεί τον εκπαιδευτικό κόσμο- ειδικά σε αυτή τη συγκυρία- η στάση της πλειοψηφίας που αποδέχτηκε το διάλογο και κατέθεσε τις... δικές της απόψεις. Όταν καταπίνεις τους πραγματικούς στόχους της αξιολόγησης που δεν είναι άλλοι από τις απολύσεις, τη μείωση του μισθολογικού κόστους και την πλήρη υποταγή των εκπαιδευτικών υπό την απειλή μιας αρνητικής αξιολόγησης τότε οι υπηρεσίες που προσφέρεις είναι κάκιστες.

Γ. ΧΑΤΖΗΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΞΑΝΘΗΣ

Θέλω να μεταφέρω στους συναδέλφους της Ξάνθης ό-ταν θα ανέβω αύριο όλα τα τραγούδια και τα παρατράγου-δα που άκουσα μέσα εδώ. Επίσης θα μεταφέρω και την σύνθεση των απόψεων και στόχων που έχουν γίνει τα τε-λευταία χρόνια κι αυτή η σύνθεση φαίνεται και στη σύνθε-ση της ΔΟΕ.

Αυταπάτη είναι πράγματι να προσπαθήσεις μέσα από εδώ να πείσεις και να αλλάξεις συνειδήσεις και νοοτροπίες. Δεν ήρθαμε εδώ για να αλλάξουμε πράγματα, ήρθαμε για να σας μεταφέρουμε το κλίμα, το πώς σας βλέπουν, συνάδελ-φοι της ΔΟΕ, οι μάχιμοι συνάδελφοι μέσα από το σχολείο που εσείς έχετε ξεχάσει.

Το Συνέδριο αυτό γίνεται για να γίνει, όπως τα 20 τε-λευταία χρόνια τουλάχιστον που εγώ παρακολουθώ, ένα πανηγύρι που στήνεται κάθε χρόνο με τεράστιες σπατά-λες, για να μετράτε τα κουκιά σας.

Έρχομαι για να ακούσω και όταν έρχομαι είμαι πάντα ε-δώ. Εσείς που είστε; Γιατί η μισή αίθουσα είναι άδεια;

Στο πρόγραμμα της ημερήσιας διάταξης δεν αναφέρο-νται καν τα ζητήματα που μας απασχολούν σήμερα: προ-σχολική αγωγή, υγειονομική περίθαλψη, αξιολόγηση, με-τεκπαίδευση... Δεν ακούστηκε τίποτα, ένα συνονθύλευμα, τα στρογγυλοποιήσατε όλα στην κριτική πεπραγμένων, θο-λώνοντας τα νερά, πράγμα που προφανώς σας βολεύει μέ-σα σε όλη την ανυπαρξία σας.

Πού ήταν η ΔΟΕ όταν μειωνόταν ο μισθός των εκπαι-δευτικών, πού ήταν η ΔΟΕ στην περίοδο των αποσπάσε-ων και της ομηρίας των χιλιάδων συναδέλφων, πού ήταν η

ΔΟΕ όταν κόβονταν όλες οι δαπάνες για τα φάρμακα και την ιατρική περίθαλψη, πού ήταν ο αναμενόμενος αιχμηρός λόγος της ΔΟΕ στα καθημερινά φαινόμενα της ανέχειας, της πείνας, της εξαθλίωσης των μαθητών μας, στο σχολείο που λιποθυμούσαν; Και πόσα πού ακόμα μπορεί να αναφέρει κανείς.

Τι θέλουμε συνάδελφοι, τι θέλουν οι συνάδελφοι από εσάς; Μια ΔΟΕ η οποία θα είναι παρούσα, θα έχει ανακλαστικά, θα διεκδικεί και θα παλεύει για τα αιτήματα των εκπαιδευτικών και όχι ένα σιωπηλό θεατή, παραστάτη των κυβερνητικών.

Συνάδελφοι της ΔΟΕ πάρτε το χαμπάρι, είστε ήδη παρελθόν. Η κοινωνία αλλάζει και μένετε πίσω, οι συνάδελφοι δεν σας ακολουθούν πλέον, πράγμα ολοφάνερο.

Του χρόνου πολλοί από εσάς θα λείπουν απ' αυτή την αίθουσα και ξέρετε γιατί, για να μπει σε καμιά άλλη αίθουσα, κάποιου σχολείου, γιατί κάποιοι από σας δεν έχετε μπει ποτέ ή έχετε ξεχάσει πως είναι η αίθουσα, πως είναι η τάξη, πως είναι οι μαθητές.

Έρχεται ένας πολύ δύσκολος Σεπτέμβρης, η αξιολόγηση είναι πίσω από την πόρτα, οι μάσκες έπεσαν, μ' αυτό το εργαλείο θα ξεκινήσουν οι απολύσεις και η χειραγώγηση των εκπαιδευτικών. Το νέο σχολείο, το πάλαι ποτέ Διαμαντοπούλειο, θα είναι κρύο και κυριολεκτικά και μεταφορικά, φοβισμένο, υπόδουλο και χωρίς έμπνευση, με φτωχούς εκπαιδευτικούς, αλλά και οργισμένους.

Και αυτή η οργή είναι που θα φέρει την ανατροπή σας. Ευχαριστώ.

Θ. ΜΠΑΛΤΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Η΄

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, μεταξύ άλλων και ο συνάδελφος Μαριόλης πριν έθεσε τα ζητήματα στη σωστή τους βάση. Θα διαφωνήσω σε ένα σημείο που αφορά στη σκέψη που διακατέχει την πλειοψηφία της ΔΟΕ. Η ΔΟΕ εξαντλεί την αντίθεσή της στα μέτρα της κυβέρνησης με ανακοινώσεις αντίδρασης ξεχνώντας να αναφερθεί σε αυτούς που ψηφίζουν και υλοποιούν τα μνημόνια και όλα τα ανάλογα μέτρα που απορρέουν από αυτό. Δεν κατανοούν ότι η στήριξη στα κόμματα των μνημονίων, στα κόμματα

που ασκούν τις πιο ακραίες νεοφιλελεύθερες πολιτικές που είναι βαθιά ταξικές, δημιουργεί όρια στην αξιοπιστία της ΔΟΕ και των ιδίων να επιτελέσουν το αυτονόητο, να είναι δηλαδή απέναντι από ότι σήμερα χτυπά τις ζωές μας και την εκπαίδευση, να είναι πρωτοπορία στον αγώνα για την ανατροπή των εφαρμοζόμενων πολιτικών και της ρήξης με τις κυβερνήσεις που τις προωθούν. Οι σπασμωδικές, ανακοινώσεις και οι ρητορικές ατάκες κατά των μέτρων χωρίς την πολιτικοποίηση του αγώνα που επιμελώς αποφεύγουν είναι συνταγή ήττας.

Φαίνεται ότι οι πολιτικές σκοπιμότητες και η δύναμη της αδράνειας που μεταφράζεται σε πολιτική στήριξη της Ν.Δ και του ΠΑΣΟΚ αποδεικνύονται στοιχεία ισχυρότατα που καθορίζουν τις τακτικές και τα όρια της αντίθεσής τους και στα μέτρα. Δεν είναι τυχαίο που ο πρόεδρος της ΔΟΕ πέρυσι έφτασε στο σημείο απευθυνόμενος προς τη συνέλευση να αναρωτηθεί που θα βρεθούν τα χρήματα για να πληρωθούμε. Και ούτε είναι τυχαίο ότι το παραπάνω ερώτημα χρησιμοποιήθηκε ως εκβιασμός απέναντι στους εργαζόμενους από τη συγκυβέρνηση και τα γραφεία τύπου της, τα ΜΜΕ.

Κάτι για τα προγράμματα ΕΣΠΑ. Είπε ο συνάδελφος αιρετός : «τι θέλετε, να καθούν 5 χιλιάδες θέσεις εργασίας;» Δεν κατανοούν ότι η συγκατάβαση σε πολιτικές επιλογές που θέλουν το δημόσιο σχολείο να στηρίζεται σε προγράμματα που σχετίζονται με την επιχειρηματικότητα πού μπορεί να οδηγήσει την εκπαίδευση; Δεν κατανοούν ότι οι ελαστικές μορφές εργασίας και ότι τις συνοδεύει, είναι κεντρική επιλογή της συγκυβέρνησης και του νεοφιλελευθισμού με στόχο να μετατρέψει το δημόσιο σχολείο σε επιχείρηση αποτινάζοντας το «βραχνά» της δημόσιας χρηματοδότησης;.

Τα προγράμματα ΕΣΠΑ θα μπορούσαν να τα κατευθύνουν προς τις επιχειρήσεις, αλλά επιλέγουν να τα μεταφέρουν στην εκπαίδευση, γιατί το έχουν αποφασίσει να μετατρέψουν το δημόσιο σχολείο σε σχολείο της αγοράς και να το χρησιμοποιήσουν για να χτυπήσουν οικονομικά τους εκπαιδευτικούς, κυρίως τους νέους, διαλύοντας τις εργασιακές σχέσεις αλλά και να ηγεμονεύσουν ιδεολογικά ανάγοντας την επιχειρηματικότητα και το κέρδος σε υπέρτατες αρχές και στο δημόσιο σχολείο.

Η ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ, η σημερινή πλειοψηφία στη ΔΟΕ

φαίνεται ότι συμφωνεί με τα παραπάνω ή στην καλύτερη εκδοχή δεν κατανοεί τις ιστορικές αλλαγές που σχεδιάζουν για το δημόσιο σχολείο. Δεν εξηγείται αλλιώς η στάση της να κλείνει ουσιαστικά το μάτι και στις ελαστικές σχέσεις εργασίας και στην μεταμοντέρνα παιδαγωγική του συστήματος που θέλει το δημόσιο σχολείο ενταγμένο στις ανάγκες της οικονομίας της αγοράς. Και το λέω αυτό διότι και στα ζητήματα που αφορούν στις κατευθύνσεις των αναλυτικών προγραμμάτων, στην είσοδο των χορηγιών και της αξιολόγησης μάλλον σιωπά. Ναι μεν, φαίνεται να μη συμφωνούν με τη σύνδεση μισθού αξιολόγησης αλλά δε λένε κουβέντα για την άλλη όψη της αξιολόγησης, αυτής που ευθέως θα λειτουργήσει ως χειραγώγηση και συμμόρφωση σε ότι επιτάσσει το «νέο σχολείο».

Για το σχολείο όπου οι δεξιότητες υποκαθιστούν τη μόρφωση, οι τεμαχισμένες γνώσεις είναι ο κανόνας, τα επιλεγμένα διδακτικά πακέτα και οι μέθοδοι ανάγονται σε κυρίαρχα ζητήματα και το περιεχόμενο της εκπαίδευσης να οδεύει σε αντιδραστική κατεύθυνση θα μιλήσουμε;

Μήπως όλα αυτά απασχόλησαν τις ημερίδες που έκανε σε όλη τη χώρα η ΔΟΕ με τίτλο «η γνώση ως απάντηση στην κρίση»; Δε νομίζω, το πιθανότερο είναι να επιλέχτηκε η τεχνοκρατική αντίληψη για τη γνώση, η οποία καμιά σχέση δεν έχει με την ολόπλευρη μόρφωση που μέσω αυτής θα εκπληρώνεται η βασική υπόσχεση της παιδαγωγικής, δηλαδή να γίνουν οι άνθρωποι καλύτεροι και να ζήσουν μια καλύτερη ζωή σε ένα δίκαιο κόσμο.

Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα του πώς επιλέγεται να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της επιθετικότητας των νέων. Με ένα δυο μαθήματα κατά της βίας και υπέρ της φιλίας, όταν από τα βιβλία απουσιάζει η λογοτεχνία και η ποίηση. Δεν κατανοούμε ότι η επιθετικότητα των νέων είναι και πρόβλημα μόρφωσης και όχι μη ορθής εφαρμογής επιλεγμένων project;

Οι παραπάνω κατευθύνσεις που προσδίδουν στο δημόσιο σχολείο είναι αναλογικά το ίδιο επικίνδυνες με τις φανερές μνημονιακές τους πολιτικές και θα πρέπει να αποκρουστούν.

Θα αναφερθώ και σε ένα θέμα που κατά τη γνώμη μου ζήτημα τιμής και ηθικής τάξης για το συνδικάτο. Η' Σύλλογος Θεσσαλονίκης, το καταστατικό του Συλλόγου αναφέρει: «εκπαιδευτικοί που εργάζονται στα σχολεία της πε-

ριφέρειάς μας με οποιαδήποτε σχέση εργασίας, μπορούν να είναι μέλη του Συλλόγου και να έχουν τις ιδιότητες του μέλους και όλα τα δικαιώματα που απορρέουν από αυτό».

Και ενώ αυτό αναφέρει το καταστατικό η ΠΑΣΚ με τη ΔΑΚΕ δε δέχτηκαν στο σύλλογο συναδέλφους από προγράμματα ΕΣΠΑ με το πρόσχημα ότι προλήφθηκαν από το πανεπιστήμιο.

Συνάδελφοι, ποιοι δώσανε και ποιοι δίνουν τον αγώνα για να σταματήσουν οι ελαστικές σχέσεις εργασίας στα σχολεία, είναι γνωστό. Αλλά δεν μπορεί το Συνδικάτο να θεωρεί κάποιο συνάδελφο ικανό να κάνει μάθημα από τις 8:00 ' μέχρι τις 1:15 ' στα παιδιά, αλλά να μην τον θεωρεί ικανό να είναι μέλος του Συλλόγου και να μην του δίνει συνδικαλιστική κάλυψη. Είναι απίστευτο.

Δ. ΜΠΡΑΤΗΣ: Το ποιος τον προσέλαβε είναι το θέμα.

Θ. ΜΠΑΛΤΑΣ (ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Η'): Το ποιος τον προσέλαβε; θα αλλάξεις συνάδελφε Μπράτη τα καταστατικά; και το καταστατικό του Η' Συλλόγου αναφέρει ρητά ότι με οποιαδήποτε σχέση εργασίας εκπαιδευτικοί μπορούν να είναι μέλη του συλλόγου, να πετάξουμε εργαζόμενους έξω από το Συνδικάτο; Κι όσο για το θέμα των ελαστικών σχέσεων εργασίας στα σχολεία δεν μπορεί πρώτα να μην αντιδράτε και εκ των υστέρων να το χρησιμοποιείτε, σε βάρος μάλιστα του δικαιώματος των νέων συναδέλφων να συμμετέχουν στο συνδικάτο.

Και να μάθετε και κάτι άλλο, ο Νομικός Σύμβουλος της ΔΟΕ Γιάννης Δραγασάκης σε χειρόγραφη επιστολή, μετά από αίτημά μας, έγραψε ότι «εφόσον το καταστατικό λέει οποιαδήποτε σχέση εργασίας, προφανώς είναι μέλη».

Ολοκληρώνω λέγοντας ότι είμαστε σε άλλο τοπίο κοινωνικό και πολιτικό σήμερα και έχει μια ευκαιρία η ΔΟΕ έστω τώρα να τοποθετηθεί στα εξής ζητήματα: θα ψηφιστεί αγωνιστικό πρόγραμμα δράσης; Θα θεωρήσει την αξιολόγηση, τη συρρίκνωση των μισθών και των συντάξεων, το χτύπημα της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, την υποχρηματοδότηση των σχολείων και της εκπαίδευσης, την αδιοριστία, τα εκπαιδευτικά χαράτσια στους γονείς αιτία πολέμου -όπως στα χαρτιά αρέσκεται να λέει- ή θα επιλεγούν για άλλη μια φορά οι εθιμοτυπικές αντιδράσεις που θα εξαντλούνται σε 24ωρες ανά μήνα;

Δ. ΚΡΑΤΗΜΕΝΟΣ:**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΥΡΔΑΛΛΟΥ -
ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑΣ**

Γεια σας. Θα να είμαι μέσα στο χρόνο Πρόεδρε, Κρατημένος λέγομαι, δεν είμαι απαραίτητα.

Στο περσινό Συνέδριο λοιπόν, είχε τεθεί και μάλιστα και από διαφορετικούς χώρους πως η δράση της Ομοσπονδίας ήταν αναντίστοιχη των προβλημάτων που δημιουργήσε το μνημόνιο! στην κοινωνία και των απωλειών στο εισόδημα των εργαζομένων και των συναδέλφων ειδικότερα.

Οι αυταπάτες, λοιπόν, για την επιτυχία του πρώτου μνημονίου έληξαν. Είμαστε ένα χρόνο μετά από το περσινό συνέδριο, έχουμε δεύτερο μνημόνιο, εφαρμοστικούς νόμους, παραπέρα λεηλασία του εισοδήματος των εργαζομένων, διάλυση των εργασιακών σχέσεων και σκέφτομαι ξανά το ίδιο, την ίδια αναντιστοιχία στη δράση συνάδελφοι.

Θα αναφέρω, λοιπόν, πέρα από τα οικονομικά, γιατί αυτά τα ανέφεραν καλύτερα οι πιο ειδικοί στην ιδεολογική διαπαιδαγώγηση, θα αναφέρω πράγματα τα οποία θα μπορούσαν με οργανωμένους αγώνες από την Ομοσπονδία να έχουν αποτραπεί και δεν αποτράπηκαν.

Παράδειγμα πρώτο τα υπηρεσιακά συμβούλια. Θα το βρούμε μπροστά μας. Καταργούνται σχεδόν με τους νόμους που ψηφίζονται. Τα Πειθαρχικά Συμβούλια αλλάζουν. Θα κρίνονται οι συνάδελφοι από δικαστές και τη διοίκηση χωρίς την παρουσία αιρετών συναδέλφων. 2) Το βαθμολόγιο, δεν είναι οικονομικό το ζήτημα, αλλά όταν σε βάζει για να μην περάσεις από τον έναν βαθμό στον άλλον τιμωρητικά, δεν είναι ένα πρόβλημα ; Ακόμα και άριστος να είσαι θα μείνεις πίσω.

3) Να μιλήσουμε για την αξιολόγηση που πήγαμε να συζητήσουμε με τον υπηρεσιακό υπουργό; Αφού ζητάμε να καταργηθεί ο νόμος, πώς πάμε να συζητήσουμε, στη βάση ποιου νόμου; 4) Για τις απολύσεις 150.000 υπαλλήλων τι κάναμε; 5) Για το νέο σχολείο, για τα πιλοτικά που δεν είπαμε κουβέντα και αφήσαμε τους ανθρώπους απροστάτευτους;

Οι συνάδελφοι λοιπόν από κάτω, γυρνώντας στα σχολεία κατάλαβα πως νιώθουν απροστάτευτοι και έχουν δίκιο. Η Ομοσπονδία, το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας μοιάζει στα μάτια τους να είναι απόν. Μέσα απ' αυτό ξεκινάει και η αμφισβήτηση και η άρνηση, η απαξίωση που εκφράζεται κατά κύριο λόγο με την συνδρομή, αλλά δεν είναι αυτό το μεγάλο πρόβλημα. Δεν είναι τα 5,00 € και τα 10,00 €.... μην ευτελίσουμε την αγωνία των συναδέλφων. Δεν τους νοιάζουν τα πέντε και τα δέκα ευρώ, κάτι πρέπει να πουν εκείνη τη στιγμή. Δεν έχουν κάτι άλλο να κάνουν

και μένουν στο μικρό, στην πραγματικότητα μέσα τους υπάρχει άλλο πράγμα, πιο μεγάλο, πιο βαθύ.

Ας αρχίσουμε απ' αυτό το συνέδριο εδώ. Αν πάμε, πραγματικά συνάδελφοι δεν ξέρω πόσοι το έχετε κάνει αυτό, αν πάμε στους συναδέλφους και τους πούμε, ότι αυτό το συνέδριο εδώ φέτος κοστίζει 700.000,00€ και μιλήσουμε για το ποια πράγματα ακούστηκαν, τι νέο έφερε αυτό το συνέδριο, ποιες μεγάλες αποφάσεις πήρε, ποια θέματα αναδείχθηκαν, για ποιο λόγο έγινε, τέλος πάντων, έχω την αίσθηση ότι θα μας πάρουν με τις πέτρες. Τοποθετούν στην οργή που βρίσκονται και στην ανασφάλεια και στο θυμό που νιώθουν ισότιμα και το σύστημα που τους έφερε εδώ και την Ομοσπονδία και τους συνδικαλιστές, τους συλλόγους παρακάτω βάζοντας μέσα και τον εαυτό μου, μας βάζουν όλους στο ίδιο κάδρο.

Πήγα σε σχολείο συνάδελφοι και ένιωσα πάρα πολύ άσχημα όταν μου είπε νέος συνάδελφος "μιλάς και εσύ που είσαι ρετιρέ;" Φτάνουμε σε τέτοιες ανθρωποφαγικές καταστάσεις. Αυτό μη μου πείτε, ότι δεν παλευόταν, συνάδελφοι, με τίποτα.

Δεν θέλουν, λοιπόν, την Ομοσπονδία. Πολλοί συνάδελφοι δεν την εμπιστεύονται γι' αυτό φτιάχνουν συντονιστικά νηπιαγωγών, πρωτοβάθμιων σωματοειών, γιατί νιώθουν ότι δεν εκπροσωπούνται από την Ομοσπονδία, συντονιστικά ταπεινωτικά γιατί νιώθουν ότι η Ομοσπονδία τους άφησε μόνους τους, τους εγκατέλειψε. Χαρακτηριστικό παράδειγμα τα πιλοτικά. Πρώτα έγινε το συντονιστικό για τα πιλοτικά και μετά η Ομοσπονδία ασχολήθηκε, επιδερμικά, με το θέμα. Πολύ τιμητικό, αλήθεια!!!! Εάν δεν πίεζαν από κάτω να πάρουμε θέση για τα πιλοτικά, τα οποία είναι το επόμενο μεγάλο πρόβλημα που θα αντιμετωπίσουμε (ήρθε μια ιδιωτική εταιρεία να τα αξιολογήσει), θα περνούσαν "αβρόχοις ποσι".

Η Ομοσπονδία, λοιπόν, πρέπει να αλλάξει. Πρέπει ο κάθε συνάδελφος να νιώσει ότι η Ομοσπονδία είναι δική του, να παλεύει γι' αυτή την Ομοσπονδία. Αν συνεχίσουμε αυτό που κάνουμε ΚΑΙ σ' αυτό το Συνέδριο, αν επιμένουμε σ' αυτούς τους τύπους των Συνεδρίων όπου ο καθένας θα έρχεται εδώ πέρα να λέει την παράταξή του και όχι το όνομά του, να μην είναι ένα Συνέδριο αντιπροσώπων, συναδέλφων αλλά Συνέδριο παρατάξεων, τότε νομίζω ότι δεν έχουμε καμία τύχη.

Αν δεν πάμε σε ριζικές αλλαγές όσον αφορά και τη συνδρομή, τις θητείες, την ανακλητότητα, την αποτελεσματικότητα των αγωνιστικών κινητοποιήσεων, την οριοθέτηση του ρόλου μας μέσα σ' αυτό το σύστημα, τέλος πάντων, που ζούμε μέχρι να το ανατρέψουμε, όπως επιθυμούν μερικοί, φο-

βάμναι ότι οδηγούμε το συνδικαλιστικό κίνημα σε θάνατο.

Θα καταδικάσω τα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας, του Διοικητικού Συμβουλίου και καλώ κάθε έντιμο συνάδελφο με τον εαυτό του τουλάχιστον να κάνει το ίδιο. Όχι για να ρίξω τους συναδέλφους στην πυρά, όχι για να τους καταδικάσω, όχι για τους διαπομπεύσουμε στο Σύνταγμα, αλλά γιατί μ' αυτό που έκαναν, με τον τρόπο που λειτούργησαν οδήγησαν το κίνημα στην απογοήτευση και επιτέλους να πάρουμε χαμπάρι όλοι ότι πρέπει πρώτα οι συνάδελφοι της Ομοσπονδίας να αλλάξουν, να αλλάξουμε πριν η άρνηση αυτή που υπάρχει γίνει οργή και η οργή γίνει μομφή. Σας ευχαριστώ.

Π. ΝΤΑΛΙΑΝΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ

Αγαπητοί συνάδελφοι, άκουσα στίχους από το Σεφέρη, από τον Καβάφη και από τον Τσακνή. Θέλω να πω μία στροφή από ένα τραγούδι του Βουνού και του Λόγκου, τραγουδιέται στο ρυθμό του «ΓΙΟΥΠΙ ΓΙΑΓΙΑ».

Πού να πήγανε Γιωργάκη τα λεφτά;

Ποιος τα έφαγε Αντώνη Σαμαρά;

Τα μισά η πλουτοκρατία και τα άλλα η αλητεία.

Μιζαδόροι, κολλητοί και τα λοιπά.

Συνάδελφοι, μπορούμε να αντιληφθούμε τι θα συμβεί, αν πραγματικά απειληθούν τα συμφέροντά τους. Τότε δεν θα υπάρχουν μόνο τα διλήμματα: λιτότητα ή χρεοκοπία, ευρώ ή δραχμή.

Και το λέω για σας συνάδελφοι των αριστερών παρατάξεων, που βγάλατε τα χρήματά σας έξω, επενδύσατε στην χρεοκοπία και στην επιστροφή στη δραχμή, για να αγοράσετε τα εργοστάσια του Βαρδινογιάννη και του Κόκκαλη.

Αυτή είναι η πολιτική σήμερα, έτσι εκπορεύεται από τα δύο κόμματα που κυβέρνησαν τον τόπο και τις δύο κυβερνητικές παρατάξεις της ΔΟΕ. Η σύγχρονη αποικιοκρατία επιβάλλει το φόβο για να έχει εξαθλιωμένους εργαζόμενους και ανέργους. Εξάλλου οι καπιταλιστικές κοινωνίες είναι οργανωμένες πάνω στην εκμετάλλευση και την υποτίμηση της ζωής και της εργασίας.

Και αν οι άλλοι τρέφονται με τις εκλογικές αυταπάτες - σαν τις αυταπάτες που καλλιεργήθηκαν από την πλειοψηφία της ΔΟΕ πέρσι, ότι θα πάρουμε τάχα αύξηση του μισθού, ότι τάχα είμαστε χαμηλόμισθοι και εμείς θα έχουμε αυξήσεις - κουδούνισαν οι καμπάνες 570,00 € για τον νεοδιόριστο και αν έχετε αντίρρηση έρχεται και μία αξιολόγηση με χιλιάδες απολύσεις.

Και αν αμφισβητείτε τις πολιτικές του μνημονίου ακό-

μη, υπάρχουν και τα 400,00 € στον ιδιωτικό τομέα για το θωρο και αν πάλι έχετε πρόβλημα υπάρχει η ανεργία και τα συσσίτια της Εκκλησίας.

Και αν οι Έλληνες τρέφονται με αυταπάτες η πραγματικότητα είναι αδυσώπητη, οι άνθρωποι αυτοκτονούν από αξιοπρέπεια, γιατί δεν αντέχουν την προσβολή και την εξαθλίωση, οι άνεργοι, οι άστεγοι, οι αγράμματοι, οι κοινωνικά αποκλεισμένοι πολλαπλασιάζονται.

Αλήθεια υπάρχουν μόνο χαμένοι απ' αυτή την κρίση ή μήπως η κρίση γιγαντώνεται γιατί επιβάλλεται από κάποιους αυτή η κρίση; Υπάρχει μέλλον για μας, για μας όλους ή θα δουλεύουμε για 300,00 € ή θα πληρώνουμε για να δουλεύουμε; Ή θα ικετεύουμε την αξιολόγηση για να περάσουμε από τον βαθμό ΣΤ' με τα μισθολογικά κλιμάκια της εξαθλίωσης και να ενταχθούμε στο βαθμό Ε' με τα μισθολογικά κλιμάκια της φτώχειας;

Ή μήπως περιμένουμε από τους Θεούς να πάρουν μακριά από εμάς την κρίση;

Οι εργαζόμενοι και οι εκπαιδευτικοί, συνάδελφοι, έχουμε ανάγκη από ένα συνδικάτο ισχυρό και ταξικό, όχι το συνδικάτο που φωτογραφίζεται, με τον Μπαμπινιώτη, την Διαμαντοπούλου, την Γιαννάκου κλπ., και την ώρα που συναντιέται με τον Μπαμπινιώτη μπαίνει η INTRA WAY και αξιολογεί τους συναδέλφους της παράλληλης στήριξης. Δεν έχουμε ανάγκη το συνδικάτο που στρώνει προϋποθέσεις για να περάσει η αξιολόγηση, η τρομοκρατία και η γκιλοτίνα στο σχολείο.

Αλλά ούτε κι αυτά τα συνθήματα τα οποία υπάρχουν στο πανό της ΔΟΕ ανταποκρίνονται στην σημερινή πραγματικότητα: «Όλοι μαζί συνεχίζουμε για την ανατροπή των μνημονιακών πολιτικών» και τα κόμματα που στηρίζουν το μνημόνιο και υλοποιούν αυτές τις πολιτικές; Ανέγγιχτα; Δεν τα αφορά αυτά η κριτική μας και η δράση μας;

Συνάδελφοι, έχουμε ανάγκη από ένα συνδικάτο που εμπνέει, συσπειρώνει, αγωνίζεται για τη συνολική ανατροπή των μνημονίων, των δανειακών συμβάσεων, τη διαγραφή του χρέος, την αναδιανομή του πλούτου υπέρ του λαού και της εργαζόμενης πλειοψηφίας, έχουμε ανάγκη από ένα συνδικάτο που αγωνίζεται και διεκδικεί αυξήσεις στην παιδεία, στην υγεία, στην ασφάλιση και πραγματική δημοκρατία. Ευχαριστώ.

Σ. ΡΙΖΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Συνάδελφοι, θυμόμαστε όλοι πέρσι την κριτική που εί-

χε γίνει για το πανό της Ομοσπονδίας. Θυμόμαστε όλοι ότι το πανό της περσινής Γενικής Συνέλευσης δεν ανέφερε καν τη λέξη μνημόνιο.

Φέτος απ' ό,τι βλέπω, έχει κάνει βήματα η Ομοσπονδία κι έχει αναγνωρίσει ότι υπάρχει πάλη ενάντια στο μνημόνιο και ότι υπάρχει ανάγκη ανατροπής του. όμως, τη χρονιά που πέρασε συνάδελφοι, η Ομοσπονδία δεν έκανε τίποτα για να συμβάλλει σ' αυτή την ανατροπή. Όλοι θυμόμαστε μια εισήγηση της Ομοσπονδίας προς τις Γενικές Συνελεύσεις το Φλεβάρη αν θυμάμαι καλά, που στο αγωνιστικό πλαίσιο ήταν τίποτα, πέταγε το μπαλάκι στους Συλλόγους.

Θυμάμαι πολύ καλά Πρόεδρε ότι σε όλη αυτή τη διετία, η Ομοσπονδία σύρθηκε πίσω από το πλαίσιο της ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. Θυμάμαι πολύ καλά Πρόεδρε ότι δεν κάνατε τίποτα από τη δική σας την πλευρά για να οργανώσουμε τον κλάδο και να δώσουμε πραγματικά τις μάχες.

Και ας μην έρχεται η ΔΑΚΕ σήμερα να το παίξει τιμητής των αγώνων και να λέει ότι ήθελε πέρυσι να βγει αγωνιστική κινητοποίηση και κατακρίνει μάλιστα την απεργία του 2006 και όσους παλέψαμε γι' αυτήν, μόνο και μόνο για να υποδηλώσει, να υπογραμμίσει με αόρατο μελάνι ότι τώρα που έχει τη δική της κυβέρνηση θα κρατήσει την ίδια στάση με την ΠΑΣΚΕ που κράτησε το προηγούμενο διάστημα.

Μαζί κάνετε πλάτη στην κυβέρνηση του μνημονίου, μαζί θέλετε να κάνετε πλάτη και στη νέα κυβέρνηση η οποία θα περάσει τα ακόμα χειρότερα μέτρα τα οποία μας έρχονται αυτή τη στιγμή. Αν θέλατε πραγματικά αγώνες συνάδελφοι της ΔΑΚΕ στο προηγούμενο διάστημα, θα υιοθετούσατε αυτό που έλεγε η Αριστερά, να παλέψουμε κόντρα στο νέο σχολείο του μνημονίου, θα υιοθετούσατε τη θέση ενάντια στην αξιολόγηση.

Συνάδελφοι, παρά την αδράνεια που έδειξαν, την απροθυμία που έδειξαν οι συνδικαλιστικές ηγεσίες, σ' αυτή τη διετία έγιναν συγκλονιστικά πράγματα στην Ελλάδα. 19 γενικές απεργίες, χιλιάδες εργατοώρες χαμένες από απεργίες, ένα συγκλονιστικό κίνημα αντίστασης το οποίο έγινε φάρος παγκόσμια. Δε μπορούμε να το ξεχνάμε. αυτό το κίνημα ήταν που ανάγκαζε τις μετοχές των χρηματιστηρίων σε όλο τον κόσμο, στις 6 Μάη και στις 17 του Ιούνιου ν' ανεβοκατεβαίνουν ανάλογα "με το από ποιο εκλογικό κέντρο έβγαιναν τ' αποτελέσματα" στην Ελλάδα.

Αυτό το κίνημα ήταν οι χαλυβουργίες, οι «Ελευθεροτυπίες», ήταν αυτοί που έσπειραν τρόπο στα επιτελεία της άρχουσας τάξης. Σ' αυτό το δρόμο πρέπει να συνεχίσουμε. Γιατί μπροστά μας συνάδελφοι έχουμε μια κυβέρνηση

η οποία είναι εξίσου επικίνδυνη με τις δυο προηγούμενες. Χαμογελάς ειρωνικά, σ' αρέσει αυτή η κυβέρνηση συνάδελφε, θα δούμε όμως αν θα σ' αρέσουν και οι αντιδράσεις των εργαζομένων στο επόμενο διάστημα.

Είναι μια κυβέρνηση που πήρε την πρωτοκαθεδρία στις εκλογές μόνο και μόνο γιατί τρομοκράτησε τον ελληνικό λαό με ψευτοδιλήμματα. Μόνο και μόνο γιατί είπε ψέματα. Μίλησε για επαναδιαπραγμάτευση ο Σαμαράς και το ξέχασε πριν συμπληρωθεί η πρώτη ώρα από την έκδοση των αποτελεσμάτων. Σ' αυτή την κυβέρνηση πρέπει ν' απαντήσουμε με τον ίδιο τρόπο που απαντήσαμε στις προηγούμενες.

Η ανατροπή της, μέσα από ένα γενναίο, ρωμαλέο απεργιακό κίνημα, μέσα από έναν παλλαϊκό ξεσηκωμό. Πρέπει να δώσουμε την απάντηση που ταιριάζει στους Σαμαράδες, στους Βενιζέλους και στη ΔΗΜΑΡ. Πιστεύω ότι η κυβέρνηση αυτή είναι πιο αδύναμη από την προηγούμενη. Όπως υπάρχει και κάτι άλλο: Ποτέ άλλοτε στη μεταπολεμική ιστορία της Ελλάδας, η αριστερή αντιπολίτευση δεν είχε τέτοια δύναμη που υπάρχει σήμερα.

Το σύνολο του κόσμου που ψήφισε Αριστερά, που ψήφισε ανατροπή των μνημονίων, αγγίζει το 40%. Ο κόσμος αυτός δεν ψήφισε τις κωλοτούμπες της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ που έβλεπε συναντίληψη με τις ηγεσίες της ΓΑΔΑ; Δεν ψήφισε τη μετατροπή της καταγγελίας του μνημονίου σε εθνικό σχέδιο σωτηρίας του ευρώ και της ΕΕ. Ο κόσμος ψήφισε τους αγώνες του και τη διάθεση του για ανατροπή.

Ο Συλλογός μας στα Χανιά πήρε μια απόφαση μέσα από τη Γενική Συνέλευση στις αρχές του Μάη που έλεγε ότι όποια κυβέρνηση και να βγει στις εκλογές, θ' απαντήσουμε με τον ίδιο τρόπο. Στο δρόμο θα κριθεί η έκβαση της κρίσης. Λέμε ότι χρειάζεται να παλέψουμε για τη διαγραφή του χρέους. Λέμε ότι χρειάζεται να μιλήσουμε για την εθνικοποίηση των Τραπεζών με εργατικό έλεγχο. Λέμε ότι χρειάζεται ν' απαντήσουμε σε 175.000 απολύσεις που ετοιμάζει ο Σαμαράς, ν' απαντήσουμε με την απαγόρευση των απολύσεων.

Και λέω απ' την πλευρά μου ότι χρειάζεται να πάμε με σύγκρουση για τη Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρώ, για να μπορέσουμε να δώσουμε μια άλλη προοπτική στην κοινωνία και στην εργατική τάξη.

Συνάδελφοι, χρειάζεται να προτάξουμε μ' αυτό το πρόγραμμα τους εργατικούς αγώνες το επόμενο διάστημα με μια γενικευμένη Χαλυβουργία ν' απαντήσουμε. Συνάδελφοι, ένα τελευταίο: Όταν έρχεται η άκρα δεξιά και μας λένε ότι «θα πετάξουμε τα παιδιά των μεταναστών έξω από τους Παιδικούς Σταθμούς και τα Νηπιαγωγεία και ξέρουμε ότι σε

αυτό έχουν και τη στήριξη της κυβέρνησης, τους απαντάμε: Το χέρι που θ' απλωθεί πάνω στους μαθητές μας θα κοπεί από τη ρίζα!

Αυτή είναι η απάντηση που μπορεί να δώσει το εργατικό κίνημα στη Νέα Δημοκρατία του Σαμαρά όσο και στα ακροδεξιά της δεκανίκια.

Συνάδελφοι, τρεις μέρες τώρα έχουμε ακούσει όρκους πίστης, όρκους ανεξαρτησίας από τις παρατάξεις της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ, αλλά στην ουσία εδώ μεταφέρονε και οι δύο απόφιο το πολιτικό και ιδεολογικό πλαίσιο του μαύρου μπλοκ του μνημονίου μεταφέροντάς το μέσα στο συνδικαλισμό.

Μάλιστα κάποιοι είχαν το θράσος να μιλήσουν για αριστερή δικτατορία που ίσχυε τόσα χρόνια. Ας θυμηθούμε λοιπόν, ήταν η κάποια αριστερή δικτατορία υπεύθυνη για το όργιο κερδοσκοπίας των Ολυμπιακών Αγώνων που στήθηκε στις πλάτες μας; Ήταν η κάποια αριστερή δικτατορία υπεύθυνη για το κόστος του ευρώ που πληρώσανε και συνεχίζουν να πληρώνουν οι εργαζόμενοι;

Ήταν η αριστερή δικτατορία υπεύθυνη για τα Βατοπέδια; Ήταν η Αριστερή δικτατορία υπεύθυνη για τους απολυμένους της Ολυμπιακής, τους χιλιάδες απολυμένους που ακόμα περιμένουν στις ουρές και την αρπαγή του δημόσιου πλούτου μέσω της πολιτικής των ιδιωτικοποιήσεων που έκανε η δεξιά;

Ήταν η Αριστερή δικτατορία που έφαγε τον Τεμπονέρα; συνάδελφοι της δεξιάς να μην ξεχνιόμαστε. Η πραγματικότητα είναι ακριβώς αντίθετη συνάδελφοι της δεξιάς. Τόσα χρόνια βιώναμε τη δικτατορία των αγορών που τόσο πολύ λατρεύατε.

Όταν συνάδελφοι της ΔΑΚΕ ακούμε τον ψυχροπολεμικό μετεμφυλιακό λόγο του συναδέλφου Κόκκινου μέσα εδώ που θυμήθηκε τον εσωτερικό εχθρό, την Αριστερά, ποιος άλλος ο οποίος, μην ψάχνουμε τον ένοχο ο οποίος τρέφει τη Χρυσή Αυγή. Αυτός ο λόγος και αυτή η πρακτική επωάζει το αυγό του φιδιού.

Όσοι μιλάνε για τη Χρυσή Αυγή και ποιος την θρέφει, δεν μπορεί να ξεχνά το όνομα Χρυσοχοϊδης, δεν μπορεί να αγνοεί το όνομα Παπουτσή, δεν μπορεί να ξεχνά το όνομα Μαργογιαννάκης. Έχετε και το θράσος να ενοχοποιείτε την Αριστερά για την Χρυσή Αυγή. Αυτό αποτελεί πολιτική αλητεία.

Ενοχοποιείτε το κίνημα των πλατειών συνάδελφε Πρόεδρε Μαντά για την άνοδο της Χρυσής Αυγής και αυτό το επιχείρημα δυστυχώς βρίσκει και ανταπόκριση σε διάφορους μέσα στην αριστερά. Το μόνο που ξέχασες να μας πεις με το σκεπτικό αυτό είναι, να μεταφέρεις εδώ την Κα-

ρατσαφέρια λογική, ότι τα ΜΑΤ βαρούσαν τους διαδηλωτές στις πλατείες, ήταν οι υπερασπιστές και οι εγγυητές της δημοκρατίας, ενώ οι πλατείες φέρνανε το φασισμό. Μια ματιά στο τι ψήφισαν οι αστυνομικοί θα σε πείσει για το αβάσιμο των επιχειρημάτων σου.

Συνάδελφοι, νομίζω, ότι όσοι έρχονται για να αναπαράξουν μέσα σ' αυτό εδώ το Συνέδριο τις ορολογίες και τις πολιτικές του μαύρου μπλοκ του μνημονίου, αυτό που μας ετοιμάζουν όσοι λένε ότι ο εξωτερικός εχθρός είναι οι αγορές, πρέπει να μην ξεχνούν να μας πουν ποιοι επί είκοσι χρόνια λατρέψανε και λατρεύουν τις αγορές συνάδελφε Κόκκινε;

Ποιοι ήταν αυτοί που ήταν οι καλύτεροι, οι γκαουλάιντερ των αγορών μέσα εδώ επί 20 χρόνια, αν δεν ήταν το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία; Και όσοι έρχονται με τα συνθήματα να επαναλάβουν ότι θα επανακατακτήσουμε τις πόλεις μας, να τους θυμίσω, ότι την τελευταία φορά που προσπαθήσανε να επανακτήσουν τα σχολεία, είχαμε αποτέλεσμα το θάνατο του Νίκου Τεμπονέρα.

Εμείς είμαστε με την άλλη πλευρά. Όταν λέτε για την Αριστερή δικτατορία ξέρουμε τι εννοείτε. Θέλετε να είχατε απαλλαγή από τις αντιστάσεις εδώ και τόσα χρόνια και η Intraway να είχε καθιερωθεί εδώ και πολλά χρόνια μέσα στα σχολεία. Ε, δεν θα σας κάνουμε τη χάρη συνάδελφε ...

Μια τελευταία κουβέντα. Σε σχέση με την αξιολόγηση, επειδή γίνεται πολύ συζήτηση και κάποιοι μιλήσανε για το χρήστη της αξιολόγησης. Μας λένε ότι η αξιολόγηση είναι απλά ένα εργαλείο.

Ξεχνάς συνάδελφε της ΠΑΣΚ να μας πεις ποιος είναι ο χρήστης της αξιολόγησης σήμερα. Ξεχνάτε να μας πείτε εσείς που μιλάτε για την καλή αξιολόγηση, γιατί σήμερα μας έρχεται η χειρότερη -για να χρησιμοποιήσω τα λόγια του Δημήτρη του Μπράτη μορφή αξιολόγησης; Πολύ απλά γιατί εσείς τόσα χρόνια υιοθετούσατε την αξιολόγηση. Γιατί εσείς τόσα χρόνια κάνετε πλάτη σε όσους προσπαθούσαν να αποκοιμήσουν τους εκπαιδευτικούς και τους χάιδευαν τα αυτιά για την αξιολόγηση. Τόσο καιρό προσπαθούσατε να μεταμφιέσετε την αξιολόγηση μα τώρα οι προβιές πετάχτηκαν και φάνηκε ο λύκος. Τώρα διαπιστώνετε ότι οι αξιολογητές ήρθαν με την χειρότερη μορφή.

Συνάδελφοι όποιος λέει να στην αξιολόγηση στις σημερινές συνθήκες κρίσης και σκληρής επίθεσης του κεφαλαίου, λέει να στις απολύσεις. Σ' αυτό χρειάζεται να είμαστε κάθετοι, λέει να στον επιθεωρητισμό. Όποιος λέει ότι είναι με την αξιολόγηση, με την «Α» ή την «Β» μορφή της λέει να στο νέο σχολείο της αγοράς, λέει να στη διάλυση της δημόσιας εκπαίδευσης.

Αντίσταση πλήρη στην αξιολόγηση, απεργιακό μέτωπο, συνέχεια όλη η Ελλάδα μια Χαλυβουργία, μπροστά μας είναι συνάδελφοι του ΠΑΜΕ να το πραγματοποιήσουμε αλλά δεν χρειάζεται να κουνάτε το δάχτυλο απέναντι στις μορφές πάλης που διαλέγει ο κόσμος. Μαζί θα αγωνιστούμε για να τους ανατρέψουμε.

Π. ΤΣΙΡΤΣΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΟΥΦΛΙΟΥ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, στα τέσσερα χρόνια μου δίνεται η πρώτη ευκαιρία να τοποθετηθώ και να εκπροσωπήσω ένα Σύλλογο, το Σύλλογο Σουφλίου ο οποίος κατεβαίνει με ένα ανεξάρτητο ψηφοδέλτιο, άρα εκπροσωπώ τη Γενική Συνέλευση. Βέβαια θα προτιμούσα και εγώ όπως και πολλοί άλλοι συνάδελφοι στο Σουφλί θα είχαμε και ενιαίο ψηφοδέλτιο, αλλά οι φίλοι μας και συνάδελφοι στην ΕΣΑΚ θέλανε για δικούς τους λόγους να κατέβουν αυτόνομα, σεβαστοί οι λόγοι.

Βέβαια όμως δεν ξέρω αν οι καιροί επιτρέπουν μοναχικές πορείες, γιατί νομίζω ότι οι καιροί επιβάλουν σύνθετες απόψεις, σύνθετες γνώμες, σύνθετες τοποθετήσεις, κοινούς αγώνες, παρά ταύτα θέλω να ομολογήσω ότι με τους συναδέλφους από την ΕΣΑΚ έχουμε άριστη σχέση και στο Σύλλογο πετυχαίνουμε την σύνθεση.

Δυστυχώς σε μια χρονιά που είχε τόσα προβλήματα προέρχομαι από τον μακρινό Έβρο ο οποίος εκεί ο χειμώνας δεν είναι καθόλου εύκολος, που εκεί είναι πολυτέλεια το αυτονόητο, δηλαδή η θέρμανση των παιδιών μας, μια χρονιά που ξεκίνησε και σχεδόν δεν ολοκληρώθηκε με όλα τα βιβλία, με μειώσεις μισθών, με φοροεισπρακτικά μέτρα, ζητήματα που απασχόλησαν τη Γενική μας Συνέλευση, με απαξίωση του επαγγέλματος του εκπαιδευτικού από την κοινωνία, με μια αξιολόγηση που τόσος ντόρος έχει γίνει, η οποία σίγουρα δεν έχει αρχή μέση και τέλος, με προβλήματα στην ιατροφαρμακευτική μας περίθαλψη, «δοξάζω» το Θεό που δεν έχω γίνει ακόμα πατέρας.

Δυστυχώς όμως οι παρατάξεις που απαρτίζουν το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ αναδεικνύοντας μικροκομματικά συμφέροντα, μικροπαραταξιακά συμφέροντα, προσωπικούς εγωισμούς δεν μπόρεσαν έναν ολόκληρο χρόνο να συμφωνήσετε τουλάχιστον σε πέντε, σε έξι, εφτά, σε τέσσερα βασικά πράγματα, που απασχολούν τον κλάδο μας. Να δείξουν στο συνάδελφο ότι το Συνδικάτο αυτό για 90 χρόνια και για 100 χρόνια μπορεί να υπάρχει. Να διεκδικήσουν για μας, για τους συναδέλφους μας, να τιμωρήσουν αυτούς που τα προκάλεσαν.

Κάποιοι προφανώς πιστεύουν κάποιες παρατάξεις ή κάποιοι προσωπικά ότι απαξιώνοντας αυτό εδώ το όργανο, τη Διδασκαλική Ομοσπονδία με τα όργανά της τα θεσμοθετημένα που έχουν ψηφιστεί από εσάς, από εμάς τους αντιπροσώπους και τα καταστατικά και οι αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων από εμάς βγαίνουν, δεν βγαίνουν από κάποιους άλλους, νομίζουν ότι έτσι θα έχουν συνδικαλιστικά οφέλη.

Εμείς στο Σουφλί πιστεύουμε μην σας γυρίσει μπούμερανγκ όσοι πιστεύετε τέτοιου είδους προοπτικές που θέλετε να δώσετε στην Ομοσπονδία μας. Κύριοι ο χρόνος που προσπαθεί ο καθένας να εκμεταλλευτεί εδώ στις ομιλίες του ή στις αντιπαραθέσεις του ή στις διακοπές που κάνει στους ομιλητές, οι αγώνες επίσης, οι διεκδικήσεις δεν μπορεί να είναι προνόμιο καθενός.

Η δημοκρατία είναι να σεβόμαστε τις συλλογικές αποφάσεις. Η δημοκρατία δεν είναι προνόμιο κανενός, όλοι θέλω να πιστεύω, είναι καλή η διαφορετικότητα, αλλά με καλύτερη σύνθεση. Η τσέπη και τα προβλήματά μας δεν έχουν χρώμα αγαπητοί μου, να αναδείξουμε μέσα από τα δικά μας όργανα τα θεσμοθετημένα το επάγγελμά μας, αυτός είναι ο διακαής πόθος του Σουφλίου.

Ενωθείτε επιτέλους ενόψει των προβλημάτων της αξιολόγησης που είναι και τις προτάσεις που έχουμε δώσει και καταθέσει ενόψει ΕΟΠΥΥ και υγειονομικής περίθαλψης, ενόψει των βασικών λειτουργικών και θεσμικών προβλημάτων. Μην βλέπετε σας παρακαλώ ποιος είναι πρώτος, δεύτερος, στηρίζετε προτάσεις που αφορούν όλους. Όπως επίσης οι πρώτοι και οι δεύτεροι να δούνε αν λέει κάτι σωστό ο τρίτος και ο τέταρτος.

Έχει απαξιωθεί στα μάτια των συναδέλφων μας το Συνδικάτο, γι' αυτό σήμερα φτάσαμε στο σημείο να συζητάμε για τη συνδρομή που πιθανόν κάποιοι να πιστεύουν ότι πουλώντας την θα βγούνε κερδισμένοι απ' αυτό. Πιστέψτε όλοι, ακούγοντας τον εκπρόσωπο του Σουφλίου, ότι ένα ισχυρό συνδικάτο θα είναι κέρδος για όλους και για όλες τις παρατάξεις. Σας ευχαριστώ.

Γ. ΧΡΟΝΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Δ. ΓΛΗΝΟΣ»

Γεια σας συνάδελφοι, είμαι ανεξάρτητος αντιπρόσωπος από το Σύλλογο «ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΛΗΝΟΣ», συνεργαζόμενος με τις Παρεμβάσεις.

Πριν λίγες μέρες συνάδελφοι, σε τηλεοπτική εκπομπή του καναλιού 06 που διαφημίζει ιδιωτικούς παιδικούς σταθμούς και ιδιωτικά νηπιαγωγεία, ο παρουσιαστής της εκπο-

μπής αναφέρθηκε ονομαστικά σε δύο Διευθυντές δημοτικών σχολείων στην Πεύκη και στο Βύρωνα, κατηγορώντας τους ότι γράφουν τα παιδιά των μεταναστών κι όχι τα παιδιά των Ελλήνων. Παρακίνησε μάλιστα τη Χρυσή Αυγή να επισκεφτεί τα συγκεκριμένα σχολεία, για να συνετίσει τους προδότες εκπαιδευτικούς. Τα συμπεράσματα δικά σας.

Χτες επίσης η Άννα Διαμαντοπούλου παραπονέθηκε ότι στη νέα Κυβέρνηση συμμετέχει ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, που ήταν αντίθετος στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Ποια εκπαιδευτική μεταρρύθμιση εννοεί όμως; Αυτή τη μεταρρύθμιση που τα βιβλία αντί για το Σεπτέμβριο έρχονται Χριστούγεννα και Πάσχα;

Αυτή τη μεταρρύθμιση όπου περνούν στην Ιατρική και στο Πολυτεχνείο υποψήφιοι με 3 και 4; Αυτή τη μεταρρύθμιση όπου ταλαιπωρήθηκαν πέρσι στις πανελλαδικές εξετάσεις άτομα με ειδικές δυνατότητες για να γίνει οικονομία, την ίδια στιγμή που δίνονταν 200 χιλιάδες ευρώ για αγορά κουρτινών στο Υπουργείο Παιδείας; Ή τη μεταρρύθμιση να ξυλοκοποούνται και να συλλαμβάνονται διαδηλωτές όπου εμφανιζόταν η Αννούλα μην τυχόν και γίνει κανένα happening που θα αμαύρωνε την εικόνα της Υπουργού; Τα συμπεράσματα και πάλι δικά σας.

Συνάδελφοι, τα τελευταία 38 χρόνια η μοναδική φορά που ελληνικό κόμμα συγκέντρωσε την απόλυτη πλειοψηφία του ελληνικού λαού ήταν το 1974, όταν η Νέα Δημοκρατία συγκέντρωσε το 54% των ψήφων. Όλες τις υπόλοιπες φορές σχηματίστηκαν Κυβερνήσεις που δεν είχαν την απόλυτη πλειοψηφία, αλλά κυβέρνησαν με δεκανίκι τον εκάστοτε εκλογικό νόμο που πριμοδοτούσε το πρώτο κόμμα με τέτοιο τρόπο ώστε να έχει πάνω από 150 έδρες.

Τα αποτελέσματα τα είδαμε, όπως και το που οδηγήθηκε η χώρα μας από τις Κυβερνήσεις μειοψηφίας. Μια τέτοια Κυβέρνηση μειοψηφίας έχουμε και τώρα, καθώς τα τρία κόμματα που σχημάτισαν Κυβέρνηση δε φτάνουν καν το 50%, αλλά ο ληστρικότερος εκλογικός νόμος που εφαρμόστηκε τα τελευταία 38 χρόνια τους έδωσε τις απαραίτητες έδρες ώστε να συνεχίσουν το καταστροφικό έργο των Κυβερνήσεων μειοψηφίας.

Στις εκλογικές αναμετρήσεις της 6^{ης} Μαΐου και της 17^{ης} Ιουνίου νικητής των εκλογών ήταν η αποχή, με 35% και 38% αντίστοιχα. Για πρώτη φορά δε από το 1974 η αποχή συγκέντρωσε μεγαλύτερο ποσοστό από το πρώτο σε δύναμη κόμμα.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία που έχουν εξαθλιώσει και χρεοκοπήσει τη χώρα και τις επόμενες γενιές, ανέλαβαν να σώσουν το λαό. Είναι σα να δίνεις τα κλειδιά του σπιτιού σου σε εκείνους που σε έ-

χουν ληστέψει δεκάδες φορές για να στο προστατεύσουν από τους κλέφτες.

Δεν αναφέρομαι καν στη ΔΗΜΑΡ του Κουβέλη, γιατί πιστεύω ότι είναι η ουρά του ΠΑΣΟΚ. Βλέπουμε σε αυτή την Κυβέρνηση να συνεργάζονται Πολιτικοί που πριν τις εκλογές αντάλλασσαν βαρύτατες εκφράσεις και κατηγορίες. Προφανώς έχουν τον δικό τους κώδικα επικοινωνίας.

Παρατηρούμε τη Μέρκελ, το ΔΝΤ, την τρόικα, να μας κουνούν επιδεικτικά το δάχτυλο για τα σκάνδαλα, τις μίζες, το φαγοπότι, αλλά παράλληλα να απαιτούν να συνεχίσουν να μας κυβερνούν όλοι εκείνοι που ευθύνονται γι' αυτά. Προφανώς γιατί τους έχουν ομήρους από το αλισβερίσι που ανέπτυξαν όλα αυτά τα χρόνια.

Έχουμε έτσι μια Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-Νέας Δημοκρατίας που θα βγάλει από το συρτάρι το επόμενο διάστημα τα ήδη έτοιμα νομοσχέδια της Διαμαντοπούλου, της Χριστοφιλοπούλου, του Μπαμπινιώτη, για την αξιολόγηση, την αύξηση του ωραρίου, τις απολύσεις εκπαιδευτικών, τις συγχωνεύσεις σχολείων.

Κι απ' την άλλη έχουμε μια ΔΟΕ ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ που θα αντιπαλέψουν για όλα τα παραπάνω. Μα πως θα το πετύχουν όταν είναι εξαρτημένοι από τα κόμματά τους; Κι εδώ είναι η τραγελαφικότητα του πράγματος, από τη μία να έχεις τον υποψήφιο Βουλευτή κ. Κόκκινο να προωθεί τις θέσεις της Κυβέρνησης ενάντια στα συμφέροντα των εκπαιδευτικών κι από την άλλη τον συνδικαλιστή συνάδελφο Κόκκινο να προστατεύει τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών. Πως συμβιβάζονται αυτά; Να γελάσεις ή να κλάψεις;

Βέβαια η ΔΟΕ έδειξε το προσώπείο της, όταν λίγες μέρες πριν τις εκλογές της 6^{ης} Μαΐου συναντήθηκε με τον Μπαμπινιώτη για την αξιολόγηση. Ποιος ο λόγος συνάδελφοι του Δ.Σ. της ΔΟΕ, αφού σε λίγες μέρες η Κυβέρνηση Παπαδήμου και ο Μπαμπινιώτης θα ήταν παρελθόν;

Δεν μπορούσατε να περιμένετε λίγες μέρες να συζητήσετε με τη νέα Κυβέρνηση και τον νέο Υπουργό, γιατί τόση φούρια; Έπρεπε σώνει και καλά να νομιμοποιήσετε την Κυβέρνηση Παπαδήμου και τον Μπαμπινιώτη, που δεν ήταν καν εκλεγμένοι από το λαό ή το κάνατε για λόγους προβολής σας στα μέσα μαζικής ενημέρωσης;

Συνάδελφοι τα πράγματα είναι ξεκάθαρα, ελπίδες έχουμε μόνον όταν οι εργαζόμενοι πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας, όταν αφήσουμε στην άκρη την κομματική μας ταυτότητα και σηκωθούμε από τον καναπέ του σπιτιού μας, όταν αποκτήσουμε κοινωνική συνείδηση και αλληλεγγύη και προτάξουμε το κοινωνικό συμφέρον και όχι το ατομικό, όταν ψηφίζουμε όχι για να γινόμαστε στελέχη εκπαίδευσης ή να μας ικανοποιούν τα ρουσφέτια, αλλά για

να έχουμε παιδεία υγεία αξιοκρατία και δικαιοσύνη.

Πολλοί νομίζουν ότι αν είναι με τα κόμματα εξουσίας θα βιώσουν λιγότερο την κρίση και θα τη γλιτώσουν κάνοντας το κορόιδο και φιλώντας κατουρημένες ποδιές. Είναι γελασμένοι οικτρά και θα το διαπιστώσουν πολύ σύντομα κι αυτοί και τα παιδιά τους.

Όσον αφορά τη συκοφαντική και εμετική τοποθέτηση του συν/φου Κυριάκου αναφέρω τα εξής. Συνάδελφοι, ο συγκεκριμένος συνάδελφος ως Διευθυντής και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Γληνού έδωσε έγγραφη εντολή σε συνάδελφο του ολοήμερου που υπηρετούσε να κάνει αξιολόγηση έργου της σχολικής χρονιάς, να αναφέρει ονομαστικά ποιοι συνάδελφοι τον βοήθησαν όλη τη χρονιά και ποιοι όχι. Αυτό είναι το σχετικό κείμενο, είναι στη διάθεσή σας, όποιος θέλει να το δει.

Ο συνάδελφος του ολοήμερου όπως ήταν φυσικό αρνήθηκε, τον κατήγγειλε στο Δ.Σ. του Γληνού, ο Γληνός τον κάλεσε επανειλημμένως πάρα πολλές φορές παρακαλώντας τον να το πάρει πίσω και να τελειώσει το θέμα, ο Διευθυντής όμως και μέλος του Δ.Σ. αρνήθηκε και ο Σύλλογος ο Γληνός έκανε το αυτονόητο, έβγαλε καταγγελία εναντίον του.

Ο ίδιος πάλι ως Διευθυντής και μέλος του Δ.Σ. του Γληνού έκανε αναφορά σε συναδέλφισσα του σχολείου του. Η συναδέλφισσα τον κατήγγειλε στο Σύλλογο, ο Σύλλογος τον κάλεσε πάλι πίσω να πάρει την αναφορά, γιατί τα θέματα συνάδελφοι δε λύνονται ούτε με αναφορές ούτε με μηνύσεις ούτε με αγωγές, όπως κάνουν οι συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, αλλά λύνονται μέσα στους Συλλόγους Διδασκόντων και στις αίθουσες Γενικών Συνελεύσεων. Ο συνάδελφος όμως πάλι αρνήθηκε.

Από τη στιγμή λοιπόν συνάδελφοι που υπήρχαν καταγγελίες και συναδέλφων και Συλλόγου για αυθαιρεσίες και αυταρχική συμπεριφορά εκ μέρους του συναδέλφου, που δεν συμφωνούν με τις θέσεις του κλάδου, όχι με τις θέσεις τις δικές μας, βαθμολογήθηκε αρνητικά στις κρίσεις των Διευθυντών, θέση που είχαν πάρει οι Παρεμβάσεις πολύ πριν ανακοινωθούν οι υποψηφιότητες των Διευθυντών, ενέργεια για την οποία κριθήκαμε και θα κρινόμαστε μόνο από τους συναδέλφους και όχι μέσα από τα δικαστήρια και τις αίθουσες που θέλουν οι συγκεκριμένοι συνάδελφοι.

Ο ίδιος ως διευθυντής και μέλος του Δ.Σ. του Γληνού σε μέρα απεργίας και ενώ δήλωνε απεργός ήταν στο σχολείο του εμποδίζοντας κλιμάκιο του ΠΑΜΕ να ενημερώσει τους συναδέλφους για την αναγκαιότητα της απεργίας απωθώντας μάλιστα βίαια συναδέλφισσα. Επικαλούμαι τη μαρτυρία της Αντιπροέδρου του Γληνού της Ελένης Νάστη από το ΠΑΜΕ και του πρώην μέλους του Δ.Σ. της Νατάσσας Μι-

χαήλ πάλι από το ΠΑΜΕ που έκανε και τη καταγγελία στο Σύλλογο.

Έχει όμως το θράσος ο συνάδελφος να είναι σήμερα εδώ και να λασπολογεί, για να κερδίσει εντυπώσεις. Οι συνάδελφοι όμως του Γληνού γνωρίζουν πολύ καλά πρόσωπα και καταστάσεις και με την ψήφο τους κρίνουν και αποφασίζουν.

Γ. ΠΑΖΑΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΘΗΝΑ»

Συζητάμε για το διεκδικητικό πλαίσιο, για το πρόγραμμα δράσης της επόμενης χρονιάς. Και επειδή νομίζω ότι αυτά τα πράγματα είναι αδιαίρετα να μου επιτρέψετε στον πολύ λίγο χρόνο που μας διατίθεται να τα συνθέσουμε προσπαθώντας να εκφράσουμε μια γνώμη και μια πρόταση δηλώνοντας ταυτόχρονα πως συμμετέχουμε στη διαμόρφωση και συνυπογράφουμε την πρόταση εννέα ανεξάρτητων αντιπροσώπων αυτού του συνεδρίου που αφορά το πρόγραμμα δράσης και το διεκδικητικό πλαίσιο αυτής της χρονιάς.

Είναι αλήθεια ότι αυτή η συγκεκριμένη πρόταση δεν κατατίθεται σε ένα συνέδριο που όπως έχουμε πει από νωρίς είναι πολιτικά απονομιμοποιημένο κυρίως ως προς την διάθεσή και την αρνητική προοπτική του να αναλάβει τους αναγκαίους αγώνες της επόμενης περιόδου, έτσι αυτό που θα κάνουμε όπως και κάθε φορά είναι να καταθέσουμε αυτές τις προτάσεις εκεί που χτυπάει η καρδιά της μαχόμενης εκπαίδευσης, εκεί που χτυπάει η καρδιά της βάσης, στις Γενικές Συνελεύσεις από το Σεπτέμβριο.

Και είναι επίσης αλήθεια- παρά που δε διστάζω να ευχθώ από καρδιάς στην κυβερνώσα Αριστερά το καλύτερο για την επόμενο περίοδο ή στην επόμενη εκλογική αναμέτρηση ότι το δίκιο θα κριθεί ξανά στους δρόμους την επόμενη περίοδο.

Ποια είναι η άποψή μας συνάδελφοι; Η άποψή μας είναι ότι η Κυβέρνηση που προέκυψε από τις εκλογές, δηλαδή η Κυβέρνηση της Ν.Δ., του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ θα εφαρμόσει, αποτελεί δηλαδή τον Πολιορκητικό Κριό του οδικού χάρτη που το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα μνημόνια έχουν για μας στοχευτεί την επόμενη περίοδο.

Παρά τη νωπή εντολή βρίσκεται σε δυσαρμονία με τις λαϊκές ανάγκες, τα δικαιώματα και τα αιτήματά μας. Απ' αυτή την άποψη δεν είναι υπερβολή πως αυτό το χρονικό, κληρονομικό και πολιτικό μεταίχμιο διάγουσε την πιο κρίσιμη περίοδο και για τη ζωή και για το μέλλον μας και για τα παιδιά μας.

Όλοι γνωρίζουμε ότι ετοιμάζονται σκληρά σχέδια και για την κοινωνία, αλλά και για την εκπαίδευση, για τις νέες περικοπές μισθών, συντάξεων, τη φορολογική επιδρομή, την ασφαλιστική κατεδάφιση, τη νέα μείωση του εφ'απαξ Όλοι γνωρίζουμε για την αξιολόγηση και είπαμε προηγούμενα πως θα εφαρμοστεί. Όλοι γνωρίζουμε για την αύξηση του ωραρίου, για την εφεδρεία, τις απολύσεις. Όλοι γνωρίζουμε ότι ετοιμάζεται το νέο σχολείο με λιγότερους εκπαιδευτικούς, γι' αυτό προβλέπονται μηδενικοί διορισμοί σε συνθήκες μαζικών συνταξιοδοτήσεων, αποψίλωση και μαζική κατάργηση οργανικών θέσεων, μετακινήσεις εκπαιδευτικών, συμπιέξεις τμημάτων καταργήσεις σχολείων.

Όλοι γνωρίζουμε για τον Διευθυντή manager Αξιολογητή. Όλοι γνωρίζουμε συνάδελφοι για το πώς οι επιδόσεις των σχολείων θα καθορίσουν πλέον τα πάντα από την στελέχωση του, το μαθητικό πληθυσμό, το προσωπικό και όλα αυτά.

Αγαπητοί συνάδελφοι δεν έχουμε διαστροφή με την αξιολόγηση, είμαστε βέβαιοι ότι αποτελεί τον κεντρικό μηχανισμό για την εγκατάλειψη της δωρεάν εκπαίδευσης. Είμαστε βέβαιοι ότι η αξιολόγηση αποτελεί τον κεντρικό μηχανισμό για την κατάργηση της μονιμότητας των εκπαιδευτικών. Είμαστε βέβαιοι ότι η αξιολόγηση αποτελεί τον πολιτορκητικό κριό για την κατασυκοφάντησή τους για να φορτωθούν στη πλάτη τους όλες οι αιτίες, όλες οι ευθύνες που αφορούν το κοινωνικό και εκπαιδευτικό σύστημα στην εποχή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Είμαστε βέβαιοι, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι είναι τεράστιες οι ευθύνες του κυβερνητικού συνδικαλισμού της ΔΟΕ που συναινεί απέναντι στην προσπάθεια να περάσει η αξιολόγηση και λέει προκλητικά, ότι η αξιολόγηση είναι θέση του κλάδου.

Θέλω να θυμίσω στους Διοικητικό Συμβούλιο του ΔΟΕ που το ξεχνά, ότι ναι υπάρχουν αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων του κλάδου που έχουν πει ένα μισό ή ένα μεγαλύτερο ναι στην αξιολόγηση με προϋποθέσεις. Θέλω όμως να θυμίσω επίσης, ότι υπήρξε μια Γενική Συνέλευση, η Γενική Συνέλευση του 2006 που κουρέλιασε προηγούμενες αποφάσεις που αφορούσαν το ναι στην αξιολόγηση και είχε γράψει τα αιτήματα της μεγάλης απεργίας, το όχι στην αξιολόγηση – χειραγώγηση και την κατάργηση του θεσμικού πλαισίου της αξιολόγησης, τότε του ν.2525 και του ν.2986.

Θέλω, λοιπόν, να σας πω ότι το 2006 κουρελιάσαμε και την αξιολόγηση του 2525 ως κλάδος και την αξιολόγηση του Ευθυμίου. Και επειδή η θέση του κλάδου και για τα επόμενα θεσμικά πλαίσια που αφορούν την αξιολόγηση και εννών το νόμο Διαμαντοπούλου και το νόμο για το μισθο-

λόγιο που έχουμε θέση αρνητική απέναντί τους, σε κανένα, μα σε κανένα από τα θεσμικά πλαίσια που έχουν οριστεί για την αξιολόγηση ο κλάδος δεν έχει πει ναι.

Άρα σήμερα ο κλάδος δεν παρέχει σε κανέναν καμιά μα καμιά νομιμοποίηση να παζαρέψει την επόμενη περίοδο με την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, της Ν.Δ. και της ΔΗΜΑΡ κανένα ναι μισό, μεγάλο ή μικρό για την αξιολόγηση και δεν έχει κανένα δικαίωμα το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, στο όνομα των αγώνων που έχουμε δώσει στο δρόμο, να επιχειρήσει την επόμενη περίοδο να διασωθεί κάνοντας τον διαπραγματευτή της μαχόμενης εκπαίδευσης με την κυβέρνηση που έχει προκύψει.

Και επίσης δεν έχει κανένα μα κανένα δικαίωμα σε ένα τέτοιο συνέδριο που δεν έχει καμιά νομιμοποίηση να πάρει σήμερα μια επονεϊδιστη απόφαση που θα λέει ναι στην αξιολόγηση. Ένα τέτοιο ναι στην αξιολόγηση που πιθανά να ονειρεύεστε το έχουμε κουρελιάσει στο παρελθόν με τους αγώνες μας, θα το κουρελιάσουμε και σήμερα και σε ό,τι μας αφορά δεν θα σας επιτρέψουμε να μας πουλήσετε την επόμενη περίοδο, είμαστε σαφείς.

Όπως επίσης είμαστε σαφείς ότι από τους Συλλόγους μας, τους Πρωτοβάθμιους Συλλόγους θα διαγράψουμε με την πρώτη ευκαιρία τον κάθε ένα που θα παίξει στις πλάτες μας ως αξιολογητής το μέλλον το δικό μας, των παιδιών μας και της δημόσιας εκπαίδευσης, ότι θα κουρελιάσουμε τα σεμινάρια που θα στηθούν για την προώθηση της αξιολόγησης και εύχομαι, συνάδελφοι αντιπρόσωποι, να μην είστε αυτοί οι οποίοι θα τα διεξαγάγουν την επόμενη περίοδο, γιατί θα τα κουρελιάσουμε, θα τα μπλοκάρουμε και ναι τότε θα είμαστε και τραμπούκοι, θα είμαστε και αυτοί που θα πετάνε τα γιαούρτια, θα είμαστε απ' αυτούς που θα πετάμε και τις καρέκλες, που θα κλείσουμε τις πόρτες και δεν θα επιτρέψουμε να γίνουν σεμινάρια που θα δρομολογήσουν την αξιολόγηση στην εκπαίδευση, την απόλυση εκπαιδευτικών και τη διάλυση της δωρεάν Παιδείας.

Τρίτο ζήτημα, αγαπητοί συνάδελφοι και θα τελειώσω, επειδή το ζήτημα της αξιολόγησης είναι αιχμιακό για την εκπαίδευση, εμείς θεωρούμε ότι και για τα υπόλοιπα ζητήματα ότι τα πράγματα είναι πολύ δύσκολα. Μαύρες κατάμαυρες μέρες έρχονται για όλους μας. Πιστεύουμε ότι σήμερα που ένας ολόκληρος κύκλος πολιτικών και κοινωνικών διεκδικήσεων έκλεισε και ένας καινούργιος πρέπει να αρχίσει, από μηχανής Θεοί δεν υπάρχουν.

Αυτό που πιστεύουμε είναι πως ότι τη λύση την κρατάμε όλοι εμείς στα χέρια μας. Τώρα είναι η ανάγκη – και μ' αυτό θα κλείσω – για την αντεπίθεση και την νίκη του λαού μας. Τώρα είναι η ανάγκη για μια νέα αντίσταση της εποχής

μας. Τώρα είναι η ανάγκη για ένα μεγάλο ενωτικό κοινωνικό και πολιτικό μέτωπο με στόχους και πρόγραμμα που θα απαντά στην καπιταλιστική κρίση από την σκοπιά των εργαζομένων.

Τώρα είναι η ανάγκη για ένα μέτωπο που θα εκδιώξει την Τρόικα, και θα ακυρώσει όλες τις συμβάσεις που υπογράφηκαν μαζί της που θα αμφισβητήσει την Ε.Ε. και την ΟΝΕ και θα επιβάλει την έξοδο, που δεν θα αναγνωρίσει και θα διαγράψει το χρέος, που θα κοινωνικοποιήσει τις Τράπεζες, που θα φορολογήσει το κεφάλαιο, που θα αποδώσει στο λαό την εκκλησιαστική περιουσία, που θα δώσει στο λαό μισθούς, συντάξεις, ασφάλιση, πρόνοια σταθερή και μόνιμη δουλειά.

Τώρα είναι η ανάγκη για ενωτικό μέτωπο. Και αν θέλετε αγαπητοί σύντροφοι του ΠΑΜΕ να γίνει όλη η Ελλάδα μια χαλυβουργία όπως λέτε και το εννοείτε, ελάτε την επόμενη περίοδο να οργανώσουμε όλοι, κοινωνική, εκπαιδευτική πολιτική Αριστερά και Ανεξάρτητοι ένα μεγάλο μέτωπο που θα έχει στο εργατικό κίνημα σαν κέντρο της την απεργία διαρκείας που θα συγκρουστεί με την Ε.Ε., το ΔΝΤ και την Τρόικα, θα σπάσει στην πράξη τη γραμμή τους και θα τους ανατρέψει.

Αν είσατε, λοιπόν, με τη γραμμή του όλη η Ελλάδα μια Χαλυβουργία, ελάτε να συμφωνήσουμε σε μια μεγάλη απεργία που θα καθορίσει το κίνημα με τους δικούς του όρους το επόμενο διάστημα που θα έχει σαν κέντρο της την απεργία διαρκείας, τις καταλήψεις στους εργασιακούς χώρους, στα σχολεία, στα μαχητικά συλλαλητήρια. Γιατί είμαστε βέβαιοι ότι την επόμενη περίοδο απέναντι στην επίθεση που ανοίγεται η συνδικαλιστική γραφειοκρατία θα επιχειρήσει να μας εγκλωβίσει και πάλι σε έναν αέναο κύκλο αναποτελεσματικών 24ωρων. Όχι άλλες χαμένες χρονιές, όχι άλλη κλεμμένη ζωή...

Αν δεν θέλετε να πάμε όμηροι ξανά στις επόμενες εκλογές, αλλά να πάμε με κινηματικούς όρους, ελάτε όλοι μαζί εδώ και τώρα και κυρίως στους Συλλόγους μας και στα Σωματεία μας στις συνελεύσεις ...

Ελάτε να οργανώσουμε στα Σωματεία μας, στους Συλλόγους μας και στις Γενικές Συνελεύσεις έναν μεγάλο απεργιακό αγώνα διάρκειας, διακλαδικούς αγώνες διάρκειας στο δρόμο για τη γενική πολιτική απεργία διαρκείας, τη ρήξη και την ανατροπή. Ιδού η Ρόδος ιδού και το πήδημα συνάδελφοι για όλους όσους εξακολουθούν και επιμένουν στις αγωνιστικές τους αναφορές, για όλους μας.

Είμαι βέβαιος ότι ακόμα κι αυτοί που έχουν μικρές, μεσαίες ή μεγάλες εκλογικές αυταπάτες θα συμφωνήσουν μαζί μου, ότι ακόμα και αυτές οι αυταπάτες θα γίνουν πολύ –

πολύ αποτελεσματικότερες αν βρεθούμε το επόμενο διάστημα στο δρόμο ενός μεγάλου συγκρουσιακού αγώνα για τη νίκη του λαού. Σας ευχαριστώ.

Δ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΘΗΝΑ»

Χαιρετίζουμε τους εκατοντάδες χιλιάδες νεολαίους και εργαζόμενους, που δυο χρόνια τώρα βρέθηκαν απέναντι στην αποκρουστική συμμορία των κυβερνώντων, της Τρόικα, των διεθνών τοκογλύφων και αντιστάθηκαν στα μέτρα της σκληρής λιτότητας, στην απόλυτη εξαθλίωση-εξόντωση των εργαζομένων και στην πολιτικοοικονομική κατοχή της χώρας. Που, προδομένοι από το πολιτικό σύστημα και τον υποταγμένο συνδικαλισμό, αψήφησαν το συνένοχο ρόλο της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, τα άσφαιρα πυρά και τις απεργίες εκτόνωσης, τον απολίτικο ακτιβισμό, τις φοβικές και κομματικές περιχαράκωσεις, τις ιδεοληψίες για το κίνημα που «δεν μπορεί», το «δεν ήρθε ακόμα η ώρα». Που υπεράσπισαν το δικαίωμά τους στην ζωή, το δικαίωμά τους στον αγώνα δημιουργώντας τέτοια μαχητικά γεγονότα που, αν και δεν έφτασαν για την αποτροπή της ψήφισης των μνημονίων, απονομιμοποίησαν πολιτικά τα κυβερνητικά σχέδια και αποτελούν ελπιδοφόρα παρακαταθήκη μπροστά στην ανάγκη μιας συνολικής, ριζικής αντεπίθεσης και νίκης της εργαζόμενης πλειοψηφίας.

Χαιρετίζουμε τη στάση του λαού μας στις πρόσφατες εκλογικές αναμετρήσεις που, παρά την αγωνιστική ένδεια και κινηματική άπνοια που επέβαλλαν προκλητικά όλες σχεδόν οι πολιτικές δυνάμεις - μη δείχνοντας εμπιστοσύνη στον πολιτικό ρόλο του κινήματος και στους αγώνες της εργαζόμενης πλειοψηφίας, αψήφησε την ιδεολογική τρομοκρατία της ΕΕ, της εγχώριας ελίτ και των μνημονιακών κομμάτων, τα παπαγαλάκια και τους ιεροεξεταστές των ΜΜΕ που έβγαζαν καρτέλες με το πόσο θα πεινάσουμε, πόσα φάρμακα δεν θα έχουμε και πόση βενζίνη θα μας λείψει και συνέβαλε, ιδιαίτερα στον πρώτο εκλογικό γύρο, από τη μια σε μια ιστορική ανατροπή και κατάρρευση του δικομματικού πολιτικού σκηνικού της μεταπολίτευσης που σφράγισε την παρουσία του με την ακραία λεηλασία των κοινωνικών δικαιωμάτων, αλλά και στη σημαντική άνοδο της Αριστεράς από την άλλη.

Η κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ που προέκυψε από τις εκλογές της 17ης Ιούνη αποτελεί τον πολιορκητικό κριό του ΔΝΤ και της ΕΕ στον οδικό χάρτη της πλήρους εφαρμογής των μνημονίων και της επέλασης των δυνάμεων της καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Παρά τη «νωπή εντολή» που

επικαλείται, βρίσκεται σε σοβαρή δυσαρμονία τόσο με τις διαθέσεις όσο, κυρίως, με τις εκρηκτικές ανάγκες μιας κοινωνίας που στενάζει. Δεν ξεγελούν κανέναν οι απόπειρες επικοινωνιακής διαχείρισης μιας άσφαιρης τάχα επαναδιαπραγμάτευσης, ενόσω ήδη δρομολογείται η νέα δανειακή σύμβαση, που βάζει τη χώρα κάτω από καθεστώς νεοαποικιακής κατοχής. Με το νέο Μνημόνιο συνεχίζεται η κοινωνική καταστροφή που ξεκίνησε με το πρώτο Μνημόνιο, τις επικαιροποιήσεις του και το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα. Ισοπεδώνονται τα εργασιακά δικαιώματα, γυρίζοντας τον κόσμο της εργασίας στον 19^ο αιώνα, διαλύεται η δημόσια Υγεία και Παιδεία, καταργείται και το ελάχιστο δίκτυο κοινωνικής προστασίας, ενταφιάζεται οριστικά ό,τι απέμεινε από το ασφαλιστικό σύστημα. Την ίδια ώρα η ανεργία πλησιάζει το 25% του εργατικού δυναμικού, μετρώντας πια 1.300.000 άνεργους στην Ελλάδα του 2012, οι άστεγοι στους δρόμους της πρωτεύουσας είναι αρκετές χιλιάδες και οι σιτιζόμενοι στα διάφορα συστήματα ακόμα περισσότερες χιλιάδες, ενώ η πραγματικότητα των πεινασμένων παιδιών στα σχολεία της χώρας είναι υπαρκτή. Και θα συνεχίσουν με εκβιασμούς, μαύρη προπαγάνδα από τα καθεστωτικά ΜΜΕ και με ιδεολογική τρομοκρατία, να παίρνουν νέα μέτρα (11,5 δις), να κόβουν ξανά μισθούς και συντάξεις, να επιβάλλουν νέους φόρους και χαράτσια, να σχεδιάζουν εκατοντάδες χιλιάδες απολύσεις, να μαυρίζουν όλο και περισσότερο τη ζωή μας, το δημόσιο σχολείο και το μέλλον των παιδιών μας.

Δεν είναι υπερβολή πως σε αυτό το χρονικό, κινηματικό και πολιτικό μεταίχμιο διάγουμε ως εκπαιδευτικοί και ως εργαζόμενοι την πιο κρίσιμη περίοδο για τη ζωή και το μέλλον μας, για τη δουλειά μας, τα παιδιά μας, για την τύχη του δημόσιου σχολείου. Είναι γνωστό πως ετοιμάζονται σκληρά σχέδια ενάντια στους εκπαιδευτικούς και το δημόσιο σχολείο, που έχουν στην προμετωπίδα τους χρονοδιαγράμματα και δράσεις για την εφαρμογή της αξιολόγησης και το στήσιμο του αξιολογικού μηχανισμού. Πρόκειται για μια αντιεκπαιδευτική πολιτική που συνεχίζεται με την υποχρηματοδότηση των σχολικών μονάδων, την περικοπή των μισθών και την απαξίωση των εκπαιδευτικών και, με όπλο την αξιολόγηση, εντείνεται σε έναν πραγματικό διωγμό στην εκπαίδευση, όταν: 150.000 δ. υπάλληλοι και εκπαιδευτικοί, δηλαδή το 1/3 του συνόλου, 15.000-30.000 για φέτος-παρά τους εφησυχασμούς, πρόκειται να απολυθούν μέσω της αξιολόγησης. Αλλά και με το νέο μισθολόγιο θέτουν άμεσα σε εφαρμογή την αξιολόγηση για να συνδυαστούν οι μισθοί πείνας με την κατάργηση της ακώλυτης μισθολογικής εξέλιξης και να διαμορφώσουν για όλους μας

καθεστώς μισθολογικής καθήλωσης, ισόβιας ομηρίας, χειραγώγησης και υποταγής. Ετοιμάζεται, ακόμα, αποψίλωση και μαζική κατάργηση χιλιάδων οργανικών θέσεων στα ολοήμερα, με ανυπολόγιστες συνέπειες για το εκπαιδευτικό έργο κάθε σχολείου και τις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών, το νομοσχέδιο για το νέο ρόλο των διευθυντών, ως μάνατζερ και αξιολογητών, αύξηση εργασιακού και διδακτικού ωραρίου, νέο κύμα συγχωνεύσεων-καταργήσεων σχολικών μονάδων και μόνιμη στάση πληρωμών για κάθε σχολείο με πρόσχημα τις «κακές» επιδόσεις στην αξιολόγηση της σχολικής μονάδας. «Επιδόσεις» που θα καθορίζουν τη χρηματοδότηση, τη στελέχωση, το μαθητικό πληθυσμό, το προσωπικό, τα πάντα! Που σημαίνει: νέος κύκλος με καταργήσεις σχολείων, συμπτώξεις, μειώσεις οργανικών θέσεων, συρρίκνωση εκπαιδευτικού έργου, μετακινήσεις - απομακρύνσεις εκπαιδευτικών, απολύσεις.

Η αξιολόγηση στην εκπαίδευση αποτελεί τον κεντρικό μηχανισμό για την εγκατάλειψη της Δημόσιας Δωρεάν Παιδείας, την κατάργηση της μονιμότητας των εκπαιδευτικών, την κατασυκοφάντησή τους με τη χρέωση στην πλάτη τους όλων των ευθυνών της βάρβαρης κοινωνικής πραγματικότητας, τη χειραγώγηση, την υποταγή, τη διασπορά του φόβου και την τρομοκράτησή τους με την προοπτική των μαζικών απολύσεων. Στο «νέο» σχολείο θέλουν εκπαιδευτικούς πειθήνιους, υπηκόους, υποταγμένους. Μεγάλες είναι και οι ευθύνες του κυβερνητικού κομματικού κρατικού συνδικαλισμού της ΔΟΕ, που όχι μόνο δεν οργανώνει την αντίσταση των εκπαιδευτικών για να μην περάσει η αξιολόγηση, αλλά συναινεί και είναι συνένοχη στην αντιεκπαιδευτική πολιτική και προκλητικά λέει ότι η αξιολόγηση είναι θέση του κλάδου. Το λέμε καθαρά: Το «ναι στην αξιολόγηση» δεν είναι η θέση του κλάδου. Είναι η εξωνημένη θέση μιας χούφτας γραφειοκρατών, που συγκυβερνά στη ΔΟΕ, αποκομμένης και ανυπόληπτης από την πλειοψηφία των συναδέλφων που για να διασωθεί στο νέο σκηνικό παίζει τα ρέστα της στην πλάτη των συναδέλφων και τους «δίνει στεγνά» για να παραμείνει στη θέση της ως συνομιλήτης και συνένοχος των κυβερνώντων. Κανένα τέτοιο επονεϊδιστο «ναι» δε θα επιτρέψουμε να νομιμοποιηθεί στο συνέδριο!

Η μαχόμενη εκπαίδευση έχει ξεκάθαρη θέση: Δεν έχουμε διαφωνίες που αφορούν τον τρόπο και τις τεχνικές εφαρμογής της αξιολόγησης. Λέμε συνολικά ένα ξεκάθαρο «όχι στην αξιολόγηση», δώσαμε εδώ και χρόνια και δίνουμε και τώρα τη μάχη για να μην περάσει, να τη μπλοκάρουμε στην πράξη, γιατί αποτελεί κρίσιμο εργαλείο για την επιβολή της άθλιας αντιεκπαιδευτικής πολιτικής, τη χειραγώγηση του μάχιμου εκπαιδευτικού και τη διάλυση του δη-

μόσιου σχολείου. Γι' αυτό καλούμε τις Γ.Σ των συλλόγων και όλους τους συναδέλφους σε επαγρύπνηση και σε συλλογική αντίσταση για να μην περάσουν τα εφιαλτικά για το μέλλον μας σχέδια. Καλούμε τους συναδέλφους στην υπεράσπιση του συλλογικού μας «όχι στην αξιολόγηση» και στα προγράμματα αξιολόγησης και αυτοαξιολόγησης των σχολικών μονάδων. Το προσεχές διάστημα καλούμε τις Γ.Σ και τους Συλλόγους να μπλοκάρουν κάθε προγραμματισμένο σεμινάριο που αφορά την αξιολόγηση, καθώς επίσης και να πάρουν αποφάσεις που θα διαγράφουν από τους Συλλόγους όσους θα μετέχουν ως αξιολογητές σε οποιαδήποτε διαδικασία αξιολόγησης.

Σήμερα, που ένας ολόκληρος κύκλος πολιτικών κοινωνικών και συνδικαλιστικών διεκδικήσεων έκλεισε και ένας καινούριος πρέπει να αρχίσει, θέση μας είναι πως «από μηχανής θεοί» δεν υπάρχουν. Τη λύση την κρατάμε στα χέρια μας όλοι εμείς. Τώρα μεγαλώνει η ανάγκη για την αντιμετώπιση και τη νίκη του λαού. Για μια νέα αντίσταση της εποχής μας, για ένα μεγάλο ενωτικό κοινωνικό και πολιτικό μέτωπο με στόχους και πρόγραμμα που θα απαντά στην καπιταλιστική κρίση από την πλευρά των εργαζομένων, ένα μέτωπο ικανό να πετύχει μεγάλες κοινωνικές και πολιτικές ανατροπές: την ανατροπή της κυβέρνησης, την εκδίωξη της Τρόικα και την ακύρωση όλων των συνθηκών και των συμβάσεων που υπογράφηκαν μαζί της, την ανατροπή των πολιτικών της ΕΕ και της ΟΝΕ, τη μη αναγνώριση-διαγραφή του Χρέους, την κοινωνικοποίηση των τραπεζών, τη φορολόγηση του Κεφαλαίου, την απόδοση στο λαό της εκκλησιαστικής περιουσίας. Για να δοθούν χρήματα σε όλο το κοινωνικό πεδίο για μισθούς – συντάξεις – Υγεία – Πρόνοια - Ασφάλιση, Δημόσια Δωρεάν Παιδεία, κοινωνικές υποδομές, για σταθερή και μόνιμη δουλειά για όλους.

Ένα μέτωπο που θα ζει και θα αναπνέει δικτυωμένο στις Γ.Σ των σωματείων και των γειτονιών, στις πλατείες και στις λαϊκές Συνελεύσεις, στα δίκτυα αλληλεγγύης και στα κινήματα αντίστασης και ανυπακοής, που θα χτίζεται στην ανάγκη ενός πανεργατικού-παλλαϊκού ξεσηκωμού και στην εκδήλωση διακλαδικών απεργιών διάρκειας στην κατεύθυνση της γενικής πολιτικής απεργίας διάρκειας, με καταλήψεις δημόσιων οργανισμών, εκπαιδευτικών υπηρεσιών αλλά και σχολείων - που να γίνουν κέντρα αγώνα, αντιληροφόρησης, αντιμαθημάτων, δράσης και κοινών συνελεύσεων με γονείς, με μαχητικά συλλαλητήρια και άλλες μορφές αγώνα, μέχρι την ανατροπή και τη νίκη.

Ξεχωριστή ανάγκη σε ένα τέτοιο μέτωπο αποτελεί η ενωμένη αντίσταση του κινήματος απέναντι στο ρατσισμό και τη φασιστική απειλή, απέναντι στη ναζιστική συμμορία

της Χρυσής Αυγής που χρησιμοποιείται σήμερα ως το μακρύ χέρι του συστήματος για να σπείρει το φόβο και τον τρόμο στους εργαζόμενους, τους μετανάστες, τους αγωνιστές. Η υπεράσπιση των δημοκρατικών ελευθεριών και δικαιωμάτων απέναντι στην κρατική καταστολή στους αγώνες και τις διαδηλώσεις, την παρακρατική, φασιστική βία στις γειτονιές και τα σχολεία μας, η έμπρακτη υπεράσπιση των μαθητών-τριών μας και των γονιών τους από το ρατσισμό, τον κοινωνικό αποκλεισμό και τις φασιστικές επιθέσεις αποτελούν σήμερα μέγιστη προτεραιότητα.

Οι ευθύνες του κυβερνητικού κρατικού και κομματικού συνδικαλισμού της ΔΟΕ, για όσα βιώνουμε, είναι μεγάλες. Με τη σιωπή και τη συνενοχή του έστρωσε το δρόμο για την επέλαση του μαύρου μετώπου εξουσίας, την τραγική υποβάθμιση της ζωής, του μισθού και της σύνταξής μας, για την εγκατάλειψη των σχολείων και τη διάλυση της δημόσιας εκπαίδευσης. Αρνήθηκε, μπλόκαρε, υπονόμευσε την αντίσταση και τους αγώνες για να μην περάσουν τα βάρβαρα μέτρα και είναι υπόλογη απέναντι στο μέλλον το δικό μας και των σχολείων μας.

Η ηγεσία της ΔΟΕ όχι μόνο τάχθηκε υπέρ της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών, αλλά θέτει και τις κατάλληλες προϋποθέσεις, ώστε αυτή να έχει την αποδοχή των εκπαιδευτικών, να εφαρμοστεί και να πετύχει, ιδιαίτερα σήμερα που οι απολύσεις, η ομηρία και η μισθολογική καθήλωση είναι στην ατζέντα της επίθεσης που δεχόμαστε. Η στάση αυτή της ΔΟΕ και η ταυτόχρονη συμμετοχή της στον προσχηματικό διάλογο για το παζάρεμα των όρων της σφαγής μας, αποδεικνύει για άλλη μια φορά ότι παίζει το ρόλο του της πέμπτης φάλαγγας για τα συμφέροντα της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών. Είναι μέρος του προβλήματος! Υπονομεύει την ανάπτυξη των αγώνων, αφοπλίζει ιδεολογικά-πολιτικά τους εκπαιδευτικούς, μας παραδίδει δεμένους για σφαγή!

Η πλειοψηφία της ΔΟΕ, αποκομμένη από το σώμα των συναδέλφων, ταυτισμένη με το σάπιο πολιτικό προσωπικό που καταρρέει, πολιτικά και συνδικαλιστικά ανυπόληπτη, επιχείρησε πρόσφατα να περισώσει τα απαράδεκτα προνόμια των συνδικαλιστών της και να προλάβει, μέσω της πανελλαδικής ληστείας των μηνιαίων μας εκκαθαριστικών τις δεκάδες αποφάσεις των Γ.Σ των τοπικών συλλόγων όπως και τις οργισμένες διαθέσεις της συντριπτικής πλειοψηφίας των εκπαιδευτικών, που αρνούνται την καταβολή στη ΔΟΕ μιας τέτοιου ύψους συνδρομή και ζητούν τον πλήρη αναστοχασμό των οικονομικών στην Ομοσπονδία.

Φτάνει πια! Δεν πάει άλλο με αυτή τη συνδικαλιστική ηγεσία. Είναι φανερό ότι αυτή η ΔΟΕ δεν έχει πλέον καμιά η-

θική, πολιτική και συνδικαλιστική νομιμοποίηση να διαχειριστεί τις μεγάλες αναγκαιότητες και τους αγώνες της επόμενης περιόδου ούτε να υπερασπίσει τα δικαιώματά μας. Η 8^η Γ.Σ της ΔΟΕ είναι μηχανισμός που είναι κομμένος και ραμμένος στα μέτρα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και της διαιώνισης του ρόλου της. Και αυτό είναι φανερό τόσο από τους συσχετισμούς σε αυτήν τη Γ.Σ, που βρίσκονται σε προφανή δυσαρμονία με τις διαθέσεις των συναδέλφων όσο και από τις απαράδεκτες αντιεκπαιδευτικές θέσεις που επιχειρείται να «νομιμοποιηθούν» στην Γ.Σ αλλά και από τα προνόμια των συνδικαλιστών που επιδιώκεται να περισωθούν. Η μαχόμενη εκπαίδευση και οι Σύλλογοι, προβάλλοντας τις θέσεις τους για την ανάταση του κινήματος, την υπεράσπιση των δικαιωμάτων μας και την ανάγκη για άλλη πορεία στο συνδικάτο, δε θα επιτρέψουν, δε θα νομιμοποιήσουν, θα μπλοκάρουν τις διαδικασίες της Γ.Σ που θα επιχειρήσουν να νομιμοποιήσουν ερήμην των συναδέλφων θέσεις και πρακτικές που είναι κόντρα στη μαχόμενη εκπαίδευση και τις ανάγκες μας στην κρίσιμη περίοδο που ακολουθεί.

Καταθέτοντας την πρότασή μας για τους αναγκαίους αγώνες, είναι καθαρό πως για τους παραπάνω λόγους δεν έχουμε αυταπάτες πως αυτοί οι αγώνες μπορούν να δρομολογηθούν και να οργανωθούν στο σώμα ενός τέτοιου συνεδρίου, αλλά στις Γ.Σ των Συλλόγων. Εκεί απευθύνεται πραγματικά η πρότασή μας, εκεί που χτυπάει η καρδιά της βάσης, εκεί που εκφράζεται η φωνή της μαχόμενης εκπαίδευσης. Άλλωστε μια τέτοια ηγεσία δεν μπορεί και δεν πρέπει να διαχειριστεί το μέλλον του κλάδου και των αγώνων του.

Επιτακτική είναι λοιπόν η ανάγκη ανάγκη να αναπτυχθεί το επόμενο διάστημα ένα κίνημα μαζικό, ενωτικό, ταξικό, που θα βάζει εμπόδια στη βάρβαρη πολιτική του κεφαλαίου, της Ε.Ε. και των Μνημονίων. Που θα χτίζει συμμαχία με εργαζόμενους-γονείς και ταυτόχρονα θα παλεύει για την προοπτική ενός άλλου σχολείου, του σχολείου των λαϊκών αναγκών. Είναι ανάγκη να αγωνιστούμε για το συντονισμό των πρωτοβάθμιων σωματείων, το συντονισμό των συλλόγων Π.Ε. και ΕΛΜΕ, των γονιών, των εργαζόμενων για την δημιουργία σε κάθε χώρο δουλειάς, αλλά και σε κάθε σχολείο ενός κέντρου αντίστασης και ανυπακοής στην πολιτική της βαρβαρότητας της εκπαιδευτικής εγκατάλειψης και της κοινωνικής λεηλασίας.

Σε μια τέτοια προοπτική, είμαστε ωριμότεροι και σοφότεροι: ως κίνημα θα σταθούμε ενάντια στις όποιες νέες κοπής διαχειριστικές προτάσεις του κατεστημένου συνδικαλισμού για «αγώνες» χωρίς προοπτική, κλιμάκωση, συντονισμό, σύγκρουση, ρίσκο νίκης. Ενάντια στην επανάληψη δηλαδή, του αέναου και αναποτελεσματικού κύκλου των 24ωρων.

Επειδή λοιπόν, είναι αδήριτη ανάγκη να υπηρετήσουμε τα κοινωνικά και εκπαιδευτικά μας προτάγματα, το Δημόσιο σχολείο και την ίδια μας την επιβίωση, αγωνιζόμαστε, παλεύουμε για την εκδήλωση ενός συντονισμένου μαχητικού αγώνα, μιας μεγάλης απεργίας διάρκειας το επόμενο διάστημα, που η έναρξη της θα καθοριστεί από τις Γ.Σ και την επίθεση που θα ξεδιπλωθεί. Ενός αγώνα που θα ελέγχεται, θα αποτιμάται και θα ανανεώνεται από τις Γενικές Συνελεύσεις, ενός αγώνα που ασφαλώς θα καλεί και άλλους κλάδους και όλο το λαό σε ξεσηκωμό. Που θα συνοδεύεται με καταλήψεις Περιφερειακών Διευθύνσεων Εκπαίδευσης και σχολείων - ώστε να γίνουν κέντρα αγώνα, αντιπληροφόρησης, αντιμαθημάτων, δράσης και κοινών συνελεύσεων με γονείς - μαχητικά συλλαλητήρια σύγκρουσης και αντίστασης αλλά και άλλες μορφές αγώνα.

Να προχωρήσουμε σε Γ.Σ των συλλόγων για την οργάνωση και το συντονισμό του αγώνα, τη συγκρότηση απεργιακών επιτροπών τη δρομολόγηση παράλληλων δράσεων. Μια διαδικασία που μπορεί να καταλήξει σε μια πλατιά Ανοικτή Συνέλευση Αγώνα με συμμετοχή των συναδέλφων, των εργαζομένων, των συλλογικοτήτων, των συλλόγων, των απεργιακών επιτροπών, στη δημιουργία Ανοικτής Επιτροπής Απεργιακού Αγώνα για το συνεχή συντονισμό, τη διαχείριση της απεργίας και των παράλληλων κινηματικών γεγονότων που απαιτούνται.

Ή αυτοί ή εμείς ! Αυτό προτείνουμε σε όλες τις δυνάμεις του κινήματος και σε όσους επιμένουν σε αγωνιστικές αναφορές: Να συναντηθούμε ενωτικά και μαχητικά στους δρόμους των πραγματικών αγώνων, όπου νικιέται ο ατομισμός και καλλιεργείται η αλληλεγγύη, συντρίβεται η κρατική καταστολή και ανατρέπονται οι αντιλαϊκές πολιτικές. Το δίκιο θα κριθεί ξανά στους δρόμους!

Β. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ – ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Ακόμη κι αυτοί οι αντιπρόσωποι που βλέπουν μόνο μέσα από τα χοντρά μυωπικά γυαλιά του κομματικού και προσωπικού τους συμφέροντος δεν είναι σε θέση ν' αμφισβητήσουν ότι οι μισθολογικές απώλειες της διетίας για κάθε εκπαιδευτικό ξεπερνούν τις 9000 € . Ταυτόχρονα εξακολουθούν να αυξάνονται οι κρατήσεις στο μισθό μας για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, τη σύνταξη και το εφάπαξ , ενώ δεν έχουμε πια καμία παροχή-πληρώνουμε τις περισσότερες φορές από την τσέπη μας- και κανένας από εμάς δεν ελπίζει ότι θα πάρουμε σύνταξη ή εφάπαξ.

Υπάρχει κανένα εργασιακό δικαίωμα αυτή τη στιγμή στα σχολεία που να μην έχει τεθεί υπό αμφισβήτηση από τη Διοίκηση της Εκπαίδευσης και από τις πολιτικές ηγεσίες του Υπουργείου Παιδείας τη διετία που πέρασε ; Οι νόμοι, οι υπουργικές αποφάσεις, οι εγκύκλιοι, δηλαδή τα νεοφιλελεύθερα βερίκοκα Διαμαντοπούλου(η κυρία εκείνη που σύμφωνα με τον αείμνηστο θα γινόταν μια καλή νομάρχης) έχουν ξεχαστεί; Συνάντησαν όλα αυτά τη δική μας σθεναρή αντίσταση; Όχι βέβαια. Πέρασαν σχεδόν αναίμακτα μέσα από έναν καταιγισμό δηλώσεων σε κάθε κυβερνητικό μέτρο από τα μέλη της Ομοσπονδίας για «αιτίες πολέμου» και «απαρβίαστες κόκκινες γραμμές». Κι όμως ακούσαμε πάλι, σαν να μην συνέβη τίποτε, μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ να βγάζουν ξανά μαχητικούς δεκάρικους λόγους, ενώ πάνω από τα κεφάλια τους και η πλειοψηφία και η μειοψηφία έχουν το άγος, της αφαίρεσης όλων των δικαιωμάτων, που θεωρούνταν στην κυριολεξία αυτονόητα για όλη την μεταπολεμική περίοδο.

Κανένας πόλεμος δεν υπήρξε, 9.000,00 € αντιστοιχούν σε 100 ημέρες απεργίας Μαντά, ποια Κυβέρνηση θα στεκόταν όρθια; Δεν είναι μόνο ότι δουλεύαμε και μας τα παίρνανε, είναι ότι αν συνυπολογίσουμε και τις 19-20 αποκομμένες μεταξύ τους 24ωρες ή 48ωρες απεργίες που αποφασίζατε ενώ ήξεραν όλοι ότι είναι προδιαγεγραμμένη η εξέλιξή τους, είχαν ως απότοτέλεσμα την ακόμη μεγαλύτερη απογοήτευση και ηττοπάθεια.

Αυτός, παρόλα ταύτα, είναι ο συνδικαλισμός της υποταγής, αυτός είναι ο συνδικαλισμός με τα χαρακτηριστικά που είχε από την μεταπολίτευση μέχρι σήμερα. Εμάς τουλάχιστον δε μας εκπλήσσει μια τέτοια εξέλιξη, είναι η νομοτελειακή συνέπεια της πρόσδεσης του συνδικάτου στις επιλογές των κυρίαρχων πολιτικών ομάδων διαχείρισης του αστικού κράτους, όταν ο καπιταλισμός μεταβαίνοντας από την ευημερία της ανάπτυξης στη δίνη της καταστροφικής ύφεσης, επιλέγει να εγκαταλείψει τις συναινετικές-συνδιαχειριστικές πρακτικές. Επομένως η άμεση και ορατή συνέπεια είναι η εγκατάλειψη από την πλευρά του συστήματος των μηχανισμών αφομοίωσης στη συνδικαλιστική νομιμοφροσύνη, κάτι που δεν έχει γίνει αντιληπτό ή έχει υποτιμηθεί από τα κομμάτια της μειοψηφίας που αυτοπροσδιορίζονται ως αριστερά-μαχητικά. Με άλλα λόγια, η υιοθέτηση της τακτικής εκείνης που θα διευκολύνει στην αλλαγή των συσχετισμών στην ηγεσία του συνδικάτου με τη λείανση των αγωνιστικών στόχων ώστε να δηλώνουν την ύπαρξή τους χωρίς να διακινδυνεύουν μια ήττα, από τη μια μεριά και να εισπράττουν εκλογικά τη φθορά των δυνάμεων της γραφειοκρατίας, από την άλλη, είναι πέρα για πέρα

λαθεμένη και ανιστόρητη. Περιμένουν να γίνουν πλειοψηφία σε μία Ομοσπονδία που σε λίγο καιρό δεν θα υφίσταται κι αν υφίσταται θα έχει σε τέτοιο βαθμό αποδυναμωθεί οργανωτικά ώστε η συρρίκνωσή της να είναι αναπόφευκτη.

Αν μιλήσουμε για την πλειοψηφία αυτής της αίθουσας ήταν ο συνδικαλισμός του μικροσυμφέροντος που ερχόταν και συνδεόταν με το μεγάλο πολιτικό συμφέρον, το οποίο επέτρεπε να λειτουργούν αυτά τα μικροσυμφέροντα και να δημιουργούν παράγοντες ενοποίησης στο εσωτερικό της Ομοσπονδίας. Γιατί δεν δίνουν τα στοιχεία τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, πόσοι συνάδελφοι έχουν πληρώσει τις συνδρομές τους και ειδικά από τους Συλλόγους της Επαρχίας; Όταν σε μεγάλους Συλλόγους στην Αττική έχουμε σχολεία ολόκληρα να αρνούνται να αποδώσουν τα 27,00 € που αντιστοιχούν στην Ομοσπονδία και πληρώνουν μόνο τα χρήματα που πηγαίνουν στα πρωτοβάθμια σωματεία, καταλαβαίνετε ότι η Ομοσπονδία στην οικονομική της διάσταση έχει καταρρεύσει.

Στην πολιτική και συνδικαλιστική έχει καταρρεύσει εδώ και καιρό. Έχει καταρρεύσει παραδομένη σε μια συνολική ανυποληψία με μοναδικό ενοποιητικό στοιχείο τη διασύνδεση των παρατάξεων της πλειοψηφίας(ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ) με τη σταθερή γραφειοκρατική καμαρίλα του υπουργείου Παιδείας για την ικανοποίηση μικρορουσφετιών.

Το πρόβλημα όμως βρίσκεται στο ότι αυτός ο άταφος νεκρός, ο ανυπόληπτος γραφειοκρατικός συνδικαλισμός, συμπαρασύρει στην ανυπαρξία και την Ομοσπονδία. Ποιο από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ ή από τους «πρόθυμους» αντιπροσώπους θα μπορούσε να πάει να επαναλάβει, έστω και ένα μικρό μέρος, το πλέον ανώδυνο, από τις απόψεις που ακούγονται σ' αυτή την αίθουσα, στις γενικές συνελεύσεις των συλλόγων; Έχουν την απατηλή πεποίθηση ότι επειδή λέγονται σ' ένα εκ προοιμίου ελεγχόμενο περιβάλλον μπορούν να λέγονται χωρίς συνέπειες ; Η οργή όμως των συναδέλφων θα ξεσπάσει. Πείτε μου κάτι, ποιος συνάδελφος μετά τα εκκαθαριστικά της Εφορείας θα εξακολουθεί οικονομικά να στέκεται όρθιος; Τελικά ποιο, πιστεύετε, ότι είναι το έσχατο όριο υπομονής, αντοχής των μόνιμων και αναπληρωτών εκπαιδευτικών η έναρξη των φιλόδοξων συσσιτίων ή η πληρωμή σε είδος, δείγμα εξαθλίωσης αλλοτινών εποχών, για να αντιληφθείτε ότι μας έχουν κηρύξει ολοκληρωτικό οικονομικό πόλεμο, από τον οποίο δε θα εξαιρεθεί κανένας.

Επίσης είναι άξιο απορίας πως γίνεται όλοι μέσα σ' αυτήν την αίθουσα να μιλούν κατ' ιδίαν για την επερχόμενη κατάρρευση, με μόνη διαφωνία το πότε θα συμβεί χρονικά και δεν αλλάζουν ούτε κατ' ελάχιστο είτε τη στάση τη δι-

κή τους είτε της παράταξής τους. Το λένε κατ' ιδίαν, δεν τολμάει κανένας όμως να το ομολογήσει από εδώ από το βήμα ή να το περάσει μέσα στα κείμενά του και στις προτάσεις που πρόκειται να καταθέσει, αν καταθέσει για πρόγραμμα δράσης. Και επιτρέψτε μας να λέμε ως Ανεξάρτητο – Αυτόνομο – Ελεύθερο Δίκτυο, ότι δε θα υπάρξουν προτάσεις που να περιγράφουν κάτι συγκεκριμένο καθώς όλες μα όλες οι παρατάξεις, αριστερές και δεξιές, πορεύονται με τη δύναμη της συνηθισμένης τους νοοτροπίας, σαν να μην συμβαίνει τίποτε το εξαιρετικό, όχι γιατί δεν το καταλαβαίνουν αλλά γιατί αυτό που πρέπει να γίνει είναι πάνω από το μπόι τους, πέρα και πάνω από τις αντιλήψεις και τους φόβους τους. Και αυτό το συγκεκριμένο για την επόμενη χρονιά είναι όντως ο κλάδος, χωρίς να περιγράφονται προϋποθέσεις απαγορευτικές για την υλοποίησή του, να μπει σε απεργιακό αγώνα διαρκείας κλείνοντας τα σχολεία και να περάσει στην υιοθέτηση τέτοιων μορφών όπως οι καταλήψεις των σχολείων και η οργάνωση ενός ολόκληρου κινήματος πολιτικού και συνδικαλιστικού που να είναι αντίστοιχο με τις ανάγκες των καιρών και με τις ανάγκες της περιόδου εκείνης που θα βιώνουμε όλοι μέσα σε συνθήκες κατάρρευσης.

Ξέρετε, όπου εφαρμόστηκαν αυτές οι ακραίες νεοφιλελεύθερες πολιτικές στη Λατινική Αμερική παραδείγματος χάρη, σε όλες τις χώρες οι Ομοσπονδίες τα Συνδικάτα των Εκπαιδευτικών μπήκαν μπροστά και δημιούργησαν τέτοια ρωμαλέα κοινωνικά κινήματα, που γρήγορα μετεξελίχθηκαν σε κινήματα πολιτικής ανατροπής πετυχαίνοντας έτσι να αποτρέψουν την ισοπέδωση των κοινωνιών τους και την παλινόρθωση δικτατορικών-φασιστικών καθεστώτων.

Έγινε εκεί δε γίνεται όμως εδώ, γιατί; Φαίνεται πως στο εσωτερικό ακριβώς της μειοψηφίας στην Ομοσπονδία από την πλευρά της Αριστεράς η ιδεολογική τύφλωση του ηγεμονισμού και οι ανοϊκές ιδεολογικές αντιπαραθέσεις εμποδίζουν αυτή τη στιγμή τη δημιουργία ενός τέτοιου μετώπου. Ενός τέτοιου μετώπου που πραγματικά θα μπορέσει να οδηγήσει στον επαναστατικό συνδικαλισμό και στα πολιτικά κινήματα του μέλλοντος, όπως μέσα από την πρόσφατη ιστορία του κλάδου μας στις απεργίες του '97 και του 2006 δημιουργήθηκαν βαθιές ρηγματώσεις, προκλήθηκαν ανατροπές στο εσωτερικό των τοπικών συλλόγων, γεννήθηκαν νέα συλλογικά, αυτοδιαχειριστικά μορφώματα χωρίς όμως να επιτευχθεί το κύριο να προκληθεί, δηλαδή τεκτονική αλλαγή η οποία θα σάρωνε και τις γραφειοκρατικές συνδικαλιστικές ηγεσίες.

Σε τέτοιους δίσεκτους καιρούς, που ένας ολόκληρος κύκλος πολιτικών κοινωνικών και συνδικαλιστικών διεκδι-

κήσεων κλείνει και ένας καινούριος πρέπει να ανοίξει θέση μας είναι πως «από μηχανής θεοί» δεν υπάρχουν. Τη λύση την κρατάμε στα χέρια μας όλοι εμείς. Τώρα μεγαλώνει η ανάγκη για την αντεπίθεση και τη νίκη της κοινωνίας. Για μια νέα αντίσταση της εποχής μας, για ένα μεγάλο ενωτικό κοινωνικό και πολιτικό μέτωπο με στόχους και πρόγραμμα που θα απαντά στην καπιταλιστική κρίση από την πλευρά των εργαζομένων, ένα μέτωπο ικανό να πετύχει μεγάλες κοινωνικές και πολιτικές ανατροπές: την ανατροπή της κυβέρνησης, την εκδίωξη της Τρόικα και την ακύρωση όλων των συνθηκών και των συμβάσεων που υπογράφηκαν μαζί της, την ανατροπή των πολιτικών της ΕΕ και της ΟΝΕ, τη μη αναγνώριση-διαγραφή του Χρέους, την κοινωνικοποίηση των τραπεζών, τη φορολόγηση του Κεφαλαίου, την απόδοση στο λαό της εκκλησιαστικής περιουσίας. Για να δοθούν χρήματα σε όλο το κοινωνικό πεδίο για μισθούς – συντάξεις – Υγεία – Πρόνοια - Ασφάλιση, Δημόσια Δωρεάν Παιδεία, κοινωνικές υποδομές, για σταθερή και μόνιμη δουλειά για όλους.

Ένα μέτωπο που θα ζει και θα αναπνέει δικτυωμένο στις Γ.Σ των σωματείων και των γειτονιών, στις πλατείες και στις λαϊκές Συνελεύσεις, στα δίκτυα αλληλεγγύης και στα κινήματα αντίστασης και ανυπακοής, που θα χτίζεται στην ανάγκη ενός πανεργατικού-παλλαϊκού ξεσηκωμού και στην εκδήλωση γενικής πολιτικής απεργίας διάρκειας, με καταλήψεις δημόσιων οργανισμών, εκπαιδευτικών υπηρεσιών αλλά και σχολείων - που να γίνουν κέντρα αγώνα, αντιπληροφόρησης, αντιμαθημάτων, δράσης και κοινών συνελεύσεων με γονείς, με μαχητικά συλλαλητήρια και άλλες μορφές αγώνα, μέχρι την ανατροπή και τη νίκη.

Τελειώνοντας να πω μία φράση. Είναι προδιαγεγραμμένη η πορεία. Εμείς σκοπεύουμε να επανα-οικειοποιηθούμε την Ομοσπονδία και τον τρόπο της επανα-οικειοποίησης της Ομοσπονδίας τον δείξαμε στο παρελθόν όταν τα κομμάτια εκείνα που λειτουργούσαν ως πολιτική ατμομηχανή, δεν είχαν παραδοθεί στη λογική του ρεαλιστικού ορθολογισμού, όταν ο άνεμος φυσάει κόντρα και της συντηρητικής αναδίπλωσης με το πέρασμα του χρόνου.

Το επόμενο διάστημα, αυτό είναι το στοίχημα για μας, εμείς χωρίς να έχουμε αυταπάτες θα δώσουμε προς τους αντιπροσώπους την πρότασή μας και αυτή την πρόταση πλέον θα την περάσουμε στους πρωτοβάθμιους συλλόγους, ώστε ανεξάρτητα από την Ομοσπονδία και τη δική της θέληση, οι Πρωτοβάθμιοι Σύλλογοι να δημιουργήσουν μια τέτοια πλειοψηφία που να κάνουν κατορθωτή την απεργία διαρκείας, το κλείσιμο των σχολείων και τη σύγκρουση με τις πολιτικές της καταστροφής.

Σ. ΚΑΡΑΣΑΡΛΙΔΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ζ' ΘΕΣ/ΚΗΣ

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΓΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

Η νέα κυβέρνηση σύμπραξης ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜ.ΑΡ. παρά τα φούμαρα για επαναδιαπραγμάτευση του μνημονίου θα περάσει πολύ σύντομα στην προσπάθεια να εφαρμόσει το μνημόνιο 2 και μια σειρά έκτακτα μέτρα, που προκύπτουν από τη βαθειά ύφεση της καπιταλιστικής οικονομίας στην Ελλάδα και την Ε.Ε., την μείωση των εσόδων του κράτους κ.ά.

Παρά τις θριαμβολογίες για το σχηματισμό της, η νέα κυβέρνηση είναι αδύναμη, γιατί όχι μόνο δεν έχει πρόγραμμα διεξόδου από την κρίση και τα διαρκή μνημόνια, αλλά πολύ περισσότερο η «αναδιαπραγμάτευση του μνημονίου» αποτελεί μεγαλύτερο ψέμα από το «λεφτά υπάρχουν» της προηγούμενης κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Είναι αδύναμη γιατί είτε μέσα από τους μεγάλους αγώνες της προηγούμενης περιόδου (κίνημα πλατειών, Γενικές Απεργίες κ.ά.), είτε και από τα εκλογικά αποτελέσματα τα μνημόνια έχουν καταδικαστεί από τους εργαζόμενους και τους φτωχούς και υπάρχει από αυτούς η αναζήτηση άλλης λύσης, εκτός μνημονίων.

Μετά την καταδίκη των μνημονίων από τους αγώνες και τα εκλογικά αποτελέσματα οι εργαζόμενοι και οι φτωχοί πρέπει να συνεχίσουν τους αγώνες ενάντια στα μνημόνιο 2.

Η ηγεσία της Δ.Ο.Ε. επιμένει σε επιμέρους αιτήματα, μερικού χαρακτήρα και σε μορφή ενός καταλόγου που απλώς τα καταγράφει, χωρίς ιεράρχηση. Το συνδικάτο μας πρέπει να υιοθετήσει πολιτικά αιτήματα. Το αίτημα μας π.χ. για αύξηση των δαπανών για την παιδεία είναι αίολο, αν δεν διεκδικούμε ταυτόχρονα και τη διαγραφή του χρέους, την κατάργηση των μνημονίων, να φύγει η τρόικα και η κάθε κυβέρνηση που θα εφαρμόζει τα μνημόνια. Με αυτό το χρέος, την τρόικα δεν πρόκειται να δοθεί αύξηση στις δαπάνες για την παιδεία, αλλά αυτές συρρικνώθηκαν και θα μειωθούν περαιτέρω με αποτέλεσμα την καταστροφή της δημόσιας παιδείας.

Γίνεται απαραίτητο ο κλάδος και η Δ.Ο.Ε. να παλέψει:

❖ **Για διαγραφή του χρέους**, καθώς αυτό το χρέος ολόκληρο ή μέρος του δεν μπορεί να αποπληρωθεί, ενώ θα αυξάνεται συνεχώς. Δεν το δημιούργησαν οι εργαζόμενοι και τα φτωχά λαϊκά στρώματα και άρα δεν έχουν καμιά υποχρέωση να το πληρώνουν. **Δεν πουλάμε, δε χρωστάμε, δεν πληρώνουμε!** Η συνέχιση της πληρωμής αυτού του χρέους σημαίνει φτώχεια, ανεργία, μισθούς και

συντάξεις Βουλγαρίας, κλείσιμο σχολείων και σχολών, χρεοκοπία της ασφάλισης και της υγείας. Τα μνημόνια που επιβάλλονται για να αποπληρωθεί το χρέος σημαίνουν κυριολεκτικά θάνατο για τμήματα του πληθυσμού από πείνα, αρρώστια, σημαίνουν μια απίστευτη βαρβαρότητα για τις νέες γενιές.

❖ **Κατάργηση όλων των μνημονίων και των εφαρμοστικών νόμων**

❖ **Για να φύγουν η τρόικα και το Δ.Ν.Τ. Κάτω κάθε κυβέρνηση που θα εφαρμόζει τα μνημόνια.**

❖ **Εξω από την Ε.Ε. και το ευρώ.**

❖ **Για τη σωτηρία της δημόσιας εκπαίδευσης**, κανένα κλείσιμο σχολείων, αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 5% του Α.Ε.Π.

❖ **Καμιά αξιολόγηση και σύνδεσή της με τη βαθμολογική εξέλιξη. Όχι στις απολύσεις.** Έξω από το δημόσιο ο Ραϊχεμπαχ και η ομάδα δράσης του.

❖ **Κατάργηση του «νέου μισθολογίου» επαναφορά των μισθών στα προηγούμενα επίπεδα.** 1.400 ευρώ πρώτο βασικό μισθό για όλους.

❖ **Κατάργηση κάθε μορφής ελαστικής εργασίας.** Μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών-ωρομισθίων. Πληρωμή άμεσα όλων των δεδουλευμένων.

❖ **Δημόσια Κοινωνική Ασφάλιση και Δωρεάν Ιατροφαρμακευτική Περίθαλψη για όλους.** Κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων. Πλήρη σύνταξη στα 30 χρόνια υπηρεσίας, ή στα 55 για τις γυναίκες και στα 60 για τους άνδρες.

❖ **Άμεση χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό του Ταμείου Πρόνοιας και του ΕΟΠΥΥ.** Να καταβληθεί άμεσα το εφάπαξ στους δικαιούχους. Αύξηση των κρατικών δαπανών για την υγεία και για δημόσια και κοινωνικά έργα.

❖ **Άμεση μείωση των τιμών.** Μείωση του ΦΠΑ και κατάργησή του στα είδη λαϊκής κατανάλωσης. Φορολόγηση του κεφαλαίου και των μεγάλων εισοδημάτων.

❖ **Επανεθνικοποίηση όλων των ΔΕΚΟ** κάτω από εργατικό έλεγχο με μείωση των τιμολογίων.

❖ **Ενάντια στα λουκέτα και την ανεργία: Απαγόρευση των απολύσεων.** Κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση των επιχειρήσεων που χρεοκοπούν ή κλείνουν, κάτω από εργατικό έλεγχο. Επίδομα ανεργίας χωρίς προϋποθέσεις, ίσο με το μισθό για όλο το διάστημα της ανεργίας. Ασφάλιση-Περίθαλψη για όλους τους ανέργους.

❖ **Εθνικοποίηση κάτω από εργατικό έλεγχο των βασικών τομέων της οικονομίας και των τραπεζών.** Πάγωμα των χρεών για τους εργαζόμενους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα.

Είναι όσο ποτέ άλλοτε επιτακτική ανάγκη να καταπιεστούμε εμείς οι ίδιοι συστηματικά η βάση των εκπαιδευτικών με την οργάνωση των αγώνων, χωρίς να περιμένουμε σωτηρία από κανέναν. **Με μαζική συμμετοχή στις γενικές συνελεύσεις, με κοινές συνελεύσεις και δράσεις με τους γονείς και τις λαϊκές συνελεύσεις σε κάθε γειτονιά, με επιτροπές αγώνα σε κάθε σχολείο, σύλλογο, περιοχή και συντονιστικά σε επίπεδο πόλης και πανελλαδικά, να οργανώσουμε έναν μαζικό και ανυποχώρητο αγώνα διαρκείας. Αγώνα Διαρκείας που μπορεί να φτάσει και στην Απεργία Διαρκείας με προετοιμασία, με γενικές συνελεύσεις, με επιτροπές αγώνα και απεργιακές επιτροπές.**

❖ **Δυναμικές τοπικές κινητοποιήσεις**, ακόμα και καταλήψεις, σε δήμους, περιφέρειες, διευθύνσεις κλπ., απαιτώντας να ανακληθούν όλες οι συγχωνεύσεις /καταργήσεις σχολείων και να καλύψει το κράτος τις στοιχειώδεις υποχρεώσεις του προς τα σχολεία.

❖ **Γενική Απεργία Διαρκείας**, για να ακυρωθούν τα βάρβαρα μέτρα, να διαγραφεί το χρέος, να φύγει η χούντα του μνημονίου και της τρόικας και η μνημονιακή συγκυβέρνηση ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜ.ΑΡ..

❖ **Ανάπτυξη μορφών αλληλοβοήθειας και ταμείων αλληλοβοήθειας.**

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΙΤΙΚΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

Απέναντι στον απολογισμό δράσης της ΔΟΕ πρέπει να κάνουμε έναν πραγματικό και συνολικό απολογισμό. Οι εργαζόμενοι και οι φτωχοί έχουν ήδη υποστεί τη βαρβαρότητα της οικονομικής κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος. Οι εκπαιδευτικοί δεν είναι έξω από αυτοί την κατάσταση, αρκεί να δει κανείς το μισθό του πρωτοδιόριστου, την έλλειψη των στοιχειωδών λειτουργικών δαπανών, των βιβλίων, την χρεοκοπία της δημόσιας εκπαίδευσης. Με το μνημόνιο Ι και τις διάφορες επικαιροποιήσεις του, το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων έχει πέσει κατά 50% από το 2009, η ανεργία έχει ξεπεράσει το 1εκ., η μαύρη εργασία γιγαντώθηκε, πάνω από το 30% του πληθυσμού ζει κάτω από το επίσημο όριο φτώχειας, τα νοσοκομεία δεν έχουν γάζες, το ασφαλιστικό σύστημα είναι υπό κατάρρευση, παρά τις δραματικές μειώσεις συντάξεων και παροχών, η εκπαίδευση χρεοκοπεί και απειλείται με συρρίκνωση στο μισό από αυτό που ήταν το 2009.

Η κρίση όμως, παρά τις τεράστιες απώλειες που είχαν οι εργαζόμενοι και οι φτωχοί καλπάζει με τη βιομηχανική παραγωγή να πέφτει κατακόρυφα (-28%), την αγροτική οι-

κονομία να εξαφανίζεται, καθώς συμβάλλει κατά 3% στο ΑΕΠ. Αυτό το τελευταίο μειώνεται όπως σε περιόδους πολέμου. Το χρέος, παρά και το κούρεμα παραμένει ίδιο ή και αυξάνεται. Όλα τα παραπάνω αποδεικνύουν ότι η κρίση δεν είναι αναστρέψιμη, ούτε διαχειρίσιμη. Είναι μονόδρομος για το κεφάλαιο και τις κάθε απόχρωσης κυβερνήσεις του στην Ελλάδα και την Ε.Ε. η πολιτική των μνημονίων και της βαρβαρότητας για τους εργαζόμενους.

Με την εφαρμογή του μνημονίου 2 και της νέας αποικιοκρατικής δανειακής σύμβασης το βιοτικό επίπεδο θα πέσει στο 1/3 του 2009, η ανεργία θα εκτοξευτεί πάνω από 1,5 εκ., η δημόσια περιουσία θα απαλλοτριωθεί μέσα από τις αποκρατικοποιήσεις, οι υποδομές της χώρας, τα συστήματα παιδείας και υγείας θα καταστραφούν. Τα μέτρα του μνημονίου 2 μυρίζουν θάνατο κυριολεκτικά. Οι τοκογλύφοι-τραπεζίτες θα συγκεντρώνουν στον ειδικό λογαριασμό, που προβλέπεται, τα έσοδα από φόρους κ.ά., πρώτα θα αρπάζουν αυτοί τη μερίδα του λέοντος και αν μείνει τίποτα θα ικανοποιούνται οι ανάγκες σε υγεία, παιδεία, ασφάλιση και για μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων.

Αν είναι έτσι τα πράγματα και είναι έτσι, τότε η πολιτική ανάλυση της ΔΟΕ, το διεκδικητικό πλαίσιο και το πρόγραμμα δράσης είναι πολύ μακριά από την πραγματικότητα. Η λογική της πλειοψηφίας της ΔΟΕ ότι η κρίση είναι παγκόσμια και τι να κάνουμε, παρουσιάζει την κρίση σαν ένα πεπρωμένο ή θέλημα θεού. Έτσι μας προτείνουν να είμαστε ρεαλιστές!!! Άρα ας διαμαρτυρηθούμε κυρίως μέσω του «διαλόγου», αλλά προς θεού μην υπερβούμε τα εσκαμμένα δηλ. να μην θίξουμε τους κύριους υπεύθυνους τους καπιταλιστές, τους πολιτικούς υπηρέτες τους και το κράτος τους. Μας προτείνουν να είμαστε ρεαλιστές!!! Δηλαδή να πούμε στον άνεργο ότι θα παραμείνει για άγνωστο διάστημα άνεργος, στον φτωχό που δε θα έχει να αγοράσει τα φάρμακα να αποσυρθεί σε μια γωνιά και να πεθάνει, στις νέες γενιές τις πιο ειδικευμένες ότι πρέπει να χαθούν όπως σε καιρό πολέμου!!!

Η κρίση έχει όμως αιτίες και αυτές είναι η ίδια η λειτουργία του καπιταλιστικού συστήματος, που λειτουργεί με βάση το κέρδος και όχι τις ανάγκες της πλειοψηφίας της κοινωνίας. Άλλωστε όλη η ιστορία αυτού του συστήματος είναι γεμάτη από τέτοιες κρίσεις και πολέμους για το ξεπέρασμά τους.

Μόνο με ριζοσπαστικούς, ενωτικούς και αυτοοργανωμένους αγώνες εργαζόμενοι, νεολαία και φτωχοί μπορούμε να σωθούμε από τη βαρβαρότητα της καπιταλιστικής κρίσης και των μνημονίων. Αμφισβητώντας τη λογική του κέρδους και το καπιταλιστικό σύστημα και βάζοντας πάνω από όλα την επιβίωση της κοινωνίας και τις ανάγκες μας.

ΜΠΡΑΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΑΙΡΕΤΟΣ ΚΥΣΠΕ

Αγαπητό Προεδρείο της 81^{ης} Γ.Σ. του κλάδου

Αγαπητέ Πρόεδρε και μέλη του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

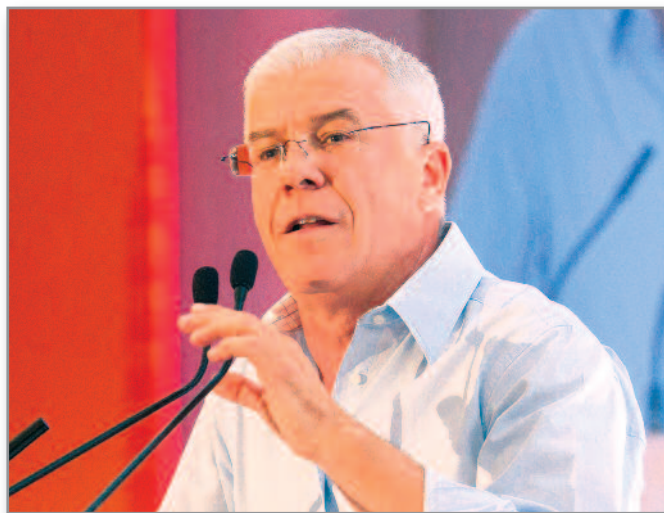
Αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι αντιπρόσωποι της 81^{ης} Γ.Σ. του κλάδου

Βλέποντας πίσω από το Προεδρείο το σύνθημα στο πανό της φετινής Συνέλευσης «90 χρόνια Δ.Ο.Ε., 90 χρόνια αγώνες» δεν μπορεί κανείς να μην κάνει μια στάση και να αναλογιστεί τις γενιές και γενιές των δασκάλων που έδωσαν μέχρι και τη ζωή τους για να στηθεί αυτό εδώ το συνδικάτο. **Η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας**. Προοδευτικοί παιδαγωγοί από τον Αλέξανδρο Δελμούζο, το Δημήτρη Γληνό και το Μιχάλη Παπαμαύρο, σπουδαίοι αγωνιστές όπως ο Νίκος Πλουμπίδης, Δάσκαλοι και Δασκάλες με κεφαλαίο το Δ., όπως η Έλλη Αλεξίου και η Ρόζα Ιμβριώτη, τίμησαν αυτόν εδώ τον κλάδο. Αυτόν τον κλάδο που όταν τον καλούσε το πατριωτικό του καθήκον έδινε πάντοτε το παρών. Είτε ήταν στη Γερμανική κατοχή, είτε στους αγώνες του Ι-Ι-4, είτε κατά τη διάρκεια της επτάχρονης δικτατορίας, είτε στη μεταπολίτευση με τους αγώνες του για δημοκρατία στην εκπαίδευση και στο σχολείο. **Αυτό το ιστορικό συνδικάτο, φίλες και φίλοι αντιπρόσωποι, έχουμε χρέος να το στηρίξουμε και να το δυναμώσουμε για να ανταποκριθεί στις δυσκολίες των καιρών σε μια εποχή που τα πάντα δίπλα μας καταρρέουν.**

Μ' αυτή την εισαγωγική παρατήρηση θα σας παραθέσω σήμερα τον απολογισμό της δράσης και της λειτουργίας μου στο ΚΥΣΠΕ για τη συνδικαλιστική χρονιά 2011-2012.

• Μια χρονιά που, κατά κοινή ομολογία, ήταν η χειρότερη για τους εργαζόμενους και τις κατακτήσεις τους – από τη μεταπολίτευση και μετά – αφού υπήρξε σάρωμα των εργασιακών – μισθολογικών – συνταξιοδοτικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων τους. Μια χρονιά που, στο χώρο της εκπαίδευσης, σηματοδεύτηκε από την **πρωτοφανή μείωση των δαπανών για την παιδεία, τους σχεδόν μηδενικούς μόνιμους διορισμούς, την απουσία σχολικών βιβλίων, κλπ.**

• Μια χρονιά κατά την οποία σημαντικοί Νόμοι ψηφίστηκαν, όπως ο 4024/2011 που, πέρα από την πρωτοφανή μείωση των μισθών μας, προβλέπει σύστημα αξιολόγησης που συνδέεται άμεσα με τη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη που αν επιτρέψουμε να εφαρμοσθεί θα είναι το οριστικό τέλος στο καθεστώς παιδαγωγικής ελευθερίας και δημοκρατίας που ζούμε τα τελευταία 30 χρόνια στην εκπαίδευση, μετά την κατάργηση του επιθεωρητή το 1982.

• Πέρα όμως από το Ν.4024/2011 και το 4038/2012 ψηφίστηκε από τον Υπουργό Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης ο Ν.4057/Ι4-3-2012 με τον οποίο καταργείται το ισχύον πειθαρχικό δίκαιο των Δ.Υ. Συγκεκριμένα αντικαθίσταται το κεφάλαιο ΣΤ' του μέρους Δ' του υπαλληλικού κώδικα. Στην ουσία καταργούνται οι αιρετοί εκπρόσωποι των εργαζομένων στα Πειθαρχικά Συμβούλια. Η αρμοδιότητα των πειθαρχικών έφυγε από τα Υπηρεσιακά Συμβούλια και πέρασε στα ειδικά Πειθαρχικά Συμβούλια.

• **Στην εκπαίδευση, εντός τριμήνου** από την ψήφιση του Νόμου δηλ. μέχρι 14/6/2012 έπρεπε να συσταθούν σε κάθε περιφερειακή Δ/ση Εκπαίδευσης ένα ή περισσότερα Πρωτοβάθμια Πειθαρχικά Συμβούλια (άρθρο 146B, άρθρο 6°).

• **Τα Πειθαρχικά Συμβούλια αποτελούνται:** α) από τον Πρόεδρο που είναι πάρεδρος του ελεγκτικού Συνεδρίου ή εφέτης ή πρόεδρος Πρωτοδικών, κλπ. που προτείνεται από τον πρόεδρο του οικείου δικαστηρίου ή της εισαγγελίας, β) ένα μέλος που είναι πάρεδρος ή δικαστικός αντιπρόσωπος του Νομικού Συμβουλίου του κράτους, οι οποίοι υποδεικνύονται από τον πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του κράτους, γ) έναν Δ/ντή Π.Ε. ή Δ.Ε. ο οποίος υπηρετεί στην περιφερειακή Δ/ση και υποδεικνύεται από τον Πρόεδρο του Β/θμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου ύστερα από κλήρωση.

• **Το Β/θμιο πειθαρχικό Συμβούλιο** αποτελείται από (1) Αντιπρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του κράτους, (4) Νομικούς Συμβούλους του κράτους, (2) εν ενεργεία προϊστάμενους γενικών Δ/σεων του Υπ. Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, (1) τον προϊστάμενο γενικής Διεύθυνσης που είναι αρμόδιος για θέματα προσωπικού του Υπουργείου στο οποίο υπάγεται η υπηρεσία που διαπράχθηκε το αδίκημα.

Το Β/θμιο πειθαρχικό χωρίζεται σε δυο τμήματα (1 από την α' περίπτωση, 2 από τη β' περίπτωση, 1 από τη γ' και ένα από τη δ'). Η θητεία είναι 2 έτη.

Ας φανταστούμε τι θα συμβαίνει όταν ένας συνάδελφος, κατά την κρίση του εκάστοτε προϊσταμένου, θα παραπεμπεται στο Πειθαρχικό Συμβούλιο, χωρίς να έχει την υποστήριξη του φυσικού του συμμάχου, του αιρετού εκπροσώπου του. Ας μην έχουμε, επίσης, καμιά αμφιβολία ότι θα βγάλουν τους αιρετούς εκπροσώπους μας από τα Υπηρεσιακά Συμβούλια που θα αποφασίζουν για τις απολύσεις. Γιατί, αλήθεια, ποιος αιρετός εκπρόσωπος των εργαζομένων θα συμφωνήσει με απολύσεις;

Είναι βέβαιο, πως ο θεσμός των αιρετών εκπροσώπων μας στα Υπηρεσιακά Συμβούλια κινδυνεύει άμεσα. Ένας θεσμός που στην εκπαίδευση καθιερώθηκε το 1927 και έσωσε γενιές και γενιές δασκάλων από απολύσεις και διώξεις. **(Θυμίζω τον πρώτο αιρετό του κλάδου τον Αρ. Ρουχωτά που παύθηκε επειδή δε συμφώνησε με τις απολύσεις δασκάλων που διώκονταν «επί κομμουνισμών», το 1927) και είναι το μάτι, το αυτί αλλά κυρίως η φωνή του οργανωμένου κλάδου στα Υπηρεσιακά Συμβούλια.** Γι' αυτό και ο κλάδος δε θα πρέπει σε καμιά περίπτωση να επιτρέψει τον περιορισμό των αρμοδιοτήτων των αιρετών στα Υπηρεσιακά Συμβούλια, αν πραγματικά θέλουμε να προστατεύσουμε τα δικαιώματα των συναδέλφων μας.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Τα θέματα που απασχόλησαν το ΚΥΣΠΕ και το Συμβούλιο Επιλογής Σχολικών Συμβούλων, τη φετινή χρονιά, ήταν: **οι αποσπάσεις, η επιλογή των Σχολικών Συμβούλων, οι μεταθέσεις, οι παραιτήσεις και οι μετατάξεις.** Θα αναφερθώ όμως και στους διορισμούς, παρ' ότι δεν είναι στις αρμοδιότητες του Κεντρικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

I. Αποσπάσεις

Την περσινή χρονιά έγινε μια μεγάλη τομή στο θέμα των αποσπάσεων. Έγιναν για πρώτη φορά στην ιστορία του κλάδου με αντικειμενική μοριοδότηση. Έτσι σταμάτησε ένα πελατειακό σύστημα που αναπτύχθηκε τα τελευταία πενήντα χρόνια και «πουλούνταν» ως εκδούλευση, από διάφορους, το αυτονόητο δικαίωμα του κάθε συναδέλφου στην απόσπαση. Θέση του κλάδου μας η μοριοδότηση, από το 1997, πραγματοποιήθηκε μετά από 15 χρόνια. Οι αποσπάσεις που έγιναν ήταν πολλές. Ικανοποιήθηκαν περίπου 5.000 αιτήσεις σε σύνολο 6.800, ποσοστό 76%. Διαψεύστηκαν έτσι όσοι έλεγαν ότι το σύστημα της μοριοδότησης έγινε για να μη γίνονται αποσπάσεις. Φέτος έγινε ένα ακόμα βήμα. Θα

γίνονται αποσπάσεις από ΚΕΔΥΥ και από ΠΥΣΠΕ/ΠΥΣΔΕ σε ΣΜΕΑΕ με αντικειμενική μοριοδότηση, ίδια μ' αυτή των αποσπάσεων της Γενικής Αγωγής.

• Βεβαίως, υπήρξαν από πλευράς Υπ. Παιδείας, και πάλι λάθη, παραλείψεις και απουσία στοιχειώδους οργάνωσης με αποτέλεσμα:

– **Οι πρώτες αποσπάσεις να γίνουν στις 31 Αυγούστου** (για πρώτη φορά με τόση καθυστέρηση), μια μέρα πριν την έναρξη του σχολικού έτους.

– **Να προηγηθούν οι πλεονάζοντες** με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί ένα απίστευτο αλαλούμ, αφού συνάδελφοι με ελάχιστα μόρια πήγαν σε περιοχές, όπου θα πήγαιναν άλλοι με πολύ περισσότερα μόρια.

– **Να γίνουν προσλήψεις αναπληρωτών** σε περιοχές, όπου δεν ικανοποιήθηκαν αιτήσεις για απόσπαση.

Να τονίσω βέβαια και το γεγονός ότι η πολιτική ηγεσία του Υπ. Παιδείας είχε αποφασίσει κατ' αρχήν να δώσει περίπου 300 αποσπάσεις, μετά έβαλε αυθαίρετα ως όριο τα 23 μόρια και χρειάστηκε παρέμβαση των δυο αιρετών και του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., προκειμένου να πετύχουμε αυτό τον αριθμό των αποσπάσεων.

Είναι βέβαιο, ότι στη μοριοδότηση των κριτηρίων των αποσπάσεων υπάρχουν αδικίες, οι οποίες πρέπει να διορθωθούν. Αυτό έγινε και πρόσφατα στην Επιτροπή που συμμετέχουμε εκ μέρους της Δ.Ο.Ε., παρότι δεν έγιναν δεκτές όλες οι προτάσεις μας. Εξάλλου τα κριτήρια των αποσπάσεων μπορούν κάθε χρόνο να αλλάζουν προς το δικαιότερο, αφού δεν προβλέπονται σε Νόμο, αλλά σε Υπουργική Απόφαση. Σε κάθε περίπτωση, όμως, η τομή που έγινε την περασμένη χρονιά στο θέμα των αποσπάσεων θα παραμείνει, αφού, κανείς πλέον δε θα επιχειρήσει να κάνει αποσπάσεις, στο μέλλον χωρίς μοριοδότηση.

ΠΟΙΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ ΕΓΙΝΑΝ ΣΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ

1. Χρόνια υπηρεσίας: Δόθηκε μεγαλύτερη βαρύτητα στα χρόνια υπηρεσίας, αφού πέρυσι υπολογίζονταν με 1 μόριο για κάθε έτος, ενώ φέτος υπολογίζονται κλιμακωτά: από 1-10 έτη 1 μόριο, από 10-20 έτη 1,5 μόρια, από 20 και πάνω 2 μόρια.

2. Συνυπηρέτηση εκπαιδευτικών με σύζυγο άνεργο: Μειώθηκαν από δύο σε ένα τα χρόνια της ανεργίας προκειμένου να δικαιούται κάποιος – α, συνυπηρέτηση με σύζυγο άνεργο. Επιπλέον, δεν απαιτείται να υπάρχει επιδοτούμενη ανεργία αλλά μόνο κάρτα ανεργίας από τον ΟΑΕΔ.

3. Ενιαίες περιοχές η Αθήνα και η Θεσσαλονίκη για συνυπηρέτηση: Τα ΠΥΣΠΕ των πόλεων Αθήνας (Α,Β,Γ,Δ) και Θεσσαλονίκης (Αν. Θεσσαλονίκης – Δυτ. Θεσσαλονίκης) θεωρούνται ως ενιαία περιοχή και υπολογίζονται οι

μονάδες συνυπηρέτησης σε όλα.

4. Διπλασιασμός μορίων για χρεία: τα μόρια λόγω χρείας που λαμβάνει κάποιος συνάδελφος διπλασιάζονται και από 6 γίνονται 12.

5. Συνεξέταση αιτήσεων: Για πρώτη φορά δίνεται η δυνατότητα συνεξέτασης αιτήσεων έγγαμων συναδέλφων, όπως γίνεται και στις μεταθέσεις.

Πέρα από τις παραπάνω αλλαγές που έγιναν και είναι θετικές προτάθηκαν στην επιτροπή και άλλες οι οποίες δεν έγιναν αποδεκτές όπως:

1. Η κατ' εξαίρεση απόσπαση των τρίτεκνων εκπαιδευτικών

2. Ο υπολογισμός της χιλιομετρικής απόστασης

3. Ο υπολογισμός της συνυπηρέτησης σε όλες τις περιοχές που ζητά ο εκπαιδευτικός απόσπαση.

4. Η δυνατότητα υποβολής αιτήσεων και από τους νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς.

2. Μεταθέσεις

Μετά τις λιγότερες μεταθέσεις, στην ιστορία της εκπαίδευσης, που έγιναν πέρυσι (2011: ικανοποιήθηκε το 15% των αιτήσεων) **τη φετινή χρονιά ο αριθμός ήταν αυξημένος κατά 10%. Ικανοποιήθηκε το 25% των αιτήσεων.** Ποσοστό και πάλι μικρό, αλλά σημαντικά ανεβασμένο από πέρυσι. Ικανοποιήθηκαν, επίσης, όλες οι αιτήσεις των συνα-

δέλφων που ανήκουν στις ειδικές κατηγορίες. Είναι γνωστό ότι οι μεταθέσεις γίνονται στα οργανικά κενά. Φέτος δόθηκαν και μερικά επιπλέον κενά αλλά πολύ λίγα. Ζητήσαμε να συμπεριληφθεί και ένα ποσοστό των λειτουργικών κενών, με βάση τον αριθμό των προσλήψεων αναπληρωτών σε κάθε περιοχή, κάτι που δεν έγινε δεκτό. Να τονίσω εδώ ότι οι αμοιβαίες μεταθέσεις, οι ενστάσεις που υποβλήθηκαν κλπ. δεν έχουν εξετασθεί ακόμη λόγω της αποχώρησής μας από το ΚΥΣΠΕ στις 8 και στις 11 Ιουνίου 2012.

Τα Π.Δ. 50/96 και 100/97 για τις μεταθέσεις χρειάζονται ριζική αναθεώρηση συναδελφοί:

• **Καταρχήν πρέπει** να καταργηθεί η διετία παραμονής στην οργανική θέση. Κατά τη γνώμη μου δε χρειάζεται κάποιος να έχει υπηρετήσει καθόλου στην οργανική του για να έχει δικαίωμα υποβολής αίτησης για μετάθεση. Αίτηση μπορεί να κάνει κάθε χρόνο και ανάλογα με τον αριθμό των μορίων του και των κενών θα μετατίθεται ή όχι.

• **Δεύτερο:** πρέπει να αναπροσαρμοσθεί το άρθρο 13 για το ποιοι εντάσσονται στις ειδικές κατηγορίες.

• **Τρίτο:** θα πρέπει να υπάρξει αναμοριοδότηση όλων των σχολικών μονάδων (1:12) με βάση τα σημερινά δεδομένα.

• **Τέταρτο:** θα πρέπει να αλλάξει η μοριοδότηση των επιμέρους κριτηρίων (χρόνια υπηρεσίας, παιδιά, συνυπηρέτηση, κλπ.)

Συγκριτικοί πίνακες μεταθέσεων 2011 – 2012

ΠΟΣΟΣΤΑ ΜΕΤΑΘΕΣΕΩΝ ΕΚΠ/ΚΩΝ Α/ΘΜΙΑΣ 2012			
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ	ΣΥΝΟΛΟ ΑΙΤΗΣΕΩΝ	ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΩΝ
ΑΓΓΛΙΚΗΣ	585	34	5,81%
ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ	821	41	4,99%
ΜΟΥΣΙΚΗΣ	167	11	6,59%
ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΙ	1675	737	44,00%
ΔΑΣΚΑΛΟΙ	5565	1320	23,72%
ΣΥΝΟΛΑ	8813	2143	24,32%

ΠΟΣΟΣΤΑ ΜΕΤΑΘΕΣΕΩΝ ΕΚΠ/ΚΩΝ Α/ΘΜΙΑΣ 2011			
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ	Σύνολο Αιτήσεων	Σύνολο Μεταθέσεων	Ποσοστά
Αγγλικής (ΠΕ 06)	655	26	3,97%
Φ. Αγωγής(ΠΕ 11)	900	11	1,22%
Μουσικής (ΠΕ 16)	179	9	5,03%
Νηπιαγωγοί (ΠΕ 60)	2302	863	37,49%
Δάσκαλοι (ΠΕ 70)	5536	551	9,95%
Σύνολο	9572	1462	15,25%

3. Επιλογή Σχολικών Συμβούλων

Με πρωτοφανή καθυστέρηση ξεκίνησε η διαδικασία επιλογής Σχολικών Συμβούλων και παρά την πρόβλεψη του Ν. 3848/2010 ότι προηγούνται στις επιλογές οι Σχ. Σύμβουλοι και ακολουθούν οι Δ/ντές Σχολικών Μονάδων, έγινε το αντίθετο. Υπενθυμίζω ότι ως αιρετός του ΚΥΣΠΕ μόλις ανέλαβα τα καθήκοντά μου με ανακοίνωσή μου από τις 13 Γενάρη 2011 ζήτησα την επίσπευση της όλης διαδικασίας, προκειμένου να ολοκληρωθούν οι επιλογές Σχ. Συμβούλων ως το τέλος Ιουνίου και να ακολουθήσουν οι επιλογές Δ/ντών Σχολικών Μονάδων. Δυστυχώς σε ότα μη ακουόντων. Το Υπ. Παιδείας επέδειξε πρωτοφανή καθυστέρηση μαζί με διάφορους βέβαια άλλους «φορείς» που επεδίωκαν την καθυστέρηση, πιστεύοντας ότι θα δοθεί παράταση θητείας

στους Συμβούλους. Όλα αυτά είχαν ως αποτέλεσμα να αποκλειστούν από τη διαδικασία όσοι επιλέχθηκαν ως Δ/ντές σχολικών μονάδων και να μείνουν περίπου οι μισοί.

Συγκεκριμένα: **Στη συνέντευξη έλαβαν μέρος 488 δάσκαλοι για 300 θέσεις, 139 Νηπιαγωγοί για 70 θέσεις και 66 συνάδελφοι Ειδικής Αγωγής για 18 θέσεις. Οι συνεντεύξεις ξεκίνησαν στα τέλη του Οκτώβρη (24 Οκτώβρη) και ολοκληρώθηκαν στα τέλη του Δεκέμβρη του 2011.**

Οφείλω να τονίσω, ότι το Συμβούλιο Επιλογής δεν εξυπηρέτησε καμιά απολύτως σκοπιμότητα και σεβάστηκε την αξιοπρέπεια και την προσωπικότητα του κάθε συναδέλφου. Τα αποτελέσματα της συνέντευξης πιστοποιούν με τον πλέον πασιφανή τρόπο την αλήθεια των όσων αναφέρω.

Στατιστικά συνέντευξης:

1. Προσχολικής Αγωγής – ΠΕ 60

Υποψήφιοι: 139

Βαθμολογία	Αριθμός Υποψηφίων	Ποσοστό	
Άριστα 15	49	35,25%	76,98%
14,00 – 14,99	58	41,73%	
13,00 – 13,99	27	19,40%	
έως 12,99%	5	3,60%	

2. Δημοτικής Εκπαίδευσης – ΠΕ 70 (και ειδικότητες δ/θμιας)

Υποψήφιοι: 488

Βαθμολογία	Αριθμός Υποψηφίων	Ποσοστό	
Άριστα 15	186	38,11%	86,27%
14,00 – 14,99	235	48,16%	
13,00 – 13,99	52	10,66%	
έως 12,99%	15	3,07%	

Στο Συμβούλιο Επιλογής τέθηκαν πολλά θέματα όπως: **τα θέματα της συνάφειας, της μοριοδότησης των επιμέρους κριτηρίων αλλά το κυριότερο ήταν οι μεταπτυχιακοί τίτλοι που αποκτήθηκαν στο εξωτερικό.**

Υπενθυμίζω ότι το Μάρτη του 2011 είχα ζητήσει από την πολιτική ηγεσία του Υπ. Παιδείας να αντιμετωπίσει το θέμα των μεταπτυχιακών τίτλων «μαϊμού», κάτι που είχε καταγγείλει επώνυμα και ο τότε Πρόεδρος του Συλλόγου Κ.&Ν. Χαλκιδικής. Έθεσα το θέμα στο Συμβούλιο Επιλογής να εξετάζονται στην ξένη γλώσσα και απερρίφθη.

Ύστερα από τις παρεμβάσεις μου και τη δημοσιότητα που πήρε το θέμα ψηφίστηκε νομοθετική ρύθμιση στο Ν.4001/2011, σύμφωνα με την οποία όσοι είχαν μεταπτυχιακούς τίτλους στο εξωτερικό θα έπρεπε να εξετασθούν

στην ξένη γλώσσα αν ήθελαν να λάβουν τα μόρια της γλώσσας. Αυτό ισχύει πλέον για τις επιλογές όλων των στελεχών (Δ/ντών Σχολικών Μονάδων, κλπ.).

Άμεσο αποτέλεσμα της ρύθμισης: Από τους 1103 περίπου συναδέλφους που έχουν μεταπτυχιακούς τίτλους στο εξωτερικό, στη διαδικασία της συνέντευξης ήρθαν 135 εκ των οποίων οι περισσότεροι είχαν υπηρετήσει ως αποσπασμένοι στο εξωτερικό. Σε μια περίπτωση υποψήφιος που είχε μεταπτυχιακό τίτλο στο εξωτερικό και εξετάστηκε, δε γνώριζε να απαντήσει στη γλώσσα που υποτίθεται ότι σπούδασε, ούτε σε πιο πανεπιστήμιο πήρε το μεταπτυχιακό. Βεβαίως, να τονίσω ότι στο Συμβούλιο Επιλογής κατατέθηκαν και τίτλοι πλαστοί (διδασκαλικό – πτυχίο Φιλοσοφικής) από δυο συναδέλφους. Έχει ασκηθεί σε βάρος

τους πειθαρχική διαδικασία και η μια νομίζω ότι απελύθη.

Απ' όλη τη διαδικασία επιλογής καταδείχθηκε ότι ο κλάδος έχει ένα αξιόμαχο επιστημονικό δυναμικό με πολλά προσόντα, το οποίο, όμως, μετά τη διαδικασία επιλογής «κάνεται». Γι' αυτό και πρέπει να συζητήσουμε εδώ τους λόγους για τους οποίους οι εκπαιδευτικοί δε νιώθουν τους Σχολικούς Συμβούλους κοντά τους.

Επιλογή Δ/ντών σχολικών μονάδων: Η επιλογή Δ/ντών σχολικών μονάδων έγινε και αυτή με βάση τις διατάξεις του Ν. 3848/2010. Ήταν πρωτοφανές το «μπαράζ» των εγκυκλίων που εκδόθηκαν από το Υπ. Παιδείας, αλληλοσυγκρουόμενων πολλές φορές. Αυτό δείχνει την πλήρη διάλυση της διοικητικής πυραμίδας του Υπ. Παιδείας σ' όλα τα επίπεδα. Πέρα όμως από τα παραπάνω, θέλω να τονίσω πως τα Συμβούλια Επιλογής Δ/ντών Σχολικών Μονάδων που επέλεξαν τους Δ/ντές Σχολείων σεβάστηκαν την αξιοπρέπεια και την προσωπικότητα των συναδέλφων. **Η μαγνητοφώνηση της συνέντευξης, η μελέτη περίπτωσης, αλλά, κυρίως, το γεγονός ότι οι δηλώσεις προτίμησης γίνονταν μετά την τελική ανακοίνωση των μορίων (και της συνέντευξης), βοήθησαν στο να μην «παιχτούν» τα παιχνίδια του παρελθόντος και να μην υπάρξουν επιλογές σκοπιμοτήτων.**

4. Διορισμοί – προσλήψεις αναπληρωτών

Παρά το γεγονός ότι οι μόνιμοι διορισμοί και οι προ-

σλήψεις αναπληρωτών δεν είναι στις αρμοδιότητες του ΚΥΣΠΕ, θα ήθελα να σας ενημερώσω για τα εξής:

• Όπως γνωρίζετε οι μόνιμοι διορισμοί των Π.Ε. τη χρονιά που πέρασε ήταν σχεδόν μηδενικοί (133 σύνολο). Οι προσλήψεις αναπληρωτών έφτασαν συνολικά τις **11.348** περίπου για όλες τις ειδικότητες. Εξ αυτών οι **9.300** πλήρους ωραρίου (κρατικού προϋπολογισμού και ΕΣΠΑ) και οι **2000**, περίπου, μειωμένου ωραρίου.

Παρακολουθώντας από κοντά την αγωνία αυτών των νέων ανθρώπων, προκειμένου να εργασθούν θα ήθελα να κάνω τις εξής προτάσεις – παρατηρήσεις:

1. Χρειάζεται να γίνει άμεσα διαγωνισμός του ΑΣΕΠ και για τη Γενική και για την Ειδική Αγωγή (στην Ειδική δεν έχει γίνει για 10 χρόνια), προκειμένου να υπάρξουν μόνιμες προσλήψεις και να μην καλύπτονται τα κενά με αναπληρωτές.

2. Οι προσλήψεις των αναπληρωτών πρέπει να γίνονται σε μια, το πολύ σε 2 φάσεις για να μην υπάρχουν αδικίες.

3. Να «ξεκλειδώσουν» οι πίνακες προϋπηρεσίας μετά τις 30/6/2010.

4. Να καταργηθεί η «ποινή» της διετούς διαγραφής από τους πίνακες.

5. Να υπάρχει δυνατότητα συνυπηρέτησης των αναπληρωτών, όπως γίνεται και στις μεταθέσεις και δυνατότητα αμοιβαίας απόσπασης.

α. Προσλήψεις αναπληρωτών εκπαιδευτικών στην Π.Ε. 2011-12

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΑΠΟ Γ.Λ.Κ.			
Κλάδος	Προσλήψεις Πλήρους Ωραρίου	Προσλήψεις Μειωμένου Ωραρίου	Σύνολο Προσλήψεων
ΠΕ70-Δάσκαλοι	2.446	0	2.446
ΔΘΓ-Δασκάλα Θρησκείας & Γλώσσας	0	1	1
ΠΕ60-Νηπιαγωγοί	1.823	0	1.823
ΠΕ06-Αγγλικής Γλώσσας	305	324	629
ΠΕ05-Γαλλικής Γλώσσας	0	114	114
ΠΕ07-Γερμανικής Γλώσσας	0	275	275
ΠΕ08-Καλλιτεχνικών	0	78	78
ΠΕ11-Φυσικής Αγωγής	61	74	135
ΠΕ16-Μουσικής	121	246	367
ΠΕ18.41-Δραματικής Τέχνης	0	5	5
ΠΕ19_20-Πληροφορικής	8	348	356
ΠΕ32-Θεατρικών Σπουδών	0	95	95
ΣΥΝΟΛΟ	4.764	1.560	6.324

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ Ε.Σ.Π.Α.			
Κλάδος	Προσλήψεις Πλήρους Ωραρίου	Προσλήψεις Μειωμένου Ωραρίου	Σύνολο Προσλήψεων
ΠΕ70-Δάσκαλοι για Πρόγραμμα Εξειδικευμένης Εκπ/κής Υποστήριξης	469	0	469
ΠΕ60-Νηπιαγωγοί για Πρόγραμμα Εξειδικευμένης Εκπ/κής Υποστήριξης	0	0	0
ΠΕ06-Αγγλικής Γλώσσας	312	43	355
ΠΕ08-Καλλιτεχνικών	542	78	620
ΠΕΙΙ-Φυσικής Αγωγής	126	31	157
ΠΕΙ6-Μουσικής	395	36	431
ΠΕΙ8.4Ι-Δραματικής Τέχνης	50	5	55
ΠΕΙ9_20-Πληροφορικής	238	97	335
ΠΕ32-Θεατρικών Σπουδών	452	95	547
ΠΕ70-Δάσκαλοι για Τάξεις Υποδοχής Τ.Υ. ΖΕΠ	412	0	412
ΠΕΙΙ-Φυσικής Αγωγής για Ζώνη Εκπ/κής Προτεραιότητας	0	5	5
ΠΕΙ9_20-Πληροφορικής για Ζώνη Εκπ/κής Προτεραιότητας	1	9	10
ΠΕΙ8.4Ι-Δραματικής Τέχνης για Ζώνη Εκπ/κής Προτεραιότητας	0	1	1
ΠΕΙ6-Μουσικής για Ζώνη Εκπ/κής Προτεραιότητας	1	3	4
ΠΕ08-Καλλιτεχνικών για Ζώνη Εκπ/κής προτεραιότητας	0	8	8
ΠΕ70-Δάσκαλοι για Ζώνη Εκπ/κής Προτεραιότητας	6	0	6
ΠΕ60-Νηπιαγωγοί για Ζώνη Εκπ/κής Προτεραιότητας	3	0	3
ΠΕ32-Θεατρικών Σπουδών για Ζώνη Εκπ/κής Προτεραιότητας	0	7	7
ΣΥΝΟΛΟ	3.007	418	3.425
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	7.771	1.978	9.749
ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ			
	ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΑΠΟ Γ.Λ.Κ.	ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ Ε.Σ.Π.Α.	ΣΥΝΟΛΑ
ΠΕ7Ι-Δάσκαλοι	963	262	1225
ΠΕ6Ι-Νηπιαγωγοί	232	124	356
ΠΕΙ6-Μουσικής	12	-	12
ΠΕΙΙ-Φυσικής Αγωγής	6	-	6
ΣΥΝΟΛΟ	1213	386	1599
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ			11.348

β. Μόνιμοι διορισμοί στην Π.Ε. 2011-12

Ειδικότητα	Σύνολο
Δάσκαλοι	50 (8 ειδική κατηγορία)
Νηπιαγωγοί	61 (6 ειδική κατηγορία)
Αγγλικής	16
Φυσικής Αγωγής	6
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	133

5. Παραιτήσεις – μετατάξεις

Εγκρίθηκαν όλες οι αιτήσεις παραίτησης που υποβλήθηκαν πλην εκείνων που εξετάσαμε στις 21/3/2012 και στις 4/4/2012 από τους συναδέλφους μας, κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς. Συγκεκριμένα από το Σεπτέμβριο του 2011 μέχρι και το Μάρτη του 2012 **εγκρίθηκαν 261 αιτήσεις παραίτησης**. Σας ενημερώνω, επίσης, ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.6 εδαφ.β' του άρθρου 329 του Ν.4072/2012 οι παραιτήσεις των εκπαιδευτικών Π.Ε. και Δ.Ε. πρέπει να γίνονται από 1 Ιουλίου μέχρι τις 10 Ιουλίου κάθε έτους και όχι **ως τις 10 Αυγούστου, όπως ίσχυε μέχρι τώρα**.

Οι παραιτήσεις που εγκρίθηκαν, ομόφωνα, από το ΚΥΣΠΕ στις 21 Μαρτίου και στις 4 Απριλίου δεν υπογράφηκαν από την πολιτική ηγεσία. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την αποχώρησή μας από το ΚΥΣΠΕ στις 8 Ιουνίου, αλλά και στις 11 Ιουνίου, ύστερα από απόφαση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.. Η υπηρεσιακή Υπουργός Παιδείας εξέδωσε μια ανακοίνωση που διαστρεβλώνει πλήρως την πραγματικότητα. Τεράστια ευθύνη για τη μη υπογραφή έχει η αρμόδια Δ/ση του Υπ. Παιδείας η οποία εισηγήθηκε αρνητικά. Να μην υπογραφούν δηλ. οι παραιτήσεις επειδή διαταράσσεται η εύρυθμη λειτουργία των σχολείων. Σε κάθε περίπτωση, συνάδελφοι, ο κλάδος πρέπει να διαφυλάξει το στοιχειώδες συνταγματικό δικαίωμα του κάθε εκπαιδευτικού να αποχωρεί από την υπηρεσία όταν κρίνει ότι οι συνθήκες είναι ευνοϊκότερες γι' αυτόν.

Σε εκκρεμότητα βρίσκονται οι μετατάξεις, αφού το ΚΥΣΠΕ δε συνεδρίασε μετά τις 11 Ιουνίου.

Συνάδελφισσες, συνάδελφοι,

Αυτά ήταν τα θέματα με τα οποία ασχολήθηκε το ΚΥΣΠΕ τη συνδικαλιστική χρονιά που πέρασε.

Θέλω να ευχαριστήσω το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για τη συνεργασία που είχαμε, σε όλα τα θέματα, και ιδιαίτερα για την άμεση παρέμβασή του στο θέμα των αποσπάσεων, καθώς, επίσης, να ευχαριστήσω τους αιρετούς των ΑΠΥΣΠΕ και των ΠΥΣΠΕ με τους οποίους επικοινωνούσαμε όλη τη χρονιά και ιδιαίτερα στις περιφερειακές συσκέψεις που είχαμε σε αρκετές περιοχές της χώρας και μας βοήθησαν σημαντικά με τις παρατηρήσεις και τις προτάσεις που κατέθεταν.

Πιστεύω ακράδαντα ότι σε όλα σχεδόν τα θέματα μπορούμε να συνεννοηθούμε, αφού όλοι εδώ μέσα υπηρετούμε τα συμφέροντα της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών. Με σεβασμό στη διαφορετική άποψη, στην ιδεολογική – πολιτική τοποθέτηση του καθενός μας, μπορούμε να οικοδομήσουμε την ΕΝΟΤΗΤΑ ΜΑΣ πάνω στα προβλήματα που είναι τεράστια, αλλά κοινά, και να διεκδικήσουμε όλοι μαζί λύσεις σ' αυτά.

Η 81^η Γ.Σ. του κλάδου είναι ίσως η σημαντικότερη στην ιστορία του, μετά τη μεταπολίτευση. Το συνδικαλιστικό κίνημα βάλλεται από παντού γιατί τα συνδικάτα είναι οι μόνοι φορείς αντίστασης σ' αυτή τη λαίλαπα, σ' αυτή τη βαρβαρότητα που ζούμε. Ας προσπαθήσουμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ να τα δυναμώσουμε, προκειμένου να μπορέσουν να αντισταθούν σ' αυτά που έρχονται.

Σας ευχαριστώ

ΠΑΛΗΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

ΑΙΡΕΤΟΣ ΚΥΣΠΕ

Φίλε Πρόεδρε της Γ.Σ. του κλάδου μας,
Αγαπητοί συνάδελφοι και συνεργάτες του Δ.Σ. της ΔΟΕ,
Φίλες και φίλοι αντιπρόσωποι των συλλόγων όλης της
χώρας,

Εύχομαι η Γ.Σ., μέσα από τις διαδικασίες ενός γόνιμου
και δημιουργικού διαλόγου, να έχει τη μέγιστη δυνατή επι-
τυχία στις εργασίες της, έτσι ώστε τα αποτελέσματα να α-
νταποκρίνονται στην αγωνία, στις προσδοκίες και στα ο-
ράματα των χιλιάδων συναδέλφων μας που υπηρετούν τη
δημόσια εκπαίδευση.

Πιστεύω πως όλοι μας έχουμε συνειδητοποιήσει πως η
Γ.Σ. πραγματοποιείται σε μια χρονική περίοδο ιδιαίτερα κρί-
σιμη για την ελληνική κοινωνία, για τους εργαζόμενους της
χώρας μας, για την εκπαίδευση και τους εκπαιδευτικούς.

Οι εκπαιδευτικοί, όπως και ολόκληρη η ελληνική κοινω-
νία, παρακολουθούν με έντονη αγωνία αλλά και ελπίδα τις
μετεκλογικές διεργασίες και προσδοκούν θετικές εξελίξεις.

Αναμένουν μια αλλαγή πολιτικής σ' όλα τα επίπεδα. Ανα-
μένουν μια νέα πορεία που θα βελτιώσει τη σημερινή κα-
τάσταση, που θα δώσει ελπίδα για το αύριο των παιδιών
μας, της πατρίδας μας.

Σ' αυτή τη στιγμή οι αποφάσεις μας, οι ενέργειές μας, ο
λόγος μας πρέπει να έχουν στόχο την ανατροπή της πολι-
τικής που μας υποβάθμισε οικονομικά, που μας περιόρισε
τα εργασιακά μας δικαιώματα, που μας περιόρισε τα α-
σφαλιστικά και συνταξιοδοτικά μας δικαιώματα, που μας υ-
ποβάθμισε ως εκπαιδευτικούς και υποβάθμισε και τη δη-
μόσια εκπαίδευση.

Συναδέλφισσες – συνάδελφοι

Ως εκπαιδευτικοί και πολίτες αυτής της χώρας ζήσαμε
και ζούμε πρωτόγνωρες καταστάσεις.

Αφού η πολιτική που ακολουθήθηκε τα τελευταία χρό-
νια προκάλεσε έναν οικονομικό και όχι μόνο Αρμαγεδ-
δώνα.

Με αποτέλεσμα σήμερα ουδείς να είναι σε θέση να
προσδιορίσει τις συνέπειες αυτής της πολιτικής.

Το σίγουρο είναι πως η Ελληνική Οικονομία βυθίστηκε
στη θανάσιμη παγίδα της ύφεσης και η κοινωνία συνθλί-
φθηκε.

Ζήσαμε και ζούμε μια συντελεσμένη καταστροφή με
συνέπειες που πληθύνονται και μεγεθύνονται σαν χιονο-
στιβάδα.

Σήμερα ουδείς αμφισβητεί πως εκατοντάδες χιλιάδες
συμπολίτες μας βιώνουν τον εφιάλτη της ανεργίας, μεταξύ
αυτών και χιλιάδες εκπαιδευτικοί.

Εκατοντάδες χιλιάδες ζουν κάτω από τα όρια της φτώ-
χειας, μεταξύ αυτών και χιλιάδες εκπαιδευτικοί.

Εκατοντάδες χιλιάδες οδηγούνται σε απόγνωση και κα-
τάθλιψη, μεταξύ αυτών και εκπαιδευτικοί.

Το μοντέλο ζωής που γνώρισε η Ελλάδα της μεταπολί-
τευσης κατέρρευσε σε ελάχιστο χρόνο. Η σοσιαλιστική κυ-
βέρνηση κατάφερε να μας οδηγήσει δεκαετίες πίσω, κα-
ταργώντας ιστορικές κατακτήσεις.

Η ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Όλα θυσιάστηκαν στο βωμό μιας υποτιθέμενης προ-
σπάθειας εξοικονόμησης πόρων.

Δυστυχώς δεν έχουμε συνειδητοποιήσει τις αλλαγές
που επήλθαν και εξακολουθούν να επέρχονται. Αλλαγές
που άλλοτε θα προκαλούσαν σεισμικές αντιδράσεις.

Αλήθεια, ποιος από εμάς θα σκεφτόταν, ότι να το πί-
στευε, πως ο μισθός ενός νεοδιόριστου εκπαιδευτικού α-
πό 1.100 € θα πήγαινε στα 600 €. Ποιος θα σκεφτόταν πως
και τα 600 € θα συνδέονταν με ένα βαθμολόγιο και μια
μορφή αξιολόγησης, που μας γυρίζουν δεκαετίες πίσω; Μια
αξιολόγηση που ο κλάδος όχι μόνο δε θα δεχθεί, αλλά εί-
μαι σίγουρος πως με τον αγώνα του δε θα επιτρέψει να ε-
φαρμοστεί.

Συνδυάστε το μισθό μας με τα χαράτσια, με τους φό-
ρους και την καθημερινή οικονομική αφαίμαξη που συντε-
λείται μέσω της κατάργησης της παρεχόμενης ιατροφαρ-
μακευτικής περίθαλψης για να πειστούμε πως ο έλληνας
εκπαιδευτικός, ζώντας κάτω από τα όρια της φτώχειας και
αδυνατώντας να ζήσει με αξιοπρέπεια, κλήθηκε να προ-
σφέρει τις υπηρεσίες του σ' ένα σχολείο υποβαθμισμένο.
Ένα σχολείο χωρίς βιβλία, χωρίς θέρμανση, με λειτουργικές
δαπάνες που δεν επέτρεπαν ούτε την αγορά κιμωλιών.

Ναι, αυτή είναι η πραγματικότητα. Η κα. Διαμαντοπούλου, η υπουργός της φωτοτυπίας, θυσιάσε στο βωμό εξοικονόμησης πόρων το Δημόσιο σχολείο. Ο στόχος της λιγότερα σχολεία, λιγότεροι και κακοπληρωμένοι εκπαιδευτικοί είχε ως αποτέλεσμα:

- Βιαστικά και ανεύθυνα να προχωρήσει σε καταργήσεις, συγχωνεύσεις και υποβιβασμούς σχολείων, όχι με βάση παιδαγωγικά κριτήρια, αλλά την εξοικονόμηση εκπαιδευτικού προσωπικού.

- Να προχωρήσει στην αναστολή λειτουργίας της μετεκπαίδευσης, για την «εξοικονόμηση» 1.500 εκπαιδευτικών, θυσιάζοντας έναν θεσμό 90 χρόνων.

- Να συρρικνώσει και να απαξιώσει το ολοήμερο σχολείο.

Συνδυάστε τα παραπάνω μέτρα:

- με τη μη χορήγηση νέων εκπαιδευτικών αδειών
- με την κατάργηση των γραφείων εκπαίδευσης
- με τον περιορισμό των αποσπάσεων στο εξωτερικό
- με τη μη εγγραφή 60.000 προνηπίων στα Δημόσια νηπιαγωγεία
- με την ακύρωση αντισταθμιστικών δράσεων και αναλογιστείτε τις επιπτώσεις στην ποιότητα της εκπαίδευσης, αλλά και στους διορισμούς, στις μεταθέσεις, στις αποσπάσεις, στις μετατάξεις.

Θυμηθείτε τους 130 διορισμούς στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση το 2011, που προκάλεσαν σοκ, αφού ο Μ.Ο. της τελευταίας δεκαετίας ήταν 3.110 εκπαιδευτικοί, δηλαδή 96% λιγότεροι, για να κατανοήσετε τις επιπτώσεις της πολιτικής Διαμαντοπούλου.

Επιπτώσεις που τις βιώσαμε και στις υπηρεσιακές μεταβολές των εκπαιδευτικών.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Συγκεκριμένα

Φέτος, μετά από τη συνεργασία που είχαμε με το Διευθυντή του Γραφείου του κ. Μπαμπινιώτη, προχωρήσαμε στις μεταθέσεις των εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης από περιοχή σε περιοχή με βάση τα κενά που οι Διευθυντές Εκπαίδευσης προσδιόρισαν.

Το ποσοστό ικανοποίησης των αιτήσεων μετάθεσης ανήλθε στο 24,32%, έναντι 15,25% της προηγούμενης χρονιάς. Ιδιαίτερα των δασκάλων από 9,97% ανήλθε στο 23,72%.

Ταυτόχρονα ικανοποιήθηκαν όλες οι αιτήσεις μετάθεσης συναδέλφων που ανήκαν στην ειδική κατηγορία, εναντίον με πέρυσι που η απύθμενη αναληγσία και η έλλειψη ανθρωπιάς της πολιτικής ηγεσίας δεν τις ικανοποίησαν.

Η αύξηση του ποσοστού σε σχέση με το περσινό ποσοστό, γιατί σε σχέση με το Μ.Ο. της τελευταίας δεκαετίας

απέχει πολύ, είχε ως αποτέλεσμα την έντονη αντίδραση της υφυπουργού και των παρατρεχάμενων.

Απίστευτο κι όμως αληθινό.

Είναι αλήθεια πως την παρουσία της στο Υπουργείο την αντιληφτήκαμε με την παρέμβαση της στο θέμα μεταθέσεων. Να την χαίρονται όσοι την εκλέγουν.

Η στάση και η απειλή αποχώρησης από το Συμβούλιο με ταυτόχρονη καταγγελία σταμάτησαν την επιθυμία τους για μεταθέσεις στα περσινά επίπεδα.

Είναι να απορεί κανείς για το μένος κατά των εκπαιδευτικών.

Το ΚΥΣΠΕ για άλλη μια χρονιά αντιμετώπισε το πρόβλημα της ένταξης εκπαιδευτικών στην Ειδική κατηγορία. Συνάδελφοι με σοβαρότατα προβλήματα υγείας [82% αναπηρία] δεν εντάχτηκαν.

Με αφορμή το συγκεκριμένο πρόβλημα επιτρέψτε μου να κάνω κάποιες προτάσεις που αφορούν την αναγκαιότητα αλλαγής του νομοθετικού πλαισίου μεταθέσεων.

Συγκεκριμένα πρέπει άμεσα να προχωρήσουμε:

- στην κατάργηση της υποχρεωτικής διετούς παραμονής στον τόπο διορισμού και θεμελίωσης δικαιώματος μετάθεσης. Σήμερα που ο εκπαιδευτικός αντιμετωπίζει πρόβλημα επιβίωσης δεν χρειάζονται απαγορευτικές διατάξεις που του στερούν το δικαίωμα να βρεθεί μια ώρα γρηγορότερα κοντά στην οικογένειά του, κοντά στον τόπο συμφερόντων του.
- Στην τροποποίηση του άρθρου 13 του Π.Δ. 50/96 για την ένταξη νέων ασθενειών ίσης ή μεγαλύτερης βαρύτητας με τις υπάρχουσες στη σχετική νομοθεσία. Είναι ντροπή, συνάδελφοι με 82% αναπηρία να μην υπάγονται στην ειδική κατηγορία μεταθέσεων.
- Στην αναμοριοδότηση όλων των κριτηρίων και ιδιαίτερα της μοριοδότησης των χρόνων υπηρεσίας.
- Στην αντιμετώπιση του λαβύρινθου της ισχύουσας νομοθεσίας των μεταθέσεων για ΣΜΕΑΕ και ΚΕΔΔΥ.
- Στη θεσμοθέτηση συγκεκριμένων κριτηρίων μετάθεσης σε Διαπολιτισμικά, Μειονοτικά και Πειραματικά σχολεία.
- Και τέλος στην αναμοριοδότηση όλων των σχολικών μονάδων και την καταγραφή των δυσπρόσιτων σχολείων.

Σας ενημερώνω πως οι αμοιβαίες μεταθέσεις και οι ενστάσεις μεταθέσεων που έχουν υποβληθεί θα συζητηθούν στο συμβούλιο της Δευτέρας.

ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ

Σ' ότι αφορά τις αποσπάσεις εκπαιδευτικών από ΠΥΣΠΕ σε ΠΥΣΠΕ αβίαστα μπορώ να πω πως δυστυχώς η χρονιά που διανύουμε (2011 – 2012) δεν έχει προηγούμενο σχετικά με την έλλειψη ουσιαστικού προγραμματισμού, για

την ανευθυνότητα, ανικανότητα σκοπιμότητα, αναλγησία και έλλειψη ανθρωπιάς εκ μέρους της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου μας.

Για πρώτη φορά, τουλάχιστον τα τελευταία 30 χρόνια, η πρώτη φάση των αποσπάσεων ολοκληρώθηκε μια μέρα πριν την έναρξη του σχολικού έτους.

Για πρώτη φορά η διοίκηση σε συνεννόηση με την πολιτική ηγεσία δεν έδινε στους αιρετούς τα κενά με βάση τα οποία θα πραγματοποιούνταν οι αποσπάσεις. Αρκούνταν σε γενικόλογες τοποθετήσεις και η προσπάθειά τους ήταν αποκάλυπτα προκλητική με στόχο τον πλήρη έλεγχο του αριθμού των αποσπάσεων.

Χρειάστηκε και η παρέμβαση της ΔΟΕ για να πραγματοποιηθεί η α' φάση των αποσπάσεων.

Σε όσα κωμικοτραγικά συνέβησαν στις περσινές αποσπάσεις, σημειώστε **την κατά προτεραιότητα απόσπαση των δήθεν πλεοναζόντων**, την πρόσληψη αναπληρωτών σε περιοχές που δεν είχαν ικανοποιηθεί αιτήσεις συναδέλφων με 2-3 παιδιά και σοβαρά προβλήματα, και κυρίως την αυθαίρετη διαγραφή ονομάτων από τις προτάσεις του ΚΥΣΠΕ από την κα. Διαμαντοπούλου και πέστε μου ειλικρινά αν είχα δίκαιο ή όχι στις καταγγελίες μου για την πολιτική ηγεσία που τόνιζα την έλλειψη προγραμματισμού, την ανευθυνότητα, την αναλγησία, την απύθμενη προκλητικότητα, κ.ά.

Στα όσα πρωτοφανή, ανεπίτρεπτα και απαράδεκτα διαδραματίστηκαν στο Υπουργείο Παιδείας σημειώστε ως θετικό την μοριοδότηση των κριτηρίων απόσπασης.

Εδώ ξεκαθαρίζω πως και τα προηγούμενα χρόνια οι αποσπάσεις πραγματοποιούνταν με κριτήρια (αριθμό παιδιών, χρόνια υπηρεσίας, λόγοι υγείας, κα.)

Πάντως και στις περσινές αποσπάσεις το ΚΥΣΠΕ ομόφωνα πρότεινε και αποσπάσεις έξω από την προβλεπόμενη διαδικασία για σοβαρούς λόγους και η πλειοψηφία με άνωθεν εντολές πρότεινε και αποσπάσεις χωρίς κριτήρια. Η φετινή χρονιά τελείωσε με παράπονα και απόλυτα δικαιολογημένες διαμαρτυρίες συναδέλφων.

Οι αποσπάσεις των εκπαιδευτικών θα έπρεπε να αντιμετωπίζονται με ιδιαίτερη προσοχή και υπευθυνότητα, ιδιαίτερα σήμερα που χιλιάδες συνάδελφοί μας βιώνουν εξαιρετικά προβλήματα εξαιτίας της οικονομικής εξαθλίωσης.

- Οι αποσπάσεις πρέπει να πραγματοποιηθούν φέτος εγκαίρως
- Στις περιοχές που δεν θα ικανοποιηθούν αιτήσεις απόσπασης εκπαιδευτικών να μην προσληφθούν αναπληρωτές
- Οι αποσπάσεις των ειδικοτήτων Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης να προηγηθούν αυτών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.
- Δικαίωμα αίτησης απόσπασης θα πρέπει να δοθεί σ' ό-

λους τους εκπαιδευτικούς, ακόμα και στους νεοδιόριστους, αν αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα.

- Με βάση την εγκύκλιο, στις κατά προτεραιότητα αποσπάσεις υπάγονται μεταξύ άλλων και οι σύζυγοι προσωπικού δημοτικής αστυνομίας. Εν τοιαύτη περίπτωση γιατί δεν πρέπει να υπαχθούν στις κατ' εξαίρεση αποσπάσεις και οι σύζυγοι εκπαιδευτικών;

Τέλος θεωρώ δεδομένη την αναμοριοδότηση των κριτηρίων για ένα πιο δίκαιο σύστημα αποσπάσεων.

Κλείνοντας το θέμα των αποσπάσεων, θέλω να τονίσω πως οι αποσπάσεις των εκπαιδευτικών δεν εξυπηρετούν μόνο τους ίδιους αλλά και την υπηρεσία και το δημόσιο σχολείο και δεν νομίζω ότι χρειάζεται ιδιαίτερη ανάλυση για να γίνει κατανοητό.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

Μετά το θρίαμβο της ημετεροκρατίας, παρεοκρατίας, της φαυλότητας και της αναξιοκρατίας που επικράτησαν στις επιλογές Διευθυντών Εκπαίδευσης το 2010, ακολούθησαν οι επιλογές Συντονιστών Εκπαίδευσης Εξωτερικού, οι επιλογές Διευθυντών Σχολείων και τέλος οι επιλογές Σχολικών Συμβούλων.

- Στην επιλογή Συντονιστών Εκπαίδευσης δυστυχώς επικράτησε η λογική της ημετεροκρατίας αδιαφορώντας για την αναγκαιότητα να επιλεγούν οι καταλληλότεροι, ώστε η εκπροσώπηση της χώρας μας στο εξωτερικό να έχει το μέγιστο δυνατό αποτέλεσμα προς όφελος των ελληνοπαίδων εξωτερικού.
- Στην επιλογή Διευθυντών Σχολείων η τότε πολιτική ηγεσία, αφού έθεσε υπό πλήρη έλεγχο τα συμβούλια επιλογής για να έχει το μέγιστο επιθυμητό αποτέλεσμα, θυσίασε κι εδώ την αξιοκρατία στο βωμό μικροπαραταξιακών συμφερόντων, επιβεβαιώνοντας την προσπάθεια της πολιτικής ηγεσίας για πλήρη έλεγχο της διοικητικής πυραμίδας της εκπαίδευσης.

Η επιλογή Σχολικών Συμβούλων ολοκληρώθηκε αρχές Ιανουαρίου, με αποκλεισμούς, διαμαρτυρίες και παράπονα.

Η επιλογή Σχολικών Συμβούλων έγινε σίριαλ αφού αντί να προηγηθεί όλων των άλλων επιλογών στελεχών εκπαίδευσης, εντέλει πραγματοποιήθηκε μετά τις επιλογές Διευθυντών Εκπαίδευσης και Διευθυντών Σχολείων. Είναι αυτονόητο πως λόγοι πολιτικής σκοπιμότητας επέβαλαν την παραπάνω διαδικασία.

Το μελανότερο γεγονός στην επιλογή Σχολικών Συμβούλων αποτέλεσε ο αποκλεισμός υποψηφίων που ανέλαβαν καθήκοντα Διευθυντών Σχολείων και μάλιστα εν μέσω της διαδικασίας με βάση τροπολογία που κατατέθηκε το καλοκαίρι. Μια ακόμη απόδειξη του τρόπου λειτουργίας της πρώην Υπουργού αφού έναν νόμο που

η ίδια κατέθεσε και ψήφισε τον κατάντησε κουρελόχαρτο θυσιάζοντας τον στο βωμό των κομματικών σκοπιμοτήτων.

575 δάσκαλοι (ποσοστό μεγαλύτερο του 50% των υποψηφίων) αξιόλογοι, με προσόντα και διάθεση προσφοράς υποχρεώθηκαν να θέσουν εαυτούς εκτός διαδικασίας. **Οι σκοπιμότητες επικράτησαν της λογικής.** Εύλογες οι διαμαρτυρίες και τα παράπονα των αποκλεισθέντων.

Από τους 563 δασκάλους, 153 νηπιαγωγούς και τους 77 υποψηφίους Ειδικής Αγωγής που συμμετείχαν τελικά στη διαδικασία υπέβαλαν ενστάσεις για τη μοριοδότηση 362 συνάδελφοι για 617 λόγους. Κυρίως οι ενστάσεις αφορούσαν το συγγραφικό έργο (203) και τους τίτλους σπουδών (91). Από τις παραπάνω ενστάσεις έγιναν δεκτές 215.

Ταυτόχρονα, υπήρξαν 30 αλλαγές στη μοριοδότηση υποψηφίων μετά από επανέλεγχο, 30 αλλαγές κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων καθώς επίσης και 5 αλλαγές μετά το πέρας των συνεντεύξεων.

Με βάση τις ενστάσεις και το Ν. 3848/2010, θέλω να επισημάνω τα εξής:

- Τα κέντρα και τα παράκεντρα λειτούργησαν ικανοποιητικά στην προσπάθεια ενημέρωσης του συμβουλίου με στοιχεία που άγνωστο από πού αντλούσαν, προκειμένου να αφαιρεθούν μόρια από συγκεκριμένους υποψηφίους (...)
- **Η συνάφεια των περιεχομένων των διδακτορικών και μεταπτυχιακών επιδέχεται πολλών ερμηνειών και κατ' επέκταση αμφισβητήσεων.** Εύλογες οι διαμαρτυρίες πολλών υποψηφίων.

Επίσης, είναι άδικο ένας διδακτορικός ή μεταπτυχιακός τίτλος που κρίνεται μη συναφής με τις Επιστήμες της Αγωγής ή τη Διοίκηση της Εκπαίδευσης να μη μοριοδοτείται αλλά όπως προβλέπεται από το Ν. 3848/10 να μοριοδοτείται με 3 μονάδες πτυχίο ΤΕΙ ή Πανεπιστημίου ανεξάρτητα από συνάφεια. Εύλογες οι διαμαρτυρίες και τα παράπονα των συναδέλφων, αλλά, δυστυχώς, αυτό προβλέπονταν από την κείμενη νομοθεσία.

- Η αξιολόγηση του συγγραφικού έργου έγινε με βάση τις προϋποθέσεις που προέβλεπε ο Ν.3848/10 και ανεξάρτητα από την ποιότητα του έργου.

Κύριο ρόλο στη μοριοδότηση του συγγραφικού έργου έπαιξε η ποσότητα και όχι η ποιότητα.

Εύλογο να διαμαρτύρονται αυτοί που πίστευαν πως είχαν αξιόλογο και ποιοτικό συγγραφικό έργο.

Οι συνεντεύξεις πραγματοποιήθηκαν σε καλό κλίμα. Χωρίς αυτό, βεβαίως, να οφείλεται όπως ισχυρίζονται «κάποιοι» στη μαγνητοφώνηση των συνεντεύξεων, αφού, κατά τη γνώμη μου, **η μαγνητοφώνηση έγινε για το «θεαθήναι», για επικοινωνιακούς λόγους.**

Απόδειξη, ένα χρόνο μετά την επιλογή των Διευθυντών Εκπαίδευσης η υπηρεσία σε αίτημά μου για χορήγηση των

μαγνητοφωνημένων πρακτικών του παραπάνω Συμβουλίου Επιλογής απάντησε εγγράφως πως **«δεν μπορεί επί του παρόντος να ικανοποιηθεί επειδή δεν έχει ξεκινήσει η διαδικασία της απομαγνητοφώνησης...»**

Άραγε, τότε σκοπεύουν να ξεκινήσει αυτή η διαδικασία; Την επόμενη δεκαετία; Το ίδιο ακριβώς θα συμβεί και με τα μαγνητοφωνημένα πρακτικά του Συμβουλίου Επιλογής Σχολικών Συμβούλων.

Οι συνεντεύξεις σε συνδυασμό με τα μοριοδοτούμενα κριτήρια έδωσαν τη δυνατότητα να διαπιστώσουμε για άλλη μια φορά πως ο Κλάδος διαθέτει ένα αξιόλογο και αξιόμαχο δυναμικό.

Αμέσως μετά την επιλογή Σχολικών Συμβούλων προχωρήσαμε στην επιλογή προϊσταμένων επιστημονικής και παιδαγωγικής καθοδήγησης, χωρίς σαφή και ενιαία κριτήρια, αλλά και με παράτυπες επιλογές, αφού όσοι εξ αυτών ήταν Υποδιευθυντές ΠΕΚ και με βάση γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του κράτους δεν μπορούσαν να επιλεγούν ως προϊστάμενοι καθοδήγησης. Τα συμπεράσματα δικά σας.

Ενδεχομένως αυτό να ωχριά μπροστά στην προδήλως παράνομη, κατά την άποψή μου, τοποθέτηση συναδέλφου σε θέση Σχολικού Συμβούλου χωρίς συμμετοχή στη διαδικασία επιλογής, επικαλούμενη την ρουσφετολογική διάταξη του Ν.3879/10.

Και εδώ θέλω να εκφράσω δημόσια και το παράπονό μου γιατί ούτε η ΔΟΕ, ούτε κανείς άλλος πήρε θέση.

Αλήθεια συμφωνεί κανείς πως ο καθένας μπορεί να ερμηνεύει κατά το δοκούν την κείμενη νομοθεσία για την εξυπηρέτηση ημετέρων;

Αλήθεια συμφωνεί κανείς με μια άκρως ρουσφετολογική διάταξη με βάση την οποία κομματικά στελέχη που τοποθετήθηκαν σε διάφορες θέσεις με τη λύση της σχέσης εργασίας τους σ' αυτές τις θέσεις να υπηρετούν ως Σχ. Σ. και μάλιστα στις περιοχές που επιθυμούν;

Τότε, γιατί δεν υπήρξε αντίδραση;

Η ΔΟΕ, έστω και τώρα, να απαιτήσει την άμεση κατάργηση της συγκεκριμένης ρουσφετολογικής διάταξης και ταυτόχρονα να ζητήσει την αποκατάσταση της νομιμότητας σ' ότι αφορά την τοποθέτηση συναδέλφου σε θέση Σχολικών Συμβούλων.

Κλείνοντας το κεφάλαιο επιλογές πρέπει να τονίσω την αδήριτη ανάγκη η ΔΟΕ να συζητήσει και να διαμορφώσει θέσεις σχετικά με την επιλογή των στελεχών εκπαίδευσης, καθώς επίσης και για τον ρόλο τους, ώστε να προστατευτούν οι θεσμοί προς όφελος της εκπαίδευσης αλλά και των υπηρετούντων τους θεσμούς και επιτέλους να σταματήσει το «ράβε ξήλωνε» που συνδέετε με τις αλλαγές των Κυβερνήσεων.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Ένα άλλο θέμα που απασχόλησε το ΚΥΣΠΕ ήταν οι παραιτήσεις των εκπαιδευτικών.

Κατ' επανάληψη έχω τονίσει την αντισυνταγματικότητα του νόμου.

Ο περιορισμός στις παραιτήσεις των εκπαιδευτικών κατά τη διάρκεια του διδακτικού έτους δεν εξυπηρετεί κανέναν.

Η μόνη δέσμευση θα έπρεπε να είναι η ενημέρωση των υπηρεσιών ένα μήνα πριν την παραίτηση για την κάλυψη του κενού που θα δημιουργηθεί.

Ως ΚΥΣΠΕ, είναι γνωστό, πως κάνουμε δεκτές όλες τις παραιτήσεις των συναδέλφων μας κατά τη διάρκεια του διδακτικού έργου.

Τις τελευταίες παραιτήσεις που εγκρίθηκαν από το ΚΥΣΠΕ στις 21/3/12 και 4/4/12, με αποκλειστική ευθύνη της πρώην υφυπουργού την αρμοδιότητα των οποίων είχε, δεν υπογράφηκαν.

Δυστυχώς και η υπηρεσιακή υπουργός, όχι μόνο δεν τις υπέγραψε, αλλά ο Διευθυντής της απείλησε με παραπομπή το Συμβούλιο στον επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης για μη εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας με σκοπό να ευνοηθούν εκπαιδευτικοί.

Φανταστείτε να έμεναν μετά τις εκλογές, ποια θα ήταν η συμπεριφορά τους.

Ο περιορισμός δε που μπήκε στην υποβολή αιτήσεων από 1 έως 10/7 καταλαβαίνεται ποιους εξυπηρετεί.

Η ΔΟΕ άμεσα πρέπει να ζητήσει την άρση κάθε διάταξης που περιορίζει το δικαίωμα του εκπαιδευτικού να παραιτείται όποτε εκείνος κρίνει σκόπιμο και ωφέλιμο για τον ίδιο.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

Σας ενημερώνω πως από την 1/9/2011 το Συμβούλιο Επιλογής Διευθυντών Εκπαίδευσης και από τις 24/2/2012 το Συμβούλιο Επιλογής Σχολικών Συμβούλων δεν λειτουργούν. Με αποτέλεσμα πολλά θέματα να παραμένουν σε εκκρεμότητα.

Η αδιαφορία της πρώην πολιτικής ηγεσίας στα ύψη.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ - Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΙΡΕΤΟΥ

Ως γνωστό με βάση το Ν.4057/12 παύουν οι αιρετοί να συμμετέχουν στα πειθαρχικά Συμβούλια. Τις επιπτώσεις θα τις δούμε σύντομα.

Με αφορμή αυτή την ενέργεια της προηγούμενης κυβέρνησης που αποσκοπεί στην υποβάθμιση του κύρους και του ρόλου των αιρετών, επιτρέψτε μου να τονίσω την αδήριτη ανάγκη το Συνδικαλιστικό Κίνημα με ομοφωνία και ομοψυχία να στηρίξει το θεσμό των αιρετών εκπροσώπων του κλάδου μας σ' όλα τα επίπεδα.

Οι αιρετοί σ' όλα τα συμβούλια με συνέπεια και αίσθημα ευθύνης αγωνίζονται για την ισονομία και την ίση μεταχείριση όλων, χωρίς διακρίσεις, περιφρουρώντας την αξιοπρέπεια και την προσωπικότητα των εκπαιδευτικών.

Η εκπροσώπηση των εργαζομένων στα κέντρα λήψης των αποφάσεων που τους αφορούν προάγει τους δημοκρατικούς θεσμούς και εμπνέει στους εκπροσωπούμενους αίσθημα ασφάλειας και απονομής δικαιοσύνης.

Επομένως είναι χρέος όλων μας να υπερασπιστούμε και να προστατεύσουμε το θεσμό του αιρετού. Το θεσμό που επιβλήθηκε με αγώνες από τον κλάδο, που υφάνθηκε με τα οράματα του κλάδου.

Αν κάποιοι δεν ανταποκρίνονται στο ρόλο και την αποστολή τους και με τη συμπεριφορά τους, με τις ενέργειές τους προκαλούν, απομονώστε τους.

Το θεσμό όμως κρατείστε τον ψηλά.

Σ' ότι μ' αφορά με όραμα, αποφασιστικότητα, συνέπεια και αίσθημα ευθύνης θα συνεχίσω να προσφέρω τις υπηρεσίες μου στον κλάδο, με την ελπίδα πως δε θα διαψεύσω τις προσδοκίες της παράταξης μου της Δ.Α.Κ.Ε./Π.Ε., που με την ψήφο των μελών της υπηρετώ αυτό το θεσμό, αλλά κυρίως να μη διαψεύσω τις προσδοκίες όλων των συναδέλφων μου ανεξάρτητα του που ανήκουν.

Θα είμαι πάντα στη διάθεσή σας, πάντα κοντά στον κάθε συνάδελφο για κάθε δίκαιο και νόμιμο αίτημά του και ταυτόχρονα θα συνεχίσω να παλεύω μαζί σας ώστε το Συνδικαλιστικό Κίνημα να αλλάξει, να βρει τη χαμένη του ταυτότητα, να αποκτήσει κύρος, ζωντάνια, δύναμη, αποτελεσματικότητα, να κεφαλαιοποιήσει τη συσσωρευμένη οργή και αγανάκτηση των συναδέλφων σε δύναμη αποτελεσματικής παρέμβασης.

Κλείνοντας, εύχομαι ειλικρινά η 81^η Γ.Σ. μέσα από τις διαδικασίες ενός γόνιμου και δημιουργικού διαλόγου να έχει τη μέγιστη δυνατή επιτυχία στις εργασίες της, έτσι ώστε στο τέλος των εργασιών να πέμψει ένα μήνυμα ενότητας, αισιοδοξίας, τόλμης, αποφασιστικότητας, αγωνιστικότητας προς όλες τις κατευθύνσεις για να έχει την ελπίδα υπεράσπισης της παιδείας ως ύψιστου αγαθού, να στηρίξει και να ενισχύσει τη δημόσια εκπαίδευση, να ανατρέψει όλες τις αντιεκπαιδευτικές πολιτικές, να διεκδικήσει την έμπρακτη αναγνώριση του ρόλου και της αποστολής μας ως λειτουργών της εκπαίδευσης και να αποτρέψει ταυτόχρονα τυχών νέα καταϊγίδα αντιλαϊκών μέτρων.

Όλοι μαζί μπορούμε. Το οφείλουμε στα παιδιά μας. Το όραμά μας για μια καλύτερη παιδεία, για μια καλύτερη Ελλάδα πρέπει να γίνει έργο μας.

Ευχαριστώ τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ, όλους εσάς τους αντιπροσώπους και μέσω υμών όλους τους συναδέλφους μας για τη συνεργασία.

Πάντα στη διάθεσή σας. Ευχαριστώ.

Ι. ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 2011 - 2012

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 2^ο (22 – 23 Ιανουαρίου 2012)

Θέμα: «Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε.»

Παρόντες: όλα τα μέλη της Ε.Ε. της Δ.Ο.Ε. (Αμανάκης Νίκος, Πρόεδρος - Στρίκας Κων/νος, Αντιπρόεδρος - Πεκλιβανίδης Νεόφυτος, Γραμματέας – Ντέμος Αντώνιος, Μέλος – Ρέππα Ντίνα, Μέλος).

Στην Αθήνα και στα γραφεία της Δ.Ο.Ε., η Ελεγκτική Επιτροπή της Δ.Ο.Ε., τη Δευτέρα 23 και την Τρίτη 24 Ιανουαρίου 2012, συνεδρίασε, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου Νίκου Αμανάκη, με θέμα:

«Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα από 2/6/11 έως 31/12/11».

Η Ελεγκτική Επιτροπή, αφού μελέτησε την Έκθεση του Λογιστή κ. Κων/νου Χουλιάρα, ζήτησε διευκρινίσεις, τόσο από τον Ταμία της ΔΟΕ, όσο και από τους υπαλλήλους του Λογιστηρίου.

Οι διευκρινίσεις δόθηκαν με κάθε λεπτομέρεια.

Η Ε.Ε. διαπίστωσε τα παρακάτω:

Τα λογιστικά βιβλία, τα βιβλιάρια καταθέσεων, τα Γραμμάτια Είσπραξης και τα Εντάλματα Πληρωμών έχουν καλώς και είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα της Πολιτείας και της ΔΟΕ.

Τα δεδομένα της Ταμειακής Κατάστασης, έχουν ως εξής:

Υπόλοιπο 1.06.11		244.768,02 ευρώ	
Συν: Εισπράξεις (2/6 -31/12/2011)			
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	1.568.350,98 ευρώ		
Έσοδα Κεφαλαίων	5.033,74 ευρώ		
Επιχορηγήσεις-Εισφορές	2.858,20 ευρώ		
Αχρεωστήτως εισπραχθέντα	8.242,00 ευρώ	1.584.484,92 ευρώ	
Σύνολο			1.829.252,94 ευρώ

Μείον: Πληρωμές (2/6-31/12/2011)

Διάφορα Έξοδα	1.030.438,61 ευρώ		
Παροχές Τρίτων	70.472,51 ευρώ		
Έξοδα Δ.Σ., Ελεγκτικής Επιτροπής & Αιρετών	85.541,19 ευρώ		
Αμοιβές Προσωπικού	52.426,41 ευρώ		
Αμοιβές στους Συνεργάτες & Τρίτους	7.514,70 ευρώ		
Δαπάνες Εκδόσεων	70.179,88 ευρώ		
Αγορά Παγίων & Τεχν. Εξοπλ.	6.890,51 ευρώ		
Αχρεωστήτως καταβληθέντα	36.844,00 ευρώ		
Ασφαλιστικοί Οργανισμοί (Ι.Κ.Α.)	29.903,40 ευρώ		
Υποχρεώσεις από Φόρους -Τέλη	8.455,53 ευρώ		
Διάφοροι Φόροι - Τέλη	2.685,00 ευρώ	1.401.351,74 ευρώ	
Υπόλοιπο			427.901,20 ευρώ

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Alpha Bank - Λογ/σμός Ταμειευτηρίου Νο 120-002101-040191	47.589,88 ευρώ
A.T.E. - Λογ/σμός Ταμειευτηρίου Νο 017-01-005548-96	73.498,94 ευρώ
A.T.E. - Λογ/σμός Προθεσμίας	158.139,43 ευρώ
A.T.E. - Λογ/σμός ΔΗΜΗΤΡΑ Νο 017-01-012020-03	105.743,50 ευρώ
Ταμείο - εκκρεμότητες	42.929,45 ευρώ
ΣΥΝΟΛΟ	427.901,20 ευρώ

Αφού ολοκληρώθηκε ο έλεγχος όλων των παραστατικών καθώς και της απόφασης του Δ.Σ. για περιστολή των δαπανών, με βάση την απόφαση της 80ης Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Μετά την εισήγηση του Προέδρου, το λόγο πήραν τα μέλη της Ε.Ε. και μετά από διεξοδική συζήτηση κατέληξε:

- 1) Το Δ.Σ. με απόφασή του το Σεπτέμβριο του 2011 εξειδίκευε την απόφαση της 80ης Γενικής Συνέλευσης για περιστολή των δαπανών κατά 20% και την θέτει σε εφαρμογή από τον Οκτώβριο του 2011.
- 2) Όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που καταγράφονται, είναι σύμφωνες με τον προϋπολογισμό που ψηφίστηκε στην 80η Γ.Σ. του κλάδου και τις αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
- 3) Τηρούνται με σχολαστικότητα όλα τα παραστατικά στοιχεία που προβλέπονται από το νόμο και είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα.
- 4) Δεν διαπιστώθηκε καμιά παρατυπία ή συγκεκριμένη σπατάλη.
- 5) Επισημαίνουμε τα παρακάτω:
 - α) Σε τιμολόγια εκτύπωσης ή αποστολής υλικού να επισυνάπτεται το έντυπο εκτύπωσης ή αποστολής ή όταν αυτό δεν είναι δυνατό λόγω όγκου να αναγράφονται τα στοιχεία του συγκεκριμένου εντύπου.
 - β) Να περιορισθεί στο μικρότερο δυνατό αριθμό η δαπάνη για ακυρώσεις-αλλαγές εισιτηρίων και όπου αυτό γίνεται να αιτιολογείται.
 - γ) Επισημαίνουμε την ηθική στάση αλλά και την ευσυνειδητή και ορθή διαχείριση και εργασία των υπαλλήλων του Λογιστηρίου και της Γραμματείας της Δ.Ο.Ε.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος υπερψηφίζεται από τους Νίκο Αμανάκη, Κων/νο Στρίκα, Πεκλιβανίδη Νεόφυτο και Ντέμο Αντώνη. Ενών καταψήφίζεται από το μέλος της Ε.Ε. Ντίνα Ρέππα, η οποία άμεσα θα καταθέσει έγγραφη δήλωση που θα επισυνάπτεται στο πρακτικό. Η Ντίνα Ρέππα υπερψηφίζει τις προτάσεις της Ε.Ε. που αναφέρονται στην παράγραφο 5 εδάφια α,β.

Το πρακτικό γράφτηκε, διαβάστηκε και υπογράφεται:

Ο Πρόεδρος
Αμανάκης Νίκος

Ο Αντιπρόεδρος
Στρίκας Κων/νος
Τα μέλη
Ντέμος Αντώνης
Ρέππα Ντίνα

Ο Γεν. Γραμματέας
Πεκλιβανίδης Νεόφυτος

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 3^ο (8 – 9 Ιουνίου 2012)

Θέμα: «Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε.»

Παρόντες: όλα τα μέλη της Ε.Ε. της Δ.Ο.Ε. (Αμανάκης Νίκος, Πρόεδρος - Στρίκας Κων/νος, Αντιπρόεδρος - Πechλιβανίδης Νεόφυτος, Γραμματέας – Ντέμος Αντώνιος, Μέλος – Ρέππα Ντίνα, Μέλος).

Στην Αθήνα και στα γραφεία της Δ.Ο.Ε., συνεδρίασε η Ελεγκτική Επιτροπή της Ομοσπονδίας, την Παρασκευή 8 και Σάββατο 9 Ιουνίου 2012, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου, με θέμα:

«Έλεγχος της οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα από 1/1 έως 1/6/2012».

Η Ελεγκτική Επιτροπή, αφού μελέτησε την Έκθεση του Λογιστή – Ελεγκτή κ. Κων/νου Χουλιάρα, ζήτησε διευκρινίσεις, τόσο από τον Ταμία της ΔΟΕ, όσο και από τους υπαλλήλους του Λογιστηρίου.

Οι διευκρινίσεις δόθηκαν με κάθε λεπτομέρεια.

Η Ελεγκτική Επιτροπή διαπίστωσε λοιπόν τα ακόλουθα:

Τα Λογιστικά Βιβλία, τα Βιβλιάρια Καταθέσεων, τα Γραμμάτια Είσπραξης και τα Εντάλματα Πληρωμών, έχουν καλώς και είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα της Δ.Ο.Ε..

Τα δεδομένα της Ταμειακής Κατάστασης, έχουν ως εξής:

Υπόλοιπο 31.12.11

427.901,20 ευρώ

Συν: Εισπράξεις (1/1 -1/6/2012)

Συνδρομές Συλλόγων-Μελών

305.177,81 ευρώ

Έσοδα Κεφαλαίων

3.028,49 ευρώ

Αχρεωστήτως εισπραχθέντα

1.232,00 ευρώ

309.438,30 ευρώ

Σύνολο

737.339,50 ευρώ

Μείον: Πληρωμές (1/1-1/6/2012)

Διάφορα Έξοδα

198.019,48 ευρώ

Παροχές Τρίτων

51.110,91 ευρώ

Έξοδα Δ.Σ., Ελεγκτικής Επιτροπής & Αιρετών

67.341,04 ευρώ

Αμοιβές Προσωπικού

48.200,09 ευρώ

Αμοιβές στους Συνεργάτες & Τρίτους

6.033,66 ευρώ

Δαπάνες Εκδόσεων

10.350,80 ευρώ

Αγορά Παγίων & Τεχν. Εξοπλ.

4.404,28 ευρώ

Ασφαλιστικοί Οργανισμοί (Ι.Κ.Α.)

26.294,38 ευρώ

Υποχρεώσεις από Φόρους -Τέλη

13.056,37 ευρώ

Διάφοροι Φόροι - Τέλη

2.635,00 ευρώ

Σύνολο

427.446,01 ευρώ

Υπόλοιπο

309.893,49 ευρώ

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Alpha Bank - Λογ/σμός Ταμιευτηρίου Νο 120-002101-040191

10.001,88 ευρώ

A.T.E. - Λογ/σμός Ταμιευτηρίου Νο 017-01-005548-96

81.221,48 ευρώ

A.T.E. - Λογ/σμός Προθεσμίας

159.625,93 ευρώ

A.T.E. - Λογ/σμός ΔΗΜΗΤΡΑ Νο 017-01-012020-03

28.168,50 ευρώ

Ταμείο - εκκρεμότητες

30.875,70 ευρώ

ΣΥΝΟΛΟ

309.893,49 ευρώ

Αφού ολοκληρώθηκε ο έλεγχος όλων των παραστατικών, καθώς και των αποφάσεων του ΔΣ για περιστολή των δαπανών με βάση την απόφαση της 80ης Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Μετά την εισήγηση του Προέδρου, το λόγο πήραν όλα τα μέλη της Ελεγκτικής Επιτροπής και μετά από διεξοδική συζήτηση κατέληξαν:

1. Διαπιστώθηκε ότι τα έξοδα της ΔΟΕ έχουν ελαττωθεί σε ποσοστό μεγαλύτερο του 20% που είχε αποφασιστεί στην 80η Γενική Συνέλευση, τουλάχιστον συγκριτικά με το αντίστοιχο προηγούμενο διαχειριστικό εξάμηνο.
2. Όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που καταγράφονται, είναι σύμφωνες με τον προϋπολογισμό που ψηφίστηκε στην 80η Γ.Σ. του κλάδου και τις αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
3. Τηρούνται με σχολαστικότητα όλα τα παραστατικά στοιχεία που προβλέπονται από το νόμο και είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα.
4. Δεν διαπιστώθηκε καμιά παρατυπία ή συγκεκριμένη σπατάλη.
5. Με έγγραφό μας (το οποίο επισυνάπτουμε) καταθέτουμε 5(πέντε) προτάσεις προς το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για την ομαλότερη λειτουργία του ταμείου.
6. Επισημαίνουμε την ηθική στάση αλλά και την ευσυνείδητη και ορθή διαχείριση και εργασία των υπαλλήλων του Λογιστηρίου και της Γραμματείας της Δ.Ο.Ε.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος υπερψηφίζεται από τους Νίκο Αμανάκη, Κων/νο Στρίκα, Πechλιβανίδη Νεόφυτο και Ντέμο Αντώνη. Ενώ καταψηφίζεται από το μέλος της Ε.Ε. Ντίνα Ρέππα, η οποία άμεσα θα καταθέσει έγγραφη δήλωση που θα επισυνάπτεται στο πρακτικό.

Η Ντίνα Ρέππα υπερψηφίζει τις προτάσεις της Ε.Ε. που αναφέρονται στην παράγραφο 5 του παρόντος πρακτικού.

Το παραπάνω πρακτικό, αφού γράφτηκε, υπογράφεται από τα μέλη της Ε.Ε.:

Ο Πρόεδρος
Αμανάκης Νίκος

Ο Αντιπρόεδρος
Στρίκας Κων/νος
Τα μέλη
Ντέμος Αντώνης
Ρέππα Ντίνα

Ο Γεν. Γραμματέας
Πechλιβανίδης Νεόφυτος

ΕΣΟΔΑ

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ			ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
					Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
1		<u>ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΑΠΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΧΡΗΣΗ</u> Σύνολο αποθεματικών 1-6-11 Αυτά αναλύονται σε: 1) Διαθέσιμα σε μετρητά και καταθέσεις για την εξυπηρέτηση του τακτικού προϋπολογισμού της Δ.Ο.Ε. 2) Αποθεματικό για την αγορά ακινήτου		244.768,02		244.760		244.768,02
2		<u>ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ- ΜΕΛΩΝ</u>				2.942.000		1.873.528,79
	α'	Χρήσης 2011-2012			1.566.000		430.639,81	
	β'	Παλαιών Χρήσεων			1.370.000		1.440.171,57	
	γ'	Μεμονωμένες Συνδρομές			6.000		2.717,41	
3		<u>ΕΣΟΔΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ</u>				22.000		8.062,23
	α'	Τόκοι Τακτ. Αποθεματικού			8.000		2.431,01	
	β'	Τόκοι Αποθεματικού Αγοράς Ακινήτου			14.000		5.631,22	
4		<u>ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΝΤΑ</u>				80.000		9.474,00
	α'	Εγγυοδοσίες Προμηθευτών			5.000		-	
	β'	Καταθέσεις για ενίσχυση αναξιοπαθούντων			30.000		-	
	γ'	Εισπραχθέντα αχρεωστήτως από Συλλόγους			5.000		-	
	δ'	Επιστροφή δανείων Τακτικών Υπαλλήλων			10.000		-	
	ε'	Επιστροφή λοιπών δανείων			20.000		9.474,00	
	στ'	Λοιπά αχρεωστήτως εισπραχθέντα			10.000		-	
5		<u>ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ - ΑΩΡΕΕΣ - ΕΙΣΦΟΡΕΣ</u>				78.000		3.758,20
	α'	Επιχορηγήσεις Εκπαιδευτικών Συνεδρίων			30.000		-	
	β'	Λοιπές επιχορηγήσεις			15.000		1.500,00	
	γ'	Δωρεές			9.000		-	
	δ'	Εισφορές-Εκτακτες συνδρομές			12.000		-	
	ε'	Εκτακτη συνδρομή για αγορά ακινήτου			12.000		2.258,20	
		Λογ/σμοί τάξεως πιστωτικοί						914,77
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ						2.140.506,01

ΕΞΟΔΑ

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ			ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
					Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
1		<u>ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ</u>				1.864.950		1.253.508,09
	α'	Έξοδα Γενικών Συνελεύσεων			120.000		96.951,97	
	β'	Οδοιπορικά αντιπροσώπων			550.000		465.507,61	
	γ'	Συμμετοχή σε υπερκείμενες Οργανώσεις			320.000		226.318,92	
	δ'	Εκπαιδευτικά και λοιπά Συνέδρια			110.000		41.247,61	
	ε'	Έξοδα Παιδαγωγικών Ερευνών			110.000		106.789,73	
	στ'	Κινητοποιήσεις για διεκδίκηση αιτημάτων			550.000		252.800,66	
	ζ'	Δικαστικά έξοδα			15.000		3.716,00	
	η'	Δημόσιες σχέσεις -Εκδηλώσεις			11.600		11.868,51	
	θ'	Δημοσιεύσεις & λοιπά έξοδα τύπου			10.000		11.297,15	
	ι'	Δαπάνες Οικον. Ελέγχου			2.500		513,70	
	ια'	Επαφές & σχέσεις με Οργ. Εξωτερικού			12.000		-	
	ιβ'	Κοινωνικές παροχές			6.000		5.915,00	
	ιγ'	Κοινόχρηστες δαπάνες			11.500		7.738,82	
	ιδ'	Γραφική ύλη-Εντυπα-Φωτ/κά			9.600		11.828,22	
	ιε'	Έρανοι – Φιλοδορήματα – Φιλοξενία			1.800		983,95	
	ιστ'	Διάφορα μικροέξοδα			1.450		1.459,26	
	ιζ'	Αγορά αναλωσίμων			4.500		4.645,06	
	ιη'	Απρόβλεπτα έξοδα			4.000		1.950,00	
	ιθ'	Έξοδα καθαριότητας			3.000		1.975,92	
	κ'	Επιτροπές Μελέτης Ειδικών Θεμάτων			12.000		-	
2		<u>ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ</u>				185.500		96.583,42
	α'	Τηλεφωνικά -Τηλεγραφικά			60.000		49.635,63	
	β'	Ταχυδρομικά			12.000		3.541,88	
	γ'	Φωτισμός			9.000		8.112,00	
	δ'	Ύδρευση			1.500		194,50	
	ε'	Συντήρηση και μεταρρύθμιση ακινήτων			40.000		7.933,25	
	στ'	Συντήρηση επίπλων και λοιπού εξοπλισμού			29.000		17.350,68	
	ζ'	Συντήρηση και βιβλιοδεσία βιβλίων και συγγραμμάτων			1.500		1.107,00	
	η'	Έξοδα Βιβλιοθήκης			1.500		-	
	θ'	Ασφάλιστρα			12.000		5.489,29	
	ι'	Δαπάνες βελτίωσης κοινοχρήστων χώρων			14.000		-	
	ια'	Λοιπές παροχές τρίτων			5.000		3.219,19	

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ			ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
					Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
3		<u>ΑΜΟΙΒΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ</u>				194.000		176.620,20
	α'	Αμοιβές Τακτικών Υπαλλήλων			148.000		141.285,16	
	β'	Εργοδοτικές εισφορές			46.000		35.335,04	
4		<u>ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ & ΤΡΙΤΩΝ</u>				20.000		13.153,75
	α'	Αμοιβές Ειδ. Συνεργατών			14.000		12.093,75	
	β'	Αμοιβές Τρίτων			6.000		1.060,00	
5		<u>ΕΞΟΔΑ Δ.Σ. - ΕΛΕΓΚ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ -ΑΙΡΕΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ</u>				207.500		153.782,23
	α'	Έξοδα κίνησης Δ.Σ.			95.000		88.926,36	
	β'	Έξοδα στέγασης Δ.Σ.			35.000		24.000,00	
	γ'	Έξοδα κίνησης Αιρετών Συμβούλων			14.000		9.900,00	
	δ'	Έξοδα στέγασης Αιρετών Συμβούλων			12.000		6.000,00	
	ε'	Περιοδείες Δ.Σ.			10.000		-	
	στ'	Έξοδα οικοσκευών			8.000		200,00	
	ζ'	Λοιπά έξοδα Δ.Σ. & Αιρετών			18.500		15.541,87	
	η'	Έξοδα Ελεγκτικής Επιτροπής			15.000		9.214,00	
6		<u>ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ</u>				232.000		80.530,68
	α'	Διδασκαλικό Βήμα			120.000		65.112,85	
	β'	Επιστημονικό Βήμα			80.000		15.417,83	
	γ'	Λοιπές Εκδόσεις			32.000		-	
7		<u>ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ & ΤΕΧΝΟΛ. ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ</u>				191.000		11.294,79
	α'	Αγορά επίπλων & λοιπού εξοπλισμού			35.000		11.294,79	
	β'	Αγορά βιβλίων και συγγραμμάτων			1.000		-	
	γ'	Αγορά ακινήτου			155.000		-	
8		<u>ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝΤΑ</u>				80.000		36.844,00
	α'	Επιστροφή εγγυήσεων προμηθευτών			5.000		-	
	β'	Ενίσχυση αναξιοπαθούντων			30.000		-	
	γ'	Επιστροφή πιστωτικών υπολοίπων Συλλόγων			5.000		-	
	δ'	Χορήγηση μικροδανείων σε υπαλλήλους ΔΟΕ			10.000		-	
	ε'	Λοιπά δάνεια			20.000		36.844,00	
	στ'	Λοιπά αχρεωστήτως καταβληθέντα			10.000		-	

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ			ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
					Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
9		<u>ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΦΟΡΟΙ-ΤΕΛΗ</u>				6.000		8.295,36
10		<u>ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΣΕ ΝΕΑ ΧΡΗΣΗ</u>				385.810		309.893,49
		Αποθεματικό Τακτικού Προϋπολογισμού Αποθεματικό για την αγορά ακινήτου					143.683,36 166.210,13	
		Λογ/σμοί τάξεως χρεωστικοί						-
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ						2.140.506,01

<u>ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΙΚΟΝ. ΧΡΗΣΗΣ 2011-2012</u>		
2.6.2011 - 1.6.2012		
α)	Υπόλοιπο 1.6.2011	244.768,02
	Αποθεμ. Τακτικού Προϋπολογισμού	89.398,84
	Αποθεματικό για αγορά ακινήτου	155.369,18
β)	Έσοδα από 2.6.2011 μέχρι 1.6.2012	1.894.823,22
γ)	Λογ/σμοί τάξεως πιστωτικοί	914,77
	ΣΥΝΟΛΟ	2.140.506,01
α)	Έξοδα από 2.6.2011 μέχρι 1.6.2012	1.830.612,52
β)	Υπόλοιπο 1.6.2012	309.893,49
	Αποθεμ. Τακτικού Προϋπολογισμού	143.683,36
	Αποθεματικό για αγορά ακινήτου	166.210,13
	ΣΥΝΟΛΟ	2.140.506,01

ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ - ΕΞΟΔΩΝ

2012 - 2013

(Διαχείριση 2/6/2012 – 2/6/2013)

ΕΣΟΔΑ

ΚΕΦΑΛ.	ΑΡΘΡΟ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ		
1		ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΑΠΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΧΡΗΣΗ		309.890
2		ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ – ΜΕΛΩΝ		2.751.000
	α´	Χρήσης 2012-2013 (Μέλη 55.000 X 27 ευρώ)	1.485.000	
	β´	Παλαιών Χρήσεων	1.260.000	
	γ´	Μεμονωμένες συνδρομές	6.000	
3		ΕΣΟΔΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ		20.000
	α´	Τόκοι Τακτικού Αποθεματικού	8.000	
	β´	Τόκοι Αποθεματικού Αγοράς Ακινήτου	12.000	
4		ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΝΤΑ		85.000
	α´	Εγγυοδοσίες προμηθευτών	5.000	
	β´	Καταθέσεις για ενίσχυση αναξιοπαθούντων εκπαιδευτικών	30.000	
	γ´	Εισπραχθέντα αχρεωστήτως από Συλλόγους	5.000	
	δ´	Επιστροφή δανείων τακτικών υπαλλήλων	10.000	
	ε´	Επιστροφή λοιπών δανείων	25.000	
	στ´	Λοιπά αχρεωστήτως εισπραχθέντα	10.000	
5		ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ –ΔΩΡΕΕΣ-ΕΙΣΦΟΡΕΣ		5.500
	α´	Επιχορηγήσεις Εκπαιδευτικών Συνεδρίων	2.000	
	β´	Λοιπές επιχορηγήσεις	500	
	γ´	Δωρεές	500	
	δ´	Εισφορές –Έκτακτες συνδρομές	500	
	ε´	Έκτακτη συνδρομή για αγορά ακινήτου	2.000	
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ		3.171.390

ΕΞΟΔΑ

ΚΕΦΑΛ.	ΑΡΘΡΟ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ		
1		ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ		1.784.450
	α´	Έξοδα Γενικών Συνελεύσεων	120.000	
	β´	Έξοδα αντιπροσώπων Συλλόγων	500.000	
	γ´	Συμμετοχή σε υπερκείμενες Οργανώσεις	300.000	
	δ´	Εκπαιδευτικά και λοιπά Συνέδρια	100.000	
	ε´	Έξοδα Παιδαγωγικών Ερευνών	110.000	
	στ´	Κινητοποιήσεις για διεκδίκηση αιτημάτων	550.000	
	ζ´	Δικαστικά έξοδα	15.000	
	η´	Δημόσιες σχέσεις – Εκδηλώσεις	11.600	
	θ´	Δημοσιεύσεις & λοιπά έξοδα τύπου	10.000	
	ι´	Δαπάνες Οικονομικού Ελέγχου	2.000	
	ια´	Επαφές και σχέσεις με Οργανώσεις Εξωτερ.	12.000	
	ιβ´	Κοινωνικές Παροχές	6.000	
	ιγ´	Κοινόχρηστες δαπάνες	11.500	
	ιδ´	Γραφική ύλη –Έντυπα-Φωτοαντιγραφικά	9.600	

	ιε´	Έρανοι – Φιλοδωρήματα – Φιλοξενία	1.800	
	ιστ´	Διάφορα μικροέξοδα	1.450	
	ιζ´	Αγορά αναλωσίμων	4.500	
	ιη´	Απρόβλεπτα έξοδα	4.000	
	ιθ´	Έξοδα καθαριότητας	3.000	
	κ´	Επιτροπές Μελέτης Ειδικών θεμάτων	12.000	
2		ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ		185.500
	α´	Τηλεφωνικά – Τηλεγραφικά	60.000	
	β´	Ταχυδρομικά	12.000	
	γ´	Φωτισμός	9.000	
	δ´	Ύδρευση	1.500	
	ε´	Συντήρηση και μεταρρύθμιση ακινήτων	40.000	
	στ´	Συντήρηση επίπλων & λοιπού εξοπλισμού	29.000	
	ζ´	Συντήρηση & βιβλιοδεσία συγγραμμάτων & λοιπών εντύπων	1.500	
	η´	Έξοδα βιβλιοθήκης	1.500	
	θ´	Ασφάλιστρα	12.000	
	ι´	Δαπάνες βελτίωσης κοινοχρήστων χώρων	14.000	
	ια´	Λοιπές παροχές τρίτων	5.000	
3		ΑΜΟΙΒΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ		194.000
	α´	Αμοιβές Τακτικών Υπαλλήλων	148.000	
	β´	Εργοδοτικές Εισφορές	46.000	
4		ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ & ΤΡΙΤΩΝ		20.000
	α´	Αμοιβές Ειδικών Συνεργατών	14.000	
	β´	Αμοιβές Τρίτων	6.000	
5		ΕΞΟΔΑ Δ.Σ. – ΕΛΕΓΚΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ – ΑΙΡΕΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ		207.500
	α´	Έξοδα κίνησης μελών Δ.Σ.	95.000	
	β´	Έξοδα στέγασης Δ.Σ.	35.000	
	γ´	Έξοδα κίνησης Αιρετών Συμβούλων	14.000	
	δ´	Έξοδα στέγασης Αιρετών Συμβούλων	12.000	
	ε´	Περιοδείες Δ.Σ.	10.000	
	στ´	Μεταφορικά οικόσκειών	8.000	
	ζ´	Λοιπά έξοδα Δ.Σ. και Αιρετών Συμβούλων	18.500	
	η´	Έξοδα Ελεγκτικής Επιτροπής	15.000	
6		ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ		185.000
	α´	Διδασκαλικό Βήμα	100.000	
	β´	Επιστημονικό Βήμα	60.000	
	γ´	Λοιπές εκδόσεις	25.000	
7		ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛ. ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ		191.000
	α´	Έπιπλα και λοιπός εξοπλισμός	35.000	
	β´	Αγορά βιβλίων και συγγραμμάτων	1.000	
	γ´	Αγορά ακινήτου	155.000	
8		ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝΤΑ		85.000
	α´	Επιστροφή εγγυήσεων προμηθευτών	5.000	
	β´	Ενίσχυση αναξιοπαθούντων εκπ/κών	30.000	
	γ´	Επιστροφή πιστωτικών υπολοίπων Συλλόγων	5.000	
	δ´	Χορήγηση μικροδανείων σε υπαλλήλους ΔΟΕ	10.000	
	ε´	Λοιπά δάνεια	25.000	
	στ´	Λοιπά αχρεωστήτως καταβληθέντα	10.000	
9		ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΦΟΡΟΙ - ΤΕΛΗ		10.000
10		ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΣΕ ΝΕΑ ΧΡΗΣΗ		308.940
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ		3.171.390

Αγωνιζόμαστε για:

- Επένδυση στην παιδεία ως μοναδική ελπίδα εξόδου από την κρίση
- Ενιαία δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση, σε όλες τις βαθμίδες χωρίς αποκλεισμούς και κατηγοριοποιήσεις
- Ενιαία 12χρονη υποχρεωτική εκπαίδευση. Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή
- Μείωση των μαθητών ανά τμήμα στο 1:20 και 1:15 στο νηπιαγωγείο
- Επιμόρφωση των εκπαιδευτικών
- Παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στα σχολεία
- Αναλυτικά προγράμματα και βιβλία που να εξυπηρετούν τις μορφωτικές ανάγκες των μαθητών, την κριτική σκέψη και την ολόπλευρη γνώση
- Μισθούς αξιοπρέπειας για τους εκπαιδευτικούς. Οι αποδοχές των 645 ευρώ για τον πρωτοδιόριστο εκπαιδευτικό που είναι αναγκασμένος να υπηρετήσει σε κάθε γωνιά της Ελλάδας, είναι ντροπή για την ελληνική κοινωνία οδηγούν στην απόλυτη εξαθλίωση και απαξίωση του ρόλου του

Αγαπητοί γονείς,

Απευθυνόμαστε σε σας όχι μόνο γιατί είστε οι γονείς των μαθητών μας αλλά και γιατί είστε κι εσείς εργαζόμενοι.

- **Γιατί αισθανόμαστε** ότι λίγο ως πολύ ξυπνάμε με τις ίδιες αγωνίες και κοιμόμαστε με τα ίδια άγχη
- **Γιατί είμαστε όλοι μας αντιμέτωποι** με την ακρίβεια και βλέπουμε μέρα με τη μέρα τους μισθούς μας να χάνουν την αγοραστική τους δύναμη
- **Γιατί αναρωτιόμαστε το ίδιο**, όταν σκεφτόμαστε ότι στην εποχή της μεγάλης τεχνολογικής έκρηξης και της απίστευτης αύξησης της παραγωγικότητας, εμείς κι εσείς πρέπει να δουλεύουμε όλο και

περισσότερο, όλο και σκληρότερα για να ζήσουμε τις οικογένειές μας

- **Γιατί θυμώνουμε όλοι μας** όταν οι μεσαιωνικές συνθήκες δουλειάς (η ανασφάλιστη εργασία, η ωρομισθία, ο φόβος της απόλυσης, τα ωράρια «λάστιχο», η κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων) θεωρούνται το όραμα του 21^{ου} αιώνα.
- **Γιατί κι εσείς κι εμείς, τρομάζουμε στην ιδέα**, ότι όσο περνάει ο καιρός, για να βγούμε στη σύνταξη θα πρέπει να βρισκόμαστε σε βαθιά γεράματα και μετά από 40 χρόνια δουλειάς, θα χρειαζόμαστε την οικονομική στήριξη των παιδιών μας για να επιβιώσουμε.
- **Γιατί αγανακτούμε όταν οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι και λιγότεροι** και οι φτωχοί φτωχότεροι και περισσότεροι.

Αγαπητοί γονείς,

Όλα αυτά μας προϋδεάζουν για μια χρονιά χειρότερη από την προηγούμενη και δεν μπορούμε να μένουμε απαθείς. Είναι χρέος μας να αντιδράσουμε, να αγωνιστούμε, να παλέψουμε γι' αυτό και αποφασίσαμε συμβολικά

να ξεκινήσουμε τη φετινή σχολική χρονιά με μία 24ωρη απεργιακή κινητοποίηση.

- **Γιατί τα σχολεία δεν μπορούν να λειτουργήσουν χωρίς να υπάρχουν χρήματα ούτε για τις στοιχειώδεις ανάγκες τους** (πετρέλαιο, γραφική ύλη, λογαριασμοί κλπ)
- **Γιατί οι εκπαιδευτικοί και ιδιαίτερα οι νέοι αδυνατούν να ζήσουν με μισθούς εξαθλίωσης των 640 ευρώ**
- **Γιατί τα κενά σε εκπαιδευτικό προσωπικό είναι τεράστια**

Το οικονομικό κόστος που επωμιζόμαστε ως συνέπεια των αγώνων μας είναι δυσβάσταχτο, ιδιαίτερα στις συνθήκες της σημερινής κρίσης, όμως δεν μπορεί να είναι φραγμός στα οράματά μας για μια καλύτερη παιδεία.

Σας ζητούμε να σταθείτε συμπαραστάτες στον αγώνα μας και να σας καλούμε να παραμερίσετε όσους «καλοθελητές» θελήσουν να συκοφαντήσουν αυτό τον αγώνα. Να είστε σίγουροι πως με την απεργία μας αυτά που έχουμε να κερδίσουμε εμείς, οι μαθητές μας και το δημόσιο σχολείο είναι πολύ περισσότερα από αυτά που έχουμε να «χάσουμε».

**Αγώνας όλης της κοινωνίας για δημόσια και δωρεάν Παιδεία
για όλα τα παιδιά του ελληνικού λαού**

Όλοι μαζί μπορούμε να ανατρέψουμε τη βαρβαρότητα

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

Ανοιχτή επιστολή

προς τους γονείς
των μαθητών μας

Αγαπητοί γονείς,

Δεν είναι η πρώτη φορά που εμείς οι εκπαιδευτικοί των παιδιών σας με την έναρξη της σχολικής χρονιάς επικοινωνούμε μαζί σας -ως αναπόσπαστο κομμάτι της εκπαιδευτικής διαδικασίας- για να μοιραστούμε τους φόβους και τις αγωνίες μας για τη Δημόσια και Δωρεάν εκπαίδευση που ολοένα και περισσότερο βρίσκεται στο στόχαστρο βίαιων περικοπών, συρρίκνωσης, υποβάθμισης και απαξίωσης.

Δεν είναι η πρώτη φορά που επισημαίνουμε πως **βιώνουμε τη δυσκολότερη χρονιά μεταπολιτευτικά**. Αυτό δεν είναι ένα λεκτικό σχήμα υπερβολής, αλλά η σκληρή πραγματικότητα έτσι όπως τη ζούμε όλοι.

Οι μνημονιακές πολιτικές αναληψίας και ισοπέδωσης καταργούν ότι κερδήθηκε με σκληρούς αγώνες τα τελευταία 100 χρόνια, στο βωμό μιας μαύρης τρύπας ελλειμμάτων που δεν έχει πάτο και στην οποία καταβυθίζεται καθημερινά ο Έλληνας μισθοσυντήρτης πολίτης.

Η ανεργία έχει χτυπήσει κόκκινο, οι μισθοί έχουν μεταβληθεί σε προνοιακά επιδόματα, η ακρίβεια καλπάζει ανεξέλεγκτα, το ίδιο και η κερδοσκοπία των μεσαζόντων και των ισχυρών. **Στον ιδιωτικό τομέα κυριαρχεί η απόλυτη αυθαιρεσία του εργοδότη** ενώ στο δημόσιο υπάρχει τεράστιο κύμα φυγής χωρίς να υπάρχει αναπλήρωσή του ούτε καν στο χώρο της εκπαίδευσης.

Είναι χαρακτηριστικό πως **την τελευταία τριετία στην Πρωτοβάθμια εκπαίδευση συνταξιοδοτήθηκαν 7.517 εκπαιδευτικοί και διορίστηκαν μόλις 1.573**, με αποκορύφωση τη χρονιά **2012 όπου ενώ έφυγαν σε σύνταξη 1.674 εκπαιδευτικοί, διορίστηκαν μόλις 40!** Δηλαδή **1 πρόσληψη για κάθε 42 αποχωρήσεις!!**

Μπορεί φέτος η πολιτεία να πέτυχε(!) να στείλει τα σχολικά βιβλία έγκαιρα στις τάξεις - όπως συμβαίνει σε κάθε χώρα του πολιτισμένου κόσμου - αλλά μια σειρά άλλων προβλημάτων με κυρίαρχο την **υποχρηματοδότηση των σχολείων βάζουν εμπόδια στην ομαλή έναρξη και λειτουργία των σχολείων**.

Κοινή είναι η αγωνία μας όταν:

- Κάθε Σεπτέμβριο, υπάρχουν **χιλιάδες χαμένες διδακτικές ώρες από έλλειψη προσωπικού**
- Πολλά σχολεία **εξακολουθούν να λειτουργούν σε διπλοβάρδια**, σε ακατάλληλα σχολικά κτίρια, με έλλειψη σύγχρονης υλικοτεχνικής υποδομής (εργαστήρια, βιβλιοθήκες, υπολογιστές κλπ.)
- Το νηπιαγωγείο συνεχίζει να είναι το αποπαιδί της γενικής εκπαίδευσης. **Τα παιδιά μας μένουν εκτός του δημόσιου νηπιαγωγείου**. Η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή παραμένει γράμμα κενό περιεχομένου
- Υπάρχει **συνειδητή υπολειτουργία** των Τμημάτων Ένταξης για μαθητές με ιδιαίτερες μαθησιακές ανάγκες
- Οδηγείται σε **απαξίωση το ολόημερο σχολείο** και ουσιαστικά μετατρέπεται σε «παιδοφυλακτήριο»
- **Το παιδί μας, γυρίζει εξουθενωμένο από το σχολείο** και πρέπει να ξεκινήσει, αμέσως μετά, ένα μαραθώνιο εξωσχολικών δραστηριοτήτων, που πληρώνονται πανάκριβα
- Η συνεχόμενη μετακύληση των ευθυνών της πολιτείας, μας αναγκάζει να **βάζουμε όλο και πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη για τη στήριξη εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων των παιδιών μας** (διδακτικές επισκέψεις, χαρτί φωτοτυπίας, υλικά νηπιαγωγείου)
- Πολλαπλασιάζεται η **ένταση των φαινομένων σχολικής αποτυχίας και εγκατάλειψης**
- Υπάρχει **έλλειψη επιμόρφωσης** και κατάργηση της μετεκπαίδευσης των εκπαιδευτικών

Απέναντι σε αυτή τη βάρβαρη πραγματικότητα, απέναντι σε όλους αυτούς που προσπαθούν να μας πείσουν πως όλοι οι αγώνες είναι μάταιοι και πως πρέπει πειθαρχημένα και άβουλα να υποταχθούμε στην αναληψία των ισχυρών, ορθώνουμε το ανάστημά μας ως οφειλόμενο χρέος στη νέα γενιά που διαπαιδαγωγούμε.

